

૭૮૬

મશારેકુલ-અનવાર

ભાગ ૧જો.

૭૩૧ હદીસ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ગુલામ મોહમ્મદ ખી૦ હાજી હાફેજ સાદિક.

પાસદ કરવાનું ઠેકાણું સુ૦ રહેર. જીલ્લો—સુરત.

અમલતાદના આલેસ અમરસી ગ મન્ડ ગ સિમ ખાતા ૧૫૦ ૧ ૦

નીજામખાં નુરખાં વકીલનામે ન્યા પદાના ખત અન્ન

આપતપાત નવ આલેસ રી રાંદેર પન્નગ

પમમ રતિસાસ ફુલમદામે નાતા

કીંમત રૂ. ૧-૪-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી અને પૌરાણિક વિભાગ]

અનુવ્રત્તીક. ૬૭૭૪

ભાગિક

પુસ્તકનું નામ મ શાસ્ત્રે દુલ ૨૧૫૫

તારીખ ૪/૭/૨૨

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે:—

જે કંઈ તમને રમુલ આપે તે લો અને જેથી તમને બાજ રાખે
(મનાઈ કરે) તે (તેથી) બાજ રહો. અને અલ્લાહથી ડરો ખચીત
અલ્લાહ સખ્તાઈથી શિક્ષા કરનાર છે.

સુરા હશર ૫૯; ૭.

મશારેફુલ-અનવાર.

ભાગ ૧ લો.

૭૩૧ હદીસ.

મૂળ અરબી તથા ઉર્દુ ઉપરથી ભાષાન્તર કરી છપાવી
પ્રસિદ્ધ કરનાર

ગુલામ મોહમ્મદ ખીં હાજી હાફેઝ

સાદિક.

મુ. રાંદેર જલ્લે સુરત.

જામીન.

આવૃત્તિ બીજી

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૮૬૭ના રપમા ઍક્ટ પ્રમાણે આ પુસ્તકને નોંધાવેલું છે.

માહે સફર સને ૧૩૩૫ હીજરી.

કીંમત રૂ. ૧

સુરત, ભાગાનજાવ રોડપર આવેલો ધી “રાંદેર” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

રતિલાલ દુલ્લભદાસે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

કે. લે. ૭૪

પ્રસ્તાવના.

ખોદાના નામથી જે મોટો મેહરબાન રહમ કર્તા.

અલ્લાહનાં હજાર હજાર હમ્દ અને શુકર કે તેણે પોતાના પવિત્ર ઇસ્લામમાં મારો જન્મ આપી મુજ અદનાથી દીનની ખીજમત લીધી અને દોરૂદ નામહદુદ [અગણીત] હજારત મોહમ્મદ મુસ્તફા માટે છે કે જેવણના શખ્દો દીનની સમજુતી માટે અખુટ ખજનો છે અને તેમની આલ ઓલાદ તથા સર્વ સહાબા માટે છે કે જેવણે તે ખજનાનાં પૂરતી સંભાળથી પાછળાએને પોહોંચા-વ્યો તથા સર્વ મુસલમાનો માટે છે.

એ પછી ગુલામ મોહમ્મદ ખી. હાફેજ સાદિક અરબ કરે છે કે અલ્લાહ તઆલા પોતાના કુરંમો ફજલથી સને ૧૩૨૨ના શવવાલ મહિનામાં મને ચોથી વાર હજીજ મુયારક માટે લખ ગયો એ દરમ્યાન મારા દિલમાં આવ્યું કે કોઈ હદીસની કિતાબનો તરજુમો કરવો. શરૂ કરું કેમકે કહેતી છે કે “આદશાહોનું વચન તે વાતોનો આદશાહ છે.” તો એવ જહાનના સરદાર રસુલુલ્લાહની હદીસો તે વાતોની સરદાર હોવીજ જોઈએ. છતાં હદીસની એક પણ કિતાબનો તરજુમો ગુજરાતીમાં થયો નથી. અને એજ સમયથી લોકો જહાલતમાં દિન પર દિન સપડાતા જાય છે. અને દીનને નામે ભોલાએને કેટલાક હજારા હજે છે. પોતાની દુકાન ચલાવવા તરેહ તરેહના ફસાદો કહાડે છે. કોઈ અલણ મોલવી બને છે. તો કોઈ બઝાઇ માટે શમશુલ ઓલમનો ડોલ ધાલે છે. ફરી મારા દિલમાં આવ્યું કે મશારેકુલ અનવારનો તરજુમો કરું જેથી મેં તેનો તરજુમો કરવા શરૂ કર્યો. તો સન ૧૩૨૩ની હિજરીની મોહરમમાં પાછો ફર્યો એટલે મુઆઇનું બંદર જોતાં ૫૦૦ હદીસો પુરી કરી. અને ૨૩૧ હદીસો થેર આવીને લખી એટલે કુલ ૭૩૧ હદીસો આ ભાગમાં તરજુમો થયો છે. ઇનશાઅલ્લાહ ખીજ ભાગમાં ૯૨૧ હદીસો લખીશ. અને ત્રીજા ભાગમાં ૬૧૭ હદીસો લખીશ. એટલે ત્રણ ભાગમાં ૨૨૫૯ હદીસો લખાઇ કિતાબ પુરી થશે. અને ત્રીજા ભાગની આખરમાં શમાએલ તિરમિજનો તરજુમો શામેલ કરીશ. કેમકે આ કિતાબમાં માત્ર હજારત [સલ]ની કૌલી હદીસો એટલે આપની કહેલી હદીસો છે. અને શમાએલ તિરમિજમાં આપની ફેઅલી હદીસો એટલે આપના કરેલા કામે આલ ચલણોની હદીસો છે. જેથી ગુજરાતી વાંચનારાએને બંને લાલ થાય. આ મારી નૈયત છે. પુરું કરાવવું અલ્લાહનું જ કામ છે. આ કામ મારી શકિતને જોતાં તો ઘણું મોટું લાગે છે પણ તેની કુદરતને જોતાં ઘણું સહેલ લાગે છે.

આ કિતાબ ઉદ્દું બાપામાં તરજુમો થઇ મુબઇના હેદરી પ્રેસ, કરીમી પ્રેસ, કાનપુરના નિજમી પ્રેસ, લખનવના નામી પ્રેસ, ફખરૂલ મતામે પ્રેસ, અને દીલ્લીના ફારૂકી પ્રેસ, વગેરેમાં હજારો પ્રતો અનેકવાર છપાઇ છે. આથી તમે એ કિતાબના મકખુલ થવાનો ખ્યાલ કરશો.

કશખુજ જોનુન કિતાબને જોતાં માલમ પડે છે કે આ મશારેક લોકોમાં ઘણી માનીતી હતી. મોટા મોટા વિદ્વાનોએ એનાં ઉપર શરહ લખી છે તે સર્વનો વિસ્તાર હાલ નહીં લખતાં માત્ર શરહોના નામ લખું છું. “તોહફતુલ અખરાર. શી શરહે મશારે કીલ અનવાર” શવારેકુલ અલીયા, શી શરહે મશારે કીલ અનવારીન નયવીયા” એ ચાર જલદોમાં છે, “કશખુ શારેક શી શરહીલ મશારેક” ત્રણ જલદોમાં છે. અલ્લામા ગાજરનીની શરહ ‘મતાલેઉલ મુસ્તફવીયા’ ઇબને મલકની શરહ ‘મયારેકુલ અજહાર, શરહ મશારેકુલ અનવાર’ વગેરે. મારી પાસે આ શરહ ઇસ્તમખોલના છાપાની છે. અને આ કિતાબના હાશયામાં ઘણી મદદ મેં આ શરહથી લીધી છે.

આ કિતાબનો તરજુમો કરતાં ઘણો ખરો મેં ગુજરાતી મહાવરાનો ખ્યાલ રાખ્યો છે. અને તે પ્રમાણે તરજુમો કર્યો છે. અરબીના મહાવરા પ્રમાણે શખ્દો શખ્દો તરજુમો કર્યો નથી. કે જેથી

મતલબ સમજતાં લોકોને સેહેલ પડે. અને ઉર્દુ તરજુમાના દરેક ફાયદાનો પણ મેં તરજુમો કર્યો છે કે જેથી લોકોને હદીસની મતલબ સમજતાં સવલ પડે. માટે જો કોઈને કોઈ હદીસના તરજુમા માં સમજ નહીં પડે તો સાથે ફાયદો વાંચીને વિચારવું. ખોદા ચાહશે તો ધ્યાનમાં આવશે ફાયદામાં ઘણા ઉમદા ખોલાસા છે.

મશારેફુલ અનવારના દીઆયાનો તરજુમો મેં કર્યો નથી. અને ઉર્દુ તરજુમામાં પણ તેના તરજુમો થયો નથી. કારણ કે તેમાં પોતાના વખતના લોકોના ઇલમ હદીસથી જાહેલ રહેવાની હકીકત બ્યાન કરી છે. પણ તેથી ગુજરાતી વાંચનારને કંઈ લાલ નથી. કેટલીક જહાલત તથા ખુરાં ચલણોને જે સારાં સમજવામાં આવે છે તે લખવાનો અત્રે મારો વિચાર હતો. પણ કેટલીક અડચણોને લીધે તે મેં લખવાં મોકુફ રાખ્યાં છે અને તેમાંના કેટલાંક તો મોકાસર આ કિતાબની નોટોમાં ટુંકમાં બ્યાન પણ થયાં છે.

પણ હાલ મને જે લખવાની જરૂર દેખાય છે તે આ છે કે રાંદેર અનુજીમને હનરીયાનો ઇશતેહાર તથા મહફેલે સુલતાનીયા ફીફ્ટ કલબનો ઇમતેહાર વાંચી કંઈક ખુશી ઉત્પન્ન થાય છે. અને તેની સાથે કંઈક દિલગીરી પણ પેદા થાય છે તેના વિષે કંઈક લખું છું. આશા છે કે તે ઇનસાફથી વાંચનારને ઉપયોગી થશે.

ખુશી ઉત્પન્ન થવાનું કારણ તો આ છે કે પ્રથમ લોકો ગુજરાતીમાં દીની બાબતો જાપવાને ખુરં જાણતા હતા તે આ ઇશતેહારોથી જાણાય છે કે હવે લોકો સમજતા થયા. ખીજું ખુશી ઉપજાવનાર કારણ આ છે કે જો એવીજ રીતે ઓલમાઓને પૂછી મસલા લખાયા કરશે તો સત્ય શું છે તે પ્રકાશ થશે, વાકેફગારી વધશે, જહાલત ઘટશે, અને ખુરાં ચલણો ઓછાં થશે. અને દિલગીરી થવા જેવું તો આ છે કે એ ઉપરથી કેટલાક લોકો એક તરફના ખીજી તરફવાળાઓ ને ખુરં કહે છે એ મોનાસેબ નથી. તેમ મહફેલે સુલતાનીયાના ઇશતેહારમાં કેટલીક બાબતો ચેતવણી કરવા લાએક છે તે હું મારી સમજ પ્રમાણે જણાવું છું, આશા છે કે તેઓને પસંદ પડશે. અને જો કંઈ શક રહી જાય તો મને રૂબરૂ પૂછી લ્યે. તે આ છે:—

પેહેલા સવાલના જવાબમાં ઇસ્લામના રૂકનો જે બ્યાન કર્યા છે તે ઠીક છે. પણ નખી સાહેબ (સલ) ની કબર મોબારકની જીયારત જે ફજલતનું કામ છે જતાં તે હજીજના રૂકનમાં દાખલ નથી. એ ન હજીજનું ફરજ છે, અને ન વાજેબ છે, અને ન સુનંત છે, અને ન હજીજનું મુસ્તહબ છે એ એક જુદી બાબત છે. એજ માટે હિદાયા, કન્જ, કાદુરી, શરહ વિકયા વિગેરેમાં હજીજના બ્યાનમાં જીયારતનું બ્યાન તદ્દન નથી. અને જે ફિકહની કિતાબોમાં જીયારત શરીફનું બ્યાન છે. તેમાં પણ હજીજના ફરજ વાજેબ સુનંત અને મુસ્તહબમાં બ્યાન નથી પણ હજીજનું બ્યાન ખીલ-કુલ પુરું કર્યા બાદ તેને જુદી ફસલમાં બ્યાન કરી છે. અને જો એમ કહે કે હજીજમાં અમોએ દાખલ કર્યું નથી, પણ “ઓર” કરીને જુદું બ્યાન કર્યું છે. તો તેનો જવાબ આ છે કે ત્યારે ખીજી બૂલ થવાની તે એક જીયારત શરીફ ઇસ્લામનો ઝંદા રૂકન થાય છે પણ ઇસ્લામના રૂકન તો પાંચ છે સુનંત જમાઅતમાં જ કહેનાર કોઈ નથી.

ખીજા સવાલના જવાબમાં હજીજ (સલ) ની મોહબબતને પુરા ઇમાન થવાનું કારણ બતાવ્યું છે એ ઘણો ઉમદા જવાબ છે. જો આપ એ હદીસની મતલબ પણ સાથે લખતે તો લોકોને ઘણો ફાયદો થતો. માટે હું અત્રે મશારેફ કરું છું કે એ હદીસની મતલબ આ કિતાબની હદીસ નં. ૬૩૭, ૬૪૩માં છે. આશા છે કે તે વાંચી તે પર અમલ કરવાની કોશીશ કરશે.

ત્રીજો સવાલ કે કાયા અફજલ છે યા રેજા મોતહદરા ? એનો જવાબ પણ શીફા કાજ અયાજથી લખ્યો છે એ ઠીક છે પણ એ જવાબની આખરમાં જે લખ્યું છે કે “આથી ખુલી જશે કે જીયારત કબર શરીફની મુસ્તહબ છે કે વાજેબ છે કે ફરજ છે” એ ઠીક નથી. એટલે

એ અફળ થવાને જીયારત શરીફના વાજેય થવામાં કરો દખલ નથી. વિચાર કરો કે આપે શીફા શરીફથી લખ્યું છે કે હજરત (સલ) ના જીસમ મુખારકથી જેટલી જમીન લાગેલી છે એ કાપાથી અફળ છે. એજ શીફામાં જીયારતના ખ્યાનમાં છે કે હજરતની કબર મોખારકની જીયારત કરવી મુસ્તહય છે હજરતના જીસમ મુખારકને લાગેલી જમીન એ કાપા કરતાં અફળ છે એ મસલો દુરે મુખ્તારમાં પણ છે, તેની સાથની લખાયલી બે વાત અતરે લખવી મુનાસેય જાણું છું. એક આકે હનરી મજહબમાં હજરત (સલ) ના જીસમ મુખારકથી લાગેલી જમીન સિવાય બીજી મદીનાની જમીન કરતાં મકકની જમીન અફળ છે. પણ કેટલાક માલેકીની નજદીક મદીના અફળ છે. બીજી આ કે મકકા શરીફ માટે હરમ છે. એટલે તેની હદમાં શિકાર કરવો ઘાસકાપવી વગેરે કેટલાંક કામ કરવાં દુસ્ત નથી. આ માન મકકા માટે સર્વ ઓલ્માંઓના મજહબ પ્રમાણે છે પણ દુરે મુખ્તાર વગેરેમાં છે કે હનરી મજહબમાં મદીના માટે એવું હરમ નથી. પણ ગેર મોકલ્લે દો, શાફિઃ, માલેકી, અને હન્યલી મદીના માટે પણ એવું હરમ માને છે.

ચોથા સવાલનો જવાબ ઠીક નથી. કારણકે હનરીયોના સહી મત પ્રમાણે હજરતની કબર મુખારકની જીયારત કરવી મુસ્તહય છે. આપે દુરે મુખ્તારની જીયારત નકલ કરી, પણ તેનો તરજુમો લખ્યો નથી. જે જીયારતથી આપ વાજેય સિદ્ધ કરવા ચાહો છો તેમાં તો શબ્દ “મનદુય” એટલે મુસ્તહય મોજુદ છે. વાજેય ઉપર કદી એ શબ્દ વપરાતો નથી. ફરી “બલ કીલા” કહીને વાજેય લખ્યું છે. એ કીલાનો શબ્દ જઈ પહોંચ્યા પછી બતાવવા માટે આવે છે. હવે હું દુરે મુખ્તારની જીયારતના અર્થ લખું છું “જીયારત કરવી મુસ્તહય છે બલકે જઈ કોલ પ્રમાણે વાજેય છે” આથી મુસ્તહયપણાની તાકીદ નીકળી. કોઈ એમ કહે કે કીલાનો શબ્દ જઈ પહોંચ્યા પછી બતાવવા માટે છે પણ “બલ કીલા” જઈ પહોંચ્યા પછી બતાવવા માટે નથી અથવા બલ આવવાથી “કીલા” નું જઈ પહોંચ્યા મદી ગયું. તો તેનો જવાબ આ છે કે મેહરબાની ફરી એવો કાયદો કેથે હોય તો જમાન કરો. વળી દુરે મુખ્તારના હાશયા શામીમાં છે કે જીયારતના મુસ્તહય હોવા ઉપર ઇજમા છે. એટલે જુમહુરનો કોલ આ છે કે એ મુસ્તહય છે. અને ફતવા આલમગીરીયામાં છે કે અમારા (હનરીયોના) મશાએઓની નજદીક હજરત (સલ) ની જીયારત મુસ્તહય છે. ફરી વાજેયને ફરીય થવાનો મત બતાવ્યો છે. શાહ અબ્દુલ હકક મોહમ્મદેસ દેહલવી (રહ) જજબુલ કાલુ-બમાં લખે છે કે સહી આ છે કે હજરત (સલ) ની જીયારત તથા બંને સહાબીની જીયારત મરદ અને ઓરત બંનેને મુસ્તહય છે. શાહ અબ્દુલ હકક સાહેબ હજરતની જીયારત અફળ મુસ્તહય કહીને ફરી લખે છે કે કેટલાક માલેકીયોની નજદીક વાજેય છે. એવીજ રીતે મવાહેયુલ લદુન્નીયામાં પણ બાજ માલેકીયોનો મત વાજેય થવાનો લખ્યો છે. બહરૂલ ઓલુમ “અરકાને અરબા”માં લખે છે કે હજરતની જીયારત મોટા મુસ્તહયમાંથી છે. શીફા કાજ અયાજમાં છે “હજરતની કબર મુખારકની જીયારત મુસલમાનોની સુનંત છે.” અને મુસલમાનોની સુનંતના અર્થ મુસ્તહયના છે. વળી એક પૃષ્ઠ પંજી તેજ શીફામાં છે કે જે વાજેય કહેવાયું છે તેની મતલબ મુસ્તહયને તાકીદ આપવી તથા તરગીય આપવી છે.

દુરે મુખ્તારની બાબુલ ઇદનમાં બે ઇબાદતો ભેગી થાય તો વધારે તાકીદવાળી ઇબાદતને પ્રથમ કરવાના કાયદા લખ્યા છે. એ કાયદાને આધારે પણ હજરત (સલ) ની કબર મુખારકની જીયારત મુસ્તહય જણાય છે. ફતવા આલમગીરીયા વગેરેમાં લખાયું છે કે જ્યારે મસજિદે નખવીમાં જાય તો પ્રથમ તહીયતુલ મસજિદ પઢે ફરી જ્યારત કરે. આથી સાફ જણાય છે કે જ્યારત વાજેય નથી. જો વાજેય હોત તો તહીયતુલ મસજિદ જે સુનંત છે તે પ્રથમ પઢવાનું નહીં લખતે પણ પ્રથમ જ્યારત કરવાનું લખતે. અને જજબુલ કાલુબમાં છે કે માલીકી મજહબવાળા જ્યારતને વાજેય કહે છે એજ માટે તેઓ પ્રથમ જ્યારત કરવાનું કહે છે અને ફરી તહીયતુલ મસજિદનું કહે છે.

વળી આલમ ગીરીયા, દુરે મુખતાર વગેરેમાં છે કે જો ફરજ હજી હોય તો પ્રથમ હજી કરે અને ફરી જ્યારતે જાય. અને જો હજી નફલ હોય તો અખત્યાર છે ચાહે પ્રથમ હજી કરે ફરી જ્યારતે જાય, ચાહે પ્રથમ જ્યારત કરે ફરી હજી કરે. આથી સાફ જણાય છે કે કબર શરીફની જ્યારત કરવી મુસ્તહબ છે. માટે બંનેમાં સરખો અખત્યાર થયો.

હજરત (સલ) ની જ્યારત માટેની કેટલીક હદીસોમાં હજરત (સલ) ની શકાઅતનો વાયદો છે અને શકાઅત હાસેલ કરવાનું કામ કરવું વાજેબ છે માટે જ્યારત કરવી વાજેબ છે, એવું કહેનાર હદીસથી બે ખબર માલમ પડે છે. અને અબ્બાસ પછીની અહલાહુમ્મ રખ્ખ હાજેહીદ ધત્યની દોઆ વિષે પણ શકાઅતનો વાયદો થયો છે તો તે પણ વાજેબ થવી જોઈએ. પણ એને મુસ્તહબજ સર્વ લખે છે તેવીજ રીતે જ્યારતને સમજવું.

જે હદીસમાં જ્યારત નહીં કરનાર વિષે આવેલું છે કે તેણે મારા પર જીલમ કર્યો. આથી લોકો જીલમાં પડે છે અને મહફેલે સુલતાનીયા મવાહેબુલ લદુનીયાનો હવાલો લઈ લખે છે કે “આથી સાફ જણાયું કે જ્યારત તરક કરવી હરામ છે” અફસોસ કે એઓએ મવાહેબે લદુનીયા જોઈ નથી. એમાં સાફ લખેલું છે કે “જફાની” વાળી હદીસ સહીહ નથી ફરી લખે છે કે જો આ હદીસ સાબેત થાય તો જ્યારત છોડવી હરામ છે. અફસોસ કે આટલી વાત લખી કે “જ્યારત છોડવી હરામ છે” પણ “એ હદીસ સહીહ નથી” તથા “જો સાબેત થાય તો” એ શબ્દોને જોયા નથી. પણ હું કહું છું કે જો એ હદીસ સહી થાય તો જ્યારત કરવી વાજેબ થશે. કેમકે એક અદલ મસાલમાન ઉપર જીલમ કરવાથી બચવું વાજેબ થશે. તો હજરત [સલ] ઉપર જીલમ કરવાથી બચવું વજર વાજેબ થશે. પણ એ હદીસજ મવાહેબના કહેવા પ્રમાણે સહી નથી. ફરી જ્યારત છોડવી હરામ શેની? વળી એ હદીસને અલ્લમા જરકશીએ તથા મશારેફુલ અનવારના બનાવનાર અલ્લમા સગાનીએ તથા ઇમ્બુલ જોજીએ મોજી (બનાવરી) કહી છે. જુઓ (સોયુતી (રહ) ની ઝેલ) ફરી એવી હદીસથી વાજેબ કેમ સિધ્ધ થાય. એજ માટે શીક્ષામાં જ્યારતના બયાનમાં એ હદીસને લખી નથી. એ વિષે આટલા પર ટુક કરું છું કામ પડતાં બીજી દલીલો લખીશ. પણ આટલું લખવું જરૂરનું જાણું છું કે હજરત (સલ)ની કબર મુખારકની જ્યારતના આદાબ જો અનુજીમને હનશીયાવાળા અથવા મહફેલે સુલતાનીયાવાળા લખતે તો તે બધુંજ ઠીક થાત. એ ઉપરથી લોકો બુનુરગોની કબરોની જ્યારતના આદાબ શીખતે કબરોપર રોશની કરનારપર હજરતે લાનત કરી છે. અનદલ લગાડવું બિદઅત તથા કહેરોની મોશાઅહત છે. પીરોપર નિશાન ચઢાવવી બુઝા ખડા કરવા હનરી મઝહબના કાયદા પ્રમાણે હરામ છે. હિદાયામાં છે કે વલીમાની દાવતમાં લહો-લખ્ય હોય તો જવું ફરજત નથી. આ ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ કે બપોરે વલીમાની દાવત કબુલ કરવી કેટલાકના મત પ્રમાણે વાજેબ છે અને કેટલાકના મત પ્રમાણે સુનંત મોઅકદદા છે તે લાંબાલઅબ વાજી ગાજી વગેરે ખીલાફે શરઅ કામ થતાં હોય તો તે સુનંત કે વાજેબ માથે રહેવું નથી. તો બુનુરગોની કબરો પર જ્યાં એવાં કામો થતાં હોય ત્યાં જવું કેમ ફરજત હોય? જ્યારત કરવી તો મુસ્તહબ છે, શરીઅત વિરુદ્ધ વાજી ગાજી લહો લખ્ય થતાં હોય ત્યાં જવું હરામ છે તો મુસ્તહબને માટે હરામ કામ થાય નહીં એવી જગ્યા કેટલાક જે વખજ કહેવા જાય છે તેઓ જો તેની મનાઈ ત્યાં જઈ કરે તો તેઓને ત્યાં જવું ફરજત છે, નહીં તો તેઓને પણ ત્યાં જવું ફરજત નથી. એટલુંજ નહીં પણ તેઓ એવા કામને ઉતેજન આપનાર થશે. હજરત (સલ)ની સહી તથા હસન હદીસે છે તેમાં આપ કમાવે છે કે “તમે મારી કબર ઇદ (મેલો ટૂલો) નો કરો” હજરતની કબર મેલો કરવાને લાએક નહીં થઈ તો બુનુરગોની કબરો કેમ ઇદ બને? ખોદા મુસલમાનોન એવા કામથી બચાવો.

પાંચમો સવાલ પંદરમી શાખાને શું કરવું જોઈએ? એનો જવાબ સારો લખ્યો છે. પણ અફસોસ કે એમાં એહ્યાઉલ ઓલુમની બનાવરી (મોજી) હદીસ લખી દીધી. એ હદીસના મોજી

થવાનું' બ્યાન તખરીજે અહાદીસે એહયા, મોજુઆતે મુલ્લા અલી કારી, અને આસાફ મરખુઆ શી અહાદીસીલ મોજુઆમાં છે. પણ મોજુ જાણવા માટે હદીસની ખીજમત કરવી જોઇએ.

છઠો સવાલ આતશખાજ છોડવાનો જવાબ ધણો ઉમદા છે બંતી કાશીશે એ ભુરી રસમ દુર થવી જોઇએ.

સાતમો સવાલ મુરદાને નેકી કરવાનો સ્વાખ પહેલો છેકે નહીં એ નકમો છે. કારણકે અનજુ-મને હનશીયાવાળા મુદ્દાને ખાલીસ નીયતથી નેકી કરી સવાખ પોહોંચાડવાનો ક્યારે ઇનકાર કરે છે? તેઓ તો એમ કહે છે કે શાખાનની પંદરમીએ ખાસ હલવો બનાવવો એની સાબેતી શરીઅતમાં નથી એનો જવાબ તમારે આપવો હતો કે ફલાણી કીતાબમાં છે કે પંદરમી શાખાને હલવો પકાવવો. હિન્દુઓમાં એવી રસમ છે કે તેઓ તહેવારો માટે કેટલાક ખાણા ખાસ કરે છે. હવે કામ કહે કે વાર શરીઅતમાં એ દીવસે હલવો પકાવવાની સાબેતી નથી પણ અગર પકાવે તો તેમાં નુકશાન શું છે? તેનો જવાબ કે એવો રીવાજ રહેવાથી લોકો તેને દીનનું કામ સમજે છે એજ કારણથી લોકો હલવાની વાત સાબળી ચીટે છે તો બિદઅતમાં દાખલ છે. અને બિદઅતનું કરવું ફૂરસ્ત નથી.

વળી મહફેલે સુલતાનીયાના ઇશતેહારની શરૂમાં છે કે “જસકો આલિમ ક્રિયા કુલે ગેઓપર” એની શું મતલબ છે તે સમજાતું નથી. જે તેઓની મતલબ આ છે કે હજરત (સલ) દરેક થનારી અને થયેલી ચીજના જાણનાર છે તો એ અકીદો સુનત જમાઅતના વિરુદ્ધ છે. શીફા શરીફના પૃષ્ઠ ૨૫૫-૫૬ તથા ૩૦૧માં એવા અકીદાનો પુરતી રીતે રદદીયો છે. મુસલીમની હદીસમાં છે કે હજરતે (સલ) વફાતથી એક મહીના પહેલાં કહ્યું કે તમો મને કયામત વિષે પુછ કરો છો તેની જાણ તો ખોદાનીજ પાસે છે” એની શરહ ખુખારી જીલ્દ ૧ પૃષ્ઠ ૩૨૭માં છે કે “કયામત ક્યારે થશે તે ખોદા સિવાય કોઇ જાણતું નથી એવો અકીદો રાખવો દીનમાંથી છે” કયામત ક્યારે થશે એ વિષેની ખબર હજરતને હતી, એવી એક આયત કે એક હદીસ પણ હોય તો બતાવો. વળી દરેક શૈના જાણનાર હજરત (સલ) નહોતા એના પુરાવા આ કીતાબની હદીસ ના. ૨૪, ૧૪૯, ૧૯૭, ૨૧૩, ૨૬૭, ૨૭૦, ૨૭૨, ૩૦૪, ૩૨૦, ૩૩૧, ૩૩૫. ૩૫૦, ૩૫૧, ૩૭૨, ૩૮૧, ૪૦૯, ૪૧૧, ૪૧૪, ૪૨૨, ૪૨૪, ૪૨૭, ૪૨૮, ૪૩૩, ૪૩૮, ૪૪૦, ૪૪૪, ૪૪૮, ૪૫૦, ૪૭૭, ૪૮૪, ૫૦૪, ૫૦૫, ૫૦૬, ૫૧૦, ૫૫૦, ૫૮૧, ૫૮૮ અને ૬૧૪માં છે આ વિષે મારી ચોપડી નામે મૈલવી બશીરના રિસાલાનો ટુક જવાબ” તથા માલાખુદની પ્રસ્તાવના વાંચો.

ઇલ્મે દીન શીકહ, હદીસ અને તફસીરનો દરેક લાખામાં બંતી કાશીશે ફેલાવો કરવો જોઇએ કે જેથી ઇસલામ ઉપર લોકો ચુસ્ત થાય દીનની ગેશની વધે એ વિષે રાદેરવાળાઓ પાસે ધણું ઉમદા સાધન છે પણ અફસોસ કે તે સાધન કામમાં લેવાતું નથી. છોકરાઓને ગુજરાતી ઇંગ્રેજી જરૂર જોઇ તથા હુન્નર શીખવવા ધણાં સારાં કામ છે. પણ જે દીની મદદસાના વકફો છે તેમાંથી એક પૈ આ કામમાં ખરચવી ફૂરસ્ત નથી. વકફ કરનારે વકફમાં શી બાબત ઉપર વકફ ક્યું છે તે સંભાળ માતવક્લીએ રાખવી જરૂર છે. આ કાયદો લોકોના ધ્યાનમાં રહેશે તો ઇલ્મે દીનના મદદસા સારી રીતે ચાલવાના.

હું આટલા ઉપર માફ લખાણ બસ કરી ખોદાથી દોઆ કરું છું કે આ અલ્લાહ આ જે કંઇ થયું તે તારી તોફીકથી થયું. હવે તું એને મકબુલ કર અને લોકોપયોગી કરી એને મારા નજાતનું કારણ કર. અને જેવી રીતે મારા મા બાપે માફ નામ ગુલામમોહમ્મદ રાખ્યું છે તેમ મને હમેશ હજરતની ખરી ગુલામીમાં એટલે તેમની શરીઅતની ચાકરીમાં રાખ કે હું તેને ફેલાવવામાં મારી ઉમ્મર પુરી કરું અને લોકોને હિદાયત થાય. વ સદ્દ-લ્લાહો અલ-નખી.

“તોહફતુલ હિંદ” નામનું પુસ્તક જે કે હિંદુસ્તાનમાં ઉર્દુ ભાષામાં ૧૧ વાર છપાઈ માન પામેલું તેનો તરજુમો ઇંગ્લેજ કરાવી ૬૦ રતલી રાયલ ગલેજ ઉમદા ક ગળ ઉપર છપાવ્યો છે. એમાં કર્તાએ માત્ર હિંદુ ધર્મ તથા ઇસ્લામી ધર્મનો મુકાબલો કરી બતાવ્યો હતો. પણ ભાષાંતર કરનારે નોટમાં ખ્રીસ્તી ધર્મનો તથા આર્ય સમાજવાળાનો પણ મુકાબલો કરી બતાવ્યો છે. એમાં માત્ર મુકાબલો જ છે એમ નહીં પણ મુસલમાની ધર્મમાં ખુદાને કેમ માનવો. તથા શીર શ્તાઓને કેમ માનવા ? પેગમ્બરોને કેમ માનવા ? કીતાબોને કેમ માનવી ? છત્ર તથા પાંચે ખીનાએ ઈસ્લામનું પણ વર્ણન છે. ટુંકાણથી નિ કાલ, તલાક, હરામ હલાલ, સલામ પારકા ધર્મવાળાને નોતર કરવું વગેરે તથા પાદરીઓના ચો પાનિયામાં ઈસ્લામના ચંદ્ર ઉપર જે તેઓએ ધુળ ઉઠાવી છે, તેનો ઉત્તર આપી તે ધુળ તેઓપર પાડી છે. અને લગભગ અધી શંકાઓનો જવાબ એમાં છે તથા પારકાઓના પુસ્તકોથી હજરત મેહમ્મદ સાહેબના ભવિષ્યવાદપણાની સામેતી વગેરે છે. કીમત ૩૦૨. પોષ્ટ વગર.

“તોહફતુલ હિંદ” ગુજરાતી. ઉપરનું પુસ્તક ગુજરાતીમાં જપાયું હતું પણ લોકો પયોગી થવાથી ખ પી જઈ બીજીવાર છપાયું છે. કિં. ૩ ૨-૦-૦

“તોફતુલ હિંદ” ઉર્દુ કી આના ૧૦

“મજહાઝલ હકક” નામનું પુસ્તક કે જે મોલવી રહમતુલ્લાહ મોહાજરે મકકા સાહેબ નું અરબીમાં રચેલું છે તેનો તરજુમો ગુજરાતી ભાષા માં કરી ગલેજ ૫૦ રતલી કાગળ ઉપર આઠ પેજ પૃષ્ઠ ૫૦૦ ઉપર છપાવ્યું છે. એ આખી જગતન. પાદરીઓને અઉત્તર કરનાર છે. એજ કારણથી અરબી તુરકી, અને ફ્રેંચ ભાષામાં ઘણી વાર છપાયું છે. એમાં એક પ્રસ્તાવના અને ૭ અધ્યાય છે. પ્રસ્તાવનામાં કેટલીક જાણવાજોગ બાબતો લખી પાદરી ફાનકરની મી-નનુલ હકકના કેટલાક ફકરાઓનો જવાબ છે. પહેલા અધ્યાયમાં બાઈબલનું વર્ણન છે તથા તેની ભુલાની, ખોટારાની સામેતી છે. બીજા અધ્યાયમાં બાઈબલનો ફેરફાર થવાનો સિદ્ધાંત તથા પાદરીઓના ધોક્કાઓનો ઉત્તર છે. ત્રીજામાં નાસેખ મનમુખનું વર્ણન છે, ચોથામાં ત્રીદેવનું (તસલીસનું

ખોટારું બાઈબલથી તથા અકલી દાખલાઓથી છે. અને ત્રીદેવ વિષે તેઓના લીધેલા આધારનો ઉત્તર પણ છે. પાંચમામાં કુરઆનનું કલામુલ્લાહ થવું સિદ્ધ કરી કુરઆન ઉપર તેઓની કીધેલી શંકાઓનો ઉત્તર છે તથા એની સાથે હદીસો નો કેટલોક હાલ તથા તે વિષેની શંકાઓનો ઉત્તર પણ છે. છઠ્ઠામાં હજરત મોહમ્મદ (સલ) સાહેબની પેગમ્બરીની સામેતી છે. અને એની વચ્ચે બીજી ઘણી બાબતો સમાવલી છે. હજરતની નુબુવવત ઘણી સારી રીતે તેઓની બાઈબલથી પણ સામેત કરવામાં આવી છે. કી. ૩ ૨-૦-૦ પોષ્ટ વગર.

મજકુર કિતાબ અંગ્રેજ ભાષામાં પણ ઉપાઈ તૈયાર થઈ છે.

બેબલ ખરીફા કીમત અનાં ૨ } આ બંને ચોપડી
જેહાદની હકીકત કી અનો ૧ } એ બન્ને હાલ હ
કકના નમુના છે.

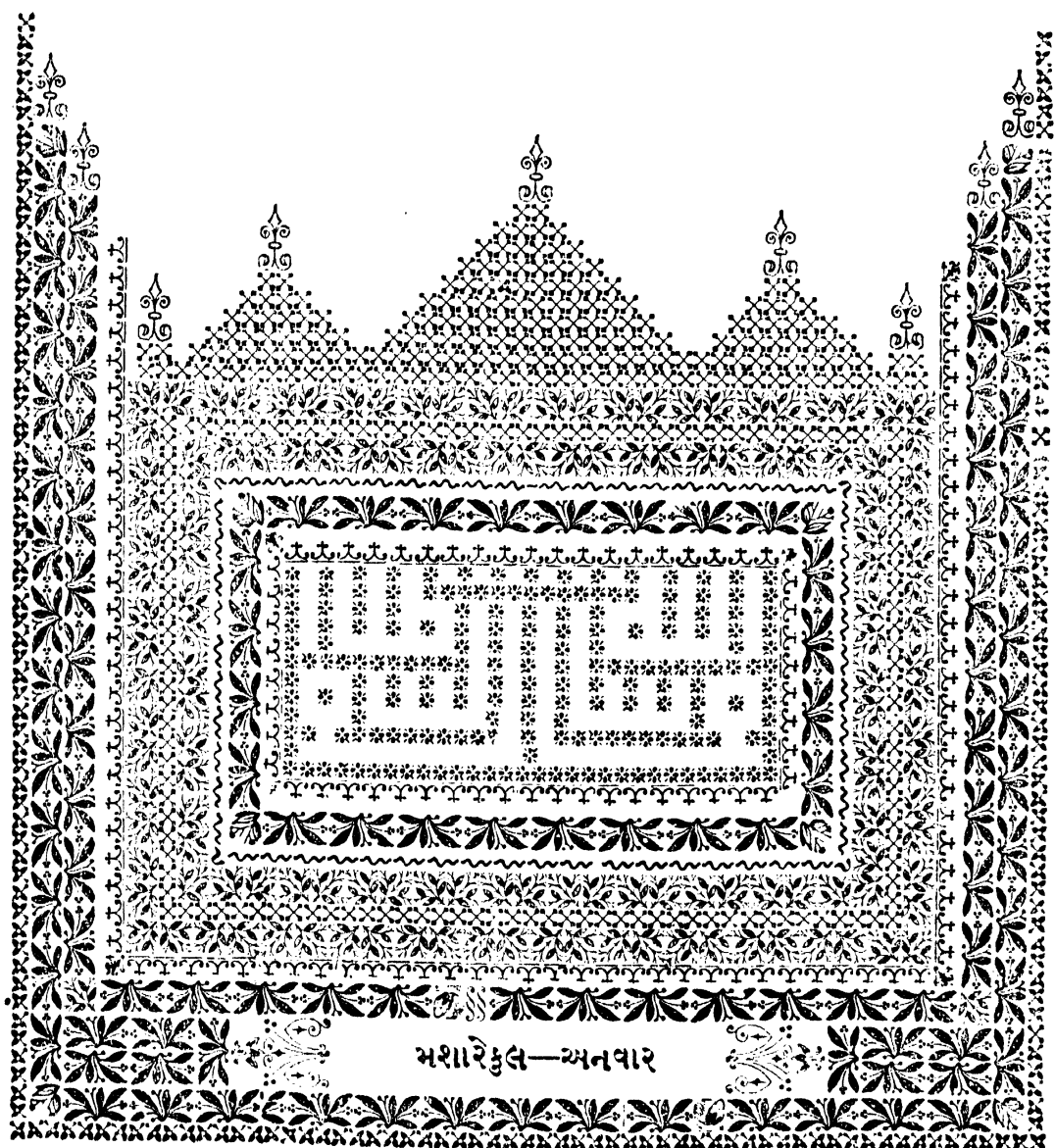
આકાશ ચાલ રહે પૃથ્વી ચાલ કીમત અનો ૧
ગુલ દસ્તએ તમીજ. એમાં સંસારી
ઘણી કિમદા શીખામણ છે. કી આ. ૧૦
મજહૂરલ ઈસ્લામ. ગુજરાતી કીમત
આ ૪

મોશાહદતે લારેખ ઉર્દુ ગેબ વિશે કી.
આના ત્રણ.

રાહ નજાત ઉર્દુ કીમત આનો દોહ.
નસીહતુલ મુસલેમીન ઉર્દુ કી. આનો ૧

કુરઆને શરીફ મોટા તથા ઉમદા ખતમાં
અને તેની નીચે શાહ અબદુલ કાદેર (રહ) નો જગ-
જાણીતો તરજુમો ગુજરાતી અક્ષરોમાં કી ૩. ૫
રાહ નજાત ગુજરાતી ભાષામાં
નસીહતુલ મુસલેમીન ,,
હીદાયતુલ મોહતદીન ,,
મોલવી અશીરના રીસાલાનો ટુંક જવાબ
મજલસતુરરેખ
તાજ્યાની હકીકત

આ પુસ્તકો દરેકને માટે પોષ્ટ ખચ અડધા
આનાની ટીકીટ મોકલેથી મફત મોકલવામાં આવશે.
અબદુરરહમાન બીં ગુલામ મોહમ્મદ
મું રાંદેર જીલ્લે સુરત.

મશારેકુલ—અનવાર

પ્રસ્તાવના.

વાગ્દા મેહરબાન રહમ કર્તા-અલ્લાહના નામથી.

સર્વ સ્તુતી અલ્લાહને માટે છે કે જે સકલ જ્ઞાનનો પાલનહાર છે. અને દોરૂદ તથા સલામ હજરત મોહમ્મદ ઉપર છે કે જેવણ સધળા રસૂલોના સરદાર છે અને તેમની આલપર તથા સૌ સાહાબા ઉપર.

હમ્દ અને તઅત બાદ બાણું જોઇએ કે ઇલમે હદીસ બુન્નરગ ઇલમ છે. કેમકે એ તમામ આદમીઓના બુન્નરગનું કલામ છે. મસલ બશહુર છે કે “કલામુલ મોલુકે મોલકુલ કલામ” * અને

*અર્થ-બાદશાહોની વાત તે વાતોનો બાદશાહ છે શા.મો.

બધા ઇલમ એના ગરબવાન છે. ઇલમે તરસીર હદીસ વગર માતબર નથી. ઇલમે અકાએદ ઇલમે શીકહ ઇલમે સોલુક ઇલમે તારીખ એના વગર કંઈ સતદ નથી. પણ એમ છતાં હિન્દુસ્થાનમાં આ શરીફ ઇલમની ચર્ચા નથી. આમ લોકોની તો શી વાત ઘણા ખરા આવેમોને ખબર નથી. માટે ઘણુંજ મુનાસેખ જણાયું કે કોઈ હદીસની કીતાબનો તરજુમો આમ લોકોની સમજ પ્રમાણે કરીએ. તો સર્વ કીતાબોમાંથી હસન સગાની (ચગાની) ની મશારેકુલ અનવાર ઘણી પસંદ થઈ. કારણ કે તે નાદસ્તી કીતાબ છે તથા તેની હદીસોની સેહહત ઉપર ઇતેદાક છે. એની એકે હદીસ એવી નથી કે જે અમાતબર હોય. અને મિશકાત જૂદી રીતની છે કે તેમાં દરેક તરેહની રિવાયત છે. સહી પણ છે, અને જઈક પણ છે. બારેકે અલ હરદોલિલ્લાહ સને ૧૨૪૯ હીજરીમાં જેવો ચાહતા હતા તેવો તરજુમો સમાપ્ત થયો અને તોહફુલ અખવાર, તરજુમએ મશારેકુલ અનવાર એનું નામ ઠેરવ્યું. અલ્લાહ તઆલા પોતાના કરમથી આ કિતાબને મકબુલ કરે. અને અહલે ઇસ્લામને આમ ફાયદો બખ્શે. અને ભૂલચુકને માર કરે આમીન.

મોકદદમો.

એમાં હદીસ શરીફની કેટલીક ઇસ્તેલાહો, ઇમામ બોખારી તથા મુસલિમની, તથા મશારેકુલ અનવાર કીતાબની રજૂઆત તથા તેના રચનારનો હાલ ખ્યાત કરવાની જરૂર છે, કે જેથી ના વાકેફોને જાણ થાય, અને હેરાની થાય નહીં.

હદીસની ઇસ્તેલાહો વિષે

હદીસ તેને કહે છે કે જે ખોદાના પેગમ્બરે (સલ્લ) જુબાન મુબારકથી રસમાલ્યું હોય, અથવા આપે કયું હોય, અથવા હજી

રતની સામે જે કામ થયું હોય અને હજીરતે તેને ફરસ્ત રાખ્યું હોય. તો જે જુબાનથી કહેલું તેને હદીસે કોલી કહે છે. અને જે કરેલું તેને હદીસે ફઅલી કહે છે. અને જે સામે થયેલું તેને હદીસે તકરીરી કહે છે. શર ઇસ્લામમાં લાંબી મુદત સુધી ઇલમે હદીસમાં કોઈએ કોઈ કીતાબ રચેલી નહીં, જુમાની સર્વ યાદ રાખતા હતા. ફરી પ્રથમ ઇમને જોરેજો ઇમામ માલેકે અને રબીએ રચવા શરૂ કરી તે પછી રચવાનું ઘણું ચલણ થયું. આલમએ હદીસે મતને હદીસની જે ગણતરી કરી તો લાખ થઈ.

ફાયદો હદીસ બે જાતની છે મોતવાતેર અને આહાદ. મોતવાતેર તે છે કે જેને દરેક વખતમાં એટલા ઘણા લોકોએ રિવાયત કરી હોય કે તેઓના જૂદા ખોલવાને અકલ કબુલ રાખે નહીં. અને આહાદ તે છે કે જેમાં આટલા બધા ન હોય. (શરી) આહાદની ત્રણ જાત છે મશહુર, અજીઝ અને ગરીબ. અને મશહુર તે છે કે જેને દરેક જમાનામાં ત્રણ અથવા તેથી વધારે રિવાયત કરનારે રિવાયત કરી હોય. અને અજીઝ તે છે કે જેને દરેક વખતમાં બે રિવાયત કરનારથી ઓછાએ રિવાયત કરી ન હોય. અને ગરીબ તે છે કે જેની રિવાયત કોઈ વખતમાં એકજ રાવીથી થઈ હોય. ભારે મોતવાતેરથી તો દરેક આમખાસને પૂરૂ યકીન આવે છે અને આહાદ રિવાયતથી ઇલમે જન્ની (જુમાની) મળે છે. અને કોઈક જાગતમાં ઘણા કરાએન (લાગતી ઘણી ખાબતો) થી ઇલમવાળાઓને યકીન પણ થાય છે. આ આહાદમાં કેટલીક રિવાયત મકબુલ છે. ને તેના રાવીની દિયાનતદારી સમ્યાધ જણાય તો તેપર અમન કરવો વાજેબ છે. અને કેટલીક રિવાયત અરદુદ છે. જે તેના રાવીની દિયાનતદારી તથા સમ્યાધ નહીં જણાય તો.

ફાયદો મકબુલ આહાદની બે જાત છે. સહી અને હસન. સહી તેને કહે છે કે જેને દીનદાર, પરહેજગાર, ધણું યાદ રાખનાર લોકોએ દરેક વખતમાં બરાબર (એક પછી એક) રિવાયત કરી હોય. તેઓમાં કોઈ છૂપી એવું ન હોય, અને તે મોતબર લોકોને વિશ્વ ન હોય. ફરી સહી હદીસની સાત જાત છે. પેહેલી જે ઉમદા છે તે આ છે કે જે સહી બોખારી તથા સહી મુસલિમ બંનેમાં હોય. એને મુતકફ અલેહ કહે છે. બીજી જાત તે છે કે જે ફક્ત બોખારીમાં હોય. ત્રીજી તે કે જે ફક્ત મુસલિમમાં હોય. ચોથી તે કે જે બોખારી તથા મુસલિમની શરત પ્રમાણે હોય. પાંચમી તે કે જે ફક્ત બોખારીની શરત પ્રમાણે હોય. છઠી તે કે જે ફક્ત મુસલિમની શરત પ્રમાણે હોય. સાતમી તે કે જે બોખારી તથા મુસલિમ સિવાય બીજા કોઈ અહલે હદીસે તેને સહી માની હોય. અને હસન તે હદીસને કહે છે કે જે સહી હદીસના જેવી હોય પણ તેના રાવીઓની યાદશ-શતશક્તિ તથા સાંભાવ સહીના રાવીઓ સરખી નહીં હોય. જે કે બંને (સહી તથા હસન) મકબુલ તથા હુજત છે તથા તેઓ ઉપર અમલ કરવો વાજેબ છે પણ સહી હસનથી ઘણી શ્રેષ્ઠ છે અને હસન તે સહીથી મરનાબામાં ઓછી છે.

ફાયદો આહાદની જાતીમાંથી મરદુદ જે હલીલમાં વપરાવાને લાએક નથી તે જમ્દુદ છે. જમ્દુદ હદીસ તેને કહે છે કે જે સહી તથા હસનથી ઉલટી હોય. એટલે તેનો રાવી યાતો વચ્ચેથી પડી ગયો હોય અથવા તેના વિષે તાતો થયો હોય. ફરી જે સનદની શરૂથી રાવી પડી ગયો હોય તો તેને મોઅલ્લક કહે છે, અને જે પાછલથી પડી ગયો હોય એટલે સહાબી વર્ણુઓ નહીં હોય તો તેને મુરસલ કહે છે. અને જે બે રાવી સાથે પડી ગયા હોય તો તેને મોઅલ્લક

કહે છે, અને નહીં તો મુનકટેઅ કહે છે. અને રાવી વિષે તાતો તે આ કે તે જૂઠો છે તો તે હદીસને મોજુઅ કહે છે. અથવા તેના પર જૂઠની તોહમત લાગી હોય તો તેને મતરક કહે છે. અથવા ઘણી ગણતી કરતો હોય અથવા ગફલત કરનાર હોય અથવા ઘણો વેહેમ કરનાર હોય, અથવા તેની રિવાયત માતબર લોકોથી વિશ્વ પડતી હોય, અથવા તે શસેક બિદઅતી હોય તો તેની હદીસને મુનકર કહે છે.

ફાયદો ઇલમે હદીસમાં ઘણી કીતાબો છે. પણ (તેમાંથી) છ કીતાબો ઘણી પ્રખ્યાત છે જેને સહા સિત્તા કહે છે. પેહેલી સહી બોખારી, બીજી સહી મુસલિમ, ત્રીજી અયુદાઉદ, ચોથી તિરમેજ, પાંચમી નસાઇ, છઠી ઇબને માજ. બોખારી તથા મુસલિમ સિવાય બાકી ચાર કીતાબોમાં દરેક તરેહની હદીસ છે, સહી પણ છે અને હસન પણ છે અને જમ્દુદ પણ છે. જેમ કે તેના રચનારાઓએ ખ્યાન કર્યું છે. સહી હસન અને જમ્દુદની ઓળખ કરતી તે હર કોઈનું કામ નથી. અલ્લાહ તઆલાએ મોહદદેસીને એવી અકલ અને સમજ આપી છે કે તેઓજ તેને સારી રીતે પેહેચાને છે, જેવી રીતે કે પારખ ખરા ખોટા રૂપીઆ અશરશીને પારખે છે. તેઓના જતાબ્યા વગર હરકોઈ જાણી શકતું નથી. જે કે હદીસની ઇસ્તેલાહેની તફસીલ ઘણી છે, પણ આમ લોકો તેને સમજ શકતા નથી જેથી કરીને સામટી રીતે (ઇજમાલ) આટલાંજ ઉપર બસ કર્યું છે કેમકે આ તરજુમો સમજવા માટે આટલું બસ છે.

ફસલ.

સહી બોખારી તથા સહી મુસલિમના વર્ણુનમાં. આ બંને કીતાબોને સહીહેન કહે છે. ઇલમે હદીસની સર્વ કીતાબોમાંથી સહીહેન યુનિન્દા છે. તેના સહી થયા ઉપર ઉમ્મ

તનો ઇન્તેકાક છે. વિશેષ કરી સહી બોખારી કે જે કુરઆન શરીફ બાદ અસહહુલ કોતુબ છે. આ બંને કીતાબોમાં સહી હદીસ સિવાય હસન હદીસ પણ નથી. જહદની તો શી વાત. ઇલમે હદીસમાં ઇમામ બોખારી તથા મુસલિમ એવા કામેલ ઉરતાદ થયા કે એ પદવી કોઇને મળેલી નથી. ખરૂં જોતાં આ બંને સાહેબો તહકીકના આકાશના સુર્ય તથા ચંદ્ર છે. અને અલ્લાહ તઆલાએ તેમની બોખુરગી તથા કમાલાતને તથા તેમની કિતાબોને એવાં મશહુર કર્યાં કે કંઈ બિયાન કરવાની જરૂર નથી. પણ બરકતને માટે તેમનો હાલ હું કાણુથી વર્ણવ્ય છે કે જેથી અનબળુને આગાહી થાય.

દ્વાય ઇમામ બોખારી (રહ)નું નામ નસમ અબુ અબ્દુલ્લાહ મોહમ્મદ બીન ઇસમાઇલ બીન ઇબ્રાહીમ બીન મોગીરા છે. સને ૧૯૪ માં પેદા થયા. નાનપણમાં આંધળા થઇ ગયા હતા. તેમની માએ હજરત ઇબ્રાહીમ (અન્ને)ને ખવાબમાં જોયા. તેવણુ ૧૨માવતા હતા કે તું ખુશી થા, અલ્લાહ તઆલાએ તારી દોઆ તથા રડવાને લીધે તારા દીકરાની આંખમાં રોશની આપી. સવારે જોયું તો આંખવાળા જોયા. દશ વરસની ઉમરથી બોખારામાં તેવણે હદીસ યાદ કરવા શરૂ કરી જ્યારે સોલ વરસના થયા, તો અબ્દુલ્લાહ બીન મુઆરક તથા વહીઅની રચેલી કીતાબો યાદ કરી ચુક્યા. ફરી હજને માટે ગયા, અને અરબમાં ઇલમ શીખવા લાગ્યા. જ્યારે અઢાર વરસના થયા તો સહાબા તથા તાબેઇતના ૧૦૦એલમાં કીતાબ રચી. છેવટ તે સર્વ મજ્મુઆની મદીના શરીફમાં હજરત (સલ) ની કબર મુઆરક પાસે તારીખે બોખારી બનાવી. હામેદ બીન ઇરમાઇલ મોહમ્મદેસથી રિવાયત છે કે હું તથા બોખારી સાથે સાથે ઉસતાદોથી ઇલમ હાસેલ કરતા હતા. એક દિવસે મેં બો-

ખારીને કહ્યું કે તમારી પાસે ખડીયો કલમ નથી, તમે હદીસને લખતા નથી, યાદ રાખવું મુશ્કેલ છે. તમને એવા શીખવાથી શો શયદો થશે ? તે પછી સોલ દિવસે બોખારીએ મને કહ્યું તમે મને ઘણો તંગ કર્યો છે લાઓ તમારા લખેલાં ને મારા યાદ કરેલાં સાથે મેળવો. હું તેટલી મુદતમાં પંદર હજાર હદીસો લખી ચુક્યો હતો. આ સર્વ હદીસોને બોખારીએ મેં જુઆની સંભળાવી અને તેમને એવી સારી યાદ હતી કે મેં મારી હદીસોને તેનાથી સહી (શુદ્ધ) કરી. ફરી બોખારીએ કહ્યું કે તમે જાણો છો કે મારી મહેનત તથા માથાફાડ નકામી છે! તે દિવસથી હું જાણી ચુક્યો હતો કે આ શખ્સ કંઈ નીકળનાર છે એના જેવો કોઇ થશે નહીં. અને સહી બોખારી રચવાનું કારણુ આ છે કે એક દિવસે ઇસહાક બીન રાહવેહની મજલીસમાં વાત થઇ કે જે કોઇ માણસ ૧૬૦૦ સહી હદીસોને અલાહેદી ભેગી કરે તો ઘણો ફાયદો થાય, કે લોકો વગર ખટકે તેના ઉપર અમલ કરે. બોખારીના દિલમાં આ વાતે અસર કરી. તેમની પાસે છ લાખ હદીસો હતી. તેમાંથી છાંટવા શરૂ કરી. જે હદીસનું સહી પણ પૂરતી રીતે સિદ્ધ થતું તેને લખતા, અને બાકીને છોડતા ગયા. અને આવો તરીકો રાખ્યો હતો કે દરેક હદીસને લખતી વેળા ગોસલ કરતા, અને બે રકઅત નમાઝ પઢતા અને દુઆ તથા બલાઘ માંગતા કે ઇલાહી મારેથી ખતી થાય નહીં. આખર એવીજ તરેહ સોલ વર્ષની મેહનતથી મદીનામાં હજરત (સલ) ની મસજીદમાં મીન્બર તથા કબર મુઆરકની વચ્ચે સહી બોખારી સમાપ્ત થઇ. ફક્ત સહી હદીસોને એક કીતાબમાં ભેગી કરવી પ્રથમ બોખારીથી શરૂ થઇ. બોખારીમાંની સર્વ સહી હદીસો સાત હજાર બસો પંચોતેર છે. અને જે બેવડાયલીઓને કાઢી નાખો તો ચાર હજાર છે તેમની નેક નીયતીને લીધે આ કીતાબ એવી

મકપુલ થઇ કે તેમની જીવગીમાં સિતેર હજાર આઠમીઓએ વગર વારતે તેમનાથી સનદ લીધો. ઇમામ બોખારીથી રિવાયત છે કે તેવણે કહેતા હતા કે મને આ ઉમેદ છે કે કુલામતમાં મારાથી ગીજતનો સવાલ થશે નહીં; કારણ કે મેં કદી કોઇની ગીજત કરી નથી. આ વાતથી તેમનો તકવો તથા પરહેજગારીનો ખ્યાલ કરવો જોઇએ. જ્યારે બોખારી બોખારામાં આવ્યા તો ત્યાંના હાકેમે કહ્યું કે તમે તમારી રચેલી કીતાબો મારા ઘરમાં આવી મારા છોકરાને પઢાવો. બોખારીએ કહ્યું કે આ હદીસનો ઇલમ છે એને હું હલકો કરવા માંગતો નથી. જો તને ગરજ હોય તો પોતાના છોકરાને મારે ઘેર મોકલ્યા કર. જેવી રીતે બીજા લોક શીખે છે તેમ તે પણ શીખશે. હાકેમે કહ્યું કે ત્યારે તો મારો છોકરો જ્યારે આવે ત્યારે બીજો કોઇ તાલેએ ઇલમ તમારી પાસે રહે નહીં. અમારા ચોખદાર દરવાજા ઉપર ઉભા રહેશે. કોઇને અંદર આવવા દેશે નહીં. કારણ કે અમારા છોકરાની સાથે આમ ખલકત જેસે એ અમે પસંદ કરતા નથી. બોખારીએ એ વાત (પણ) માની નહીં. અને કહ્યું કે આ હદીસનો ઇલમ એ પેગમ્બરનો વારસો છે એમાં તમામ ઉમ્મતે મોહમ્મદી શરીફ છે એમાં કોઇની ખોસુસીયત નથી. હાકેમ (એ વાતથી) ધણોજ નાખુશ થયો. અને કેટલાક દુન્યાદાર ખુશામતી આલેમેએ બોખારી (રહ) ઉપર તાનો અને તોહમતો આપવા શરૂ કરીને હાકેમને રસાદ કરાવવા બેપર ઉસકેર્યો. છેવટે ઇમામ બોખારી બોખારાથી નારાજ થઇને નીકળ્યા પ્રથમ નીશાપુરમાં ગયા ત્યાંના હાકેમથી પણ ના મોવાફેકત થઇ શરી ત્યાંથી સમરકંદ ગયા. અને દોઆ કરી કે “ઇલાહી પૃથ્વી કોશાદા હોવા છતાં મારા પર તંગ થઇ છે હવે મને જીવગીથી છુટકારો આપ.” ફરી સને ખસો છપ્પન હીજરીમાં ત્યાંજ વફાત થઇ ખોદા તેમના ઉપર રહમન કરે.

તારીખ.

“ બહારે અહવાલે બોખારી જખત કરદમ અજસેકાત ” “ સિદક તારીખે તન્દીસોદ નુર તાર ખે વશત ” * તે વખતમાં અખદુલ વા હેદ તુસી મોટા વક્તીએ કામેલ હતા. તેવણે ખવાજમાં જોયું કે ખોદાના પેગમ્બર (સલ) કેટલાક સહાબા (રહ) સાથે માર્ગમાં વાટ જોતા ઉભા હતા. તેમણે પૂછ્યું કે યારસલુલ્લાહ આપ કોની ઇનતેજરીમાં છો. હજરને ફરમાવ્યું કે મોહમ્મદ બીન ઇસમાઇલની હું વાટ જોઉં છું. ફરી તપાસ થઇ તો તે વખતે બોખારી (રહ)નો ઇનતેકાલ થયો હતો. અને ઘણા યુજરગોએ ખવાજમાં જોયું છે કે હજરને (સલ) સહી બોખારીને પોતાની તફતીસખતકરીછે જેમ કે મોહમ્મદ બીન અહમદ મરવળએ બેતુલ્લાહને પાસે ખવાજમાં જોયું કે રસલુલ્લાહે ફરમાવ્યું કે એ અયુ જેઠ તું કયાં સુધી સફેઇની કીતાબનો ફરસ આપ્યા કરશે? અમારી કીતાબને તું કેમ પઢતો નથી? મેં કહ્યું કે યા રસલુલ્લાહ [સલ] આપની કયા કીતાબ છે? તેવણે ફરમાવ્યું કે મોહમ્મદ બીન ઇસમાઇલની જામેઅ એટલે સહી બોખારી. અને એવીજ તરેહ ઇમામુલ હરમેન [રહી]નો ખવાજ પણ મસદુર છે. સખતાઇ, ખીક, ખીમારીની સખતી અને દુકાળ વગેરે મુસીબતોમાં સહી બોખારીનો ખતમ કરવો તીરયાકે મોજર્દખ છે. જેમ કે હરમેન શરીફેનમાં અત્યાર સુધી ચલણુ છે કે જ્યારે રમના બાદશાહ ઉપર લગાઇની સખતી આવી પડે છે તો ત્યાંના ઓલમા બોખારી શુરૂ કરે છે અને અલ્લાહ તઆલા શતેહ આપે છે.

ફાયદો ઇમામ અયુલ હોસેન મુસલિમ બીન હુજળજ બીન મુસલિમ કોશરી નેશા-

*અર્થ-બોખારીના અહવાલ માટે સારા લોકોથી એં યાદ રાખ્યું છે પેદા એશની તારીખ [સિદક] છે. અને વફાતની તારીખ નૂર છે. સિદકની મજ્હૂરી ૧૯૪ અને નૂરની ૨૫૬ થાય છે. ગુ. મો.

પુરી બસો ચાર હીજરીમાં જન્મ્યા : અને બસો એકસઠ હીજરીમાં વસત થઇ. સર્વ હદીસવાળ તેમની ખોજગી તથા કમાલને માને છે અને ઘણાં નામીયા મોહમ્મદેસીન તેમના શાગીરહ છે. જેમ કે અબુ હાતેમ રાહુ તથા તિરમેહુ. ઇલમે હદીસમાં ઘણી કીતાબો તેવણે રચી છે ખાસ કરીને સહી મુસલિમમાં ઇલમે હદીસની ખારીકીઓના અન્નએખ રંગો છે જેને અહલે હદીસ જાણે છે. ત્રણ લાખ હદીસોમાંથી આ કીતાબને છાંટીને ખનાવી છે અને એમાં ઘણી હુશીયારી તથા સાવચેતી રાખી છે. એ કીતાબની સર્વ હદીસો ખાર હજર છે. ઇમામ મુસલિમે કદી કોઇતી ખીજત કરી નથી. અને ન કોઇને માર્યો છે અને ન કોઇને ગાળો બાંડી છે. અબુ હાતેમ રાહુએ મુસલિમને ખવાબમાં જોયા અને તેમનો હાલ પૂછ્યો કે ખોદાએ તમારી સાથે કેવી મેહેરખાની કરી ? મુસલિમે કહ્યું કે અલ્લાહ તઆલાએ જન્મતને મારે માટે મુખાહ કરી છે. જ્યાં ચાહું છું ત્યાં રહું છું. અબુઅલી એક ખુજરગ હતા જ્યારે તેવણ મરી ગયા તો કોઇએ તેમને ખવાબમાં જોયા તો પૂછ્યું કે ખોદાએ કયા કારણથી તમારી નજત કરી. તેમણે કહ્યું કે આ કાગજના હસતાઓ (ધાયા)થી અને તે દરતા સહી મુસલિમના હતા.

ફાયદો કીતાબ મશારેકુલ અનવાર તથા તેના રચનારના વર્ણનમાં:--

આ કીતાબના રચનારનું નામ રહુયુદ-- દીન હસન ખીન હસન સગાની છે. ચચાં તે મા વરાઉન નહરના મુલકમાંનું એક શહેર છે, ત્યાં તેવણ જન્મ્યા. ખગદાદ તથા મક્કામાં ઇલમ હાસેલ કર્યો પોતાના વખતમાં એટલે સાતસો હીજરીમાં તમામ દીની ઇલમમાં અને વિશેષ કરી હદીસ તથા લુગતમાં એ નિસલ હસતાદ હતા. તેમની રચેલી કીતાબો ઘણી છે તેમાંની એક કીતાબ “મિસ્યાહુદ દોજ મિન સહાહીલ

મુસ્તફા” તથા “શમસુલ મોનીરા મિન-રસાહીલ માસુરા” તથા “મશારેકુલ અનવારી-ખબરીયહ, મિન સહાહીલ અખબારીલ મુસ્તફવીયહ” તથા “કીતાબ અક્લતુલ અજલાન” તથા “કીતાબ વશીયાતુસ્સહાબા” તથા “કીતાબ “જુબ્હતુલ મનાસેક” તથા “કીતાબુલ શરાએક” તથા “કીતાબ દરમતુલ ઇલમ વલ આલમા” તથા લુગતમાં “કીતાબુતકમેલા” જેહરીની સહામાં જે ગલતી હતી તેનો સુધારો તેમાં છે અને જે લુગત તેમાં નહોતા તે તેમાં દાખલ કર્યા. તથા લુગતમાં “કીતાબ મજ્મઉલ ખહેરન” આ ઘણી મોટી કીતાબ છે. અરખના સર્વ લુગત એમાં સમાવેલા છે. એ સિવાયે ખીજી કીતાબો પણ રચેલી છે કે જે મુસન્નેશના કમાલને ખતાવે છે.

ફાયદો મશારેકુલ અનવારમાં મોસન્નેફ અન્નએખ તરેહના તુક્તા અને લતાએફની સંબાળ રાખી છે. પ્રથમ એકે સહીહિનની હદીસોમાંથી ફક્ત કોલી હદીસો ઉપર બસ કર્યું છે ફેઅલી હદીસ કે તકરીરી હદીસને તદ્દન લાવ્યા નથી. અને ખને કીતાબોમાં કેટલીક ધુણુ તથા તલાશ કેરી છે અને તેના આસુલને લાવ્યા છે તેના શવાહેદ, મોતાબેઆત, અને રિવાયત ખીલ માખ્યનાને તજ્યાં છે. અને કોઇ હદીસને લાવ્યા અને કોઇને તજી છે એ વગર કારણે નથી એની જાણ માટે તથા આલખ માટે મોટી સમજ તથા ધણો ઇલમ જોઇએ ફરેક આલેમનું એ કામ નથી. એજ કારણથી મોસન્નેફ કીતાબના દીખાયામાં લખ્યું કે આ કીતાબ સેહહતનાં અને મજબુતીમાં મારે અને ખોદાની વચ્ચે દાખલો છે. તેજ સારી રીતે જાણે છે કે મેં એમાં કેટલી મેહેનત ઉઠાવી છે. અને આ કીતાબની ખુખી તથા ખુજુરગી ફરેક અખસ જાણી શકતો નથી તેને આલમા જાણે છે અને આલમામાંથી પણ તેજ જાણે છે કે

જેને ઇલમે હદીસમાં ધણો મહાવરો તથા મોટો અબ્યામ છે. ખીજી એકે રચનારે આ કીતાબના બાર અધ્યાય કર્યા છે પણ અધ્યાય તથા બાગોમાં ખીજી કીતાબોની જેમ મળતા મજમુનની સંભાળ રાખી નથી. દાખલા તરીકે નમાઝની હદીસો એક જગ્યા હોય રોઝા તથા હજજની એક જગ્યા હોય. પણ શબ્દો તથા અક્ષરો ઉપર ગોઠવણ રાખી છે. દાખલા તરીકે જે હદીસોને મથાળે (શબ્દ) મન છે તેને પ્રથમ અધ્યાયમાં લાવ્યા. અને જેને મથાળે ઇન્ન છે તેને બીજા અધ્યાયમાં અને જેને મથાળે લા છે તેને ત્રીજા અધ્યાયમાં અને એમ છતાં મુળાક્ષરની પણ એમાં સંભાળ રાખી છે જેવી રીતે લુગતની કીતાબોમાં હોય છે. મતલબ કે એમાં માએનાની તરતીખ (અનુક્રમ) નથી પણ શબ્દોની તરતીખ કરી છે. આશ્ચર્ય લાએક મહેનત અને ઉસ્તાદી કરી છે કે હદીસોને તરેહ તરેહથી ગોઠવી છે. જે એને ઉગ્રણથી જુએ તે એનો લુતર ઉઠાવે ને કે માનવી તરતીખમાં આ મોટો શાયદો છે કે જે મજમુનની હદીસની ગરજ પડી તેના બાબ અને રસલમાં જેઈ લીધી. પણ લફજી તરતીખમાં પણ અજબ બારીકી છે કે જે હદીસનું મથાળું જણાયું કે વગર મેહનતે તેને કાઢી. એમ છતાં કુરઆન શરીફની જેમ તરેહ તરેહના મજમુન દરેક વખત દરમાફત કરવા ઘણી ખુશી ઉપજવનાર છે. જાણે આ કીતાબ એક કલગો છે કે જેમાં એક રંગની બાંધણી હોય અને ખુશખો જૂદી જૂદી જાતની ત્રીજી આ કે રચનાર કેટલીક હદીસને તુકડા કરીને પોતાની તરતીખને માફક કેટલીક જગ્યા ઉપર લાવ્યા છે. આ કામ સારી એલખ રાખનાર આલેમને દુરસ્ત છે, એવી શર તથી કે માએનામાં તુકડાની આવે હી જેમકે મોસન્નેફ એમજ કયું છે. ચોથી આ કે શારેહ ગાજરનીના કહેવા પ્રમાણે મશારે-

કુલ અનવારની સર્વ હદીસો બે હજાર બમો છેતાલીસ છે. *

ફાયદો જાણવું જેમએ કે આ કીતાબના તરજુમામાં કેટલીક બાબત ધ્યાનમાં રાખી છે પ્રથમ આ કે મોસન્નેફ દુક માટે હદીસોની સનદો એટલે રાવીયોના નામને કાઢી નાંખ્યાં છે માત્ર :સહાબીનું નામ કે જે તે હદીસનો પ્રથમ રાવી છે તે લખ્યું છે. તે એવી રીતે કે દરેક હદીસની આગળ કીતાબનો ઇશારો લખ્યો ફરી સહાબીનું નામ લીધું ફરી હદીસને બયાન કરી. અને દુક માટે દરેક હદીસપર કાત રસુલુલ્લાહે † કહ્યું નથી પણ બાપાંતર કરનારે દરેક હદીસના તરજુમામાં લખી દીધું છે કે હજરતે આવી રીતે ફરમાવ્યું. અને કીતાબનું નામ દરેક હદીસમાં લીધેલું છે કે જેથી આમ લોકોને શુબહ રહે નહીં. ખીજી એ કે હદીસનો તરજુમો મહાવરા પ્રમાણે કર્યો છે શબ્દો પ્રમાણે કર્યો નથી કારણ કે અરબનો મહાવરો ઘણી જગ્યા હિન્દના મહાવરા સાથે મળતો નથી જેથી મતલબ પ્રમાણે દરેક જગ્યા લખ્યો છે. એમ છતાં બનતી કોશીશે શબ્દના તરજુમાનો પણ ખીયાલ રાખ્યો છે. ત્રીજી એકે આથી મૂળ મતલબ આ છે કે ઇસ્લામીબાયોને આમ ફાયદો થાય. તે એટલાં સુધી કે થોડું વાંચનારો અને સાધારણ લોકો પણ મહરમ રહે નહીં. એજ માટે મુશકેલ મતલબો લખી નથી. ચોથી આ કે આ કીતાબના દીખાયાનો તરજુમો કર્યો નથી કારણ કે તેથી આમ લોકોને કંઈ લાભ નથી. દીખાયાની સાર રૂપી મતલબ આ છે. મોસન્નેફ કહે છે કે જ્યારે જમાનો બગડ્યો ઇલ-

* શરેહ મશારેકમાં પણ એટલીજ હદીસો છે. પણ હિન્દુસ્થાનમાં હયાયલી દરેક મશારેકમાં ૨૨૬૯ છે એટલે ફરી ૨૩ હદીસો વધારાઈ છે. હું પણ આ તરજુમામાં ૨૨૬૯ લખીશ. શા. મો.

† અર્થ-રસુલુલ્લાહે કહ્યું શા. મો.

મવાળા મરી ગયા અને કમ ઇલામ અણુસમજ
જેને સહી તથા જઈની પેહચાન નથી તે
આલેમ તથા પેશવા મશહુર થયા, તો મેં
આ કીતાબ મશારફુલ અનવારમાં મારી બે
કીતાબો મિસબાહુલ દોળ અને શમ્સે
માનીરાની સહી હદીસોને બેગી કરી. અને
કીતાબ અન્નજમ બકલેશી અને કીતાબ
અશશેહાબ કોળખથી જે સહી રિવાયત
હતી તે પણ એમાં મેળવી કે જેથી સહી
હદીસો નાદશી કીતાબમાં એક જગ્યા
થાય. સહી બોખારીની નિશાની ખ
અને સહી મુસલેમની મ અને જે હદીસ બં-
નેમાં હોય તેની નિશાની ક ઠેરાવી છે. " §
એટલે રચનારે આ કીતાબમાં માત્ર સહીહે-
નની હદીસો લખી છે અને કોઇ કોઈ જગ્યા
એકલેશી તથા કોળખના કોઇકોઇ શબ્દો પણ
લાખ્યા છે અને તે જગ્યા તે જતલાવેલુ પણ
છે. અને જુઓ તો તે શબ્દો પણ સહા સિ-
નાયા જુદા નથી. પાંચમી આ કે મોસન્નેફ
પૂરતી રીતે ટુંક કરવાને લીધે દરેક જગ્યા
હદીસનો કીરસો બયાન કર્યો નથી કે આ હ-
દીસને હજરતે (સહ) કયે વખત અને કયી

બાબતમાં ફરમાવી જેથી તેની મતલબ સારી
રીતે જણાતી નથી એ માટે હદીસના તર-
જુમા પછી તેનો પૂરો કીરસો લખી દીધો
છે. અને જે જગ્યાની મતલબ મુધમ
અને મુશકેલ હતી તેને બોલીને બયાન
કરી છે. અને ચારે ઇમામેના મ-
જહબ ઠેકાણે ઠેકાણે મુનાસેબ જગ્યાઓમાં
વગર તઅરસોબે (ખોટી હીમાયતે) લખ્યા છે.
શીઆ તથા બિદઅતીઓની શંકાઓ ઠેકાણે
ઠેકાણે ટુંકાણુથી દુર કરી છે. મતલબ કે આ
કીતાબ અલ હુમ્દાલીલનાહ અહલે ઇસ-
લામને માટે અબ્જએબ તરહનો તોહફા (સો-
ગાત) છે. દીની મતલબો ઘણી ખરી એમાં
સમાયલી છે જેના જાણવાથી મહેલ આલેમ
બને અને આલેમને તાજ મળ મળે. હજરત
મવલાના અબ્દુલ કાદેર દેહલવીની બિર્દ તશ-
સીર તથા આ કીતાબ તાલેબે ખોદાને માટે
બસ છે * દીનદારને માટે આ બંને કીતાબો
જાણે બંને આંખો છે તેથી બંને જહા-
નનું અંજમ દેખાઇ આવે, અથવા આ બે
પર છે કે જેથી અરશ સુધી ગીરી શકે છે.

મસનવી.

કયા તુજસે કહુ હદીસ કયા હે
સુરી આલેમ હકીમે દીની
બાબાકે મહાંસે કોન લાયા
ચેહ શાહરહે મોહમ્મદી હે
મશઅલ અફરોજ રાહેતે સુંનત
હોતે હુએ મુસ્તશ કી ગુરતાર
જબ અસલ મીલી તો નકલ કયા હે *
અબ જયાદા તુ મુજસે કર ન કલકલ *

* દુર દાનએ દુરજે મુસ્તશ હે.
કરતે રહે ઇસકી ખોશાચીની.
જસને પાયા મહીસે પાયા.
ગંજનએ રાજે અહમદી હે.
બરહમ જને બેખો શાખે બિદઅત.
મત દેખ કીસીકા કોલો કીરદાર.
યાં વહમો ખતા કા દખલ કયા હે.
ખુરશેદકે આગે કયા હે મશઅલ.

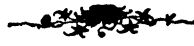
§ પણ જુનરાતી તરજુમામાં તે નિશાનીઓ કાઢીને ખુશીં નામ લખ્યાં છે, શા મો,

* ખોદાઈ ચાહુ છું કે જેવી રીતે તેણે મને આ કીતાબના તરજુમાની તોહફા આપી તેમ તે તફસીરના તરજુમાની પણ તોહફા આપે, કે જેથી જુનરાતી વાંચનારાને અજ્ઞાહતુ કલામ સમવાનું સાધન થાય. આમીન, બા. મો.

ખીલ ફરજ ફાલાં થા મરદે કામેલ *	ગિસને કયા કહાસે હાસેલ.
વેહ બી ઇસી દરકા એક ગદા થા *	ઝો ગોસો ઇમામો મુકતદા થા.
મલકુજ બોહોત હે તુને દેખે. *	મલકુજે મોહમ્મદી કો અખ લે.
ના હક તુજેહ ઓર કુચ હવસ હે *	કુરઆનો હદીસ તુજકો બસ હે,
હક હોગા હદીસ ખાં સે ખુરમ *	ઓર શાદ રસૂલે રખરે આલમ.
થા ઇલમે હદીસ સખત મુશકેલ *	ઓર હિન્દ કે લોગ ગિરસે માફેલ.
આહા કે રહે ન યેહ બી મહરમ *	હોવા તરજુમા ઇસ સખમસે મરકુમ.
મકમુલ હો યેહ કિતાબ યા રખ્ય *	મુશતાક હો ઇસકે અહલે દીન સખ. *

અધ્યાય પેહલો.

પ્રથમ અધ્યાયમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે મન છે.

૧ સહી બોખારીમાં અબૂહોરેરા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) રૂમાઝુનું કે જેણે સાચા દીલથી ખોદાને અને તેના રસ-લને માંન્યા. અને નમાઝને સારી રીતે અદા કરી અને રમળનના રોઝા રાખ્યા તો ખોદા ઉપર (તેના કરમ અને ફજલની રૂએ) જરૂર થયું કે તેને જનતમાં લઈ જાય. ખોદાના રસતા (જેહાદ)માં તેણે પોતાનું વતન તજ્યું હોય અથવા જ્યાં તે પેદા થયો ત્યાંજ બેસી રહ્યો હોય.

ફાયદો આ હદીસની પૂરી રિવાયત બોખારી શરીફમાં આવી રીતે છે કે સહાબાઓએ (નખી સાહેબથી) અરજ કરી કે જે (આપને) હુકમ હોય તો અમને ખુશખબર સંભળાવો કે જનત જેહાદ તથા હિજરત ઉપર અટકેલી નથી. હજરતે (સલ) રૂમાઝુનું કે જનતમાં સોસો ઉંચા દરજા છે

કે જેને ખોદાએ ગાળ્યો (જેહાદ કરનારાઓ) માટે ઠેરાવ્યા છે. દરેક દરજામાં જમીન આસ-માન જેટલો ફરક છે. તો જ્યારે તમે ખોદાથી માંગો તો શીરદોસ માંગ્યા કરો કેમકે શીર-દોસ સર્વ જનતોની વચ્ચે છે તથા સર્વથી ઉંચી છે અને તેના ઉપર ખુદાનો અ-રશ છે અને તેથીજ જનતની નેહરો નીકળી છે. એટલે મૂલ નજત માટે જે કે જેહાદ ઉપર જનત અટકેલી નથી. ઇમાન નમાઝ અને રોઝો બસ છે પણ ત-મારે હિમ્મત ઓછી કરવી નહી કે ફક્ત ન-જત ઉપર કેનાઅત કરવી નહી પણ મોટી હિમ્મત રાખો. જેહાદ કરો કે જેથી શીરદોસ મળે. જેના મુકાબલામાં સર્વ જનતો નીચી છે. આ હદીસમાં શીરસ્તાઓપર ખોદાની કી-તાઓપર તકદીર પર અને કયામત પર ઇ-માન લાવવાનું બયાન ફરમાવ્યું નથી. કારણ કે જ્યારે કોઈ માણસ રસૂલપર ઇમાન લાવશે

*ખોદાએ હજરત મોલવી ખુરમ અલીની દોઆ કબુલ કરી જેથી અહલે દીન મુશતાક થયા જેથી ઘણા પ્રેસોમાં ઘણીવાર હજરો છપાઈ અને છપાય છે અને લાખો આદમી લાલ લઈ રહ્યા છે. આ ખોદા તું મારા શુન્દરાતી તરજુમાને પણ તેવો કર કે અહલે દીન તેના મુશતાક થાય અને જે દીન અલીને ખાખ થાય. ગુ. મો.

તો તે એ વસ્તુઓ પર પણ ધનામ લાવશે. આખા કુરઆનમાં તથા હદીસોમાં એનું બયાન છે. અને નમાઝ રોઝાની સાથે જકાત, અને હજજતું વર્ષનું કયું નથી. કારણ કે જકાત અને હજજ રકત માલદાર ઉપર ફરજ છે મોહતાજ ઉપર નથી. અને નમાઝ રોઝો સર્વ પર ફરજ છે માલદાર હોય અથવા કં-ગાળ હોય. મતલબ આ છે કે આ જગ્યા આમ હુકમ બયાન કરવાનો વિચાર હતો કે જે સર્વ સુસલમાનને લાગુ પડે. રચનાર ઇમાનની હદીસને પ્રથમ લાવ્યા કારણ કે ઇમાન સર્વ ઇમાદતો અને નેકીઓની જડ છે વગર ઇમાને કોઈ ઇમાદત કે નેકી દુરસ્ત નથી.

૨ મુસલિમમાં ઝેદ ખીન ખાલેદ જોહની (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૫૨-માવ્યું કે જે બોવાયલા જનવરને રાખે તે જ્યાં સુધી તે જનવરની (લોકો આગળ) પૂછ પરછ નહીં કરે ત્યાં સુધી તે પોતે ભટકશે છે.

ફાયદો બોવાયલા જનવરને વગર જાહેર કરે પોતાના ધરમાં બાંધી રાખવું દુરસ્ત નથી. કેટલીક મહારેકની કિતાબોમાં આ હદીસ ઉપર કે ની નીજાની કરી છે એટલે આ હદીસ બો-ખારી તથા મુસલિમ બંનેમાં એકે મતે છે. પણ એ ચોખ્ખી ભૂલ છે કારણ કે જેમેજીઝ ઓસુલવાળાએ તથા શારેહ ગાજરનીએ લખ્યું છે કે આ હદીસ ફક્ત મુસલીમમાં છે બો-ખારીમાં નથી. અને આ બાબતે કરનારે પણ બોખારીમાં જોયું તો ઝેદ ખીન ખાલે-દથી આ મજમુનની હદીસ રિવાયત થએલી મળી નથી. જણાય છે કે નકલ કરનારની ગલતી છે.

૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે ખાવાનો અનાજ ખરીદે તો જ્યાં સુધી તેને તોશીને

કબજમાં નહીં કરે ત્યાં સુધી તેને વેચે નહીં.

ફાયદો ચારે ઇમામોનો એજ મજહબ છે ખરીદનારો વગર પોતાને કબજે કરે અનાજને વેચે એ દુરસ્ત નથી. અને ઇમામ શાફેઝ (રહ) ના મત પ્રમાણે કોઈ પણ ચીજ અનાજ હોય અથવા જમીન હોય કે બાગ હોય વગર કબજે કરે દુરસ્ત નથી. અને ઇમામ આજમ (રહ) ના મજહબમાં જમીન બાગ અને ધરમાં કબજે થવો શરત નથી. અને બાકી સર્વ મતકુલ (જંગમ મીલકત)માં કબજે શરત છે. મતકુલ તે માલ છે કે જે એક જગ્યાથી બીજી જગ્યા જઈ શકે. અને ગેર-મતકુલ (એથી ઉલટી છે) જેમકે જમીન બાગ.

૪ સહી બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ખજુરીને ખજુરીનો ધાબો લગાડવા બાદ ખરીદે તો તેના ફળ વેચનાર માટે છે. પણ જે ખરીદનાર તેની પણ શરત કરે (તો તેને ૧૫ મળશે.) અને જે ગુલામને ખરીદે તો તેની પાસેનો માલ વેચનાર માટે છે. પણ જે ખરીદનાર તેની પણ શરત કરે (તો તે પણ તેને મળશે)

ફાયદો ખજુરનું ઝાડ નર તથા માદા થાય છે માદાની કંદી ચીરીને નરની કંદી તેમાં જોડે છે તો ફરી તે ઘણી ૧૫ છે. ઇમામ શાફેઝ માલેક તથા અહમદનો આજ મજહબ છે કે ધાબો લગાડ્યા પછી ફળનો માલેક ઝાડનો વેચનાર છે અને જે શરત કરી હોય તો ખરીદનાર માલેક છે. અને ઇમામ આજમ (રહ) ની નજદીક જગ્યાએ ઝાડનું ફળ નીકળ્યું તો ફરી ઝાડના વેચવાથી ફળ વે-ચાતું નથી. ધાબ મેલાયો હોય અથવા ન મે-લાયો હોય. આ હદીસ બોખારી તથા મુસ-લેમ બંનેમાં છે, પણ ઘણા મુસખામાં આ

હદીસપર મ એટલે ફકત મુસલિમનું નિશાન છે તો તે ગલત છે.

૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે:-હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કાંઈ કાંઈ બાબતમાં દીકરીઓને લીધે અજમાએશમાં પડે ફરી તે-ણીઓ ઉપર એહસાન કરે તો તે છોકરીઓ તેને માટે (કિયામતને દિવસે) દોજખથી આડ થશે. (અને તેને બચાવશે.)

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે એક ઓરત બે છોકરીઓ લખને ખરી પાસે સવાલ કરતી આવી, તે વેળા કાંઈ હતું નહીં. મેં એક ખજુરની પેશી આપી તેણીએ પોતે એને ખાધી નહીં અને બે તુકડા કરીને પોતાની બંને છોકરીઓને આપી અને ચાલી ગઈ. આ હાલ મેં હજરત (સલ) ની આગળ કહ્યો ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે છોકરીઓ ખોદાની અજમા-એશ છે જો તેણીઓથી બલાઈ કરી તે દો-જખથી બચે. બલાઈ આ છે કે તેઓને સારી રીતે પરવિરજ કરે તેઓને દીનદારી થી ખવે તે-ણીના વિવાહ પોતાની જાતમાં સારા માણસ સાથે કરે.

૬ મુસલિમમાં અબુહોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેની સાથે તેના અમલે (કરણીએ) વાર લગાડી તેની સાથે તેનો નસબ જલદી કરશે નહીં.

ફાયદો એટલે વગર નેક કામ કરે જાત કંઈ કામ આવતી નથી. “ખંદગી બાયદ પય-ગમ્બર જાહગી મનજુર નેસ્ત” *

૭ સહી મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે

* અર્થ-ખંદગી કરવી જોઈએ પેગમ્બરની ઓ-લાહ થયું કાંઈ લાબકારક (કે ગણતરીમાં) નથી. શ. મો.

જેને તમોએ બંધો કહે તેને માટે જનત વા જમ થઈ અને જેને તમોએ ખુશ કહ્યો તેને માટે દોજખ વાજમ થઈ જમીન ઉપર તમો ખોદાના ગવાહ છો. જમીન ઉપર તમો ખોદાના ગવાહ છો. જમીન ઉપર તમો ખોદાના ગવાહ છો.

ફાયદો મસાબીહમાં રિવાયત છે કે એક જનાએ નીકળ્યો. સહાબાએ તેની તારીફ કરી. ખીજે જનાએ નીકળ્યો સહાબાએ તેની પુ-રાઈ કરી. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. અને એજ મજમુનની હદીસ સહી બોખારીમાં પણ છે. કંઈ એક બે સખ્સને ફર છે. આથી જણાયું કે સહાબા એટલુંજ નહીં પણ દરેક વખતના દીનદાર ખોદાના ગ-વાહ છે. તેની તારીફ કરવાને તથા ખુશ કહે-વાને મોટો ફખલ છે. અને દુન્યાદાર તથા ફાસેકની તારીફ કરવી તથા ખુશ કહેવાની કશી ગણતરી નથી. આ હદીસથી જાહેર થયું કે સહાબા તથા મુજતહેદોનો ઇજમા તથા તે-ઓનું એક મતે થયું તે એક હદીસ છે અને મોટી સતત છે. અને જન્મરની કિતાબમાં આમેર (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યારે કાંઈ ખંદો મરે અને ખોદા તેની ખદીને જાણે છે અને લોક તારીફ કરે તો ખોદા તઆલા પોતાના ફિરસતાઓને ફરમાવે છે કે મેં પોતાના ખંદાઓની ગવાહી કબુલ કરી અને તેના ગુનાહ જાણી જોઈને માફ કર્યા. આ હ-દીસથી જણાયું કે પેલી મસહૂર કહેવત ઠીક છે કે “જ્યાને ખલક નક્કારએ ખુદા”

૮ સહી બોખારી તથા મુસલિમમાં અ-નસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે જે કાંઈ કંઈ પૂછવા ચાહે તે પૂછે. તો તમો અને જે પૂછશે તે બતાવીશ જ્યાં

* અર્થ-મખલુકની જામ એ ખોદાનું ન-ગાર છે. શ. મો.

સુધી હું મારી આ જગ્યા ઉપર છું એટલે
ચિમ્મર ઉપર,

ફાયદો બોખારી તથા મુસલિમમાં
પૂરી રિવાયત આવી રીતે છે. કે એક
દિવસે હજરતે (સલ) બેઠરની નમાઝ પછી
ચિમ્મર ઉપર ખુતબો પઢ્યો અને કયા-
મતને યાદ કરી અને ફરમાવ્યું કે કિયામત
આમળ મોટી મોટી મુસીબતો થનારી છે.
સહાબા બેઅખત્યાર કયામતના ખોશથી
રડવા લાગ્યા. ફરી હજરતે (સલ) આ હદાસ
ફરમાવી. એટલે જોને પૂછવું હોય તે પૂછે.
અબ્દુલ્લાહ બીન હોન્ફાએ પૂછ્યું કે મારો
બાપ કોણ છે ફરમાવ્યું કે: હોન્ફા છે. અને
હજરત (સલ) તે વખત ધણી ગુસ્સામાં હતા.
ઓમર શાફકે (રહી) ધુંટણીએ પડી બિના ર-
હીને કહ્યું કે અમો ખોદાની ખોદાઇથી ઇસ્લા
મના દીનથી અને હજરતની પેગમ્બરીથી દિલથી
રાજી છીએ. આ સાંભળી હજરતનો ગુસ્સો
નરમ પડ્યો. કેટલાક આલમોએ કહ્યું કે મોના-
ફેકાએ કહ્યું હતું કે પેગમ્બર (સલ) અમારા
સવાલના જવાબથી આજીજ છે એ માટે હ-
જરત ધડી ધડી તેઓના તરફ ઇશારો કરીને
ફરમાવતા હતા કે જોનો જીવ ચાહે તે પૂછે.
અબ્દુલ્લાહ બીન હોન્ફા એ મતલબને સ-
મજ્યા નહીં અને હજરત ઓમર શાફકે (રહી)
વાતની મતલબને સમજી ગયા કે હજરતનું
આ કહેવું સહાબાને નથી પણ મોનાફેકાને
છે ત્યારે તે વાત અરજ કરી અને હજરત
(સલ)નો ગુસ્સો ઠંડો પડ્યો. આ હદીસથી હજ-
રત બિમર ફાફની (રહી) મોટી બોજુરગી તથા
નેહાયત તેજહમી સિધ્ધ થાય છે. આથી જણાયું

કે વગર હાજતે બેશાયદા આલિમથી સવાલ-
કરવો મકરૂહ છે. *

૯ સહી બોખારીમાં સહલ બીન સઅદ
(રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે
જે કોઇ દોજખી આદમીને જોવા ચાહતો હોય
તો તે આ મરદને જુએ. ” એટલે તે મરદને
કે જે મુશરફોથી કતલ કરતો હતો અને આ-
ખરે તેણે પોતાના જીવને કતલ કર્યો.

ફાયદો બેખરની લગાઇમાં એક શખ્સ
કફેરોથી ધણી લડ્યો હજરતે તેને દોજખી
કહ્યો. સહાબાએ અરજ કરી કે આવો બંદ
શીદા કરનારો દોજખી થશે તો જનતી કોણ
થશે ? એક શખ્સ તેનો હાલ જણાવવા સાટે
તેની પાછળ લાગ્યો જ્યારે તે જખમેથી બ-
રાઇ ગયો હતો તેણે અલાહેદા થઇને પોતાનું
પેટ ચીયું અને હરામ મોત મર્યો. ત્યારે
સર્વને સાફ જણાયું કે: હજરતે (સલ) સાચું
ફરમાવ્યું હતું. આ હદીસથી જણાયું કે પ્રથ-
મની ઇખાદત તથા બંદગીનો કશો ઇત્તિહાસ
નથી. જ્યાં સુધી ખાતેમા ખેર થાય નહીં.
રિવાયત છે કે આ હરામ મોત મર્યો તેનું
નામ કુન્જાન હતું. તે મોનાફેકા હતો. ફુની-
યાની લાલચથી તે લડતો હતો કે લુટમાંથી
તેને હિસ્સો મળે. આ માટે તેનો ખાતેમા
ખેર થયો નહીં.

૧૦ મુસલિમમાં અબુ મુસા તથા હજરત
આએશા (રહી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું કે જે કોઇ ખોદાના મળવાને એટલે
મોત તથા આખેરતને ચાહે છે તો ખોદા તેને
મળવા ચાહે છે. અને જે ખોદાના મળવાને

* મશારેકુલ અનવારનો શરેહ કરતા ઇબને મલક લખે છે કે આ હદીસમાં જે ચીજ વિષે પૂ-
છવાનું કહ્યું છે એથી મતલબ આખેરતની ચીજ મતલબ છે કેમજે એ ખુતબામાં કયામતની બા-
બતો બયાન કરીને કહ્યું હતું. અને જો એ ચીજને આમ લઇએ તોપણ જે ગેળની વાતો ખોદાની જ
નજદીક છે તેનું જણવું એમાં દાખલ નથી.” ગુ મો.

પુરં જાણે છે તો ખોદા તેને મલવું પુરં જાણે છે.

કૃષ્ણ હજરત આએશા (રદી) અથવા કોઈ બીજીએ આ હદીસ સાંભળીને કહ્યું કે મોત તો સર્વને પુરં લાગે છે. હજરતે ફરમાવ્યું કે એની મતલબ આ નથી. પણ ઇમાનવાળો જ્યારે મરે છે તો તે વખત શિરશતા તેને ખોદાની રજમંદી તથા ખોદાના કરમની ખુશી સંભળાવે છે તો તે દિલથી મોતને ચાહે છે અને તે ખોદાનો મુશ્તાક થાય છે, તો ખોદા પણ તેને મળવા ચાહે છે. અને કાફરને તો મરતી વેળા અલ્લાહનો અજબ દેખાય છે તો તે મોતને તથા ખોદાના મળવાને પુરં જાણે છે, તો ખોદા પણ તેના મળવાને પુરં જાણે છે. એટલે જાંઘીમાં જે મોત કડું તથા પુરં લાગે છે તેની કંઈ હરકત નથી, મરતી વેળાનો ઇતિબાર છે, તે વખતે ઇમાનવાળો મુશ્તાક થાય છે. અને કાફર ધભરાય છે. અને આ હદીસ સહી ખાખારીમાં પણ છે, માત્ર સહી મુસલિમની નિશાન કરવી ખતા છે.

૧૧ ખાખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ખોદાની રાહમાં એટલે જેહાદની નૈયતથી ઘોડાને રોકશે (પાળશે) ખોદાને માનીને તથા તેનો વાયદો સાચો જાણીને, તો તેનો ચારો પાણી તથા તેની લાલ પેશાબ કયામતને દિવસે તેના તરાજામાં થશે (એટલે તેના બરાબર સવાબ મળશે.)

કૃષ્ણ એટલે જો ખોદાને માટે ચોખ્ખી જેહાદની નૈયતથી ઘોડો પાળશે અને નામદારી કે મોટા ધ્યાનમાં નહીં હશે તો આ સવાબ મળશે.

૧૨ મુસલિમમાં મઅમર ખીન અબ્દુલ્લાહ ખીન નાફિઅ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે

રતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ (દુકાળની વખતમાં ઘણા ભાવ ખાવા) અનાજને રોકી રાખે તે ખતા કરનાર છે.

કૃષ્ણદો ઇબને માજામાં એમર ફારક (રદી) થી રિવાયત છે કે જે મોઢવારીમાં અનાજને રોકી રાખશે તો ખોદા તેને કાઢી તથા કંગાળ કરશે અને અબ્દુલ્લાહ ખીન એમર (રદી) થી રિવાયત છે કે જેણે દુકાળના દિવસોમાં ચાલીસ દિવસ અનાજને રોક્યો તે ખોદાથી જૂદો થયો, અને ખોદા તેનાથી જૂદો થયો. દુકાળમાં અનાજને રોકી રાખવો અને વધારે મોઢવારીની વાટ જોવી ચારે મજહબમાં ઘણું જ હરામ છે. કારણ કે એમાં મખલુકની બદખાહી છે. અને જેણે પોતાના ઘર ખરચ માટે અનાજને રોક્યો અને વેપારની નૈયત નહીં હોય તો દુરસ્ત છે. અનાજની સોદાગરી કરવાની મનાઈ નથી જેમકે આમ લોકોમાં મશહૂર છે. પણ દુકાળ તથા મોઢવારીમાં અનાજ રોકી રાખવો અને વધારે ભાવ ચઢવાની રાહ જોવી એ મના છે. અનાજ અને ચારા વગર ખીજ કોઈ ચીજને રોકવી મના નથી.

૧૩ ખાખારી તથા મુસલિમમાં હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અમારા આ કામ એટલે દીન અને શરીઅતમાં નવી વાત કાઢે કે જે તેમાં નહીં હોય તો તે નવી વાત અથવા તેનો કાદનાર મરદુદ છે.

કૃષ્ણદો એટલે જે દીનમાં નવી ચીજ કહાડે જેની શરઅમાં કંઈ અસલ ન હોય ન ખુલ્લી રીતે અને ન છુપી રીતે તો તે સખત ગુમરાહી છે. અને એનું નામ બિદઅત છે. દીનમાં ચાર ચીજો અસલ છે એકતો કુરઆન ખીજ હદીસ ત્રીજી ઇજમા અને ઇત્તિફાકે જામત ચોથી કયાસે શરખ. જેની બહસ ઓસુલે શિકહમાં છે. તો જે વાત આ ચારે

અસલોમાં નહીં હોએ તે બિદઅત છે. જેટલી બિદઅતો શરિઅત વિરુદ્ધ લોકોએ કહાડી તે સર્વે આ હદીસથી રદ થઇ ગઇ તેના વિસ્તારની કશી જરૂર નથી. હાખલા તરીકે કબર ઉપર છોની મરમત કરવી શુભજ બનાવવો કબરો ઉપર રોશની કરવી, તાજીયા બનાવવા, બુજરગોનો મેળો કરવો, ઓલેયાની માનતા લેવી. ઝુંડો નિશાન ઉભાં કરવાં, (આ સર્વ) તદ્દન શરીઅત વિરુદ્ધ છે. કુરઆન હદીસ ઇજમા અને કયાસે શરઇમાં એની કંઇ અસલ નથી. એટલુંજ નહીં પણ કેટલાંક કામની હદીસોમાં ખુદશી મનાઇ છે. એવીજ તરેહ બીજી બિદઅતોના ખ્યાલ કરી લ્યો. જે કોઇ એમ કહે કે બ્યારે કયાસ કરવો દુસ્ત થયો તો અમારા કયાસમાં એ ચીજો દુસ્ત જણાય છે, તો તેનો આ જવાબ છે કે આ તો ઠીક છે, પણ “હલવા ખુરદન રા ર્ધ બાયદ” * કયાસ કરવાની ધણી શરતો છે. મુજતહેદ સિવાય બીજાનો કયાસ આધાર લેવા એક નથી. મતલબ કે આ હદીસમાં અજબ કામદો કુદશીયો હજરતે ફરમાવ્યો છે કે જેથી સર્વ બિદઅતોની જડ કપાઇ ગઇ. જે દાનો આદમી એને સારી રીતે સમજી લીએ તો સર્વ બિદઅતોની પુરાઇ પોતે જાણી લેશે. વધારે દલીલોની કંઇ જરૂર નથી. કારણ કે ઓલમાએ હદીસે કહ્યું છે કે આ હદીસ ઉપર ઇસ્લામનો મહાર છે હજરો બિદઅતો માત્ર આ હદીસથી રદ થાય છે.

નજમ.

“સુન્ની હો કર તો બિદઅતી મત બન”

“છોડ બિદઅત મોહમ્મદી બન જા”

“કયુ” કે બિદઅત હે દીનકી રહજન”

“શ્વાદ હો તુજ સે તા રસસે ખોદા”

* અર્થ—હલવા (મીઠાઈ) ખાવા માટે તેહું મોં જોઇએ. શુ. મો.

૧૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે સારી રીતે ઇસ્લામમાં આવ્યો તો જે તેણે ફરમાં કયું તે ઉપર તે સપડશે નહીં. અને જેણે ઇસ્લામમાં પુરાઇ કરી તો આગલા પાછલા બંને શુનાહોની તેની પકડ થશે.

ફાયદો જે સારી રીતે ઇસ્લામમાં આવ્યો એટલે જાહેર અને ખાતેનથી મોસલમાન થયો. મરતા દમ સુધી તે પર કાયમ રહ્યો તો તે પર ફરમા શુનાહોની પકડ થશે નહીં. અને જે જાહેરમાં ઇસ્લામ લાવ્યો અને ખાતેનમાં નહીં લાવ્યો, અથવા મુસલમાન થઇને ફરી મુરતદ થયો તેના આગળ પાછળ સર્વ શુનાહો ની પકડ થશે.

૧૫ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ લોકોનો માલ (કરજ અથવા આરયતની રૂએ) લીએ અદા કરવાની નૈયતથી તો ખોદા તેનાથી અદા કરાવશે. એટલે અદા કરવાનો સામન અલ્લાહ કરી આપશે. દુન્યામાં અથવા આખેરતમાં. અને જે કોઇ તે માલને ખરબાદ કરવાને ઇરાદેથી લેશે, તો ખોદા તેનેજ ખરબાદ કરશે.

ફાયદો એટલે જે મુસલમાનને કંઇ જરૂરત પડે અને તે અદા કરવાની નૈયતથી કરજ લીએ અને તેના અદા કરવામાં કોશીશ કરે તો ખોદા તેનો મદદગાર છે. અને જે લોકોનો માલ ખાઇ જવાની નૈયતથી લેશે તો પોતે ખરબાર થશે ખાહ દુન્યામાં ખાહ આખેરતમાં. મુસલમાન તથા કાફરનું કરજ ખરાબર છે. કાફરનો માલ પણ ફગાવવો દુસ્ત નથી. કારણ કે આ હદીસમાં મુસલમાનની કંઇ ખોસુસીયત નથી. ઇબને માજમાં અબ્દુલ્લાહ બીન જઅર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદા કરજદારની સાથે છે તે

કરેજ અઘા કરે ત્યાં સુધી. તે એવી શરતથી કે નૈયત પુરી કરે નહીં. એજ માટે અખડુ-લાહ ખીન જશર (રદી) વગર જશરતે પશુ કરેજ ભેતા હતા, કે જેથી ખોદા અમારી સાથે રહે. એવીજ તરેહ હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે તેવશુ કરેજ ભેતાં હતાં. કોઇએ કહ્યું કે આપને તો કરેજની કશી ગરજ નથી તો કહેતાં હતાં કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેની નૈયત ફરેજ અઘા કરવાની હોય છે તો ખોદા તરફથી તેને માટે એક સંભાળ કરનાર તથા મદદ કરનાર રહે છે. અને ધણા પુજારી કરેજથી અચ્ચા કરતા હતા, કારણ કે માલની મોહબ્બત માણસના દિલમાં ધણી છે કદાપી નૈયત બદલી જાય ફરી સવાબ તો શું પશુ અનબળ મળે પડે.

૧૬ ખોખારી તથા મુસલિમમાં સમઠ ખીન જૈઠ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ જુલમથી એક વેંત જમીન છીનવી લેશે તો તે જમીનનો તોક (હાંસડી) સાત જમીન સુધીનો તેના ગળામાં નાખશે.

ફાયદો તખરાની તથા અહમદે યાલા (રદી) થી રિવાયત કરી છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ એક વેંત જમીન કોઇની જુલમથી છીનવી લેશે તો ખોદા તેના ઊપર જખર હુકમ કરશે કે તે જમીનને સાત તબક સુધી ખોદે, ફરી તેનો તોક કયામતને દિવસે તેના ગળામાં નખાશે કે જેથી તે જલ્લીમ સર્વ લોકોની સામે ફજાહત થાય. અને તોક થવાની ખીજ સરત આ છે કે જુલમ કરનારને જમીનમાં ધસાવાશે તો જમીન તોકના જેવી થશે જેમકે આગલી હદીસમાં તેનું સાદ બયાન છે. આથી જણાયું કે જમીન છીનવવી મોટો ગુનોહ છે.

૧૭ ખોખારીમાં અખડુલાહ ખીન એમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું

કે જે કોઇ વગર હકે એક વેંત જમીન છીણવી લેશે તો તે સાત જમીન સુધી કયામતને દિવસે જમીનમાં ધસાવાશે. *

૧૮ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે નમાઝની એક રકઅત મેળવી તો તેણે સવળા નમાઝને મેળવી.

ફાયદો આ હદીસની એ મતલબ છે એક આ કે જેણે એક રકઅત જમાઅતની મેળવી તો તેણે જમાઅતની નમાઝનો સવાબ મેળવ્યો. અને ખીજ આ કે જેણે એક રકઅત જેટલો નમાઝનો વખત મેળવ્યો તો તેની બાકીની નમાઝ અઘા ગણાશે, કમ નહીં. જેમકે સુબહની નમાઝમાં એક રકઅત પછી સુર્ય નીકળે અથવા અસરને વખતે એક રકઅત પછી સુર્ય ડુબે તો નમાઝ થઇ ગઇ. ઇમામ શાફેઇ (રહ) નો એજ મજહબ છે. પણ ઇમામ આજમ (રહ) ના મજહબમાં આ બાબતમાં અસરની નમાઝ તો થઇ પણ ફજરની નમાઝ સુર્ય નીકળેથી બાતેલ થાય છે. †

૧૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇને પોતાનો માલ આબેહુબ કોઇ કંગાલ પુરૂષ પાસે મળે અથવા કંગાલ આદમી પાસે મળે તો તે માલનો તે ખીજ કરતાં વધારે હકદાર છે.

* આ હદીસથી જણાયું કે કયામતને દિવસે પણ જમીનના સાત તબકા થશે શુ. મો.

† એક અર્થ આ પણ છે કે જને ઇમામની સાથે ફક મદયો તેને તે રકઅત મળી ફક મદયાથી રકઅત મળવાનો આધાર ફેકહાઓએ એ હદીસથી લીધો છે. શુ. મો.

ફાયદો એટલે જેણે પોતાનો માલ કા-
પને હાથ વેચ્યો અને ખરીદનાર કંગાલ
અને કરજદાર થયો, કીમત આપી શકતો
નથી. તો તે જો પોતાના માલને હુબહુ
જુએ તો લાભ લીએ અને વેચાણને ખાતેલ
કરે. અને ખીજ કરજદારોનું તેમાં હક નથી.
અને ઇમામ શાફેઈ (૨૬) નો આજ મન્-
હય છે. અને ઇમામ આજમ (૨૬) ની
નજદીક તે માલનો વેચનાર સર્વ કરજદારોના
બરાબર છે તે માલને વેચીને સર્વ કરજદારો
(કરજના પ્રમાણમાં) વેંહચી હ્યે.

૨૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં સઅદ
ખીન અખીવકાસ (૨૬) થી રિવાયત છે કે
હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પો-
તાના આપને મુકીને ખીજને આપ બનાવે
અને તે જાણતો પણ હોય કે તે તેના આપ
નથી તો તેના ઉપર જનત હરામ છે.

ફાયદો એટલે જે કોઈ જાણી બુજીને
પોતાના આપને મુકીને ખીજને આપ બ-
નાવે તો તે શપ્સ જનતથી અબાગ્યો છે.
આ હદીસથી જણાયું કે જે કેટલાક શેખ
અને મુગલ પોતાને સૈયદ બતાવે છે
તેઓ ઘણું બુફ કરે છે. જનત મુકી
દોજખની તૈયારી કરે છે.

૨૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ
હૈરેરા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મદીનાના રહે-
નારાઓથી બુરાઇનો ઇરાદો કરે તો જેમ
નીમક પાણીમાં ઓગળે છે તેવીજ રીતે અ-
લાહ તેને ઓગળાવશે.

ફાયદો ઇમામ હોસેન (૨૬) ની કતલ
પછી યજીદે મદીના શરીફ ઉપર લશ્કર મો-
કલી હજરો લોકોને કતલ કરેલા અને
ઘણો જુલમ કરેલો, તો આ હદીસના મન્-
મુન પ્રમાણે ખોદાએ તેને એવો જલદી મ-
રાવ્યો કે તેનું કંઈ નામ નિશાન રહ્યું નહીં.

૨૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અદી-
ખીન હાતેમ (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજ-
રતે ફરમાવ્યું કે જે કોઈ દોજખથી છુપવાની
(અચવાની) શક્તિ રાખતો હોય અગર જો
એક ખજુરની પેશીની ફાડથી તો તેને જો-
ઈએ કે તે કરે.

ફાયદો એટલે ખેરાત કરવી તે દોજ-
ખની અગ્નિથી અચાવે છે. થોડા ઘણાનો
ખ્યાલ નહીં જોઈએ તે એટલાં સુધી કે ખ-
જુરની પેશીની ફાડ બરાબર આપનું પણ
દોજખથી રોકે છે. ખોદા ખાલેસ નૈયતને
જુએ છે. જેમકે ખીજ હદીસમાં છે કે એક
બદકાર ઓરતે તરસ્યા કુતરાને પાણી પાયું
જેથી તે બખશાઈ ગઈ.

૨૩ મુસલિમમાં જામેર (૨૬) થી રિવાયત
છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ
તમારામાંનો પોતાના બાઈને નફા આપવાની
શક્તિ રાખતો હોય તો તેને જોઈએ કે તે
કરે (લાભ કરી દે.)

ફાયદો જામેર (૨૬) થી રિવાયત
છે કે હજરતે (સલ) મંતરવું મના કયું
અને મારા બાઈને મંતર આવડતું હતું. તેણે
કહ્યું કે ઓ રસુલુલાહ આપે મંતરની મના
કરી અને હું વીંછીનો મંતર જાણું છું.
હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું તે મંત-
રને મારી આગળ વાંચ. તેણે તે વાંચ્યું.
હજરતે (સલ) તેને ઇજાજત આપી અને
આ હદીસ ફરમાવી અને ફરમાવ્યું કે જે
મંતરમાં શિર્ક તથા કુફરનો મન્મુન નહીં હોય
તો તે મંતર દુરસ્ત છે. શિર્ક આ કે ખોદા
સિવાય ખીજ કોઈને હાજર નાજર જાણે
અને તેનાથી મદદ માંગે જેની રીતે કે ઘણા
મંતરોમાં હોય છે. જેમ લુના ચમારી અને
ગલવા વીરની દુલાઈ એવા મંતર ખુલ્લી
રીતે કુફર છે, એવું કરવું કદી દુરસ્ત નથી.
આ હદીસથી જણાયું કે દવા ઇલાજ કરવો,
ઝાડ કુંક કરવી દુરસ્ત છે એવી શરતથી કે
શરીઅત વીરુદ્ધ નહીં હોય.

૨૪ મુસલિમમાં અદી ખીન અમીન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે તમામમાંના જે કોઈને હું કોઈ કામ ઉપર નીમું ફરી તે અમારેથી એક સોઈ અથવા તેથી વધારે કંઈ છીવાવશે તો તે ચોરીમાં ફાળવે છે તેને તે કયામતને દિવસે લાવશે. એટલે કયામતને દિવસે તેની ચોરી જાહેર થશે તેને ફજાહત કરશે.

ફાયદો આ હદીસથી જણાવ્યું કે તહ-સીલદાર (મામલતદારને) અથવા કોઈ કારખાતાના ઉપરીને માલિકની મરજી વગર સોઈ બરાબરની સીજ પણ પોતાના કામમાં લેવી ફરસ્ત નથી ખુલ્લી ચોરી છે. જેને કયામતને દિવસે ખોદા અને રસૂલને મોં દેખાવ્યું હોય તે પારકાની સીજથી બચતો રહે. તેને હજકું સમજે નહીં.

૨૫ બોખારીમાં અખદુલ્લાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે શખ્સ લોકોની વાતની તરફ ધાન લગાડે અને તેઓ તેને ખુદ જાણે છે અથવા તેઓ તેનાથી નહાસે છે તો કયામતને દિવસે તેના બંને કાનોમાં સીસું પૂરાશે. *

ફાયદો આ અખ્યાસ એટલાં માટે થયો કે તેણે લોકોને ધાનથી દુઃખ આપ્યું.

૨૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અખદુલ્લાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ખજુરમાં બેઠે સલમ કરે. (એટલે કિમત પ્રથમથી આપે અને માલ એક મુદત પછી લે) તો બેઠેએ કે એક મુદત સુધી માપ ઠેર બેઠો હોય. અને તોડ ઠેરવેલું હોય.

* પણ જે માણસ લોકોની વાત એટલા માટે સાંભળે કે તેઓને ફસાદથી રોકે અથવા તેઓના ખુરાઈથી બચે તે આ મનાઈમાં ફાળવે નથી ઈબન મલક. જી. મો.

ફાયદો બ્યારે હજરત (સલ) મક્કાથી મદીનામાં તશરીફ લાવ્યા તો જોયું કે ત્યાંના લોક બેઠે સલમ (બેતી) કરતા હતા. અને તોલ તથા મુદતમાં ઝગડો થતો, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. હદીસમાં અગર જે ખજુરનું બયાન છે કારણ કે મદીનામાં ધણું ખૂંડ એજ પેદા થાય છે. પણ બેઠે સલમ ધણી સીજમાં ફરસ્ત છે પણ તે એવી શરતથી કે તોલ માપ અને મુદત મુકરર થયાં હોય. એવી રીતે કે ત્રીસ સેર ધર્જા અથવા ચાલીસ સેર એક મહિના બાદ અથવા બે મહિના બાદ. રિક્કહમાં એની શરતો વર્ણવેલી છે. ઇમામ અબુ-હનીફા (રહ) ની નજદીક કમતી મુદત એક મહિનો છે. અને જે કેટલીક જગ્યા ચલણ છે કે કીમત પ્રથમથી ઇધને કહે છે કે ફસલમાં જે વધારે ભાવ થશે તેજ હમો લઈશું આ હદીસથી જણાવ્યું કે તે ફરસ્ત નથી. કારણ કે એમાં તોલ મોકરર કરવું જરૂર છે. અને વધારે ભાવ કંઈ મોકરર સીજ નથી કદી ત્રીસ સેર ભાવ થાય છે અને કદી ચાલીસ સેર. હિન્દુસ્થાનમાં બેઠે સલમને કેટલીક જગ્યામાં બદની અને કટોટી (અને લેતી ઇનડેટ) કહે છે. આ મક્કા-રેકમાં આ હદીસની રિવાયત હજરત આએ-શાથી લખી છે તે ખતા છે. કારણ કે બોખારી તથા મુસલિમમાં આ હદીસ અખદુલ્લાહ ખીન અખ્યાસથી રિવાયત છે હજરત આએશા (રદી) થી નથી.

૨૭ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પોતાના બાઇ મુસલમાન તરફ લોહદાથી ઇશારો કરે એટલે તલવાર ખરછીથી તો બેશક ફરસ્તા તેના ઉપર લાગત કરે છે અગર જે તે (ઇશારો અ-એલો) તેનો સગો ભાઈ હોય

ફાયદો ઇશારો કરવો એટલે હથિયારથી મુસલમાનને ધમકાવવું દુરસ્ત નથી. કદાપી ગુસ્સા ના વધારાથી કતલની નોખત આવી લાગે; અને સગા ભાઈ સાથે જાહેરમાં અગર જો કતલની ધારના ચતી નથી, તો પણ તેના તરફ હથિયારથી ઇશારો કરવો હકાલ નથી. અને જ્યારે માત્ર હથિયારનો ઇશારો કર્યાથી ફિરક્તા લાનત કરે છે તો વિચાર કરવો જોઈએ કે નાહક ખુન કરવાનો કેટલો મોટો અજબ ધરો.

૨૮ મુસલિમમાં અખુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અનાજને ખરીદે તો તેને જ્યાં સુધી માપે ૬ નહીં (અને કબજે કરે નહીં) ત્યાં સુધી તેને વેચે નહીં.

ફાયદો મરવાન પોતાની હોકુમતમાં સીપાઇઓને તેઓના દરમાયામાં ચિઠ્ઠી લખતો હતો કે આટલો અનાજ ફલાણા પરગણાથી રલાણા ગામથી લ્યો. સીપાઇો અનાજ લીધા વગર લોકોને હાથે ચિઠ્ઠીઓ વેચતા હતા. ત્યારે અખુ હોરેરા (રહી)એ મરવાનને કહ્યું કે તેં વ્યાજને હલાલ કયું કેમકે લોકો વગર કબજે કરે અનાજની ચિઠ્ઠી વેચે છે. મેં હજરત (સલ) થી આ હદીસ સાંભળી છે કે વગર કબજે કરે અનાજ વેચવો દુરસ્ત નથી. ફરી મરવાને મનાઇ કરી

૨૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અખદુલ્લાહ ખીન મસજીદ (રહી) થી રિવાયત છે

જે પણ જો વેચનાર તોલી કે માપી આપતો હોય અને ત્યાં ખરીદાર અથવા તેનો વકીલ હાજર હોય તો ખરીદારને ખીજાર માપવાની જરૂર નથી. બહાર ગામથી અનાજ મંગાવનારને જરૂર છે કે તે ગામમાં પોતાનો આદમી ન હોય તો મજૂરને મુખયાર બનાવે અને તે વેચનારનું તોલ કે માપ જુએ. નહીં તો ઘેર માપ તોલ કરવું પડશે વગર તોલ માપ કરે ખાતું ખવરાવવું વેચવું દુરસ્ત નથી. શા. મો.

કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જે ગાય બકરી બરી રાખેલાં આંચળની ખરીદે ને રરી તેને પાછી ફરવે તો તેને જોઈએ કે તે તેની સાથે એક સાચ [અનાજ કે ખજુર] ને પણ ફરવે, એટલે દુધના બદલામાં.

ફાયદો સાચ લખનગિના હીસાબથી ત્રણ શેર અને એક છટાંક થાય છે. ઇમામ શાફેઈ અહમદ, અને માલેક [રહ] નો આજ મત છે, કે જ્યારે ફરેખ આપવો સિદ્ધ થાય તો પાછી ફરવે અને દુધને બદલે એક સાચ આપે. ઇમામ આજમ (રહ) ની નજદીક આંચળમાં દુધ ભેગુ કરીને વેચવી એવી એખ નથી કે જેથી ગાય બકરીને પાછી ફરવવાનો અપત્યાર મળે. પણ દુધ વધવટના પ્રમાણમાં કીમતને ઓછી કરવી જોઈએ. હનશીઓ કહે છે કે આ હદીસ તથા ખીજ હદીસો જે શરીઅતના ખીજ કાયદાઓને વિરુદ્ધ છે તેની તાવીલ કરવી જોઈએ. વદલાહો આલમ.

૩૦ મુસલિમમાં અખુ હોરેરા [રહી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે મારી તાબેદારી કરી તેણે ખેશક અલ્લાહની તાબેદારી કરી, અને જેણે મારી નાફરમાની કરી તેણે ખેશક અલ્લાહની નાફરમાની કરી, અને જેણે મારા અમીરની તાબેદારી કરી તેણે ખેશક મારી તાબેદારી કરી અને જેણે મારા અમીરની નાફરમાની કરી તેણે ખચીત મારી ના ફરમાની કરી.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે હજરત (સલ) ની તાબેદારી વગર અલ્લાહની તાબેદારી બનવા જોગ નથી. કારણ કે અલ્લાહની મરજી કે ન મરજી એ અમને હજરત (સલ) થી જણાઇ. કેટલાક લોકો જે કહે છે કે ખોદા કયા વાતમાં રાજી (ખુશી) છે તે ખોદાજ જાણે છે. તે લોકો યા તો અહમક તથા જાહેલ છે, યા તો પેગમ્બરના નકાર કરનાર છે. કારણ કે આખા કુરઆનથી તથા હદીસથી

આ વાત સારી રીતે સાંભેત થઇ છે કે શરી-
અતે મોહમ્મદીની તામેદારી વગર ખાદાની
રમ્મમ્મદી તથા ખોદાની તામેદારી અનવા ભેગ
નથી. તો જે શમ્સ ખોદાની મોહમ્મત તથા
ખોદાની તામેદારીનો હાવો કરે અને શરીઅતે
મોહમ્મદી ઉપર નહીં ચાલે તે જોવામાં ધન
સાન પણ તે શેતાન છે. અને દીનનો ગલખો
(અને જીવ) ધજમા તથા હાકેમ વગર
અનવા ભેગ નથી. માટે અલ્લ કરનાર હાકે-
મની તામેદારી વાળેખ થઇ. પણ હજરત
(સલ) ની તામેદારી દરેક વાત અને ચલ-
ણમાં છે. અને હાકેમની તામેદારી શરીઅત
વિરુદ્ધ કામમાં નથી. કારણ કે હજરત ખતાથી
માસુમ છે અને હાકેમ માસુમ નથી.

૩૧ મુસલિમમાં અપ્પુ હોરેરા [રફી] થી
રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] શરમાવ્યુ' કે
જે કોઇ શમ્સ કોઇ કોમના ઘરમાં વગર તે-
ઓને હુકમે જાંખે તો બેશક તેની આંખ
ફાડવી તેઓને હલાલ છે.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે વગર
હુકમે કોઇના ઘરમાં જાંખવું હરામ છે. અને
ઘરવાળાનું તેને મના કરવું ઈટ પત્થર મારવા
દુરસ્ત છે. જે તેની આંખ ટુટી જાય તો ધ-
મામ શાફેઇ (રહ) ની નજદીક આંખનો
દંડ નથી. પણ ધમામ આજમ [રહ] ની
નજદીક આંખનો દંડ છે. એમની નજદીક
હદીસની આ મતલબ છે કે જાંખનાર જે
નહીં માને તો તેની આંખ ફાડવાને તે લાએક
છે. એમ નથી કે જે આંખ ફાડે તો આંખનો
દંડ લાગુ નહીં પડે.

૩૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અપ્પુ હો
રેરા (રફી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) શરમાવ્યુ' કે જે કોઇ મુસલમાન
લોડી ગુલામને આજમ કરશે તો અલ્લાહ

તઆલા તેના દરેક સાંધાને બદલે એનાં સાં-
ધાને અગ્નિથી આજમ કરશે. *

ફાયદો લોડી ગુલામને આજમ કરવાં
ભેદા ધ્યાનત છે. અને એટલે સવાબ છે કે
આજમ કરનાર દોષખથી આજમ થાય છે.
આ હદીસથી જણાય છે કે ગુલામ આંધળો
લંગડો લુલો નહીં જોઇએ સહી સલામત હોવો
જોઇએ કે આજમ કરનારના સાંધા આ-
જમ થાય.

૩૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અપ્પુ
હોરેરા (રફી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) શરમાવ્યુ' કે જે કોઇ ભાગીદાર
ગુલામમાંથી પોતાનો હિસ્સો આજમ કરે તો
તેના ઉપર જરૂર છે કે તે પોતાના માલથી
તેને છોડવે. એટલે ખીજ ભાગીદારોના હિસ્સો
પોતાના માલથી અદા કરે. પણ જે તેની
પાસે માલ નહીં હોય તો તેની વાજખી કીમત
કેરવાએ. શરી (ખીજ ભાગીદારોના હિસ્સાના
પ્રમાણમાં) ગુલામથી નોકરી મજદૂરી કરાવે
પણ તેના ઉપર જખરાઇ કરે નહીં.

ફાયદો એટલે જે એક ગુલામના કેટલાક
માલેક હોય તેમાંથી એક શમ્સ પોતાનો
હિસ્સો આજમ કરે, શરી જે તે માલદાર હોય
તો ગુલામ તે વખત સધળો આજમ થયો.
અને ખીજ ભાગીદારોના હિસ્સા પોતાના
માલથી અદા કરે. અને ધમામ શાફેઇ, અહ-
મદ અપ્પુ યુસોફ અને મોહમ્મદ (રહ) નો
આજ મજહૂબ છે. અને ધમામ આજમ (ર-
હ) નો મજહૂબ આ છે કે ખીજ ભાગીદારો
રોને અપત્યાર છે, જોઇએ પોતાના હિસ્સાના
પ્રમાણમાં તે ગુલામથી મેહનત લીએ. જોઇએ
આજમ કરનારથી (પોતાના હિસ્સાની) કી-

* આ ઉપરથી કેટલાકએ કહ્યું છે કે પુરુષ
પુરુષને આજમ કરે અને સ્ત્રી સ્ત્રીને આજમ કરે
એ ધાયું સારું છે. અને મુસલમાન કહેવાથી
જણાયું કે કફીરને આજમ કર્યાથી અંબર જે
સવાબ થશે પણ આટલે દરજે નથી. ગુ. મો.

મતનો દાવો કરે. અને જોઈએ તો પોતાના હિસ્સાને આજ્ઞા કરે. અને જો આજ્ઞા કરનાર મોહનાજ અને મુશ્કેલ હોય તો શાફેઈ તથા અહમદ (૨૬) નો આ મજહબ છે કે તેના હિસ્સા જેટલો આજ્ઞા થયો બાકીના હિસ્સામાં ગુલામ છે. બીજા બાગીદારને અપત્યાર નથી કે તેનાથી મેહેનત લે. અથવા આજ્ઞા કરનારથી કીમતનો દાવો કરે. પણ આ મજહબ આ હદીસના ખુલ્લા અર્થથી વિરુદ્ધ છે. અને ઇમામ આજમ અબુ યુસૈફ અને મોહમ્મદ (૨૬) નો આ મજહબ છે કે બીજા બાગીદારે પોતાના હિસ્સાની ગુલામથી મેહેનત મજદુરી કરાવીને પોતાની કીમત વસુલ કરે જેમકે આ હદીસ એમના મજહબની ખુલ્લી દલીલ છે. અને આ જે ફરમાવ્યું છે કે “તેના ઉપર જખરાઈ કરે નહીં” એટલે જલદી નહીં કરે તથા પોતાના હક્કથી વધારે નહિ માંગે.

૩૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ ખીન ઝોમર (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ એવા ગુલામને આજ્ઞા કરે કે જે તેના અને બીજાના વચ્ચે હોય (બાગમાં હોય) તો તેના માલમાંથી (બીજા બાગીદારનાં હિસ્સા પ્રમાણે) વાજબી કીમત ઠેરવાય ન ઝોઈ ન વતી. ફરી તે તેના તરફથી આજ્ઞા થશે જો તે માલદાર હોય તો. એટલે ગુલામ આજ્ઞાદના મરવા પછી તેના માલનો આજ્ઞા કરનાર વારેસ છે.

૩૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં જામેર (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ કોઈને ઉમર ભરને માટે ધર આપે તો તે તેને માટે તથા તેના પાછળવાળા (વારેસ) માટે છે (તેઓ તેના માલેક થશે). કારણ કે દેનારનો આ વાતે તેમાંથી તેનું હક્ક કાપી નાખ્યું. અને તે ધર

જેને હન્દગી સુધી આપ્યું તેનું તથા તેના વારેસનું થયું. *

ફાયદો એટલે જેણે ઉમર ભરને માટે કોઈને ધર આપ્યું તો તે ધર તેનું થયું અને તેના મરવા પછી તેના વારેસનું છે આપનારને મળી શકતું નથી.

૩૬ બોખારીમાં અબુ અમ્મસ અમ્મદુર રહમાન ખીન જખર (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ બોહાના માર્ગમાં માટીવાળા થવા તો બોહાએ તેના પર અગ્નિ હરામ કરી,

ફાયદો ‘બોહાના માર્ગમાં’ એટલે જે હાદમાં અથવા હજમમાં અથવા સર્ક ઇમાદ-તોમાં. પણ “બોહાનો માર્ગ” એ શબ્દ જેહાદમાં વધારે વપરાય છે.

૩૭ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈએ ગોસલ કર્યું ફરી જુમઆ પઢવા આવ્યો. ફરી તેની કીસમતમાં હતી તેટલી (સું નત નફલ) નમાઝ પઢી ફરી ઇમામના ખુતબો પૂરો કરવા સુધી તે ચુપકા રહ્યો ફરી ઇમામ સાથે નમાઝ પઢી તો તેની અપ્પશીશ થઈ. તે જુમઆથી બીજી જુમઆ સુધી અને ત્રણ દિવસ વધુ.

ફાયદો એટલે જે કોઈએ આ કામ કર્યાં તેના દશ દિવસના ગુનાહ માફ થયા. કારણ કે એક નેકીનો દશ ગણો સવાબ છે જુમઆનું ગોસલ સુંનત છે અને ખુતબા વખત ચુપકા રહેવું ફરજ છે.

* જે આપનાર આવી રીતે લખાણ કરે કે ‘મેં તને તારી હન્દગી સુધી આપ્યું. જે તું મરે તો મારું અને મારા વારેસનું છે તો પણ તે જેને આપ્યું તેનું તથા તેના વારેસનું છે. આપનારનું કંઈ હક્ક નથી. ફરી ૧ શેરો હોય કે ધર હોય શા. મા.

૩૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અણુ હો-
રરા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-
માવ્યું કે જે કોઇએ જુમઆને દિવસે જનાબ-
તના ગોસલ જેવું ગોસલ કયું એટલે સારી
રીતે નહાયો અને દરેક જગ્યા પછી પુગાવ્યું
ફરી પ્રથમ વખતમાં ચાલ્યો તો તેણે જાણે
એક ઊંટની કુરઆની કરી. અને જે બીજી
ઘડીમાં ચાલ્યો તો તેણે જાણે ગાયની કુરઆની
કરી. અને જે ત્રીજી ઘડીમાં ચાલ્યો તો તેણે
જાણે શગડાવાળા દુ-ગાની કુરઆની કરી.
અને જે ચોથી ઘડીમાં ગયો, તેણે જાણે
મરઘીની કુરઆની કરી. અને જે પાંચમી ઘ-
ડીમાં ગયો. તેણે જાણે એક ઇંડું ખોદાના
માર્ગમાં આપ્યું. ફરી જ્યારે ઇમામ (ખુતબા
માટે) નીકળે છે તો શિરશતા મસજીદનો દર-
વાજો મુકીને નમાઝ ખુતબો સાંભળવા હા-
જર થાય છે.

ફાયદો શિરશતા જુમઆને દિવસે મસજી-
દના દરવાજા ઉપર લખ્યા કરે છે કે કોણ આ-
ગળ આવ્યો અને કોણ પાછળ આવ્યો અને
ખુતબાની વખતે મસજીદમાં આવી જાય છે.
મુસલમાને ને જોઇએ કે જુમઆના મસજીદમાં
વહેલ. હાજર થયા કરે જેટલો વહેલો જશે
તેટલો ઘણો સવાબ મળશે.

૩૯ બોખારીમાં મુસલમાન (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે
કોઇએ જુમઆને દિવસે ગોસલ કયું અને
તેનાંથી બની આવે તેટલી સફાઈ કરી (એ-
ટલે હજમત કરાવી સુફેદ કપડાં પહેર્યાં.) ફરી
તેલ લગાવ્યું અથવા ખુશબો લગાડી ફરી તે
સુધા નમત્ત ચાલ્યો અને બે બેઠેલામાં જૂદાઈ
પાડી નહીં. * ફરી તેના નસીબમાં હતી તે

ટલી નમાઝ પઢી, ફરી જ્યારે ઇમામ નીકળ્યો
તો ચૂપ રહ્યો, તો તે જુમઆથી બીજી જુ-
મઆ સુધી તેની બખ્શીશ થઇ.

ફાયદો કેટલાક લોકોની આદત છે કે
તેઓ જુમઆને દિવસે વાર લગાડીને આવે
છે અને સફાઈ ચીરીને લોકોને તકલીફ આપી
પહેલી સફાઈમાં જાય છે. આ હદીસથી જણાયું
કે સફાઈ ચીરવું દુરસ્ત નથી. યાતો પ્રથમથી
અવવલ સફાઈ બેસે અથવા ફરી જ્યાં જગ્યા
મળે ત્યાં બેસે.

૪૦ મુસલિમમાં વાઝેલ બીન હુજરથી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે
કોઇએ જુલમ કરી ને (કોઇની) જમીન છી-
નવી લીધી તો ખોદા તેના ઉપર ગુસ્સાવાળો
હશે એવી હાલતમાં તેની મુલાકાત કરશે.

૪૧ મુસલિમમાં અણુ એમામા એયાસ
બીન સમ્લળા હારેસી (રદી) થી રિવાયત છે
કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ કોઇ મુ-
સલમાન મરદના હક્કને ડું પોતાની જૂદી કસ
મથી છીણવી લીએ તો બેશક અલ્લાહે તેને
માટે અગ્નિ તૈયાર કરી છે અને જનત તેને
માટે હરામ કરી છે. એક પુરુષે આપને કહ્યું
કે ઓ રસૂલુલ્લાહ જો થોડી ચીજ હેત્ય તો
એ ? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જો પીલવ-
ણની ડાંખલી હોય તોએ.

૪૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં સુફયાય
બીન અબી જોહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે
હજરતે ફરમાવ્યું કે જે કોઇ કુતરું પાળે તે-
નાથી ખેતી અને ચેટાં બકરાં સંભાળે નહીં
તો દરરોજ તેની અમલમાંથી પાંચ પાંચ
જવ બરાબર (નેકી) ઘટશે,

* સફાઈ ચીરવાની મનાઈ તે વેળા છે કે નકામી
કોઇને ઈજ થતી હોય. પણ જો આંગલી સફાઈમાં
જગ્યા મળી હોય તો સફાઈ ચીરીને જવું દુરસ્ત
છે. કારણ કે એમાં વધુ સવાબ મળવા તથા પા-
છળ બેઠેલાને ચેતવણ આપવી છે. શા. મો.

ડું કાજ એયાજ (રહ) લખે છે કે મુસલમાન
મરદનો શખ્દ એટલા માટે છે કે શરીયતનો હુકમ
એઓને લાગુ પડે છે. એ માટે નથી કે કાફરનો
માલ લેવાય છે. એટલું જ નહીં પણ કાફરના મા-
લથી બચવું જુદા વાજબ છે. શા. મો.

શાયદો એટલે કુતરું પાળવું ત્રણ કામને લીધે દુરસ્ત છે. એકતો ખેતી સંભાળવા ખાંચું ઘેટાં બકરાંને સાંચવવા ત્રીજું શીકાર કરવા. જેમકે આ મતલબ ખીજ હદીસમાં આવેલી છે. આ ત્રણ કામ વગર કુતરું પાળવું દુરસ્ત નથી કારણ કે નેક કામ મટી જાય છે.

૪૩ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પ્યાજ લસણ અને ગંદના ખાય તો તે અમારી મસજીદ પાસે હરગીજ આવે નહીં. કારણ કે જે ચીજથી આદમીને દુઃખ થાય છે. એટલે બદખોથી તે ચીજથી શિરશ્ચતાને તકલીફ થાય છે.

૪૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે. કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ લસણ પ્યાજ ખાય તે અમારાથી વેગળો રહે. અને તેને જોઈએ કે તે પોતાના ઘરમાં ખેસે.

શાયદો પ્યાજ લસણ કાચાં ખાવાં મકરૂહ છે અને તેને ખાઈને મસજીદમાં જવું તે વધારે જુરૂ છે. ઇમામ નવવીએ સહી મુસલિમની શરહમાં લખ્યું છે કે મુળા પણ પ્યાજ લસણની જેમ છે. તેની ઉકારમાં પણ બદખો આવે છે. જો પ્યાજ લસણને રાંધે અથવા સરકામાં નાંખીને બદખો દુર કરે તો તેનું ખાવું દુરસ્ત છે *

૪૫ મુસલિમમાં સઅદ ખીન અબી વકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ સુબહની વખતે સાત પેશી ખજુરની તે ઝાડોની ખાય કે જે મદીનાની ખાંને ખાણુ પાતથરેલી જમીનમાં છે તો સાંઝ સુધી તેને કોઈ જેહેર અસર કરશે નહીં.

* ખીડી કે ચીરક કે હુકો પીને મસજીદમાં આવવાનો પણ એજ હુકમ છે. શા. મો.

શાયદો આ હજરતની દુઆની બરકત છે.

૪૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ આઝાઝ એટલે લસણને ખાય તો તે અમારી મસજીદમાં નહીં આવે.

૪૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ખેતી તથા ખાંચ બકરીની રખવાળી સિવાય કુતરાને રાખશે તો દર રોજ તેની નેકીમાંથી એક કીરાટ (પાંચ પાંચ જવ) ધટશે. જેમકે એનું બયાન આગલી હદીસમાં થયું છે.

૪૮ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મોહતાજ કરજદારને મદત આપે અથવા કરજમાંથી ઓછું કરે તો જે દિવસમાં કે ખોડાના છાંયા વગર કોઈ છાંયા નથી તેમાં તે તેને પોતાના અરશના છાંયામાં છાંય આપશે. એટલે કેયામતને દિવસે.

૪૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અસ્લાહના માર્ગમાં એક જોડું આપશે તો તેને જાનતના ચોકીદાર ખુલાવશે. દરવાજાનો દરેક ચોકીદાર કહેશે કે ઓ ફલાણા આવ. ત્યારે અબુબકરે (રદી) કહ્યું કે ઓ રસલુલ્લાહ તે શખ્સને તો કંઈ હજાકી નથી. રસલુલ્લાહ ફરમાવ્યું કે હું ધારું છું કે તું તેઓમાંથી થશે (ક જેને દરવાજાનો દરેક ચોકીદાર ખુશીથી ખોલાવશે.

શાયદો “ જોડું આપશે ” એટલે બે ગીની અથવા બે રૂપિયા અથવા બે પૈસા અથવા બે ઘોડા અથવા બે કપડાં અથવા બે રોટલી. એવીજ રીતે દરેક

ચીજનું જોડું. આ હદીસથી હજરત અબુઅકર (રદી) ની બોણુરગી તથા તેમનું જનંતી થવું સિદ્ધ થયાં.

૫૦ બોખારીમાં અબદુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે મુસલમાન પોતાના દીનને બદલી નાખે તેને તમે કતલ કરો.

ફાયદો ઇમામ શાફેઝ (રહ) ની નજદીક દીનથી ફરી જનાર મરદ હોય અથવા ઓરત હોય આ હદીસ પ્રમાણે કતલ કરવાને લાએક છે. અને ઇમામ આનમ (રહ) ની નજદીક મુરતદ ઓરતને કતલ કરવી હુરત નથી કારણ કે બીજી હદીસમાં ઓરતને કતલ કરવાની મનહા છે.

૫૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઉસમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ અલ્લાહને માટે મસજીદ બનાવે અલ્લાહની રજમંદી આહવાને માટે. * તો અલ્લાહ તઆલા તેને માટે તેવું ધર જનંતમાં બનાવશે.

૫૨ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ પશ્ચિમથી સુર્ય નીકળવા પેહેલાં તોખાહ કરશે, તો અલ્લાહ તેની તોખા કબુલ કરશે.

ફાયદો કેયામતથી પેહેલાં મગરેખ તરફથી સુર્ય નીકળશે. તો કેયામત થવી સર્વને જાહેર થશે ફરી તોખાહનો દરવાજો બંધ થશે.

૫૩ મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે

(સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ વગર તત્તે બનાવટ કરીને ખવાય ખ્યાન કરે, તો તેને એવો હુકમ થશે કે તે બે જન્મને ગાંઠ મારે અને એ કદી થઇ શકશે નહીં.

ફાયદો એટલે ન તે બે જન્મમાં ગાંઠ મારી શકશે અને ન તેનાથી અજાળ બંધ થશે.

૫૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે પોતાને પર્વત ઉપરથી ફેંકીને મારી નાખ્યો, તો તે જહન્નમમાં હમેશા ઉંચેથી પડા કરશે. ત્યાં હમેશા રહ્યા કરશે. અને જે કોઇ ઝહેર પીને પોતાને મારશે, તો તેનું ઝહેર તેના હાથમાં રહેશે તેને તે દોજખમાં હમેશા પીતો રહેશે. અને જે કોઈ પોતાના જનને લોઢાથી એટલે હથિયારથી મારશે તો તે હથિયાર તેના હાથમાં થશે તેને દોખખમાં પોતાના પેટમાં હમેશા ભોંડ્યા કરશે.

ફાયદો એટલે જે ચીજથી પોતાનો જન મારશે તે ચીજથી દોખખમાં હમેશા અજાળ થયા કરશે. જે તે શખ્સ જન મારવાને હલાલ જાણતો હશે તો તે ખરી રીતે હમેશા અગ્નિમાં રહેવાનો અને જે તે હલાલ જાણતો નથી તો તે હમેશા દોખખમાં રહેશે નહીં. ઘણી મુદતને પણ હમેશા બોલે છે.

૫૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં બોરેદા બીન હોસેબ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ અસરની નમાઝ છોડશે તો તેનું કરેલું બરખાદ થશે +

+ જે અસરની નમાઝ નહીં પડે તેનું કરેલું બરખાદ થાય તો જે તદ્દન નમાઝ નહીં પડે તેનો શો હાલ ? નમાઝ છોડ્યાથી માંગુસ કુદરને લગભગ થાય છે. ખોદા હિદાયત આપે. શા. મો.

* એટલે જે નામદારી કે મેટાઈ માટે બનાવશે તો તેને એ સવાબ મળશે નહીં. વળી પાક કમાઈથી બાંધશે તોજ સવાબ મળશે કારણ કે હરામના માલથી અલ્લાહની રજમંદી મળી શકતી નથી શા. મો.

દાયદો કુરઆન તથા હદીસમાં અસરની નમાઝની ધણી તાકીદ છે. કારણ કે આ વખત ધણી ગફલતની છે. આ વખતે લોકો ખજરમાં લાગેલા હોય છે. સેર કરવા નોકળે છે ધણું કરીને નમાઝ કળ થાય છે. તેા મુસલમાનોને જરૂર છે કે અસરની નમાઝનો વધારે ખિયાલ કરે. એવું નહીં થાય કે કરેલું ખરબાદ જાય. કારણ કે ફરરોજ શિરતા અસરને વખતે અમલનામું આસમાન ઉપર લઇ જાય છે.

૫૨ બેખારી તથા મુસલિમમાં સઅદ ખીન અખી વકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ સાત પેશી અજવા ખજુરની સુખ્દમાં ખાશે તો તેને તે દિવસ જાદુ કે જેહેર અસર કરશે નહીં.

દાયદો અજવા એ મદીનાતી એક કમદા જાતની ખજુર છે.

૫૭ બેખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ પાક કમાઇમાંથી એક ખજુર જેટલો સદકો કરશે અને અલ્લાહ પાક સિવાય ખીજને કયુલ કરતો નથી, + તો અલ્લાહ તેને પોતાના (રહમતના) સીધા હાથમાં કયુલ કરે છે ફરી જેમ તમારામ નો એક પોતાના વહેરાને પાળે છે તેમ અલ્લાહ તેને તેના આપનાર માટે પાળે છે તે એટલાં મુધી કે તે પહાડના જેવો થાય છે.

દાયદો એટલે હલાલ માલ ને થોડો પણ ખોદાના માર્ગમાં આપશે તો તેનો સવાબ

+ કોઈ શખ્સ ગમે તેવી નેકાતું કામ કરે અથવા લોખાના લાભનું કામ કરે પણ જે હામથી હોય તો તેને અલ્લાહ કયુલ કરતો નથી અને જ્યાંને કયુલ નહીં થયું તો સવાબ નહીં આતે. + જરામ માલથી લોખાની ખેરાત કરતાં હલાલ માલથી એક પૈની ખેરાત વધાર છે. શુ. મો.

બેહિસાલ છે. આ હદીસથી ધણા લાભ જણાયા. પ્રથમ આ કે હરામ માલથી જે લાખો રૂપિયા ખરચ કરશે તો ખોદા તેને કદી કયુલ કન્તો નથી ખીજે આ કે હરામથી એક કોડી આપવું લાખ રૂપિયા ખરોખર છે. એટલુંજ નહીં પણ તેથી પણ વધારે છે. ત્રીજે આ કે મુસલમાન સિલ્લાહ ખરચ કરવામાં હલાલ માલનું ધ્યાન રાખે થોડા ધણાનો ખ્યાલ કરે નહીં.

૫૮ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇએ પોતાના ઘરમાં વોજુ કે ગોસલ કર્યું ફરી અલ્લાહના ફરજ અદા કરવા માટે અલ્લાહના ઘરોમાંથી કોઈ મસજીદમાં ગયો તો તેના ડેંગા આવી રીતે થશે કે એક ડગલાથી જુનોહ મટશે અને ખીજથી મરતમો વધશે, †

૫૯ બેખારીમાં ઓખાદ ખીન સામેત (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ રાતના જગ્યા અને ફરી તેણે કહ્યું “લાએલાહ ઇલ્લ-લ્લાહો વહ્દહુ લા શરીક લહ લહુલ મુલકો વક્કહુલ હમ્દો વ હોવ અલા કુદ્દવ શૈખન કદીર. અલ હમ્દો લિલ્લાહ વ સુખ્માન-લ્લાહ વલ્લાહો અંકમર વક્કા હવલ વલા કુવ્વત ઇલ્લા ખીલ્લાહ” ફરી કહ્યું “અલ્લાહુમ્-ગફરલી” ‡ ફરી દોઆ કરશે તો તે કયુલ થશે ફરી જે વોજુ કરશે અને નમાઝ પઢશે તો તેની નમાઝ કયુલ થશે.

† આથી જણાયું કે મસજીદમાં વોજુ કર્યા કરતાં ઘરથી વોજુ ફરીને આવવું બેહતર છે. શુ. મો.

‡ અર્થ-અલ્લાહ સિવાય કોઈ ખીજ નથી તે એકલો છે તેના કોઈ ભાગીયો નથી તેનું મ અર્થ મુલક છે અને તેનેજ માટે સર્વ રજુની છે. અને તે ફરક સીજ ઉપર શક્તિમાન છે તમાજ

૬૦ મુસલિમમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે સારી રીતે વોળુ કર્યું (એટલે વોળુના ફરજ સુનત અને મુસ્ત-હબ સર્વ બખવી લાવ્યો) ફરી મસજિદમાં આવ્યો અને ખુતબો સાંભળ્યો અને ચુપ રહ્યો તો તે જીમઆથી બીજી જીમઆ સુધી અને ત્રણ દિવસ વધારે તેના ગુનાહ બખશાશે. અને જેણે (ખુતબાની વખતે) કાંકરીઓ ચુટી તેણે બેહુલા કામ કર્યું. †

૬૧ મુસલિમમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે સારી રીતે વોળુ કર્યું તો તેના ગુનાહ બદનથી નીકળી જાય છે તે એટલા સુધી કે તેના નખની નીચેથી નીકળે છે.

૬૨ બોખારીમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે જે કોઇ વોળુ કરે, તો તેને જોઇએ કે તે નાક સાફ કરે અને જે ખડુ લીએ તે એકી લીએ (એટલે ત્રણ કે પાંચ કે સાત.)

૬૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં હજરત ઉસમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે મારા આ વોળુની જેમ વોળુ કર્યું ફરી બોમો રહ્યો અને બે રકઅત નમાઝ પઢી તે બંનેમાં પોતાના દિલમાં કંઈ ખ્યાલ કર્યો નહીં તો તેના આગલા ગુનાહ માફ થશે. આહદીસ તે વેળા હજરતે ફરમાવી કે બ્યારે ત્રણ ત્રણ વાર વોળુ કર્યું.

હમદ અહાહને છે. અને (સર્વ એજાથી) પાછી અહલાહને છે અને અહલાહ સર્વથી મોટો છે. તેની મદદ સિવાય ન (ગુનાહથી) ફરતું છે અને ન [નેકીની] શક્તિ. ફરીકહ્યું “ આ અહલાહ તું મને બખશ. ” ગુ. મો.

† ખુતબા વેળા પંખો હલાવવો વગેરે પણ એમાં શામેલ છે. ગુ. મો.

ફાયદો હજરતે એક દિવસ એક એક વાર વોળુ કર્યું અને ફરમાવ્યું કે આ સિવાય અહલાહ તથાલા તમાઝ કબુલ કરતો નથી. ફરી બે બે વાર વોળુ કર્યું અને ફરમાવ્યું કે આ વોળુથી બેવડો સવાબ મળે છે. ફરી ત્રણ ત્રણ વાર વોળુ કર્યું અને ફરમાવ્યું કે આ વોળુનો તરીકો મારો તથા આગળા પેગમ્બરોનો છે.

૬૪ બોખારીમાં સહલ બીન સઅદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ મને જમીનગીરી આપે તે ચીજની કે જે તેના બંને પગમાં (ચાડામાં) છે (એટલે હરામકારી નહીં કરે) અને તે ચીજની કે જે તેના જઠ્ઠામાં છે. (એટલે જૂઠું નહીં બોલે ગીળત નહીં કરે હરામ માલ નહીં ખાય) તો હું તેને માટે જનતનો જમીન થાઉં છું. *

ફાયદો ઘણા ખરા ગુનાહ આ બે જગ્યાથીજ થાય છે જેણે તેને રોકી તેણે જનત મેળવી.

૬૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અમુહલાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ તમારામાંનો જીમઆમાં આવે તો તેને જોઇએ કે તે ગાસલ કરે.

૬૬ બોખારીમાં હજરત ઉસમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે તંગીના લશકરનો † સામાન કરી આપ્યો તેને માટે જનત હ.

ફાયદો તમુક એક જગ્યા છે શામના મુલકમાં મદીનાથી સોળ દીવસના રસ્તા ઉપર.

* આ હદીસના બયાનમાં જમાનુલ શીરહોસ નામની કિતાબ ગુજરાતીમાં વાંચવા લાએક છે. કી. આ. ૪ ગુ. મો.

† તંગીનું લશકર (જેશુલ હસરહ) એ તમુકની લશકરનું નામ છે. ગુ. મો.

હજરતે (સલ) ત્યાંની લડાઇનો ધરાદો કર્યો સિત્તેર હજર લશ્કર લેયું થયું પણ અસ-બાબ કંઈ નહોતો તંગી તથા તકલીફ ધણી હતી. ત્યારે હજરતે (સલ) આ લશ્કરના સામાન બનાવવાવાળાને જનતનો વાએદો આપ્યો. હજરત ઉસમાને અડધા લશ્કરનો સામાન કરી આપ્યો ચારસો ઉંટ બે હજર ગીની ખોદાના માર્ગમાં હાજર કર્યાં. હજરત ધણી ગાજી થયા. ગીનીઓને પોતાના દામન (છેડા) માં ઉછાલતા હતા અને ફરમાવતા હતા કે ઉસમાન (રહી) ને હવે કોઈ કામ જરૂર કરશે નહીં. §

૬૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઝેદ ખીન ખાલીદ જોહની (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ખોદાના માર્ગમાં લડનારને સામાન કરી આપે તો એશકક તે પણ ગાજી થયો (એટલે તેને પણ ગાજીના બરાબર સવાબ મળશે.)

૬૮ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જોણે અલ્લાહને માટે હજ કરી ફરી ન ઓરતથી સોહબતની વાત કરી અને ન ગુનોહ કર્યો (ન રસ્તામાં કોઈથી લડ્યો) તો માતા પેટથી પેદા થએલાના જેવો (ગુનાહોથી પાક થઇને) પોતાને ઘેર આવે છે.

ફાયદો લાજીને જોઈએ કે તે હજના માર્ગમાં ગુનાહોથી બચે સાથીઓ સાથે લડે નહીં તો ગુનાહોથી પાક થશે.

૬૯ મુસલિમમાં સમેરા ખીન જુનદબ અને મોગીરા ખીન શોઅબા (રહી) થી

§ અને એક રિવાયતમાં છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે આ ઉસમાન જે કંઈ તે જુપા કે બહેર ક્યું છે તે ખોદાએ બખશ્યું છે. આથી હજરત ઉસમાન (રહી) ની કિલ્લત જણાય છે. શા. મો.

રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મારા તરફથી હદીસ બયાન કરે અને તે જાણે છે કે આ જૂઠી છે, તો તે પણ બે જૂઠામાંનો એક જૂઠો છે.

ફાયદો બે જૂઠા એટલે મોસૈલમ! અને મુખ્તાર અથવા અસવદ ધનસી જેઓએ પે-ગમ્મરીનો ખોટો દાવો કર્યો હતો. અથવા (એ હદીસની) આ મતલબ છે કે એક જૂઠો તે કે જે નાપાક જૂઠું કહ્યું અને બીજો જૂઠો આ કે આ જૂઠી હદીસને જાણી બુજીને રિવાયત કરે છે. ધણી બારા લોકો જે ઇલમે હદીસથી નાવાકેશ છે તેઓ વાહી તબાહી હદીસો નકલ કરે છે, જેનો કંઈ પણ પાયો નથી. મુસલમાનોને લાજેમ છે કે હદીસમાં ધણી સંભાળ રાખે, દરેક કીતાબની હદીસને સાચી જાણે નહીં. જે હદીસ માતબર કીતાબોમાં હોય તેને માને જેવી કે આ મશ્વરેકુલ અનવાર છે કે સર્વ ઓલમાએ સુનત એને સહી જાણે છે.

૭૦ મુસલિમમાં હજરત ઉસમાન (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે જે કોઈ રમાનો ફૂવો ખોદાવી દુરસ્ત કરે તેને માટે જનત છે.

ફાયદો રમા એ એક ફૂવો મહીતામાં હતો. જ્યારે હજરત મહીતામાં આવ્યા તો ત્યાં આ ફૂવા સિવાય મીઠું પાણી નહોતું. અને તે ફૂવો બગડી ગયો હતો તો હજરતે (સલ) તેને દુરસ્ત કરવા માટે જનતનો વાએદો કર્યો. હજરત ઉસમાને તેને બનાવ્યો.

૭૧ મુસલિમમાં અબુદ દરદા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ સુરા કહફની પ્રથમની હસ આવત પાઠ કરશે તે હજમલના ફિતનાથી બચે.

૭૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં સાબેત ખીન દહહાક (રહી) થી રિવાયત છે કે

હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે ધરલામ સિવાય બીજા ધર્મની ખોટી કસમ ખાધી તો તેણે જેવું કહ્યું તેવો થયો.

ફાયદો એટલે જૂઠી કસમ આવી રીતે ખાય કે મેં જે એવું કામ કર્યું હશે અથવા કરીશ તો તે નસરાની અથવા યહૂદી હો-
ન્દુ છે તો જેવી તેણે કસમ ખાધી તેવો તે થયો. *

૭૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ-લ્લાહ બીન મસઉદ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મુસલમાનના માલને કસમ ખાધને નાહકક બેશે તો અલ્લાહની એવી હાલતમાં મુલાકાત કરશે કે તે તેના ઉપર ગુરસો દરનાર હશે ફરી રસુલુલ્લાહે તેને લાગતી [આયત] કુરઆનની અમારી આગળ પઢી. “ બેશકક જે લોકો અલ્લાહને દરમીયાનમાં રાખીને તથા જૂઠી કસમ ખાધને થોડો દુન્યાનો માલ લઇ લે છે, તે લોકો માટે આખેરતમાં કંઈ હિરસો નથી અને ન તેઓથી કેયામતને દિવસે અલ્લાહ વાત કરશે અને ન તેઓની તરફ રહ-મની નજર કરશે અને ન તેઓને (ગુનાહોથી) પાક કરશે. અને તેઓને માટે દુઃખની માર છે. ”

૭૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ કસમ ખાધ બેસે (કોઈ બાબત ઉપર) ફરી તેને તે વાત સિવાય બીજા વાત સારી લાગે તો તેને જોઈએ કે પોતાના કસમનો કફારો આપે, ફરી જે કામ બે-હતર હોય તે કરે.

* જે કસમ ખાતાર એવું માનતો હોય કે એવી કસમથી કાફર થાય છે છતાં તેણે એવી કસમ ખાધી તો. પણ જે એમ માનતો નહીં હોય તો તો હનફી મજહબમાં કાફર થતો નથી, ગુને-હગાર છે. શા. મો.

ફાયદો હજરતની બાબી ઉમ્મે સલમાએ (રહી) કસમ ખાધી કે હું મારા ગુલામને આ-નહ કરીશ નહીં. ફરી આ કસમ ખાવાથી પસતાવો કયો હજરત (સલ) ને કહ્યું કે એ-રસુલુલ્લાહ આ કસમની પણ કંઈ તદબીર થઈ શકે છે ? ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કસમ ખાધને પસતાવો કરે તે પ્રથમ ક-ફારો આપે ફરી તે કામ કરે. અને ઇમામ શાફેઈ (રહ) નો આજ મજહબ છે પણ ઇમામ આજમ (રહ) ની નજદીક કસમ તોલવા બાદ કફારો આપવો જોઈએ. *

૭૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હો-રેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પોતાની કસમમાં (બુ-લીને) બીદલાતે વલ બિન્ન (લાત અને બિ-ન્નની કસમ) કહે તો તેને જોઈએ કે તે લાએલાહ ઇલ્લ-લ્લાહ કહે.

ફાયદો અરબમાં લાત અને બિન્ન બે ખુત હતા. કાફરો તેની કસમો ખાતા હતા. જ્યારે લોડા મુસલમાન થયા તો પોતાની આ-દત પ્રમાણે કેટલાક લોડા બૂલીને ખુતોની ક-સમ ખાતા હતા. તો હજરતે (સલ) તેનો ઇ-લાજ આ બતાવ્યો કે કલેમો પઢવા કરો કે કુફ-રનો ગુબ્હ દુર થાય.

૭૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ-લ્લાહ બીન એમર તથા અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અમારા ઉપર હથિયાર ઉઠાવે તે અમારામાંથી નથી.

ફાયદો એટલે જે મુસલમાનોથી લડે તો તે પૂરો મુસલમાન નથી.

* કેમકે બીજા રિવાયતમાં છે કે “ ફરી જે બેહતર હોય તે કરે ફરી તેને જોઈએ કે કફારો આપે ” પ્રથમ કફારો આપ્યાથી કેટલાકની નજદીક દુરસ્ત છે અને કેટલાકની નજદીક દુરસ્ત નથી પણ પાછળથી આપવામાં સર્વની નજદીક દુરસ્ત છે. શા. મો.

૭૭ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇને પાછલી રાતમાં નહીં જાગવાનો હુકમ હોય તો તેને જોઇએ કે તે પ્રથમ રાતમાં વિત્ર પઢે અને જેને પાછલી રાતમાં જાગવાની આશા હોય તો તેને જોઇએ કે તે પાછલી રાતમાં વિત્ર પઢે કેમકે પાછલી રાતની નમાઝમાં ફિરશતા હાજર હોય છે અને એ ઘણું અફજલ કામ છે.

૭૮ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ (ઇમામની) તાબેદારીથી નીકળ્યો તથા મુસલમાનોની જમાઅતથી જૂદો પડ્યો ફરી તે મર્યો તો તે જાહેલીયત (કુફર) ની મોતે મર્યો. અને જે કોઇએ અધાધુન જંગની નીચે લડાઇ કરી (ખોદાને માટે નહીં પણ) જાત બાધજોને લીધે ગુસ્સો કર્યો અથવા જાત બાધોના તરફ જુલાવ્યો અને જાત બાધોને લીધે મદદ કરી ફરી તે કતલ થયો તો તે જાહેલીયતની રૂએ કતલ થયો. અને જે કોઇએ મારી ઉમ્મત ઉપર ચલાઇ કરી અને નેક તથા ખુરાને માર્યો અને ન ઇમાનવાળાને છોડ્યો અને ન કરાર આપેલાને છોડ્યો (એટલે ઇસલામના તાબેદાર લોકોથી કરાર પૂરો નહીં કર્યો) તો તે મારો નથી. અને હું તેનો નથી.

૭૯ ખાખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ અબુ સુફ્યાનના ઘરમાં દાખલ થયો તે પનાહમાં છે અને જે કોઇએ હથિયાર નાંખ્યા તે પનાહમાં છે. અને જે કોઇએ પોતાનો દરવાજો બંધ કર્યો તે પનાહમાં છે. ” આ વાત શતેહ મકાને દિવસે કહી હતી.

ફાયદો જ્યારે હજરત દસ હજારનું લશ્કર લઇને મક્કા ફતેહ કરવા ગયા તો ફતેહ

કરવાથી એક દિવસ પેહેલાં હજરત અબ્બાસ (રદી) ના વસીલાથી માર્ગમાં અબુ સુફ્યાન મુસલમાન થયા. હજરત અબ્બાસે અરજ કરી કે ઓ રસૂલુલ્લાહ. અબુ સુફ્યાન પોતાની નામદારીને ઘણી ચાહે છે કંઈ એવું કરો કે મક્કામાં તેનું નામ થાય. ત્યારે હજરતે (સલ) મક્કામાં આ ફરમાવ્યું કે જે અબુ સુફ્યાનના ઘરમાં હોય તેને પનાહ છે. *

૮૦ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ લોકોને હિદાયતની તરફ જુલાવે તો જે તેને તાબે થાય તેના સવાબના જેવો તેને પણ સવાબ થશે તેઓના સવાબમાંથી આ કંઈ ઘટાડશે નહીં. (એટલે જાનેને પૂરો સવાબ મળશે એમ થશે નહીં કે જતાવનારને થોડો અને કરનારને થોડો.) અને જે લોકોને ગુમરાહીના તરફ જુલાવે તો જે તેને તાબે થાય તેના ગુનાહના જેવો તેને પણ ગુનાહ થશે તેઓના ગુનાહમાંથી આ કંઈ ઓછું કરશે નહીં. (એટલે જાનેને પૂરો ગુનાહ થશે.)

૮૧ મુસલિમમાં અબુ મસૂદ બિન ઝક્રા ખીન અમર અનસારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ નેપ્રીનું કામ જતાવે તો તેના કરનારના જેવો સવાબ તેને માટે પણ છે.

ફાયદો દાખલા તરીકે એક શખ્સે કોઇને નમાઝ શીખવી તો જ્યાં સુધી તે

* ઈબને મલક મશારેકુલ અનવારની શરહમાં લખેલ છે કે હજરતે (સલ) અબુ સુફ્યાનને આ માન એટલાં માટે આપ્યું કે જ્યારે તેમને કંઈ ઈન્ન થતી તો અબુ સુફ્યાનના ઘરમાં દાખલ થતા અને તેથી તેમને અમન થતું તો તેવો જાહેલો આપ્યો. આ હદીસથી જણાયું કે મક્કા સુલહથી નહીં પણ જાબરાઈથી ફતેહ થયું છે અને હનફીયાનો એજ મત છે. કારણકે સુલહમાં અમન આપવું કહેવાતું નથી. ગા. મો.

નમાઝ પઢ્યા કરશે ત્યાં સુધી જેટલો સવાબ પઢનારને થશે, તેટલો અતાપનારને પણ થશે. અથવા કોઈ મોહતાબની કોઈ સિફારશ કરે ને કંઈ અપાવે તો જેટલો સવાબ આપનારને થશે તેટલો સિફારસ કરનારને. એવીજ રીતે સર્વ નેકી છે.

૮૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ-દુલ્લાહ ખીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પોતાના અમીરથી કોઈ ખુરી વાત જુએ તો તેને જોઈએ કે તે સખર કરે. કારણ કે જે જમાઅતને મુકશે અને ફરી મંરશે તો તેની મોત કુશરના જેવી છે.

ફાયદો એટલે જે સરદારની સાથે ઇમામતની બેઅત કરી હોય તો તેના જુલમ તથા તેની ખુરી વાતોથી સખર કરે ઇસ્લામનો વધારો એકદિલી ઉપર અટકેલો છે. આપસમાં ડુટ નાખવી કાફરોનું કામ છે. મુસલમાનોને હરગીજ દુસ્ત નથી.

૮૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ-દુલ્લાહ ખીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંના જે કોઈએ ખવાબ (સ્વખત) જોયો હોય તો તે તેને ખ્યાન કરે હું તેની તાખીર ખ્યાન કરીશ ” આ તેમણે પોતાના સહાબાને કહ્યું હતું.

૮૪ મુસલિસમાં અબુ સહિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે તમારામાંના જે કોઈ ખુરી વાત (શરીઅત વિરુદ્ધ) જુએ તો તેને જોઈએ કે તે તેને પોતાના હાથથી બગાડે *ફરી જે શક્તિ નહીં

હોય તો જખાનથી (તેની ખુરાઈ લોકોની આગલ ખ્યાન કરે.) ફરી જે શક્તિ નહીં હોય તો તેના દિલથી (ખુર જાણે) અને આ ઘણું જઘફ (પોચું) ઇમાન છે.” એટલે શરીઅત વિરુદ્ધ કામને જે દિલમાં પણ ખુર નહીં જાણે તો તેમાં કંઈ પણ ઇમાન નથી.

ફાયદો મરવાને એકવાર પોતાની હકુમતમાં ઇફતા ખુતબાને નમાઝથી પેહેલાં પઢો તો એક શખસે કહ્યું કે તું બિદઅત કરે છે ખુતબાને તમાઝથી પેહેલાં પઢે છે. તેણે કહ્યું કે જે થયું તે થયું હવે હું નહીં કરીશ તો અબુ સહિદ સહાબી (રદી) એ કહ્યું કે એણે આ હદીસ ઉપર અમલ કર્યો કે જેને મેં હજરત (સલ) થી સાંભળી હતી. એટલે જે કોઈ શરીઅત વિરુદ્ધ વાત જુએ તો તેને મના કરે. આ હદીસથી ખુલ્લી રીતે જણાયું કે સર્વ મુસલમાનો ઉપર શક્તિના પ્રમાણમાં ફરજ છે કે શરીઅત વિરુદ્ધ વાતોથી લોકોને મના કરે. ફરી તે હાથથી હોય અથવા જુખાનથી હોય. અથવા દિલથી હોય. કેટલાક એલગાએ કહ્યું છે કે હાથથી રોકવું હાકેમનું કામ છે. જખાનથી રોકવું આલેમોનું કામ છે અને દિલથી અવામ આદમીનું કામ છે.

૮૫ બોખારીમાં અબુ સહિદ તથા અબુ ક્તાદા હારેસ ખીન રીખઝ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે

હાથથી મનાઈ કરવાને વાજેબ થવા માટે કેટલીક શરતો છે. ૧ જે કામની મનાઈ કરવી હોય તે થઇ ચુક્યું નહોય. ૨ તે કામ કરશે એવો ગુમાન હોય. ૩ મનાઈ કર્યાથી નુકસાનીનો ડર નહીં હોય તથા તે કામમાં શરારતથી વધારો થવાનો પણ ડર નહીં હોય ૪ મનાઈ કરવાથી અસર થવાની આશા હોય. શરહ મશારેક તથા શરહ શીર-અતુલ ઈસ્લામ શા. મો.

*હાથથી બગાડવાનું પ્રથમ કહ્યું કારણ કે મનાઈ કરવામાં એ મજબુત છે. પણ મનાઈ કરવામાં પ્રથમ મોંથી કહેવું જોઈએ. ફરી

જેણે મને ખ્યાલમાં જોયો તેણે ખરે-ખરો જોયો. *

ફાયદો એટલે તેને વાહી તખાહી સ્વપ્ન સમજે નહીં કારણ કે શૈતાન મારી સૂરત લઇ શકતો નથી.

૮૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અપ્પુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે મને સ્વપ્નામાં જોયો તે મને જગતામાં જોશે. અથવા તો તેણે જાણે મને જગતામાં જોયો. શૈતાન મારી સૂરત ધારણ કરી શકતો નથી. †

ફાયદો આ હદીસના રાવીને આમાં શક છે કે હજરતે (સલ) આ ફરમાવ્યું કે “તે મને જગતામાં જોશે” અથવા આ ફરમાવ્યું કે “તેણે મને જાણે જગતામાં જોયો” એના બેઅર્થ છે એક આ કે કયામતમાં જોશે ખીજો આ કે આ વાત હજરત (સલ) ની જીનદગી સુધી હતી હવે નથી. §

*ખરેખરાની જગ્યા અરબીમાં “ હકક ” નો શબ્દ છે. એથી કેટલાક અજ્ઞાન વાંચેને એવું કહે છે કે “તેણે ખોદાને જોયો” કેમકે હકક ખોદાનું નામ છે. ફરી ખોદા અને રસૂલને એક દરે છે. આ તેમની મૂર્ખાઈ છે. કારણ કે “હકક” નો અર્થ સત્યના છે દરેક જગ્યા તે જગ્યાને લા-ગતા અર્થ કરવા જોઈએ. હદીસના સર્વ દીકાકા-દોષે આજ અર્થ કર્યા છે. કોઈએ આ જગ્યા ખોદાના અર્થ કર્યા નથી. શા. મો.

† બોખારી વગેરેથી જણાય છે ખીજ પેગ-અરોની શીક્ષ પણ શૈતાન લઈ શકતો નથી. શા. મો.

§ એટલે હજરત (સલ) ના વખતમાં જે કાઈએ હજરત (સલ) ને ખ્યાલમાં જોયા હશે અને તેણે હિજરત કરી નહીં હશે તો તેના બાંહેબમાં હિજરત થશે અને હજરત (સલ) ને જોશે. પણ જે માણસ હજરતની વફાત પછી તેમને ખ્યાલમાં જુએ તેના જગતામાં જોવાથી મતલબ તે આખર-તમાં જોશે. સર્વ મોહદેસીને એજ અર્થ કર્યો

૮૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અપ્પુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે મને ખ્યાલમાં જોયો તેણે બેશક મને જોયો કેમકે શૈતાન મારી સૂરત લઇ શકતો નથી.” અને માત્ર બોખારીમાં આવી રીતે છે “ શૈતાન મારી સૂરતમાં આવી શકતો નથી.

ફાયદો હજરત (સલ) ને ખ્યાલમાં જોવા એવીજ રીતે ખીજ પેગઅરોને જોવા સત્ય છે એમાં કશો શક નથી.

૮૮ મુસલિમમાં સહલ ખીન હોનેશ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે સાચા દિલથી અલ્લાહ પાસે શહા-દત માગી તો અલ્લાહ તેને શહીદોને મરતબે પોહોંચાડશે અગર જો તે પોતાને ખીજાને મર્યો હશે.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે દરેક કામમાં માત્રી નીયતને દખલ છે.

૮૯ મુસલિમમાં અપ્પુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ લોકોની પાસે બેગો કરવા તથા માલદાર થવા તેઓનો માલ માગે તો તે માલ (તેના હક્કમાં) અગ્નિનો અંગારો છે તેને જોઈએ કે અંગારો ઓછા કરે અથવા વધારે.

ફાયદો શકામાં સવાલ કરવો દુરત છે બેગુ કરવા માટે નહીં.

૯૦ મુસલિમમાં સપ્રીયા ખીનતે અખી ઓબેદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ નજુમી (કે ફાલ

છે. આથી તમો સમજી શકશો કે આજે કેટલાક વાયજીઓ કહે છે કે આ વખતમાં પણ જે હજર-તને ખ્યાલમાં જોશે તે આ દુન્યામાં હજરતને જગતામાં જોશે અને હજરત બધી જગ્યામાં જાય છે” આ વગર આધારે તેમની ખતાવટ છે. શા. મો.

નેનાર) થી કંઈ વાત (નેક બદ) પૂછે તો તેની આલીસ રાતની નમાઝ કબુલ થતી નથી.

ફાયદો જેબની વાત ખોદા સિવાય કોઈ બળતું નથી. જેણે નજુમી પાસા ફેંકનાર, અપસુંકન બોલનાર કે શલ બોલનારને કંઈ પૂછ્યું તો તેના ઇમાનમાં ખલલ છે.

૯૧ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે નમાઝ પછી તેત્રીસવાર અલ્લાહની તસબીહ કરી (સુખ્દાનલ્લાહ કહ્યું) અને તે ત્રીસવાર ખોદાની હમ્દ કરી (અલ હમ્દો લિલ્લાહ કહ્યું) અને તેત્રીસવાર અલ્લાહની તકબીર કહી (અલ્લાહો અકબર કહ્યું) અને સો-પૂરું કરવા આ કહ્યું લાએલાહ ઇલ્લ-લ્લાહો વહ્દહુ લા શરીકલહ લહુલ મુલકો વ લહુલ હમ્દો વ હોવ અલા કુલ્લે શૈધન કદીર. તો તેના ગુનાહ માફ થશે અગર જો તે ફરયાના શીશુ બરાબર હોય.

૯૨ મુસલિમમાં અનસ (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેને આ વાત ઠીક લાગે કે તેનો રીજક (કે રોજી) કોશિદા થાય અને તેની ઊમર વધારાય તો તેને જોઈએ કે તે સગાંઓની ખબરગીરી કરે. (તેઓને દેતો રહે)

ફાયદો લાંબી ઊમરની આ મતલબ છે કે તે લાંબી મુદત સુધી નેક નામ રહેશે, અથવા તેની નેક ઓલાહ થશે કે જે તેને માટે બખશીશ માંગ્યા કરે. તેની રૂઢને સવાલ પુગવે. સગાંઓની ખબરગીરી ફરજ છે એની બે તરેહ છે. એટલે જો તેઓ મોહતાજ હોય તો તેઓના ખાવા કપડાંની ખબર લ્યે. અને જો મોહતાજ નહીં હોય તો બીજી રીતે સુલુક કર્યા કરે હદયો આપતો રહે. મોહબ્બતથી મહે (મીઠી વાત કરે)

૯૩ મુસલિમમાં અયુ કતાદા હારેસ બીન રિબ્દ (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

ફરમાવ્યું કે જે કોઈને આ વાત સારી લાગતી હોય કે તેને કયામતને દિવસે સખ્તી-થોથી અલ્લાહ નમત આપે, તો તેને જોઈએ કે તે ફરજદારને સાંસ લેવા દે (એટલે કુર-સત આપે) અથવા (થોડું ઘણું) ફરજ માફ કરે.

૯૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જે શખ્સને આ વાત સારી લાગે કે તે જનતી મરફને જુએ તો તેને જોઈએ કે તે આને જુએ" આ વાત હજરતે તે મરફને માટે કહી હતી કે જેણે કહ્યું કે મને તમો એવું કામ બતાવો કે બ્યારે હું તેને કહું તો જનતમાં દાખલ થાઉં. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું ખોદાની બંદગી કર તેની સાથે કોઈને શરીક કરે નહીં. અને ફરજ નમાઝને કાએમ કર અને ફરજ જકાતને અદા કર અને રમજનના રોઝા રાખ. ફરી તે શખ્સે કહ્યું, અને તેની કસમ છે કે જેના હાથમાં મારી જાન છે હું આથી કદી વધારે કરીશ નહીં. અને આથી ઘટાડીશ નહીં. (એટલે ફરજ બળ્દીને વધારીશ નહીં).

ફાયદો આ હદીસમાં હજનનું ખ્યાન નથી. યાતો આ શખ્સ ઉપર હજન ફરજ નહીં હશે અથવા આ સબબથી કે હજન આખી ઉમરમાં એકવાર ફરજ થાય છે અને નમાઝ રોઝો, તથા ઝકાત હમેશા ફરજ છે.

૯૫ બોખારીમાં અયુ ઝર્ તથા અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ઇલામે દીન શીખવા માટે કોઈ માર્ગમાં ચાલ્યો તો તેની બરકતથી અલ્લાહ તેના ઉપર જનતનો માર્ગ આસન કરશે.

ફાયદો આ જનતની બજારત તાલેબે ઇલમ તથા દીનદાર આલેમોને માટે છે. ઇ-

લમે દીન તક્સીર હદીસ, ફિક્હ અને જે ધલમ કે હદીસ તક્સીરમાં કામ આવે તે છે. જેમ કે સરશ નહો રસાહત બલાગત, એ પણ ચોખ્ખી નૈયત હોય તો ધલમે દીનમાં દાખલ છે.

૯૬ મુસલિમમાં સલમા બીન અકવઅ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) રર માવ્યુ' કે જે કોઇ અમારા પર (એટલે મુસલમાનોપર) તલવાર ખેંચે તે અમારામાંથી નથી.

૯૭ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) રર માવ્યુ' કે જે કોઇ કોઇ શખ્સથી મસજીદમાં ગુમ થએલી વસતુ ધુંણુતાં સાંભળે તો તેને જોઇએ કે કહે કે તારી પાસે ગુમ થએલી ચીજ ખોદા પાછી મોકલે નહીં. કારણ કે મસજીદ એને માટે બની નથી.

ફાયદો એટલે મસજીદો ઇમાદતને માટે છે દુન્યાના કામોને માટે નથી.

૯૮ મુસલિમમાં જરીર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇએ ઇસ્લામમાં સારો માર્ગ કાઢ્યો તો તેને માટે તેનો સવાબ છે. અને જે કોઇ તેના પછી તેપર અમલ કરે તેનો સવાબ પણ તેને મળશે. તેઓના સવાબમાંથી કંઈ પણ ઘટ્યા વગર. (એટલે જાનેને અલાહેદા અલાહેદા પૂરો સવાબ મળશે.) અને જે કોઇએ ઇસ્લામમાં પુરો માર્ગ કાઢ્યો તો તેના ઉપર તેનો બોજ છે. (તેને ગુનોહ થશે) અને તેના પછી જે કોઇ તેપર અમલ કરશે તેનો બોજ પણ છે. તેઓના બોજ (ગુનાહ)માંથી કંઈ પણ ઘટ્યા વગર. (એટલે જાનેને જૂદો જૂદો પૂરો અબજ થશે.

ફાયદો હજરત (સલ) મસજીદમાં ખેડા હતા. અને કેટલાક મોહતાજ લોક આવ્યા. તેઓને કંઈ આપવા માટે હજરતે (સલ)

લોકોને કહ્યું. તો પ્રથમ હજરત ઓમર (રહી) ઉઠ્યા અથવા એક અનસારી સહાબી ઉઠ્યા અને મૂડી ભરીને દિરહમ તેઓને માટે લાવ્યા. બ્યારે લોકોએ તેમને લાવતાં જોયા તો કોઇ કપડું લાવ્યો કોઇ ખજુર કોઇ અનાજ. મતલબ કે સારી રીતે મોહતાજો કામ થયું. ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ સારો માર્ગ કાઢશે, તેને એવડો સવાબ છે. પોતાનાં કરવાનો તથા રિવાજ આપવાનો. આ હદીસનો સાર આ છે કે જે ચીજની ખુબી શરીઅતમાં સામેત છે તેનો જે કોઇ રિવાજ આપશે તો તેને ઘણો સવાબ મળશે જેમ કે ખેરાત કરવાની ખુબી હજરત (સલ) ના ફરમાવ્યાથી જણાઇ અને હજરત ઉમરથી (રહી) તે વેળા તેની ચાલ નીકળી. આની આ મતલબ નથી કે જેની શરીઅતમાં કંઈ અસલ નહીં હોય તેને લોકો પોતાના દિલથી સાફ સમજીને ચાલુ કરે અને પોતાની કહાડેલી ખિદઅત વિષે આ હદીસને દલીલ લાવે.

૯૯ મુસલિમમાં હજરત આએશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આશુરાને* દિવસે જેને જોઇએ તે રોઝો રાખે અને જેને જોઇએ તે ધરિતાર કરે.

ફાયદો આશુરાનો રોઝો રાખવો પ્રથમ ફરજ હતો. બ્યારે રમજાનના રોઝા ફરજ

* આશુરાએ મોહરમની ૧૦ મી તારીખનું નામ છે. કેટલાંક લોકો સમજે છે કે એ દિવસનું માન હજરત હિમામ હુસેન (રહી) ની શહાદતથી છે. પણ એ ભૂલ છે. જ્યાં સુધી શરીઅત કહે નહીં ત્યાં સુધી કોઇના મરવા જીવવાથી કોઈ દિવસ માનીતો થતો નથી. અને આશુરાનો દિવસ તો આગળા પેગમ્બરોમાં પણ માનીતો હતો. ફરઆનમાં એ દિવસને “યવમુજ જનહ” એટલે જીવત કરવાનો દિવસ કહેવાયો છે. ગુ. મો.

થયા તો આશુરાનો રહ્યો નહીં. મુસ્તહબ છે. હદીસ શરીફમાં છે કે આશુરાના રોઝાથી એક વર્ષના ગુનાહ માફ થાય છે.

૧૦૦ બોખારીમાં અબદુલ્લાહ બીન ઓમર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે દુન્યામાં શરાય પીધી ફરી તોખા કરી નહીં તો તે આખે-રતમાં શરાયથી અભાગ્યો થશે.

૧૦૧ મુસલિમમાં અબુસહદ [રહી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંના જે કોઇએ નખીજ પીધી હોય તો તેને જેઘએ કે તે ફક્ત સુકી દરાક્ષની અથવા પાકી ખજુરની અથવા અલ્ધ કચરી ખજુરની પીએ.

ફાયદો અરબની દસ્તુર હતી કે ખજુરને ક્યુંદીને બિંજવી રાખી તેનો શીરો પીતા. એનું નામ નખીજ છે. તો હજરતે (સલ) બેબે ચીજના મેળવવાથી મનાઈ કરી. કારણ કે બેના મલવાથી જલદી નીશા થાય છે. કેટલાંક એલમાની નજદીક એ (બેને મેળવેલી) મકરહ છે. અને ઇમામ આજમ (રહ)ની નજદીક હલાલ છે. અને નીશા કરે તો હરામ છે.

૧૦૨ મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇએ સોના ચાંદીના વાસણમાં પીધું તેણે પોતાના પેટમાં જહનમની અગ્નિ ઉતારી.

ફાયદો ચાંદી સોનાનું ઘરેણું ઔરતને હરત છે, મરદને હરત નથી. અગર જે તે છોકરો હોય. પણ સોના ચાંદીના વાસણમાં ખાવું પીવું ઔરત માટે બંનેને હરામ છે.

† ખાવા પીવા સિવાય બીજા કામમાં વાપરવાના વાસણો પણ સોના ચાંદીના હરામ છે જેમ કે આરસી, ઘડીયાળ, સુરમાદાની, સુરમાની સલી, પાન દાનની કટોરી, કાંસકી વગેરે. પણ વગર વાપરે સોના ચાંદીથી ઘરને સણગારે તો હરત છે શા. મો.

૧૦૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ જનાજમાં આવ્યો ફરી તેની નમાઝ પઢી તો તેને માટે એક કીરાટ (નો સવાબ) છે. અને જે કોઇ દરન કયાં સુધી હાજર રહ્યો તો તેને માટે બે કીરાટ (નો સવાબ) છે. લોકોએ પૂછ્યું કે બે કીરાટ તે કેટલા મોટા છે? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે બે મોટા પહાડ બરાબર છે.

૧૦૪ મુસલિમમાં ઓબાદા બીન સામેત (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ આ વાતની ગવાહી આપે કે ખોદા સિવાય કોઇ પૂજ્ય નથી અને મોહમ્મદ અલ્લાહના રસૂલ છે તો અલ્લાહે તેના ઉપર દોજખને હરામ કરી.

૧૦૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓબાદા બીન સામેત (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ આ વાતની ગવાહી આપે કે અલ્લાહ સિવાય કોઇ પૂજ્ય નથી તે એકલો છે તેનો કોઇ શરીક નથી. અને મોહમ્મદ (સલ) તેના બંદા છે તથા તેના રસૂલ છે અને ઇસા (અલે) અલ્લાહના બંદા તથા તેના રસૂલ છે તથા તેના શબ્દ છે કે જેને તેણે મર્યમના તરફ નાંખેલો (એટલે માત્ર અલ્લાહના હુકમથી બનેલા તેમના કોઇ બાપ નથી.) તથા તેની રહ છે. અને જનન સત્ય છે અને દોજખ સત્ય છે, તો તેને અલ્લાહ જનનમાં દાખલ કરશે તેનાં કામ ગમે તેવાં હોય.

ફાયદો એટલે જે મુસલમાનના અકીદા કુરઆન તથા હદીસને માફક ઠીક હોય તે બેશક જનતી છે. તેના કામો સારાં હોય અથવા ખુરાં. અલ્લાહ તઆલા પોતાના કરમથી અથવા હજરત (સલ.) ની શશઅતથી તેના સર્વ ગુનાહ માફ કરશે

અથવા ગુનાહતા પ્રમાણમાં દોષખમાં પ-
હીને શ્રી જનંતમાં જશે. મુસલમાન સહા
દોષખમાં રહેશે નહીં. આખર તેને કલેમાની
અરકતથી નબત છે.

૧૦૬ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા તથા
અબુ ઐયુબ (રદી) થી રિવાયત છે કે
હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ રમ-
બનના રોઝા રાખે શ્રી (૬૬ પછી) છ
રોઝા શવવાલના રાખે તો જાણે તેણે આખા
વર્ષના રોઝા રાખ્યા.

ફાયદો એવું કારણ આ છે કે વર્ષના
ત્રણસો સાઠ દિવસ થાય છે. અને શરીર-
તમાં એક નેટીનો સવાખ દસ ઘણો છે તો
છત્રીસ દિવસના છ ગુણા ત્રણસો સાઠ
થાય છે.

૧૦૭ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ
સઈદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અલ્લાહના
રસ્તામાં એટલે જેહાદ તથા હજજમાં એક
દિવસ રોઝો રાખશે તો અલ્લાહ તેને સિત્તેર
વર્ષની દુરીપર દોષખથી આધે રાખશે. *

૧૦૮ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ
સુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ બે હંડા વખ
તની એટલે ફજર અને અસરની નમાઝ
પઢશે તે જનંતમાં દાખલ થશે.

ફાયદો ફજરમાં બિંદુ ધણી ખરી હોય
છે અસરના વેગ ખરીદ તથા દુન્યાનાં
ઘણાં કામ આગળ આવે છે જેથી આ નમા-
ઝોનો સવાખ વધુ છે. આ હદીસથી આવું
સમજાવતું નથી કે એ સિવાય બીજી નમા-
ઝાની જરૂર નથી. કારણ કે જ્યારે આવા

સખત વખતની નમાઝ જેણે પઢી તે સેહલા
વખતોની નમાઝ તો જરૂર પડશે.

૧૦૯ મુસલિમમાં ઊસમાન (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
જે કોઈએ એશાની નમાઝ જમાઅતથી પઢી
તેણે જાણે અડધી રાતની તહજજેદ પઢી.
અને જે કોઈએ સુખ્હની નમાઝ જમાઅતથી
પઢી તેણે જાણે પૂરી રાતની તહજજેદ પઢી.

ફાયદો રિવાયત છે કે હજરત (સલ)
એક વાર રાતમાં જાગવાની તથા તહજજુદની
નમાઝની ખુશીઓ ખ્યાન કરતા હતા. તે
વિષે ટૂંકાંક લોકોએ કહ્યું કે ઓ રસલુ-લ્લાહ
અમો મેહેનતી શોક છીએ આખો દિવસ
મેહેનત મજદુરી કરીએ છીએ અમારથી
રાતમાં જાગવું બની શકતું નથી, તો હજરતે
તેઓના વિષે આ હદીસ ફરમાવી.

૧૧૦ મુસલિમમાં જુનદોબ ખીન અબ્દુ-
લ્લાહ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે સુખ્હની નમાઝ
પઢી તે ખોદાના અમનમાં આવ્યો, તો એવું
નહીં થાય કે અલ્લાહ પોતાના અમનને લીધે
કોઈ બાબતમાં તમારી દુનંદ કરે † (એટલે
સુખ્હના નમાઝીને કોઈ તરફ નહીં છોડો. તે
ખોદાના અમનમાં છે.) તો બેશક ખોદા
જેને પોતાની પનહ આપ્યાને લીધે દુનંદ કરે
છે તેને પકડી લે છે (એટલે તેનો ગુનેહગાર
કોઈ રીતે બચી શકતો નથી.) શ્રી તેને
બાંધે મોં જહંનમમાં નાખે છે.

ફાયદો એટલે સુખ્હ ગફલત તથા બિંદોનો
વખત છે એવા વખતમાં નમાઝ પઢવી તે તેના
સાચા ધમાનનો પૂરાવો છે, જેથી અલ્લાહ

† એક અર્થ આ પણ છે કે સુખ્હની નમાઝ
છાટવાને લીધે કોઈ બાબતમાં અલ્લાહ તમારી દુનંદ
કરે નહીં. એટલે તમો સુખ્હની નમાઝ નહીં છોડો.
શા. મો.

* એટલે દોષખથી છુટકારો આપશે.
શા. મો.

તેને પોતાની પનાહમાં લીધો. અને નાહક તકલીફ આપનારને દોષખનો વાયદો આપ્યો.

૧૧૧ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈએ એવી નમાઝ પઢી કે તેમાં અલ હમ્દો પઢી નહીં તો તે અપૂર્ણ છે. અપૂર્ણ છે અપૂર્ણ છે.

ફાયદો જ્યારે અયુ હોરેરા (રદી) એ આ હદીસ જ્ઞાન કરી તો કોઈએ કહ્યું કે જે અમે ઇમામની પાછલ હોઈએ તો અલ હમ્દો કેવી રીતે પઢીએ x તો તેમણે કહ્યું કે પોતાના દિલમાં પઢા કરો. મેં હજરત (સલ) થી સાંભળ્યું છે, તેવણુ ફરમાવતા હતા કે અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે મેં નમાઝને પોતાની અને બંદાની વચ્ચે અડધી વેંદચી છે. તો બંદો જ્યારે “અલ હમ્દો લિલ્લાહે રખ્મીલ આલમીન” કહે છે તો અલ્લાહ ફરમાવે છે કે મારા બંદાએ મારી તારીફ કરી. અને જ્યારે કહે છે “અર્હમની-રહીમ” તો અલ્લાહ ફરમાવે છે કે મારા બંદાએ મને સરાહવ્યો અને જ્યારે કહે છે “માલેકે યોમિદ-દીન” તો અલ્લાહ ફરમાવે છે કે મારા બંદાએ મારી મોટાઈ જ્ઞાન કરી. અને જ્યારે કહે છે “હયાક નામોદો વ હયાક નસતઈન” તો અલ્લાહ ફરમાવે છે કે આ મારે માટે તથા બંદાને માટે છે. અને મારો બંદો જે

માગે છે તે તેને મળશે, ૧૨ી જ્યારે કહે છે. “એહદેન-સેરાત-અ-મુસ્તકીમ સેરાત-હુન્ન અનઅમત અલેહીમ ગૈરીલ મમદુમે અલેહીમ વ લદ્દાક્લીન” તો અલ્લાહ ૧૨-માવે છે કે આ વાત માત્ર બંદાનેજ માટે છે અને મારો બંદો જે માગે છે તે તેને મળશે. §

ફાયદો ઇમામ શાફેઈ (રહ) આ હદીસને આધારે કહે છે કે નમાઝમાં અલ હમ્દો પઢવી ફરજ છે. ઇમામ અનજમ (રહ) ના તરફથી આ જવાબ છે કે જે અલહમ્દો પઢવી ફરજ હોત તો અલહમ્દો છોડવાથી તદ્દન નમાઝ બાતેલ થાત નાકિસ (અપૂર્ણ) હોવાતે નહીં. એના છોડવાથી અપૂર્ણ થવું એ વાજેબ થવાની દલીલ છે.

૧૧૨ ખોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અમારા જેવી નમાઝ પઢે અને અમારા કિબલા તરફ મોં કરે અને અમારા હલાલ કરેલા જનવરને ખાય, તો તે એવો મુસલમાન છે કે જેને મટે અલ્લાહના પનાહ તથા તેના રસૂલની પનાહ છે. તો તેના આપેલા અમનમાં અલ્લાહની વાત તોડવી નહીં” એટલે તેને કંઈ તકલીફ આપો મા. ખોદાની વાતને મૂઠી તોડો અને તેના પનાહ આપેલાને નહીં છોડો.

ફાયદો યહુદ તથા નસારાની નમાઝમાં ૩કુઅ નથી. તેઓનો કિબલો જુદો છે અને

x સહાબાના સવાલથી જણાય છે કે ઇમામની પાછલ તેઓ પઢતા નહોતા તથા પઢવાને છુટ જાણતા હતા. અને હજરત અયુ હોરેરા (રદી) એ પણ એમ કહ્યું નથી કે ઇમામની પાછળ પઢવાનું રસૂલ-લાહનું ફરમાન છે. પણ પોતાની રાય જાહેર કરી તેવણુ એવી રીતે કે પઢવાના તરીકાપર પઢે નહીં પણ જેમ દિલમાં વાતો કરવાની ગણતરી નથી તેવી રીતે પઢે. જે કરાઅત નહીં પઢવા સરખું છે. કરાઅત જખાનથી થવી જોઈએ. શા. મો.

§ અલ હમ્દોની આખી સૂરાનો અર્થ-સર્વ સતુતી અલ્લાહનેજ માટે છે કે જે સકલ જહાનનો પાલનાર છે. ફૂપાણુ દયાલુ છે કિયામતના દિવસનો માલેક છે તારીજ અમે બંદગી કરીએ છીએ અને તારેથીજ અમે મદદ માગીએ છીએ. તું અમને સીધો માર્ગ બતાવ, તેઓનો માર્ગ કે જેઓ પર તેં એહસાન કયું છે. જેઓ હર તે શુરસો કર્યો છે તથા જેઓ ભયકેશ છે તેઓનો (માર્ગ) નહીં. શા. મો.

મજુસી મુસલમાનોનું જુગ્મ્હ કરેલું ખાતા નથી તો જેણે અમારા કિબલા તરફ રોકુઅવાળી નમાઝ પઢી અને મુસલમાનોનું જુગ્મ્હ કરેલું ખાધું તો તેણે પોતાનો ખોટો ધર્મ છોડ્યો અને મુસલમાન થયો. હવે એને તકલીફ આપવી દુરસ્ત નથી.

૧૧૩ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મારા ઉપર એકવાર દોરૂદ પઢશે, તો અલ્લાહ તેના ઉપર દસવાર દોરૂદ મોકલશે (દસવાર રહમત કરશે.) *

ફાયદો દોરૂદ પઢવાનો સવાબ બેહિસાબ છે બીજી હદીસમાં હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું છે કે કયામતની મોસીમતોમાં જ્યારે લોક ગીરફતાર થશે તો જેણે મારા ઉપર દોરૂદ પઢ્યા કયું છે તેની શકાઅત હું પ્રથમ કરીશ.

૧૧૪ બોખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ એક કપડામાં નમાઝ પઢે તો તેને જોઈએ કે તે બંને છેડા હેર ફેર રાખે. ” એટલે જો લાંબુ કપડું હોય તો એક છેડાથી સતર ઢાંકે અને બીજા છેડાથી ખભો ઢાંકે. અને જો નાંદલું કપડું હોય તો તેથી સતર ઢાંકે અને નમાઝ પઢે.

૧૧૫ બોખારીમાં ડામ્મે હબીબા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈએ એક દિવસમાં બાર રકઅત સુન્નત પઢી તો તેને માટે જન્મતમાં ધરખાંધશે ફાયદો આ રકઅતોથી મતલબ રાત દિવસની મામુલી સુન્નતો છે. બે ફજરની છ જોહરની બે મગરેબની અને બે ઇશાની.

* મોમેનોનું હજરત ઉપર દોરૂદ પઢવું એટલે હજરત માટે હોઆ કરવી છે અને અલ્લાહનું દોરૂદ મોકળવું એટલે રહમત મોકળવી કે જેની મતલબ ગુનાહ માફ કરવા કે મરતબા આપવા છે. તો આ અર્થ થયા કે અલ્લાહ દસ ગુનાહ માફ કરશે. અથવા દસ દરબ આપશે. શા. મો.

૧૧૬ બોખારીમાં ઇમરાન બીન હોસેન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેણે ઉભા રહીને નમાઝ પઢી તો એ અફજલ છે. અને જેણે બેસીને નમાઝ પઢી તેને ઉભા રહેનારનો અડધો સવાબ છે. અને જેણે સુધને નમાઝ પઢી તેને બેસનારનો અર્ધો સવાબ છે.

ફાયદો આ હદીસ તે બીમાર બાળ-તમાં છે કે બેસીને નમાઝ પઢે છે પણ જો તે ચાહે તો તકલીફ કરીને ઊભા રહીને પણ પઢી શકે છે. અને સુતાં સુતાં પઢે છે પણ જો ચાહે તો તકલીફ ઊઠાવીને બેસીને પણ પઢી શકે છે તો એવા બીમારને અડધો સવાબ છે, અને જે બીમારથી કોઈ રીતે ઊઠાય બેસાય નહીં તેને પૂરા સવાબ છે બેસીને પઢે કે ઉભો રહીને. અને કેટલાંકની નજદીક આ હદીસથી મતલબ નક્ક નમાઝ છે.

૧૧૭ બોખારીમાં અબુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ જનતારની તસવીર બનાવશે. § તો જ્યાં સુધી તે તેમાં જીવ નાખશે નહીં, અને તેમાં તે કદી જીવ નાખી શકશે નહીં ત્યાં સુધી અલ્લાહ તેને અજામ કરનાર છે. ” એટલે અજામ બંધ થશે નહીં.

§ “જે કોઈ જનતારની તસવીર બનાવશે.” આ શબ્દથી જણાય છે કે કોઈ શખ્સ માટી વગેરેનું ‘પૂતળું’ બનાવે અથવા કાગળ વગેરે પર ચીતરે બંને મનાઈમાં દાખલ છે કારણ કે બંનેમાં તસવીર કહેતાં આવૃત્તિ છે. ફોટુનો પણ એજ કાયદો છે કેમકે તેમાં પણ માણસના બનાવ્યાથી તે બને છે. એટલે તસવીર ચીતર્યાં સરખું થયું. મુસલમાનોમાં અને વિશેષ કરીને કહેવાતા મોટા લોકોમાં તસવીરનું ચલણ વધતું નય છે. પણ એ મુતિ પૂર્વની શરઆત છે. અને કેટલાંકો પોતાના વૃધ્ધોની તસવીરને માન પણ આપે છે. ખોદા બચાવે. શા. મો.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે જાન-દારની તસવીર બનાવવી મોટો ગુનોહ છે કારણ કે આ કામ ખોદાનું છે. તો જાણે તસવીર બનાવનાર પોલીસદાર રીતે ખોદામને દાવો કરે છે. ખીજું કારણ આ છે કે તસવીર બનાવવી એ ખુત પરતીની જડ છે. પણ ઝાડ પહાડ અને વેલ ખુટા બનાવવા દુરસ્ત છે.

૧૧૮ મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પોતાના ગુલામને વગર કેસુરે હદ મારે (જીતાકારીની અથવા શંસાય પીવાની) અથવા તમાચો મારે તો તેનો કશોરો આ છે કે તેને આજન્દ કરે.

ફાયદો ગુલામને વગર તકસીરે માર્યાથી આજન્દ કરવું મુસ્તહક છે. ઈમામ આજમ તથા શાફેઈ (રહ) ની નજદીકરજ નથી.

૧૧૯ મુસલિમમાં અનસ તથા મોઆજ ખીન જબલ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ સાચા દિલથી શહાદત માંગશે તો અગર જો તેને શહાદત નહીં મળશે તો એ તેને શહાદતનો સવાબ મળશે.

ફાયદો આથી જણાયું કે ચોખ્ખી નૈયતને દીનમા મોટો દખલ છે.

૧૨૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં સહદ ખીન ઝેદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ વેંત બર જમીનનો જુલમ કરશે તો સાત જમીનનો તોક અદ્લાહ તેની ગરદનમાં નાખશે.

૧૨૧ મુસલિમમાં સોબાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ માંદાની ખીમાર પુરતી કરશે તે હમેશા જન્નતના બગીચામાં મેવો સુઝશે. *

* એટલે ખીમારની ખગર લેવી એ જન્નત તથા તેના મેવા મેળવવાનું કારણ છે. શા. મો.

ફાયદો ખીમારની ખગર લેવી મુસલમાનનું હક છે તથા હજરતની સુંત છે. લાજમ છે કે ખીમારની પાસે થોડું ખેસે વધારે તેને બકાવે નહીં. દોઆ ખેર કરીને ચાલ્યો આવે.

૧૨૨ બોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ બે છોકરીઓને તેઓ જુવાન થાય ત્યાં સુધી પાલશે (પોતાની હોય અથવા પારકાની હોય) તો તે અને હું કેયામતને દિવસે આવી રીતે (મલીને) આવીશું. અને હજરતે (સલ) પોતાની આંગળીઓ મેળવ્યો.

ફાયદો એટલે જેવી રીતે આંગળીઓ આપસમાં સારી રીતે મળેલી છે કંઈ જુદામ નથી તેવીજ રીતે છોકરીઓનો પાલનાર મારી સાથે મળેલો રહેશે. જેણે છોકરીઓને પાલી અને હજરત (સલ) ની સાથે રહ્યો તેની શું બિમદા કિસમત છે.

૧૨૩ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેને ખુશબોદાર ઘાસ અથવા કુચ અનાય તો તે તેને પાછું ફેરવે નહીં. કેમકે એ હલકું એહસાન છે તથા ખુશબોદાર ચીજ છે.

ફાયદો એટલે ખુશબોદાર કુલ કંઈ મોંઢું એહસાન નથી. કે તેનો બદલો વાળવો કંઈ મુશકેલ થાય. અથવા બદલો નહીં આપ્યાથી કંઈ શીકવો બકવો થાય. § તો એવી ચીજ શા માટે રહ કરે.

૧૨૪ મુસલિમમાં ઉકમા ખીન આમેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ તીર મારગ શીખે ફરી છોડી દે તો તે અમારા માર્ગપર નથી.

§ અને વળી નહીં કમુલ કર્યાથી કઠી હદીસો આપનાર નારાજ પણ થાય છે. શા. મો.

ફાયદો એટલે તીર મારવું એ જોહાને લાગતું છે. તો તેને તજવું તે જાણે જોહાને તજવું છે.

૧૨૫ બોખારીમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ વગર ધણીયાતી જમીનને આબાદ કરે § તો તે તેનો હક્કદાર છે ” એટલે ૧૨૧ તે જમીનનો કોઈ દાવો કરી શકતું નથી,

૧૨૬ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ એવું કામ કરે છે કે જેના વિષે અમારો હુકમ નથી, તો તે કામ મરદુદ છે.

ફાયદો આ હદીસથી મિદઅતની જગ મૂળ ઉખડી ગઈ. એટલે જે દીની કામમાં હજરતનો હુકમ નહીં હોય ન ખુલ્લી રીતે અને ન છુપી રીતે, તો તે કામ મરદુદ છે. મુસલમાન મોહમ્મદીને તેથી બચવું જોઈએ.

૧૨૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ સુન્દ શામ મસજિદમાં આવ્યા કરશે તો અલ્લાહ તેને માટે દરેક સુન્દશામ જનતમાં મેમાની તૈયાર કરશે.*

૧૨૮ મુસલિમમાં અબુલ્લાહ ખીન ઓમર તથા અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અમારી સાથે (એટલે મુસલમાનો સાથે) મેળવણી કરશે (દગાગાજી કરશે) તે અમારામાંથી નથી.

§ એટલે હાકેમનો હુકમ લઈને. કારણ કે હાકેમને વગર હુકમે દુરસ્ત નથી. અને અબાદ કરવાના શબ્દથી જણાયું કે ફક્ત નિશાન કર્યાથી કે હદ બંધીથી માલિક થતો નથી. શા. મો.

* કારણ કે મસજિદ અલ્લાહનું ઘર છે અને તેમાં જનારો જાણે પરેણો છે. માટે તેના માનમાં મેમાની તૈયાર કરશે. શા. મો.

ફાયદો હજરત (સલ) એકવાર ખજારમાં ગયા એક ધર્મના ઢગલામાં હાથ નાખ્યો. તો અંદરથી ભીનેલા જોયા. એવું કારણ પૂછ્યું તો તેણે કહ્યું કે આ હજરત (સલ) આ વરસાદથી ભીનેલા છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ભીનેલા વસ્ત્ર ઉપર કેમ રાખ્યા નહીં કે સર્વ લોક જો તે. ફરી હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. કે જે દગાગાજી કરે ધોડો આપે તે મુસલમાન નથી *

૧૨૯ મુસલિમમાં અબુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈથી અમરની નમાઝ જતી રહી તો જાણે તેના જોડે ૫૨૫ તથા માત્ર નુકસાન થયાં. §

૧૩૦ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ બાઇ મુસલમાનની દુનિયાની મુશકેલીમાંની કોઈ મુશકેલી આસાન કરશે + તો. કેયામતની મુશકેલીઓમાંથી તેની મુશકેલી અલ્લાહ આસાન કરશે.

૧૩૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા અશઅરી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ કેતાલ (જોહાદ) એટલા માટે કરે કે અલ્લાહનો ખોલવાવા થાય તો તે અલ્લાહના રસ્તામાં છે. (તે ગાજી છે)

ફાયદો એક માણસે હજરત (સલ) થી પૂછ્યું કે લોકો માલને માટે લડે છે નામને

* મોસલમાનનું કામ દગો કરવાનું નથી. શા. મો.

§ એટલે પૂરતી રીતે નુકસાની થઈ. હવે જે તદ્દન નમાઝ પડતા નથી તેનો શોહાલ ? શા. મો.

+ અને દુન્યામાં પણ અલ્લાહ તેનો મદદગાર થશે. તથા તેની મુશકેલી આસાન કરશે. પણ આખરતની મુશકેલી આગળ દુન્યાની મુશકેલી ગણતરીની નથી, જેથી તેને નહીં કહી. શા. મો.

માટે લડે છે અને ઇજતને માટે લડે છે, તો એમાંથી ખોદાને માટે લડનાર કોણ છે ? ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેની નેયત આ હોય કે અલ્લાહનું દીન ચઢતું રહે તે અલ્લાહની રાહમાં છે.

૧૩૨ ખોખારીમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ કહે કે હું યુનોસ ખીન મત્તાથી બેહતર છું તો તેણે જૂઠું કહ્યું.

ફાયદો આ હદીસની બે મતલબ છે એક આ કે જે શખ્સ પોતાને હજરત યુનોસ (અલે) થી બેહતર જાણે એટલે એમ સમજે કે હજરત યુનોસ પોતાની કોમની તકલીફ આપ્યા ઉપર સખર કરી શક્યા નહીં, અને ખોદાને વગર હુકમે ત્યાંથી ચાલી ગયા અને માછલીના પેટમાં કેદ થયા, તો હું તેમનાથી સખરમાં બેહતર છું. તો તે શખ્સ જૂઠો છે. કારણ કે પેગમ્બરથી કોઈ બેહતર થઈ શકતું નથી. બીજી આ મતલબ છે કે હજરત (સલ)ને હજરત યુનોસ (અલે) થી બેહતર કહે. અને જુઓ તો અમારા હજરત સર્વ પેગમ્બરોથી અફજલ છે તો તેને હજરતે ઇનકેસારી (નરમાઈ) ને લીધે મના કર્યો છે. અથવા હજરત આ વાતથી ડર્યા કે ક્યે એવું નહોં થાય કે નાદાન લોક મને અફજલ કહેતાં કહેતાં હજરત યુનોસને ખુર કહેવા લાગે તો કાફેર થાય જેની રીતે યહુદીઓ હજરત મુસા (અલે) ની ખરાબ કરતાં કરતાં હજરત ઇસા (અલે) ને ખુર કહ્યું અને કાફેર થયા. §

§ ત્રીજી મતલબ આ છે કે કેટલાંક રસૂલો એક ખીજ કરતાં અફજલ છે અને હજરત મોહમ્મદ ફરજમાં સર્વ પેગમ્બરોથી અફજલ છે પણ નોખુવતમાં સઘલા સરખા છે એટલે નોખુવતમાં એકને ખીજથી વધારે નહીં. શા. મો.

૧૩૩ મુસલિમમાં સઅદ ખીન અખી વકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અજન સાંભળતાં એમ કહે કે વઅના અશહદો અન લાએલાહ ઇલ્લા-લ્લાહો વહ્દહુ લા શરીક લહ વઅન મોહમ્મદ અખ્દાહુ વ રસૂલોહ રદીતો ખિલ્લાહે રખખ વ બે મોહમ્મદી રસૂલ વ બિલ ઇસ્લામે દીન ” તો તેના ગુનાહ માફ થશે. §

૧૩૪ ખોખારીમાં જાબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અજન સાંભળીને કહેશે “અલ્લાહુમ્મ રખખ હાજીહીદ દઅવતી-તામ્મતે વસ્સલાતીલ કાએમતે આ તે મોહમ્મદ નીલ વસીલત વલ ફજલત વખઅસહો મકામ”, મહમુદની-લ્લહ વ અદતહુ ” * તો તેનેમાટે કયામતમાં મારી શકાયત પોહોંચશે. ” એટલે હજરત તેને ખખશાવશે.

૧૩૫ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ સવાર સાંજ સુખ્હાનલ્લાહે વ બે હુદેહી સો વાર પઢશે તો તેના જેટલું અથવા તેથી વધારે કોઈએ કહ્યું હોય તેના સિવાય કોઈ ખીજે કયામતને ફિવસે તેનાથી અફજલ ઇઆદત

§ અર્થ હું પણ ગવાહી આપું છું કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ પૂજ્ય નથી. તે એકલો છે કોઈ તેના લાગ્યો નથી. અને મોહમ્મદ (સલ) તેના ખંદા છે તથા તેના રસૂલ છે. અલ્લાહના માલેક થવાથી તથા મોહમ્મદ (સલ) ની રીસાલતથી તથા ઇસલામના દીનથી હું રાજ છું શા. મો.

* અર્થ-ઓ અલ્લાહ ઓ સંપૂર્ણ દોઆ તથા કાયમ રહેનાર નમાઝના સાહેબ ! તું હજરત મોહમ્મદને હાથે મરતબો તથા ખાનુરગી આપ. અને તેમને મકામે મહમુદ પોહોંચાડ કે જેનો તે તેમને વાયદો કર્યો છે. શા. મો.

લાવશે નહીં.” એટલે એના પઢનારની બરાબર તે શખ્સ થશે કે જેણે સુખ્હાન-લ્લાહે વ બે હમ્દેહી સો વાર અથવા એથી વધારે વાર પઢ્યું હશે. તેના સિવાય બીજો કોઈ તેના બરાબર નથી; સુખ્હાન-લ્લાહ ! સુખ્હાન-લ્લાહે વ બે હમ્દેહી પઢવાનો કેવો મરતબો છે.

૧૩૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ ઐયુબ અનસારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ દશ વાર કહે “ લાએલાહુ ઇલ-લ્લાહો વહદહુ લા શરીક લહ લહુલ મુલકો વલહુલ હમ્દો વ હોવ અલા કુલ્લે શૈયન કદીર ” § તો તે તે માણસનાં જેવો થશે કે જેણે ઇસમઇલ (અલૈ) ની ઓલાદનાં ચાર ગોલામ આગ્રદ કર્યા હોય.

ફાયદો કોઈ પણ ગોલામ હોય તેના આગ્રદ કરવામાં સવાબ છે. પણ હજરત ઇસમાઇલ (અલૈ) ની ઓલાદ જાતમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે, તો તેના આગ્રદ કરવામાં વધારે સવાબ છે. આ હદીસથી કલેમા તોહીદની ફજલત તથા હજરત ઇસમાઇલ (અલૈ) ની ઓલાદની એટલે અરબની શરાફત સાબેત થઈ.

૧૩૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરૈરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ એક દિવસમાં સો વાર કહે “ લાએલાહુ ઇલ-લ્લાહો

§ અર્થ—ખોદા સિવાય કોઈ પૂજ્ય નથી તે એકલો છે તેનો કોઈ લાગ્યો નથી. તેનું જ રાજ્ય અને તેની જ હક છે. અને તે દરેક ચીજ પર શક્તિવાન છે. ” જ્યારે અલ્લાહનું જ રાજ્ય થયું તો તેનો જ અખત્યાર થયો. ખીર પેગમ્બર સર્વ તેના તાબે થયા. તેના હુકમ વિરુદ્ધ કોઈથી બોધાય નહીં કે કંઈ કરાય નહીં. શા. મો.

વહદહુ લા શરીક લહ લહુલ મુલકો વ લહુલ હમ્દો વ હોવ અલા કુલ્લે શૈયન કદીર ” તો તેને દશ ગોલામ (આગ્રદ કરવા) નો સવાબ મળશે. અને તેને માટે સો નેકી લખાશે અને સો ગુનાહ ભૂસેડાશે. અને સાંઝ થાય ત્યાં સુધી તે દિવસે એ તેને માટે શૈતાનથી પનાહ થશે. અને જે માણસે એનાથી વધુ પઢ્યું હોય તેના સિવાય કોઈ તેનાથી અફજલ નેકી લાવશે નહીં. અને જે કોઈ એક દિવસમાં સો વાર કહે “ સુખ્હાન-લ્લાહે વ બે હમ્દેહી ” તો તેના ગુનાહ દર્યાના શીણ બરાબર હોય તોએ તે માફ થશે. ” એટલે ધણુ હોય તોએ માફ થશે.

૧૩૮ મુસલિમમાં તારેક ખીન અશયમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ લાએલાહુ ઇલ-લ્લાહ કહે અને ખોદા સિવાય જે પૂજ્ય છે તેનું કુફર કરે † (નકાર કરે શરી તે જાહ હોય કે પથ્થર હોય કે કબર હોય.) તો તેનો માલ તથા ખુત હરામ છે. અને તેનો હિસાબ અલ્લાહની નજદીક છે.

ફાયદો એટલે જે મુસલમાન થયો તેનો જાન માલ બચી ગયો. જે તેણે ધોકો કર્યો હશે પોતાના બચાવ માટે તો ખોદા તેને સમજ લેશે. એટલે દિલનો હાલ દરયાઈત કરવું અમારું કામ નથી. અમને જાહેરનો

† જેવી રીતે અલ્લાહના રસૂલના અને કુર-આનના નકાર ઉપર કુફરનો શબ્દ વપરાય છે તેમ આ હદીસ પ્રમાણે ખોદા સિવાય બીજા જે કંઈ વસ્તુ પૂજ્ય હોય તેના નકાર ઉપર પણ કુફરનો શબ્દ વપરાય છે. માત્ર ફેર આટલો જ છે કે આ ગણા કુફરથી ઈમાન જાય છે અને આ કુફરથી ઈમાન મળતુન થાય છે. શા. મો.

હુકમ છે. ઇસ્લામનો પતો લાએલાહ ઇલ્લ-લાહ છે. હજરતના વખતમાં જે લાએલાહ ઇલ્લ-લાહ કહેતો તે મોહમ્મદ-રસુલુલ્લાહ પણ કહેતો હતો. કેયામતને તથા ખીજી જરૂરી દીનની વાતોને માનતો હતો. આ હદીસની આ મતલબ નથી કે જે માત્ર લાએલાહ ઇલ્લ-લાહ કહે તે મુસલમાન છે ફરી તે હજરત (સલ) ને અને કેયામતને માને અથવા નહીં માને. કારણ કે ઇમાન એવું નામ છે કે દીનની સર્વ જરૂરી વાતોને માને. જે એક વાતનો પણ નકાર કરશે તો તે કાફર થશે.

• ૧૩૯ બોખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ઇમાનની સાથે સવાબ હાસલ કરવાની નૈયતથી રમજનની રોતોમાં નમાઝ પઢશે. (ફરી તે તરાવીહ હોય કે ખીજી નમાઝ હોય) તો તેના આગળા ગુનાહ અપશાધ જશે.

૧૪૦ બોખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ઇમાનની સાથે સવાબ મેળવવા શખે કંદરમાં જાગશે તો તેના આગળા ગુનાહ અપશાધ જશે. અને જે કોઈ ઇમાનની સાથે સવાબ મેળવવા રમજનના રોઝા રાખશે તો તેના આગળા ગુનાહ અપશાધ જશે. ” અને બકલીશીની રિવાયતમાં મન કામ લૈલ-તલ કરેતી જગ્યા મન યકુફા લૈલતલ કંદરે રિવાયત કરી છે પણ બંનેની મતલબ એક છે માત્ર શબ્દનો ફેર છે.

૧૪૧ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પોતાના માલની પાછલ (એટલે પોતાના માલના બચાવવા માટે) મરાધ જશે તો તે શહીદ છે.

ફાયદો આ હદીસ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન અમરથી

રિવાયત થઈ છે. માત્ર મુસલિમની નિશાની કરવી એ ચુક છે. તથા આ રિવાયતને અયુ હોરેરા (રદી) તરફ લગાવી એ કોપી કરનારની બૂલ છે. § મસાબીહમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) ને એક શપ્થે પૂછ્યું કે આ રસુલુલ્લાહ જે કોઈ મારો માલ છીણવી લે તો હું શું કરું ? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે પોતાનો માલ નહીં આપ. ફરી તેણે કહ્યું કે જે તે હથિયાર ચલાવે અથવા લડે તો ? હજરતે ફરમાવ્યું કે તું પણ તેનાથી લડ. ફરી તેણે કહ્યું કે વાર જે તે મને મારી નાખે તો ? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું શહીદ થશે. ફરી તેણે કહ્યું કે જે હું તેને મારી નાખું તો ? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તે જલેમ હતો દોષખી થયો. તે વેળા હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી હતી કે જે કોઈ પોતાનો માલ બચાવવાને લીધે મરાધ જશે તે શહીદ છે.

૧૪૨ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અલ્લાહના રસ્તામાં (એટલે જેહાદમાં) માર્યો જાય તે શહીદ છે. અને જે કોઈ અલ્લાહના માર્ગમાં મરી જાય તે શહીદ છે અને જે કોઈ તાબીન (પ્લેગ) માં મરે તે શહીદ છે અને જે કોઈ પેટની ખીમારીમાં મરે (જેમકે પેટ ચાલવાથી) તો તે શહીદ છે. અને જે ડુબે તે શહીદ છે.

ફાયદો મસાબીહમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) સહાબાથી પૂછ્યું કે તમે શહીદ કોને જાણો છો. ? સહાબાએ અરજ કરી કે જે ખોદાના

§ એટલે આ રિવાયત અયુ હોરેરાએ કરી છે ખરી પણ તે ખીજી કીતાબમાં છે. અને સહીહનમાં અયુ હોરેરા [રદી] થી નથી પણ અબદુલ્લાહ બીન અમરથી છે. શા. મો.

માર્ગમાં મોં ફેરવે નહીં, અને માર્યો જાય. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ત્યારે તો મારી ઊભતના શહીદ ઘણા થોડા થશે. ફરી હજરતે [સલ] આ હદીસ ફરમાવી. અને બીજી હદીસમાં ફરમાવ્યું છે કે જે અગ્નિમાં બળે અને જે પર દીવાર પડે અને જે સ્ત્રી જંજુલી મરે અને જે જાતુલ જન્મ એટલે પાનજરની બીમારીથી મરે અને જેને સીલની બીમારી થાય, આ સર્વ શહીદ છે. § જે કે શહાદતનેા ઊંચો મરતમો તો તેજ છે કે જે ખોદાના માર્ગમાં માર્યો જાય, પણ આ લોકોને પણ શહીદોની જેમ આખેરતમાં કંઈક સવાખ મળશે અને પદવી ઊંચી થશે. પણ તેઓને ગોસલ નહીં આપવું તથા નમાઝ નહીં પઢવી શહીદની જેમ એ દુરત નથી.

૧૪૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ કતાદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જે મુસલમાન (જેહાદમાં) કાંઈને કતલ કરે અને એ વાતનેા શાક્ષી હેય તો તેનેા સલાખ (એટલે અસવાખ તથા હમિયાર) તેનેા છે.

ફાયદો ઇમામ આબુનમ [રહ] ના મજહબમાં કતલ કરનારને અસવાખ ક્યારે મળે કે ઇમામે એ વાતનેા હુકમ આપ્યો હોય. અને ઇમામ શફિય (રહ) ની નજદીક ઇમામનેા હુકમ કંઈ શરત નથી.

૧૪૪ બોખારીમાં અબુદુલાહ બીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જે કાંઈ કરારવાળાને કતલ કરશે તે જાનતની ખુશખો સુઘશે નહીં અને તેની ખુશખો ચાલીસ વર્ષની દુરીથી જંજુાય છે.

§ મજહેરે હકમાં તથા બલાલુદ્દીન શોયુલી (રહ) ના રિસાલામાં એ રિવાય બીજી તરેહના શહીદોનું પણ લીખ્યું આપ્યું છે. શા. મો.

ફાયદો મોઆહેદ [કરારવાળો] તથા જમ્મી તે કાફરને કહે છે કે જે ઇસ્લામને તાબે હોય, અને ઇમામે તેને પનાહ આપી હોય. તેને કતલ કરવું ઘણાજ પાપ છે. કરારને તોડવો કાંઈ રીતે દુરત નથી.

૧૪૫ મુસલિમમાં અબુ હારેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જે કાંઈ સરડાને, પહેલી વારમાં મારશે તો તેને આટલો સવાખ છે અને જે કાંઈ તેને બીજી વારમાં મારશે તેને આટલો સવાખ છે પેહેલી વારથી ઓછો. * અને જે કાંઈ તેને ત્રીજી વારમાં મારશે તો તેને આટલો સવાખ છે બીજી વારથી ઓછો.

ફાયદો એટલે પેહેલી વારમાં સરડાને મારવો ઘણા સવાખ છે. બીજી વારમાં તેથી ઓછો અને ત્રીજી વારમાં તેથી પણ ઓછો. સરડો જેહેરવાળું જાનવર છે § અને મુજ છે. અને જે મુજને મારે તો તેણે મખલુકને આરામ આપ્યું તેને સવાખ મળવો જોઈએ. અને બુખારીમાં રિવાયત છે કે બ્યારે હજરત ઇયરાહીમ (અલે) ને (નમરુદ્) અગ્નિમાં નાખ્યા હતા તો સર્વ જાનવર અગ્નિ હોલવતાં હતાં પણ સરડો ટુકી ટુકીને સળગાવતો હતો. એ માટે એ બદ જાતને મારવામાં સવાખ છે

૧૪૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હારેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે

* આ હદીસમાં સવાખની સંખ્યા કેહવાયલી નથી પણ બીજી હદીસમાં છે કે જે સરડાને પેહેલી વારમાં મારે તેને સો નેકી અને બીજીવારમાં મારે તેને સિતેર નેકી અને ત્રીજીવારમાં મારે તો તેને તેથી ઓછી છે. ઓછી મારમાં ઘણી નેકી તેનું કારણ કે તેને નાખુદ કરવું છે જે ઘણીવાર મારે તો કદાપી નહાસી જાય. શા. મો.

§ છિપકળી પણ સરડાના હુકમમાં છે. હજરત આબેશા (રદી) ધરમાં એક લાલો રાખતાં હતાં અને તેથી છિપકળીને મારનાં હતાં. શા. મો.

(સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ પોતાના ગોલામને હરામકારીની તોહમત આપશે અને તે તેના કહેવાથી બંરી હશે તો તેને તોહમત આપવાના કોરડા કયામતમાં લાગશે પણ જો તેના કહેવા પ્રમાણે હોય (તો કોરડા લાગશે નહીં.)

ફાયદો જે કોઇ બીજાને જિતાની એમ લગાડે અને ચાર ગવાહ લાવી નહીં શકે તો તેને હાકિમ એંસી કોરડા મારે. અને જે માલેક પોતાના ગોલામને તોહમત આપે તો તેને હુન્વામાં મરાશે નહીં પણ કયામતમાં કોરડા ખાશે.

૧૮૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ મસહિહ ઉકયા બીન અમર અનસારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ સૂરા બકરની છેવટનો બે આપતો (એટલે આમન રસુલોને છેવટ સુધી) ને રાતમાં પઢશે તો તે તેને કેફાયત કરશે *

ફાયદો એટલે સુતી વેળા કુરઆન પઢવું સુનત છે અને તે બરકતનું કારણ છે. તો જોણે આમન-ર લો પઢી તો તે કાફી છે અથવા તે તહજજોદની જગ્યા બસ છે.

૧૮૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં રાઐ-યેઅબીતને મોઅવવેજ બીન અફરાય (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું છે કે જે કોઇએ સુબહથી રોઝો રાખ્યો હોય તે પોતાનો રોઝો પૂરો કરે અને જોણે સુબહથી રોઝો તોડ્યો હોય તો તે બાકી દિવસ તેને પૂરો કરે” એટલે કંઈ ખાય નહીં.

ફાયદો મક્કામાં કોરેશો આશરાનો રોઝો રાખતા હતા. અને હજરત પણ રાખતા હતા, બ્યારે હજરત (સલ) મદીનામાં આવ્યા તો લોકોને આશરાનાં રોઝાનો હુકમ કર્યો અને આ હદીસ ફરમાવી. ફરી બ્યારે રમજન.

* તે રાતની તહજજોદ પઢવાથી બસ થશે. અથવા શૈતાનને ફક્ક કરવામાં અથવા બલાઓને ટાળવામાં કેફાયત એટલે બસ થશે શા. મો.

નના રોઝા ફરજ થયા તો આશરાનો રોઝો ફરજ રહ્યો નહીં. કેટલાક સુનત બાણીને રાખતા હતા અને કેટલાક રાખતા નહોતા.

* ૧૮૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ મસહિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇએ એતેકાફ કર્યો હોય તેને જોઇએકે તે પોતાની એતેકાફની જગ્યામાં પાછો ફરે કારણ કે મેં શબ્દ કદરને ખવાબમાં જોઇ છે; અને હું મને જોઇ રહ્યો છું કે હું પાણી અને કીચડમાં સિજદો કરું છું.” એટલે શબ્દ કદર તે રાત્રે છે કે જેમાં પાણી વરસશે અને હું કીચડમાં સિજદો કરીશ.

ફાયદો સહી બોખારીમાં એનો પૂરો ફિરસો અયુ મસહિદ (રદી) થી આવી રીતે રિવાયત થયો છે કે અમે શબ્દ કદરની શોધ માટે એક વર્ષ રમજનમાં દસમી તારીખથી તે બાણીસમી સુધી હજરત (સલ) સાથે મસજીદમાં એતેકાફ બેઠા તો હજરતે વીસમી તારીખની સવારે ફરમાવ્યું કે મને શબ્દ કદર જણાઇ હતી પણ તેને હું ભૂલી ગયો હતો. હવે પાછળા દાયકામાં તેને એકીની રાતોમાં હુંદો. અને મેં ખવાબમાં શબ્દ કદરને જોઇ છે કે હું પાણી અને માટીમાં સિજદો કરું છું. તો જોણે એતેકાફ તોડ્યો હોય તે ફરી મસજીદમાં આવીને એતેકાફ કરે. અયુ મસહિદ (રદી) કહે છે કે તે વેળા કયે આસ-મન બપર વાદળીને તુકડો નહોતો. ફરી વાદળી થઇ અને એટલું પાણી વરસ્યું કે હજરતે (સલ) ની મસજીદની છત ટપકી પડી. ફરી હજરતે (સલ) તેજ કીચડમાં નનમાઝ પઢી. આ હદીસથી જણાયું કે શબ્દ કદર એક વીસમી રાત્રે થઇ હતી. *

* તે વર્ષ એકવીસમી તારીખે શબ્દકદર થઇ હતી. તે પછી કેટલાક અહલાહના બંદાઓને બીજી તારીખોમાં શબ્દકદર બતાવાયતી છે એ ઉપરથી જણાય છે કે શબ્દ કદર ફરતી રહે છે. અને એજ ઇમામ અયુ હનીફ તથા મોહ્યુદ્દીન ઈબને અરબી વગેરે (રહ) નો મત છે. શા. મો.

૧૫૦ બોખારીમાં અપ્પ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇની પાસે પોતાના બાઇ (મુસ-માન) ની આખર અથવા કોઇ ચીજનો (જન માલનો) જુલમ હોય તો તેને જોઇએ કે દિ-નાર કે દિરહમ નહિ હશે તેથી પેહેલાં (એટલે કે-યામતથી પેહેલાં) આજને દિવસે તેનાથી માફ કરાવી લ્યે. તે દિવસે જો સારા કામ તેના હશે તો જુલમના પ્રમાણમાં તેનાથી લેવામાં આવશે (અને મજલુમને અપાશે) અને જો તેની નેકી નહીં હશે તો જુલમ ખમતારના ગુ-નાહ એના ઉપર લદાશે” એટલે ફરી તે લ-દાઇકા ગુનાહોને લીધે દોજખમાં જશે.

ફાયદો ગુનાહ બે તરેહના છે ખોદાના ગુનાહ અને ખંદાના ગુનાહ. તો ખોદાના ગુ-નાહ તોખા કર્યાથી અથવા તેના ફજલથી માફ થાય છે. અને ખંદાઓના ગુનાહ વગર તેઓને માફ કરે માફ થતા નથી. તો જેને કયામતનો ડર હોય તેને જરૂર છે કે જેની કસુર કરી હોય તેનાથી માફ કરાવે. આજેજી કરીને અથવા રૂપયો પૈસો આપીને. જો ધર ખાર ખગીચા કોઇનો છીનવ્યો હોય અથવા કોઇની ચોરી કરી હોય લાંચ લીધી હોય દ-ગાળાજીથી કોઇનો માલ લીધો હોય તો તેને પાછું ફેરવે જો કોઇને માર્યો કુટ્યો હોય બે ઇજત કર્યો હોય તો તેને જેવી રીતે થઇ શકે રાજી કરે. જનહગીને ગનીમત જાણે. હ-મણા ઇલાજ થઇ શકે છે કયામતમાં કંઈ ત-દખીર ખૂતી શકશે નહીં. કેમ જે ત્યાં ન પાસે માલ હશે અને ન અસખાખ.

૧૫૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અપ્પ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જેની પાસે જમીન હોય તો તે તેને ખેડે અથવા તેને તે પોતાના બાઇ (મુસ-લમાન) ને ખેડવા આપે. ૫૧૧ જો તે ખેડવા નહીં લ્યે તો તેને રહેવા દે.

૧૫૨ બોખારીમાં રિવાયત છે કે મદી-નાના લોકો જમીનને ગણોતે આપતા હતા. અર્ધ તરતીઅંશ, ચોથાઇ ભાગ ઠેરવતા હતા. ૨૨૧ વહેંચતી વેળા ઝગડો થતો હતો. તો હજરતે (સલ) આ ગણોતની મનાઇ કરી. અને ફરમાવ્યું કે જમીનનો માલેક પોતે ખેતી કરવા વગર બાગે આપે અથવા વગર ખેડે રાખી મુકે એટલે ગણોતે આપે નહીં. અને ઇમામ આજમ [૨૬] ના એજ મજહબ છે. અને ઇમામ શાફેઇ, અપ્પ યુસૌફ તથા મોહ-મ્મદ [૨૬] ની નજદીક ભાગથી આપવી દુરરત છે.

૧૫૨ બોખારીમાં અબુદુલ્લાહ ખીન એ-મર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ કસમ ખાતો હોય તો તે અલ્લાહની કસમ ખાય અથવા તે ચુ-પકો રહે. *

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે ખોદા સિવાય કોઇની કસમ ખાવી દુરરત નથી. ન કુરઆનની ન પોતાના ખામ દાદાની. † જેમકે ખીજી હદીસમાં ખુલ્લી રીતે મના કરી છે.

* આથી સારું જણાયું કે હજરત પીરાન પીર [૨૬] વગેરેની કસમ ખાવી હરામ છે. કારણ કે જેની કસમ ખાય તેની પૂરતી રીતની તાજમ કસ-મથી જણાય છે પણ તેવી તાજમતો ખોદા માટેજ છે, ખીજી કોઈ માટે નથી. કેટલાક અનજોખા ખો-દાના કસમની પરવા કરતા નથી, જુદી પણ ખાય છે પણ હજરત પીર (૨૬) ની કસમને ધણું માન આપે છે એ કસમ જુદી ખાતા નથી તેઓ શિક્ કરનાર છે ખોદા હિદાયત આપે. અને જેઓ એમ સમજે છે કે હજરત પીર (૨૬) ની જુદી કસમ ખાવાથી તેમણે હલાક કરશે તેવા શખ્સના કાજ થવામાં કરો શકક નથી. યા. મો.

† હનફી મજહબની કીતાબો હિદાયા કોદુરી દન્જ વગેરેમાં નખીની કસમ ખાવાની મનાઈ છે તો ફરી હજરત પીર (૨૬) ની કસમ કેમ થઈ શકે ? યા. મો.

૧૫૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ નમાઝથી પેહેલાં જુબ્હ (કુરખાની) કરે તેને જોઈએ કે તે ફરી જુબ્હ કરે. *

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે શહેરમાં ઇદની નમાઝ પેહેલાં કુરખાની કરવી ફરસ્ત નથી. અને નાની વસ્તીમાં જ્યાં ઇદની નમાઝ થતી નથી ત્યાં ફરસ્ત છે. અને આજ મજહબ ઇમામ આજમ (રહ) નો છે.

૧૫૪ મુસલિમમાં સખરા ખીન મઅમદ જોહની (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈની પાસે મોતા કરેલી સ્ત્રીઓમાંથી હોય તો તેને જોઈએ કે તેણીને છોડી દે. " એટલે હવે મોતા કરવો હરામ છે.

ફાયદો મોતા § તેને કહે છે કે કોઈ સ્ત્રીને કહે કે હું સોહબતને માટે તારેથી મોતા કરું છું. પાંચ કે દસ રૂપિયાને બદલે બે દિવસ અથવા વર્ષ દિવસને માટે. તો સુનત જમાઅતના ચારે મજહબમાં મોતા હરામ છે. અને હિદાયાતા કર્તા એ જે ઇમામ માલિકની તરફ નિસબત કરી છે, તો તેની બૂલ થઈ છે. કારણ કે ઇમામ માલિકની મોઅત્તામાં તથા તેઓની શીકહની કીતાબોમાં મોતાને ખુલ્લી રીતે હરામ લખ્યો છે. અને ઓલમાએ મોહદદેસીની તહકીક આ છે કે મોતા બે વાર હલાલ થયો અને બે વાર હરામ થયો છે. પ્રથમ કેટલાક દિવસ ફરસ્ત રહ્યો ફરી બ્યારે બેઅર રત્તેલ થયું

તો હરામ થયો. જેમકે હજરત અલી (રદી) થી મોઅત્તા બોખારી, મુસલિમ તથા તિરમેજમાં એની રિવાયત છે. ખીજવાર જંગે ઔતાકમાં ત્રણ દિવસ મોઆહ થયો. ફરી રત્તેલ મકાને દિવસે કયામત સુધી હજરતે (સલ) હરામ કર્યો. જેમકે સહી મુસલિમમાં સલમાખીન અકવાથી આ હદીસની રિવાયત મોજુદ છે. અને હજરત (સલ) ના સર્વ સહાબીઓનો મોતાના હરામ થવાપર ઇજમા તથા ઇતેફાક છે. માત્ર અમદુલાહ ખીન અખાસ પ્રથમ એને ફરસ્ત કહેતા હતા, આખર બ્યારે તેમને હદીસોની ખબર થઈ તો તેવણુ પણ હરામને માનનાર થયા. જેમકે તિરમેજમાં સિદ્ધ થયું છે. અને બ્યારે હદીસ શીકહની કીતાબોમાં મોતાનું હરામ થવું સિદ્ધ થયું તો હવે શીયાઓનું સુનત જમાઅતને ઠપકો આપવો નકામો છે. તેઓની સમજમાં નુકસાની છે. *

૧૫૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અખ-દુર્હમાન ખીન અમુઅકર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈની પાસે બે જણનું ખાણું હોય તો તે ત્રીજા માણસને લઈ જાય અને જે કોઈની પાસે ચાર માણસનું ખાણું હોય તો તે પાંચમાં છટ્ટાને લઈ જાય. " રિવાયત કરનારને શક છે કે "પાંચમાં છટ્ટાને" હજરતે કહ્યું છે અથવા એને બદલે ખીજું કંઈ કહ્યું.

ફાયદો હજરત (સલ) બ્યારે કાફેરાની ખીકથી મક્કા છોડી મદીનામાં આવ્યા તો હજરતની સાથે ખીજા સહાબીઓ પણ આવ્યા. માલ અસગામ વતનમાં રહી ગયો. અસહાબે સુફફાને વધારે તકલીફ થવા લાગી, બ્યારે મદીનાના લોકોને હજરતે (સલ) આ

* આ હદીસથી ઇમામ અમુ હનીફાએ (રહ) સિદ્ધ કર્યું છે કે કુરખાની કરવી વાજેબ છે. કારણ કે જે સુનત કે નફલ હોત તો ફરી જુબ્હ કરવાનો હુકમ નહીં થાત. શા. મો.

§ મોતા કરવો એટલે કોઈ સ્ત્રીને રાખવી જમા (સખોગ) માટે. શા. મો.

* મોતાના હરામ થવાની તહકીક મુસલિમની સારક નાનીમાં ઘણી ઉમ્મદ છે. શા. મો.

૧૨માવ્યું કે જેની પાસે એનું ખાણું હોય તો તે ત્રીજાને અમારી પાસેથી લઇ જાય, અને ખાણું ખવરાવે.

૧૫૬ બોખારીમાં અખદુલાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે જે કાઠ તેના ભાઈ (મુસલમાન) ના કામકાજમાં રહેશે તો તેના કામકાજમાં અદલાહ રહેશે.

ફાયદો એટલે માણસ હમેશા ખોદાનો મોહતાજ છે. તો જે કાઠ એમ ચાહે કે ખોદા મારી મતલબ પૂરી કરે તો તેને લાજેમ છે કે પોતાના ભાઈ મુસલમાનનું કામ જનતી કાશીશે કરી દે, અને તેને માટે મેદનત લે અને સિશારશ કરે.

૧૫૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં જાએર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે જે કાઠનો ભાગીદાર હોય ઘરમાં અથવા બાગમાં તો તે પોતાના ભાગીદારનો હુકમ લીધા વગર (ભાગની ચીજને) વેચે નહીં. ફરી જો તેને જોઈતું હશે તો તે લેશે અને જો જોઈતું નહીં હશે તો નહીં લેશે. §

૧૫૮ મુસલિમમાં અય્યુ સમદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે જેની પાસે સવારીથી વધારે ઊંટ હોય તો તે જેની પાસે સવારી નહીં હોય તેને બેસવા આપે. અને જેની પાસે વધારે ખાવા પીવાનું હોય તો જેની પાસે ખાણું પાણી નહીં હોય તેને તે આપે.

ફાયદો હજરતે (સલ) આ સંદર્ભમાં ૧૨માવ્યું હતું.

§ આ હદીસની છેવટ આવી રીતે છે “પણ જો તેને વાગર ખબર કરે વેચશે તો તે તેનો વધુ હકદાર છે” એટલે તે શુદ્ધના કાયદાથી લેશે. ગુ. મો.

૧૫૯ મુસલિમમાં અય્યુ ખીનતે અય્યુ. અકરથી (રદી) રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે જેની પાસે હદી (કુરખાનીનું જનવર) હોય તેને જોઈએ કે તે પોતાના એહરામપર કાએમ રહે. અને જેની સાથે હદી નહીં હોય તો તે એહરામ ખોલી નાખે.

ફાયદો એકવાર હજરત (સલ) સર્વ લોકોને લઈને હજજ કરવા ગયા. જ્યારે મક્કામાં પોહોંચ્યા ત્યારે આ હુકમ ૧૨માવ્યો કે જેની સાથે કુરખાની હોય તે એહરામ રહેવા દે અને હજજ કરીને ખોલે. અને જેની પાસે કુરખાની નહીં હોય તે ઊમરો કરીને એહરામ ખોલે અને હજજની મોં-સમમાં ખીજું એહરામ બાંધીને હજજ કરે. પણ હજરત (સલ) પાસે કુરખાની હતી, જેથી તેવણુ ઊમરો કર્યા બાદ એહરામ બાંધેલા રહ્યા, અને હજજ પછી એહરામ ખોલ્યું.

૧૬૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અય્યુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે તમારામાંનો જે કાઠ પોતાના ભાઈ મુસલમાનની તારીફ કરવા ચાહતોજ હોય તો તે કહે કે હું શલાહુને (આવો) ધાડું છું. અને અદલાહ તેને સારી રીતે જાણે છે અને હું કાઠને અદલાહની આગળ નિર્દોષ ડેરવતો નથી. હું ધાડું છું કે શલાહો શખ્સ આવો આવો છે. જો તે એને સાચુ જાણતો હોય તો (કહે.)

ફાયદો હજરત (સલ) ની સામે એક શખ્સે ખીજા શખ્સની તારીફ કરી તો હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે તે પોતાના સાથીની ગરદન કાપી. એટલે તે પોતાની તારીફ સાંભળીને કુલી જશે. અને પોતાને સારો ગણશે તો ફરી ખોદા તેનાથી નારાજ થશે. ફરી હજરતે (સલ) આ હદીસ

ફરમાવી, અને તારીફ કરવાને રસ્તો ખતાવ્યો. એટલે પ્રથમ તો કોઇ રીતે તારીફ કરવી હીક નથી. ફરી જે તારીફ કરવી અગત્યની જાણે એટલે તેમાં દીનને કંઈ લાભ જાણે તો જે વાતો તેમાં સાચે સાચી હોય તેને એવી રીતે કહે કે મારા ધારવામાં ફલાણો શખ્સ દીનદાર છે, સાચો છે, સખી છે, સારો આદમી છે, દોસતીને લાગેક છે. (વગેરે) આમજ અલ્લાહ જાણે કે તે કેવો છે. અને ખીજી હદીસમાં આવી રીતે છે કે જ્યારે ફાસેક (ખુરા) માણસની કોઇ તારીફ કરે છે તો અલ્લાહ ગુસ્સે થાય છે. આથી જણાયું કે કાફરની તારીફ કરવી મોટો ગુનોહ છે. આ વખતમાં ઘણા લોકોની આદત છે કે નકામી તારીફ કરે છે. વિશેષ કરીને અમીરોના સાથીઓ ખુશામતને લીધે કેવો કેવો બકવો બકે છે. અમીર જે કોઇ કામ કરે અથવા કોઇ વાત જુઝાનથી નીકળે છે શરી તે સારો હોય કે ખુરી હોય, તો ખુશામતીઓ કહે છે. “ સુખ્હાનલ્લાહ કયા કેહના હે ચે અરસ્તુકે બી ન સુજીથી ” આ જૂઠી તારીફથી પોતાની આકેમત ખરાબ કરે છે અને અમીરની આદત બગાડે છે.

૧૬૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ તમારામાંથી જુમઆ પછી નમાઝ પઢે તો તેને જોઇએ કે તે જુમઆ પછી ચાર રકઅત (સુન્નત) નમાઝ પઢે. ” અને આજ ધમામ આજમ (રહ) નો મજહબ છે. અને જુમઆ પછી છ રકઅતની પણ રિવાયત આવેલી છે. *

૧૬૨ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું

* આ રિવાયત ઉપરથી ઈમામ અબુ યુસુફ (રહ) કહે છે કે જુમઆ પછી છ રકઅત સુન્નત છે. શા. મો.

કે જે કોઇ તમારામાંનો અલ્લાહ પર તથા પાછલા દિવસ પર એટલે કેયામત પર ઇમાન લાવે તો તે જ્યારે કોઇ કામમાં ભાગ લીએ (એટલે કોઇ તેનાથી મશવરો પૂછે અથવા કોઇ કજીયો ચુકવે) તો તેને જોઇએ કે સારી વાત બોલે અથવા ચુપકા † રહે.

૧૬૩ મુસલિમમાં ફદાલા ખીન એબેદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ અલ્લાહ પર તથા પાછલા દિવસ પર ઇમાન લાવતો હોય તો તે (સોના ચાંદીને) સરખા વજનજ લે વધારે જોઈું નહીં લે. એટલે જે ચાંદીને બદલે ચાંદી લે તો બંને તોલમાં ખરાબર જોઇએ એવીજ રીતે સોનામાં બંને ખરાબર જોઇએ. જે વજનમાં કોઈ પણ વધારે હશે તો તે વ્યાજ છે.

ફાયદો મસાખીહમાં શદલાથી રિવાયત છે કે મેં ખેખરની ફતેહમાં સોનાની જગહ હાસડી ખાર ગીનીએ ખરીદી. ફરી જ્યારે તેનાં ઝવેરાતને કાઢ્યાં તો તેનું સોનું ખાર ગીનીથી વધુ નીકળ્યું. આ હાલ મેં હજરત (સલ) ને કહ્યો ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી.

૧૬૪ ખોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ અલ્લાહ પર તથા પાછલા દિવસ પર ઇમાન લાવતો હોય તેને જોઇએ કે તે સગાંઓની સાથે સોલુક કરે. (બલાધ કરે.) x

† આથી જણાય છે કે કોઇ મુખાહ વાતથી કંઈ ચુક્સાની કે ગુનાહનો ડર હોય તો ચુપકા રહેવું બેહતર છે. શરહ મશારેક. શા. મો.

+ આમાં આ વાતનો ઇશારો છે કે સગાઈ તોડનાર અલ્લાહ પર તથા આખરત પર નહીં ઇમાન લાવનાર સરખો છે. સગાઈ તોડવા ઉપર જે સખત અનજબ હેરવાયલો છે તેથી બેખરવાઈ કરવાને લીધે. શા. મો.

૧૬૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અલ્લાહ પર તથા પાછલા દિવસ પર ઇમાન લાવતો હોય તેને જોઈએ કે તે પોતાના પરોણાને માન આપે § (એટલે તેનાથી હસ્તે મોં મલે, મકાનમાં ઉતારે, બની શકે તો ઉમદા ખાણું ખવરાવે, તેનો હાલ સારી રીતે પૂછે. મેહ-માન દારીને ત્રણ દિવસ સુધી હફ છે. વધારે કરશે તો સવાબ મળશે) અને જે કોઈ અલ્લાહ પર તથા પાછલા દિવસ પર ઇમાન લાવતો હોય તો તેને જોઈએ કે પોતાના પડોસીને માન આપે x (એટલે તેનું કામ કાજ કરી દે. તેને નકામા આવ્યું રહા કરે નહીં. જે તે તેની દીવાર પર કડી કે છાપડું રાખવા માંગે તો રોકે નહીં મતલબ કે બનતી કોશીશે તેને તકલીફ આપે નહીં આરામ પુગવે.) અને જે અલ્લાહ પર તથા પાછલા દિવસ પર ઇમાન લાવતો હોય તે ભલી વાત કહે અથવા ચુપકો રહે. (એટલે બેશયદા વાતોમાં પોતાનો વખત ખોય નહીં. આ હદીસથી જણાયું કે વાહી તબાહી કિસ્સા કહાનીઓ જેમાં ન દીનનો ફાયદો હોય અને ન

§ શરહ મશારેકમાં રિવાયત છે કે અલ્લાહ તઆલાએ હજરત ઈબ્રાહીમ (અલે) પર વહી ફરી કે મેમાનને માન આપ તો આપે ફરેક મેમાન માટે એક બકરી ભુંજ. ફરી વહી થઇ કે માન આપ તો બલની હયાફત આપી. ફરી વહી થઇ કે મેમાનને માન આપ તો હંટની હયાફત આપી. ફરી વહી થઇ કે માન આપ ત્યારે ફીકરમાં પરયા અને બશુયું કે મેમાનને માન આપવું તે વધારે ખાણાથી નથી. ફરી પોતે બંતે ચાકરી કરી ત્યારે વહી થઈ કે હવે તે ચાકરી કરી. શા. મો.

x આ બંને કામો યણાઓના મત પ્રમાણે પ્રથમ રાફ હિસ્લામમાં વાજેબ હતાં ફરી સુનત થયાં શા. મો.

હુન્યનો તેનું કહેવું તથા સાંભળવું બંને મના છે.)

૧૬૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પર રહમ નહીં કરશે તેના પર રહમ થશે નહીં.

ફાયદો એક વેળા હજરતે ઇમામ હસન (રદી) ને પ્યારથી ચુમ્યા તો એક માણસે હજરત (સલ) ને કહ્યું કે મારા દસ છોકરાં છે, એવી રીતે કોઈ પર પ્યાર કર્યો નથી. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. અને એક હદીસમા આવી રીતે ફરમાવ્યું. કે જે છોકરાંઓ પર રહમ નહીં કરે અને બુદાઓનો અદમ નહીં કરે * તે અમારામાં નથી.

૧૬૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ હુન્યામાં રેશમી કપડું પહેરશે તો તે કયામતમાં પેહેરશે નહીં.

ફાયદો રેશમી કપડું જેનો તાણો અને વાણો બંને રેશમ હોય જેમકે ગાટપોત કીમ ખાખ અને તાશતા તો તે ઓરતોને દુરસ્ત છે અને મરદોને હરામ છે. પણ સંજબ જેટલું દુરસ્ત છે. અને જેનો તાણો રેશમ હોય અને વાણો સુતર હોય જેવો કે મશરૂઅ (તથા ઇલાઓ) તો તે મરદોને પણ હરામ નથી. અને જે તાણો સુતરાવ હોય અને વાણો રેશમી હોય તો તે હરામ છે. *

૧૬૮ મુસલિમમાં બોરેદા બીન હસીબ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-

* પણ જે બેહરૂપી જેવો બુદો હોય લોકોને હરાવવા અને શરારત પર કમર બાંધી હોય તે અદબને લાગેક નથી પણ ધીરારવાને ચોખ્ય છે. શા. મો.

* મકરૂહે તહરીમી છે. શા. મો.

માવ્યું કે જે કોઈ નરદેશરની રમત રમ્યો તો જાણે તેણે પોતાનો હાથ ખીનજીર (ભુંડ) ના માસ તથા ખુનમાં ડોબાવ્યો. *

કાયદો નરદેશર ચોસરના જેવો એક ખેલ છે તે હરામ છે. કોઈ ચીજ હાર જીતમાં આપવા ઠેરવી હોય અથવા નહીં ઠેરવી હોય. એવીજ રીતે સર્વ ખેલ મના છે કેમ કે તેમાં માલ અથવા વખતનો નાશ થાય છે.

૧૬૯ મુસલિમમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈએ અલ્લાહની મુલાકાત એવી હાલતમાં કરી કે તેની સાથે કોઈને શરીક કર્યો નહીં તો તે જનતમાં દાખલ થશે. અને જે કોઈ તેની મુલાકાત એવી હાલતમાં કરશે કે તેની સાથે કોઈને શરીક કર્યો છે તો તે દોજખમાં દાખલ થશે. (એટલે જે મરતા દમ મુધી ખોદાનેજ માનિક જાણુશે તે જનતી છે અને જે ખોદા સિવાય ખીજ કોઈને નફા નુકસાન નો માલિક જાણુશે તો તે મુશરેક દોજખી છે. હજરત (સલ) થી એક શખ્સે પૂછ્યું કે જનત અને દોજખમાં જવાના કયાં કયાં કારણો છે. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી.

૧૭૦ મુસલિમમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેને બે જોડા નહીં મળે તો તેને જોઈએ કે તે આમણના મોજ પેહેરે અને જેને લુંગી નહીં મળે તો તેને જોઈએ કે ધજ્જર પેહેરે.

કાયદો આ હદીસ હાજીએને ફરમાવેલી

કે જે એહરામ બાંધે તે મોજ તથા ધજ્જર પેહેરે નહીં. અને જે મયરસર નહીં હોય તો તેને લાચારીને માટે દુરસ્ત છે. પણ મોજને ઉપરથી એટલો કાપે કે પગની પીટ ખુલી રહે.

* હાથ ડોબાવ્યાથી મતલબ ખાતું છે. એટલે જાણે તેણે ખીનજીરનું લોહી તથા માંસ ખાધું. ગુ. મો.

૧૭૧ ખોખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ (રોજામાં) ખોહતાન આપવાને જૂઠી વાહી તખાહી વાતોને તથા તેપર અમલ કરવાને નહીં છોડે તો તેના ખાણા પાણીના છોડવાની અલ્લાહને કશી પરવા નથી. x

કાયદો એટલે રોજો રાખવાથી મતલબ આ છે કે માણસનું જાહેર તથા ખાતેન પાક થાય. પણ જ્યારે વાહી તખાહી વાત તથા કામ કરતો રહ્યો તો ખાણું પાણી છોડવાથી તે મતલબ હાસેલ થઈ નહીં. જે કે તેવા રોજાથી ફરજ અદા થાય છે પણ બે સવાદ.

૧૭૨ ખોખારીમાં અયુ જર્ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મારી ઉમ્મતમાંથી જે કોઈ એવી હાલતમાં મરશે કે તેણે ખોદાની સાથે કોઈને શરીક કર્યો નહીં તો તે જનતમાં દાખલ થશે અગરજો તેણે જિના કરી હોય અને અગરજો તેણે ચોરી કરી હોય. *

કાયદો મુસલમાન અગર જે ગુનેહગાર હોય પણ ધમાનની બરકતથી તે હમેશા દોજખમાં રહેશે નહીં. સજ્જ મલ્યા પછી જનતમાં જશે, અથવા વગર સજ્જ ખોદાના ફજલથી જનતમાં જશે દરેક રીતે નજાત છે ખાતેમાં ખેર થવો જોઈએ.

૧૭૩ ખોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મરી જાય અને તેને

+ એટલે તે કબુલ નથી ગુ. મો.

* આ હદીસની આ મતલબ નથી કે શિક કરનાર તથા મુસલમાન કદી દોજખમાં જશે નહીં. ગુનાહના પ્રમાણમાં જે માફ નહીં થાય તો જહનમમાં જશે. એની મતલબ માત્ર આટલીજ છે કે તે જનતમાં જશે, અને હમેશ દોજખમાં રહેશે નહીં. ગુ. મો.

માથે રોઝા હોય (કળ કરી શક્યો નહીં હોય) તો તેના તરફથી તેનો વારસ રોઝા રાખે.

ફાયદો ઇમામ શાફેહ (૨૬) નો આજ મન્દબ છે અને ઇમામ આજમ (૨૬) ની નજદીક દરેક રોઝાને બદલે સદકા શીતર જેટલું મુરદાના તરફથી વારસ આપે. જેમકે ઇમામ આજમ (૨૬) ની હલીલ ખીજ હદીસ છે. §

૧૭૪ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪૨-માવ્યું કે જે કોઇ મરી ગયો અને તેણે કદી જેહાદ નહીં કરી તથા દિવમાં જેહાદ કરવાની નૈયત પણ નહીં કરી તો તે નિકાકની એક શાખ ઉપર મર્યો (એટલે મુત્રાફકના તરીકા ઉપર મર્યો.)

ફાયદો એટલે જે સાચો મુસલમાન હશે તે દીને મોહમ્મદીની ચટતી ચાહશે, તો તે કાફરોથી અલ્લાહને માટે લડશે. અને જે લડવાનો સામાન નહીં હશે તો દિલમાં તેનો વિચાર જરૂર રાખશે. અને જે દિલમાં પણ જેહાદનો કદી ખ્યાલ નહીં કરશે તો જણાઇ ગયું કે તેનું ઇમાન મુત્રાફકની જેમ જખાની છે. સમ્પૂર્ણ ઇમાન નથી.

૧૭૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હુલાહ ખીન મસઉદ (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪૨માવ્યું કે જે કોઇ એવી હાલતમાં મર્યો કે તે અલ્લાહ સિવાય ખીજ કોઇને તેનો શરીક જાણીને પુકારતો હતો તો તે દોજખમાં જશે.

ફાયદો એટલે ખોદા સિવાય ખીજ કોઇને પણ આ જહાનનો માલિક સમજે અથવા

§ તે હદીસ શરહ મશારેકમાં આવી રીતે છે. હજરતે ૪૨માવ્યું છે કે “ કોઈ કેઈના તરફથી રોઝા રાખે નહીં ” શા. મો.

નફા નુકસાનનો મુખત્યાર સમજે તો તે ખેશક મુશરેક દોજખી છે. *

૧૭૬ મુસલિમમાં હસમાન (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪૨માવ્યું કે જે કોઇ એવી હાલતમાં મર્યો કે તે જાણે છે કે ખોદા સિવાય કોઇ માલિક આખુલ (પૂજ્ય) નથી, તે જાનતમાં હાખલ થયો.

ફાયદો આ હદીસથી સાફ રીતે જણાયું કે આ વખતમાં ઘણાં લોકો મોંથી લાએલાહ ઇલ્લાહ કહે છે. અને ખુતોને પૂજે છે વક્ષોની કબરોને સિજદો કરે છે તેઓને નફા નુકસાનના મુખત્યાર સમજીને મુસીબતમાં પૂકારે છે તેઓ મુશરેક છે, પૂરા મુકલમાન નથી. કારણ કે હજરતે (સલ) આ હદીસમાં સાફ રીતે ૪૨માવ્યું છે કે જે કોઇ ખોદા સિવાય ખીજ કોઇને માલિક પૂજવાને લાએક નહીં સમજે તે જાનતી મુસલમાન છે. એમ નથી કે જુઆનથી તો કલેમે પઢે મુસલમાનીનો દમ મારે અને શિર્ક પણ કરે ? તો મુસલમાનને જરૂર છે કે જેવી રીતે જુઆનથી કહે તેવોજ દિલમાં અકીદો રાખે. અને તેમજ કર્યા કરે, ત્યારે મોહમ્મદી મુસલમાન થાય.

૧૭૭ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪૨માવ્યું કે જે કોઇ દુધાળા જાનવર (ગાય બકરી વગેરે) કોઇને

* એટલે આ હદીસમાં ખોદાનો શરીક જાણીને પુકારવાની મતલબ આ છે કે ખોદાની ખસ સિદ્દતમાં એટલે નફો નુકસાન કરવામાં ઉત્પન્ન કરવામાં દરેક જગ્યા હજર નાજર રહેવામાં ખીજને લેજે. તો જે મોંથી કોઈને અલ્લાહનો ખોદા કહે પણ આ ગુજો તથા એવા ખીજ ગુજો તેમાં સિધ્ધ કરે તો તે મુશરેક છે એ બાબતનો વધુ ખુલાસો મારી “ નસીહતુલ મુસલિમીન ” માં નજી તકરિયતુલ ઇમાનમાં આપ્યો. શા. મો.

દ્વય પાવા આપશે ‡ તો સવાર સાંજના દ્વ-
યથી તેને બેવડો સવાળ થયા કરશે.

૧૭૮ મુસલિમમાં ઝોમર (રદી) થી રિવા-
યત છે કે હજરતે (સલ) ૨૨માવ્યું કે જે કોઇ
રાતનો પૂરો વજ્ર પઢવાથી અથવા થોડો
પઢવાથી સુધી રહ્યો હોય તે ફરી તેને ફજરથી
જોડેર સુધીમાં પઢ્યો હોય તો જોવો તેણે
રાતમાં પઢ્યો હોય તેવો સવાળ તેને માટે
લાગશે.

ફાયદો એટલે આ વખતમાં ક્યાંથી તેના
સવાળમાં ઘટાડો થશે નહીં પૂરો સવાળ
લાગશે. આ હદીસથી જણાવ્યું કે કમ પઢવા
માટે આજ વખત બેદતર છે.

૧૭૯ બોખારીમાં આએશા (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૨૨માવ્યું કે
જેણે બોદાની તાબેદારી કરવાની માનતા લીધી
હોય તો તે તાબેદારી કરે, પણ જેણે બોદાની
નાશરમાની કરવાની માનતા લીધી હોય તો
તે નાશરમાની કરે નહીં.

ફાયદો એટલે શરીઅત પ્રમાણે જે
માનતા (નજર) લીધી હોય જેમકે સદકો ન-
માઝ* રોઝો અને હજજ તો તેને અદા કરવું
જાજીય છે. અને શરીઅત વિરૂદ્ધ જે નજર
માનતા લીધી હોય જેમકે મા બાપથી નહીં
બોલવું દાવત કબુલ નહીં કરવી, કબરો પર
ઝડો નિશાન ચઢાવવાં, લાં દીવા બાળવા,
ખીર શહીદોની ચોટી માથાપર રાખવી, મો-
હરમમાં છોકરાઓને ફફીર બનાવવા, તાજ-
યાની સામે આખી રાત એક પગે ઉભા
રહેવું, ઢાલ વગાડી રતી જોગા (રત જગા)
કરવું એવીજ રીતે બીજાં ખરાબ કામ કરવાં ત-
દન શરીઅત વિરૂદ્ધ છે. પ્રથમ તો એવાં કામની

‡ આ આપનાથી મતલબ આપી દેવી નથી.
પણ દ્વય માટે આપે અને ફરી પાછી લીએ.
આ. મો.

માનતા લીએ નહીં. અને જે નજર માની હોય
તો કદી તેને કરે નહીં.

૧૮૦ મુસલિમમાં બોલા બીનતે હકીમ
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૨૨-
માવ્યું કે જે કોઇ કોઇ જગ્યામાં ઉતરે તે
ફરી કહે “અહીંજે બે કલેમાતીલાહિ
તામ્માતે મિન શર્હે મા ખલક” x તો
તે જગ્યાથી ચાલ્યા સુધી તેને કોઇ ચીજ
નુકસાન કરશે નહીં.

ફાયદો એક શખ્સે એક જગ્યામાં કહ્યું
કે આ હજરત (સલ) મને વીધુ કરડ્યો આરે
હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી.

૧૮૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુહોરેરા
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું
કે જે કોઈ રોઝદાર હોય અને ભૂલથી ખાય
અથવા પીએ તો તેને જોઇએ કે પોતાના
રોઝાને પૂરો કરે (એટલે તેનો રોઝો ગયો
નથી.) કેમ જે તેને બોદાએજ ખવરાવ્યું છે
અને પીવડાવ્યું છે.

ફાયદો એટલે બોદાએ તેની દાવત કરી.
રોઝો પણ રહ્યો અને પેટ પણ ભરાયું. મુ-
ખ્હાન-દલાહ ! કેવો તે કરીમ છે કે ભૂલ્યા ચુક-
યાને પકડતો નથી.

૧૮૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું કે જેના હિસાબમાં ઝંઘડો પડ્યો તેને
અળાળ થયો.

ફાયદો હજરતે એક વાર ફરમાવ્યું કે
બોદાએ જે બંદાથી હિસાબ કર્યો તે અળાળમાં
ગીરફતાર થયો. તો હજરત આએશા (રદી) એ

x અર્થ—હું પનાહલું છું અલ્લાહના સંપૂ-
ર્ણ કલેમા (શખ્હો) ની તેણે જે વસ્તુ ઉત્પન્ન
કરી તેની બુરાઈથી” આ કલેમાથી મતલબ પેગ-
મરો ઉપર ઉતરેલી કીતાબો છે અથવા અલ્લાહની
સિક્કતો છે. આ. મો.

અરજ કરી કે યા રસુલુ-લ્લાહ ખોદા કુરઆ-
નમાં ફરમાવે છે કે જે લોકોના જમણા હા-
થમાં અમલનામું થશે તેઓનો આસાનીથી
હિસાબ થશે, અને આપ ફરમાવો છો કે
જેનો હિસાબ થયો તે અજબમાં પડ્યો.
ત્યારે હજરતે ફરમાવ્યું કે નેક લોકોને માત્ર
અમલનામું દેખાડવામાં આવશે તેમનાથી કંઈ
પૂછવામાં આવશે નહીં. પણ જેના હિસાબમાં
ઝઘડો પડ્યો એટલે ફલાણું કામ તેં શા માટે
કયું અને ફલાણું શા માટે નહીં કયું? તો
તે બેશકક અજબમાં પડ્યો. એટલે બંદાના
વાળ વાળ ગુનેહગાર છે, તેની શી તાકત કે
તે જવાબ આપી શકે. ઓ અલ્લાહ ! હજરત
મોહમ્મદ મુસ્તફાના તોફેલથી તું અમને હિ-
સાબમાં નહીં પકડ માત્ર પોતાના રજ-
લથી પાર પાડ. **આમીન.**

૧૮૩ બોખારીમાં એમર (રહી) થી રિવા-
યત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે
(મુઝદા) ના ઉપર નોહા (વિલાય) થયું હોય
તેના ઉપર નોહા કરવાના સમજથી અજબ
થાય છે.

ફાયદો અરબના કાફિરોની આદત હતી
કે મરતી વેળા વસીયત કરતા હતા કે અમને
ઘણું રહજો અને અમારા ઘણાં વખાણુ કરજો.
જેથી હજરતે ફરમાવ્યું કે નોહા કર્યાથી
અજબ થાય છે. એટલે, તે રહવાથી કે જેની
મૈયત વસીયત કરી જાય. અને બીજા મત-
લબ હદીસની આ છે કે જેના ખાનદાનમાં
નોહા કરવાની આદત હોય અને તે મના
નહીં કરે તો તેના મર્યા પછી જે તેના ઉપર
નોહા થશે તો તેનાપર અજબ થશે. કેમકે
તે મનાઇ કરવા ઉપર શક્તિવાન હતો. કેમ
મનાઇ નહીં કરી? અને જે તેના મના કર્યા
પછી લોક નહીં માને તો તેની કંઈ કસુર નથી.
કારણ કે ખોદા અદલ કરનાર છે એકનો
ગુનોહ ખીજની ગરદને નાખતો નથી.

૧૮૪ મુસલિમમાં જરીર (રહી) થી રિવા-
યત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ
નરમી કર્યાથી અભાગ્યો રહ્યો તે સર્વ ખુબી-
યોથી અભાગ્યો રહ્યો.

ફાયદો એટલે મુસલમાનને લાજેમ છે કે
તે નરમી કરવી પસંદ કરે. અને જે નરમી
નહીં તો કંઈ પણ નહીં. જે દરેક વાતમાં
સખતી કરે તે આદમી નથી કુતરો છે.

૧૮૫ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રહી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
જે કોઈ જનતમાં દાખલ થશે તે એન કરશે,
બેગમ રહેશે તેના કપડાં જૂતાં થશે નહીં
તથા તેની જવાની જશે નહીં. એટલે તે
સદા જવાન રહેશે કદી બુદ્દો થશે નહીં.

૧૮૬ બોખારીમાં અયુ હોરેરા (રહી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
અલ્લાહ જેના વિષે બેહતરી ધારે છે તેના
ઉપર મુસીબત નાખે છે બેહતરી માટે.
(અથવા તે મુસીબતવાળો થાય છે બેહ-
તરી માટે.)

ફાયદો મુસલમાનને લાજેમ છે કે તે
મુસીબતથી ધમરાય નહીં. મુસીબતને ખોદાનો
ગજબ સમજે નહીં. તેને ખોદાનો કરમ સમજે
કારણ કે મુસીબતમાં ગુનાહ ઘટે છે, મરતબો
વધે છે, હરદમ ખોદા યાદ આવે છે. આરા-
મમાં ઘણા આદમી ખોદાને ભૂલી જાય છે.
જે બલ્લા અને મુસીબત માણસના હકકમાં
બેહતર નહીં હોત તો ખોદા પોતાના પેગમ્બરો
પર તથા નેક બંદાઓ ઉપર નાખતે નહીં.
મુસલમાનોના હકકમાં મુસીબત કિમિયો છે.
સોના ચાંદીને જે ચોખ્ખું કરવા ચાહે છે તે
તેને અગ્નિમાં બાળે છે. પણ જે મુસીબતથી
માણસ કાફિર થાય છે અથવા ખોદાને ભૂલે
છે તેનો શીકવો કરે છે તેથી ખોદાની
પનાહ. ?

૧૮૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેના વિષે અલ્લાહ બેહતરી ધારે છે તો તેને દીનમાં સમજ આપે છે. શરી-આતના બેઠ તેના ઉપર ખુલે છે *

૧૮૮ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ મોહતાજ કરંજદાર ઉપર આસાની કરશે તો અલ્લાહ તેના ઉપર દુન્યા તથા આખે-રતમાં આસાની કરશે અને જે કોઇ મુસ-લમાનને કપડું પેહેરાવશે અથવા તેની એળ છીપાવશે તો અલ્લાહ તેની એળ દુન્યા તથા આખેરતમાં છીપાવશે. અને બદો બાઇ મુસલમાનની મદદમાં છે ત્યાં સુધી અલ્લાહ તેની મદદમાં છે. ” અને કોબાઇની રિવાય-તમાં “ મુસલમાનને કપડું પેહેરાવશે ” ની જગ્યા “ જે પોતાના બાઇને કપડું પેહેરા-વશે ” છે. પણ બંને ઇબારતોની મતલબ એક છે. માત્ર લશ્જમાં ફેર છે.

૧૮૯ મુસલિમમાં જામેર (રદી) થી રિ-વાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઇ સતીયતુલ મેરાર નામના ટેકરા ઉપર ચઢશે તો જેવી રીતે બની ઇસ્લાઇલના ગુનાહ ઘટાવાયા તેમ તેના ગુનાહ ઘટાવાશે.

ફાયદો એક વાર હજરત (સલ) મદી-નાથી મક્કા ચાલ્યા માર્ગમાં એક ડુંગર આવ્યો જેનું નામ સતીયતુલ મેરાર હતું. ત્યાં કાફેરા મુસલમાનોને મારવા માટે છુપાયા હતા. ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ આ ડું-ગર ઉપર કાફેરાના ધમકાવવા માટે ચઢશે

* એટલે તેને આલિમ બનાવે છે સમજ આપે છે કે થોડા શબ્દોથી ઘણી માયની કાઢી શકે છે. શા. મો.

જ દુન્યાની આસાની રોજના કોશાદા કરવાથી તથા મોસીબતોની સંભાળથી અને આખેરતમાં હિસાબ સેહેલાઈથી લેવાથી. શા. મો.

તેના ગુનાહ માફ થશે. ફરી સર્વ સહાગી તેના ઉપર ચઢી ગયા. બની ઇસ્લાઇલ હજરત યાકુબ (અલે) ની ઓલદ જે હજરત મુસા (અલે) ની સાથે હતી તેમને હુકમ થયો હતો કે કાફેરાના શહેરના ઇસ્લામમાં દાખલ થશે. તો તમારા ગુનાહ માફ થશે. તે કિસ્સાને હજરતે આ જગ્યા યાદ કર્યો.

મન ઇસ્તિફામીયા.

અહીંથી તે હદીસો શર થઇ છે, કે જેને મથાબે મન ઇસ્તિફામીયા એટલે પૂછવાનો શબ્દ છે.

૧૯૦ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-માવ્યું કે તમારામાંથી આજે કોણે રોઝો રાખ્યો ? હજરત અયુબકરે (રદી) કહ્યું કે મેં- ફરી હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમા-રામાંથી કોણ આજે જતાજની સાથે ગયો ? હજરત અયુબકરે કહ્યું કે હું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંથી આજે કોણે મિસ-કીતને ખાણું ખવરાવ્યું ? હજરત અયુ બકરે (રદી) કહ્યું કે મેં. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંથી આજે કોણે બીમારની ખબર લીધી ? હજરત અયુ-બકરે (રદી) કહ્યું કે મેં રસૂલુલ્લાહે ફરમાવ્યું કે જેમાં આ કામો એક દિવસમાં બેગાં થયાં તે જનતમાં દાખલ થયો.

ફાયદો આ હદીસમાં હજરત અયુબકર સિદ્દીક (રદી) નો કમાલ તથા તેમનું જનતી થવું સિદ્ધ થયાં.

૧૯૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-માવ્યું કે કોણ શખ્સ એવો છે કે જે અમા-રાથી આગળ જાય અને ઢેશ ચુટીને હોજ બનાવે ફરી પોતે પીએ અને અમને પાપ ? ” જ્યારે અરબના એક પાણી ઉપર હજરત

(સલ) પોહોંચ્યા ત્યારે તેવણે આ હદીસ ફરમાવી.

ફાયદો હજરત (સલ) એક વાર લડાઇ કરીને પાછા ર્યા. એક મન્જલ ઉપર પાણી ઓછું હતું અને ઉભરાઇને વહી જતું હતું તો હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે કોઈ આગળ જઇને પાણ બાંધીને હોજ બનાવે તો તેમાં પાણી ભેરું થાય. જેમકે એક આદમીએ એ-મન્જ ક્યું. ફરી હજરતે તેમાં વોળુ ક્યું. તેની બરકતથી પાણી વધી ગયું અને સઘળા લશકરનું કામ થઇ ગયું.

૧૯૨ મુસલિમમાં સલામા ખીન અકવા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે કોણે આ પુરખને (એટલે મુશરફાના જસુસને) કતલ કર્યો? લોકોએ કહ્યું કે સલમા ખીન અકવાએ. હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે એનો સર્વ અસખાખ તેને માટે છે. *

ફાયદો સલમા (રહી) થી રિવાયત છે કે હવાજેન એક કાફરોની કોમ હતી હજરતથી દગો કરતી હતી અને લડતી હતી. એક દિ-વસે તેમનો જસુસ ખખર લેવા હજરત (સલ) ના લશકરમાં આવ્યો અને લોકોની સાથે ખાણું ખાઇને સર્વ હાલ દરયાફત કરીને પો-તાના જાંટ પર સ્વાર થઇને ભાગ્યો. મેં તેને દોડીને પકડ્યો. અને તલવારથી તેને મારીને જાંટને અસખાખ સહીત લાવ્યો. ત્યારે હજરતે (સલ) તેનો સર્વ અસખાખ મને આપ્યો આ હદીસથી જણાયું કે જો કાફર મુસલમાનોના મુલકમાં વગર અમને (વગર પાસ મેળવે) આવે તો તેને કતલ કરવું ફરસ્ત છે.

૧૯૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં જખેર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-

* આ હદીસને ક્તાઈએ મુસલિમની લખી છે. પણ તે બોખારી મુસલિમ બનેમાં છે. શા. મો.

માવ્યું કે કઅખ ખીન અશરફ (ના કતલ ક-કરવા) માટે કોણ શખ્સ છે? કેમકે તેણે અ-અલ્લાહને * તથા તેના રસૂલને ધજા કરી છે.

ફાયદો કઅખ ખીન અશરફ યહૂદીઓનો સરદાર હતો તથા શાએર હતો. અને હજ-રત (સલ) ની તથા આપના સહાખીઓની નિંદા કરતો હતો. કાફરોને હજરત (સલ)ની સાથે લડવા માટે ઉશ્કેરતો હતો. એટલાં માટે હજરતે (સલ) તેને મારવાનો હુકમ આપ્યો. ત્યારે મોહમ્મદ ખીન મુસલમા તથા કેટલાક સહાખીઓ તેના કીલ્લામાં કે જે મદીનાની પાસે હતો, ગયા. અને તેને દમ દઇને બાહર લાવ્યા. ફરી મોહમ્મદ ખીન મુસલ-માએ તેનું માથું કાપીને હજરત (સલ) ની આગળ નખ્યું. § હજરત (સલ) ધણા ખુશ થયા. આ હદીસથી જણાયું કે જે અલ્લાહ તથા રસૂલને ખદ બોલે તેને કતલ કરવું વાજેબ છે.

૧૯૪ મુસલિમમાં અનસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે કોણ શખ્સ મારી પાસેથી આને એટલે તલવારને લીધે છે? ફરી જે એને લેશે તે એનું હક્ક અદા કરે એટલે સારી રીતે લડે. ફરી તેને અમુ દોખનાએ લીધી. હજરતે (સલ) જંગે ઓહોદમાં આ ફરમાવી હતી.

* અલ્લાહને એટલે તેના વહીઓને કારણ કે તેના દોસ્તોને ઈજા કરવી તે અલ્લાહને ઈજા કરવી છે. અને તેને માટે ખીજ હદીસમાં છે કે તે બો-દાની સાથે લડવા તૈયાર થાય. ખોદા બચાવે. અલ્લાહના દોસ્તોની દુશમની ધણી ખુરી છે. તેની સજા દુન્યામાં પણ અલ્લાહ આપે છે. શા. મો.

§ ન્યારે તેઓએ તેનું માથું જુદું ક્યું તો તેને લઇને ચાલ્યા. ન્યારે (મદીનાની પાસે) બક્રી (નામની જગ્યાએ) પોહોંચ્યા તો તકબીર કહી. નખી સાહેબ તે વેળા રાતમાં નમાઝ પઢતા હતા. ન્યારે તકબીરનો અવાજ સાંભળ્યો તો જાણી લીધું કે તેને કતલ કર્યો છે શા. મો.

ફાયદો જ્યારે ઓહોદમાં લડાઇ સખત થઈ તો હજરતે એક તલવાર હાથમાં લીધી અને ફરમાવ્યું કે આ તલવાર કોણુ લેશે ? સર્વ લોકોએ હાથ લંબાવ્યો. ફરી હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે અંદર ધુસીને સારી રીતે લહે તે આને લીએ. ત્યારે અબુ હોળનાએ હજરત (સલ) થી લઇને બંને સફાની અંદર પેતરા બદલના તથા અકડવા લગ્યા. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ ચાલને અલ્લાહ જેહાદ વગર ખીજે કેયે પસંદ કરતો નથી. ફરી અબુ હોળનાએ સારી રીતે તલવાર ચલાવી તે એટલાં સુધી કે લડાઇ ખતમ થઇ.

૧૯૫ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોણુ શખ્સ અમારાથી આ કાફિરોને હઠાવે ? અને તેને માટે જનંત છે. આ વાત હજરતે (સલ) સાત વાર ઓહોદને દિવસે કહી.

ફાયદો મદીનાથી ત્રણ માઈલ પર ઓહોદ એક પહાડ છે ત્યાં હજરત સાથે લડાઇ થઇ. મક્કાના મુશરેફો ત્રણ હજાર હતા. અને હજરતનું લશ્કર એક હજાર હતું. હજરતે પચાસ તીર-અનદાજેના સરદાર અબ્દુલ્લાહ ખીન જોખેરને કર્યા, અને પહાડની ધાટી પર તેમને નીમ્યા. અને ફરમાવ્યું કે ગમે તે થાય તમારે અહીંયાથી હઠવું નહીં. ફરી લડાઈ શરૂ થઇ, તો હજરત (સલ) ની શ્તેહ થઇ. લોકો કાફિરોનો અસખાખ લુટવા લાગ્યા. તીર અંદાજેએ પણ લુટવાનો ધરાદો કર્યો. અબ્દુલ્લાહ ખીન જોખેરે મના કરી, કે અમને અહીંયાથી હલવાનો હુકમ નથી. લોકોએ માન્યું નહીં અને લુટમાં પડ્યા. નાક ખાલી પડ્યું. ખાલિફ ખીન વલીફ તે વખત સુધી મુસલમાન થયા નહોતા તેવણુ તે નાકેથી ધરલામી લશ્કર

ઉપર તુડી પડ્યા જેથી લડાઇ બગડી ગઇ. કાફિરોએ હજરત (સલ) પર હલ્લો કર્યો. પેશાની અને ગાલ મુઆરક જખમી થયાં. આગલા દાંતોને પથ્થર લાગ્યો ને પડી ગયા. તે વખત હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે અમારા ઉપરથી કાફિરોને હઠાવશે તેને જનંત મળશે. એક સહાખી નીકળ્યા અને કાફિરો સાથે લડીને શહીદ થયા. ફરી કાફિરોનો ગલબો થયો. ફરી હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે અમારા ઉપરથી કાફિરોને હઠાવશે તેને જનંત મળશે. ખીજા સહાખી નીકળ્યા અને લડીને શહીદ થયા. એવી રીતે હજરતે (સલ) સાત વાર કહ્યું. અને સાત સહાખી શહીદ થયા અને લડાઇ સમાપ્ત થઇ. જે હજરત (સલ) ઉપર ફેદા થયા તેમની શું ઊમદા કીસમત છે !

૧૯૬ બોખારીમાં ઉસમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોણુ શખ્સ એવો છે કે જે રૂબો ખરીદે. ફરી તેમાં તેની ડોલ મુસલમાનોની ડોલ જેવી થાય † એટલે ખરીદીને તેને બોદાના માર્ગમાં વકફ કરે પોતાની મિલકતમાં રાખે નહીં. *

ફાયદો હજરત (સલ) જ્યારે મકકેથી મદીનામાં આવ્યા તો ત્યાં એક ફૂવા સિવાય ખીજું પાણી નહોતું જેથી તે ફૂવો બગડી ગયો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે તે ફૂવાને સુધારશે તેને જનંત મળશે. હજરત ઉસમાને (રદી) પોતાનો માલ લગાડીને

† એટલે કુત્રાથી લાભ લેવામાં ખીજા મુસલમાનોના સરખો થાય. આ હદીસથી જણાયું કે વકફ કર્યા પછી વકફ કરનારની માલિકીનો હક્ક રહેતો નથી. શા. મો.

* કતાએ આ હદીસ માટે બોખારીની નિશાન કરી છે પણ આ હદીસ આ શખ્ષેથી બોખારીમાં નથી પણ આ શખ્ષે તિરમેહના છે. શા. મો.

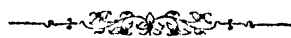
તેને સાફ કરાવ્યો. ફરી જ્યારે તૈયાર થયો તો કાફેરાએ મુસલમાનોને પાણી ભરવાથી રોક્યા. ત્યારે હજરતે (સલ) તેને ખરીદ કરવાનું ફરમાવ્યું તો હજરત ઉસમાને આઠ હજારે અને એક રિવાયતમાં છે કે પચ્ચીસ હજારે ખરીદ્યો અને ખોદાના માર્ગમાં તેને વકફ કર્યો.

૧૯૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોણુ એવો છે કે જે અપ્પુ જહલને જોઇ આવે કે તેણે શું કર્યું ? (એટલે તે જીવતો છે અથવા મરી ગયો છે.) § બદરની લડાઇમાં હજરતે આ ફરમાવ્યું હતું. ફરી તેની ખબર લેવા માટે અબ્દુલ્લાહ ખીન મસજિદ (રહી) ગયા.

ફાયદો બદર એ એક ફૂલો છે મદીનાથી ત્રણ મનજલે. હિજરતને ખીજ વર્ષે પેહેલાં પેહેલે ત્યાં ઇસ્લામની લડાઇ થઇ. મક્કાના મુશરેફો સાડીનવસો હતાં. અને હજરત (સલ) ની સાથે ત્રણસો તેર આદમી હતા. ૬ જ્યારે કાફેરાની હાર થઇ ત્યારે હજરતે ફરમાવ્યું કે કોઇ અપ્પુ જહલની ખબર લાવે. એ માટે અબ્દુલ્લાહ ખીન મસજિદ (રહી) ગયા. જોયું તો તે જખમી પડ્યો છે, મરવાને લગભગ છે. ફરી અબ્દુલ્લાહ તેની દાઢી પકડીને હલાવી. તેણે પૂછ્યું કે કોની ફતેહ થઇ ? તેવણે જવાબ આપ્યો કે અલ્લાહની તથા તેના રસલની. ફરી તેનું માથું કાપીને હજરતની સામે નાખ્યું. હજરતે (સલ) અલ્લાહનો શુકર કર્યો અને ફરમાવ્યું કે આ આ ઉમ્મતનો ફિરઝોન હતો.

અધ્યાય ખીજો.

આ અધ્યાયમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે મુન્ન છે.

૧૯૮ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન અખ્યાસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરત જ્યારે ઇનામ હસન તથા ઇનામ હુસન (રહી) માટે પનાહ માંગતા તો કહેતા હતા કે ખચીત તમારા બાપ એટલે ઇબ્રાહીમ (અલ) એવીજ રીતે હજરત ઇસમાઇલ તથા ઇસહાક (અલે) માટે પનાહ માંગતા હતા “અકિજો બે કલેમાતી-લ્લાહીતા-મ્માટે મિન કુલ્લે શૈતાનીય વ હા-

મ્મતીન વ મિન કુલ્લે એનીલ લામ્મતીન. §

૧૯૯ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ઘણી નેક-

૬ અથવા જખમી થયો છે કે નહારી ગયો છે. આ હદીસથી જાણાયું કે દુશ્મનના હારની તપાસ કરવી હજરત છે. તથા તેનું મરવું મોટી નેઅમત છે. શા. મો.

§ એ લડાઈમાં ઇસ્લામી લશ્કરમાં એક કે બે ઘોડા હતા. અને કાફેરાના લશ્કરમાં સો ઘોડા હતા. શા. મો.

§ અર્થ—હું પનાહ લઉં છું અલ્લાહના સંપૂર્ણ તારીર કરનાર શબ્દોની દરેક શૈતાનથી તથા દરેક કડનારે જનવરથી તથા દરેક ખુરી નજરથી. શા. મો.

ખખતી આ છે કે આઠમી પોતાના આપના મરવા પછી અથવા તેના ગાએખ થયા પછી પોતાના આપના દેસ્તી વાળાની સાથે સુલૂક કરે x

૨૦૦ મુસલિમમાં અનસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ઇબ્રાહીમ મારો છોકરો છે અને તે દૂધ પીતો મર્યો છે તેને માટે એ દાવો જનતમાં છે, તે તેના દૂધ પીવાની મુદતને પૂરી કરે છે.

ફાયદો હજરત ઇબ્રાહીમ હજરત (સલ) નીલોંડી માર્યા કીપટીયાના પેટથી હિજરી સન આઠમાં જનમ્યા. અને અઢાર મહીનાના થઇ મરી ગયા. કદાપી કોઇ શુખ્હ કરતે કે પેગ-મ્યરનો છોકરો લોંડીથી કેવો? તો એટલા માટે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તે મારો દીકરો છે. અને ખોદાની નજદીક એનો એવો મરતખો છે કે જનતમાં એને દાવો દૂધ પાય છે.

૨૦૧ ખોખારીમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ઇબ્રાહીમ (અલે) કેયામતને દિવસે પોતાના આપને દેખશે કે તેના ઉપર માટી પડી છે. તેને કાલક ચોટેલી છે.

ફાયદો ખોખારીમાં એનો પૂરો કિસ્સો આવી રીતે છે કે જ્યારે કેયામતને દિવસે હજરત ઇબ્રાહીમ પોતાના આપને કે જેનું નામ આજર છે, અજખમાં સપડાયલો જોશે તો કહેશે કે મેં તને કહ્યું નહોતું કે ખુત પરસ્તી નહીં કર, માઈ કહેવું માન, તેં માન્યું

x આ હદીસમાં આપના હકકની ઘણી તાકીદનો ઈશારો છે, કારણ કે જ્યારે આપના દોસ્તો સાથે લલાઈ કરવી સર્વોત્તમ નેકી કહેવાય તો આપની સાથે લલાઈ કરવી તે તો ખયાનની ખહાર છે. લલાઈ કર્યાથી દોઆ મળે છે તથા દોસ્તી કાયમ રહે છે. શા. મો.

નહીં. આજર કહેશે કે જે થયું તે થયું હવે હું તાઈ કહેવું માનીશ. ત્યારે હજરત ઇબ્રાહીમ (અલે) જનામે દલાહીમાં અરજ કરશે કે ઓ મારા પરવરદિગાર તેં મારાથી વાયદો કર્યો હતો કે હું તને કેયામતમાં ફજહત કરીશ નહીં. અને આથી વધારે કયા રોસવાઇ કે મારા આપનો આ હાલ છે? અલ્લાહ ફરમાવશે કે મેં જનતને કાફિરો ઉપર હરામ કરી છે. એટલે એ દોખખથી નીકળે અને જનતમાં જાય એ ખનવા જોગ નથી. ફરી હજરત ઇબ્રાહીમ (અલે) ને હુકમ થશે કે તમે પોતાના પગની નીચે જુઓ. તો જોશે કે આજર માટીમાં રોચાયલો જનાવર ખન્યો છે ફરી ફિરશતા તેના પગ પકડી ઘસડીને દોખખમાં નાખશે. એટલે સરત ફેર કર્યાથી શરમ મટી, કે તેને કોઇ પડેચાનશે નહીં. આ હદીસથી સાફ જણાયું કે ઇમાન વગર સગાઇ કાંમ આવતી નથી. સુખ્હાનલ્લાહ! ઇબ્રાહીમ ખલીલુ-લ્લાહ જેવો દીકરો હોય તે દોખખમાં જાય.

૨૦૨ ખોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ખોદાની નજદીક સર્વ લોકોમાંથી વધારે દુશમન લડાકુ ઝઘડાલુ છે. *

૨૦૩ મુસલિમમાં જામેર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત શેતાન પોતાનો તખત પાણી ઉપર મુકે છે ફરી પોતાની ફેજને (ફન્યામાં ફેસાદ કરવા) મોકલે છે. ફરી જે વધુ ફિતનો નાખે છે તે

* આ લડાકુ ઝઘડાલુથી મતલબ ખોદા સાથે લડનાર ઝઘડનાર છે. એટલે કાફિર, કે તે ખોદાની ખતમાં અથવા તેની સિફાતમાં અથવા તેની ખંદ-ગીમાં ખીજને ભેલે છે, તેનું હકક ખીજને આપે છે. એથી વધારે જલેમ લડાકુ ખીજને કોણ હરો? ખોદા શિક્ક કુફરથી સર્વ મુસલમાનોને બચાવે. શા. મો.

તેની નજદીક વધુ માનીતો થાય છે. તેમાંનો કોઈ આવીને કહે છે કે મેં ફલાણું ફલાણું કામ ક્યું (એટલે ફલાણાથી ચોરી કરાવી રવાણાને શરમ પીવડાવી) તો તે કહે છે કે તેં કંઈ ક્યું નહીં. ફરી તેમનો કોઈ આવે છે અને કહે છે કે મેં ફલાણું તેની સ્ત્રી સાથે જૂઠાઈ કરાવ્યા વગર છોડ્યો નહીં. તો તે તેને પોતાની પાસે કરી લે છે (માન આપે છે.) અને કહે છે કે હા તેં જ (મોટું કામ ક્યું)

ફાયદો ઘણી ધણિઆણીની જૂઠાઈમાં મોટા રસાદ છે પેહેલો આ કે ઝોલાદ થવી બંધ પડે છે, બીજો જો ઝોલાદ થાય તો હરામની થાય. જેથી બેગરકતી થાય, જેથી શૈતાનને જો કામ ધણું પસંદ છે. મુસલમાનોને એમાં સંભાળ રાખવી લાગે છે. એવું નહીં થાય કે ગુરુસામાં તાલાક અથવા લેવી કોઈ વાત મોંથી નોકળે અને ફરી ઝોલાદ હરામની થાય *

૨૦૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ મુસા અશઅરી (રદી) થી રિવાયત છે કે હ-

* એટલું જ નહીં પણ તે ઝોલાદથી ફિસાદ વધુ થાય છે. અને શૈતાનનું કામ બજાવી શૈતાનને ખુશ કરે છે. એજ માટે હદીસ શરીફમાં છે કે હરામનો જનમેલો જહનમમાં જશે. જી. મો.

* કેટલીક વખત એવું થાય છે કે એક મરદ બીજા બાયડી કરવા નીકળે છે, હવે બીજા બાયડી ના મા બાપ આગલી સ્ત્રીને નહીં ખુલાવવાના કસમ લે છે કે હું બોલાવીશ નહીં ફરી બીજાના નિકાહ પાઠવે છે. અથવા કોઈની બે બાયડીઓ હોય તેમાંની એક માનીતી હોય છે. અને તે બીજા પાસે નહીં જવાના કસમ લે છે. પણ જો બાયડી પાસે નહીં જવાના કસમ ખાધા હોય તો એવા કસમ ખાધા બાદ ચાર મહિના તેની પાસે નહીં જવાથી આખો આપ તલાક બાંધેલ થાય છે. પણ લોકો રમકતા નથી અને લાંબી મુદતે તેણીને ખુલાવે છે. તે સ્ત્રીને જોઈએ કે ચાર મહિના પછી જુદી થાય. અને તેની મરજ હોય તો બીજાથી નીકળે કરે. આ પસાનું નામ મેલા છે. જી. મો.

જરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જનંતના હરવાજ તરવારના છાયા નીચે છે.

ફાયદો બોધના માર્ગમાં લડવાવાળા તથા શહીદો માટે અનિવાર્ય છે. કેમકે તેઓ દીનની જીત માટે બોધના માર્ગમાં પોતાનો જાન કુરબાન કરે છે. તેઓને કેમ જનંત નહીં મળે ?

૨૦૫ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારો બાપ અને તારો બાપ દોજખમાં છે. એક શખસે હજરત (સલ) ને પૂછ્યું કે મારો બાપ ક્યાં છે ત્યારે હજરતે આ ફરમાવ્યું.

ફાયદો તે આદમીને પ્રથમ હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું હતું કે તારો બાપ દોજખમાં છે. બ્યારે તે ગમગીન થઈને ચાલવા લાગ્યો તો હજરતે (સલ) તેને ખુલાવ્યો ફરી કહ્યું કે મારો બાપ અને તારો બાપ બંને દોજખમાં છે કે જેથી તેના દિલને તસલ્લી થાય. એટલે જેથી તે એમ સમજે કે બ્યારે પેગમ્બરના બાપનો એવો હાલ છે તો હું શી ગણુતરીનો. મુખ્હાન-લ્લાહ ! હજરતનો કેવો બોલોક હતો. આ હદીસથી જણાયું કે કાફરોની અખ્શીસ નથી. કેટલીક હદીસોમાં છે કે હજરત (સલ) ની ખાતેરે અલ્લાહ તઆલાએ હજરત (સલ) ના માબાપને કબરમાં છન્દા કર્યા ફરી તેઓ ઇમાન લાવ્યા. પણ મોહમ્દે-સીનની નજદીક તે હદીસો બરોસા લાએક નથી. * બોધ વધારે જણે છે.

૨૦૬ મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ ખીન ઝો-મર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારા નામોમાંથી વધારે પસંદ નામ અલ્લાહની નજદીક અબુદુલ્લાહ તથા અબ્દુર્રહમાન છે.

* બીજું આ હદીસ મુસલિમની તેમાં ખુલ્લું છે કે તે દોજખમાં ગયા ફરી એના મુકબલામાં બીજા હદીસ ટકી શકે નહીં. જી. મો.

ફાયદો આ નામ, એટલા માટે મકબુલ વધારે છે કે એમાં પોતાના બંધાપણાનો * તથા ખોદાની ખોદાઈનો એકરાર છે. અને અબ્દુન-નખી, બંદે અલી, મદાર અમ્શ (વિગેરે કે એના જેવા) નામ રાખવાં કદી દુરસ્ત નથી. ખોદાનું બંધાપણું તણ બંદાઓના બંધા થવું ઇમાનદારને ઈછાજતું નથી.

૨૦૭ મુસલિમમાં અમુ જર્ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહની નજદીક વધારે ખ્યાઈ કલામ સુખહાનદલાહે વ બેહમિદહી છે. x

ફાયદો દરેક ચીજનો કમાલ બે ચીજ ઉપર અટકે છે એક આ કે સર્વ એમોથી પાક થવું. બીજી સર્વ ખુખીઓની સાથે થવું. તો જ્યારે આદમીએ “સુખહાન-દલાહ” કહ્યું તો તેને સર્વ એમોથી પવિત્ર જણ્યો અટકે કદી તેને મોત તથા ઝલાલ નથી ખાતો નથી ખીતો નથી સુતો નથી થાકતો નથી કોષથી ડરતો નથી કોષનો મોહતાજ નથી કોષ તેનો મદદગાર નથી. અને જ્યારે અલ્લાહ ઉમ્મો સિ-દ્દાહ કહ્યું તો તેને સર્વ ખુખીઓથી વખાણ્યો એટલે હંમેશા જન્દા છે. સર્વ ચીજ જાણે છે દરેક ચીજ કરી શકે છે. જહાનને સંભાળનાર છે. જે ધાર્યું તે ક્યુ અને જે ધારે છે તે કરે છે, તો જેણે સુખહાન દલાહે વ બે હમિદહી કહ્યું તો તે ખોદાને સમજ્યો. જેથી ખોદાની નજદીક એ કલામ ધણું

* બંદો રહેતાં ગુલામ તથા દાસ છે, એના અર્થમાં જલીલપણું સમાયેલું છે. એવા નામને છડી વિભક્તિ લગાડી ખોદાના નામ સાથે લગાડવું ધણું ખુખી ભરેલું છે. શા. મો.

ઈ એજ માટે શામી, શીરઅતુલ ઇસ્લામ, આલમગીરી, વગેરેમાં અબ્દુન નખી અબ્દુર રરૂલ નામ રાખવાં નાદુરસ્ત કલાં છે. શા. મો.

x અર્થ-ખોદાની રતુતીની સાથે તેની પાકી છે” મખલુકની વાતોમાંથી આ વાત ધણી શ્રેષ્ઠ છે. શા. મો.

ખ્યાઈ છે અને એના પદ્ધતો ધણો સવાખ છે. કેમકે પ્રથમ અન્યાયમાં વર્ણીયું છે કે જે એને સવાર સાંજ પઢશે તેનાથી કોષ કેયામ-તને દિવસે અફજલ થશે નહીં. x

૨૦૮ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારામાંથી જ્યારે કોષ નમાઝ પઢે છે તો શૈતાન (તેની પાસે) આવે છે ફરી તેને ઘોઢા આપે છે. તે એટલાં સુધી કે તે જાણતો નથી કે તેણે ફટકી રકઅતો પઢી. તો જો કોષને એવો ઘોઢા પડે તો તેને જોષએ કે તે બેઠા બેઠા બે સિજદા કરે.

૨૦૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અમુદ-લાહ ખીત મસજિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારામાંના એક આદમીનો નુતકો તેની મહતા પેટમાં ચાલીસ દિવસ રહે છે ફરી ચાલીસ દિવસ લોહોની ફટકી થાય છે. ફરી ચાલીસ દિવસ ગોસ્તની ખોટી થાય છે ફરી તેની તરફ અલ્લાહ ફિરશતો મોકલે છે, તે તેમાં જીવ નાંખે છે કે રૂદ-પ્રુકે છે. અને ચાર વાતનો હુકમ થાય છે. તે તેની રોજી લખે છે (એટલે તે મોહતાજ થશે અથવા માલદાર.) અને તેની ઊમ્મર લખે છે (કે તે ફટકું જીવશે) અને એના અમલ લખે છે કે તે બદગમ્ત છે (દોજખી થશે) અથવા નેક બમ્ત છે (જનતી થશે) તો હું તેની કસમ ખાજી છું કે જેના સિવાય કોષ માખુદ નથી બેશક તમારામાંનો કોષ જનતીના કામ કરે છે તે એટલાં સુધી કે તેનામાં અને જનતમાં હાથ ભરતો છેટો રહે છે (એટલે ધણો નજદીક થઈ જાય છે) કે તકદીરનું લખેલું તેના પર ગાલેપ આવે છે જેથી તે દોજખીના કામો કરે છે. ફરી તે દોજખીમાં જાય છે. અને ખચીત તમારામાંનો એક દોજખીના કામો

કર્યા કરે છે તે એટલાં સુધી કે તેનામાં અને જહન્નમમાં હાથબરનો છેટો રહે છે કે તકદીરનું લખેલું તેનાપર ગાલેખ થાય છે. જેથી તે જન્મતીના કામો કરે છે. ફરી તે જન્મતમાં દાખલ થાય છે.

ફાયદો આ હદીસમાં માણસની ઉત્પત્તિ તથા છેવટ તથા તકદીરનું વર્ણન છે. આમ લોકો આની મતલબને અને વિશેષ કરીને તકદીરના બેદને સમજી શકતા નથી. એને સમજવા માટે ઘણો ધલમ તથા જેહેન સાફ થવું જોઈએ, પણ આટલું જણવું જોઈએ કે જ્યારે મામલો ખાતેમાં (તથા છેવટ) ઉપર છે તો કોઈએ પોતાની બંદગી તથા ધબાદત ઉપર ધુમટ કરવો નહીં જોઈએ. કારણ કે ખાતેમાંનો હાલ કેવો થશે તે જણાયલો નથી. અને કોઈ ગુનેહગારને ખાતરીથી દોષી જણવો નહીં જોઈએ. કદાપી તેનો ખાતેમો મરતી વેળા ખેરનો થાય. કેટલાક નાદાન કહે છે કે જ્યારે ખાતેમા ઉપર વાત રહી તો જુવાનીમાં એશ કરી લેવી જોઈએ ફરી જમીનીમાં તોખા કરી લઇશું. તો તેઓને શૈતાને ધોકો આપ્યો છે. કારણ કે યુદ્ધાપાં સુધી જીવતા રહેવાની ખાતરી ક્યાંથી થમ. કદાપી જવાનીમાં મોત આવી પડે. એટલુંજ નહીં પણ હરદમ માથા ઉપર મોત બિલેલું છે. યુદ્ધિવાળો માણસ જે વિચારશે તો તેને કોઈ વેળા ખોદાથી ગણતમાં રહેવું લાજેમ નથી. કારણ કે કહી “ શાયદ હમી નરસ નફસે વાપસીં” ખોવદ. ” * આ અક્ષાહ તું પોતાના એહસાનથી અમને શૈતાન તથા નફસની જાળથી છોડવ. અને અમારો ખાતેમો ખેર કર. આમીન.

૨૧૦ ખોખારીમાં અમદુદ્દાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે ચીજ ઉપર

તમો મજદુરી લોછો તેમાં કુરઆનની મજદુરી લેવી વધારે લાએક છે!

ફાયદો હજરત (સલ) ના સહાખા એક ગામમાં ગયા ત્યાં કોઈએ તેમની મેમાની કરી નહીં. તેમના જમીનદારને સાપે કરડ્યો ઝાડો ઝપટો ઘણો થયો પણ કંઈ આરામ થયું નહીં. તો તે લોકો સહાખા પાસે આવ્યા કે તમારામાંથી કોઈને મંત્ર આવડતું હોય તો તેને ઝાડો નાખો. અબુ સધદ્દે ખુદરી સહાખી (રદી) એ કહ્યું કે હા અમને મંત્ર આવડે છે. પણ વગર કંઈ લીધે અમો પઢીશું નહીં. તમોએ અમારી મેમાની કરી નથી. તેઓએ ત્રીસ બકરીનો વાયદો કર્યો. અબુ સધદ્દે (રદી) તેના ઉપર અલહુમ્મદો પઢી, તે તરત સારો થયો અને ત્રીસ બકરીઓ લાવ્યા. કેટલાક સહાખીઓએ તેના ખાવામાં ઢીલ કરી અને કુરઆન ઉપર મહેનતાણું લેવું દુરસ્ત જણ્યું નહીં. હજરત (સલ) ની રમઝ લોકોએ આ રકિસો કહ્યો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમોએ ઠીક ક્યું. કુરઆન ઉપર મજદુરી લેવી વધારે લાએક છે. આ બકરીઓમાં અમારો પણ હિસ્સો ગણો. ફરો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમને બહુ જણાયું કે અલહુમ્મદો સાપનું મંત્ર છે. આ હદીસથી જણાયું કે કુરઆન પઢવાનું મહેનતાણું લેવું દુરસ્ત છે. અને ધિમામ માલિક શાફેઇ તથા પાછળના હનફીઓનો એજ મજહબ છે. §

§ આ જગ્યા કોપી ઉતારનારની ભૂલ માલમ પડે છે. કારણ કે હનફીના પાછલાઓની નજદીક પણ કુરઆન પઢવાની મજદુરી લેવી દુરસ્ત નથી. માત્ર કુરઆન શિખાવવા ઉપર મજદુરી લેવી જરૂરતને લીધે દુરસ્ત કહી છે. અને આ હદીસથી કુરઆન પઢવા ઉપર મજદુરી લેવાનો આધાર લેવો ઠીક નથી. કારણ કે આ જગ્યામાં મંત્રના કામમાં પડવું છે. અબુ દાઉદ ઈબને માન્ન વગેરેમાં એળાદા ખીન સામેત (રદી) થી રિવાયત છે કે મેં એક શખ્સને કુરઆન શિખવ્યું તો તેણે મને કમાન ભેટ આપી. મેં દિલમાં કહ્યું કે આ કંઈ માલ

* અર્થ—કદાપી આજ શ્વાસ આખરી શ્વાસ હોય. શુ. મો.

૨૧૧ મુસલિમમાં ઇમરાન ખીન હોસેન તથા જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારો ભાઈ મરી ગયો છે ઉઠો તેની નમાઝ પઢો.

ફાયદો હજસ દેશનો ખાદશાહ નજબશી ખ્રીસ્તી ધર્મનો અને ઇનજીલનો આલેખ હતો. તે મુસલમાનોથી હજરત (સલ) નો હાલ દર-યાફત કરી તથા કુરઆન સાંભળી હજરતને વગર દેખે ઇમાન લાવ્યો. અને તે મુસલમાનો સાથે ઘણી ભલામી કરતો હતો. તે જે દિવસે હજસ (અખીસીનીયા) માં મર્યો તેજ દિવસે હજરતે (સલ) મદીનામાં ખખર કરી અને આ હદીસ ફરમાવી. ફરી ઇદગાહમાં સજ ખાંધીને તેની નમાઝ પઢી. આ હજરતનો મોઅજ્જે છે કે આઘેની ખખર આપી અને કહેવા પ્રમાણે નીકળી. આ હદીસથી જણાયું કે ગાએબ ઉપર નમાઝ પઢવી દુરસ્ત છે. અને ઇમામ શાફિઃ (રહ) નો આજ મત છે. હનફી મજહબ વાળા કહે છે કે આ વાત હજરત (સલ) ની સાથે ખાસ હતી. કદાપી જમીન (મેન્જેઝથી) લપેટાઈ હોય અને દુર નજદીક થયું હોય ‡ ખીજાઓને ગાએબ ઉપર નમાઝ પઢવી દુરસ્ત નથી.

નથી જેહાદમાં આથી હું તીર મારીશ. ફરી મેં હજરતને પૂછ્યું તો કહ્યું કે જે તું એવું ધારતો હોય કે અહલાહ તને અગ્નિનો તોફ નાખે તો તું તેને કબુલ કર. ખીજી હદીસમાં છે કે “કુરઆન પઢ પણ તેથી નહીં ખા” વગેરે મનાઈની હદીસો છે. માટે ફક્ત હજરતને લીધે આ વખતમાં શિખવવા ઉપર મજહુરી લેવી દુરસ્ત છે. પઢવા ઉપર મજહુરી લેવી દુરસ્ત નથી. એનો વધુ ખો-લાસો શામી કિતાબુલ ઇન્તરામાં તથા તેમની કિતાબ “શીફાઉલ અલીલ વખલ્લુલગલીલ” માં છે. શા. મો.

‡ અથવા તે જનાને હજરતની સામે ઉઠા-વાયો હોય તો ઇમામ જ્નેનાર થયા જેથી નમાઝ દુરસ્ત થઈ. આ વાતનો વધુ ખુલાસો ફતહુલ કદી-રમાં છે. શા. મો.

૨૧૨ મુસલિમમાં અબુ હેરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ખેદાની નજદીક ઘણો કમખખત નામનો તે શખ્સ છે કે જે શહિનશાહ (રાજ-ઓનો રાજા) કહેવાય.

ફાયદો સર્વ ખાદશાહોનો ખાદશાહ ખેદા છે ખદા ખીચારા મોહતાજને લાએક નથી કે તે શહિનશાહ કહેવડાવે. *

* ૨૧૩ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અ-નસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારા ભાઈઓ માર્યા ગયા. અને ખચીત તેઓએ કહ્યું છે કે “ઓ અલ્લાહ અમારા તરફથી અમારા નખીને ખખર કર કે અમે તારેથી મલ્યા ફરી તું અમારાથી રાજી થયો અને અમે તારાથી રાજી થયા.

ફાયદો કાફેરાનું એક ટોળું હજરત (સલ) ની પાસે આવ્યું અને બનાવટની રૂએ મુસ-લમાન થયા. અને કહ્યું કે અમારી સાથે કેટ-લાક સહાબાને મોકલો કે તેઓ અમને કુર-આન શિખવે. હજરતે (સલ) સિત્તેર કારીઓને કે જેઓ આખી રાત નમાઝ પઢવા કરતા અને દિવસના લાકડાં વિણીને વેચતા પોતે ખાતા અને મોહતાજને ખવરાવતા, તેઓને તેઓની સાથે કર્યા. તે કાફેરાએ માર્ગમાં દગેથી તેઓને શહીદ કર્યા. શહીદોએ શહાદત પછી ખોદાથી અરજ કરી કે અમારા હજ-રતને ખખર કર કે તો જીવરદલે (અલે)

* જેવી રીતે શાહિનશાહ કહેવડાવું દુરસ્ત નથી તેમ કાઈને કહેવું પણ દુરસ્ત નથી જેમકે ફીકહની કીતાબોમાં છે. આ નામ અહલાહને લા-એક છે પણ લોકો દુન્યાના ખાદશાહ ઉપર ખુશા-મતને લીધે વાખરે છે. શા. મો.

‡ આ હદીસથી જણાય છે કે સહાબાનો અકીદો હજરત વિષે એવો નહોતો કે હજરત દરેક જગ્યા હાજર નાજર છે તથા દુન્યાની દરેક ચી-જની ખખર રાખે છે. જેથી તેઓએ અરજ કરી.

આ કિસ્સો હજરત (સલ) ને કહ્યો. ત્યારે હજરતે આ હદીસ પોતાના સહાબીઓને ધર-
માવી. અને ચાલીસ દિવસ તે કાફરો માટે
બંદુઆ કરી.

૨૧૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં જાહેર
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ધર-
માવ્યું કે ખચીત મારી ઉમ્મત વિષે જે વધારે
દર મને લાગે છે તે હુત (અલે) ની કામનું
કામ છે (એટલે લોંબા બાજીની ખીક ઉમ્મ-
તમાં વધારે છે.) †

ફાયદો અબુ દાઉદમાં અબુદુલ્લાહ ખીન
અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ધરમાવ્યું કે જ્યારે તમે કાઢને લોંબા
બાજી કરતાં જુઓ તો બંનેને મારી નાંખો. *

૨૧૫ મુસલિમમાં અબુ સઇદ (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ધરમાવ્યું કે
દોજખવાળાઓમાં ઓછા અનખવાળો તે
શખ્સ છે કે જે અગ્નિના બે જોડા પેહેરશે
તેના બે જોડાઓની ગરમીથી તેનું ભેજું
હાંડીની તરેહ બઢશે.

ફાયદો ઇલાહી તારીખનાહ ! દોજખનો
ઓછો તથા હલકો અનખ આ છે, સખત
અનખને એના ઉપર તોલ કરવો જોઈએ.

અને તે અરબ જોદાએ કબુલ કરી. અને જખરઈલ
મારફતે ખખર કરી. એવી રીતે માનવું ફકર તથા
શિક્ક છે. જે વેળા કાફરો સિત્તર સહાબાને દગેથી
લઈ ગયા તે વેળા જો હજરતને તેઓની દગાની
ખખર હોત તો જવાબ શાના હે તે ? જુ. મો.

† ઈબને સીરીનથી રિવાયત છે કે જનાવરોમાં
આ ભુંડું કામ ભુંડ તથા ગધેડા સિવાય કોઈ
કરતું નથી. જુ. મો.

* આ ઉપરથી ઇમામ અબુ હનીફા (રહ) એ
કહ્યું કે લોંબા બાજીની સળ ઝિના સરખી નથી.
હાકેમની મરજ ઉપર છે જોઈએ સિયાસતની રૂએ
મારી નાખે, અથવા બીજી કોઈ સળ કરે.
જુ. મો.

૨૧૬ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી)
થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ધરમાવ્યું
કે ખચીત તમારમાંના એક જનતીનો
ઓછામાં ઓછો મરતખો આ છે કે અ-
લ્લાહ તેને કહેશે કે જે તારી આરજુ હોય
તે માંગ. ફરી તે માંગણી કરશે ફરી બીજી
વાર માંગણી કરશે ફરી તેને કહેશે કે શું
તે માંગણી કરી ? તે કહેશે કે હા. ફરી
તેને કહેશે કે ખચીત જે તે માંગણી કરી
તે તારે માટે છે અને તેટલું તેની સાથે છે.

ફાયદો અલ્લા જનતીને જ્યારે આ
મરતખો છે કે જેટલું માગશે તેનું બેવડું
તેને મળશે, તો મોટા મોટા મરતખા-
વાળાઓને જોદાજ જાણે કે શું શું કંઈ
મળશે. ?

૨૧૭ મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ ખીન
મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ધરમાવ્યું કે શહીદોની ૩૬ લીલા
પરિન્દા છે જે જનતના ઝાટમાં રહે છે. (જન-
તના મેવા ખાય છે) ઓકલેશીએ હુંક
કરીને આટલીજ રિવાયત કરી છે. અને
પૂરી રિવાયત આ છે. “ખચીત તેઓની
૩૬ લીલા પરિન્દાઓના પેટમાં છે. તેઓને
માટે અરશની નીચે કંદીલો લટકે છે.
જનતમાં જ્યાં ચાહે ત્યાં ચરે છે. ફરી તે તે
કંદીલોમાં રાત વાશો કરે છે. તો તેઓના
પરવરદિગારે તેઓને જોયા ફરી કહ્યું. શું
તમે કોઈ ચીજની ખાહેશ રાખો છો ?
તેઓએ કહ્યું કે અમે કશી ચીજની ખાહેશ
કરીએ. અમે જનતમાં જે જગ્યા ચાહીએ
છીએ ત્યાં ચરીએ છીએ. તો અલ્લાહે ત્રણ
વાર એવીજ રીતે પૂછ્યું. ફરી જ્યારે
તેઓએ જોયું કે વગર માંગે છુટકારો નથી
તો તેઓએ કહ્યું, ઓ પરવરદિગાર અમે
ચાહીએ છીએ કે તું અમારી અરવાહને
અમારા શરીરમાં ફરી નાખ, કે ફરી અમે

ખીજ વાર કતલ થઈએ § ૧રી ખોદાએ જોયું કે તેઓને કોઈ ચીજની હાજત નથી તો તેઓને પૂછવાથી છોડ્યા.

ફાયદો અમદુલ્લાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે મેં હજરતથી પૂછ્યું કે કુરઆનમાં અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે શહીદોને મુહાં નહીં સમજે તેઓ જીન્દા છે તેઓને રિજક મળે છે ખુશી કરે છે. ખોદાનાં ફજલથી. તો આ આયતની મતલબ શું છે? અને શહીદોનો મોદ્દસલ હાલ કેવો છે? ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ૧રમાવી. આ હદીસથી કેટલીક વાતો જણાઈ. એકતો આ કે રહને ફત્તા નથી, બદનતા મરવાની રહ મરતી નથી. ખીજ આ કે શહીદો મરતાંજ જન્મતમાં દાખલ થાય છે અને જીન્દાઓની તરેફ ખાય પીયે છે. ખીજાઓનો એ મરતગો નથી તેઓ કિયામતમાં હિસાબ થયા પછી જન્મતમાં જશે. ત્રીજ એકે જન્મત હાલમાં મોજુદ છે. અને સુનત જમાઅતનો એજ મત છે. ચોથી આ કે પેગમ્બરો બાદ શહીદોના ઘણા મોટા મરતગા છે.

૨૧૮ મુસલિમમાં સોખાન (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત માઈ નામ મોહમ્મદ છે. જે મારા લોકોએ માઈ નામ રાખ્યું છે.

ફાયદો સોખાનથી રિવાયત છે કે હું હજરત (સલ)ની પાસે ઉભેલો હતો. યહુદીઓનો એક આલેમ આવ્યો તેણે કહ્યું ઓ મોહમ્મદ

§ આથી જણાયું કે ખોદાના માર્ગમાં લડી શહીદ થઈલાને ફરી દુન્યામાં આવી કતલ થવાની ઘણી ખાહેશ છે. જેથી કોઈ ચીજ નહીં માર્ગતાં આ માંગ્યું. પણ ફરી દુન્યામાં આવવું એ ખોદાની આદત વિરુદ્ધ છે જેથી કમુલ થઈ નહીં. આ હદીસમાં બેહાદની તથા તેમાં શહીદ થવાની ફજલત બયાન થઈ છે. શા. મો.

અરસલામો અલેક. મેં તેને ધક્કો માર્યો કે એઅદખીથી કેમ નામ લે છે? યા રસૂલુલ્લાહ કેમ કહેતો નથી. ત્યારે હજરતે આ ૧રમાવ્યું કે મારા લોકોએ માઈ નામ આજ રાખ્યું છે. એટલે માઈ નામ લીધું તો શુ થયું. સુખદાન લાહ! હજરતમાં કેવો ખુશોક હતો.

૨૧૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અમદુલ્લાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧રમાવ્યું કે ખચીત વધારે અજાબવાળો લોકોમાં અલ્લાહની નજદીક કેયામતને દિવસે તસવીર બનાવનાર છે. *

૨૨૦ ખોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ તસવીરો બનાવનારને કિયામતને દિવસે અજાબ થશે અને તેઓને કહેવાશે કે જેને તમોએ બનાવી તેને તમો જીવતી કરો.

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે મેં એક ચાદર ખરીદી જેમાં તસવીરો હતી. તેને મેં પરદાની રૂએ ફરવાજા ઉપર લટકાવી હતી. હજરતે (સલ) બ્યારે તેને જોઈ તો ગહાર ઉભા રહ્યા ધરમાં આવ્યા નહીં. † ત્યારે મને જણાયું કે હજરતને કોઈ

* જે તે પૂજવા માટે બનાવતો હોય અથવા અલ્લાહના તસવીર બનાવવાના મુકાબલાથી બનાવતો હોય તો તે કાફર થશે જેથી તેને ધણોજ સખત અજાબ થશે. પણ જે એવી નૈયત નહીં હોય તો કખીરો ગુનોહ છે. અને વધારે અજાબવાળો છે. એટલે તે એવા અબબને લાએક છે. બાપદાદાની કે ખુન્ડગોની તસવીર ચીતરનારે, ચીતરાવનારે આ હદીસ ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ. શા. મો.

† આ હદીસથી જણાયું કે જે તસવીરની મનાઈ છે તે બદનવાલી કે શરીરવાળી હોય એ જરૂર નથી. પણ કોઈ બનદારનો નકશો હોય ફરી કગલ, કપડાં કે દીવારપર હોય કે ઢાલીને મૂર્તિ બનાવી હોય, સર્વ સરખી છે. અને આ પણ જણાયું કે બનાવનાર તથા રાખનાર બંને ગુનેહગાર છે. શા. મો.

ચીજ ખુરી લાગી છે. ત્યારે મેં કહ્યું કે ઓ રસલુલ્લાહ જે ચીજથી આપને રંજ થાય તેથી હું તોખાહ કરું છું. હજરતે ફરમાવ્યું કે આ ચાદર કેવી છે? મેં કહ્યું કે આપના ખેસવા માટે મેં ખરીદી છે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે જે ઘરમાં તસવીરો હોય ત્યાં જવું મકરૂહ છે. મુસલમાનોપર વાજેબ છે કે પોતાના ઘરોમાં તસવીરો રાખે નહીં. અને ઉમ્દા ઉમ્દા ચીજો શું ઓછી છે કે તસવીરોથી ઘરોને ખુતખાતું બનાવીએ અને તે ઉપર (ખોદાની રહમતની જગ્યા) ખોદાની લખાવત વરસાવીએ.

૨૨૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં સમ્બદ ખીન અખી વકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત સર્વ મુસલમાનોમાં વધારે ગુનેહગાર મુસલમાન તે શખ્સ છે કે એક ચીજ લોકો ઉપર હરામ નહોતી તેના વિષે સવાલ કરે ફરી તે તેના પૂછવાને લીધે હરામ થાય.

ફાયદો મસલો પૂછવો બે તરેહ ઉપર છે એક તો આ છે કે તેની હાજત પડે, અને તે વાત ખબર નથી જેથી જાણ માટે પૂછે, આ તો હુરત છે. એટલુંજ નહીં પણ તેને હુકમ છે કે દરયાશત કરે. બીજી આ કે નાહક વગર કામે પૂછવું અને હેરાન કરવું આ મના છે. તો હજરતે (સલ) એનેજ મના કર્યું કે નકામું વગર કારણે વાતો પૂછો નહીં. કદાપી હલાલ ચીજ તમારા નકામા સવાલ કર્યાથી હરામ થાય. અને તમે ગુનેહગાર થાઓ.

૨૨૨ મુસલિમમાં ઇમરાત ખીન હોસેન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જનતમાં રહેનારાઓમાં ઓરતો ઘણી ઓછી છે.

ફાયદો એટલે જનતમાં મરદ ઘણા છે. ફુયાની ઓરતો ઘણીજ ઓછી છે. કારણ કે

ઓરતોમાં દીનદારી તથા અકલમદી ઓછી હોય છે. અને ખાવિન્દોનું કહ્યું ઓછું માને છે. §

૨૨૩ બોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મદીનામાં કેટલાક લોકો આપણી પાછળ રહ્યા છે. પહાડોની ઊંચી નીચી જે જગ્યા અમે ચાલ્યા છીએ, ત્યાં તેઓ પણ (સવાબ લેવામાં) અમારી સાથે છે. તેઓને લાચારીએ રોક્યા છે.

ફાયદો હજરતે જગે તપુકનો ઇરાદો કર્યો તો કેટલાક મુસલમાનો પાસે સવારી તથા સફરનો સામાન નહોતો જેથી હજરતની સાથે જઇ શક્યા નહીં. નાચાર થઇને મદીનામાં રહી ગયા. જ્યારે હજરત ત્યાંથી પાછા ફર્યા ત્યારે માર્ગમાં આ હદીસ ફરમાવી. એટલે આ સફરની તકલીફમાં જેટલો અમારા સાથીઓને સવાબ થયો તેટલો તેઓને પણ થયો. કારણ કે તેઓ દિલથી અમારી સાથે છે. અગર જે તેઓ નાચારીને લીધે જાહેરમાં છુટા છે. આ હદીસથી જણાયું કે સાચી નીયતને દીનમાં ધણો દખલ છે.

૨૨૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અશઅરી લોક જ્યારે લગાઇમાં મોહતાજ થાય છે અથવા મદીનામાં તેઓના બચ્ચાઓનો ખોરાક ઓછો થાય છે તો તેઓ પાસે જે હોય તેને એક કપડામાં બેશુ કરે છે. ફરી આપસમાં એક વાસણથી ખરાબર વેંદચી લે છે. તેઓ મારાથી છે

§ વળી ઘણી ખરી અલેપકારી હોય છે જરા ઓછું પરચાથી કે તકરાર થયેથી કહે છે તું હમેશનો એવો છે તારું કંઈ મેં જોયું નથી. વગેરે. શા. મો.

(મારી રીતપર છે) અને હું તેઓથી
(હું તેઓથી રાજી છું)

ફાયદો અશ્વરૂપી એ યમનની એક ક્રોમ
છે જેમાંથી અપુ મુસા અશ્વરૂપી આ હદી-
સના રિવાયત કરનાર છે. તેઓની આ આ-
દત ખમાન કરીને પસંદ કરી કે જેથી બીજા
લોક પશુ આપસમાં એવી રીતે ઇતેશક કરે.

૨૨૫ બુખારીમાં અપુ ઝરિ (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે
ખચીત જેઓ વધારે માલવાળા છે તેઓજ
દિયામતને દિવસે સવાખથી મુઝલીસ છે. પણ
જેણે આવી રીતે આવી રીતે આવી રીતે
માલને ખરચ કર્યો. એટલે જેમણે ડાબે
અને આગળ સર્વ સુરેખ ખુબ આપ્યો.

ફાયદો એટલે જે માલદારે ખોદાના મા-
ર્ગમાં સારી રીતે આપ્યો તેને તો બેશક ધણો
સવાખ મળશે. પણ જેણે બખાલી કરી અને
માલને જ્યાંથી રાખ્યો તે દિયામતમાં કંગાલ
થશે. ન તો માલ પાસે હશે અને ન સવાખ.

૨૨૬ બુખારીમાં અપુ હોરરા (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખ-
ચીત મદીના તરફ ઇમાન ખેંચાઈ આવશે
જેની રીતે કે સાપ પોતાના ઘરમાં ધસાડાઈ
આવે છે.

ફાયદો મદીનું ઇમાનનું ધર છે દરેક વ-
ખતે ઇમાનદારોને ત્યાં જવાની હાજત રહી
છે. જ્યારે હજરત (સલ) જીવતા હતા તો એ
તરફથી દીન શિખવા મુઝલમાનો જતા હતા.
ફરી ખલીફાઓના વખતમાં એવીજ રીતે
જાણ કરતા, અને ત્યાં મોટા મોટા આલીમ
થતા રહ્યા. અને દરેક વખતે લોકો ધલમ
શિખવા જાણ કરતા. ૧૨ી હજરત (સલ) ની
બાદ મોખારકની જગ્યાએ કરવા હમેશા જાણ

કરે છે. મતલબ કે મુસલમાનોને મદીના શ-
રીફ જવાની હમેશા હાજત છે. અને કયામ-
તની નજદીક એ તરફ કુશરનો ગલબો થશે,
આખર સર્વ મુલકોના ઇમાનદાર લોક સર્વ
તરફથી ધસાડાઈને મદીનામાં ઇમાન મહદીની
પાસે ભેગા થશે. તો જ્યાંથી ઇમાન નીકળ્યું
હતું ત્યાંજ ખેંચાઈને જશે.

૨૨૭ બુખારી તથા મુસલિમમાં જાબર
તથા આબેશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજ-
રતે ૧૨માવ્યું કે ખચીત જે ઘરમાં સૂરનો
હોય છે તેમાં (રહમતના) ફિરશતા દાખલ
થતા નથી.

ફાયદો જ્યારે રહમતના ફિરશતા નહીં આ-
વ્યા તો બેશક તે ઘરમાં બેખરકતી ફેલાશે. *

૨૨૮ બુખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ-
લ્લાહ ખીન ઓમર તથા આબેશા (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે ૧૨માવ્યું કે ખચીત
તલખીના (જવની લાહી) ખીમારના દિલને રા-
હત આપે છે અને તે કેટલોક ગમ દુર કરે છે.

ફાયદો તલખીના તે વગર ચાળેલા જવના
આઠાની લાહીનું નામ છે તે દિલ દિમાગને
કુવત આપે છે, અને મેઅદા (હોજરી)ને મવા-
દથી સારું કરે છે. તો નાતાકાત ખીમારને
રાહત પણુ થશે અને ગમ પણુ દુર થશે.
સીફરસ સઆદતમાં રિવાયત છે કે હજરત આ-
બેશા (રદી) ની આદત હતી કે માતમવાળા-
ઓને જવની લાહી પાતાં હતાં કે જેથી થાંડક
પડે અને ગમ દુર થાય.

* જે બરકતીની મતલબ આ નથી કે તે ઘ-
રમાં પૈસો રહેશે નહીં, પણ એની મતલબ આ
છે કે રહમતના ફિરશતા જ્યારે નહીં આવશે તો
ત્યાં રહમતને લાએકના કામો થશે નહીં અને જો:
થશે તો તેમાં સે તરેહની ખરાબીઓ. અને માલ
જે અફાહની રહમત છે તેમાં પણુ બેખરકતી થાય
એટલે તેથી સારાં કામો થાય નહીં. આની ખાતરી
તસવીરી રાખનારાઓના ચલણ તથા તેમની હા-
લતથી પણુ થાય છે. શા. મો.

* અશ્વરૂપી તેઓ માતા છે અને હું તેઓનો
હું શા. મો.

૨૨૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં નોઅ-
માન ખીત બશીર (રહી) થી રિવાયત છે કે
હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હલાલ ખુલ્લું
છે અને હરામ પણ ખુલ્લું છે. પણ હલાલ
હરામની વચ્ચે (જને સાથે લાગતી) શુખ્હની
ચીજો છે, જેને ઘણું લોકો જાણતા નથી. તો
જેણે શુખ્હની વસ્તુથી પરહેજ કરી તે પો-
તાના દીન તથા આખરને સલામત લઇ ગયો.
અને જે શુખ્હની વસ્તુઓમાં પડ્યો તે આખર
હરામમાં પડ્યો. જેમકે હેમા કહેતાં રોકેલી
જમીનની આસપાસ ચરાવનારો ચરાવશે તો
કરીબ છે કે તેમાં પણ ચરશે. સાબલો કે બેશક
દરેક ખાદશાહની એક હેમા (રમની, રોકેલી
જમીન) છે. અને ખચીત જાણી લો કે અ-
લાહની હેમા તે તેની હરામ કરેલી ચીજો
છે. જાણી લો કે બેશક બદનમાં એક ગોસ્ત-
નો ટુકડો છે કે જ્યારે તે ઠીક હોય છે તો
આખું બદન ઠીક હોય છે અને જ્યારે તે
બગાયું તો આખું બદન બગડે છે. જાણી લો
કે તે ટુકડો ફિલ છે.

ફાયદો આ હદીસ ઘણા કામની છે. એમાં
શરીઅત અને તરીકત અને સમાયલી છે. એને
સારી રીતે યાદ રાખવી જોઈએ, કે દુન્યાની
મર્વ ચીજો ત્રણ તરેહની છે (૧) હલાલ (૨)
હરામ અને (૩) શુખ્હવાળી. જે ચીજો હલાલ
છે તે ફરઆન હદીસમાં સાફ રીતે ખુલ્લી છે,
મર્વ મુસલમાનોમાં પ્રખ્યાત છે. જેમકે ખેતી,
વેપાર, સજદગી, ગાય, બકરી, ઊંટ, દૂધ, શેહેદ,
મેયો, ત્રિગેર. અને જે હરામ છે તે પણ
પ્રખ્યાત છે. જેમકે નાલક કતલ કરવું, શરાબ,
સુવર, જુઓ, બિચાર, ચોરી, દગાખાજી, જૂઠું,
એવીજ રીતે ખીજી ચીજો જેને સર્વ હરામ
જાણે છે. જાહેલ સુદાં. અને જે શુખ્હકાર
ચીજ એટલે તે કંઈ તો હલાલ સાથે લગાવ
રાખે છે અને હરામ સાથે પણ વલગણ રાખે
છે જેમકે કાઠ ચીજોને તું પોતાના ઘરમાં
જુઓ પણ તને આ ખખર નહીં હોય કે તે

ચીજ તારી છે અથવા ખીજ શાહની છે, તો
તેને ઘણા લોકો જાણતા નથી. તો તેનો હજરતે
(સલ) આ કાયદો બતાવ્યો કે જે ચીજમાં
શુખ્હ પડે કે આ ચીજ હલાલ છે અથવા
હરામ છે, અથવા આલેમેનો તેમાં ઇખતેલાફ
પડે કાઠ હલાલ કહેતો હોય અને કાઠ હરામ,
તો તેને તજી દે. કદી કરે નહીં એમાંજ દી-
નનો બચાવ છે. કારણ કે શાયદ તે હરામ
હોય. અને નહીં તો જ્યારે આદમી શુખ્હ-
વાળી ચીજમાં પડ્યો તો કહેતાં રહેતાં
હરામ ચીજોમાં પણ સપડાઇ જાય છે. તકવો
અને પરહેજગારી એનું નામ છે કે માણસ
શુખ્હની વસ્તુથી બચે. ફરી હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું કે તકવો શદ્ત જહેરની સફા-
ઈતું નામ નથી તકવાનું મયક ફિલ છે.
જ્યારે ફિલમાં ઇમાન ધુસ્યું અને તેની નારા-
જીનો ખોફ જીવમાં સમાયો તો આખા દાન
હાથ પગ સર્વ આપો આપ સુધરે છે.
કારણ કે ફિલ તમામ બદનનો ખાદશાહ છે.
તો જે ફિલજ બગાયું એટલે હિરસ ફિસક
ફાગુર તેમાં વચ્યું તો સઘળું બદન બગાયું
આપો રંડીયોને ઘોરે છે, કાન ગીયત અને
વાખની અવાજપર મગન છે જીલ હરામનો
લુકમો ચટ કરે છે. ન મોતનો કંઈ ગમ છે
ન કેયામતનો કંઈ દર. ઓ અલ્લાહ ! તું
તારો ભય અમારા ફિલમાં નાખ. અને આ
બલાઓથી અમને કાઢ. આમીન

૨૩૦ મુસલિમમાં અખદુલાહ ખીત અ-
ખ્યાસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું “ ઇન્નલ હરક લિલ્લાહે નહમ-
દાહુ વ નસ્તકનાહુ મન યહદહીલ્લાહે
રં. મોદીલ્લાહ લહુ વ મન હદલીલ હો
રં. હાદેય લહુ વ અશહદો અદ્લા એ-
લાહ દહીલ્લાહે વહદહુ લાશરીક
લહુ વ અન્ન મોહરમદ અપ્પહાહુ વ

રસૂલોહુ x અમ્મા બાદ ” * જેમાદ અજદી જ્યારે હજરત (સલ) પાસે આવ્યો અને કહ્યું કે, ઓ મોહમ્મદ ખચીત હું આ હવા (એટલે આસેખ જીન થેના-પણા) તું મંત્ર બાણું છું અને અલ્લાહ જેને ચાહે છે તેને મારા હાથથી શીશા આપે છે શું તને પણ એની ગરજ છે? (ખાઉશ હોય તો તને પણ ઝાડો ઝપટો નાખું.) ત્યારે હજરતે (સલ) આ ખુતબો પઢ્યો.

x અબ્દ નો અર્થ શુજરાતી બેદુમાં શુલામ તથા બંદાનો થાય છે. શુલામ તથા બંદાનો અર્થમાં મોહતાજ આજેજ અને તાબેદારી સમાયતી છે. હજરત મોહમ્મદ (સલ) અલ્લાહની સર્વ મખલુકથી અદ્વલ છે. છતાં અબ્દનો શબ્દ આ જુત-બામાં કલેમા શહાદતમાં તથા અત્તહીયાત વગેરેમાં હજરત પર વપરાયો છે. અને તે પણ રસૂલના શબ્દથી. પ્રથમ તેનું કારણ આજ કે અલ્લાહની મોટાઈ અને સર્વ મખલુકનું આજજ થવું મોહ-તાજ થવું તાબેદાર થવું લોકોના દિલમાં સમા-યતું રહે. તથા નખીસાહેબ વિષે લોકોનો અપ્રીદો પ્રીરિતઓ સરખો થાય નહીં. તથા બંદાનો શબ્દ ઈસા [અલે] વિષે કહેવાથી ખીરિતઓ ચોડે છે, તેમ હજરત મોહમ્મદ (સલ) વિષે કહેવાથી કોઈ ચોડે નહીં. એજ માટે દરરોજ પાંચ વખત અત્ત-હીયાતમાં હજરત [સલ] ના અબ્દ થવાનો ઇન્-શાર કરવો વાજબ છે. પણ નમાઝમાં શું પઢાય છે? શાનો ઈન્શાર થાય છે? કેવી રીતે અલ્લાહની તાજમ થાય છે? તે અરબી નહીં જણાયાથી સ-મજતા નથી તેથી કોઈ અજાણ હજરત [સલ] ને અલ્લાહના બંદા કે અલ્લાહના શુલામ કહેતાં સાં-ભળે તો તેને અધરું લાગે છે. અને કોઈ શૈતાનને બેહ-કવવાનો મોકો મળે છે. પણ જેઓ લોકોને એમ કહે છે કે એ શબ્દ હજરત માટે વાપરવો હજરત [સલ] નું અપમાન છે તેઓમાં પ્રીરતીપણાની બા છે. તે-ઓએ યાદ રાખવું કે સાધારણ લોકો તથા કાફરો તો અલ્લાહના બંદા નામના તથા પેદાએશની રૂએ છે પણ નખીયો વલીયો અલ્લાહના બંદા કામના પણ છે. એટલે પૂરતી રીતે મોંથી તથા કામથી અલ્લાહની આગળ પોતાનું આજજ થવું મોહ-તાજ થવું તાબેદાર થવું જાહેર કરે છે. અને એ એમની ખુબી છે. શા. મો.

* અર્થ—ખચીત સર્વ ખુબીઓ અક્ષાહ માટે છે અમો તેની રત્નતી કરીએ છીએ અને તેનાથી

ફાયદો જેમાદ અજદી યમનનો એક શખ્સ હતો. ઝાડકમાં તેને દખલ હતો. જ્યારે તે મક્કામાં આવ્યો તો મક્કાના કાફે-રાએ તેને કહ્યું કે ખોદાની પનાહ મોહમ્મદ દીવાનો બન્યો છે, કંઈ આસેખનો તેને ખલલ છે, તું તેને પોતાના મંત્રથી ઝાડ-તે હજરતની પાસે આવ્યો અને હજરત (સલ) થી ઝાડકુંકની માંગણી કરી ત્યારે હજરતે (સલ) અમ્મા બાદ (એ પછી) સુધી ખુતબો પડ્યો. ખોદાની હમ્દ તથા તારીફ પછી કંઈ કહેવા માંગતા હતા કે તેણે હજરતને શેક્યા અને કહ્યું કે આ શખ્સોને ફરી પઢો. હજરતે (સલ) તેને ખીજવાર પઢ્યા. તેણે કહ્યું કે ફરી પઢો હજરતે તેને ત્રીજવાર પઢ્યા. ફરી જેમાદે કહ્યું કે હું નજુમીયો, જાદુગરો, અને શા-એરોની ઘણી વાતો સાંભળી ચુક્યો છું પણ આવું ઉમદા કલામ તો મેં કદી સાંભળ્યું નથી. ખોદાની કસમ આ વાતથી ફસાહતની શાગ (તેહ) સમુદ્રની તરેહ મળતી નથી ઓ હજરત (સલ) આપ પોતાનો હાથ આગળ કરો હું બેઅત તથા તોખા કરું છું. ફરી જેમાદ મુસલમાન થયો. સુબહાત-લ્લાહ ! આસેખ ઝાડવા આવ્યો પોતેજ ઝડાઈ ગયો.

૨૩૧ મુસલિમમાં અમુ સબદ (રદી) દ્વા-રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત દુન્યા મીદી તથા હરી બરી છે. અને ખચીત અલ્લાહ એક ટોળાં પછી તમને તેમાં માત્રેક બનાવે છે. ફરી તે જુએ છે કે તમો કેવી રીતે કામ કરો છો.

(દરેક કામમાં) મદદ માંગીએ છીએ. અલ્લાહ જેને મારો લગાડે છે તેને કોઈ ભરકાવનાર નથી. અને જેને તે ભરકાવે છે તેને કોઈ મારો લગાડ-નાર નથી. અને હું શાંક્ષી આપુ છું કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ પૂજ્ય નથી, તે એકલા છે. તેનો કોઈ ભાગીયો નથી. અને ખચીત મોહમ્મદ (સલ) તેના બંદા છે તથા તેના રસૂલ છે. એ પછી ” શા. મો.

ફાયદા એટલે જેવી રીતે મીઠાઇ દિલને અને લીલોતરી આંખને સારી લાગે છે તેવીજ રીતે દુન્યાની લેહેજત અને અસખામ ઉપર માણસ લોટ પોટ થાય છે. અને ખોદા એક ટોળાને દુન્યાથી ઉઠાવી ખીજા ટોળાને ત્યાં પરીક્ષા કરવા જમાવે છે. ફરી જે દુન્યાની એશ આરામમાં સપડાયો તો તેણે ઘોઢા ખાધો તે ખોદાને લુલ્યો. અને જેણે દુન્યાની ખેવકાષને સોંચ કરી કે એ આગલા લોઢા પાસે ક્યાં રહી કે અગતી પાસે રહેશે, ફરી તેને બાળકોનો ખેલ સમજીને અને બાળગરનો તમાશો જાણીને એની જાળમાં નહીં ફર્યો અને પોતાના માલિકને નહીં લુલ્યો, તેજ હુશયાર તથા દુર અંદેશ છે, અને તેનુંજ નામ દીનદાર છે. હજરતે (સલ) એક વાર અસર પછી ખુતબો પઢ્યો અને કયામત સુધી જે થવાનું હતું તે ફરમાવ્યું જેને યાદ રહ્યું તેને યાદ રહ્યું અને જે ભૂલ્યો તે ભૂલ્યો. તે પછી આ હદીસ ફરમાવી કે જેથી મુસલમાનો વિચાર કરે અને દુન્યાના ફનાથી નીકળે.

૨૩૨ મુસલિમમાં અમુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત દીન પ્રથમ મુસાફરની જેમ પ્રગટ થયું * અને ૧૨ી જેવી રીતે દીન જાહેર થયું તેવી રીતે છેવટમાં થશે. તો મુસાફરોને ખુશી થાઓ.

* એની એક મતલબ આ છે કે જેવી રીતે પ્રથમ ઇસ્લામ જાહેર થયું અને તેને થોડાઓએ કબુલ ક્યું તેમ છેવટમાં તેને થોડાક લોકોજ કબુલ કરશે. તો વખત તેવોજ આવ્યો છે કે બિદઅત જે તજવાની છે તેને સુનત સમજી કરે છે. અને ઇસ્લામના ફરજે થોડા લોકોજ જાનવે છે. અથવા આ મતલબ છે કે પ્રથમ ગરીબ લોકોએ દીનને કબુલ ક્યું તેમ છેવટમાં ગરીબોમાંજ દીનદારી રહેશે અને માલદારો માલની મગફરીમાં દરલામની દરકાર રાખશે નહીં શા. મા.

ફાયદા આની મતલબ આ છે કે ઇસ્લામ શરૂ શરૂમાં ઘણુંજ કમ હતું કોઇ તેનો દોસ્ત કે મદદગાર નહોતો. જેવી રીતે મુસાફરને સફરમાં કોઇ છોડતું નથી. ૧૨ી થતાં થતાં સઘળી દુન્યામાં ઇસ્લામ ફેલ્યું. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આખર કયામતની કરીબ ફરી પાછું ઇસ્લામ જેમ પ્રથમ હતું તેમ કમ થશે. તો તે વેળાના મુસલમાન મુસાફરોની જેમ ખેયારો-મદદગાર થશે. જેમકે આ વખતમાં કે જે કોઇ દીનદારી ઉપર કમ્મર બાંધે છે તેનું કોઇ સાંભળતું નથી. કાફરો તો કોરે રહ્યા કલેમા જો તેના ઉપર હસે છે. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે એવા સખત વખતમાં ઇસ્લામ ઉપર મજબુત રહ્યો તેને જનતની ખુશી થાઓ.

૨૩૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ. એશ્વા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત માણસ જ્યારે કરજદાર થાય છે તો તે વાત કરે છે તો જૂઠી કહે છે, અને વાઝેદો કરે છે તો તે તેને પાળતો નથી.

ફાયદા હજરત (સલ) નમાઝમાં કરજથી ઘણી પનાહ માંગતા હતા. કોઇએ કહ્યું કે ઓ હજરત આપ કરજથી કેમ ઘણી પનાહ માંગો છો, ત્યારે હજરતે આ હદીસ ૧૨માવી.

૨૩૪ મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ બીન મસ-જિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત માણસ સાચું બોલ્યા કરે છે તે ખોદાને ત્યાં પણ સાચો લખાય છે. અને માણસ જૂઠું બોલ્યા કરે છે તે ખોદાને ત્યાં પણ જૂઠો લખાય છે (એટલે જ્યારે માણસને સાચા અથવા જૂઠું બોલવાની ટેવ પડે છે તો તે તેમાં કામેલ થાય છે.)

૨૩૫ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪૨- માવ્યું કે ખચીત માણસ લાંબા વખત સુધી જનતીયો જેવાં કામ કરે છે ૪રી તેનો ખાતેમો દોજખીઓના કામ જેવું કરીને થાય છે. અને ખચીત એક માણસ લાંબા વખત સુધી જહનનમીયોના જેવું કામ કરે છે ૪રી તેનો ખાતેમો જનતીયોના જેવાં કામ ઉપર થાય છે. x

ફાયદો એટલે ખાતેમાની ગણતરી છે અથમના કામોનો ભરાસો નથી. તો ધલમ તથા ધખાલત ઉપર મગરૂરી કરવી જોઈએ નહીં.

૨૩૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪૨માવ્યું કે ખચીત રહેમનો શબ્દ રહમાનથી નીકળ્યો છે ૪રી અલ્લાહે (રહ- મને) કહ્યું કે જે કાંઈ તારી સાથે મેલાપ રાખશે તેનાથી હું મીલાપ રાખીશ અને જે તને તોડશે તેને હું તોડીશ.

ફાયદો રહમના અર્થ ખીરાદર પવરીના છે તો ૪રમાવ્યું કે એ શબ્દ રહમાનથી નીકળ્યો છે એટલે રહમમાં જે અક્ષરો છે તેજ રહમાનના ધાતુ અક્ષર છે. ૪રી ૪ર- માવ્યું કે જે સગાઓની પવિરશ કરશે તેના પર હું કરમ કરીશ અને જે ખીરાદર પરવરી નહીં કરશે ખોદા તેના ઉપર કરમ નહીં કરશે.

૨૩૭ બોખારીમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪રમાવ્યું કે ખચીત જે ચીજને પેદાએશની સગાઇ હરામ કરે છે એટલે નિકાહને તેને દૂધ પીવું હરામ કરે છે.

x આથી જણાયું કે મુસલમાનોને જોઈએ કે હમેશા સારાં કામો કરતા રહે એવી આશાથી કે તેનો ખાતેમો સારાં કામ ઉપર થાય. શા. મો.

ફાયદો એટલે જ્યાં જ્યાં નસખને લીધે નિકાહ દુરસ્ત થતા નથી ત્યાં દુધ પીવાને લીધે. પણ નિકાહ દુરસ્ત નથી જેમકે મા બેહેનથી નિકાહ હરામ છે તેમજ દાઇ તથા દાઇની છોકરીથી પણ નિકાહ મના છે. એ- વીજ રીતે ખીજનો પણ તોલ કરવો જોઈએ. દૂધ પીવડાવવાનું મોટું હક છે દાઇ તથા તેના સગાઓથી સુલૂક કરવો સુનત છે.

૨૩૮ મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪ર- માવ્યું કે ૩૬ જ્યારે કબજા થાય છે તો તેની પાછળ આંખ પણ ચાલી જાય છે.

ફાયદો હજરત ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે અબુ સલમા જ્યારે મરી ગયા તો હજરત (સલ) તશરીફ લાવ્યા. જોયું તો આંખ ખુલ્લી રહી ગઇ છે. જેવી રીતે મુહાનની થાય છે. ૪રી હજરતે (સલ) પોતાના હાથથી આંખ બંધ કરી અને આ હદીસ ૪રમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે મુહાનની આંખ બંધ કરવી જોઈએ. *

૨૩૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ બકરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૪રમાવ્યું કે જમાનો ચકર ખાઇને જે દિવસે અલ્લાહે આસમાન જમીનને ઉત્પન્ન કર્યાં તેવી હાલતને થયો છે. વર્ષ બાર મહિનાનું છે ચાર મહિના તેમાંના હરામ છે (એટલે તેમાં લડવું ભીડવું દુરસ્ત નથી.) પણ મહિના તો એક પછી એક લાગેલા છે જુલકઅદ, જુલ હિજ્જ. મોહર્રમ, અને મોદરનો રજબ કે જે જોમાદરસાની અને શાબાનની વચ્ચે છે.

ફાયદો આ ચાર મહિનાની યુજુરગી લાંબી મુદતથી ચાલી આવી હતી. જેથી મ- કાના કાફેરોની દસ્તુર હતી કે જ્યારે તેઓને

* એમાં આ હીકમત છે કે મહુદું બદ દસ્તુર દેખાય નહીં. શા. મો.

લડવા અથવા લુટવાનો વિચાર થતો તો આ મહિનાઓને બદલી નાખતા જેમકે મોહરમાં લડતા તો સરરતું નામ મોહરમાં રાખતા. એવીજ રીતે તે કમળખતોએ મહિનાઓમાં ફેરફાર કરી નાખ્યો હતો. મહિનાનો અસલ હિસાબ દીક રહ્યો નહોતો. જે વર્ષ હજરતે (સલ) આખર ઉમરમાં હજજતુલ વદા કરી તો જીલહિજ્જનો મહિનો બંને હિસાબથી બરાબર થયો અસલના હિસાબથી તથા કાફેરોના હિસાબથી પણ. ત્યારે હજરતે હજજની મોસમમાં અરફને દિવસે હજરો માણસોના રૂખર આ હદીસ ફરમાવી. એટલે હવે જમાનો ચક્રર ખાઇને અસલ હિસાબ પર દીક થયો. હવે કોઇ આ હિસાબને બગાડે નહીં. † અરબમાં મોજર એક કોમતું નામ હતું તેઓ રજખને ઘણું માન આપતા હતા. જેથી રજખને તેઓની તરફ લગાડ્યો છે.

૨૪૦ મુસલિમમાં હોજેશ ખીન અસીદ ગેફરી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે દસ નિશાનીઓ થયા વગર કયા મત થશે નહીં. (૧) પૂર્વમાં ભોંયનું ધસવું (૨) પશ્ચિમમાં જમીનનું ધસવું. (૩) અરબના જંગલમાં ભૂમીનું ધસવું. § (૪) ધુમાડો (કે જે આખી જગતમાં ફેલાશે.) (૫) દજ્જલનું નીકળવું. (૬) જમીનના જનતવરનું નીકળવું. (૭) યાજુજ માજુજનું નીકળવું. (૮) સુર્યનું પશ્ચિમ તરફથી ઉગવું. (૯) અગ્નિ કે જે

† આ બાર મહીનાની ગણતરી રાખવી અને તેની સંભાળ કરવી ફરજે દેખાયા છે. જે આખા શહેરમાં કોઈ એક માણસ પણ એની સંભાળ નહીં રાખશે તો સર્વ ગુનેહગર થશે. ઈસ્લામના ઘણા કામો આ બાર મહીનાની સંભાળ ઉપર ચાલેલાં છે. કાગળ પત્રોમાં એ તારીખ લખવી ઘણી સારી છે. શુ. મો.

§ માલિક (રહ) ની રિવાયત પ્રમાણે એ મક્કા મદીના યમામા અને યમનમાં થશે. શુ. મો.

અદનના કીનારાથી નીકળશે તે લોકોને હાંકશે (જે શામના મુલકમાં લઇ જશે) આ હદીસમાં દસમી નીશાની વર્ણવેલી નથી પણ તે ખીજી હદીસમાં છે તે (૧૦) ઇસા ખીન મરયમનું ઊતરવું.

ફાયદો હજરતના સહાબાઓ કયામતનું કંઈ બયાન કરતા હતા. એટલામાં હજરત (સલ) તશરીફ લાવ્યા. ફરી હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. અલી મુરતબ (રદી) થી રિવાયત છે કે કયામતથી પેહેલાં જહાનમાં ધુમાડો ફેલાશે. મુસલમાનોને જુકામ થશે અને કાફેરોનું માથું નીશાની જેમ ચકરાશે. મક્કામાં જમીનથી એક જનવર સાંઠ ગળ લાંબુ નીકળશે. માથું તેનું બળદ જેવું, આંખ ભુંડ જેવી, કાન હાથી જેવા, શીંગડાં પહાડી બકરા જેવાં, છાતી વાઘ જેવી, કુખ ખીલાડી જેવી પુંછડી ઘેટા જેવી, રંગ ચીતા જેવા અને હાથ પગ ઊંટ જેવા. તેની પાસે હજરત મુસાનો અસો તથા હજરત સુલેમાનની અંગુડી થશે. મુસલમાન તથા કાફેરોને સુંગીને ખતાવશે અને કહેશે કે ઇસ્લામી દીન સાચું છે અને ખીજા સર્વ દીન જૂઠાં છે.

૨૪૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં મોગીરા ખીન શોઅબા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત સુધ તથા ચંદ્ર બંને અલ્લાહની નિશાનીઓમાંની નિશાની છે § તે કોઇના મર્યાથી કે કોઇના જીવ્યાથી. * ગ્રહણ થતા નથી. ફરી બ્યારે તમે ગ્રહણ જુઓ તો તે છુટે ત્યાં સુધી અલ્લાહથી દુઆ કરો. અને નમાઝ પઢો.

§ એટલે તે બંનેથી અલ્લાહ પોતાના બંદાને ડરાવે છે જેમકે ખીજી હદીસમાં છે. શુ. મો.

* એટલે જેમ કોઈ સારા માણસનાં મર્યાથી ગ્રહણ થતું નથી તેમ કોઈ બુરાના જન્મથી પણ થતું નથી. શુ. મો.

ફાયદો જે દિવસે હજરત ઇબ્રાહીમ (અલે) હજરત (સલ) ના ખેટાને ઇતતેકાલ થયો તે દિવસે ગ્રહણ થયું હતું. લોકોએ કહ્યું કે ઇબ્રાહીમના મોતથી ગ્રહણ થયું છે, ત્યારે હજરતે 'ફરમાવ્યું' કે આ ખોટાની કુદરત છે, તમારી ધારણા ગલત છે. ગ્રહણની નમાઝ બે રકઅત સુનત છે. તેમાં મોટી સુરતો પડે. જ્યાં સુધી રોશની નહીં થાય ત્યાં સુધી છકર તથા હોઆમાં લાગેલો રહે અને સાંકો કરવો પણ સુનત છે. *

૨૪૨ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મહિનો આગણત્રીસનો પણ થાય છે.

ફાયદો એકવાર હજરતે કસમ ખાધી (ઇલા કર્યો) કે મહિના સુધી ખીખીયો પાસે નહીં જઈશ. આગણત્રીસ દલાલ પછી તેઓની પાસે પધાર્યા. લોકોએ અરજ કરી કે આ રસુલુલ્લાહ આપે મહિના ભરની કસમ ખાધી હતી. હજરતે ફરમાવ્યું કે શું થયું? મહિનો આગણત્રીસ દિવસનો પણ થાય છે.

૨૪૩ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત શૈતાન જ્યારે નમાઝની અગ્નન સાંભળે છે તો તે રોહાની જગ્યા જેટલો દુર જાય છે.

ફાયદો રોહા એક જગ્યા છે મહીનાથી છત્રીસ કોસ ઉપર છે.

૨૪૪ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે

* મુસલમાનોમાં ગ્રહણમાં સદકો ફરવાનો રિવાજ પ્રદાન નીકળી ગયો છે. એ સુનત જરી થવી જોઈએ. એ વેળા હોળા કરવામાં આ ભેદ છે કે જ્યારે એવી બીહામણી નિશાની જુએ છે, તો માણસનો આત્મા સ્વભાવીક રીતે દુન્યાથી ફરી ખોદા તરફ થાય છે. તો હોળા કબુલ થવાની આશા એના વખતમાં વધારે હોય છે. માટે હોળા સુનત થઈ શકે. મો.

ખચીત અરખના જાહરામાં નમાઝ પઢનારા હવે શૈતાનને પૂજે એથી તે નિર્માશ થયો છે. પણ તેઓમાં શીતનો નાખવાનો કામુ છે.

ફાયદો એટલે અરખમાં ઇસ્લામ કા એમ રહેશે ત્યારે ખુતબરસ્તી થશે નહીં શૈતાનની પૂજાથી મતલબ ખુતબી પૂજા છે. તો સાચું છે કે અરખમાં આત્માર સુધી ખોદાના રજાથી ખુતબરસ્તીને કોઈ જાણતું નથી. અલબત્ત ફિત્નો રસાદ ધણ થયા. તેથી માણસ કાફર થતો નથી. આ હદીસથી અરખની મોટાઈ સિદ્ધ થઈ. *

૨૪૫ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત શૈતાન માણસના બદનમાં લોહીની જેમ રહે છે.

ફાયદો એટલે ખુરા ખીયાલ નાખવામાં શૈતાનનો માણસ ઉપર ધણો કામુ છે.

૨૪૬ મુસલિમમાં હોજેશ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે ખાણા ઉપર અલ્લાહનું નામ નહીં ખોલાયું હોય x તેને શૈતાન હલાલ જાણે છે અને શૈતાન આ છોકરીને લાવ્યો હતો કે એને લીધે ખાણાને હલાલ કરે, તો મેં તેણીને હાથ પકડી લીધો. ફરી તે આ ગામડાને લાવ્યો કે તેને લીધે તે ખાણાને હલાલ કરે, તો મેં તેનો હાથ પકડ્યો. જેના હાથમાં મારી જાન છે તેની કસમ કે તેનો

* પણ કેયામતની નજીક ત્યાં પણ ખુતબરસ્તી થવાની વાંચે આ શીતાનમાં ના. પહર ની હદીસ શુ. મો.

x આથી જાણાય છે કે જે ખાણામાં બે ચાર ખાનાર હોય અને તે સર્વમાંથી એક બિસ્મિ-હલાલ કહે તો ફરી શૈતાન તે ખાણાને હલાલ જાણતો નથી. અને અસલ સુનત અદા થાય છે. શુ. મો.

હાથ મારા હાથમાં તે છોકરીના હાથ સાથે છે.

ફાયદો હોજેશ (રદી) થી રિવાયત છે કે અમારી આદત હતી કે જ્યારે ખાણું આવતું તો જ્યાં સુધી હજરત (સલ) હાથ નહીં નાખતા અમો હાથ નાખતા નહોતા. તો એક વાર ખાણું આવ્યું. એક છોકરી દોડતી આવી જાણે તેને કોઈ ખેંચી લાવે છે તો તેણે ધાર્યું કે વગર ખિસમિલ્લાહ કહે હાથ નાખે, તો હજરતે તેનો હાથ પકડ્યો ફરી એક ગમાર તેવીજ રીતે દોડતો આવ્યો તેનો હાથ પણ હજરતે (સલ) પકડ્યો. ફરી આ હદીસ ફરમાવી. એટલે શૈતાને સોંચ્યું હતું કે જો આ છોકરી તથા ગમાર વગર ખોદાને નામ લીધે ખાવા લાગશે તો હું પણ ખાઇશ. આ હદીસથી સિદ્ધ થયું કે ખાણું ખાતી વેળા પ્રથમ ખિસમિલ્લાહ કહેવી જરૂર છે નહીં તો શૈતાન સાથે ખાય છે *

૨૪૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન મસજિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત સાચું બોલવું નેકીના માર્ગ ખતાવે છે અને ખચીત નેકી જનતનો માર્ગ સુજવે છે. અને ખચીત એક માણસ સાચું બોલ્યા કરે છે તે એટલાં સુધી કે તે અલ્લાહને ત્યાં સાચો લખાય છે. અને ખચીત જૂઠું ગુનાહનો માર્ગ ખતાવે છે અને ખચીત ગુનાહનો માર્ગ દોજખમાં લઇ જાય છે. અને ખચીત એક માણસ જૂઠું બોલ્યા કરે છે તે એટલાં સુધી કે તે અલ્લાહને ત્યાં જૂઠો લખાય છે.

*તિરમેજી તથા અબુ દાઉદની હદીસમાં છે કે જે કોઈથી શક ખાણું ખાતા ખિસમિલ્લાહ કહેવામાં ભૂલ થાય તો ફરી કહે “ખિસમિલ્લાહ અવ વાલુ વ આ ખેરહુ” એટલે જ્યારે યાદ આવે ત્યારે કહે કે ખરકત મળે શા. મો.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે સાચું બોલવાનું પરિણામ જનત છે, અને જૂઠું અન-જમ દોજખ છે. મુસલમાનોને એનો ખ્યાલ જરૂર જોઇએ. જૂઠું બોલવાને હલકું ગણે નહીં.

૨૪૮ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જાંદો અલ્લાહની રજમદીની એક વાત કહે છે અને દિલમાં તે તેને મોટી ચીજ સમજતો નથી અને જુઓ તો તેને લીધે તેનો મરતબો અલ્લાહ બોલદ કરે છે. અને ખચીત જાંદો અલ્લાહની નારાજની વાત કહે છે અને દિલમાં તેને મોટી ચીજ જાણતો નથી અને જુઓ તો તેને લીધે જહન્નમમાં પડે છે.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે મનુષ્ય પગર સોંચે દરેક વાત બકયા નહીં કરે.

૨૪૯ મુસલિમમાં અબુ સહદ તથા અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જાંદો એક વાત બોલે છે જેને લીધે તે દોજખમાં મશરેક મગરેખના ફાસલા કરતાં વધુ દુરથી પડે છે. *

૨૫૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા તથા અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નજરની તાસીર સત્ય છે.

ફાયદો એટલે કેટલીક નજર લાગી જાય છે. ખોદાએ એમાં તાસીર રાખી છે.

૨૫૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓબે બીન કઅ્ય (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે છોકરાને ખદેર + (અલે) માર્યો હતો તેની પેદાએશ

* આ હદીસમાં થોડું બોલવાની શીખામણ છે. એક હકીમનું વચન છે કે અલ્લાહે માણસને કાન બે આપ્યા અને જીભ એક આપી કે બોલવા કરતાં સાંભળવું બેવડું થાય. શા. મો.

+ લોકો ખીદર કહે છે પણ શુદ્ધ ખબર ખદેર છે. શા. મો.

કુદર ઉપર હતી. જે તે જીવંત રહેતો તો પોતાના માંબાપને માફરમાની તથા કુદરની બલામાં નાખતે*

ફાયદો હજરત મુસા તથા ખદરનો કિસ્સો કુરઆનમાં વર્ણવેલ છે તેની તરફ હજરતે (સલ) ઇશારો કર્યો. એટલે ખદરે (અલે) જે છોકરાને ખોદાના હુકમથી માર્યો હતો તે વગર હિંમતે નહોતું.

૨૫૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત શીતનો આ જગ્યા છે, જ્યાંથી શૈતાનનું શિંગડું (એટલે આક્રમણ) નીકળે છે. આ કિસ્સાનો કર્તા સગાની કહે છે કે મેં આ હદીસને ખ્યાલમાં હજરત (સલ) થી સાંભળી છે. અને પૂર્વની તરફ ઇશારો કરતાં આ હદીસ કહી છે.

ફાયદો બીજી હદીસમાં આવેલું છે કે જ્યારે સુર્ય નીકળે છે તો શૈતાન પોતાના બંને શિંગડાં એમાં લગાડે છે કે જેથી કાફરોનો સિજદો એની તરફ થાય. તો હજરતે પૂર્વની તરફ ઇશારો કર્યો. એટલે જે મુલક મદીનાથી પૂર્વની તરફ છે ત્યાં મોટા મોટા ફસાદ થશે, યાજુજ માજુજ અને દજ્જલ તે તરફથી નીકળશે ખારજી અને રારજી પૂર્વના

* દરેક છોકરું ઇસ્લામ ઉપર જન્મે છે એ બીજી હદીસમાં ખુદલું કહેવાયું ફરી આ છોકરો કુદર ઉપર પેદા કેમ થયો ? આ શંકાનો જવાબ આ છે કે છોકરું ઇસ્લામ ઉપર ઉત્પન્ન થાય છે તેની મતલબ આ છે કે તેમાં ઇસ્લામ સ્વીકારવાની લાયકાત હોય છે. તો લાયકાત ઇસ્લામની હોય અને તબીઅત કુદર ઉપર હોય એમાં કશી વિરૂદ્ધતા નથી. અથવા ઇસ્લામ ઉપર હોય છે એની મતલબ આ છે કે બરજખના ખસા ના ઇક્રાર ઉપર હોય છે હવે ઇક્રાર તોહીદનો હોય અને તબીઅત કુદરનો હોય એ બનવા જોગ છે. શુ. મો.

તરફથી નીકળશે એટલે એરાકના મુલકથી. *

૨૫૩ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જ્યારે કાફર સાફ કામ કરે છે તો તેને લીધે દુન્યામાં તેની રોજ કાશાદ થાય છે. પણ ઇમાનદાર તો ખચીત અલ્લાહ તેને માટે તેની નેકીઓને આખેરતમાં જમા રાખે છે અને તેની બંદગી ઉપર તેને દુન્યામાં પણ રોજ આપે છે.

ફાયદો એટલે ખોદા કાઇની નેકીને બરબાદ કરતો નથી. તે આદેશ છે. પણ કાફરને તો આખેરતમાં કંઈ સવાબ નથી. માટે તેનો ખદલો દુન્યામાં કરી આપે છે. અને ઇમાનદારનો ખદલો બંને જહાનમાં છે.

૨૫૪ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ બીન ઓમર તથા અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત કરીમ (યુજુફ) તેના બાપ કરીમ કાદો કરીમ પરકાદો કરીમ તે યુસોફ બીન યાકુબ બીન ઇસહાક બીન ઇબ્રાહીમ છે.

ફાયદો એટલે હજરત યુસોફ (અલે) સિવાય આ ખાનદાની યુજુરગી કે જેની ચાર પેઢી પેગમ્બર થઇ હોય એ કાઇને મળી નથી. +

* હિન્દુસ્થાન પણ મદીના શરીફથી પૂર્વ છે અને અહીંયાં પણ ઘણા રીતના ફેસાદ બિદઅતો નીકળી છે. હિન્દુઓના અલ્લાહો થાય છે. ખોદા સિવાય બીજાઓથી મદદ માંગવી તથા હિન્દુઓની જેમ વાંસ લાકડી તથા છા ઇટ પૂજવી ચાલુ છે. તો એ ઇશારો હિન્દુસ્થાન તરફ હોય એ પણ બનવા જોગ છે. શુ. મો.

+ આ હદીસથી જણાયું કે દરેક પેગમ્બર ને એક યુજુરગી અને માન જે અલ્લાહે ખાસ કર્યું હોય તે તેમાંજ હોય છે. બીજા પેગમ્બર જે મરતબામાં તેથી વધારે હોય તો એ તેમાં તે ખાસ હોતો નથી. જેમકે હજરત મુસામાની ખાસ હોકુમત હજરત યુસોફની ખાનદાની યુજુરગી વગેરે. અને હતકીયોનો એજ મજહબ છે. વાંચો બહારી એકનો હાશયો મનહુલ ખાલેક જલદ પૃષ્ઠ ૧૩૧ શુ. મો.

૨૫૫ મુસલિમમાં વાસેલા ખીન અસકા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે ધરિમાધલ (અલે) ની ઓલાદથી કેનાનાને ચૂંટીયો અને કેનાનાથી કોરેશને ચૂંટીયો અને કુરેશમાંથી બની હાશે અને ચૂંટયા અને બની હાશેમમાંથી મને ચૂંટયો.

ફાયદો કેનાના હજરત (સલ) ની ચઊઠ્ઠી પેઢીમાં છે તેનાથી અરબના ઘણા ટો-લાં ઉત્પન્ન થયાં. અને નદર ખીન કેનાનાનો લકબ કોરેશ છે. એ હજરત (સલ) ની ચઊઠ્ઠી પેઢીમાં છે અને હાશેમ હજરતના પર-દાદ છે. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કેનાનાની ઓલાદ હજરત ધસમાધલ (અલે) ની ખીજ ઓલાદથી શરાશતમાં અફજલ છે. ફરી તેમાંથી કોરેશ અફજલ છે અને કોરેશ-માંથી બની હાશેમ અફજલ છે. અને બની હાશેમથી હજરત (સલ) અફજલ છે. તો જાણે સઘળા અરબોનો હજરત સત છે. આ હદીસથી જણાયું કે હસની તથા હોસેની સૈયદો શરાશતમાં સર્વ જહાનથી અફજલ છે. કારણ કે હજરત (સલ) ની ઓલાદમાં હજરત ફાતેમા (રદી) ની ઓલાદ સિવાય ખીજ કોઈની રહી નથી. હજરત (સલ) ની વં-શાવળી આ છે. મોહમ્મદ (સલ). ખીન અબદુલ્લાહ ખીન અબદુલ મુન્સેબ ખીન હાશેમ ખીન અબ્દે મનાશ ખીન કેસે ખીન કેલાબ ખીન મુર્ર ખીન કઅબ ખીન લોલૈય ખીન ગાલેબ ખીન ફહર ખીન માલિક ખીન નદર ખીન કેનાના ખીન ખોજેમા ખીન મુદરેકા ખીન ધલયાસ ખીન મોજર ખીન નજર ખીન મઅદ ખીન અદનાન. અહલે હદીસ તથા તવારીખ વાગાઓનો અદનાન સુધી ઇ-તેદાક છે આગળ ઇખતેલાફ છે.

૨૫૬ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મને હુકમ કર્યો છે કે હું તારી આગળ લમ ચ-કોની-દલજન કફર (ની સુરા) પઢું. આ જોખે ખીન કઅબને હજરતે (સલ) કહ્યું હતું. ફરી જોખેએ (રદી) કહ્યું કે શું અલ્લાહે માફ નામ લીધું છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે હા. ફરી જોખે રડ્યા. (ખુશીને મારે.)

ફાયદો જોખે ખીન કઅબ અનસારી સહાબી છે કુરઆનના મોટા કારી છે. તો હજરતે તેમની ઉસ્તાદીની સનદ આપી કે ખીજ મુસલમાનો તેમને ઉસ્તાદ જાણીને શીખે. આ હદીસથી તેમની મોટી ખુબ-રગી સિદ્ધ થઇ.

૨૫૭ ખોખારીમાં અબુદ-દરદા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-માવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મને પેગમ્બર કરીને તમારી તરફ મોકલ્યો. ફરી (પ્રથમ) તમે કહ્યું કે તે જૂઠું કહ્યું પણ અબુમકરે સાચવ્યો અને તેણે જાન માલથી મારી મદદગારી કરી. તો શું તમે મારે લીધે મારા સાથીને છોડશો ? એટલે કોઈ તરેહનો તેને રંજ નહીં પોહોંચે.

ફાયદો ખોખારીમાં અબુદ-દરદા (રદી) થી રિવાયત છે કે એક વાર અબુમકર સિદ્દીક તથા એમર ફારુકમાં કંઈક વાત-ચીતથી રંજ આવી ગયો. સિદ્દીકે અકબર (રદી) હજરત (સલ) ની પાસે હાજર થયા. અને અરજ કરી કે ઓ રસુલુલ્લાહ મારે અને એમર વચ્ચે કંઈક વાત ચીત થઇ ગઇ છે. મેં તેમના પર ગુસ્સો કર્યો ફરી હું શરમિન્દો થયો. અને એમરથી મારી કસુર માફ કરાવી. પણ તેમણે માફ કરી નહીં, જેથી હું આપની ખિજમતમાં હાજર થયો છું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોલા માફ કરશે અને તને બખ્શશે. ફરી

ઝોમર પણ આ વાતથીતથી પસ્તાઈ માફ કરાવવા હજરત સિદ્દીકે અકબર (રદી) ને ઘેર ગયા. ત્યાં સાંભળ્યું કે તેવણુ હજરત (સલ) ની પાસે ગયા છે. જ્યારે ઝોમર (રદી) હજરત (સલ) ની પાસે આવ્યા તો હજરત (સલ) ના ચેહરાપર ગુસ્સો જાહેર થયો. સિદ્દીકે અકબર (રદી) ડર્યા અને ધુટણુને બળે આજેજીથી ઉભા થયા, અને અરજ કરી કે ઝો રસુલુલ્લાહ ઝોમરની કંઠ કસુર નથી મારી તરફથી જીવાઈતી થઈ હતી. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. ફરી તે દિવસથી હજરતના સહાબીઓ સિદ્દીકે અકબર (રદી) નો ધણો ખીયાલ રાખતા હતા. કોઈએ તેમને આજુરફા કર્યા નહીં. આ હદીસથી સિદ્દીકે અકબરની મોટી શજલત સિદ્ધ થઈ. અને હજરત (સલ) ના ફરમાવ્યાથી જણાયું કે મરદોમાં પ્રથમ તેવણુજ ધમાન લાવ્યા. અને પોતાના જન માલથી હજરત (સલ) ઉપર શિદ્દા રહ્યા. તો જેણે હજરત અયુબકર સિદ્દીકથી (રદી) અદાવત રાખી તેણે ખચીત 'હજરતને દુઃખ આપ્યું'.

૨૫૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારી ઉમ્મતના દિલમાં જે ખીયાલ ગુજરે છે તેની જ્યાં સુધી વાત નહીં કરે કે તે પર અમલ નહીં કરે ત્યાં સુધી અલ્લાહે તેની મારી કરી છે.

ફાયદો એટલે ખુરાં કામનો જે ખતરો દિલમાં આવે તે માફ છે. પણ જો તેને મોંથી કહાડે અથવા તેવું કરે તો ગુનોહ સિદ્ધ થાય છે.

૨૫૯ મુસલિમમાં અયુદ-હરફા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું

કે ખચીત અલ્લાહે કુરઆનના ત્રણ ભાગ કર્યા છે. ફરી કુલ હોવ-હોહો અલ્લાહે ને કુરઆનના ભાગોમાંનો એક ભાગ ઠેરાવ્યો છે.

ફાયદો તમામ કુરઆનની મતલબ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાઈ છે. એક ભાગમાં ખોદાની વહવાનીયત તથા તેની સિદ્દાત છે. બીજા ભાગમાં કિરસા છે. ત્રીજા ભાગમાં હલાલ હરામના હુકમ છે. આ હિસાબથી કુલ હોવ-હોહો કુરઆનનો ત્રીજો ભાગ ટર્યો. કેમકે એમાં તૌહીદ તથા અલ્લાહની સિદ્દાતનું ખયાન છે.

૨૬૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મક્કાથી હાથીવાળાઓને રોક્યા અને તેના ઉપર તેના રસુલને તથા ધમાનવાળાઓને ગાલેબ કર્યા. * અને તે મારી આગળ કોઈને માટે (લડવું) હલાલ થયું નથી. અને તે મારે માટે (પણ) દિવસની એક કલાક હલાલ થયું. અને મારી પછી (કિયામત સુધી) કોઈને હલાલ થશે નહીં. તો તેનું શીકારી જનવર હંકારાય નહીં અને તેનો કાંટો કપાય નહીં + અને તેમાં પડેલી ચીજ તેના માલિકને

* આ કીરસો દુકથી આવી રીતનો છે કે યમનનો બાદશાહ અબરહાએ સનઆમાં એક દેવલ બાંધ્યું કે મકકે જતા હાજીઓ તેની તરફ આવે. ફરી તે મકકે કાબાને તોડવા નીકળ્યો અને તેની સાથે હજર હાથી હતા. તેમાં એક હાથી મોટો હતો જે સર્વને હોરનાર હતો. ફરી જ્યારે તેઓએ તે હાથીને હરમની સામે કર્યો તો બેસી પડ્યો. અને જ્યારે તેને બીજી તરફ ફેરવતા તો દોડતો હતો. તેઓ એવી હાલતમાં હતા એટલામાં અલ્લાહે તેઓ તરફ પંખીઓ મોકલી દરેકની ચાંચમાં એક પત્થરી અને પગમાં બે પત્થરી. ફરી તે પત્થરી તેઓ પર નાખી જેથી તેઓ હલાક થયા. સૂરા અલમ તરામાં એવું ખયાન છે. ગુ. મો.

+ મતલબ આ કે મકકાનું કોઈ ઝાડ કપાય નહીં કારણ કે કાંટો જેઈન કરનારો છે તેનું ઝાડ કાપવાની મનાઈ થઈ તો બીજાની મનાઈ આ હદીસથી ખુદી રીતે પ્રગટ થઈ. ગુ. મો.

હું હીને પોહોંચાડનાર સિવાય ખીજાને લેવું હ-
લાલ નથી. અને જે માણસનો આદમી મરાઈ
જાય તેને ખે વાતોમાંથી જે બલી લાગે તે
પસંદ કરે. યા તો ખુનનો બદલો લેવે અથવા
ખુનને બદલે ખુન લેવે. ફરી (હજરતના કાકા)
અખખાસે (રહી) કહ્યું કે પણ ઇજ્ઞાનેર હ-
લાલ થવી જોઈએ યા રસુલુલ્લાહ. કેમકે અમો
તેને અમારી કબરોમાં તથા અમારા ઘરો
(નીજત) માં વાપરીએ છીએ. હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું, પણ ઇજ્ઞાનેર (ફરસ્ત છે.) ફરી
અયુ શાહી યમનનો રહેવાશી ઉઠ્યો ને કહ્યું
કે ઓ રસુલુલ્લાહ એને લખી આપો. તો હ-
જરતે (સલ) કહ્યું કે શાહી માટે એને
લખી આપો.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે હદીસોને
લખવી ફરસ્ત છે. એટલુંજ નહીં પણ
સુંત છે.

૨૬૧ મુસલિમમાં અયુ સખદ (રહી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
ખચીત અલ્લાહે શરાખને હરામ કરી છે. તો
જે કોઈને આ આયત પોહોંચે અને તેની
પાસે એમાંની કોઈ ચીજ હોય તો તે તેને
પીએ નહીં અને વેચે નહીં.

ફાયદો બ્યારે શરાખના હરામ થવાની
આયત ઉતરી ત્યારે હજરતે (સલ) આ
હદીસ ફરમાવી.

૨૬૨ મુસલિમમાં આએશા (રહી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
ખચીત અલ્લાહ તઆલાએ જનતને ઉત્પન્ન
કરી અને જહન્નમને ઉત્પન્ન કરી. ફરી એને
માટે પણ લોક ઉત્પન્ન કર્યા, અને આને માટે
પણ ઉત્પન્ન કર્યા.

ફાયદો આ હદીસથી જણાવ્યું કે જનત
તથા જહન્નમ ઉત્પન્ન થઈ ચુકી છે.
અને સુંત જમાઅતનો આજ મજહબ છે.

૨૬૩ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ
હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મખ-
લુકને ઉત્પન્ન કરી ફરી બ્યારે તેથી શરેગ
થયો તો આદમીની કરાખતે (એટલે ખેશાખએ
અલ્લાહની નજદીક) ઉભી થઈને કહ્યું કે આ
જગ્યા સગાખ તોડવાની પનાહ (તથા ફર-
માદ) માંગવાની છે. અલ્લાહે ફરમાવ્યું કે
હા, શું તું આથી રાજી નથી કે જે તારેથી
મીલાપ રાખશે તેનાથી હું મીલાપ રાખીશ
અને જે તારાથી કાટડી રાખશે તેનાથી હું
કાટડી રાખીશ. તેણે કહ્યું કે કેમ નહીં. (હું
રાજી છું) ફરી રસુલુલ્લાહે કહ્યું જે ચાહો
તો (આ આયત) પઠો. (અલ્લાહે મુના-
ફિકા વિષે કહ્યું છે) “જે તમો હાકેમ થાઓ
તો જમીનમાં શીસાદ કરો અને સગાઓના
હક્કને કાપી નાખો. આ તે લોક છે કે ખોદાએ
તેમના ઉપર લાનત કરી. ફરી તેઓને બેહરા
કર્યા અને તેઓની આંખોને આંધળા કરી.”

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે ખોદાએ
બ્યારથી દુન્યા ખનાવી ત્યારથી સગાંઓ સાથે
લલાખ કરની ફરજ છે.

૨૬૪ મુસલિમમાં આએશા (રહી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
ખચીત અલ્લાહે જનતને માટે લોકોને ઉત્પન્ન
કર્યા. તેઓ પોતાના બાપની પીડમાં હતાં
તેવી હાલતમાં તેઓને તેને માટે ઉત્પન્ન કર્યા.
અને તેણે જહન્નમને માટે લોકો ઉત્પન્ન કર્યા.
અને તેઓ પોતાના બાપની પીડમાં હતાં +
તેવી હાલતમાં તેઓને તેને માટે ઉત્પન્ન કર્યા.

ફાયદો એટલે રોજે અજલથી અલ્લાહની
નજદીક જનતી તથા જહન્નમી ફરી સુક્યાં છે

+ રોજે અજલમાં યએલાં કામોને કહેવાયું કે
તેઓના બાપની પીડમાં હતા ત્યારે થયાં. કેમ
જે એ લોકોની સમજમાં જલદી આવે તેમ છે.
અ. મો.

મુસલિમમાં એક એક સફીર પર ધમાન લાવે તેના બેઠને દુન્યામાં તલાશ કરે નહીં. આખેરતમાં તેનું કારણ જણાશે. દુન્યા અધારી રાત છે અધારામાં કંઈ દેખાતું નથી.

૨૬૫ મોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સમદ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે (પોતાના) અંદાને દુન્યા વિષે તથા જે ચીજ કે તેની પાસે છે (આખેરત) તેના વિષે અખત્યાર આપ્યો છે. તો ખોદાની પાસે જે છે તેને તે અંદાએ પસંદ કરી છે.

ફાયદો અબુ સમદ (રહી) થી પૂરી રિવાયત મોખારી તથા મુસલિમમાં આવી રીતે છે કે એકવાર હજરતે (સલ) ખુતબો પઢ્યો * અને આ હદીસ ફરમાવી તો અબુ-અકર (રહી) રડવા લાગ્યા. અમને તેમના રડવાથી તઅજ્જુબ લાગ્યું કે આ રડવાની કયી જગ્યા છે? જ્યારે જલદીથી હજરત (સલ) નું ધનિતકાલ થયું ત્યારે અમો તેની મતલબ સમજ્યા. એટલે હજરતે (સલ) પોતાના મોતની ખબર આપી હતી. અને સહાબામાંથી સિદ્દીકે અકબર (રહી) સિવાય કોઈ એ બેઠને સમજ્યા નહીં. અમો સર્વથી તેવણુ વધારે આલેમ હતા. જ્યારે સિદ્દીકે રડ્યા ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ અબુઅકર નહીં રડ. સર્વથી વધારે સાથ તથા માલની રૂએ તારો મારાપર આભાર છે. જો ખોદા સિવાય બીજા કોઈથી જાની દોરતી હું

કરતે તો તારાથી કરતે પણ તારે મારે ધરલા-મનું લાઇપણુ તથા મોહખમત છે.

૨૬૬ મુસલિમમાં આએશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ નરમીનો ઉત્પન્ન કરનાર છે તે નરમીને પસંદ કરે છે. તે નરમી પર જે આપે છે તે સખતી કરવાથી આપતો નથી. તેન બીજી કોઈ ચીજથી પણ આપતો નથી.

* ૨૬૭ મુસલિમમાં સોબાન (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મારે માટે જમીનને સમેટી જ્યી મેં તેના પૂર્વ પશ્ચિમ જોયાં. અને તેમાંથી જેટલું મેં જોયું છે ત્યાં સુધી મારી ઊમ્મતની સલતતન પહોંચશે. †

ફાયદો મદીનામાં જ્યારે ખંદકની લગાઇ થઇ ત્યારે એક દિવસ ઘણી સખત લગાઇ થઇ. અસરની નમાઝ ફળ થઇ. એથી હજરત (સલ) ને ઘણું દુઃખ થયું. ત્યારે જ્યાં સુધી ધસ્લામ પેહોંચ્યું મુકદ્દર હતું ત્યાં સુધી અલ્લાહે જમીન દેખાડી, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આ હજરતનો મોટો મોઅજ્જે છે કે આવતા વખતની ધસ્લામની ફતેહની ખબર કરી, અને વગર કંઈ ફેર પડે તેવીજ તરેહ તે થઇ.

૨૬૮ મુસલિમમાં જાબેર બીન સમોરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મદીનાનું નામ તાબા રાખ્યું છે. એટલે તે પાક છે. તેમાં નાપાકી નથી.

ફાયદો એક ગમાર મુસલમાન થયો. ફરી જ્યારે તે બીમાર થયો તો મુરતદ થઇને મદીનાથી નીકળી ગયો. ત્યારે હજરતે ફરમાવ્યું કે મદીના પાક છે નાપાકને રહેતા દેવું નથી.

† આથી ખુદલું જણાય છે કે જેટલી જમીન હજરતની હુમ્મતના હાથમાં આવવાની હતી તેટલીજ દેખાડેલી. ગુ. મો.

* આ હજરતનો છેલ્લો ખુતબો છે. મોત વિષેનો અખત્યાર ફરકે નખીને અપાય છે. હજરત આએશા [રહી] થી રિવાયત છે કે કોઈ પણ નખી તેમની જાનતની જગ્યા દેખાડાયા સિવાય વફાવ પાતા નથી. ફરી તેમને અખત્યાર અપાય છે. આ અખત્યાર તેઓના માન માટે તથા તેઓના દિલ ખુશ કરવા માટે છે. નહીં તો પેશ અંશે તો આખેરતનેજ પસંદ કરશે. ગુ. મો.

૨૬૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત એના પોતાના જીવ ઉપર તકલીફ આપ્યાથી અલ્લાહ બેપરવા છે.

ફાયદો હજરતે (સલ) એકવાર જોયું કે એક ખુદા પોતાના બે છોકરાઓને ખાંધે હાથ મુકીને ઘસડાતો ચાલે છે હજરતે (સલ) પૂછ્યું કે આ આવી રીતે કેમ તકલીફ ગઠાવે છે? ફરી જણાવ્યું કે તેણે ચાલતાં હજી કરવાની માનતા લીધી હતી. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તેણે જે પોતાની જાત ઉપર તકલીફ નાખી તેની ખોદાને કશી ગરજ નથી. એટલે જે ચાલનાર ચાલી નહીં શકે અગર જે તેણે માનતા લીધી હોય તો પણ તે સ્વાર થાય. *

* ૨૭૦ બોખારીમાં અબુ ક્તાદા હારેસ ખીન રિઅઠ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે જ્યારે ચાલું ત્યારે તમારી રૂઢને કબજ કરી, અને જ્યારે ચાહી ત્યારે છોડી. ઓ ખીલાલ ઉઠ ને લોકોને નમાઝની ખબર કર. એટલે અન્ન કહે.

ફાયદો એકવાર હજરતે (સલ) રાતના સપ્ત કરી. જ્યારે થોડી રાત રહી તો સહા-ખીઓએ અરજ કરી કે જે હજરત થોભે તો લોક જરા સુધ લીએ. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કેથે નમાઝ કળ નહીં થાય. ? ત્યારે ખિલાલે કહ્યું કે ઓ રસુલુ-લ્લાહ હું જાગતો રહીશ. નમાઝને વખતે જગાડીશ. ફરી લોકો સુધ ગયા. ખિલાલ (રદી) પ્રથમ તો જાગતા રહ્યા. જ્યારે નીંદનું જોર થયું તો કળવાને ટેકા આપીને બેઠા. ફરી ઉઠી ગયા. સર્વ લો-

કોની ફજરની નમાઝ કળ થઈ. જ્યારે ધુપ નીકળી તો સર્વથી પેહેલાં હજરત (સલ) જાગ્યા. ફરી ફરમાવ્યું કે ઓ ખિલાલ તેં કહ્યું હતું તે ક્યાં ગયું? ખિલાલે અરજ કરી કે ઓ રસુલુ-લ્લાહ આવી ઉઠ કદી મને આવી નથી. હું નાચાર છું. ફરી હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે સર્વ અયાંથી ઉઠો આ શેતાનની જગ્યા છે, કે લોકો સર્વ ગરજતમાં પડ્યા. ફરી આગળ ચાલીને જમાઅતની સાથે નમાઝ કળ પઢી. * આ રાતને લેલતુત-તઅરીસ કહે છે.

૨૭૧ મુસલિમમાં અબુ-લ્લાહ ખીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે તેણીને તેથી પાક કરી છે. એટલે અસમા ખીનતે ઓમેસ અબુઅકર (રદી) ની ખીખીને. (રદી.)

ફાયદો એકવાર સિદ્દીકે અકબર (રદી) પોતાના ઘરમાં ગયા. જોયું કે કેટલાક ખની હાશમ ખાખીને પાસે બેઠા છે. સિદ્દીક (રદી) ને ખુરં લાગ્યું. આ હાલ હજરત (સલ) ને કહ્યો. ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે

* હજરત મોહમ્મદ (સલ) તથા ખીન સર્વ પેગમબરોની આંખ ઉંધે છે પણ દિલ જગતાં રહે છે. તેમ જાણી બુઝને કદી કળ નમાઝ કરે નહીં ફરી નમાઝ કળ કેમ થઈ? એ શંકાનો જવાબ આ છે કે જે વસ્તુઓ ઇન્દ્રિયગ્ય (હીરસીયાત) છે તેને માટે જરૂર છે કે તેને લાગતી ઇન્દ્રિ વાપરી હોય તોજ દિલ તેને જાણે છે. એક માણસ જાગતો છે છતાં આંખોને ખોલ્યા વગર તેની સામેની વસ્તુઓને જોશે નહીં. તેમ હજરત જાગતા હતા પણ સુર્યોદય અજવાળું વગેરે તે આંખથી જાણાય છે અને આંખ ઉંધમાં હતી અને દરેક વસ્તુના કંઈ હજરત જાણનાર નથી જેથી નમાઝ કળ થઈ. ઈબને મલક કહે છે કે દિલનું જાણવું હંમેશ નહોતું તો થઈ શકે છે કે આ વેળા દિલ પણ સુતું હોય, જેથી નમાઝ કળ થઈ. ગુ. મો.

* એવા માણસને સ્વાર થવાનો હુકમ છે. છતાં તેને હનશી મજહબ પ્રમાણે એકદમ આપનો પડશે. ગુ. મો.

અલ્લાહે અસમાને બદકારીથી પાક કરી છે. આ હદીસ તે વેળાની છે કે જ્યારે ઓરતોને પડદાનો હુકમ થયો નહોતો. અસમા પ્રથમ બપોર તૈયાર (રદી) ના નિકાહમાં હતાં. જ્યારે તેવણ શહીદ થયા તો સિદ્દીક (રદી) ના નિકાહમાં આવ્યાં શ્રી તેમના બાદ અલી સુરતબ (રદી) ના નિકાહમાં આવ્યાં.

* ૨૭૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં જૈફ ખીન અરકમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે તને સાચવ્યો છે. જ્યારે સુરા મોનાફેકીન કિતરી ત્યારે હજરતે જૈફ ખીન અરકમને આ કહ્યું હતું: અને જૈફ ખીન અરકમે હજરત (સલ) ને અદુલ્લાહ ખીન ઓખેની વાતની ખબર કરી હતી, તે કહેતો હતો કે “જે કોઈ રસૂલુ-લ્લાહની પાસે છે, તેઓને તમે કંઈ આપો નહીં કે તેઓ વીખરાઈ જશે” અને તેનું કહેવું હતું “જે અમે મદીનામાં પાછા જઈશું તો ધનતવાળો ત્યાંથી જલ્લતવાળાને કહાડશે” (પોતાને તેણે ધનતવાળો કહ્યો અને હજરત (સલ) ને જલ્લીલ કહ્યા.)

ફાયદો જૈફ ખીન અરકમ (રદી) થી રિવાયત છે કે બની મુસતલેક કોફેરાની એક કોમ હતી. તેની સાથે હજરત (સલ) લડવા ગયાં. † ત્યાં પાણી ઉપર મક્કાવાળા અને મદીનાવાળાઓને ઝઘડો થયો. અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓખ મદીનાનો સરદાર મોનાફેક હતા. તે મક્કાવાળાઓપર ધણો ગુસ્સે થયો. કહેવા લાગ્યો કે અમારી તથા તમારી એવી મિસાલ છે કે “કુતરાને પાળ કે તને કરડે” અને પોતાના લોકોને કહ્યું કે મોહમ્મદના સાથીઓને પાણી પાણી તમે નહીં આપો કે તેઓ

નહાસી જાય. અને કહ્યું કે જે હવે અમે મદીને પાછા જઈશું તો હજરત (સલ) ને કહાડી મુકીશું. જૈફ ખીન અરકમ કહે છે કે મેં આ ખબર હજરત (સલ) ને સંભળાવી. ઓમર ફારુકે (રદી) કહ્યું કે ઓ હજરત જે હુકમ હોય તો હું તે મોનાફેકની ગરદન ઉડાવું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે હું ચાહતો નથી કે લોક કહે કે મોહમ્મદ પોતાના સાથીઓને મારી નાખે. ફરી અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓખે અને તેના સાથીઓ એ હજરત (સલ)ની સામે કસમ ખાધી કે અમે એ આ કહ્યું નથી. હજરતે (સલ) તેઓને સાચા ગણ્યા અને મને જૂઠો જાણ્યો. એ વાતનું મને ઘણું દુઃખ થયું શ્રી જ્યારે અમે મદીનામાં પોહોંચ્યા તો અલ્લાહે સુરા મુનાફેકન ઉતારી અને તેમાં તે સર્વ હાલ મોફરસલ ખયાન કર્યો. શ્રી હજરતે (સલ) મને બોલાવ્યો અને આ હદીસ ફરમાવી.

૨૭૩ મુસલિમમાં શદ્દાહ ખીન ઓમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે દરેક ચીજ ઉપર એહસાન કરવાનું ફરજ કર્યું છે. તો જ્યારે તમે કતલ કરો તો સારી રીતે કતલ કરો (એટલે જે ખુનને બદલે ખુન કરો તો જલ્લીદથી ફરાગત કરો રીખાવી રીખાવીને નહીં મારો) અને જ્યારે કોઈ જનવરને જીવંત કરો તો સારી રીતે જીવંત કરો. અને પોતાની છરીને તેજ કરી લેવી જોઈએ અને જીવંત કરવાના જનવરને રાહત આપવી જોઈએ. *

ફાયદો એટલે અલ્લાહે દરેક ચીજની સાથે એહસાન કરવું ફરજ કર્યું છે તે એટલા સુધી કે કતલ તથા જીવંતમાં પણ એહસાન કરવું જોઈએ કે જલ્લીદથી ફરાગત કરી નાખે.

† તિરમેજી તથા નસાઇથી જણાય છે કે આ બનાવ તયુકની લડાઈમાં બનેલો. શા. મો.

* આ ઉપરથી ફિક્હની દીતાઓમાં છે કે કેસાસ તલવાશીજ થાય. અને જનવર ઠંડું થયાં પહેલાં ખાલ ઉતારવી મકરૂહ છે. શા. મો.

અને છરીને પ્રથમથી તેજ કરી લીધે કે જેથી વધારે તર્કલીય થાય નહિં.

૨૭૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અણુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે બની આદમ ઉપર જીનાનો ભાગ ઠેરાવ્યો છે, તે તેને જરૂર મળશે. તો અંખોની જીના પારકી ઓરતને જોવું છે અને જીભની જીના (તેનાથી હરામ કારીની) વાત કરવી છે અને જીવ (હરામ કારીની) આરજી તથા ખાહેશ રાખે છે અને શરમગાહ (નગ્નતા) તેને કદી સાચવે છે (જે તેણે જીનાકારી કરી હોય તો) અને કદી જૂઠવે છે (જે તેણે જીનાકારી નહીં કરી હોય તો.)

ફાયદો શબ્દવતથી જોવાને તથા વાત કરવાને જીના એટલાં માટે કહ્યાં કે એ જીનાના ધરણો તથા સાધન છે.

૨૭૫ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ ગાલિ આપવાને તથા ગાળનો જવાબ વધારો કરી આપવાને પસંદ કરતો નથી.

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) ની પાસે કેટલાંક યહુદી આવ્યા અને હજરતને અરસલામો અલૈક ને બદલે જીજાન દબાવીને અરસામો અલૈક કહ્યું. એટલે તારા પર મોત આવે. હજરત આએશા (રદી) એ ગુસ્સે થઈને તેઓને કહ્યું અરસામો અલૈકુમ વલ લઅનતો. એટલે તમારા પર ખોદાની માર તથા લઅનત પડે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે ગાળને બદલે તે કેમ ગાળ આપી? અને વધીને લઅનત કેમ કરી? ખુદાને એ પસંદ નથી.

૨૭૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન અગર (રદી) રિવાયત

કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ ઇલમને લોકોથી ખેચીને કબજે કરશે નહીં પણ એલમાને ઉઠાવીને કબજે કરશે. તે એટલી સુધી કે જ્યારે તે આલેમ દીનદારને નહીં રહેવા દેશે તો લોકો જાહેરોને સરદાર (એટલે આલેમ તથા પીર મુરશીદ) ઠેરવશે ફરી તેઓથી સલાહ થશે (મસલો પૂછાશે) તો તેઓ વગર ઇલમે શતવો આપશે. તો તેઓ ગુમરાહ થયા અને ખીજાઓને ગુમરાહ કર્યા.

૨૭૭ મુસલિમમાં અણુ મુસા અશઅરી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ સુતો નથી. અને સુવું તેને છાજતું પણ નથી. તે તરાજવાને નમાવે છે અને ઉપર કરે છે (એટલે ખંદાના અમલો તોલે છે કેટલાંક કબુલ કરે છે અને કેટલાંક રદ કરે છે. અથવા રોજી વધારે ધટાડે છે.) તેની આગળ દિવસના કામ રાતના કામોથી આગળ કરાય છે અને રાતના કામ દિવસના કામોથી આગળ કરાય છે. અલ્લાહનો પડો તુર છે જે તે તેને ખોલી દે તો તેની જાતની શેશનીઓ જાહાનને જ્યાં સુધી તેની નજર પોહોંચે છે. ખાલી નાખે એટલે તમામ જાહાનને.

† આ હદીસમાં ઇલમની સંજાળનો ઇશારો છે. અને તે ઇલમ તથા આલેમોને માન આપવાથી થાય છે. કારણ કે જે તેઓને માન નહીં અપાશે તો લોકો ઇલમ શીખવું તજ દેશે જેથી ઇલમ નતો રહેશે. અને આ જગ્યા ઇલમથી મતલબ દીની ઇલમ છે. અને સરદાર બનાવવાને લાએક તે આલેમજ છે. જાહેરને અગર જે ગાદીવાળો કે ખાનદાની કેમ ન હોય વગર જાણે મસલો ખયાન કરવો કે કોઈ બાબતમાં લવાઈ થવું દુરસ્ત નથી. જાહેર વગર જાણે જે ઠીક મસલો ખયાન કરે તો એ તે ગુનેહગાર છે. યુદ્ધ જાહેર સંચાલ કરતાં જીવાન આલેમ અકબલ છે અને તે આગળ ચાલવાને કે હાથ ખેંચવાને હકકદાર છે. જેમકે કન્નડુરે મુખતાર, શીર અતુલ ઇસ્લામમાં છે, ગુ. મો.

ફાયદો આ હદીસમાં ખોદાનો ધલમ તથા તેની અનમત અને જલાલતું બયાન છે.

૨૭૮ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ તમારી સુરતો તથા માલોને જોતો નથી. પણ તમારા દિલોને તથા તમારા કામોને જુએ છે.

ફાયદો એટલે દિલની સફાઈ તથા ચોખ્ખી નૈયત સિવાય જહરની સરાધનો કશો ઇત્તિહાસ નથી. આ હદીસમાં તકવો (પરહેઝગારી) તથા ફરવેશીના મજમુન બરેલાં છે માણસ ઉંડે ઉતરશે તો સમજી જશે.

૨૭૯ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે માણસ ઇન્જરને ગરથી લટકાવે છે તેની તરફ અલ્લાહ (રહમતની નીગાહ) જોતો નથી.

ફાયદો એટલે જે કાઠ મોટાઇથી ઇન્જર અથવા લુંગીને ધુટીથી નીચે લટકાવશે તે ખોદાની રહમતથી દુર થશે. ઇન્જર લુંગી નીચી કરવી બડાઇથી હોય કે ન હોય તે હરામ છે જેમકે ખીજી હદીસમાં ખુલ્લી રીતે બયાન થયું છે. *

૨૮૦ ખોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે જ્યારે મખલુકને ઉત્પન્ન કરી તો તેણે પોતાની પાસે અરશ પર લખ્યું કે “ખચીત મારી રહમત મારા ગુસ્સાથી આગળ વધેલી છે.”

ફાયદો એટલે ગુસ્સા કરતાં ખોદાની રહમત વધારે છે. એજ માટે અલ્લાહ કાફરોને

“આ મનાઇમાં ફરેક કપડું” કુડતો જોખો વગેરે દાખલ છે. અને આ મનાઇ માત્ર પુરથો માટે છે સ્ત્રીઓને નીચાં કપડાં પહેરવાની મનાઇ નથી એટલું જ નહીં પણ સુનત છે. સહાબની ઓરતો એક હાથ સુધી કપડું લટકતું પેહેરતી હતી. શા. મો.

તથા ગુનેહગારોને જલદી પકડતો નથી અને અનજબ કરવામાં જલદી કરતો નથી. ગુનાહ જુએ છે અને પડદો નાખે છે. રોજ બંધ કરતો નથી. †

૨૮૧ ખોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે અમને હુકમ કર્યો નથી કે અમો પથ્થર અને માટીને કપડું ઓઢાવીએ.

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) એકવાર લડાઇમાં તશરીફ લઇ ગયાં અને મેં ફરવાજને કપડું મઢ્યું. જ્યારે હજરત પધાર્યા તો તેને આપે ફાડી નાખ્યું. ફરી આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી સાફ જણાયું કે કબરો પર ચાદર ઓઢાવવી તથા તેની ચોતરફ ખીજાણ કરવાં શરીઅતે મોહમ્મદીમાં સાફ નથી. ‡

૨૮૨ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મને સખતી કરનાર મોકલ્યો નથી, પણ શીખવનાર આસાની કરનાર કરીને મોકલ્યો છે.

† રહમત તેના ગળબ કરતાં વધેલી છે કારણ કે રહમત વગર કારણે તેના ફજલથી મળે છે, અને ગળબ અને કોપ કારણથી થાય છે. વળી રહમત અને મેહેર કારણથી પણ મળે છે પણ કોપ ને ગળબ તો કારણ છતાં પણ ઘણી વાર આવતા નથી. અને જલદી પકડ કરતો નથી, અને તે પાલણ પોશણ કરતો જાય છે. આ અલ્લાહ જોતું મારા કામો પર પકડ કરે તો એક ડગલું ભરી શકું નહીં પણ ફરમ અને ફજલ હમેશ મારી સાથે રહો છે તેમ હમેશ રાખ. અને મારા કામને નહીં જો. તું જેમ ફેકટમાં રોજ આપે છે તેમ ફેકટમાં તારી રહમત પણ આપ. આમીન. શા. મો.

‡ એટ “ખાક એસી યુનપર પતથફ પડે” “ખાક પેહેને, આદમી નંગે ફીર.” શા. મો.

કાયદો એકવાર હજરત (સલ) ની પાક ખીખીઓએ ફરાગતની સાથે ખરચો માંગ્યો ત્યારે આમત ઉતરી, ખીખીઓને હુકમ થયો કે દુન્યા કબુલ કરો અથવા આખેરત, અલાહ, અને રસૂલને. તો પ્રથમ હજરતે આએશા (રદી) ને આ પેગામ પોહોંચાડ્યો અને ફરમાવ્યું કે જવાબમાં જલદી નહીં કરો પોતાના માબાપથી સલાહ લ્યો. આએશા સિદ્દીકા (રદી) એ અરજ કરી કે ઓ રસૂલુ-લ્લાહ આપની ખાખતમાં માબાપને પૂછવાની શી જરૂર ? મેં દુન્યાને છોડી અને અલ્લાહ, રસૂલ, અને આખેરતને કબુલ કર્યાં. પણ અરજ આટલી છે કે ખીજી ખીખીઓને એની ખબર કરવી નહીં. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે માફકામ તો આ છે કે હું સેહેલાઈથી શીખવું. અને સખતી કંઈ નહીં. જે ખીખી મને પૂછશે કે આએશાએ કબુલ કર્યું ? હું ખતાવીશ, કે જેથી તે પણ કબુલ કરે.

૨૮૩ મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ ખીન મસહ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે જે કોમને હલાક કરી અથવા અજામ કર્યો તેની નસલ રાખી નથી. અને ખચીત વાંદરું અને ભુંડ એથી પ્રથમ પણ હતાં.

કાયદો એક શખ્સે પૂછ્યું કે આગલી ઉમ્મતને ખોદાએ વાનર તથા ભુંડ ખનાવી હતી તો શું આ વાનર તથા ભુંડ તેની ઓલાહ છે ? ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી.

૨૮૪ ખોખારીમાં અબુ હોરેરા તથા નોઅમાન ખીન મોકર્રેન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત

અલ્લાહ આ દીનને શુનેહગાર આદમીથી ફ મદદ કરે છે.

કાયદો હોનેનની લગાઇમાં એક શખ્સ કાફેરાથી સારી રીતે લડ્યો. ફરી બ્યારે તેને જખ્મોમાં ઘણું દરદ થયું તો પોતાનું પેટ ચીરીને મરી ગયો ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. અને જે બાદશાહ કે નામ અને લાલચથી મુલક ફતેહ કરે છે, અથવા ફકીર અને આલિમ કે જે પોતાની બડાઇને માટે મખલુકમાં વચ્ચળ અને નસીહત કરે છે, તેઓના હક્કમાં પણ આ હદીસ સમજવી જોઇએ.

૨૮૫ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ તે બંદાથી રાજ થાય છે કે જે કંઈ ખાય તો તેપર અલ્લાહની હમ્દ કરે અથવા કંઈ પીએ તો તે પર તેની સ્તુતિ કરે (અલ હમ્દો લિલ્લાહ પઢે.) *

૨૮૬ ખુખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ બે મરદોથી હસે છે (રાજ થાય છે) તેમાંનો એક પોતાના સાથીને મારે ને ફરીને તે બંને જંનતમાં જાય. એક રિવાયતમાં “મદહકો મિર રજ્જેલેને” ની જગ્યામાં “મદહકો-લ્લાહો

ફ આ જગ્યા શુનેહગારથી મતલબ કાફેર છે કારણ કે તે શખ્સ મુનાફિક હતો. અને શરહઈબને મલકથી જણાય છે કે આ હદીસ ખૈબરની લડાઈમાં કહેલી. શા. મો.

* કેટલાક માણસો બેગા ખાતા હોય તો ખાધા પછી જો તેના સાથીઓ ખાઈ ચુક્યા ન હોય તો એ જોરથી અલહમ્દ કહે છે તેઓને મુનત આ છે કે જોરથી અલહમ્દ કહે નહીં કારણ કે તેઓ ખાતા અચકારો. શરહ ઈબને મલક. શા. મો.

એલા રજોલેન " આવેલુ છે પણ ખંને કબા-
રતની મતલબ એક છે.

ફાયદો સહાજાએ પૂછ્યું કે એ કેવી
રીતે થશે કે કતલ કરનાર તથા મરાયલો ખંને
જનંતમાં જાય ? હજરતે ફરમાવ્યું કે કાફર
મુસલમાનને મારે ફરી તે કાફર તોખા કરીને
મુસલમાન થાય. ફરી તે ખોદાના માર્ગમાં
માર્ગો જાય. તો તે ખંને જનંતી થશે.

૨૮૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અય્યુ
મુસા (૨દી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ જલે-
મને દીલ આપે છે ફરી જ્યારે તેને પકડે છે
તો તેને છોડતો નથી. ફરી કુરઆનની આપત
પઢી (તેના અર્થ) અને એવીજ રીતે તારા
પરવરદિગારની પકડ છે જ્યારે તેણે જુલમગાર
વસ્તીઓના લોકોને પકડયા. એશક તેની પકડ
સખત ફરદવાળી છે.

ફાયદો એટલે જલેમને ખોદા દુરસત
આપે છે કે જેથી સારી રીતે જુલમ સિદ્ધ
થાય, અથવા તે સમજે અને તોખા કરે. અને
જ્યારે તેણે પકડ્યો ફરી છોડતો નથી. આ-
ખેરતનો અજબ તો ચનારજ છે પણ દુન્યા-
માં પણ કાલી માટી થાય છે. *

૨૮૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં જખેર
(૨દી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ તથા તેના રસલે
શરાખને, મુહાને, લુંડને અને ખુતોને વેચવાની
મના કરી છે. આ હદીસ મક્કામાં ફરમાવી
હતી જે વર્ષ મક્કા ફતેહ થયું ત્યારે, એટલે
હીજરી આઠમે વર્ષે.

૨૮૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અય્યુ
હોરેરા (૨દી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ તથા તેના રસલ
તમને સાચવે છે તથા તમારા ઉજરને કબુલ
રાખે છે. આ વાત તેવણે અનસારને
કહેલી.

ફાયદો જ્યારે મક્કા શરીફ ફતેહ થયું
તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે અય્યુ
મુસલમાનના ઘરમાં ગયો તેને પનાહ છે. તો
કેટલાક અનસારીઓએ કહ્યું કે હજરતને પો-
તાના વતની બાયોની મોહબ્બત વધી પડી.
એ વાતની અલ્લાહે હજરતને ખબર કરી.
ત્યારે હજરતે અનસારીઓને ખુલાવ્યા અને
ફરમાવ્યું કે તમો કહો છો કે મને સગાઓની
મોહબ્બત વધી પડી છે. હું ખોદાનો ખદો
હું અને તેનો રસલ હું. મેં પોતાનું વતન
છોડ્યું અને તમારી વસ્તીમાં આવ્યો. મારી
જન્મગી તમારી જન્મગીની સાથે છે. અને
મારું મોત તમારા મોતની સાથે છે. અને
અનસારીઓએ અરજ કરી કે એ રસલુ-
લ્લાહ ખોદાની કસમ અમારી વાત તાનાની
રૂએ નહોતી. માત્ર અમને આ ખીક હતી કે
કદાચ અમારી વસતી મદીનાને છોડીને હજરત
(સલ) મક્કામાં વસશે. તો હવે અમને ખા-
તરી થઇ. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ
ફરમાવી. એટલે તમો સાચા છો તમારો વાત
ખતાવડી નથી.

૨૯૦ મુસલિમમાં અય્યુ મુસા (૨દી)
થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું
કે ખચીત અલ્લાહ રાતના પોતા (ની રહમત)
ના હાથ ફેલાવે છે કે દિવસનો ચુનોહ કરનાર
તોખા કરે. તે એટલાં સુધી કે સુર્ય પશ્ચિ-
મથી નીકળે.

ફાયદો એટલે જ્યાં સુધી સુર્ય પશ્ચિમથી
નહીં ઉગે ત્યાં સુધી તોખાનો ફરવાજો
ખુદો છે. રાત દિવસ જે વેળા આહે
તોખા કરે.

* આ હદીસમાં મજલુમને દિલાસો અપાયો
છે અને જલેમને ડરાવ્યો છે કે તે મગરર થાય
નહીં. શા. મો.

૨૯૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ યમન તરફથી હવા મોકલશે, * કે જે રેશમથી નરમ છે. ફરી જેના દિલમાં એક દાણા ખરાબર અને એક રિવાયતમાં છે કે રજ ખરાબર ધમાન હશે તો તેને વગર રૂઠ કપજ કરે છોડશે નહીં. ” એટલે સર્વ ધમાનવાળા મરી જશે.

ફાયદો આ કિયામતની નજદીક થશે જેમકે ખીજ હદીસમાં છે કે બકાર માણસો પર કિયામત કાએમ થશે તે વેળા ધમાનવાળો કાંઈ રહેશે નહીં.

૨૯૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ દરેક ખાખતમાં નરમીને પસંદ કરે છે.

ફાયદો આ હદીસનો કિસ્સો આગળી હદીસમાં આવી ગયો છે. (વાંચો ના. ૨૭૫) એટલે યહુદીઓનું સખ્ત કહેવું અને હજરત આએશા (રદી) નું ઉત્તર આપવું ફરી હજરત (સલ) નું મના કરવું અને આ હદીસ ફરમાવવી.

૨૯૩ મુસલિમમાં સઅદ ખીન અખી વક્કાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ પરહેજગાર માલદાર છુપો રહેનાર ખંદાને પસંદ કરે છે.

ફાયદો એટલે માલદારીની સાથે પરહેજગારી તથા ગુમનામી અને ગોશો (ખુણો) પકડવો

* એક હદીસમાં છે કે શામ તરફથી હવા આવશે અને તે ધમાનવાળાઓની રૂઠને કપાને કરશે. તો થઈ શકે છે કે એવી હવા યમનથી પણ નીકળે અને શામથી પણ નીકળે. અથવા બે જગ્યામાંની એક જગ્યાથી પ્રથમ તે હવા આવશે અને ખીજ જગ્યાની હવા સાથે મળીને ફરી સઘલે ફેલાશે જેથી ખંને જગ્યા કહેવાઈ શા. મો.

ધણું મુશકેલ કામ છે એ માટે ખોદાને પસંદ છે. જ્યારે ધરલામમાં શીતનો ફસાદ ફેલાયો તો સઅદ ખીન અબુ વક્કાસે શેહેર છોડી પોતાના ઉંટ બકરાં લઈને જંગલમાં જઈ વસ્યા. તેમના છોકરાએ કહ્યું કે તમે જંગલમાં કેમ ગયા ? ત્યારે તેવણે આ હદીસ પઢી. આ હદીસથી જણાયું કે ફેસાદના વખતે ખૂણો પકડવો બેહતર છે.

૨૯૪ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ છીકને પસંદ કરે છે અને બગાસા (બકાઈ) ને ના પસંદ કરે છે ફરી જ્યારે છીક ખાએ અને અલ્લાહની હમ્દ કરે તો દરેક મુસલમાન ઉપર * કે જે તેને સાંભળે જરૂર છે કે તેના હકમાં દોઆ કરે એટલે યરહમોકલ્લાહ કહે. *

ફાયદો છીકવાથી બદન હલકું થાય છે તો માણસ અલ્લાહની ખંદગી કરી શકે છે જેથી તે ખોદાને પસંદ છે. અને બગાસું સુસતીથી આવે છે, અને તે ગફલત તથા સુસતી લાવે છે જેથી તે ખોદાને ખરાબ લાગે છે.

૨૯૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ મુમીનને પાસે કરશે (એટલે કિયામતમાં) ફરી તે પોતાની બાજુને તેના ઉપર

* આ ઉપરથી કેટલાકનો મત આ છે કે દરેક સાંભળનારને “યરહમોકલ્લાહ” કહેવું ફરજ છે. પણ ઘણાઓનો મત આ છે કે એ ફરજ કેફાયા છે. એટલે જે કહે તેને સવાબ અને ખીજ ઓને માથેથી ફરજ ઉતરી જાય છે. છીકથી પુરતી આવે છે જે ખોદાની નેઅમત છે. માટે છીક ખાનાર તેનું શુકર કરી અલ હમ્દો કહે છે તો તેને માટે યરહમોકલ્લાહ કહેવું જોઈએ. શા. મો.

* અર્થ અલ્લાહ તારા ઉપર રહમ કરે શા. મો.

મુકીને તેને છૂપાવશે અને કહેશે. શું તું તારો ફલાણો ગુનાહ એલાખે છે ? શું ફલાણી તકસીર તને યાદ છે ? તો તે કહેશે હા ! ઓ મારા પરવરદિગાર ! અને કહેતાં તે પોતાના ગુનાહોનો એકરાર કરશે અને પોતાના જીવમાં જાણશે કે તે હવે નાશ થયો. ખોદા કહેશે કે મેં તારા ગુનાહને દુન્યામાં છૂપાવ્યા હતા. અને હું આજે તેને તારાથી માફ કરું છું. શરી તે તેને નેકીનું દક્ષતર આપશે પણ કાફિરા અને મુનાફિકા તો તેઓના ગતિહ (પેગમ્બર ફિરશતા અને તેઓના હાથ પગ) કહેશે કે આ લોકો ખોદા વિષે જૂઠી વાત કહેતા હતા. તમો જાણી લો કે અલ્લાહની લાનત જાહેમો ઉપર છે. એટલે જે હદથી વધી બંદગીને બદલે નાફરમાની કરે તે પર.

૨૯૬ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ તમારે માટે ત્રણ ચીજ પસંદ કરે છે § અને તમારે માટે ત્રણ ચીજ નાપસંદ કરે છે. અને એક રીવાયતમાં છે કે ત્રણ ચીજથી ગુરસે થાય છે. તમારે માટે પસંદ કરી છે કે (૧) તમો તેની બંદગી કરો અને કોઈને તેનો શરીફ કરો નહીં અને (૨) એ કે તમો બધા મલીને ખોદાની દોરડીને પકડો (એટલે હદીસ કુરઆન ઉપર ચાલો) અને કુટ ન નાખો (કુરઆન હદીસ વિરુદ્ધ કોઈ ખીજો માર્ગ ન કાઢો.) અને (૩) એ કે તમારા મામલામાં અલ્લાહે જેને હાકેમ ઠરાવ્યા હોય તેની ખેરખાહી કરો. (એટલે ધસલામ ના હાકેમની તાખેદારી કરો) અને તમારે માટે ના પસંદ કરી છે (૧) ખેશાપદા ગુ-શતગો કરવી અને (૨) વગર હાજતે ધણો

સવાલ કરવો અથવા નાહક વાતો પુછવી અને (૩) માલને જાએ કરવો. x (જેમ કે વગર હાજતે ધણી ઇમારત બાંધવી નાચ રંગ અને આતશગાજમાં માલ બરમાદ કરવો.)

૨૯૭ મુસલિમમાં ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ કુરઆનને લીધે કેટલાક લોકોને વધારે છે (જાએ ચઢાવે છે) અને એને લીધે કેટલાકને ઘટાડે છે (નીચા કરે છે)

ફાયદા એટલે જે લોકોએ કુરઆનને પાઠ્યું અને તે પર અમલ કર્યો તેમનો મરતખો જાએ થયો અને જે લોકોએ તે પર અમલ નહીં કર્યો તેનો મરતખો નીચો થયો. *

૨૯૮ મુસલિમમાં હિશામ બીન હકીમ બીન હેજમ [રદી] થી રિવાયત છે કે ખચીત જે લોકો દુન્યામાં લોકો ઉપર અજાબ કરે છે તેમને અલ્લાહ અજાબ કરશે. ÷

૨૯૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સધદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત અલ્લાહ જનતવાળાઓને કહેશે કે ઓ જનતવાળાઓ ! તો તેઓ કહેશે કે લખ્મૈક ઓ અમારા પરવરદિગાર અમો તારી ખીજમતમાં હાજર છીએ

x માલ ને અલ્લાહે કુરઆન શરીફમાં કેથે “ખેર” કહ્યો છે. અને કેથે ખોદાનું ફજલ કહ્યો છે. અને કેથે કહ્યું છે કે એ તમારા બંદોબસ્ત અને પુછીની ચીજ, માટે એને બરખાદ કરવો નહીં. નકામો ખરચ કરનારને ખોદાએ કુરઆનમાં શેતાન નો ભાઈ કહ્યો છે.

* આ હદીસ નીચે ઉંચ જાણવાની કસોટી છે. એક ઘેડો મુસલમાન થઈ કુરઆનપર અમલ કરનાર ઉંચો અને બારી છે. પણ એક સૈયદ એટલુંજ નહીં પણ ગાદીએ ખીરાજનાર કુરઆન શરીફ ઉપર નહીં ચાલવાથી તે નીચો અને હલકો છે. આ ઈસ્લામની ખુબી છે.

§ એટલે ત્રણ ચીજની આજ્ઞા કરે છે. અને ત્રણ ચીજની મનાઈ કરે છે. અને તમારે માટે નો શબ્દ કહેવામાં આ ઈશારો છે કે આ બંને બાબતોમાં તમારે જાણ સમાચલો છે. શા. મો.

÷ એટલે નાહકક દુખ આપનારને અલ્લાહ દુખ આપશે. શા. મો.

અને તારી મદદ માગીએ છીએ અને સર્વ બલાઈ તારા હાથમાં છે. ફરી તે કહેશે કે શું તમે રાજ થયા છો ? તો તેઓ કહેશે કે અમે કમ રાજ નહીં થઈએ આ અમારા પરવરદિગાર ! અને જુઓ તો તે અમને એવું આપ્યું છે કે તેવું તે તારી મખ-લુકમાંથી કાઢને આપ્યું નથી. ફરી તે કહે છે કે શું હું તેથી ચઢતું (અફજલ) તમને નહીં આપું ? તો તેઓ કહેશે કે આ અમારા પરવદિગાર એથી ચઢતી કયી ચીજ હશે ? ફરી અક્ષાહ શરમાવશે કે મેં મારી રજમંદી તમે ઉપર ઉતારી છે. હવે એ પછી તમારા પર કદી શુરસે થઈશ નહીં.

ફાયદો આથી જણાયું કે જનંતની સર્વ નેઅમતોમાં ઊમદા ખોદાની રજમંદી છે * જે સર્વ નેઅમતોની પાછળ મળશે.

૩૦૦ મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે તેના પીવાને તથા તેના વેચવાને હરામ કર્યા છે એટલે શરાખના.

ફાયદો એક માણસ હજરત (સલ) માટે મશકક ભરીને દારૂ લાવ્યો. હજરતે શરમાવ્યું કે શું તને ખચર નથી કે શરાખ હરામ છે ? તેણે કહ્યું કે હું એટલા માટે લાવ્યો છું કે આપ તેને વેચી લ્યો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ શરમાવી.

૩૦૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઊમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે લોકો ચાંદીના વાંસ-જુમાં પીએ છે તો તે પોતાના પેટમાં જહનમની અગ્ની ગટ ગટ ઉતારે છે (વાંચો નં. ૧૦૨)

* કુરઆનમાં છે ખોદાની પ્રસન્નતા સૌથી મોટી છે અને એજ મોટી મતલબ મેળવવી છે. સુરા તોખા ૬૭૨. શા. મો.

૩૦૨ મુસલિમમાં અબુઃ હરદા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત લખનત કરનાર કિયામતને દિવસે શાક્ષીઓ તથા શરાખત કરનાર થશે નહીં. §

ફાયદો નામ લઈને મુસલમાનો પર લખનત કરવી કોઈ પણ રીતે દુરસ્ત નથી. તો જે લોકોને લાનત કરવાની ટેવ પડી છે તેઓ ની શાક્ષી તથા શરાખત કિયામતમાં માતખર થશે નહીં. કારણ કે બ્યારે માણસની ટેવ લાનત કરવાની થઈ તો તે શસેક થયો. અને શસેકની ગવાહી માતખર નથી. અને શરાખત કરવા માટે રહમત (મહેર) ની જરૂર છે પણ એઓમાં રહમત ક્યાં ? એઓને તો લાનતની ટેવ પડી છે.

૩૦૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મુમીન (ઈમાનદાર) બ્યારે નમાઝમાં હોય છે તો તે પોતાના પરવરદિગારથી વાતચીત કરે છે. તો તે પોતાની આગળ તથા પોતાની જમણી બાજુએ થુંકે નહીં પણ તે પોતાની ડાબી તરફ પગની નીચે થુંકે.

ફાયદો પ્રથમ તો નમાઝમાં થુંકવું મુનાસેખ નથી. અને જો થુંક આવી જાય તો આગળ થુંકે નહીં. કારણ કે કિયલો છે. અને જમણે શિરશ્ચિત છે * તો ડાબા પગની નીચે થુંકે જો જંગલમાં હોય તો. પણ જો મસજીદમાં હોય અથવા ડાબી તરફ નમાજ ઉભો હોય તો પોતાના કપડામાં થુંકે.

* ૩૦૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હારેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે તે હજર

§ આથી જણાયું કે નેક બખત લોકો પણ શરાખત કરશે. શા. મો.

* એટલે રહમતનો ફિરસ્તો છે. અને અજબના ફિરશતા કરતાં તેનું માન વધારે છે. કારણ કે હદીસ શરીફમાં છે કે જમણી બાજુનો ફિરસ્તો ડાબી બાજુના ફિરશતા ઉપર હાકેમ છે. શા. મો.

(સહ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મુમીન નાપાક થતો નથી.

ફાયદો અથુ હોરો (રહી) શ્રી રિવાયત છે કે મને એકવાર નહાવાની હાજત થઇ. માર્ગમાં હજરત (સહ) મળ્યા. હું તે માર્ગથી હટી નહાઇને હજરતની પાસે હાજર થયો. હજરતે પૂછ્યું કે તું કયાં હતો. ? મેં અરજ કરી કે મને ગોસલની હાજત હતી, અને વગર ગોસલે આપની ખીજમતમાં હાજર થવું મને ખુરં લાગ્યું. ત્યારે હજરતે ફરમાવ્યું કે સુખ્હાન-હ્લાહ ઇમાનદાર નાપાક થતો નથી. એટલે નમાઝ પઢવી અને મસજીદમાં જવું બેશક વગર ગોસલે દુરસ્ત નથી પણ મુલાકાત દુરસ્ત છે.

૩૦૫ મુસલિમમાં જાહેર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સહ) ફરમાવ્યું કે ખચીત સ્ત્રી શૈતાનની સૂરતમાં આગળ આવે છે.

ફાયદો પૂરી હકીકત આવી રીતે છે કે સ્ત્રી શૈતાનની સૂરતમાં આગળ આવે છે અને શૈતાનની સૂરતમાં ફરે છે તો જે કાંઈ સ્ત્રીને જુએ તો તે પોતાની ખાચીથી સમ્બોગ કરે. કે જેથી દિલમાંનો તેના ખતરો નીકળી જાય. સ્ત્રીને શૈતાનની સૂરત એટલા માટે ફરમાવી કે જેવી રીતે શૈતાન માણુસને બેહકાવે છે તેમ ઓરત પણ બેહકાવે છે.

૩૦૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ મસહહ ઉકબા ખીન અમર અનસારી (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સહ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મુસલમાન જ્યારે પોતાના બાલ બચ્ચાં સ્ત્રી ઉપર કંઈ ખરચ કરે છે અને તે તેમાં સ્વાખની નૈયત કરે છે તો તે તેને માટે સહકો થાય છે.

ફાયદો એટલે પોતાના ધરના ખરચમાં જો આવી રીતે નૈયત કરે કે ખોદાએ મારા

પર આ ફરજ કર્યું તેના હુકમથી હું ખરચ કરું છું. તો તેમાં પ્રભુ ખેરાતની બરાબર સવાખ મળે છે અને જો વગર નૈયતે ખરચ કર્યો તો ન પુણ્ય છે ન પાપ.

૩૦૭ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન અમર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સહ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અદલ કરનાર તુરના મીન્બરો ઉપર રહમાનને જમણે હાથ તરફ થશે * અને તેના બંને હાથ જમણા છે. (એટલે ખોદાના કરમમાં તુકસાન નથી.) ઇનસાફ કરનાર તે લોકો છે કે જેઓ પોતાના હુકમમાં તથા પોતાના સગાઓમાં અને જે પર તેઓ હાકેમ થયા તેમાં ઇનસાફ કરે છે.

ફાયદો એટલે ઇનસાફ કરનાર તે લોકો છે કે જેઓ બાઇ ખીરાફરોની રીઆયત કરતા નથી. પોતીકાં તથા પરાયાંમાં બરાબર ઇનસાફ કરે છે.

૩૦૮ બોખારીમાં આએશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સહ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ફિરશતા અનાન કહેતાં વાળમાં ઉતરે છે ફરી જે બાખતનો આસમાનમાં હુકમ થયો હોય તેને તેઓ યાદ કરે છે. તો શૈતાનો ચુપ-કાથી સાંભળી લે છે. ફરી તેને કહેનો એટલે જેબની વાતો જેઓ બતાવતા હોય તેની તરફ તેઓ નાખે છે. ફરી તેઓ પોતાની તરફથી સો જૂઠું જેડીને કહે છે.

ફાયદો અરબમાં કેટલાક લોક હતા તે જીન તથા શૈતાનથી મીલાપ રાખતા હતા. તેઓથી કંઈક હાલ દરયાઈત કરીને લોકોને

* જમણે હાથ તરફ ખેસશે એથી અદલ કરનારની મોટાઈ તથા માન બ્યાન થયાં છે. કારણ કે ખાદશાહની જમણી બાજુએ ખુરશી ઉપર ખેસનાર વધારે માનીતો હોય છે. અને જમણો હાથ કહેતાં કોઈ એમ ન સમજે કે ખોદાને આપણા જેવા હાથ છે માટે કહેવાયું કે અદલાહના બંને હાથ જમણા છે. શા. મો.

કહેતા હતા. લોકો તેઓને ધણું માનતા હતા. તો લોકોએ હજરત (સલ) થી તેમનો હાથ પૂછ્યો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેની કંધ હકીકત નથી. (એ વાત કહે છે) ફરી લોકોએ અરજ કરી કે તેઓની વાત કદી સાચી થાય છે. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી.

૩૦૯ બોખારીમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મોત ડરવાની વસ્તુ છે. તો જ્યારે તમે જનાજનો જુઓ તો તમે ઉભા થાઓ. &

ફાયદો જનાજને જોધને ઉભું થવું પ્રથમ સુનત હતું ફરી તે મનસુખ થયું. હવે જનાજને જોધને ઉભું થવું સુનત નથી.

૩૧૦ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મૈયત જ્યારે કબરમાં મુકાય છે તો તે લોકોના ફરતી વેળા તેઓના જોડાને અવાજ સાંભળે છે. *

૩૧૧ બોખારીમાં § અબદુ-લ્લાહ ખીન એમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જીવતાનાં રડવાથી મૈયતને જરૂર અજાણ થાય છે.

& બોખારીમાં પૂરી રિવાયત આવી રીતે છે. એક જનાજ ગયો તો રસૂલ-લ્લાહ તેને માટે ઉભા થયા અને અમે તેમની સાથે ઉભા થયા. ફરી અમે કહ્યું કે આ તો એક ચઢેલું છે ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે ઊઠવાનું કારણ ચઢેલુંને માન આપવું નથી પણ મોતનો ડર છે. શા. મો.

* કબરસ્થાનમાં જોડા પેઢરીને ચાલવાનું હુસ્ત થવું આ હદીસથી જણાય છે. શરહ મશારફ શા. મો.

§ શરહ મશારફમાં છે કે આ હદીસ આજ રાવીની રિવાયતથી મુસલિમમાં છે. શા. મો.

ફાયદો આ તે વેળા છે કે મુઝદ્ પોતે રડવા પીટવાની વસીયત કરી ગયું હોય. જેમકે એનું ખ્યાન ગુજર્યું છે. (વાંચો ના. ૧૮૩)

૩૧૨ બોખારીમાં અબદુ-લ્લાહ ખીન અખા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અમિથી ખોદા સિવાય કોઈ અજાળ કરે નહીં. (એટલે અમિથી જનાજને ખાળવું કદી દુરસ્ત નથી. એ ખોદાને માટે ખામ છે.)

ફાયદો હજરતે (સલ) એકવાર કહેલકર મોકલ્યું અને ફરમાવ્યું કે જો ફલાણે શપ્થ મળેતો તેને ખાળી નાખવો. ફરી જ્યારે તે ચાલુ થયો તો તેને યુલાવ્યો અને ખાળવાની મના કરી. ફરી આહદીસ ફરમાવી અને તેને કતલનો હુકમ કર્યો.

૩૧૩ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત લોકોએ નમાઝ પઢી અને સુઈ ગયા. અને તેમોએ જ્યાં સુધી નમાઝની ઇનતેજરી કરી ત્યાં સુધી તમે હમેશા નમાઝમાં છો. +

ફાયદો એકવાર હજરતે (સલ) ઇશાની નમાઝ મોઝેથી પઢી હતી. ત્રીજો ભાગ અથવા અડધી રાત વીતી હતી ત્યારે સહાબીઓને આ હદીસ ફરમાવી.

૩૧૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં મોજા-શેઅ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હિજરત કરવી હિજરત કરનારા ઉપર ખતમ થઈ. પણ ઇસ્લામની, જહાદની, અને સારાં કામની એઅત કરવી છે.

+ આ હદીસથી ઇશાની નમાઝ મોઝેથી પઢવાની ફજલત, તથા નમાઝની ઇનતેજરીથી તેરલા વખત સુધી નમાઝના સવાબની ખશારત જણાય છે. શા. મો.

ફાયદો મોળશેઅ (રદી) થી રિવાયત છે કે બ્યારે મક્કા રતેહ થયું તો મેં હીજરત કરવા માટે બેઅત કરવાનું વિચાર્યું ત્યારે હજરતે આ હદીસ શરમાવી. એટલે ઇસ્લામ ગાલેબ થયું હતે તેની તરેહની હીજરત કરવી ફરજ રહી નથી.

૩૧૫ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે ખચીત મહુદ તથા નસારા રંગતા નથી માટે તમે તેઓથી ઉલડું કરો.

ફાયદો એટલે તમે ખિન્નબ કર્યા કરો મંદીનો ખિન્નબ કરવો કાલી સુનત છે વસ-મો પણ દુસ્ત છે પણ બીજો ખિન્નબ જે કાળા વાળ કરે તે દુસ્ત નથી. §

૩૧૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ-હલાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારી આગળ (એટલે કયામતમાં) એક હોજ છે (એટલે હોજે કોસર છે.) તે જરબા તથા અ-જરાહના વચ જેટલો (મોટો) છે.

ફાયદો જરબા તથા અજરાહ આ બંને શામના ગામો છે. તે બંનેની વચ્ચે ત્રણ દિ-વસનો રસ્તો છે. આ હદીસની મતલબ આ છે કે તે હોજ ઘણો મોટો છે. §

૩૧૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શર-

§ એટલું જ નહીં પણ એક હદીસમાં છે કે કાળા ખિન્નબ કરનારનું મોં અહલાહ કાળું કરશે. જુરા રંગનો ખિન્નબ કે હદા રંગનો ખિન્નબ એ મનાઈમાં દાખલ નથી ગ્યા. મો.

§ એટલે આ હદીસથી તેની મોટાઇ બયાન કરવી છે તેનો ખરો માપ બયાન કરવાનું નથી એજ માટે એક હદીસમાં છે કે તે મદીના તથા સનઆ જેટલો છે. બીજી હદીસમાં છે કે તે ઐલા તથા મક્કા જેટલો છે વગેરે. આ સર્વમાં તેની મોટાઈનું માત્ર બયાન છે. ગ્યા. મો.

માવ્યું કે જે ચીજથી તમે દવા કરો છો તેમાં બેહતર દવા રૂમડી ખેંચાવવી, તથા દર-યાઇ કુસત છે.

ફાયદો કુસતને ઉરદુમાં કુટ કહે છે એ હિન્દુસ્થાનમાં ઉત્પન્ન થાય છે માટે તેને જાદે હીન્દી પણ કહે છે. એ હિન્દુસ્થાનથી વહાણમાં અરબ સ્થાન જતું હતું માટે તેને હજરતે ફરયાઇ શરમાવ્યું. તેની તખીયત ગરમે ખુશક છે. એ હોજરી દિલ તથા ભેજને ફાયદો કરે છે. અને સરદીની ખીમારીઓને દુર કરે છે. અને રૂમડી ખેંચવાથી બગડેલું ખુન નીકળી જાય છે માટે તેની તારીફ હજરતે (સલ) કરી. બીજી હદીસમાં છે કે જેના માથામાં દરદ થતું હોય તેને રૂમડી હજરત (સલ) ફરમાવતા હતા. અને તેરમી તથા એકવીસમી તારીખે તથા મંગળ બુધ અને સનીવારના ખુન કહાડવાની હદીસ શરીફમાં મનાઇ થઇ છે. આ હદીસથી જણાયું કે ઇલાજ (ઓપધી) કરવો દુસ્ત છે. અને તે તવકકોલને વિરુદ્ધ નથી.

૩૧૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત એક બદકાર ઝોરતે એક કુતરાને ગરમીના દિવસમાં જોયું કે તે ફૂવાને આસપાસ ફરે છે તેની જીભ તર-સથી લટકી પડી છે. તો તેણીએ તેને માટે પોતાનો મોજો કહાડ્યો. (એટલે પાણી પાવા) જેથી તેના ગુનાહ બખશાયા. અને બોખારી-માં આવી રીતે રિવાયત છે કે તેણીએ પોતાનો મોજો કહાડ્યો અને પોતાની ઓઠ-ણીથી બાંધ્યોને ફરી તેને માટે પાણી કહાડ્યું. જેથી તેના ગુનાહ બખશાયા. *

* આ હદીસ સુનત જમાઅતના મતને પુષ્ટી આપે છે કે ગુનાહ કબીરા કદી અહીહના ફજલથી વખર તોખા કરે પણ માફ થાય છે. ગ્યા. મો.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે સખ-
તીની વેળા જનવરોની સાથે એહસાન કરવું
ખોદાની નજદીક મોટી ચીજ છે. કહી
“દિલબદસ્તઆવુર કે હજરે અકબરસ્ત” §

૩૧૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં શતેમા
ખીનતે કૈસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ઊભે શરીકની
પાસે આગલા મોહાજરો આવ જ કરે છે.
જેથી તું ધબને ઊભે મકતુમ આંધળાને
ઘેર જ. કારણ કે જ્યારે તું તારી ઓઢણી
કઢાડશે તો તે તને જોશે નહીં. ફતેમા
ખીનતે કૈસના ધણી અયુ અમર હફસે
તેણીને બાએન તલાક આપી અને તેણીએ
ઈદત ગુજરવાનો વિચાર કર્યો ત્યારે હજરતે
તેણીને આ હદીસ કહી.

ફાયદો શતેમા ખીનતે કૈસને તેણીના
ધણીએ તલાક આપી. હજરતે (સલ) પ્રથમ
ફતેમાને કહ્યું કે તું ઊભે શરીકના ઘરમાં ધ-
દદત ગુજર. ફરી હજરતે ફરમાવ્યું કે તેના
ઘરમાં લોકો આવ જ કરે છે ત્યાં નહીં, પણ
અબદુલ્લાહ આંધળો છે તેના ઘરમાં જ.
એટલે તેને કંઈ સુજતું નથી. તું આરામથી
ત્યાં રહેશે.

* ૩૨૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં *
અયુ સહદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત બની ઇસરાઇલના
એક ટોલાની શિકલ બદલાયલી (મસખ થએલું)
તો પણ હું જાણતો નથી કે તેઓ કયા જ-
નાવરની સુરતમાં થએલા.

ફાયદો બોખારી તથા મુસલિમમાં પૂરી
રિવાયત આવી રીતે છે કે એક ગામડિયો
હજરત (સલ) ની પાસે આવ્યો તેણે કહ્યું
કે આ હજરત (સલ) હું એવા જંગલમાં
રહું છું કે ત્યાંના લોકોનો ખોરાક પાટલા ઘો
છે. હજરતે (સલ) તેનો જવાબ કંઈ આપ્યો
નહીં. ફરી તેણે પૂછ્યું. ફરી પણ હજરત
ચુપ રહ્યા. ત્રીજી વેળા હજરતે (સલ) ફરમા-
વ્યું કે બની ઇસરાઇલના એક ટોલા ઉપર
ખોદાએ લાનત કરી અને તેની સુરત બદલી
નાખી. હું જાણતો નથી કે તેઓ પાટલા
ઘોની શિકલમાં થયલા અથવા બીજા કોઈ
જનવર થયલા. તો હું તો તેને ખાતો
નથી. અને મના પણ કરતો નથી. ઇમામે
આજમ (રહ) ની નજદીક પાટલા ઘો ખાવી
દુરસ્ત નથી. આજ દલીલથી. પણ ઇમામ
શાફેઈ (રહ) ના મજહબમાં દુરસ્ત છે.

૩૨૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-
માવ્યું કે ખચીત જ્યારે તેઓમાં કોઈ સારો
માણસ મરી જતો તો તેઓ તેની કબર
ઉપર મસજીદ બનાવતા અને ત્યાં તેની સુરતો
ચીતરતા. તે લોકો ખોદાને નજદીક કેયામતને
દિવસે પુરી મખલુક છે. હબશમાં એક
ગીરજો બનેલો હતો જેને મારયા કહેતા.
તે લોકો માટે આ ફરમાવ્યું છે.

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિ-
વાયત છે કે જ્યારે હજરતને મોતની ખીમારી
થઈ ત્યારે એક બીબીએ હબશના ગીરજાની
તારીફ કરી. એટલે જે હુકમ થાય તો હજરત
(સલ) ની કબર ઉપર તેમ બનાવાય. ત્યારે

§ અર્થ—દિલ હાથમાં લાવ કે એ મોટી
હજર છે. ગુ. મો.

જ શરહ મશારેકમાં છે કે આ હદીસ મુસ-
લિમમાં નથી. બોખારી અયુ હાફદ તથા નસાઈ
માં છે. હા, મુસલિમમાં અને મુલતી હદીસ
ગુ. મો.

હજરતે તક્યાથી માથું + ઉપાડીને આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તેઓ ખુશ કરે છે તમારે મારી કબરને સિજદાની જગ્યા ડેરવવી નહીં.

૩૨૨ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અમર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત (કેયામતની) પરગટ થતી નીશાનીઓમાંથી પ્રથમ નીશાની સુર્યનું પશ્ચિમથી ઊગવું છે. અને ચાશતને વખતે (દહાડો ચઢે) લોકો આગળ જમીનના જાનવરનું નીકળવું છે. અને આ બેમાંથી જે પ્રથમ થશે તેની પાછળ બીજી પણ ઉતાવળે જાહેર થશે.

ફાયદો કેયામતની દસ નીશાનીઓ પ્રથમ ખ્યાન થઇ છે (વાંચો ના. ૨૪૦)

૪૨૩ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે ટોલું પ્રથમ જનતમાં દાખલ થશે તેઓ પૂનમના ચંદ્ર જેવી સૂરતના થશે. અને જે તેની પાછળ જશે તેઓ આસમાનના મોટા ચમકતા સીતારાની બરાબર થશે. તેઓમાંના દરેક પુરૂષને માટે બે બાયડીઓ * છે કે જેની પીંડલીનું ગદુદ ગોશત પાછળથી દેખાશે અને જનતમાં કોઇ કુંવારું રહેશે નહીં.

ફાયદો એટલે તેની પીંડલીઓ ખીલ્યોર જેવી સાફ છે. જેથી અંદર સુધી ખુલ્લી રીતે

* આ માથું ઉપાડવું શુરસાને લીધે હતું. હજરત સમજ્યા કે કદાપી મારી સૂરત ચિત્રાશે માટે આપે શુરસામાં આવી એકું કરનારની ખુરાઈ ખ્યાન કરી. કેમ જે મૂર્તી પૂજનનું મુળ એજ છે. અને જ્યારે પેગમ્બરની તસવીર બનાવવી મનાઈ થઈ તો બુન્દગોની શી ગણતરી! મુસલમાનોએ એથી બચવું જોઈએ. એટલું જ નહીં પણ જ્યાં એવી તસવીરો સમારેલી હોય ત્યાં જવું પણ નહીં જોઈએ અગર જો તે મોટા લોકોનું ઘર ગણાવું હોય શા. મો.

* એટલે આવી ખુબીની બે બાયડીઓ થશે અને બીજી હુરામાં એ ખુબી હશે નહીં. અને એ બેની સાથે દરેકને ૭૨ બાયડીઓ મળશે. શા. મો.

નજરે પડશે. અને જ્યારે પીંડલીનો હાલ આવી રીતનો છે તો તે બાયડીના બદનની ખુબીનું તોલ એના ઉપર કરવું જોઈએ.

૩૨૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સહહ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જનતવાળા પોતાના ઉપર કંચે મેહેલવાળાઓને જોશે જેવી રીતે તમે આસમાનના કીનારા ઉપર આધે ચમકતા તારાને જુઓ છો. ફરી તે પૂર્વમાં હોય અથવા પશ્ચિમમાં હોય. તેઓના મરતબાને લીધે (આ ફેર છે.) સહાબીઓએ કહ્યું કે ઓ રસૂલુલ્લાહ તે સારા મેહેલો તો નથીઓના છે ત્યાં બીજા પોહોંચી શકશે નહીં. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કેમ નહીં. (પોહોંચશે) ? જેના હાથમાં મારો જીવ છે તેની કસમ કે (ત્યાં પોહોંચનારા) તે મરદો છે કે જેઓ અક્ષાહ પર ધમાન લાવ્યા અને રસૂસોને સાચવ્યા.

૩૨૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં નોમાન બીન બશીર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત દોજખીયોમાં ઘણા હલકા અબ્જબવાળો તે શખ્સ છે કે જેના બે જોડા તથા બે તસમા અગ્નિના છે જેથી તેનું લેજું હાંડીની જેમ ઉભરાશે. અને તે જાણુશે કે મારેથી વધુ અબ્જબવાળો કોઇ નથી. અને જુઓ તો તે ઘણા હલકા અબ્જબનો છે.

૩૨૬ મુસલિમમાં અબુ સહહ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મદીનામાં કેટલાક જીને છે કે તેઓ મુસલમાન થયા. તો જ્યારે તમે તેઓમાંથી કંઇ જુઓ (એટલે તેઓ સાપ બની જાય) તો તેને ત્રણ દિવસ ખબર કરો. & ફરી

& અને તેને કેવી રીતે ખબર કરવી તે ફાયદામાં ખ્યાન થયું છે. શા. મો.

જો તે તે પછી જાહેર થાય તો તેને મારી નાખો કારણ કે તે શૈતાન છે. એટલે તે કા- ફેર જીન છે.

ફાયદો મહીનામાં એક સહાખીની નવી શાદી થઇ હતી તેવણુ પોતાને ઘેર ગયા જુઓ છે કે ખીખી ફરવાળ પાસે ઊભી છે. તેવણુ કારણુ પૂછ્યું તેણીએ કહ્યું કે ઘરમાં સાપ નીકળ્યો છે. તે સહાખીએ તિને મારી નાખ્યો. ફરી સહાખી પણ પડી ગયા અને મરી ગયા. ફરી જ્યારે હજરતે (સલ) આ કિસ્સો સાં- બળ્યો તો આ હદીસ ફરમાવી. અને ખીજી હદીસમાં આવી રીતે છે કે જ્યારે સાપને પો- તાના ઘરમાં જુઓ તો ત્રણ દિવસ આવી રીતે કહો કે હમો તુહ તથા સુલેમાન (અલે) ના કરારના વચનને આધારે તારાથી માગીએ છીએ કે અમને દુઃખ ન આપ. ફરી તે પછી જો સાપ નીકળે તો મારી નાખો.

૩૨૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ- એશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત બિલાલ રાતમાં બાંગ દે છે, માટે તમો અબદુલ્લાહ ખીન ઊમ્મે મકતુમ અન્નન કહે ત્યાં સુધી ખાઓ અને પીઓ.

ફાયદો હજરત બિલાલ (રહી) કેટલીક રાત રહેવા છતાં બાંગ દેતા હતા કે જેથી લોકો ઉઠીને તહજજુદની નમાઝ પઢે. અને જે જાગતા હોય તેઓ સુઇ જાય. અને અ- બદુ-લાહ (રહી) સુજ્હની અન્નન કહેતા હતા. તેવણુ આંધળા હતા જ્યાં સુધી ફજર થવાનું લોક નહીં કહેતા ત્યાં સુધી અન્નન કહેતા નહોતા. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે રોજનાળો ખાયા પીયા કરે, બિલાલની અન્નનનો ખીયાલ કરે નહીં.

૩૨૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ- લાહ ખીન મસઉદ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત કયામ- તની આગળ કેટલાક દિવસ થશે કે જેમાં જહાલત ઉતરશે (એટલે ફેલાશે) અને ઇ- લમ ઉપડી જશે અને કતલ ઘણી ચાલશે. *

ફાયદો એટલે દુન્યાનો લોભ એટલો વધશે કે લોકોને દીનનો ઇલમ શીખવાની પ- રવા રહેશે નહીં. રાત દિવસ દુન્યા કમાવા સિવાય ખીજી કંઈ ગરજ તેઓની રહેશે નહીં. એટલું જ નહીં પણ કયામત તો આ છે કે જો ઇલમ પણ શીખશે તો પણ દુન્યાનેજ માટે, એટલે ખરૂં જોતાં તે ઇલમ નથી પણ તે જહાલત છે. કારણ કે ઇલમ તો તેજ છે કે જેથી દુન્યા ભુલાય અને આખેરત યાદ આવે.

૩૨૯ મુસલિમમાં † જામેર ખીન સમોરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર- માવ્યું કે ખચીત કયામતની આગળ કેટલાક

* ઇલમ જે અલ્લાહનું ફજલ છે જેથી ખો- દાનો ખોદ ઉત્પન્ન થાય છે અને તેથી બહુ ભરૂં સમન્વય છે અને તેથી સવભાવ સુધારાય છે. અને આ સર્વ લડાઇ ફીસાદને રોકનાર છે. પણ જ્યારે ઇલમ ઉપડી જશે તો તેના લાભ રહેશે નહીં જેથી લડાઇ ફીસાદ વધશે. માટે ઇલમે દીનનો ખનતી કાશીશે વધારે કરવો. ઇલમને ઇલ- મવાળાઓને માન આપવું દરેક લાખામાં અલ્લા- હના કલામ ને રસુલના કલામને ફેલાવવામાં કાશીશ કરવી. કારણ કે એજ ઇલમથી દીન દુન્યા બંને સુધરે છે. શા. મો.

† શરહ મશારેકમાં છે કે આ હદીસ મુસ- લિમમાં નથી પણ ખીજી હદીસની કિતાબોમાં છે. શા. મો.

જુદાઓ થશે તો તમારે તેઓથી બચતા રહેવું. +

ફાયદો આ હદીસની મતલબ મોસૈલેમા કન્જનમ, અસવહ, સન્નહ, તલીહા, તથા મુખ્તાર છે. જેઓએ પેગમ્બરીનો ખોટો દાવો કર્યો હતો. ફરી ખુદાએ તેઓને હલાક કર્યા. અથવા તે લોક છે કે જેઓએ મોજુ હદીસ બનાવી, અને હજરત (સલ) ના તરફ લગાડી. અને આલમાએ હદીસે તેને વિષ્ણી વિષ્ણીને કહાડી.

૩૩૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે બની ઇસ્ત્રાઇલમાં † ત્રણ માણસ હતા. કોઢી, ગંજો, આંધળો. ફરી અલ્લાહે તેઓની પરીક્ષા કરવાનું ધાયું ને તેઓની પાસે એક શિરશતો મોકલ્યો તો તે કોઢીની પાસે આવ્યો ને કહ્યું કે તને કયી ચીજ પીયારી છે? તેણે કહ્યું કે સારો રંગ તથા ઉમદા ચામડી. અને લોકો જે ચીજની મારાથી સૂગ રાખે છે તે મટી જાય હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે શિરશતાએ તેના ઉપર હાથ ફેરવ્યો અને તેની સૂગ દુર થઈ અને તેને સારો રંગ તથા સારી ચામડી અપાઈ. ફિરશતાએ

+ આ હદીસથી જણાયું કે ઈલમે દીન હાંસલ કરવામાં વચળ નસીહત સાંભળવામાં ભરોસેદાર માણસ જોઈએ કે જે ઈલમમાં પૂરો હોય નેકબખત હોય કે જ્યો તે ખોદાનો ખોદ રાખી લોકોની બીમારીને માફક દવા આપે. માટે એવા માણસને ગનીમત જાણવું. પણ જે માણસ અનજણો હોય ચલણ સારા ન હોય લોકોની મરજીની માફક કહેતો હોય બિદઅતી હોય અથવા ખોટો ઈલમનો દાવો કરતો હોય તેથી બચતાં રહેવું જોઈએ. રજુનમાં એક ચહુદી ત્યાંના મુસલમાનોને ડગી કેટલીક મુદત ઈમામ બનેલો એ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. શા. મો.

† ઇસરાઇલ એ હજરત યાકુબ (અલે) નો ખેતાબ છે અને બની ઇસ્ત્રાઇલ એટલે યાકુબ (અલે) ની ઓલાદ. શા. મો.

કહ્યું કે તને કયો માલ પસંદ છે? તેણે કહ્યું કે ઊંટ અથવા ગાય. આ હદીસના રિવાયત કરનારમાંનો એક રાવી ઇસહાક બીન અબુદુલાહે શક કર્યો છે. પણ કોઢી અથવા ગંજો બેમાંના એકે ઊંટ કહ્યું અને બીજાએ ગાય કહી છે. ફરી તેને દસ મહીનાના ગામવાળી ઉંટણી આપીને કહ્યું કે અલ્લાહ તને એમાં બરકત આપે. હજરતે (સલ) કહ્યું કે ફરી તે ગંજની પાસે આવ્યો. અને કહ્યું કે તને કયી ચીજ ઘણી પસંદ છે? તેણે કહ્યું કે સારાં વાળ અને જે ચીજની લોકો મારેથી સૂગ રાખે છે તે મારેથી દુર થાય. ફરી તે પર તેણે હાથ ફેરવ્યો. અને તે સાંજે થયો અને તેને સારા વાળ અપાયા. ફિરશતાએ કહ્યું કે તને કયો માલ પીયારો છે? તેણે કહ્યું કે ગાય. ફરી તેને ગામણ ગાય અપાઈ ને તેને કહ્યું કે અલ્લાહ તને એમાં બરકત આપે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરી તે આંધળા પાસે આવ્યો ને કહ્યું કે કયી ચીજ તને વધારે પ્રિય છે? તેણે કહ્યું કે અલ્લાહ મારી આંખને દેખતી કરે તેથી હું લોકોને જોઉં. ફરી તે પર હાથ ફેરવ્યો. ને અલ્લાહે તેને આંખ આપી. ફિરશતાએ તેને કહ્યું કે તને કયો માલ પીયારો છે? તેણે કહ્યું કે બકરી. ફરી તેને જાણવાની બકરી અપાઈ. ફરી ઉંટણી ગાય જણી અને બકરી પણ વિવાઈ. ફરી કોઢી માટે ઊટવું, જંગલ થયું અને ગંજ માટે ગાયવું, જંગલ થયું. અને આંધળા માટે બકરાંવું જંગલ થયું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરી તે કોઢી પાસે તેના રૂપમાં તથા તેની હાલતમાં તે આવ્યો ને કહ્યું કે હું એક મીસકીન પુરૂષ છું. મારી સફરમાં અસખાબ ખુદી ગયો. આજને દિવસે અલ્લાહ સિવાય ફરી તારે

સિવાય * માર' પોહોંચવું' ની શક્તિ નથી. જેણે તને સારો રંગ તથા મારી આમડી આપી અને માલ આપ્યો તેના નામ પર x તારાથી માગું છું કે હું તેના પર (એસીને) મારી સફરમાં પુગી જાઉં. ફરી તણે કહ્યું કે લોકોના ધણા હકકો મારા પર છે (એટલે કરજદાર છું. અથવા ધર ખારના ખરચથી માલ વધારે નથી.) ફરી ફિરશતાએ કહ્યું કે કદાપી હું તને ઝોલખું છું. શું તું કંગાલ કોઢી ન હોતો? લોકો તારી સુગ કરતા હતા. ફરી અલ્લાહે તને આપ્યું. તેણે કહ્યું કે હું તો આ માલને બાપ દાદાથી વારસામાં રાખુ છું. ફિરશતાએ કહ્યું કે જો તું જૂઠો હોય તો અલ્લાહ તને તેવો કરે. હજરતે ફરમાવ્યું કે ફરી તે ગંગા પાસે તેની સૂરતમાં તથા તેની હાલતમાં આવ્યો અને જેમ તેને કહ્યું હતું તેમ એને કહ્યું. અને જેમ તેણે જવાબ આપ્યો હતો તેમ એણે જવાબ આપ્યો. ફિરશતાએ કહ્યું કે જો તું જૂઠો હોય તો જેવો હતો તેવો તું થાય. હજરતે કહ્યું કે ફરી તે આંધળા પાસે તેની સૂરતમાં તથા તેની હાલતમાં આવ્યો. ને કહ્યું કે હું

કંગાલ પરદેશી પુરુષ છું સફરમાં માર' સાધન ખુટી ગયું છે. ખોદા સિવાય ફરી તારા સિવાય આજને દિવસે માર' ધેર પોહોંચવું નથી. જેણે તને આંખ આપી તેના નામ પર હું તારાથી એક બકરી માગું છું કે જેથી હું મારી સફરમાં પુગી જાઉં. તો તેણે કહ્યું કે ખચીત હું આંધળો હતો. અલ્લાહે મારી આંખ પાછી આપી. માટે તારે જોઈએ તે તું લે, અને જોઈએ તે રહેવા દે. ખોદાની કસમ જો તું ખોદાને નામે કંઈ લેશે તો હું તને મુશકેલીમાં નાખીશ નહીં. (એટલે તારો હાથ પકડીશ નહીં.) અને એક રિવાયતમાં છે કે જો તું કોઈ ચીજ છોડશે તો હું તેના વિષે તારી તારીફ કરીશ નહીં. (એટલે નહીં) લેવાથી હું ખુશ થઈશ નહીં અને તારી બે પરવાઈની હું તારીફ કરીશ નહીં.) તે શિરશતાએ કહ્યું કે તારો માલ રહેવા દે. તમારી પરીક્ષા થઈ હતી. તારાથી ખોદા રાજ થયો. અને તારા બંને સાથીઓથી નારાજ થયો. =

ફાયદો આ હદીસમાં શુકર કરનાર તથા ના શુકર બંદાઓનું બચાવ છે. અને જો જોડો વિચાર કરો તો આ હદીસ સઘળા જગતના હાલમાં છે. એટલે અમે સર્વ લોકોની પ્રથમ કંઈ હકીકત નહોતી. માલ તંદુરસ્તી ધલમ હોકુમત (વગેરે સર્વ) માત્ર તેના કરમથી સર્વને મળ્યાં છે. તો જે હુશીયાર છે તે પોતાની હકીકત અને ખોદાનો કરમ સમજીને શુકર કરે છે (ખોદાનો આભાર માને છે,) અને જે અહમક છે તે પોતાની હકીકત તથા ખોદાનો ક-

*આ ઈબારત એક ઉમદા અદબ શીખવે છે. તે એ કે તે ફિરશતાએ “કહ્યું. અલ્લાહ સિવાય ફરી તારા સિવાય” અને શબ્દ “ફરી” નો વધાર્યો છે એવીજ રીતે બીજી હદીસોમાં પણ છે. માટે જે રીવાજ પ્રમાણે કહેવાય છે કે “અલ્લાહ સિવાય અને તારા સિવાય માર' કોણ છે” તો એમ કહેવું જોઈએ કે “અલ્લાહ સિવાય ફરી તારા સિવાય” એવીજ રીતે કાગલના સિરસતામાં અલ્લાહની સાથે બીજીની હોઆ તથા તેફેલ લગાવવામાં આવે છે ત્યાં પણ શબ્દ “ફરી” નો વધારવો જોઈએ. શુ. મો.

x માગનારે અલ્લાહના નામ પરજ માગવું જોઈએ. કેટલાક માગનાર કહે છે. અલ્લાહ કે નામની રોટી નખીકે નામકા પેસા હુસેન કે નામકા દપડા વગેરે. એ ખરાબ શબ્દો છે એથી તેઓએ બચવું જોઈએ. શુ. મો.

= રાંદેરના વોહરાઓએ આ હદીસ ઉપર ધ્યાન આપી પોતાની આગલી હાલત યાદ રાખવી જોઈએ કે તેઓ પ્રથમ ખેડુત હતા, ફરી ખારવા ખલાસી થયા. ફરી વેપારી થયા. અને હાલમાં લાખોની રટેટના માલિક થયા. ખોદાનું શુકર કરવું જોઈએ. આગલી હાલત યાદ રાખેથી મગફરી આવશે નહીં. કોઈને હલકા ગણશે નહીં. અને ખોદાનો શુકર વધારે થશે. શુ. મો.

રમ ભુલીને પોતાની હુશીયારી તદ્દમીર અને ખાનદાની રિવાસત પર મગર થાય છે. તે તે ખોદાથી દુર છે. +

* ૩૩૧ મુસલિમમાં મેમુના (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત જામરધલે મને વાયદો કર્યો હતો કે તે આજે રાત્રે મારો મુલાકાત લે. પણ મારી મુલાકાત લીધી નથી. જૂઓ ખોદાની કસમ તેણે મારેથી કદી વાયદા વિરૂદ્ધ કર્યું નથી.

ફાયદો હજરત મેમુના (રદી) થી રિવાયત છે, કે હજરત એક દિવસ ગમગીન તથા બેદાસ બેઠા હતા. મેં અરજ કરી કે ઓ રસુલુ-લ્લાહ આજે આપ કેમ ગમગીન છો ? ત્યારે હજરતે આ હદીસ ૧૨માવી. ફરી તે દિવસ તેવીજ રીતે ગુજ્યો. ફરી હજરત (સલ) ના જીવમાં આવ્યું કે પલંગ નીચે કુરકુરિયું છે. ૧રી હજરતે તેને કહડાવ્યું ને પોતાના હાથથી ત્યાં પાણી છણક્યું. જ્યારે રાત થઇ તો જામરધલ (અલે) ની મુલાકાત થઇ. હજરતે (સલ) નહીં આવવાનું કારણ પૂછ્યું. જામરધલે કહ્યું કે જે ઘરમાં તસવીર તથા કુતરું હોય ત્યાં જવાને અમને હુકમ નથી. ફરી સવારે કુતરાને મારવાને હુકમ કર્યો.

૩૩૨ મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત હમજા મારો દુધ બાઈ છે.

ફાયદો અમીર હમજા (રદી) હજરત (સલ) ના કાકા હતા. -લોકોએ હજરતને કહ્યું કે આપ હમજાની દીકરીથી નિકાહ કરો. ત્યારે હજરતે (સલ) આં હદીસ ૧૨માવી.

+ અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે “ જો તમે શુકર કરશો (ઉપકાર માનશો) તો ખચીત હું તમારે માટે (નેઅમત) વધારીશ અને જો ના શુકર (અનુપકાર) કરશો તો ખચીત મારી શીક્ષા સખત છે. સુરા હુખરાહીમ. ગુ. મો.

એટલે દુધ પીવાને લીધે તે મારી ભતનીજ થઇ તો નિકાહ દુરસ્ત નથી. ÷

૩૩૩ મુસલિમમાં હોન્દા ખીન યમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત મારી હોજ એલાથી તે અદન સુધીથી પણ વધુ દુર છે. જેના હાથમાં મારી જાન છે તેની કસમ કે જેવી રીતે માણસ પોતાની હોજથી પારકા જાંટને હાકે છે તેવી રીતે હું તેથી પારકા પુરૂષોને દુર કરીશ.

ફાયદો એક શામના એક શેહેરતું નામ છે. એટલે જેવી રીતે એલા અદનથી ધણું દુર છે તેવી રીતે કાફર મારી હોજથી દુર રહેશે. તેનું પાણી તેઓના ભાગમાં નથી. અથવા આ મતલબ છે કે એલાથી અદન સુધી જેટલો મારો હોજ લાંબો ચોડો છે. અટલે આટલો ચોડો હોવા છતાં કાફર તેથી અબાગ્ય છે.

૩૩૪ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત તારું હેજ તારા હાથમાં નથી હજરતે (સલ) આ વાત આએશાને કહી હતી.

ફાયદો એકવાર હજરતે (સલ) હજરત આએશા (રદી) ને ૧૨માવ્યું કે મને ચટાઇની જાય નમાઝ મસજીદમાંથી લાવી દે. હજરત આએશા (રદી) એ કહ્યું કે મને હેજની હાલત છે. એટલે એવી હાલતમાં મસજીદની અંદર કેમ જાઉં. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે કદમને મસજીદથી બહાર રાખ. હાથ લંબાવીને જાય નમાઝ ઉઠાવ.

૩૩૫ ખોખારીમાં મિસવર ખીન મખરમા તથા મરવાન ખીન હકમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ૧૨માવ્યું કે ખચીત ખાલેદ ખીન વલીદ ગમીમમાં જસુસ થ

+ આથી જણાવ્યું કે દુધ બાઈની છોકરી સાથે નિકાહ દુરસ્ત નથી. ગુ. મો.

ધને કોરેશના ટોલામાં છે. માટે તમો જમણી તરફથી કતરાધને ચાલો. આ વાતને હજરતે (સલ) હોદેખીયાના વખતમાં કહી હતી.

ફાયદો ગમીમ તથા હોદેખીયા એ મકકાની પાસે એ જગ્યા છે. હજરતે ફતેહ મકકાથી પ્રથમ ઉમરાનો ઇરાદો કર્યો હતો. અને વિચાર કર્યો હતો કે કોરેશને વગર ખખર કરે અચાનક મકકામાં દાખલ થાય. માર્ગમાં હજરતને (સલ) ખાલેદનો હાલ જણાવ્યો ત્યારે હજરતે આ હદીસ ધરમાવી. ફરી તે વર્ષ દફિરોએ હજરતને મકકામાં જવાથી મના કર્યા. હજરત (સલ) સુલેહ કરીને પાછા ફર્યા. સુલેહનો ફિરસો આગલ જણાશે. ખાલેદ ખીન વલીદ એ વખત સુધી ઇમાન લાવ્યા નહોતા. જે કે મરવાન નાસેખી મજહમ એટલે અહલે બેતથી વિરુદ્ધ હતો પણ ખોખારીમાં તેની રિવાયત જીમનત (ખીજની સાથે) આવી છે. જેમકે આ હદીસમાં મિસવરની સાથે. એમ છતાં આ ફિરસો હોદેખીયાની રિવાયત છે જેમાં તાનાની કંઈ જગ્યા નથી.

૩૩૬ ખોખારીમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે દાહિદ નખી (અલે) પોતાના હાથની કમાધથી ખાતા હતા..

ફાયદો રિવાયત છે કે હજરત દાહિદ (અલે) ની ચાલ હતી કે રાતના ધરતા હતા અને પોતાનો હાલ લોકોથી પૂછતા ફરતા હતા. જે કદી કોઈ નામોનાસેખ વાત જણાતી તો તેને 'અહલી નાખતા. એક રાત્રે એક ખુન્ની સ્ત્રીથી પૂછ્યું કે દાહિદ કેવો માણસ છે? તેણીએ કહ્યું તે મુલકના મહસુલમાંથી ખાય છે. જે પોતાના હાથની કમાધથી ખાયા કરે તો માણસ સારો છે. ફરી તે વેળાથી દાહિદે [અલે] મહેનત કરવી શરૂ કરી અહલાહે તેમને માટે લોખંડને નરમ કર્યું. પોતાના

હાથથી તેનું બકતર બનાવતા અને વેચી ખાતા §

૩૩૭ મુસલિમમાં જાહેર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારો આજનો દિવસ તમારા મહિનમાં આ શહેરમાં જેવી રીતે હરામ છે (એટલે મકકામાં અને જલહઝના મહિનામાં અરશનો દિવસ હરામ છે તેમાં જીયાદતી કોઈ તરફ દુરસ્ત નથી) તેવી રીતે તમારું ખૂત અને તમારો માલ તમારા પર હરામ છે. ‡ (એટલે તેવી રીતે પોતાના જનોને અને માલોને હરામ જણા કોઈને ખીજ મુસલમાનનો નાહકક જન મારવો અને માલ છીણવો દુરસ્ત નથી.) તમારે જણી લેવું કે જાહેલીય.

§ શરહ મશારિકમાં રિવાયત છે કે દાહિદ [અલે] પોતાની હોકુમતમાં લોકોથી પોતાનો હાલ દરયાફત કર્યા કરતા હતા. અનજલ માણસથી પૂછતા કે દાહિદ (અલે) ની કેવી ચાલ છે. તો અહલાહે એક ફિરસોને આદમીની સૂરતમાં મોકલ્યો તે દાહિદ (અલે) ની આગળ આવ્યો તેનાથી પૂછ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે દાહિદ સારો માણસ છે. પણ આટલું કે તે જૈતુલ માલ (સરકારી ઝીન્નેરી) થી ખાય છે. ત્યારે દાહિદે (અલે) પરવરદિગારથી માગણી કરી કે જૈતુલ માલથી તેમને બેપરવાઈ થાય તો અહલાહે તેમને બકતર બનાવવાનો હુનર શીખવ્યો. આ હદીસમાં હાથની કમાઈથી ખાવાની ભલામણ છે. પોતાને તથા પોતાના બાલ બચ્ચાંઓને ખસ થાય એટલી કમાઈ કરવી વાજેબ છે અને તેથી વધુ જે મોટાઈ, ફખરને માટે ન હોય તો મુબાહ છે. પાક હુન્નરમાં કંઈ એખ નથી. પેગમ્બરોમાં કોઈ સુધારી કામ કરતા હતા કોઈ બકરાં ચરાવતા કોઈ સીવવાનો ધંધો કરતા. કોઈ શીકાર કરી પોતાનો જીવરો કરતા. શા મો.

‡ હજરતના મહિનામાં અને વિશેષ કરીને મકકામાં નાહકક ખૂત કરવું પારકનો માલ છીણવો ઘણા હરામ તેઓ જણતા હતા માટે આ ચીજને હરામ થવાને તેની સાથે ઉપમા આપીને ખ્યાન કર્યું જેથી તે લોકો ઉપર વધુ અસર થાય. શા. મો.

ત (કુદર) ની દરેક બીજ મારા પગની તીએ
 દબાઇલી છે. (એટલે કુદરની ભુરી રસમો
 જેવી કે સુકાની તોરીક કરીને રડવું વિલાપ
 કરવો નંજુમીને પૂછવું નંસખમાં તોનો
 કરવો એ બધ થયા.) અને કુદરની વખતના
 ખૂન દબાવાઇ ગયાં. (એટલે હવે તેનો દાવો
 કરવો દુરસ્ત નથી.) અને ખેડીતે અમારા
 બાયોના ખૂનોમાંનું પ્રથમ ખૂન જેને મેં દબા-
 વ્યું છે તે રખીઆ બીજ હારેસમા એકરાતું
 ખૂન છે કે જે બની સંઅદના કબીલામાં દૂધ
 પીતો હતો અને તેને હોળેલનાં કબીલાએ
 સ્તન કીધો હતો. અને કુદરનું બાજ દબાવા-
 યલું છે. અને અમારા બાયોના બાજોમાંનું
 પ્રથમ બાજ જે મેં દબાવ્યું છે તે અખ્યાસ
 બીજ અખદુલ-સુતલેખનું છે (એટલે બાજનું
 લેવું હવે હરામ થયું. માત્ર અસલ કરજ
 લેવું દેવું નેહએ.) ફરી તમે આશતોની બાખ-
 તમાં અલ્લાહથી ડરો કેમકે તમેએ તેણીઓ-
 ને અલ્લાહના અમનથી કાપુમાં કરી છે.
 અને તેઓની શરમ-ગાહને તમેએ અલ્લાહના
 શબ્દ (હુકમ) થી હલાક કરી છે. અને ત-
 મારો તેઓ પર હકક છે કે જેને તમે નહીં
 ચાહો તેને તે તમારા ઘરમાં આવવા દે નહીં.
 ફરી જે તેઓ એવું કરે તો તેઓને એવી
 મારોકે હલાક થાય નહીં (અથવા હાડકી
 તુટે નહીં જખમી થાય નહીં) અને તેણીને
 તમારા પર ધારાસરનું + તેઓનો ખોરાક
 તથા કપડાંનું હકક છે. અને મેં તમારામાં એક
 બીજ સુકી છે તેને જ્યાં સુધી પકડી રાખશે

* એ રખીઆ હજરતના કાકાનો છાંદરો છે.
 તેમ અખ્યાસ હજરતના કાકા થાય છે. હજરતે
 પ્રથમ પોતાના સગાઓનાં ખુનના હકક તથા બાજ
 ને દબાવ્યાં કે જેથી લોકો ઉપર સારી અસર થાય
 ગા. મો.

+ એટલે ન તંગાય અને ન રેલ છેલ, સકિત-
 ના પ્રમાણમાં આપવું નેહએ. ને વધારે સકિત
 હાય તો તેણીને માટે એક દાસી રાખવી નેહએ
 ગા. મો.

x કહી ગુમરાહ થવાના નહીં. તે ખોદાની
 કિતાબ છે (એટલે કુરઆન શરીફ.) અને
 તમે લોકો કિયામતમાં મારા વિષે પુછાશે તો
 તમે શું કહેશો ? લોકોએ કહ્યું કે અમો
 શાક્ષી આપીએ છીએ કે આપે ખોદાનો હુકમ
 પુગાવ્યો અને સારી રીતે અદા કર્યો અને
 નસીહત કરી. ફરી હજરતે કહેસાની આંગળીને
 આસમાન તરફ ઉઠાવીને અને લોકો તરફ ઝુકાવીને
 ઇશ્વારો કરતાં કહ્યું કે ખોદાવંદા તું ગવાહ
 રહેજો તું ગવાહ રહેજો તું ગવાહ રહેજો.

ફાયદો હિજરતને દસમે વર્ષે હજરતે હજજ
 કરી. અરબના હજરો લોકો ભેગા હતા. તે
 વેળા હજરતે આ ખુતબો પઢ્યો. અને નાહ-
 કક ખુન કરવાની તથા પરાયો માલ લેવાની
 રોકાણ કરી. અને કુદરની રસમોની મનાઈ
 કરી અને પાછલા ખુનને અને આગલા
 બાજને ખોટાં ઠેરાવ્યાં. એટલુંજ નહીં પણ
 પોતાના ખાનદાનેથી પ્રથમ બધ કર્યા ફરી
 સ્ત્રી પુરુષના આપસના હકક ખતાવ્યા. ફરી
 પોતાની માતનો ઇશ્વારો કર્યો અને ફરમાવ્યું
 કે જે તમે કુરઆન શરીફ ઉપર આવશે તો
 ગુમરાહ થશે નહીં. ફરી પોતાની પેગમ્બરીનો
 (ખોદાનો હુકમ પહોંચાડવાનો) ઇક્રાર લીધો
 અને તે પર ખોદાને શાક્ષી ઠેરાવ્યો. આ ખુ-
 તબા પછી હજરત [સલ] બે મહીના અને
 વીસ દિવસ તંદુરસ્ત રહ્યા ફરી સફરની આ-
 ખરીમાં બીમાર થયા. અને રખીઉલ અવલની

x એટલે તેપર ચાલશે તેના અર્થ પરધ્યાન આ-
 પશે તો કહી ગુમરાહ થશે નહીં. આ હદીસમાં
 કુરઆનના અર્થ જાણવાની ઘણી તાકીડ છે. લો
 કોએ કુરઆન શરીફને માત્ર તિલાવત માટે ઠેર
 વ્યું એ તેઓની ભૂલ છે. અને તેથીજ શિક્ક કુદ-
 રમાં સપડાતા જાય છે. અરબીમાં સમજવાની શકિત
 નહોતી તો ખીજ લાખામાં બુએ. એડા દિવસમાં
 એનું નુર પ્રકાશ થશે. ગા. મો.

વો દુરસ્ત છે. પણ ધમામ આજમ તથા શાફેઠ (૨૬) નો આ મજહબ છે કે કરનની મુદત લાજેમ નથી. જે માલિક ચાહે તો મુદતથી પેહેલાં માંગી લે. અને ધમામ માલિક (૨૬) ની નજદીક મુદતથી પેહેલાં માંગણી કરવી દુરસ્ત નથી.

૩૪૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જ્યાં સુધી તું અલાહ તથા રસૂલ તરફથી જવાબ આપે છે રહુલ કોદોસ (જીઅરહલ) તારી હમેશા મદદ કરતો રહે છે. આ વાત હજરતે હરસાન ખીન સાબેત (૨૬) ને કહી હતી.

ફાયદો કાફેરોએ હજરત (સલ) ની એક વાર નિન્દા કરી હતી. હજરતે (સલ) હરસાન સહાબીને કે જેવણુ મોટા શાએર હતા તેમને ફરમાવ્યું કે તમો એનો ઉત્તર આપો. હરસાને કેટલીક કડીઓમાં તેઓની સારી રીતે નિન્દા કરી. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે જે શેએરની મહત્તમ શરીઅત વિરુદ્ધ ન હોયતો તેનું કહેવું દુરસ્ત છે.

૩૪૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ જર્ફ (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ગરમીની સખતી તે જહંનમના જેથથી છે. તો જ્યારે ગરમી વધી જાય તો તમો થંડા વખતમાં નમાઝ પઢ્યા કરો.

ફાયદો એટલે આ જહાતની ગરમી દોજખની ગરમીનો નમુનો છે. * ગજબના જેશનો વખત છે, તો થંડા વખતમાં નમાઝ પઢવી જઇએ. આ હદીસથી જણાયું કે ગરમીની મોસમમાં જેહોરની નમાઝ પ્રથમ વખતમાં પઢવી મુસ્તહબ નથી. થંડા

વખતમાં પઢે. ધમામ આજમ (૨૬) નો આજ મજહબ છે.

૩૪૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલાહની નજદીક કેયામતને દિવસે સર્વથી પુરો બંદો તે છે કે પારકા શખ્સની દુન્માની ખાતર પોતાની આખેરતને ખોએ. *

ફાયદો જેમકે જૂઠી શાક્ષી પૂરીને કાઢને માલ અપાવવો. તો તેને દુન્યા મળી અને એની આખેરત નકામી બરબાદ થઇ.

૩૪૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલાહની નજદીક કેયામત ને દિવસે પુરો બંદો તે છે કે જેની બદ જોખાનીથી લોકો તેનાથી મળવું છોડી દે. એક રિવાયતમાં ફરેકહુ ની જગ્યા તરકહુ શબ્દ છે પણ બનેની મતલબ એક છે.

૩૪૭ મુસલિમમાં અમ્માર (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત એક મરદનું નમાઝને લખ્યાવવી અને ખુતબાને ટુકો કરવો એ તેની સમજનો પત્તા છે માટે તમો નમાઝને લખ્યાવો અને ખુતબાને ટુકો કરો.

ફાયદો ખુતબો મુસલમાનોની નસીહત માટે છે કે તેઓ ધખાદત માટે તૈયાર રહે. અને નમાઝ તો ખુદ ધખાદત છે; તો જેણે જરૂરત જોગો નાંદલો ખુતબો પઢ્યો અને નમાઝને લખ્યાવી તો તે અકલવાજો છે, કેમકે તે અસલ મતલબને સમજ્યો. અને જેણે ખુતબાને લખી ચોડા પઢ્યો, અને નમાઝને ઘટ્ટાડી જેમકે આ વખતના ઘણા નાવાકેશ ધમામો કરે છે તો તે નાદાન છે.

* એટલે દુન્યાની ગરમીને જહંનમની ગરમી સાથે તરાખીડ (ઉપમા) અપાઈ છે. શા. મો.

* કાઈ પણ રીતે કાઈ કાઈની ખોટી રીતે હિમાયત કરે તે સર્વ આ હદીસની રૂએ પુરાઈમાં ઠાપલ છે. શા. મો.

ત (કુદર) ની દરેક ચીજ મારા પગની નીચે
 દબાઈલી છે. (એટલે કુદરની ખુરી રસમો
 જેવી કે સુડાની તારીફ કરીને રહવું વિલાપ
 કરવો નજીબીને પૂછવું, નસખમાં તોનો
 કરવો એ બંધ થયા.) અને કુદરની વખતના
 ખૂન દબાવાઈ ગયાં. (એટલે હવે તેનો દાવો
 કરવો દુરસ્ત નથી.) અને ખંચીત અમારા
 બાયોના ખૂનોમાંનું પ્રથમ ખૂન જેને મેં દબા-
 વ્યું છે તે રખીઆ ખીન હારેસના * ઓકરાનું
 ખૂન છે કે જે બની સંઘડના કબીલામાં દૂધ
 પીતો હતો અને તેને હાજેલના કબીલાએ
 કંતલ કીધો હતો. અને કુદરનું વ્યાજ દબાવા-
 યલું છે. અને અમારા બાયોના વ્યાજોમાંનું
 પ્રથમ વ્યાજ જે મેં દબાવ્યું છે તે અખ્યાસ
 ખીન અખદુલ-મુતલેખનું છે (એટલે વ્યાજનું
 લેવું હવે હરામ થયું. માત્ર અસલ કરજ
 લેવું દેવું જોઈએ.) ફરી તમે ઓરતોની બાખ-
 તમાં અલ્લાહથી ડરો કેમકે તમેએ તેણીઓ-
 ને અલ્લાહના અમનથી કાણુમાં કરી છે.
 અને તેઓની શરમ ગાહને તમેએ અલ્લાહના
 શખ્દ (હુકમ) થી હલાલ કરી છે. અને ત-
 મારો તેઓ પર હક્ક છે કે જેને તમે નહીં
 ચાહો તેને તે તમારા ઘરમાં આવવા દે નહીં.
 ફરી જો તેઓ એવું કરે તો તેઓને એવી
 મારોકે હલાક થાય નહીં (અથવા હાડકી
 તુટે નહીં જખમી થાય નહીં) અને તેણીનો
 તમારા પર ધારાસરનું + તેઓનો ખોરાક
 તથા કપડાંનું હક્ક છે. અને મેં તમારામાં એક
 ચીજ મુકી છે તેને જ્યાં સુધી પકડી રાખશો

x કદી શુમરાહ થવાના નહીં. તે ખોદાની
 કિતાબ છે (એટલે કુરઆન શરીફ.) અને
 તમે લોકો કિયામતમાં મારા વિષે પુછાશો તો
 તમે શું કહેશો ? લોકોએ કહ્યું કે અમે
 શાક્ષી આપીએ છીએ કે આપે ખોદાનો હુકમ
 પુગાવ્યો અને સારી રીતે અદા કર્યો અને
 નસીહત કરી. ફરી હજરતે કલેમાની આંગળીને
 આસમાન તરફ ઉઠાવીને અને લોકો તરફ ઝુકાવીને
 ઇશ્વારો કરતાં કહ્યું કે ખોદાવંદા તું ગવાહ
 રહેજો તું ગવાહ રહેજો તું ગવાહ રહેજો.

ફાયદો હિજરતને દસમે વર્ષે હજરતે હજજ
 કરી. અરબના હજરો લોકો ભેગા હતા. તે
 વેળા હજરતે આ ખુતબો પઢ્યો. અને નાહ-
 કક ખુન કરવાની તથા પરાયો માલ લેવાની
 રોકાણ કરી. અને કુદરની રસમોની મનાઈ
 કરી અને પાછલા ખુનને અને આગલા
 વ્યાજને ખોટાં ઠેરાવ્યાં. એટલુંજ નહીં પણ
 પોતાના ખાનદાનથી પ્રથમ બંધ કર્યા ફરી
 સ્ત્રી પુરૂષના આપસના હક્ક બતાવ્યા. ફરી
 પોતાની મોતનો ઇશ્વારો કર્યો અને ફરમાવ્યું
 કે જો તમે કુરઆન શરીફ ઉપર ચાલશો તો
 શુમરાહ થશો નહીં. ફરી પોતાની પેગમ્બરીનો
 (ખોદાનો હુકમ પહોંચાડવાનો) ઇક્રાર લીધો
 અને તે પર ખોદાને શાક્ષી ઠેરાવ્યો. આ ખુ-
 તબા પછી હજરત [સલ] એ મહીના અને
 વીસ દિવસ તંદુરસ્ત રહ્યા ફરી સરરની આ-
 ખરીમાં ખીમાર થયા. અને રખીઉલ અવ્વલની

* એ રખીઆ હજરતના કાકાનો ઓકરો છે.
 તેમ અખ્યાસ હજરતના કાકા થાય છે. હજરતે
 પ્રથમ પોતાના સગાઓનાં ખુનના હક્ક તથા વ્યાજ
 ને દબાવ્યાં કે જેથી લોકો ઉપર સારી અસર થાય
 શા. મો.

+ એટલે ન તંબાય અને ન રેલ છેલ, શકિત-
 ના પ્રમાણમાં આપવું જોઈએ. જો વધારે શકિત
 હોય તો તેણીને માટે એક દાસી રાખવી જોઈએ
 શા. મો.

x એટલે તેપર ચાલશો તેના અર્થ પર ધ્યાન આ-
 પશો તો કદી શુમરાહ થશો નહીં. આ હદીસમાં
 કુરઆનના અર્થ જાણવાની ઘણી તાકીઃ છે. લો
 કોએ કુરઆન શરીફને માત્ર તિલાવત માટે ઠેર
 વ્યું એ તેઓની ભૂલ છે. અને તેથીજ શિક્ક કુદ-
 રમાં સપડાતા બન્યે. અરબીમાં સમજવાની શકિત
 નહોતી તો ખીજી ભાષામાં ભૂલ્યે. ચોડા દિવસમાં
 એનું નુર પ્રકાર થયો. શા. મો.

વેા દુરસ્ત છે. પણ ઇમામ આજમ તથા શાફિઃ (૨૬) ને આ મજહબ છે કે કરનની મુદત લાગેમ નથી. જે માલિક ચાહે તો મુદતથી પેહેલાં માંગી લે. અને ઇમામ માલિક (૨૬) ની નજદીક મુદતથી પેહેલાં માંગણી કરવી દુરસ્ત નથી.

૩૪૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જ્યાં સુધી તું અક્લાહ તથા રસલ તરફથી જવામ આપે છે રહુલ કોદોસ (જીખરબલ) તારી હમેશા મદદ કરતો રહે છે. આ વાત હજરતે હરસાન ખીન સાબેત (૨૬) ને કહી હતી.

ફાયદો કાફેરાએ હજરત (સલ) ની એક વાર નિન્દા કરો હતી. હજરતે (સલ) હરસાન સહાબીને કે જેવજુ મોટા શાએર હતા તેમને ફરમાવ્યું કે તમે એનો ઉત્તર આપો. હરસાને કેટલીક કહીઓમાં તેઓની સારી રીતે નિન્દા કરી. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે જે શાએરની મલતબ શરીઅત વિરુદ્ધ ન હોયતો તેનું કહેવું દુરસ્ત છે.

૩૪૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ જર્ (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ગરમીની સખતી તે જહંનમના જોશથી છે. તો જ્યારે ગરમી વધી જાય તો તમે થંડા વખતમાં નમાઝ પઢ્યા કરો.

ફાયદો એટલે આ જહાનની ગરમી દોજખની ગરમીનો નમુનો છે. * ગજબના જોશનો વખત છે, તો થંડા વખતમાં નમાઝ પઢવી જાઈએ. આ હદીસથી જણાયું કે ગરમીની મોસમમાં જોહોરની નમાઝ પ્રથમ વખતમાં પઢવી મુસ્તહબ નથી. થંડા

* એટલે દુન્યાની ગરમીને જહંનમની ગરમી સાથે તશબીહ (ફિદખમા) અપાઈ છે. શા. મો.

વખતમાં પઢે. ઇમામ આજમ (૨૬) ને આજ મજહબ છે.

૩૪૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અક્લાહની નજદીક કયામતને દિવસે સર્વથી પુરો બંદો તે છે કે પારકા શખ્સની દુન્યાની ખાતર પોતાની આખેરતને ખોએ. *

ફાયદો જેમકે જૂઠી શાક્ષી પૂરીને કાઢને માલ અપાવે. તો તેને દુન્યા મળી અને એની આખેરત નકામી ખરબાદ થઈ.

૩૪૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અક્લાહની નજદીક કયામત ને દિવસે પુરો બંદો તે છે કે જેની બદ જોખાનીથી લોકો તેનાથી મળવું છોડી દે. એક રિવાયતમાં ફરેકહુ ની જગ્યા તરકહુ શબ્દ છે પણ બંનેની મતલબ એક છે.

૩૪૭ મુસલિમમાં અમ્માર (૨૬) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત એક મરદનું નમાઝને લખ્યાવવી અને ખુતબાને ટુકો કરવો એ તેની સમજનો પત્તા છે માટે તમે નમાઝને લખ્યાવો અને ખુતબાને ટુકો કરો.

ફાયદો ખુતબો મુસલમાનોની નસીહત માટે છે કે તેઓ ઇબાદત માટે તૈયાર રહે. અને નમાઝ તો ખુદ ઇબાદત છે; તો જેણે જરૂરત જોગી નાંઢલો ખુતબો પઢ્યો અને નમાઝને લખ્યાવી તો તે અકલવાળો છે, કેમકે તે અસલ મતલબને સમજ્યો. અને જેણે ખુતબાને લાંબો ચોડો પઢ્યો, અને નમાઝી ધંધડી જેમકે આ વખતના ઘણા નાવાકેશ ઇમામો કરે છે તો તે નાદાન છે.

* કાઈ પણ રીતે કાઈ કાઈની ખોટી રીતે હિમાયત કરે તે સર્વ આ હદીસની રૂએ પુરાઈમાં કાખલ છે. શા. મો.

કેમકે તે લોકોને તો શરીરની તાબેદારી અને ઇલાહની નસીહત કરે છે અને પોતે અમલ કરતો નથી કે નમાઝ જે ઉમદા ઇલાહત છે તેમાં જલદી કરે છે. આ હદીસથી 'સાફ જણાયું' કે લાંબો ચોડો ખુતબો મઠવો અને નમાઝમાં જલદી કરવી ઘણું મકરૂહ છે, અને ખુલ્લી બેવકુફી છે.

૩૪૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આશુરા (દસમી મોહર્રમ) ખોદાના દિવસોમાં નો એક દિવસ છે, તો જે આહે તે તેનો રાજો રાખે.

ફાયદો એટલે એ દિવસનો રાજો ફરજ નથી સુન્નત છે.

૩૪૯ મુસલિમમાં ઉસમાન તથા આએ શા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ઉસમાન ઘણો શરમવાળો મરદ છે અને હું ખીધો કે જો હું તેવી હાલતમાં તેને ખુલાવીશ તો તે પોતાની મતલબ મારા સુધી પોહોંચવી શકશે નહીં.

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) એકવાર ખંને ખીન્ડલીઓ ખોલીને સુતેલા હતા એટલામાં સિદ્દીકે અકબર (રદી) દરવાજા ઉપર આવ્યા. હજરતે (સલ) તેમને ખુલાવ્યા અને તેવી હાલતમાં સુધ રહ્યા. ફરી ઓમર શારક (રદી) આવ્યા તેમને પણ તેવી હાલતમાં ખુલાવ્યા. ફરી હજરત ઉસમાન (રદી) આવ્યા તો હજરતે (સલ) ઉઠીને પોતાના કપડાં પેહેરીને તેમને ખુલાવ્યાં. જ્યારે તે સર્વ બહાર ગયા તો મેં પૂછ્યું કે ઓ હજરત સિદ્દીકે અકબર આવ્યા ત્યારે આપ તેવીજ રીતે સુતેલા રહ્યા. ઓમર શારક આવ્યા તો પણ તેમજ સુધ રહ્યા. હજરત ઉસમાન (રદી) તો આમવાંજ આપે કપડાં પેહેરી લીધાં તેનો સખખ શું છે? ત્યારે હજરતે

આ હદીસ ફરમાવી. એટલે ઉસમાન (રદી) શરમને લીધે એટલું બહન પણ ખોલતા નથી. શાયદ મારે બહન એટલું પણ ખુલ્લું જોઇને પોતાની મતલબ શરમને લીધે કહી શકે નહીં.

* ૩૫૦ મુસલિમમાં અબુદ દરદા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહનો દુશમન ઇબલીસ આગનો બડો મોમાં નાખવા માટે લાવ્યો તો મેં ત્રણ વાર કહ્યું 'અઉજે બિદ્લાહે મિનક ફુ' ફરી મેં ત્રણવાર કહ્યું "અલઅનોક બે લઅનતી-હી-હી-તામ્મત" = પણ તે ઉઠ્યો નહીં. ફરી મેં તેને પકડવાનો વિચાર કર્યો. ખોદાની કસમ જો અમારા બાઇ સુલેમાને (અલે) દુઆ ન કીધી હોત તો તે સવારમાં બ'ધાય-લો હોતે અને મદીનાના છોકરાં તેની સાથે ખેલ કરતે

ફાયદો હજરત સોલેમાન (અલે) ની દોઆની મતલબ આગલી હદીસમાં આવે છે.

* ૩૫૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જન્નોમાનો એક રાકસ ગધ રાત્રે મારી અગળ ધુસી આવ્યો કે તે મારી નમાઝ ને તોડી નાખે. ફરી અલ્લાહે મને તેના ઉપર શક્તિવાન કર્યો તો મેં તેને પકડ્યો. ફરી મેં ધાયું કે તેને મસજીદના ચાલલાઓમાંથી એકની સાથે બાંધુ કે તમે તેને જુઓ. પણ ફરી મેં મારા બાઇ સુલેમાન (અલે) ની દોઆ કરવાને યાદ કરી *

ફુ અર્થ. તારાથી હું ખોદાની પનાહલક છું. શા. મો.

= અર્થ અલ્લાહની સમ્પૂર્ણ લાનતથી હું તારા પર લાનત કરું છું. શા. મો.

* આ હદીસ થી જણાયું કે શૈતાનને પકડવા યાદ હજરતે (સલ) સુલેમાન (અલ) ની દોઆ યાદ કરેલી અને ઉપલી ના. ૩૫૦ ની હદીસથી જણાયું કે પકડવા પેહેલાં તે દુઆ યાદ આવેલી તો એ બેમાં કંઈ વિરુદ્ધતા નથી કારણકે એ બનાવ બે વાર બનેલા છે. શા. મો.

તેના રસતામાં જેહાદ કરનારાઓ. ❀ માટે તૈયાર કર્યા છે. દરેક બે દરજ્જાની વચ્ચે આસમાન જમીન જેટલો ફેર છે. તે તમો જ્યારે માગણી કરો તો જનંતો ફિરદોસની માંગણી કરશો. કારણ કે તે ઉમદા જનંત છે તથા ઉંચી જનંત છે. અને તેના ઉપર અલ્લાહનો અરજ છે અને ત્યાંથી જનંતની નેહરો વહે છે.

ફાયરો ફિરદોસ તે બાગને કહે છે જેમાં રંગા રંગી ફુલ તથા તરેહ તરેહના મેવા છે. જનંતની ચાર નહેરો છે. એક પાણીની ખીજ દૂધની ત્રીજી મધની ચોથી ઉમદા શરાબની. આ હદીસ પ્રથમ અધ્યાયની પ્રથમ હદીસનો તુકડો છે.

૩૬૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ-લાહ ખીન મસઉદ (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત નમાઝમાં એક ધુન્દ છે. એટલે નમાઝમાં નમાઝ સિવાય ખીજ તરફ ધ્યાન આપવું નહીં જોઈએ.

ફાયરો અબદુ-લાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે અમો પ્રથમ હજરત (સલ) ને નમાઝમાં સલામ કરતા હતા, અને હજરત (સલ) જવાબ આપતા હતા. કેટલીક મુદત પછી જ્યારે અમો હબશની સફરથી પાછા ફર્યા, હજરત નમાઝમાં હતા અને અમોએ સલામ કરી તો હજરતે (સલ) જવાબ આપ્યો નહીં. અને નમાઝ પછી આ હદીસ ફરમાવી. એટલે હવે તે હુકમ બંધ રહ્યો. આ હદીસથી જણાવ્યું કે વાત કરવી, સલામ કરવી, સલામનો જવાબ આપવો, વગર

❀ જેહાદ કરનાર એટલે અલ્લાહના માર્ગમાં તેના દીનની ચઢતી કરવા લડનારા, તથા હાજરો તથા દરેક પોતાના પરવરદિગારને ખુશ કરવા પોતાના આત્માને મેહનતમાં નાખનારા. શરહ ઇબ ને મલક શા. મો.

કારણે ખખારવું અહીં તહીં જોવું નમાઝમાં દરરત નથી.

૩૬૧ મુસલિમમાં અમ્માર અથવા હોન્ફા (રદી) થી રિવાયત છે. આ હદીસનો એક સારી શોઅબા છે તેને એમાં શક છે, કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારી ઉમ્મત માં બાર મોનાફેક છે. = તેઓ સોધના નાકામાં ઊંટ ધુસે નહીં ત્યાં સુધી જનંતમાં જશે નહીં, તથા તેની ખુશબો સુંગશે નહીં. [એટલે તેઓને કદી જનંત મળશે નહીં] તેઓમાંનાં આઠને તો એક ફાલ્સો બસ છે જે અગ્નિનો દીવો તેઓની છાતી તોડીને નીકલશે તેઓના બંને ખાખાની વચ્ચે પ્રગટ થશે (એટલે તેમાં એટલી દાઝ થશે કે જાણે દીવો મુકયો અને તેમજ થયું.)

૩૬૨ મુસલિમમાં અસમા ખીનતે અબુ બકર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

= શરહ મશારેકુલ અનવારમાં છે કે આ બાર મુનાફેકો તે શખ્સો છે કે જેઓએ લૈલતુલ અકબા (અકબાની રાત્રે) માં હજરત [સલ] ને કતલ કરવાનું ધારેલું હતું. તમુકની લડાઈ પછી પાછા ફરતાં હજરતે અમ્માર તથા હોન્ફા સાથે સનીયાનો માર્ગ લીધો અને ખીજ લોકોએ બંનેને વાદીનો રસતો લીધો. ત્યારે બાર માણસોએ હજરત (સલ) સાથે ઘોડો કરવાનો વિચાર કર્યો. ફરી તેઓએ આખો સિવાય પોતાનું મોંદું ઢાંક્યું ફરી જ્યારે હજરતે (સલ) જોડાની ખટખટાટ પાછળથી લોકોની સાંભળી તો હોન્ફાને હુકમ કર્યો કે તે તેઓને પાછા ફેરવે. જ્યારે તેઓએ હોન્ફાને જોયા તો ખોદાએ તેઓના દિલમાં ડર નાખ્યો અને તેઓ પાછા હડીને લોકોમાં મળી ગયા. ફરી હોન્ફા હજરત (સલ) પાસે આવ્યા. હજરતે તેમને પૂછ્યું કે શું તેમના કોઈને આલખ્યો છે? તેમણે ના પાડી કેમકે તેઓનાં મોઢાં ઢાંકેલાં હતાં. પણ હું તેઓની સવારીને આલખ્યું છું હજરતે (સલ) કહ્યું કે અલ્લાહે તેઓના બાપોના નામની મને ખબર કરી છે હું તને સવારે ખબર કરીશ. માટે લોકો મોનાફેકોનો હાલ હોન્ફા (રદી) ને પૂછતા હતા. શા. મો.

કેમકે તે લોકોને તો શરીરમતની તાબેદારી અને ઇબાદતની નસીહત કરે છે અને પોતે અમલ કરતો નથી કે નમાઝ ને ઉમરા ઇબાદત છે તેમાં જલદી કરે છે. આ હદીસથી સાદ જણાયું કે લાંબો ચોડો ખુતબો પઢવો અને નમાઝમાં જલદી કરવી ઘણું મકરહ છે, અને ખુલ્લી બેવકુફી છે.

૩૪૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અમર દુલ્લાહ બીન આમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આશુરા (દસમી મોહર્રમ) ખોદાના દિવસોમાં નો એક દિવસ છે, તો ને આહે તે તેનો રોજો રાખે.

ફાયદો એટલે એ દિવસનો રોજો ફરજ નથી સુનત છે.

૩૪૯ મુસલિમમાં ઉસમાન તથા આએ શા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત ઉસમાન ધણો શરમવાળો મરદ છે અને હું બીધો કે જો હું તેવી હાલત માં તેને ખુલાવીશ તો તે પોતાની મતલબ મારા સુધી પોહોંચવી શકશે નહીં.

ફાયદો હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) એકવાર ખાને પીન્ડલીઓ ખોલીને સુતેલા હતા એટલામાં સિદ્દીકે અકબર (રદી) દરવાજા ઉપર આવ્યા. હજરતે (સલ) તેમને ખુલાવ્યા અને તેવી હાલતમાં સુષ રહ્યા. ફરી આમર શરક (રદી) આવ્યા તેમને પણ તેવી હાલતમાં ખુલાવ્યા. ફરી હજરત ઉસમાન (રદી) આવ્યા તો હજરતે (સલ) ઉઠીને પોતાના કપડાં પેહરીને તેમને ખુલાવ્યા. બ્યારે તે સર્વ બહાર ગયા તો મેં પૂછ્યું કે આ હજરત સિદ્દીકે અકબર આવ્યા ત્યારે આપ તેવીજ રીતે સુતેલા રહ્યા. આમર શરક આવ્યા તો પણ તેમજ સુષ રહ્યા. હજરત ઉસમાન (રદી) ના આવતાંજ આપે કપડાં પેહરી બીધાં તેનો સબખ શું છે? ત્યારે હજરતે

આ હદીસ ફરમાવી. એટલે ઉસમાન (રદી) શરમને લીધે એટલું બદન પણ ખોલતા નથી. શાયદ મારું બદન એટલું પણ ખુલ્લું બેધને પોતાની મતલબ શરમને લીધે કહી શકે નહીં.

* ૩૫૦ મુસલિમમાં અબુદ દરદા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહનો દુશમન ઇબલીસ આગનો ભરડો મોંમાં નાખવા માટે લાવ્યો તો મેં ત્રણ વાર કહ્યું “અઉજે બિદ્લાહે મિનક ફ” ફરી મેં ત્રણવાર કહ્યું “અલઅનોક બેલઅનતી-હી-હી-તામમત” = પણ તે ઉઠ્યો નહીં. ફરી મેં તેને પકડવાનો વિચાર કર્યો. ખોદાની કસમ જો અમારા બાધ સુલેમાને (અલે) દુઆ ન કીધી હોત તો તે સવારમાં બધાય-લો હોતે અને મદીનાના છોકરાં તેની સાથે ખેલ કરતે

ફાયદો હજરત સોલેમાન (અલે) ની દોઆની મતલબ આગલી હદીસમાં આવે છે.

* ૩૫૧ બોખારો તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જન્નોમાનો એક રાકસ ગધ રાત્રે મારી અગળ ધુરી આવ્યો કે તે મારી નમાઝ ને તોડી નાખે. ફરી અલ્લાહ મને તેના ઉપર શક્તિવાન કર્યો તો મેં તેને પકડ્યો. ફરી મેં ધાર્યું કે તેને મસજીદના ચાંબલાઓમાંથી એકની સાથે બાંધુ કે તમે તેને જુઓ. પણ ફરી મેં મારા બાધ સુલેમાન (અલે) ની દોઆ કરવાને યાદ કરી *

“ફુ અર્થ. તારાથી હું ખોદાની પનાહલઈ છું. શા. મો.

= અર્થ અલ્લાહની સરખાઈ લાનતથી હું તારા પર લાનત કરું છું. શા. મો.

* આ હદીસ થી જણાયું કે રૈતાનને પકડવા બાદ હજરતે (સલ) સુલેમાન (અલ) ની દોઆ યાદ કરેલી અને ઉપલી ના. ૩૫૦ ની હદીસથી જણાયું કે પકડવા પેહેલાં તે દુઆ યાદ આવેલી તો એ બેમાં કંઈ વિરોધતા નથી કારણકે એ બનાવ બે વાર બનેલા છે. શા. મો.

તેના રસતામાં જોડાઈ કરનારાઓ. જો માટે તૈયાર કર્યા છે. દરેક એ દરેકની વચ્ચે આસ- માન જમીન જોડેલો ફેર છે. તે તમો જ્યારે માગણી કરો તો જનતો ફિરદોસની માગણી કરશો. કારણ કે તે ઉમદા જનત છે તથા ઉંચી જનત છે. અને તેના ઉપર અલ્લાહનો અરથ છે અને ત્યાંથી જનતની નેહરો વહે છે.

ફાયરો ફિરદોસ તે બાગને કહે છે જેમાં રંગા રંગી ફુલ તથા તરેહ તરેહના મેવા છે. જનતની ચાર નેહરો છે. એક પાણીની ખીજ દૂધની ત્રીજી મધની ચોથી ઉમદા શરાબની. આ હદીસ પ્રથમ અધ્યાયની પ્રથમ હદીસનો તુકડો છે.

૩૬૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુ- લ્લાહ ખીન મસઉદ (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત નમાઝમાં એક કુન્દ છે. એટલે નમાઝમાં નમાઝ સિવાય ખીજ તરફ ધ્યાન આપવું નહીં જોઈએ.

ફાયરો અબ્દુ-લ્લાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે અમો પ્રથમ હજરત (સલ) ને નમાઝમાં સલામ કરતા હતા, અને હજરત (સલ) જવાબ આપતા હતા કેટલીક સુદત પછી જ્યારે અમો હજશની સફરથી પાછા ફર્યા, હજરત નમાઝમાં હતા અને અમોએ સલામ કરી તો હજરતે (સલ) જવાબ આ- પ્યો નહીં. અને નમાઝ પછી આ હદીસ ફરમાવી. એટલે હવે તે હુકમ બંધ રહ્યો. આ હદીસથી જણાવું કે વાત કરવી, સલામ કરવી, સલામનો જવાબ આપવો, વગર

જો જોડાઈ કરનાર એટલે અલ્લાહના માર્ગમાં તેના દીનની ચઢતી કરવા લડનારા, તથા હાજરો તથા દરેક પોતાના પરવરદિગારને ખુશ કરવા પોતાના આત્માને મેહનતમાં નાખનારા શરહ ઇબ ને મલક શા. મો.

કારણે ખંખારવું અહીં તહીં જોવું નમાઝમાં દુરસ્ત નથી.

૩૬૧ મુસલિમમાં અમ્માર અથવા હોજ્જ- ફા (રદી) થી રિવાયત છે. આ હદીસનો એક સની શોઅબા છે. તેને એમાં શક છે, કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારી ઉમ્મત માં ખાર મોનાફક છે. = તેઓ સોઇના નાકામાં ઊંટ ધુસે નહીં ત્યાં સુધી જનતમાં જશે નહીં, તથા તેની ખુશબો સુગંધ નહીં. [એટલે તેઓને કદી જનત મળશે નહીં] તેઓમાંના આદને તો એક ફાલો બસ છે જે અગ્નિનો દીવો તેઓની છાતી તોડીને નીકલશે તેઓના બંને ખાખાની વચ્ચે પ્રગટ થશે (એટલે તેમાં એટલી દાઝ થશે કે જાણે દીવો મુકયો અને તેમજ થયું.)

૩૬૨ મુસલિમમાં અસમા ખીનતે અયુ બકર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

= શરહ મશારેકુલ અનવારમાં છે કે આ બાર મુનાફકો તે શખ્સો છે કે જેઓએ લેલતુલ અકબા (અકબાની રાત્રે) માં હજરત [સલ] ને કતલ કરવા નું ધારેલું હતું. તમુકની લડાઈ પછી પાછા ફરતાં હજરતે અમ્માર તથા હોજ્જા સાથે સનીયાનો માર્ગ લીધો અને ખીજ લોકોએ ખતને વાદીનો રસતો લીધો. ત્યારે બાર માણસોએ હજરત (સલ) સાથે ઘોડો કરવાનો વિચાર કર્યો. ફરી તેઓએ આંખો સિવાય પોતાનું મોંદું ઢાંક્યું ફરી જ્યારે હજરતે (સલ) જોડાની ખટખટાટ પાછળથી લોકોની સાંભળી તો હોજ્જાને હુકમ કર્યો કે તે તેઓને પાછા ફેરવે. જ્યારે તેઓએ હોજ્જાને જોયા તો ખોદાએ તેઓના ફિલમાં ડર નાખ્યો અને તેઓ પાછા હદીને લોકોમાં મળી ગયા. ફરી હોજ્જા હજરત (સલ) પાસે આવ્યા. હજરતે તેમને પૂછ્યું કે શું તેમના કોઈને ઓલખ્યો છે? તેમણે ના પાડી કેમકે તેઓનાં મોઢાં ઢાંકેલાં હતાં. પણ હું તેઓની સવારીને ઓલખ્યું છું હજરતે (સલ) કહ્યું કે અલ્લાહે તેઓના ખાપોના નામની મને ખબર કરી છે હું તને સવારે ખબર કરીશ. માટે લોકો મોનાફકોનો હાલ હોજ્જા (રદી) ને પૂછતા હતા. શા. મો.

ફ્રમાવ્યુ' કે ખચીત સકીશમા જલેમ ખૂન વહેવાવનાર છે તથા એક જૂડો છે.

ફ્રાયદો સકીશ એક કોમ છે જે મકાની પાસે તાએશમાં રહેતી હતી. એ કોમમાંથી ખૂન વહેવાવનાર હજળળ ખીન યુસોફ પેદા થયો. જેનો જીલમ જગતમાં પ્રખ્યાત છે. રિવાયત છે કે તેણે સંવા લાખ માણસ નાહક માર્યાં. અને જૂડો તે મુખ્તાર સકીશ છે. જેણે ઇમામ હુસેન (રહી) ની શહાદત પછી કુશમાં મોહમ્મદ ખીન હનરીયા (રહી) તરફથી ઇમામના ખૂનનો જૂડો દાવો કર્યો, અને એ જાહાનાથી સરદાર અન્યો. તે પછી પેગમ્બરીનો દાવો કર્યો, આખર અલ્લાહે તેને ફજીકત તથા ખરબાદ કર્યો. તો આ હદીસ હજરત (સલ) નો મોખજો છે. જેવી રીતે શરમાવ્યું હતું તેવીજ રીતે તે કોમમાંથી એ આદમી પેદા થયા.

૩૬૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારી હોજ ઉપર આસમાનના તારાની ગણતરીએ આખખોરા છે.

ફ્રાયદો આ હોજ કોસરની પહોળાઈનું ખ્યાન છે જે હજરતને (સલ) કયામતમાં મળશે.

૩૬૪ મુસલિમમાં આએશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] શરમાવ્યું કે ખચીત મદીના તથા તેના આસપાસના અજવામાં શિશ છે. અથવા એમ ફરમાવ્યું કે તે સુખ્દના પેહેલા વખતમાં તીરચાક છે એટલે જેહેરની તાસીરને દુર કરે છે.

ફ્રાયદો એટલે મદીનામાં અજવા જતનું એક ઉમદા ખજુર છે મોટું તથા જરા કાળકવાળું છે હજરત (સલ) ની દોઆથી તેમાં આ તાસીર છે.

૩૬૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં ÷ અબુ

+ કર્તાએ આ હદીસને બુખારી તથા મુસલિમની લખી છે પણ તે માત્ર મુસલિમમાં છે. ગુ. મો.

સઈદ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તારામાં બે ખો છે જેને અલ્લાહ પસંદ કરે છે એક હિલમ ખીજી ધીરજ. હજરતે આ હદીસ અખદુલ કેસ નામની કોમના અશજજને કહી હતી.

ફ્રાયદો અખદુલ કેસ એક કોમનું નામ છે તે કોમ હજરત (સલ) ની સેવામાં હાજર થઈ. તેના સર્વ માણસ સવારી છોડી જલદીથી હજરત (સલ) ની મુલાકાતે આવ્યા. પણ અશજજને જલદી કરી નહીં. પ્રથમ પોતાના જાંતે બાંધ્યું ફરી કપડાં પેહેરીને ચેતની સાથે હજરત (સલ) ની પાસે હાજર થયો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ શરમાવી અને તેની તારીફ કરી. x જરા સરખી મરજી વિરૂદ્ધ વાતમાં લાલ પીળા થવું અને દરેક કામમાં વગર વિચારે જલદી કરવી જનાવરની ટેવ છે. માટે અલ્લાહને હિલમ (શુરસાનો બચાવ) તથા ધીરજ પસંદ છે.

૩૬૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત કોરેશ હમણાજ કુદર છોડનાર તથા મુસીખતવાળા છે. અને હું તેઓને ઇનામ ઇકરામ આપવા તથા તેઓનું ફિલ મેળવવા ચાહું છું, શું તમો રાજી નથી કે લોકો દુન્યા લઇને ફરે છે અને તમો અલ્લાહના રસૂલને તમારે ઘેર લઇ જાઓ છો. જો લોકો એક માર્ગ ઉપર ચાલતા હોય અને અનસારીઓ ખીજી માર્ગે ચાલતા હોય તો હું અનસારને માર્ગે ચાલીશ. *

x આ હદીસથી જણાયું કે કોઈ સારા માણસની તારીફ કરવી તેની સાથે દુરસ્ત છે. પણ તે એવી શરતથી છે કે સામાવાળાને તે તારીફથી કંઈ નુકસાની થવાનો ડર નહીં હોય. ગુ. મો.

* માર્ગે ચાલવાની મતલબ તેઓની રાય પર ચાલવું થાય છે પણ આ જગા અનસારની હજરત (સલ) તાબેદારી કરે એ મતલબ નથી. પણ તે લોકો સાથે હજરત (સલ) ની સંપૂર્ણ મોહબ્બત જાહેર કરવી મતલબ છે ગુ. મો.

ફાયદો મસાળીદમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે જ્યારે ફતેહ મક્રા પછી હોને- નની લગાઇમાં ફતેહ થઇ તો માલ અસખાખ હુટમાં ધણી મળ્યો. હજરતે કોરેશને એટલે મક્રાના રહેવાશીઓને સો સો ઉંટ આપ્યા. ત્યારે અનસારીઓના કેટલાક જુવાનીઓએ કહ્યું કે ખોદા હજરત (સલ) ને ખખશે, કોરેશને આપે છે અને અમને તજે છે. અને જુઓ તો તેઓનું ખૂત અમારી તલ- વારોથી ટપકે છે. એટલે તેઓ અમારી ત- લવારના બેરથી મુસલમાન થયા છે. જ્યારે આ વાતની ખબર હજરત (સલ) ને થઇ તો એક તંબુમાં માત્ર અનસારીઓને હજરતે (સલ) ભેગા કર્યા અને આ વાત પુછી. અનસારના રહસો અને દાનાઓએ ચરજ કરી કે આ હજરત અમારા સમજદારોએ એ વાત કહી કહી નથી, પણ અમારા જુવાની- ઓએ અલખત કહી છે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે કોરેશો નવા મુસલમાન છે તેમને તાજી મુસીબત પડી છે તેમના ભાઇબંધો લગાઇમાં મરાયા છે. ઇ- રલામની ખુળી તેઓના દિલમાં હજી જમી નથી. દિલ લાગવા માટે દુન્યાનો માલ તેઓને આપવો મુનાસેખ હતો. અને તમો ઇમાનદાર લોક છે તમને દુન્યા લેવી મુનાસેખ નથી. કોરેશને દુન્યા મળી તમને હું મળ્યો. આહા ! શું ઉગદા કિસમત તે માણસની છે જેના હિસ્સામાં હજરત આવે છે ? આ હદીસથી અનસારીઓની મોટી શુલ્લત સિદ્ધ થઇ.

૩૬૭ મુસલિમમાં અખદુલ્લાહ બીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત બની આદમના સર્વ દિલ એક દિલની જેમ અલ્લાની બે આંખોએ વચ્ચે છે (એટલે તેના કાંધમાં છે.) તે આદા તેમ તેને ફરવે છે.

ફાયદો અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) આ દોઆ ઘણી માંગતા

હતા. “ ઓ દિલોના ફરવનાર મારા દિલને તારા દીન ઉપર જમાવ ” તો મેં કહ્યું કે ઓ હજરત ! અમોતમારા પર ઇમાન લાવ્યા છીએ ઇસ્લામતા દીનને અમો સાચું બણીએ છીએ શું હમારા ડગમગવાનો આપને ડર છે ? જે આપ આ દોઆ માંગ્યા કરો છો ? ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે મુસલમા- નને નડર થવું નજ બેઇએ. ખોદાથી ડર્યા કરે. અને ઇમાન સાબેત રહેવાની દોઆ માંગ્યા કરે. કેમકે મુસલમાનનું કાફર થવું અને કાફરનું મુસલમાન થવું કંઈ આધું નથી.

૩૬૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં મોગીરા બીન શોઅબા (રદી) થી રિવાયત છે કે હ- જરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારા ઉપર જૂઠું બાંધવું * તે બીજા કોઇ ઉપર જૂઠું બાં- ધવાં સરખું નથી. જે કોઈ મારા ઉપર જ.ણી ખુજીને જૂઠું બાંધશે તે પોતાનું ઠેકાણું દોજ- ખમાં કરે.

ફાયદો આ હદીસ મોતવાતેર છે એટલે એટલા માણસોએ રિવાયત કરી છે કે તેના સાચા થવામાં પૂરતું થકીન થયું છે. પચાસx થી વધારે હજરત (સલ) ના સહાબીઓએ તેની રિવાયત કરી છે. જે કે દરેકના ઉપર જૂઠું બાંધવું હરામ છે, પણ હજરત (સલ) ઉપર જૂઠું બાંધવું ઘણું જ હરામ છે. અને

* એટલે હજરતે (સલ) કોઈ વાત નહીં કહી હોય અને કહેવું કે હજરતે કહ્યું છે. શા. મો.

x મોજીઆતે કબીરમાં મુલ્લા અલી કારી (રહ) લખે છે કે એક સૌથી વધુ સહાબીઓએ એની રિવાયત કરી છે ઇબનુલ જોહ (રહ) કહે છે કે આ હદીસ સિવાય બીજી કોઈ હદીસ એવી નથી કે જેના રિવાયત કરનાર હસે અશરા મોખશરા થયા હોયન શરહ મશારેકુલ અનવારમાં છે કે એ હદીસને ખસો સહાબીએ રિવાયત કરી છે. માટે હદીસ બયાન કરવામાં ધણી સંભાળ રાખવી બે- ઇએ. અફસોસ કેટલાક બેઇલ વાચેછ્યા મોજી હ- દીસા બયાન કરી પોતે જુમરાહ વધે બીજાને જુમરાહ કરે છે. શા. મો.

સખત કમીરો શુનોહ છે. જેનું અનમ્મ દો-
જ્ય છે. એજ માટે ઓલમાએ હદીસે હ-
દીસોના પરખવામાં ઘણી મહેનત અને જન-
દેશાની કરી છે. મોજુ હદીસોને પરખીને
અલાહેદા કરી, સહી અને જઘફ જુદી કરી.
જેવીરીતે પારખ ખરા ખોટાને પેહેયાને છે
તેવીજ રીતે ઓલમાએ હદીસ પણ પારખી
ગયા. માટે મુસલમાનો ઉપર ફરજ છે કે જ્યારે
કોઈથી હદીસ સાંભળે અથવા કોઈ કિતાબમાં
જુએ તો જ્યાં સુધી હદીસની મશહુર કિતાબ
જુએ નહીં અથવા ઓલમાએ હદીસથી તેની
સહત, સાંભળે નહીં ત્યાં સુધી તે હદીસને
સાચી જાણે નહીં.

૩૬૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું કે ખચીત હકદારને ઓલવાની
જગ્યા છે. †

ફાયદો હજરત (સલ) ઉપર કોઈનું
કરજ હતું તેણે તાતા થઈને માંગણી કરી.
સહાબીઓએ તેને મારવાનો વિચાર કર્યો
ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી
એટલે કરજ આપનાર હકદાર છે તે કહી
શકે છે. તેની વાતને યુર માનવું નહીં
જોઈએ. *

૩૭૦ બોખારીમાં અબુલુલાહ ખીન ઓ
મર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તારે માટે બ-
દરમાં હાજર થયલા પુરખો સવાબ છે તથા
તેનો હિરસો છે. આ વાત હજરતે (સલ)
હિસમાન ખીન અફશાન (રદી) ને
કહી હતી.

† આ કહેવાની મતલબ તેની શીકાયત કરવી
હાકેમ પાસે ફરયાદ કરવી અને કપકો આપવો
છે. ગાળો બાંડવી તેનો એમાં સમાશ નથી શા. મો.

* એટલે સહન કરવું જોઈએ શા. મો.

ફાયદો હજરત (સલ) જ્યારે જો
બદરમાં ચાલ્યા તો હજરત હિસમાન (રદી)
ની બીબી હજરતની દીકરી બીમાર હતાં †
ત્યારે હજરતે (સલ) હજરત હિસમાનને
(રદી) ફરમાવ્યું કે તમે અમારી સાથે
નહીં ચાલો તેણીની બીમારીની સંભાળ કરો. જે
લોકો લગાઈમાં જાય છે તેમાંના એક પુરખો
સવાબ આખેરતમાં તથા માલનો હિરસો †
ફુન્યામાં તમને મળશે.

૩૭૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અ-
નસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત દરેક ઉમ્મતનો
એક અમાનતદાર છે અને અમારો અમાન-
તદાર ઓ ઉમ્મત અબુ ઓબેદા ખીન
જરોહ છે. †

ફાયદો અબુ ઓબેદા જનતી હજરતના
દસ સહાબીઓ (અશરએ મોજશરા) માં
છે. તેમને આ ઉમ્મતના અમાનતદાર ફર-
માવ્યા. જે કે સર્વ સહાબી અમાનતદાર છે,
પણ જેમાં જે સીકત વધારે હોય છે તે સીક-

† આ દીકરીનું નામ રોઝીયા છે. શા. મો.

† સવાબ આખેરતમાં મળવાનું કારણ કે
તેવણ પોતે બેહાદમાં જવા તૈયાર હતા પણ હ-
જરને લીધે અટકેલા. અને હજરને લીધે કોઈ પણ
કામમાં અટક્યાથી પૂરો સવાબ મળે છે. અને
ગનીમતનો હિરસો તે ઈમામની સત્તાના કાયદા
પ્રમાણે છે. વાકેદીએ (રહ) કહ્યું છે કે આ લ-
ગાઈમાં હજરતે [રહ] ત્રણ માણસો એટલે
હિસમાન, તલહા ખીન ઓબેદુલ્લાહ અને સઈદ
ખીન જેને ગનીમતનો હિરસો આપેલો છે.
બદરમાં હજરત હિસમાન (રદી) હાજર નહીં
થયા તે હજરત (સલ) ના હુકમથી છે તે પર
શીઆઓનો એતેરાજ કરવો નકમો છે. શા. મો.

† યમનની એક કોમ રસૂલુલ્લાહ પાસે
આવી અને કહ્યું કે અમારી સાથે એક ખરેખરા
અમાનતદાર આદર્મને મોકલો કે જે અમને ઈસ્લા
મ શિખવે ત્યારે રસૂલુલ્લાહ અબુ ઓબેદાનો
હાથ પકડ્યો ને આ હદીસ ફરમાવી. શા. મો.

તથી હજરત (સલ) તેની તારીફ કરતા. જેમકે સિદીકને રહમ દિલ, ફારૂકને ખોદાના માર્ગમાં આકરા; ઉસમાનને શરમવાળા, અલી મુરતબને કાજી, જેબેરને દિલી જન ફેદા કરનાર. ફરમાવ્યા.

* ૩૭૨ ખોખારી તથા મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત દરેક નખી માટે ચોખ્ખો મદદગાર (હવારી) છે અને મારો હવારી જેબેર છે.

ફાયદો મસાબીહમાં રિવાયત છે કે જ્યારે મદીનામાં ખતદકની લડાઈ થઈ અને કાફેરોના ટોલામાં ડુટ પડી ત્યારે હજરતે ફરમાવ્યું કે કાફેરોના લશ્કરની કોઈ ખબર લાવે. જેબેરે (રદી) કહ્યું કે ઓ હજરત હું જાણું છું. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી, અને તેમની ખુશુરગી ખયાન કરી. જેબેર હજરત (સલ) ની રૂધના દીકરા ભાઈ, મોટા બહાદુર સિપાઈ, હજરત (સલ) પર શીદા રહેતા હતા. જેમકે આ હદીસથી સિદ્ધ થયું.

૩૭૩ ખેખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત દરેક નખીને માટે એક (ખાસ) દોઆ છે. અને મેં મારી ઉમ્મત માટે કેયામતમાં શકાઅતની દુઆ છૂપાવી રાખી છે.

ફાયદો આ હદીસમાં ઉમ્મતની અખ્શીશ ની ખશારત છે જે ઇમાનથી મર્યો હોય. અને આથી જણાયું કે હજરત (સલ) ને પોતાની ઉમ્મત ઉપર ઘણી મેહેર હતી. પોતાની ખાસ દોઆ ઉમ્મત માટે રાખી. એવા નખીએ કરીમ રહીમ પર શીદા છીએ.

૩૭૪ મુસલિમમાં ઓએ ખીન કઅખ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે ચીજનો તું સવાખ

ચાહે છે તે તારે માટે છે, આ તે માણસને હજરતે કહ્યું કે જે ચાલીને મસજીદે નંખવી માં આવતો હતો અને સવારીએ ખેસતો ન હોતો અને પોતાના પગલાંના સવાખની આશા રાખતો હતો.

ફાયદો એક શખ્સનું ઘર હજરત (સલ) ની મસજીદથી ઘણું દૂર હતું અને તે હમેશા દરેક વખતે મસજીદમાં આવતો હતો. કોઈ શખ્સે તેને કહ્યું કે અંધારામાં તથા ગરમીમાં સવારી ઉપર આવ્યા કરો. તેણે કહ્યું કે હું ચાલીને આવવામાં સવાખની આશા રાખું છું. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એકે તને આ મહેનત તથા નૈયતનો સવાખ છે.

૩૭૫ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તારે માટે દરેક ડગલાને બદલે એક દરજો છે. આ વાત હજરતે જાહેરના ટોલાં વાળાઓને કહી હતી. તેઓએ વિચાર કર્યો હતો કે પોતાનાં ઘરોને વેચે ને ફરી મસજીદની પાસે અવી રહે.

ફાયદો એટલે જેટલા તમો દૂર હશે અને મસજીદમાં આવ્યા કરશો, તેટલો વધારે સવાખ મળશે. કેમકે દરેક કદમે દરજો ઉચો થાય છે.

૩૭૬ ખોખારીમાં અખુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહના નવાખું, એક કમ સો નામ છે. જે કોઈ તેને યાદ કરશે અથવા એતેકાદથી ગણી રાખશે અથવા તેના અર્થ સમજી તે પર અમલ કરશે તે જાનતમાં ખીજશે.

ખીજ દારણ કે એ નામોના અર્થ સમજવાથી ખોદા પર વિસ્વાશ વધે છે તોહીદમાં પાકો થાય છે ફરી તે ખોદાથીજ મદદ માગે છે અને તેની ખુશુરગી ધ્યાનમાં રાખી સર્વને નિર્બળ તથા આજીજી જાણે છે. શા. મો.

ફાયદો અલ્લાહ તઆલાના નામ અગ-
ણીત છે ઈ કારણ કે અલ્લાહની સિદ્ધાંતોની હદ
નથી. જેમકે કુરઆન તથા હદીસમાં આ
નવાણું નામો સિવાય બીજાં અલ્લાહનાં
નામો સિદ્ધ થયાં છે જેમકે વિત્ર ફતેર મોહીત
અદલામ મલિક કદીમ રફીઅ છત-
તૌલ છલ-મઆરેજ મયલા નસીર
રખમ નાસેર શહીદુલ-એકાબ કાબેલુત-
તોબા ગાફેરજ-જ'બ હુ-નાન મન્નાન
વગેરે. તો મતલબ આ હદીસની આ નથી
કે અસમાએ હુસના શકત નવાણું નામમાંજ
અટકેલાં છે. પણ તેની આ નતલબ છે કે
આંટલાં નામોની આ તાસીર છે કે એના યાદ
કર્તાથી જનત મળે છે નવાણું નામો હિસને
હસીનની રિવાયત પ્રમાણે આ છે હોવ-દસાહુ
દલજ લાએલાહ ઈદ્રી હોવ એટલે તે
પવિત્ર અલ્લાહ એવો છે કે તેના સિવાય
કોઈ ખરો પૂજ્ય નથી. અર-રહમાનો મોટો
મેહેરબાન જેની રહમત દુન્યા તથા આખેરત
માં વ્યાપી છે. અર-રહીમો ધણો રહમવાળો
જેની રહમત આખેરતમાં માત્ર ઇમાનદારો
માટે ખાસ છે. અલ-મલિકો સર્વનો બાદ-
શાહ અલ-કુદુસો દરેક ઐબ અને નુકશાન
થી પવિત્ર. અર-સલામો પોતે સલામત
તથા આલમને સલામત રાખનાર. અર-મુમેનો
પોતાના દીને હકને બાવર કરનાર અથવા
કેમામતના હોલથી ઇમાનવાળાઓને અમનમાં
રાખનાર અલ-મોહીમેનો શહેદ, અમાન
તદાર, સંભાળનાર. અલ-અજીએ છતનાર
ઇજ્જતવાળો અલ-જબ્બારો જખર દસ્ત,

કુટા કુટાને જોડનાર અલ-મોતકુબ્બેરો
મોટી શાનવાળો મોટાઇ વાળો અલ-ખાલેકો
નઅસ્તિથી અસ્તિમાં લાવનાર અલ-ખારેઓ
વગર નમુને જહાનનો બનાવનાર અલ-મા-
સુબ્બેરો સરત બનાવનાર દરેક મખલુકને
મોનાસેબ (શિક્ષક તથા સરત આપનાર) અલ-
ગફફારો પોતાના બંદાઓની ઐબ અને
શુનાહ ઢાંકનાર (ખખ્શનાર) અલ-કહ્હારો
સર્વપર ગાલેબ. અલ-વહુહાબો વગર
અવેજે ધણું આપનાર અર-રજ્જાકો
રોજ આપનાર અલ-ફત્તાહો રિજક
અને રહમતના દરવાજા ખોલનાર અલ-
અલીમો દરેક વસ્તુનો જાણનાર અલ-
કાબેજો રોજનો બંધ કરનાર તથા આત્મા
ઓનો કબજે કરનાર અલ-ખાસેતો રિજકને
કુશાદ કરનાર, આત્માને શરીરમાં ચાલુ રાખ-
નાર અલ-ખાફેજો મગફરને નમાવનાર
અર-રાફેઓ નકાર કરનાર પર મુમેનને
જીયે કરનાર અલ-મોઈજને ઇજત આપ-
નાર અલ-મોજીદો જલીલ કરનાર અર-
સમીઓ દરેક અવાજને સાંભળનાર અલ-
ખસીરો દરેક ચીજને જોનાર અલ-હકીમો
ફેસલો કરનાર અલ-અદલો ઇન્સાફી હાકેમ
અલ-લતીફો મેહેરબાન, બારીક જાણનાર.
અલ-ખબીરો આગલી પાછલી દરેક ચીજ
નો ખબરદાર જી અલ-હલીમો ખુરદો બાર+
ધણો ધંયર કે કુશરવાળાઓને તથા શિક-
વાળાઓને જલદી પકડતો નથી. અલ-
અજીમો મોટો જેની મોટાઇ વહમ તથા ખી-
યાલથી બહાર છે. અલ-ગફુરો પડો ઢાંકનાર
અશ-શકુરો શુકર કરનારાઓનો કદરદાન
અર-અલીયો સર્વથી જીયો. અલ-કબીરો

ઈ કેટલાકોએ હબર નામનો રિસાલો લખ્યો
છે. તથા રસુલુ-લ્લાહની દુઆમાં છે. “ દરેક નામ
કે જે તે” તારી જતને માટે ડેરબુ” છે અથવા
તેને તારી કિતાબમાં ઉતાયુ” છે અથવા તારી મખ-
લુકમાંથી કોઈને તે શીખવું છે અથવા તારી
નજદીક ઇલમે ગેબમાં તે છપાવ્યું છે તેને વસીલે
તારાથી સવાલ કરું છું. શુ. મો.

જી ખબીરનો અર્થ ખબર રાખનારનો છે. એનો
અર્થ કેટલાક ખબર કરનારનો કરે છે એ ખોટો
છે. શુ. મો.

+ એટલે શીક્ષા આપવાની શક્તિ હોવા છતાં
શીક્ષા નહીં કરનાર. શુ. મો.

સર્વથી મોટા. અલ-હુકીએ પોતાની મખ-
લુકનો નીગેહ્યાન તથા હેરાત કરનાર.
અલ-મોકીતો કુદરતથી સંભાળનાર. મખ-
લુકને ખોરાક આપનાર. અલ-હુસીએ સઘળા
મખલુકને બસ તેના સિવાય બીજાની ગ-
રજ નથી. અલ-જહીલો મોટી શાનવાળો
અલ-કરીમો કરમવાળો જેની બખ્શીસનો
છેડો નથી. અર-રકીએ દરેક ચીજનો
નીગેહ્યાન * અલ-નાજીએ હાજત પૂરી
કરનાર દોઆનો કયુલ કરનાર. અલ-વાસેએ
કોશાદા રહમત, કોશાદા અતા* અલ-હુકીએ
હિકમત (હકાપણ) ની સાથે હાકેમ, હીક ક-
રનાર. અલ-વહુદો નેક લોકોનો પ્રિય મારેફ-
તવાળાઆનો મોહીય. અલ-મજીદો ખુબ-
રમ જાત (માનીતો) બહુ કરનાર અ-
લ-ખાએસો ક્રયામતમાં કમરોથી મુઠ્ઠાઓને
ઉઠાવનાર † અલ-શાહુદો દરેક ચીજ તેની
સામે ‡ અલ હુકક સત્ય જેની જાત અને
સિજાતમાં કંઈ ઘેટા નથી. અલ-વકીલો
સઘળા આલમનો કારસાજ, રોજીનો જમીન
§ અલ-કવીએ જખર દસ્ત (કુવવતવાળો)
અલ-મતીનો કામને હીક કરનાર જેને
થાક કે સુસતી નથી (સખત) અલ-વ-
લીએ મદદગાર આલમનો કારસાજ. અલ-
હમીદો દરેક હામમાં સરાવવાયલો. સઘળા
જાતનો રતુત્ય (મહમુદ) અલ-મોહસી દરેક

* તે એવી રીતે કે કોઈ ચીજ તેનાથી પોશીદા
જતી નથી. શા. મો.

† એટલે તેનું 'ગની પાવ' દરેક મોહતાજને
પોરોષિ છે. શા. મો.

‡ અથવા જેમજમને લોકોની હિદાયત માટે
મોકલનાર. શા. મો.

§ અથવા જ્ઞાનીઓની નજરમાં સમાયલો.
એક ખુબરગતું દહેતું કે કે કોઈ ચીજ એવી નથી
જે તેના આગળ અથવા પાછળ અથવા તેમાં
જોદાને મં જોયો ન હોય હિરજ સમીન શા. મો.

§ અથવા લોકોના હામ સોંપાયલો. શા. મો.

ચીજનો ઘેરનાર. એક રજ પણ તેના ઇલમ-
થી બહાર નથી. અલ-મુખ્દેઓ વગર
મિસ્રે જગતનો ઉત્પન્ન કરનાર અલ-મો-
હદો દુન્યામાં જવતાને મારનાર આખે-
રતમાં મુઠ્ઠાને જન્દગી આપનાર. અલ-
મોહુયી જવ આપનાર. અલ-મોમીતો
મોત આપનાર. અલ-હુયો આપો આપ
જવતો, (હમેશ રહેનાર) અલ-કૈયુમો
આપો આપ કાયમ, જહાનનો થામનાર (કાયમ
સાખનાર) અલ-વાજેદો ગની (ખે પરવા)
જેને કોઈ ચીજની ગરજ નથી. અલ-મા-
જેદો ખુબુરગીવાળો. અલ-વાહુદો એકકો
જેના જેવો બીજો નથી. અસ-સમદો હમે
શનો સરદાર જે ન ખાય ન પીએ અને ન
સુએ સર્વ તેના મોહતાજ, સર્વથી ખે પરતા,
(નીરાધાર) અલ-કાદેરો કુદરતવાળો. અલ
મુકતદેરો મોટી શક્તિ વાળો. * અલ-મો-
કદદેમો આગળ કરનાર. અલ-મોઅખખેરો
પાછળ કરનાર અલ-અવલો પ્રથમ, કોઈ
તેનાથી પેહેલો નથી. અલ-આખેરો છેલ્લો
જેને બાદ કોઈ નથી. † અજ-જાહેરો
કુદરતની રાહે ખુદશે જેમાં કંઈ શક નથી.
અલ-ખાતેનો મખલુકની નજરથી તથા
વેહેમથી છુપો. અલ-વાલી માલેક, હોક-
મત વાળો (ફરશાર કરનાર) અલ-મોત-
અલી મોટી શાનવાળો જેની તારીફ થઈ શકે
નહી. અલ-ખરેરો પોતાના બદાઓ પર
મેહેરખાની બલાઈ દરનાર. અત-તવ્વાબો
તોયા કયુલ કરનાર. અલ-મુનતકેમો બદકા-
રોને સજા આપનાર. અલ-અફુવો ગુના-
હોને મટાવતા, ગુનેહચારોનો અખ્શનાર (મા-
રી આપનાર) અર-રહીફો ઘણીજ મેહેરખા-
નીવાળો. માલેકુલ-મુજકે સર્વ જહાનનો

† અથવા શક્તિને પ્રગટ કરનાર. શા. મો.

‡ તે પ્રથમ છે તેની શરૂ નથી તે છેલ્લો છે
તેની છેવટ નથી શા. મો.

માલીક જે આહે તે કરે. જુલ-જલાલે વલ
એકરામ જલાલ વાળો માન વાળો. અલ-
મુકસેતો ધનસાધથી અદલ કરનાર. અલ-
જમેઓ ક્રયામતમાં મખલુકને ભેગી કરનાર.
અલ-ગનીયો સર્વથી બે પરવા. અલ-
મુગની જેને આહે તેને ગની (બે પરવા)
બનાવનાર. અલ-માનેઓ રોકનાર. અદ-
દારો નુકસાની પોહોંચાડનાર. અન-નાફેઓ
નફા પોહોંચાડનાર. અન-નુરો આપો આપ
જાહેર તથા ખીજને જાહેર કરનાર. જેના
નુસ્થી ધમાન પ્રકાશ છે. અલ-હાદી સારી
રોહ બતાવનાર. મતલબે પૂગાડનાર. અલ-
ખીઓ પોતે બે નજર, નવી ઉપજનો
લેનાર, વગર નમુને ઉત્પન્ન કરનાર. અલ-
ખાકી હમેશા મોજુદ, હમેશ કાએમ. અલ-
વારેસો જગતના ફના પછી કાએમ
રહેનાર. ÷ અર-રશીદા માર્ગ બતાવનાર.
અર-સખુરો મોટી ધીરજવાળો જે બદકારોને
જલદી પકડેલો નથી.

૩૭૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓસા
મા ખીન જૈદ (રદી) થી નિવાયત છે કે
હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે ખચીત જે અ-
લાહે લીધું તે તેનુંજ છે અને જે આપ્યું તે
તેનુંજ છે અને દરેક ચીજની તેની નજદીક
મુદત નીમાયલી છે.

ફાયદો ઓસામા (રદી) થી રિવાયત છે
કે અમો હજરત (સલ) ની પાસે હતા. હજ-
રતની એક છોકરીએ કોઇની સાથે હજરતને
(સલ) કહેલાવ્યું કે મારો છોકરો મરે છે
આપ પધારો તારે હજરતે આ કહેલાવ્યું. એ-
ટલે છોકરો ખોદાની માન હતો + ખોદાએ

÷ અથવા જમીન આસમાન અને જે તેમાં
છ તેનો વારસ થનાર. શા. મા.

+ એટલે તેણેજ આપેલો અને આપ્યાથી
તેની મીલકત જતી રહેતી નથી તેનોજ અખત્યાર
છ. શા. મા.

લીધો તો સમર કરવો જોઇએ. પારકી ચીજ
ઉપર કંઈ દાવો નથી. અને આ છેકરો તો
શું દરેક ચીજની એક મુદત છે આખર તેને
ફના છે.

૩૭૮ મુસલિમમાં સલમાન (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે
ખચીત અલાહની સો રહમતો છે તેમાંની
એક રહમતને લીધે મખલુક આપસમાં એક
ખીજની મોહબ્બત કરે છે અને નવ્વાણું ર-
હમતો ખોદાની ક્રયામતને માટે છે.

ફાયદો એટલે ખોદાએ પોતાની રહમતના
સો હિસ્સા કર્યા એક હિસ્સો બધી મખ-
લુકને આપ્યો તેનીજ અસર છે કે જનાવર
પોતાના બચ્ચાંને પાલે છે. પોતે ભૂખે રહે છે
તેઓને ખવગવે છે તેનીજ અસર છે કે મા
આપ પોતાની ઓલાદને પાલે છે અને તેઓ
ની મુસીબતો ઉપાડે છે. અને ખોદાની નવ્વા-
ણું હિસ્સા ક્રયામતમાં જાહેર થશે. હજરત
(સલ) ની શકાયત, શુનેહગારોની બખ્શીસ,
અને જનતની બેહિસાબ નેઅમતો તેજ
રહમતોની અસર છે. આ હદીસથી જણાયું
કે ખોદાની રહમતની કંઈ હદ નથી.

૩૭૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ
હારેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે
(સલ) શરમાવ્યું કે, ખચીત અલાહના કેટલાક
ફિરશતા છે કે જે માર્ગોમાં ફરતા ફરે છે
જીકર કરનારાઓને ટુંટે છે. ફરી બપારે કોઇ
ટોલાને જુએ છે કે તેઓ અલાહને યાદ કરે
છે તો તેઓ પુકારે છે કે તમો તમારી મત-
લબને માટે આવો, હજરતે (સલ) શરમાવ્યું
કે ફરી તેઓ પોતાના પરાધી પેહેલાં આસ-
માન સુધી તેઓનેઢાંકે છે. ફરી બપારે તેઓ
વીખરાય જાય છે ત્યારે એઓ આસમાન તરફ
ચઢે છે. હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે ફરી
તેઓને તેઓનો પરવરદિગાર પૂછે છે અને
જુઓ તો તે એઓ કરતાં તેઓને સારી

રીતે જાણુ છે, કે તમે ક્યાંથી આવ્યા છો? તેઓ કહે છે કે જમીનથી તારા બંદાઓ પાસેથી આવ્યા છીએ. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરી તેઓનો પરવરદિગાર તેઓને પૂછે છે અને જુઓ તો તે એઓ કરતાં તેઓને સારી રીતે જાણુ છે કે મારા બંદા શું કહે છે? તેઓએ કહ્યું કે તેઓ તારી તસખીહ કરે છે, તારી તકબીર કહે છે, તારી હમ્દ કરે છે. તારી તહલીલ કરે છે (લાએ લાહ ઇલાહ કહે છે.) તારી યુનુરગી બયાન કરે છે, અલ્લાહ કહે છે શું તેઓએ મને જોયો છે? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરશતા કહેશે કે ખોદાની કસમ તેઓએ તને દીઠો નથી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરી તે કહે છે કે જો તેઓ મને જુએ તો તે ફરી રીતે થાય? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેઓ કહે છે કે જો તેઓ તને જોઈ લ્યે તો તારી ઘણી ઇબાદત કરે ઘણી યુનુરગી બયાન કરે. ઘણી તસખીહ કરે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તે કહે છે કે તેઓ મારેથી શું માંગે છે? ફરશતાએ કહ્યું કે તેઓ તારાથી જનત માંગે છે. હજરતે (સલ) કહ્યું કે ફરી પરવરદિગાર કહે છે કે શું તેઓ એ જનતને જોઈ છે? તેઓ કહે છે કે ખોદાની કસમ નહીં. એ પરવરદિગાર! હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરી તે કહે છે કે જો તેઓ જુએ તો ફરી રીતે થાય? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરશતા કહે છે કે જો તેઓ જોઈ લ્યે તો તેના વિષે ઘણો લોભ કરનાર થાય. અને ઘણું માગનાર થાય અને તેમાં દિલ ઘણું લગાડનાર થાય. ફરી અલ્લાહ કહે છે કે તેઓ શાની પનાહ માંગે છે? હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ફરશતા કહે છે કે અગ્નિની. પરવરદિગાર કહે છે કે શું તેઓ એ તેને જોઈ છે? તેઓ કહેશે કે ખોદાની કસમ નહીં. એ અમારા પરવરદિગાર તેઓ

એ જોઈ નથી. હજરતે કહ્યું કે પરવરદિગાર કહે છે કે જો તેઓ તેને જુએ તો ફરી રીતે થાય? તેઓ કહે છે જો તેઓ તેને જુએ તો તેથી વધારે નહાસનાર થાય. અને તેથી વધારે ડરનાર થાય. ફરશતાએ કહ્યું કે તેઓ તારી પાસે બખ્શીસ માંગે છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે પરવરદિગાર કહે છે કે હું તમને શાક્ષી રાખું છું કે મેં તેઓની બખ્શીસ કરી. હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ફરશતા-ઓમાંથી એક ફરશતા કહે છે કે એ મારા પરવરદિગાર તેઓમાં ફલાણો છે કે તે તો માત્ર પોતાની ગરજને માટે આવ્યો હતો. અલ્લાહ કહે છે કે તેઓ એવા લોક છે કે તેઓની સાથે ખેસનાર અ બાગ્યો નથી. એટલે તેઓની પાસે ખેસવાની બકરતથી તેઓ બખ્શાઈ ગયા. અગર જો તેઓ જીકર કરનાર નહોતા.

ફાયદો આ હદીસથી અલ્લાહના જીકર ની મોટાઈ સિદ્ધ થઈ. અને અવલેયાઓની તથા જેઓ રાત્રિ દિવસ અલ્લાહની જીકરમાં રહે છે તેઓની ઘણી યુનુરગી જણાઈ. અને આ પણ સિદ્ધ થયું કે નેકાની સોહોબત (સંગ) આખેરતમાં કામ આવશે.

૩૮૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખયીત હમાનવાળા (મુમેન) માટે જનતમાં એક પોકળ મોતીનો તમ્બુ છે જેની લખ્માઈ આસમાનમાં છે, અને એક રિવાયતમાં છે કે તેની ચોડાઈ સાઠ માઇલની છે- હમાનવાળાની તેમાં બીબીઓ થશે. તેઓ ની પાસે હમાનવાળો આવશે પણ એક બીબીને જેશે નહીં એટલે ઘણી પોહોળાઈ ને લીધે.

* ૩૮૧ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખ-

ચીત અમારી એક મતલબ છે તો જેની પાસે સવારી હોય તે અમારી સાથે સ્વાર થાય. આ હદીસ બહેરે જતી વેળા હજરતે (સલ) ફરમાવી હતી.

ફાયદો કોરેશનો કાફલો જ્યારે શામની સોદાગરીથી પાછો ફર્યો તો હજરતે ત્યાં જનસુસ લગાડી રાખ્યા. તો જ્યારે જનસુસે હજરત (સલ) ને તેઓના આવવાની ખબર કરી ત્યારે હજરતે (સલ) સહાબાથી આ હદીસ ફરમાવી. પણ ખુલ્લી રીતે મતલબ બહેર કરી નહીં કે જેથી એ વાત પ્રગટ થાય નહીં.

૩૮૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અખ-ફુલાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તેમાં ચીકણાસ છે." હજરતે (સલ) ફૂંધ પીને પાણી માંગ્યું ને કોગળો કર્યો ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી.

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે જ્યારે ચીકણી ચીજ ખાએ તો કોગળો કરવો સુનત છે †

ફાયદો રિવાયત છે કે કોઇનું ઊંટ નહાસી ગયું હતું પકડાતું નહોતું. કોઇએ તેને તીરથી માર્યું ફરી તેનો મસલો હજરત (સલ) થી પૂછ્યો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે પાળેલા જનવર

† એવીજ રીતે જે ચીજ કે મોંમાં રહી જતી હોય ત્યારે પણ કોગળો કરવો મુસ્તહબ છે. શરહ મશારફે ગુ. મો.

૩૮૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં રફેઅ ખીન ખદીજ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ પાળેલા જનવરો પણ જંગલી જનવરોની જેમ બડકણુ હોય છે.

જ્યારે બડકણુ થાય અને હાથ નહીં લાગે કે જુલ્મહ કરી શકે તો બિસ્મિ-લ્લાહ કહીને ક્યે જંખમ લગાડે તો તે હલાલ થાય છે. અને જંગલી જનવરનો એજ કાયદો છે. એવી રીતે જે જનવર ફૂવામાં ઊંધું પડે તો જ્યાં કાપુ મળે ત્યાં હલાલ છે.

૩૮૪ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મરદનું પાણી (મની) ધાકું તથા ઉજળું છે. અને ઓરતનું પાણી પાતળું તથા પીળું છે. + ફરી તે બેમાંથી જેનું પાણી વધે છે અથવા આગળ નીકળે છે તો તેની મોશાબહત થાય છે. +

ફાયદો યહુદીઓએ હજરત (સલ) ને પૂછ્યું કે છોકરું કદી માની શીકલે પડે છે અને કદી બાપની શીકલે પડે છે તેનું કારણ શું ? ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે જેની મની ગાલેબ હોય અથવા પેહેલાં નીકળે તેની સરત પર ખચ્યું થાય છે.

૩૮૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહે મને હિદાયત તથા ધલમની સાથે મોકલ્યો છે તેની મિસાલ એવી છે જેવી રીતે કે વરસાદ ÷ એક જમીનમાં વરસ્યો ફરી તેમાંનો

+ મનીની આ હાલત તદ્દરતીમાં તથા ઘણું કરીને હોય છે અને કદી પુરપતું વિચ્ બીમારીને લીધે પાતળું હોય છે અને ઘણા સંભોગને લીધે લાલીવાળુ થાય છે. તેમ કદી સ્ત્રીનું વિચ્ વધુ શક્તિને લીધે ઉજળું હોય છે ગુ. મો.

÷ અને કદાપી નર માદા યવાનું કારણ પણ તે હોય. ગુ. મો.

+ જે શખ્સને તરબુમો મેં વરસાદ કર્યો છે તે જેસ છે. અને જેસ તે વરસાદને કહે છે કે જેની

એક તુકડો સારો હતો તેણે પાણીને પીધું અને ઘાસ ચારો ઘણો ઉગાવ્યો. અને થોડી તેમાંની સખ્ત હતી તેણે પાણીને રોકી રાખ્યું (એટલે જેવી રીતે કે તલાવ નેહર છે) જેથી અલ્લાહે લોખાને લાભ આપ્યો. તેઓએ તેમાંથી પીધું પીવડાવ્યું અને ખેતી કરી. અને તેમાંના એક તુકડાને પોહોંચ્યો જે સાફ મેદાન હતું તેણે ન પાણીને રોક્યું અને ન ઘાસને ઉગાડ્યું, તો આ મિસાલ તે સખ્તની છે કે જે અલ્લાહના દીનમાં સમજદાર થયો અને જે ચીજની સાથે અલ્લાહે મને મોકલ્યો છે તેનાથી અલ્લાહે તેને નફો આપ્યો. ફરી તે શીખ્યો અને તે શિખવ્યું. અને તે સખ્તની મિસાલ છે કે જે કોઈએ એ તરફ માયું નહીં ઉઠાવ્યું (એટલે દીન ઉપર કંઈ ધ્યાન આપ્યું નહીં) અને ખોદાની હિદાયત કે જેની સાથે અલ્લાહે મને મોકલ્યો છે તેને કયુલ કરી નહીં.

ફર્યદો એટલે પેગમ્બરી અને વરસાદનો સરખો હાલ છે. કારણ કે જમીન વણ તરેહની છે. જમીનની એક તરેહ ઘણી સારી છે તેમાં પાણી વરસાથી ચારો લીલોતરી સારી રીતે થાય છે. એવીજ રીતે જે દાના લોક છે તે કુરઆન હદીસને સારી રીતે સમજે છે અને સારાં હામો કરે છે. અને ખીજી તરેહ જમીનની આ છે કે જેમાં

લોકોને અતિશય ગરબ હોય. પાણી નહીં હોવાથી લોકો જેની ફરયાદ કરતા હોય. તો હજરત (સલ) ની હિદાયત તેવીજ હતી. માટે સાધારણ વરસાદ (મતર) થી ઉપમા નહીં આપતાં જૈસની સાથે અપાઈ. કારણ કે હજરત (સલ) ના પેગમ્બર થવા પહેલાં લોકો ખાટા મર્ગોમાં સપડાય હેરાનીમાં હતા હિદાયતના શોધક હતા. તો અલ્લાહે પોતાના ફરવથી નગી સાહેબને મોકલી હિદાયત અને ઈલ્લામની વૃદ્ધિ કરી. ફરી જેમ પડત જમીન વરસાદથી જીવતી થાય છે તેમ લોકોના દિલને તે હિદાયતથી જીવતાં કર્યાં. શા. મો.

લીલોતરી થતી નથી પણ પાણી ભરેલું રહે છે તો જો કે તેને કશો લાભ નથી પણ ખીજાને લાભ થાય છે. એવીજ રીતે કેટલાક આદમી એવા છે કે ઈલામે દીન તેઓને યાદ છે પણ સારી સમજના નથી કે તેમાંથી કંઈ મતલબ કહાડે તો તેથી ખીજાઓને લાભ થાય છે અને પોતાને તેટલો નફો નથી. ઈ ત્રીજી તરેહ જમીનની ખુલ્લું મેદાન છે કે જેમાં પાણી ભેરું થતું નથી અને લીલોતરી ઉગતી નથી. એવીજ તરેહ તે લોક છે જેઓએ દીનની તરફ કશું ધ્યાન આપ્યું નથી. કંઈ કંઈ નથી તો ન તેઓને લાભ થયો અને ન ખીજાઓને.

શેએર.

“ખારાં કે દર લતાફતે તબઅશ ખેલાફ નેસ્ત”
“દર ખાગ લાલા રયદો દર શેરા ખુમ ખસ”

૩૮૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હૈરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારી તથા આગલા પેગમ્બરોની મિસાલ એક પુરખની મિસાલ સરખી છે કે જેણે એક ઘર બંધાવ્યું અને તેને ઉમદા તથા ખુબસુરત બનાવ્યું પણ તેના એક ખુણામાં એક ઇંટ રહેવા દીધી. ફરી તેમાં લોકો શરવા લાગ્યા અને તાબુબ કરતા હતા કે આ ઇંટ શા માટે નહીં મુકાઈ ? હું તે ઇંટ છું અને હું ખાતેમુન-નખીચીન છું. (પેગમ્બરોનો

ઈ અથવા તેની મતલબ આ છે કે કેટલાક લોકો એવા છે કે ઈલામે દીન જાણે છે લોકોને તેથી લાભ થાય છે પણ તેઓ પોતે તે પર ચાલતા નથી જેથી તેઓને લાભ નથી. શા. મો.

જો અર્થ—વરસાદની સફાઈદાર સ્વભાવ હોવામાં કશો વાંધો નથી [પણ] બાગમાં શુલ લાલા જામે છે અને ખારી જમીનમાં કાંટા. શા. મો.

છેલ્લો તથા તમામ છું) +

ફાયદો એટલે નયુવતતું ધર મારા વગર અધુરું હતું. મારા થવાથી સર્વ પુરું થયું. આમાં આ વાતનો ઇશારો છે કે હજરત ઇસા (અલે) જે કેયામતની નજ-દીક આવશે તે પોતાનું દીન જરી કરશે નહીં. હજરત (સલ) ના દીનને તામે થશે, જેવી રીતે હજરત (સલ) ના ખીજ ખલીફ થશે તેવાજ તેવણુ પણ થશે.

૩૮૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અમુ મુમ્મા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારી તથા જે ચીજની કે જે અલ્લાહે મારો સાથે મોકલી છે તેની મિસાલ એક મરદની મિસાલ સરખી છે કે જે એક કોમની પાસે આવ્યો ને કહ્યું કે ઓ લોકો હું લુટનાર લશકરને મારી આંખે જોઇ આવ્યો છું અને હું તાગો ખીલવાડનારો છું. તો તમો નહાસો. ફરી એક ટોલાએ તેમાંથી તેની તાબેદારી કરીને સાંજનાજ ચાલુ રહ્યા તેઓ તો અરામથી રહ્યા. અને તેમાંના એક ટોળાએ તેને જુકવ્યો તે પોતાની જગ્યામાં સવાર સૂધી પડી રહ્યા. તેઓ પાસે સવાર થતાં લસ્કર આવી પુગ્યું અને તેઓને હલાક કર્યા અને તદ્દન નાશ કર્યા. તો આ મિસાલ તેની છે કે જે મારી પુઠે ચાલ્યો અને મારા લાવેલા કુરઆનની તાબેદારી કરી. તથા તેની મિસાલ છે કે જેણે મારી નાશરમાની કરી તથા જે હું ખુદ તરફથી લાવ્યો તેને તેણે જુકવ્યું. §

+ હજરતે જ્યારે પોતાને ખાતેમુન નખીયીન કહ્યા તો પેગમ્બરીનો ફરવાજો બંધ થવાનો. કાફે-રોએ તાજુબ ક્યું તો રસૂલુ લલાહે તેને મિસાલ દઇને સમજાવ્યા.. શી. મો.

§ આમાં આ વાતનો ઇશારો છે કે હજરત (સલ) ની માત્ર ના ફરમાની કયાથી તદ્દન નાશ

ફાયદો અરખમાં હસતુર હતી કે જે કોઇ દુશ્મનના લશકરને લુટવા આવતાં જોતો તો તે તાગા થઇ પોતાના કપડાંને લાકડી બાપર લટકાવી ખુમો પાડતો અને પોતાની કોમને કહેતો કે નહાસો તાગા થવાથી મત-લખ આ હતી કે લોકો તેને મોટી આદત સમજે અને તેને સાચો જાણીને જલદી નહાસે.

૩૮૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં હોજેશ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તેની સાથે પાણી તથા અગ્નિ છે. પણ તેની અગ્નિ પાણી છે અને તેનું પાણી અગ્નિ છે.

ફાયદો કેયામતની નજદીક એક કાફેર યહૂદી નીકળશે. અને તે બોલાઇને દાવો કરશે તેનું નામ દજ્જલ છે. તેની સાથે અગ્નિ તથા પાણી થશે. નજર બંધીથી અગ્નિ પાણી જણાશે અને પાણી અગ્નિ જણાશે, અગ્નિનું નામ દોજખ રાખશે; અને પાણીનું નામ જંનત રાખશે. જે તેને તામે થશે તેને જંનતમાં નાખશે અને નકાર કરનારને જહનમમાં નાખશે. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તે વખતના મુસલમાનો તેની અગ્નિ થી ડરે નહીં. કારણ કે તેની અગ્નિ ખરું જોતાં પાણી છે અને તેનું પાણી અગ્નિ છે.

૩૮૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અમુ શોરહ બોજાઇ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મક્કાને અલ્લાહે હરામ બનાવ્યું છે માણસે તેને હ-

થતો નથી (કાફેર થતો નથી) પણ ના કરમાનીની સાથે કોઈપણ દીની વાતને બુકવ્યાથી પૂરો નાશ થાય છે, અને ઈમાનથી નીકળી જાય છે. મુસલમાનોને જોઈએ કે પ્રખ્યાત અને ચાહુ અકાએ દની કિતાબો પ્રમાણે પોતાનો અકીદો ઠીક કરે કે જેથી જરૂરી દીની કોઇ વાતનો નકાર થાય નહી. શી. મો.

રામ ક્યું નથી. તો જે કોઇ અક્ષાહ પર તથા આખેરત પર ધમાન રાખતો હોય તે તેમાં ખૂન વેહવે નહીં. (એટલે કોઇને મારી નાખે નહીં) અને મક્કાના ઝાડ કાપે નહીં. તો જે કોઇ રસૂલુ-ક્ષાહ (સલ) ના કીતાલ ચલાવ્યાથી આધાર પકડી ખૂન કરવાને દુરસ્ત નજીતો હોય તો તેને કહો કે ખચીત અક્ષાહે પોતાના રસૂલને હુકમ આપ્યો હતો અને તમને હુકમ આપ્યો નથી. અને મને પણ દિવસની એક કલાકનો હુકમ મળેલો. શરી કાલે જેવી રીતે હરામ હતું તેવું હરામ આ-જે પાછું થયું છે. અને હાજર રહેનાર લોકોને જોઇએ કે જે અત્રે હાજર નથી તેઓને આ હુકમ પોહોંચવી દે.

૩૯૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત કયામતની નીશાનીયોમાંથી છે કે ધલમ જતો રહેશે (એટલે ઓલમા મરી જશે) અને જહાલત પ્રગટ થશે અને જીના ફેલાશે અને શરાય પીવાશે અને પુર-પો મરી જશે અને સ્ત્રીઓ રહી જશે. તે એટલાં સુધી કે પચાસ સ્ત્રીઓ માટે એક ખખર લેનાર રહેશે. §

૩૯૧ બોખારીમાં વાસેલા ખીન અસકા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-માવ્યું કે ખચીત કોઇ પુરખનું પોતાના બાપ સિવાય ખીજ તરફ મનસુખ થવું x તથા

§ આ નીશાનીયોમાંની કેટલીક તો પ્રગટ થઇ છે. જીનાનું ખનર લાગ્યું છે શરાય તાડી મોટા હરખની સાથે પીવાય છે નહેલોએ મોલવીઓનો ડોળ ઘાલ્યો છે. અને ધલસે દીન દિન પર દિન ઓછો થાય છે. ખરાશમસુલ ઓલમા તો બાપડા સંતાઈ ગયા છે અને જુઠા શમસુલઓલમાં પ્રગટ થયા છે. જી. મો.

x પોતાના બાપને મુકી ખીજનો દીકરો થવું નહેર કરવું એ નાંખે એમ કહેવું છે કે અલ્લાહે

જે ચીજ નહીં જોઇ હોય તો તે પોતાની આંખોને દેખાડવું (એટલે જુઠો ખવાખ બના-વીને કહેવો.) † અથવા પેગમ્બરની નહીં કહેલી હદીસ તેમના તરફ લગાડવી (એટલે હજરત (સલ) તરફ બનાવટી હદીસને લગાડવી) એ જૂઠું મોટાં મોહતાન છે.

૩૯૨ બોખારીમાં અલી + (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત કેટલુંક બયાન નહુ છે. એટલે જેવી રીતે જાદુથી માણસ લોટ પોટ થાય છે તેવી જ રીતે કેટલાક માણસની તકરીરથી થાય છે.

ફાયદો મસાખીહમાં રિવાયત છે કે પૂર્વ તરફથી બે માણસો આવ્યા તેઓએ હજરત (સલ) ની સામે ખુતબો પઢ્યો, તેની સારી તકરીરથી લોકો ધણા તાજુખ થયા, ત્યારે હ-જરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. ઓલમાએ હદીસે ફરમાવ્યું છે કે જો ખોટી વાતમાં નહુ બરી તકરાર કરે તો હરામ છે અને હક્ક વાતમાં સાર છે.

૩૯૩ બોખારીમાં અખદુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફર-માવ્યું કે ખચીત ઝાડોમાંનું એક ઝાડ એવું છે કે તેનું પાંદડું ખરતું નથી અને તે ઝાડ મુસલમાનની મિસાલ છે.

ફાયદો અખદુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે એક વાર હજરતે (સલ)

મને ફલાણના પાણીથી ઉત્પન્ન કર્યો માટે તે મોટું ખોહતાન છે. જી. મો.

† સ્વપ્નામાં જે જોવાય છે તે ફિરશતાના દે-ખાટવાથી થાય છે. તો તે વિષે જુઠું કહેવું તે ખોટા ઉપર જુઠું કહેવું થયું માટે તે મોટું ખો-હતાન. જી. મો.

+ શરહ મશારેકમાં છે કે 'આ હદીસ બોખા-રીમાં હજરત અલી (રદી) થી નથી પણ અખદુ-લ્લાહ ખીન અમરથી રિવાયત થઈ છે. જી. મો.

પૂછ્યું કે તે ક્યું જાડ છે કે જોના પાંદડાં ખરતાં નથી. સહાબાઓનું ધ્યાન જંગલી જાડ તરફ ગયું. મારા દિલમાં આવ્યું કે તે ખજૂરનું જાડ છે પણ શરમથી કહી શક્યો નહીં. ફરી હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે તે જાડ ખજૂરી * છે અને તેની મતલબ મુસલમાન છે કે તેનું કદી નુકસાન થતું નથી. રાહત પોહાંચે છે તો શુકર કરે છે અને દુઃખ થાય છે તો સખર કરે છે. તો તેને બંને રીતે સવાળ છે.

૩૯૪ મુસલિમમાં જાહેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે ખચીત રાતમાં એક ઘડી છે કે મુસલમાન ખદો અલ્લાહથી બેહતરીની માંગણી કરે અને તે ઘડીને માશક પડી જાય તો અલ્લાહ તેને તે આપેજ આપે. અને એક રિવાયતમાં છે કે દુન્યા તથા આખેરતની બેહતરી માંગે તો તે તે આપેજ આપે. અને તે (ઘડી) દરેક રાતમાં છે.

શયદો એટલે જે ઘડીમાં દોઆ જરૂર કબુલ થાય છે તે દરેક રાતમાં થાય છે. કેટલાકોએ કહ્યું છે કે તે ઘડી પાછલી રાતના સવારને લગભગ થાય છે. કેટલાકોએ કહ્યું છે કે જ્યારે ત્રીજો હિરસો રાતનો રહે છે ત્યારે થાય છે. હજરતે (સલ) ખુલ્લી રીતે એટલા માટે નહીં શરમાવ્યું કે તેના શોખમાં લોકો આખી રાત ઇબાદત કરે.

૩૯૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સહદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) શરમાવ્યું કે ખચીત સંગમાં તથા માલમાં

લોકો કરતાં મારા પર વધુ આભાર કરનાર અબુબકર (રદી) છે. અને જો હું અલ્લાહ સિવાય કોઇને જાની દોસ્ત કરત તો હું અબુબકર (રદી) ને કરત § પણ ઇસ્લામી ભાઈ ચારો તથા તેની મોહબ્બત અમારી વચ્ચે છે. § અને અબુબકર (રદી) ના દરવાજા સિવાય કોઇનો દરવાજો બંધ કરવા સિવાય રહેવા દેવો નહીં. =

§ એટલે માત્ર દિલ અલ્લાહની મોહબ્બતથી ભરપૂર છે કોઈની તેમાં જગ્યા નથી. નહોંતો અબુ બકરની મારા દિલમાં પૂરતી જગ્યા થતે. શા. મો. § આમાં ઈશારો હજરત અબુબકરના સર્વથી પ્રથમ મુસલમાન થવાની તરફ છે. અને તેથી વધુ મોહબ્બત સિદ્ધ થઈ છે. નહીં તો માત્ર ઈસ્લામ તથા તેથી ઉત્પન્ન થતી મોહબ્બતનો સર્વ સહાબામાં છે. શા. મો.

= એટલે હજરત અબુબકરનો દરવાજો માત્ર ખુલ્લો રહે અને સર્વના દરવાજા બંધ થાય. આમાં હજરત અબુબકર (રદી)ની ખીલાફતનો ઈશારો છે. આ જગ્યા દરવાજાની મતલબ ઝગડાનો કે દાવો કરવાનો દરવાજો અલંકાર રૂપે છે. કારણકે હજરત અબુબકરનું ઘર મસજદ પાસે નહોતું કે તેમના ઘરનો દરવાજો ખુલ્લો રખાય. તો આ મતલબ થઈ કે દરેકનો ઝગડો અને દાવો બંધ કરાય અને અબુબકરનો ઝગડો તથા દાવો ચાલુ રખાય. અને એ વાતની પૂષ્ટી મસજદના શબ્દ થી વધારે થાય છે કારણ કે એ મસજદ હજરત ની હોકુમતની જગ્યા હતી. અયાં ફેસલો કરતા હતા નમાઝમાં ઇમામ બનતા હતા. આ હજરતે (સલ) પોતાના છેલ્લા ખુતબામાં કહેલું. કેમકે એ વેળા ખેલાફતના ઈશારાની જરૂર હતી. અને એજ માટે હજરતે આખરી વખતમાં હજરતે અબુ બકરને ઇમામ બનાવ્યા હતા. અને હજરત (સલ) ની વફાત પછી તે દિવસ દરેક બેલાન થયા હતા પણ માત્ર હજરત અબુબકર હુશીયારીમાં હતા. અને જ્યારે તેમણે ખુતબો પડ્યો ત્યારે લોકોને હોશ આવ્યો જેમકે બોખારીમાં છે. આ પણ એમના ઇમામ થવાની નિશાની છે. કેમકે તે વખતે ઇમામે લોકોની સંભાળ કરવી જોઈએ. હવે કોઇના દિલમાં એવી શંકા આવે કે હજરત અલી (રદી) ને માટે પણ કહેવાયું છે કે હજરત

* જે જાડના પાંદડાં ખરતાં નથી તે ખજૂરી છે આ અરબરથાનના ઝાડોને જોતાં કહેવાયું છે. નહીં તો હિન્દુસ્થાનમાં પાંદડાં નહીં ખરે તેવાં જાડ ખીજાં પણ થાય છે. જેમકે તાડ પોચળી (બજર બટનું જાડ) વગેરે. શા. મો.

ક્રાયદો મસજીદના સેહનથી લગોલગ સહાબાના દરવાજા હતા. તો હજરતે (સલ) વક્તની કરીય સર્વના દરવાજા બંધ કરાવ્યા. માત્ર હજરત અબુબકર (રદી) નો દરવાજો ખુલ્લો રાખ્યો. † આ હદીસથી હજરત અબુ બકર (રદી) ની યુગ્તુરગી સર્વ સહાબા ઉપર સિદ્ધ થઇ. અને એમાં તેમની ખીલાફત નો ખુલ્લો ઇશારો છે.

૩૯૬ મુસલિમમાં આએજ-ખીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત (ઘેટાં બકરાંનો) ખુરો ચરાવનાર માર મારી હાથ પગ તોડનાર છે.

ક્રાયદો આ હદીસની મતલબ જાહેર હાકેમ છે જે રદ્યતપર રહમ કરે નહીં.

૩૯૭ મુસલિમમાં અબુ સમદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અલ્લાહની નજદીક કેયામતને દિવસે મરતબાની રૂએ લોકોમાં ધણો ભુડો તે

અલીના દરવાજા સિવાય દરેકના દરવાજા બંધ થાય. તો તેને જવાબ આ છે કે પ્રથમ તો એ હદીસ બોખારી તથા મુસલિમના દરજની નથી. અને એમ છતાં હજરત અલી (રદી) નું ઘર ખીલ સહાબાના ઘરોની જેમ મસજીદથી લાગેલું હતું તો આ જગ્યા અલંકાર નથી. પણ ખરી રીતે દરવાજો ખુલ્લો રાખવાનું માન આપવું છે. અને એજ મઠિ આખરી વખતમાં હજરતે (સલ) અલી મુરતબને [રદી] ઇમામ બનવાનો હુકમ કર્યો નહીં પણ હજરત અબુબકર (રદી) ને હુકમ કર્યો અને તેણે ઇમામ બન્યા હતા શા. મો.

† ક્રાયદો લખનારે ઘરનો દરવાજો ખુલ્લો રાખવાના હકીકી અર્થ (નહેરી અર્થ) લીધા છે તો હજરત અબુબકરનું ઘર એટલે હજરત આએ-શાનું છે જેમાં હજરત (સલ) રહેતા હતા તો તે ઘરના હજરત અબુ બકર (રદી) નું ઘર કહેવું કે જેમાં હોકુમત હતી. આ તેમની ખીલાફતનો ખુલ્લો ઇશારો છે. શા. મો.

મરદ છે, અને એક રિવાયતમાં છે કે મોટી ખીયાનત કરનાર કેયામતને દિવસે અલ્લાહની નજદીક તે મરદ છે, કે પોતાની ખાયડીથી મીલાપ (જમા) કરે અને તેની ખાયડી એનાથી મીલાપ કરે ને એ તેણીનો ભેદ પ્રગટ કરે.

ક્રાયદો એટલે લોકોથી બચાવ કરે કે અમે આટલી વખત જમા કરી, અથવા આ-ટલી વાર કરી (અથવા આવી રીતે કરી) એ પૂરતી બેહયાય તથા મોટો ગુનોહ છે. §

૩૯૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સમદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આની નસલથી એક ક્રામ ઇતપન્ત થશે જે કુરઆનને પઢશે પણ તેઓના ગળાને નીચે હતરશે નહીં (એટલે દિલમાં કુરઆનની તાસીર થશે નહીં. જુબાનથી પઢશે પણ તેપર અમલ કરશે નહીં.) તેઓ મુસલમાનોને કતલ કરશે અને ખુત પરસ્તોને છોડશે જેવી રીતે તીર નિશાન-થી તીકળે છે તેવી રીતે તેઓ ઇસ્લામથી નીકળી જશે. જે તેઓ મને મળશે તો હું જશ્ન આદની ક્રામની જેમ તેઓને કતલ કરીશ આ હદીસ હજરતે (સલ) જલ બોવેસેરાને કહી હતી. જ્યારે હજરત (સલ) કાચુ સોનું માટીમાં મળેલું જેને હજરત અલીએ યમનથી મોકલેલું તેને અકરઅ, ઓ-યૈના. અલકમાં, અને જૈદ ખેલની † વચ્ચે વેહેંચતા હતા અને તેણે કહ્યું કે ઓ મોહ-મ્મદ બોદાથી ડર ત્યારે.

§ પણ જો તે બચાવ કરવામાં કોઈ સારી મ-તલબ હોય તો કંઈ દોશ નથી. વાંચો હદીસ ના. ૪૩૬ શા. મો.

† આ નામ નહેલીયતના વખતનું છે. હજરતે (સલ) જૈદ ખેલ ના નામને બદલી જૈદ ખેર રાખેલું છે. શા. મો.

ફાયદો આં ચારે અરખમાં સરદારો હતા. મુસલમાન થયા હતા માટે તે કાચુ સોનું તેઓ ના દિલ રાખવા માટે તેઓને આપ્યું હતું. બની તમીમની કોમમાં એક શખ્શ મોનાફિક હતો તેનું નામ જુલ ખોવેસેરા હતું તેણે કહ્યું કે આ પેગમ્બર ખોદાથી ડર. અદલ કર બરાબર વેહેંચ. અમને પણ આપ ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ કમખખત જો હું અદલ નહીં કરીશ તો હુન્વામાં ફરી કોણ અદલ કરનાર ઉત્પન્ન થશે. આમર ફારકે (રદી) કહ્યું કે આ હજરત જો હોકમ હોય તો હું તેની ગરદન કાપું આ મોનાફિક છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નહીં માર. લોકો બદનામ કરશે, કે પેગમ્બર પોતાના સાથીઓને મારે છે. જ્યારે તે લાંથી ઉઠી ગયો ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તેની નસલથી ખેદીન લોક ઉત્પન્ન થશે. અયુ સધદ (રદી) આ હદીસના રાવીથી ખોખારીમાં રિવાયત છે કે તે કોમ ખારજ ઉત્પન્ન થઈ. જેઓએ હજરત અલી (રદી) ની ધમામત માની નહોતી. અને હજરત અલી (રદી) એ તેઓને કતલ કરેલા. અને હું પણ તે લડાઈમાં ભેગો હતો. હજરતે (સલ) જે નિશાની બતાવી હતી તે તેઓમાં મોજુદ હતી. આ હદીસથી જણાયું કે એવા પણ લોક થાય છે કે કુરઆન પઢે છે બહુરની ધખાદત કરે છે પણ તેઓના દિલમાં ધમાન નથી. એટલે દિલમાં શિક્ક તથા બિદઅત ભરેલાં છે તો તેઓની ધખાદતની કશી ગણતરી નથી. દાના મુસલમાનને જોઈએ કે તેઓની બહુરી ધખાદત ઉપર ધોકો ખાય નહીં.

૩૯૯ ખોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત કેટલાક અદલાહના ખંદા એવા છે કે જો તેઓ ખોદાને ભરોસે કસમ ખાય એસે

તો અદલાહ તેને નીભાવે છે. એટલે જે ચંજની કસમ ખામ કે ફલાણી વાત આવી થશે તો ખોદા તેવીજ કરે છે.

ફાયદો ખોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે અમારી ધુધએ એક ઓરતનો દાંત તોડ્યો તેનાથી માશી માંગી પણ તેણે માશી ખખ્શી નહીં. ફરી (દાંતનો) દંડ આપવાનો ઇકરાર કર્યો તેને પણ ન માન્યો, ફરી તેણીએ હજરત (સલ) થી ફરીયાદ કરી, હજરતે (સલ) તેને બદલે દાંત તોડવાનો હુકમ કર્યો ત્યારે અનસ ખીન નદર અમારા કાકાએ હજરત (સલ) ને કહ્યું કે તે ખોદાની કસમ છે કે જેણે તમને માયા નખા કર્યા છે મારી ખેનદો દાંત કદી તોડશે નહીં. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ અનસ ખોદાનો હુકમ તો બદલો લેવાનો છે. આખર તે ઓરતની કોમ દંડ લેવા રાજ થઈ. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તેણે ખોદાના ભરોસા ઉપર કસમ ખાધી હતી તો ખોદાએ તેની કસમ સાચી કરી.

૪૦૦ ખોખારીમાં અયુ મસજીદ ઉકાખા ખીન અમર અનસારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આગળ પેગમ્બરોની વાતો લોકોને પુગી છે તેમાં એક વાત આ છે કે જ્યારે તું લાજ મુકે (ખોદાથી તથા લોકોથી) તો જે ચાહે તે કર *

ફાયદો એટલે હયા અને શરમ સર્વ પેગમ્બરોના દીનમાં પસંદ થયેલાં છે તેનો હુકમ કદી ખંધ થયો નથી. આદમીની તખીઅત પુરાં કામોને ચાહે છે પણ શરમને લીધે

* ગુજરાતીમાં એને મળતી એક કહેવત છે કે “જેણે મુકી લાજ તેનું નાનું સરખું રાજ” શા. મો,

ખુરાં કામોથી રૂકે છે માણસમાં જો શરમ ન હોય તો જનાવર છે.

૪૦૧ બોખારી તથા મુમલ્લીમમાં એએ ખીન કઅમ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મુસા (અલે) ખની ખસ્રાઇલમાં ખુતબો પઢવા ઉભા રહ્યા તો તેમને પૂછાયું કે લોકોમાં વધારે આલેમ ટ્રાણુ છે ? મુસાએ (અલે) કહ્યું કે હું. જેથી અલ્લાહે તેમને ટપકો આપ્યો, કારણ કે તેવણે અલ્લાહના ઇલમ તરફ સોંપ્યું નહીં- (એટલે એમ કહ્યું નહીં કે વલ્લાહો આલમો) ફરી અલ્લાહે તેમના તરફ વહી મોકલી કે ખચીત મજમઉલ અહરેનની પાસે મારો એક સેવક છે જે તારાથી વધારે જાણુકાર છે, મુસા (અલે) એ કહ્યું. કે ઓ મારા પરવરદિગાર મારો તેની સાથે કેવી રીતે મીલાપ થાય ? અલ્લાહે કહ્યું કે તું તારી સાથે એક માછલી લેશે ને તે માછલીને જંબીલમાં મુકશે ફરી જે જગ્યા માછલી તારાથી ગુમ થશે તે જગ્યા તે છે. તો મુસા (અલે) એ એક માછલી લીધી અને જંબીલમાં રાખી ને ચાલ્યા x અને તેમની સાથે તેમનો ખીજમત ગાર યુશા ખીન નુન પણ ચાલ્યો તે આખર એક પત્થર પાસે પહોંચ્યા અને તે ખંને પોતાનું માથું તે પર મુકીને સુતા. ફરી તે માછલી જંબીલમાં ફફડીને તેથી નીકળી ગઇ અને દરીયામાં પડી, અને દરીયામાં સુરંગ ખનાવીને પોતાનો માર્ગ લીધો. અને અલ્લાહે માછલીથી પાણીનું વહેવું બંધ કર્યું જેથી તે તેના ઊપર ગોખલા સરખું થયું હતું. ફરી

x આથી જણાયું કે સફરમાં લાથું લઈ જવું સુનત છે એવ વકકલને વિરુદ્ધ નથી. અને લાથામાં માછલી રાખવી ઠીક છે. હરગ્યાન શરીરમાં પણ સફર કરનારને માછલી લાથામાં રાખવાનો ઉશારો બે જગ્યામાં છે. શરહ મુસલિમથી જણાય છે કે આ માછલી ખીજમતમાં આવેલી હતી. શા. મા.

જ્યારે મુસા જગ્યા તો તેમનો ખાદેમ માછલીની વાત બુલી ગયો. અને તે ખંનેએ ખાકીના રાત દિવસ ચાલ્યા, ફરી સવાર થઇ. મુસાએ પોતાના ખાદેમને કહ્યું કે મારો નાશતો લાવ આ સફરમાં મને થાક લાગી છે. હજરતે ફરમાવ્યું કે જે જગ્યાનો અલ્લાહે મુસા (અલે) ને હુકમ કર્યો હતો તેથી આગળ વધ્યા સુધી મુસાને થાક લાગી નહોતી. ખાદેમે તેમને કહ્યું કે આતો ખતાઓ જ્યારે અમો પત્થર પાસે આવ્યા, તો હું માછલીને બુલી ગયો અને તેની છકર કરવાને શૈતાન સિવાય કોઇએ. મને બૂલાવ્યો નથી. માછલીએ દરયામાં અજબઅજ રીતનો માર્ગ લીધો છે. તો તે માછલીને માટે સુરંગ થઇ અને મુસા તથા તેમના ખાદેમને માટે આશ્ચર્ય થયું. ફરી મુસાએ (એટલે) કહ્યું કે એનેજ અમો ચાહતા હતા. ફરી તે ખંને કદમોની નિશાન પર પાછા ફર્યા. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તે ખંને પગલાં પર પગ નાખતા પાછા ફર્યા, ને પત્થર પાસે પેહોંચ્યા તો ત્યાં એક મરદ ચિંગોટી ઝોઢેલો હતો. મુસા [અલ] એ તેને સલામ કરી તો ખદેરે કહ્યું આ જમીનમાં સલામ ક્યાં અથવા કેવી રીતે છે ? [એટલે આ જગ્યા સલામ કરવાનો રિવાજ નથી.] મુસાએ (અલે) કહ્યું હું મુસા છું § ખદેરે કહ્યું ખની ખસ્રાઇલનો મુસા ? તેવણે કહ્યું હા, હું તારી પાસે એટલા માટે આવ્યો છું કે જે સિદ્ધ માર્ગ તને શીખાવેલો છે તે તું મને શીખવે. ખદેરે કહ્યું કે ખચીત તું મારી સાથે કદી સખર કરી શકતો નથી. ઓ મુસા અલ્લાહે પોતાના ઇલમમાંથી જે મને શીખવ્યું છે તે પર હુ છું તેને તું

§ મુસા (અલે) સમજ્યા કે આ સવાલથી તેમની મતલબ કોઈ માર્ગ સલામ કે મારી જમીન પુછવાની નથી પણ મારા વિષે સવાલ કરે છે માટે તેવણે કહ્યું કે હું મુસા છું શા. મા.

જાણતો નથી. અને અદલાહે પોતાના ઇલ્લમમાંથી તને શીખવ્યું છે તે પર તું છે જેને હું જાણતો નથી. મુસા (અલે) એ કહ્યું કે જો અદલાહે ઈચ્છ્યું છે તો તું મને સખર કરનારો જોશે અને તારા કામમાં નાફરમાની કરીશ નહીં. ફરી અદેરે તેમને કહ્યું કે જો તું મારી પાછલ આવે તો જ્યાં સુધી હું તને કાઈ ચીજનું જ્યાન કરું નહીં, ત્યાં સુધી તારે મને કંઈ પૂછવું નહીં. ફરી તે જાને ચાલતા ચાલતા દરયા કિનારે પોહોંચ્યા તો એક નામ્મડી આવી. ફરી તેઓએ હોડીવાળાઓથી ખેસડાવવા વિષે વાત ચીત કરી. તો તેઓએ અદેરને ઓળખ્યા જેથી વગર નરે તેઓને ખેસડાવ્યા. ફરી જ્યારે જાને સવાર થયા તો જરા વાર નહીં થઈ કે અદેરે હોડીનો એક તખતો વાંસલાથી કહાડ્યો. મુસા (અલે) એ અદેરને કહ્યું કે આ લોકોએ અમને વગર કિરાયે ચડાવ્યા અને તેં તેઓની નાવને ચીરી જેથી હોડીવાળાઓને તું કુખાવે. તેં તો મોટું કામ કયું. અદેરે કહ્યું કે શું મેં તને કહ્યું નહોતું કે તું મારી સાથે કદી સખર કરી શકતો નથી. મુસા (અલે) એ કહ્યું કે મારી ભૂતની જાગતમાં તું મારી પકડ નહીં કર, અને મારા કામમાં સખતાઈ નહીં નાખ. રાવીએ કહ્યું કે રસલુ-દલાહે (સલ) ફરમાવ્યું કે મુસાની આ પેહેલી ભૂલ હતી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એક ચલ્લી હોડીને કીનારે બેડી ને દરયામાં ચાંચ મારી. તો અદેરે (અલે) મુસાને (અલે) કહ્યું કે મારો ઇલ્લમ અને તારો ઇલ્લમ અદલાહના ઇલ્લમ સામે એવો છે કે જેવો આ ચલ્લીએ આ દરયામાંથી ઓછો કર્યો. (એટલે અદલાહનો ઇલ્લમ સમુદ્ર સમાન છે. અને તારો મારો ઇલ્લમ ટીપા સરખો છે.) ફરી તે જાને હોડીથી ઉતર્યા અને તે દરીયા કીનારે ચાલતા હતા. એવામાં અદેરે એક છોકરાને જોયો કે જે છોકરાઓ સાથે રમી રહ્યો છે તેનું માથું અદેરે પોતાના હાથમાં પકડી તેનું ડોકું મચડ્યું અને તેને મારી નાખ્યો.

તો મુસાએ (અલે) તેમને કહ્યું કે વગર કાઈ જનને બદલે શું તેં એક પવિત્ર જનને મારી નાખ્યો? * ખચીત આતો તારાથી નકાર પાત્ર કામ થયું છે. અદેરે (અલે) કહ્યું શું મેં તને કહ્યું નહોતું કે ખચીત તું મારી સાથે સખર કરી શકતો નથી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ (સવાલ) પેહેલાંથી વધારે સખત હતો. હજરત મુસાએ (અલે) કહ્યું કે આ પછી જો હું તને કાઈ જાગત પૂછું તો તારે મને સાથે રાખવો નહીં. મારા તરફનો હજર તેં માન્યો છે. ફરી તે જાને ચાલ્યા, અને જ્યારે એક ગામમાં આવ્યા તો ત્યાં વાળાઓથી ખાણું માંચું † તો તેઓએ મેમાનદારી કરવાની ના પાડી. ફરી તેઓએ એક દિવાલ જોઈ જે પડવાને ઇગભગ હતી. રાવીએ કહ્યું કે તે ઝુકેલી હતી. તો અદેરે હાથથી પ્રશારો કર્યો ને તેને સીધી કરી. તો મુસાએ (અલે) કહ્યું કે આ લોકોની પાસે આપણે આવ્યા તેઓએ અમને ખવરાવ્યું નહીં, અને અમારી મેમાનદારી કરી નહીં, જો તું ચાલતે તો તેની મજદૂરી લેતે. અદેરે (અલે) કહ્યું તારી વચ્ચે અને મારી વચ્ચે આ જૂદાઈ છે, જેના વિષે તું સખર કરી શકતો નથી. તેની હવે હું તને ખબર આપું છું. રસલુ-દલાહે (સલ) ફરમાવ્યું કે અમારો જીવ ચાહે છે કે મુસા (અલે) સખર કરતે (અને તેના કારણે પૂછતે નહીં) તો તે જાનેના કિસ્સા અદલાહ અમને જ્યાન કરતે.

ફાયદો પૂરો કિસ્સો ફરજાન શરીફમાં આવી રીતે છે કે હજરત અદેરે (અલે) મુસા (અલે) ને કહ્યું કે હોડીની જાગત તો આ છે કે તે હોડી કંગાલ લોકોની હતી દરયામાં મેલતત કરીને તેના નરથી ગુન્નરો કરતા હતા તો મેં તેને એજદાર કરવાનું ઇચ્છ્યું. કારણ કે ત્યાં એક જાલેમ આદ

* એટલે એણે કોઈનું ખૂન કર્યું નથી કે તેના બદલામાં તેં તેને માર્યો છે. શા. મો.

† આથી જાણવું કે જરૂરતની વખતે ખાણું માગવું દુરસ્ત છે. શા. મો.

શાહ હતો તે સાજી સમી હોડીને જળરદસ્તી છીણવી લેતો હતો. તો તેને ભાંગેલી સમજીને ન હોય. અને છેકરને મારવાનું કારણ આ હતું કે તે છોકરો પેદાયશથી કફેર હતો * અને તેના મા આપ ઇમાનદાર હતાં તો અમો ડયાં કે પોતાના કુદર તથા બદગતીથી કેથે તે આપડાઓને બલામાં સપડાવે નહીં. તો અમોએ ધાયું કે ખોદા તેને બદલે તેથી સારો નેક છોકરો તેઓને આપશે. અને દિવાલનો કિસ્સો આ છે કે તે દિવાલ એ યતીમ છોકરાઓની હતી. અને તેને નીચે ઘણો માલ હતો. અને તેઓનો આપ સારો માણસ હતો. x ખોદાએ ચાહ્યું કે તે જ્યારે પોતાની જુવાનીએ પોહોંચશે તો તેનો માલ કહાડીને ખરચ કરશે. જે હમણા દિવાલ પડી જતે તો ખીજી લોકો તે માલને લઇ જતે. અને આ કામ મેં પોતાથી ક્યું નથી. (એટલે ખોદાના હુકમથી ક્યું છે.) મારો કશો દખલ નથી ખ્વાજા ખદેરનું નામ ઇલયા ખીન મલકાન છે અને ખદેર તેમનો લકબ છે * કેમકે સુકી જમીન તેમના પગને નીચે લીલી થતી હતી. ફરીફુન આદશાહના વખતમાં હતા. અને સિકંદર ની સાથે પણ રહ્યા હતા. કેટલાક કહે છે કે તેવળુ બની ઈસ્તિઘ્ઘિની કામમાં હતા. કેટલાક કહે છે કે શાહનશાહ હતા. કુન્યા છોડીને ફફીરી અખત્યાર કરી હતી. તેમની પેગમ્બરીમાં ઇખતે લાક છે પણ કામેલ વલી થવામાં તો કશો શક નથી. અને હજરત યુસા ખીન નુન ખીન અફરાએમ ખીન યુસોફ ખીન યાકુબ (અલે) હજરત મુસા (અલે) ના ઉમદા શાગરીદ હતા. હંમેશ તેમની સાથે રહેતા હતા. તેમના મરવા પછી ખલીફા થયા હતા. અને પેગમ્બર પણ હતા. હજરત મુસા તથા હજરત ખદેર

* વાંચા ના. ૨૫૧ ની હદીસ. ઝા. મો.

x આથી જણાયું કે નેક બખત આપની બરકત તેની આલાદને પુગે છે. યા. મો.

* અને તેમની કુન્યત અબુલ અખ્બાસ છે. યા. મો.

(અલે) ના કિસ્સામાં ઘણા ફાયદા છે પ્રથમ આ કે ઇલમને માટે સફર કરવી મુસ્તહબ છે. ખીજો આ કે ઇલમના હાસેલ કરવામાં સખર કરવો, સખતીઓ બરદાશત કરવી અને તકલીફો જીતવી જરૂર છે * એ વગર ઇલમ આવતો નથી. જલદી કરવાથી આદમી ઇલમથી અલાઓ રહે છે ત્રીજો આ કે આલેમને ફેટલો પણ મોટો હોય ગરૂ કરવો નજ જોઇએ. કારણ કે કુન્યામાં એકથી એક વધારે છે. ચોથો આ કે ઉસ્તાદ શાગીરદની ત્રણ ભૂલો સુધી માફ કરે તે પછી તેને અખત્યાર છે જોઇએ તો સાથે રાખે અને જોઇએ તો જૂદો પાડે. પાંચમો ઘણી ઉમદા વાત આ છે કે યકીન કરે કે ખોદાનું કામ હાકમતથી ખાલી નથી અગર જે તે હાકમત અમારી સમજમાં નહીં આવે. જેમકે હોડીને તોડવી, છોકરાને મારી નાખવો, અને પડતી દિવાલ ઉભી કરવી, એમાં પુરતી રીતે હાકમત હતી. તો મુસલમાનને લાજેમ છે કે તે ખોદાનાં કામ પર રાજી રહે તેની મરજી પ્રમાણે હોય તોએ અને ન હોય તોએ. કારણ કે તેનું કાઈ કામ વગર ડલાપણનું નથી.

૪૦૨ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અખ-હુદલાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે બચીત નમારામાંના કેટલાકની ધારણા છે કે લેલતુલ કદર (પાછલા દાયકાની) પેહેલી સાત રાતોમાં છે અને કેટલાકનો યુમાન છે કે તે પાછલી સાત રાતોમાં છે તમે તેને પાછલી દસ રાતોમાં દુંદો.

ફાયદો એટલે એવું કામ કરો કે જેમાં શકક શુબ્હ રહે નહીં. જે દસ રાતમાં તલાશ કરશો તો સાતે રાતો પણ એમાં આવી જશે ફરી તે પેહેલી હોય કે પાછલી હોય.

* અરબીમાં એક કહેણી છે તેના અર્થ— “દરેક ચીજને માટે એક આફત છે પણ ઇલમ માટે તો ધાગીજ આફતો છે.” યા. મો.

૪૦૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અદી ખીન હાતેમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તારો તકયો ધણો ચોડો છે (એટલે તું અહમક છે. ખોદાની મતલબ સફેદ કાલા દોરાથી તો) તે રાતની કાળક તથા દિવસની સફેદીજ છે.” આ હજરતે (સલ) અદીને ફરમાવ્યું હતું.

ફાયદો બોખારીમાં અદી ખીન હાતેમ (રદી) થી રિવાયત છે કે જ્યારે ફરઆનની આ આયત ઉતરી કે “ જ્યાં સુધી સફેદ દોરો કાળાથી જૂદો પડે ત્યાં સુધી ખાયા પીયા કરો ” તો મેં ઉંદ બાંધવાની રસી એક કાળી ખીજ સફેદ પોતાના તક્યાને નીચે રાખી. ફરી પાછલી રાતમાં મેં તેને જોઈ પણ મને સાફ રીતે દેખાઈ નહીં. સવારના મેં હજરત (સલ)થી અરજ કરી ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તું નાદાન છે. જે તું સમજ્યો છે એ ખોદાની મતલબ નથી કાળા ઉજળા દોરાની મતલબ રાતની કાળક તથા દહાડાની સફેદી છે. એટલે જ્યાં સુધી રાતની કાળકથી સવારની સફેદી જાહેર થાય નહીં, ત્યાં સુધી સહેરી ખાવી દુરસ્ત છે.

૪૦૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અખ-દુદલાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ ખને નમાઝો આ જગ્યામાં પોતાના વખતથી ફેરવાયો છે ” એટલે મગરેખની નમાઝ તથા ફજરની નમાઝ મુજદલકમાં.

ફાયદો મુજદલક એક જગ્યાનું નામ છે જે મક્કાથી ૭ કોસ પર છે. તો હજરતે (સલ) હજરતની મોસમમાં ત્યાં મગરેખની નમાઝ એશા સાથે પઢી અને ફજરની નમાઝ ધણાંજ અંધા રામાં ફજર થતાંજ પ્રથમ વખતમાં પઢી. તે પછી આ હદીસ ફરમાવી. તો મગરેખનો વખત તો તદન જતો રહ્યો હતો. અને ફજરનો વખત દર રોજની આદત વિરૂદ્ધ થયો હતો. જો કે સવા

રની નમાઝ પોતાના વખતમાં થઈ હતી પણ આદતથી ઉલટી થઈ દરરોજ એટલી જલદી થતી નહોતી માટે ફરમાવ્યું કે મગરેખ અને ફજર પોતાના વખતથી ટલી ગયા. હજરતમાં સું નત એવીજ રીતે છે, કે જેથી હજરતના ખીન કામો કરી શકે.

૪૦૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મસઉદ ઉકબા ખીન અમર અનસારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ અમારી સાથે થયો છે. માટે જો તું ચાહે તો એને પણ (ખાણું ખાવાની) ઇજાજત આપ, અને જો તું ચાહે તો તે પાછો ફરે. તેણે કહ્યું કે ઓ રસૂલુલ્લાહ હું તેને ઇજાજત આપું છું.” આ વાત હજરતે (સલ) અબુ શો એમ અનસારીને કહી હતી. જ્યારે તેણે હજરત સહીત પાંચ માણસોની દાવત કરેલી અને એક પુરૂષ હજરત (સલ) ની સાથે થઈ ગયો હતો ત્યારે *

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે જેટલા માણસોની દાવત હોય તેટલાજ જગ્ય તેથી વધારે

* આથી જણાયું કે દાવતથી વધારે માણસ જગ્ય તો તે વગર દાવતવાળા માટે ઈજાજત લેવી જોઈએ વગર ઈજાજત ખાવા ખેસે અને ધરવાળો ચુપકો રહે એને ઈજાજત સમજવી નહીં. કદાપી તે શરમાઈ ને બોલતો ન હોય. સંદેરના વોહરાઓમાં એક રિવાજ છે કે જ્યારે વેસવાળ તરફથી સામે વાળાને અમુક ગણતરીના માણસો લઈ ખાવા ખુલાવે છે તો તેઓ ધણીવાર કહેલી ગણતરીથી વધારે લઈ જાય છે. તો તેઓએ વંચેલા માણસોની ખુલ્લી ઈજાજત લેવી જોઈએ. નહીં તો હરામ થશે. એવીજ રીતે કેટલાક પીરખદાઓની ટેવ છે કે જ્યારે તેઓને દાવત આવે છે તો કેટલાક માણસોને લઈ જમવા આવે છે. એઓને જોઈએ કે દાવત આપનારને કહે કે મારી સાથે આટલા માણસો આવશે. ફરી દાવત આપનારને જોઈએ તો કબુલ રાખે અને જોઈએ ના પાડે. અને જો ના પાડે તો ખુદ સમજે નહીં, તેનું હક છે. શા. મો.

નય નહીં. જે કાઠ સાથે ચાલ્યો નય તો દાવત કરનારને તેની ખચર કરવી જોઈએ. તે જોઈએ આવવા દે, અને જોઈએ આવવા નહીં દે.

૪૦૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં જાંબેર (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આણે મારા ઉપર તલવાર ઉગામી હતી અને હું મુતેસો હતો. ફરી હું જંગલમાં અને જંગલ છું કે તેના લાથમાં નાગી તલવાર છે. ફરી તેણે કહ્યું કે મારાથી તને કાણ અચાવશે? મેં તણ વાર કહ્યું કે અસ્લાહ (અચાવશે).

ફાયદો અરબમાં નજદ એક મુલક છે હજરત (સલ) ત્યાં જોહાદ માટે ગયા હતા. જ્યારે ત્યાંથી પાછા કર્યા તો એક જંગલમાં જ્યાં છુટાં છુટાં ઝાંડા હતાં ત્યાં ઉતર્યા. હજરત (સલ) એક ઝાડની નીચે તેમાં તલવાર લટકાવીને સુતા. અને હજરત (સલ) ના સહાબી ખીજનું ઝાડો નીચે જઈને સુતા. એટલામાં એક કાફર આવ્યો અને હજરતની તલવાર ખચીને હજરત (સલ) ને કહેવા લાગ્યો કે હવે તને કાણ અચાવશે? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અસ્લાહ અચાવશે, તો કરને મારે તેના લાથથી તલવાર પડી ગઈ. હજરતે (સલ) તેને ઉપાડી અને તેને કહ્યું કે હવે તને કાણ અચાવશે વાઈ? તો તેણે આજીજ અને નમનનાઈ કરી. હજરતે (સલ) તેને માફ કર્યાં. ફરી સહાબીઓને ખુલાવીને આ હદીસ ફરમાવી. *

૪૦૭ બોખારીમાં મોઆવેયા ખીન અબુ મુકયાન (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ આપત (એટલે ખલાફત તથા સરદારી) કારેશમાં છે. જ્યાં સુધી એઓ દીન ઉપર કાએમ રહેશે. જે કાઠ એઓની સાથે દુશમની રાખશે તેઓને અસ્લાહ ઝાંઘે મોં ફેંકશે.

* આ હદીસથી હજરત (સલ) નો પૂરતી રીતના ખાદાપર ભરોસો જણાય છે. તથા કુરઆનમાં છે કે “અસ્લાહ તને લોકાથી અચાવશે” તેનું સાચ પાળ એમાં છે. તથા પુરાઈનો પદલો લલાઈ ફરવાનું મુરતહબ આથી જણાય છે શા માં.

ફાયદો એટલે સરદારી કુરેશનું હક્ક છે ખીજ કામને દીનની સરદારી x દુસ્ત નથી. તો હજરત (સલ) તું કહેવું સાચું થયું કારણ કે જ્યાં સુધી તેઓ દીન ઉપર કાએમ રહ્યા કાઠએ તેઓ પર છત મેળવી નહીં. હીજરી સન છસો સુધી બની અબ્યાસીયાના ખલીફાની સત્તતનન કાએમ રહી હતી. જ્યારે તેઓ દીનમાં મુસ્ત થયા તો હક્ક ખાનને હાથે તેઓને અરબાદ કર્યાં.

૪૦૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓમર ફારૂક (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ કુરઆન (અરબની) સાત બોલ્યોમાં ઉતર્યું છે માટે જે તમને મેહેલુ (સુલભ) લાગે તેમાં પડે.

ફાયદો ઓમર ફારૂક (રદી) થી રિવાયત છે કે મેં હેશામ ખીન હકીમને સુરે ફુરકાન ખીજ રીતે પઢતાં સાંભળી અને મને ખીજ તરેહ યાદ હતી, તો હું તેને હજરત (સલ) ની પાસે લાવ્યો, કે મને આપે સુરા ફુરકાન આવી રિતે શીખવી છે તેની વિરૂધ્ધ હેશામ પડે છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઓ હેશામ તું પઢ. તે જેવી રીતે જાણુતો હતો તેમ પઢી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એવીજ તરેહ કુરઆન ઉતર્યું છે. ફરી મને ફરમાવ્યું કે તું પઢ. હું જેવી રીતે જાણુતો હતો તેવી રીતે પઢી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એવીજ રીતે કુરઆન ઉતર્યું છે. તે પછી આ હદીસ ફરમાવી. અરબની સાત બોલી ઉમદા છે તેમાં કુરઆન ઉતર્યું છે તે આ છે (૧) કારેશની બોલી (૨) હોજેલની બોલી

x આ સરદારીથી મતલબ માત્ર ખીલાફતે કુબરા, તથા ઈમમાતે કુબરા છે. એટલે સર્વ મુસલમાનનો ખલીફા થવું એ માત્ર કારેશનું હક્ક છે. એ સિવાય ખીજ દીનની સરદારી કાઠ મુક્તી થવું આલેમ થવું નમાઝમાં ઈમામ બનવું મોદદેસ થવું વગેરે એ કાઠ પાળ કામનો થઈ શકે છે. અને હજરતના વખતથી તે અત્યાર સુધી થતા આવ્યા છે. શા માં.

(૩) હવાજેતની બોલી (૪) યમનની બોલી (૫) તૈની બોલી (૬) સફીફની બોલી અને (૭) બની તમીમની બોલી. આ હદીસની મતલબમાં આલ-માં મતફેર પડ્યા છે. કેટલાક કહે છે કે એથી સાત કેરાઅતો મતલબ છે. અને કેટલાક બીજી રીતે કહે છે. પણ ફીક વાત આ છે કે આથી મતલબ સાત બોલ્યો છે.

* ૪૦૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ (હેજ) એક વસ્તુ છે જેને અદલાહે આદમ (અલે)ની છોકરીઓ ઉપર મુકરર કરી છે (એટલે એમાં કંઈ અખત્યાર નથી પદાએથી વાત છે.) તો હાજીઓ જે કંઈ કરે છે તે તું અદા કર. પણ આટલું કે ગોસલ કર્યા વગર ઐતુદ્લાહ નો તવાફ કરે નહીં. હન્તુલ-વેદાઅમાં સરેફમાં જ્યારે હજરત આએશા (રદી.) હેજવાળાં થયાં ત્યારે તેમને આ હદીસ ફરમાવી.

ફાયદો. હજરત આએશા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) ની સાથે હજમાં અમો ચાલ્યાં. જ્યારે સરેફની મનજેલમાં પોહોંચ્યાં તો મને હેજ આવ્યું. હું રડવા લાગી કે મારી મહેનત બર બાદ ગઈ આવી હાલતમાં હું હજજ કેવી રીતે કરીશ. હજરતે (સલ) મને પૂછ્યું કે તું કેમ રડે છે. મેં એ હાલ કહ્યો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે હેજની હાલતમાં તવાફ સિવાય હજજના સર્વ કામ દુસ્ત છે. અને તવાફને ગોસલ પછી કરી લેજો.

૪૧૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ શખ્સે બશારતને પાછી ફેરવી છે માટે તમો બંને તેને કબુલ કરો" આ વાત હજર તે (સલ) અબુ મુસા તથા બિલાલને કહી હતી. જ્યારે એક ગામડિયાએ હજરત (સલ) ને કહ્યું. કે તું તો મને અખશોર એટલે બશારતલે શખ્સ ધણો કહે છે ત્યારે.

ફાયદો. અબુ મુસાથી રિવાયત છે કે એક ગામડિયાએ હજરત (સલ) ને કહ્યું કે જે આપવા નો વાયદો કર્યો હતો તે પૂરો કરો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું જનતની બશારત લે. તેણે કહ્યું. કે બશારત ઘણી આપો છો કંઈ માલ આપો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ અબુ મુસા તથા બિલાલને ફરમાવી. તે બંનેએ કહ્યું કે આ હજરત (સલ) અમે બશારતને કબુલ કરી. ફરી હજરતે એક પાણીનો ખાલો માંગ્યો, અને તેમાં હાથ મોં ધોયાં, અને તેમાં કોળો નાખ્યો. અને આ બંનેને ફરમાવ્યું કે પીઓ. હજરત ઉમ્મે સલમાએ (રદી) પડદાની અંદરથી કહ્યું કે એમાંનું થોડું તબર રૂક તમારી માને પણ આપો. ફરી જે બાકી રહ્યું હતું તે તેમને પણ આપ્યું.

* ૪૧૧ મુસલિમમાં જૈદ બીન સામેત (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) નો મુજર મુશરેફાની કબર ઉપર થયો ત્યારે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ ઉમ્મત પોતાની કબરોમાં બલામાં સપડાયલી છે. તમો મુઝદાને દફન નહીં કરો * એવી બીક મને નહોત તો જે હું સાંભળી રહ્યો છું તે કબરનો અગળ તમને સંભળાવે.

ફાયદો. મદીનામાં હજરત (સલ) ખચ્ચર ઉપર સવાર થઈને એક બાગમાં જતા હતા. કબરોની પાસે કબરનો અગળ જોઈને ખચ્ચર બડક્યું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ કોની કબરો છે? એક આદમીએ કહ્યું કે આ કફેરોની કબર છે. ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી.

૪૧૨ મુસલિમમાં અબુ બસરા ગેફારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) અસરની નમાજ વિષે ફરમાવ્યું કે ખચીત આ એક નમાજ

* એટલે મૈયતની એહાનત કરીને અથવા તેની દેહશતથી શકતી નહીં રહેવાને લીધે દફન નહીં કરો. અથવા જે તમો સાંભળો તો ફજહલ થવાને લીધે દફન નહીં કરો અને દુર જંગલમાં ફેંકો. શા. મો.

છે જે તમરા આગલાઓની આગળ કરી હતી. (તેઓપર ફરજ કરી હતી) તો તેઓએ તેને જાએ-અ કરી (એટલે દુન્યાના કાર બારમાં રહ્યા અને એને પદી નહીં.) તો જે કોઈ એની સંભાળ રાખશે તેને એનો ખેવડો સવાળ મળશે. અને તારો નીકલ્યા સુધી એ નમાઝ પછી કોઈ નમાઝ નથી +

૪૧૩ મુસલિમમાં મોઆવેયા ખીન હકમ સોલમી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ નમાઝમાં લોકોની વાતચીતમાંથી કોઈ ચીજ મુનાસેખ નથી. એમાતો ફક્ત તસખીહ તકબીર અને કુરઆનનું પઢવું છે.

ફાયદો. મસાખીહમાં મોઆવેયા ખીન હકમ (રદી) થી રિવાયત છે કે અમો હજરત (સલ) ની સાથે નમાઝ પડતા હતા. એટલામાં એક આદમીએ છીંક ખાધી. મેં તેને યરહુમોક-હાહ કહ્યું. લોકોએ મને ધુરકાવ્યો. મેં તેનને કહ્યું કે તમને શું થયું કે મને ધુરકો છે? તો તેઓ પોતાની જાંગ ઠોકવા લાગ્યા કે હું ચુપકો રહું ફરી હું જાનો રહ્યો. ફરી જ્યારે હજરત (સલ) નમાઝ પદી રહ્યા, તો હજરત (સલ) પર કુરઆન મેં એવો નરમીથી બતાવનાર કોઈ જોયો નથી. ખોદાની કસમ ન મને માર્યો ન ગાલી આપી ન મને જાણકી આપી, નરમીથી આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે છીંકનો જવાબ અપાતો વાત કરવી નમાઝમાં દુરસ્ત નથી.

* ૪૧૪ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે

+ આ નમાઝની મતલબ નફલ નમાઝ છે. અરસે અસર પછી અને સુર્યનો રંગ બદલા પેહેલા જન નમાઝ પઢવી દુરસ્ત છે. નફલ દુરસ્ત નથી. શા. મો.

* ૪૧૬ મશારફમાં છે કે એક આદમી મસજિદમાં ઝાડુ દેતો હતો એક દિવસે તેને હજરતે (સલ) નહીં જોયો તો તેના વિષે પૂછ કરી. તો લોકોએ કહ્યું કે તે મરી ગયો અને અમે તેને દફન કર્યો. ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી. શા. મો.

ખચીત આ કબરો કબરવાળાઓ ઉપર અધારા થી લરપુર છે. અને ખચીત તેઓ માટે મારી દોઆ કરવાથી ખોદા તેને રોશન કરે છે.

ફાયદો. એક આદમી રાતમાં મરી ગયો. સહાબીઓએ તેની હજરત (સલ) ને ખબર કરી નહીં. સવારે જ્યારે આપે તેની કબરને જોઈ તો પુછ્યું કે આ કોની કબર છે. * લોકોએ બયાન કર્યું કે ફલાણા આદમીની છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અમને કેમ ખબર કરી નથી? તે પછી આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે મુઝદાની નમાઝ માટે લોકોને ખોલાવવા મુસ્તહબ છે.

૪૧૫ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ મસજિદો પીશાબ કે નાપાકીને માટે લાએકાત રાખતી નથી. એ માત્ર અલ્લાહની યાદ, નમાઝ અને કુરઆન પઢવા માટે છે.

ફાયદો. એક ગમાર મસજિદમાં આવ્યો અને નમાઝ પછી મસજિદના ખુણામાં પેશાબ કરવા લાગ્યો. સહાબીઓએ તેને ધમકાવ્યો. હજરતે (સલ) સહાબીઓને મના કર્યા એટલે તેણે નાદાનીથી કરી છે. ફરી ફરમાવ્યું કે તમે આસાની કરવા માટે ઉત્પન્ન થયા છો સખતીને માટે નહીં. ફરી પાણીથી તે જગ્યાને ધોવાડાવી ને તે ગમારને ખુલાવીને આ હદીસ ફરમાવી. સુબહાન-લ્લાહ ! હજરત [સલ] ની જાત શું રહમત હતી. આ હદીસથી જણાયું કે મસજિદને પાક રાખવી જોઈએ અને મસજિદમાં ધિમાદત સિવાય બીજું કંઈ લાએક નથી. અને આ પણ જણાયું કે જે મસજિદો નહીં જાણતો હોય તે પર ગુસ્સો કરવો નહીં જોઈએ.

૪૧૬ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આ અગ્નિ તો તમારી દુશમનજ છે. માટે જ્યારે તમે સુખ જાઓ તો તમારી પાસેથી તેને ઠંડી કરો.

ફાયદો એકવાર મદીનામાં એક ઘર તે ધરવાળાઓ સહીત બળી ગયું ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે સુતીવેળા અગ્નિ હોય અથવા દીવો હોય ખુઝાવવો સુનત છે. પણ જો દીવો ફાનુસ (કે હાંદી) માં હોય અને તેમાંથી અગ્નિ નીકળવાનો ડર ન હોય તો ખુઝાવવાની કંઈ જરૂર નથી.

૪૧૭ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે, ખચીત આ પોશાક કાફેરોનો છે * માટે તેને

* કોસ'બી રંગવાળા કપાડાની મનાઈ કરતાં હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું છે કે “આ પોશાક કાફેરોનો છે” આથી જણાયું કે જે પોશાક કાફેરોનો ખાસ હોય તે પહેરવો દુરસ્ત નથી. કાફેરોના ચલણ તથા તેઓની રીત રિવાજથી અલગ રહેવામાં ઈમાનની સલામતી છે. દોકોની હાલત તપાસ કરતાં જણાય છે કે જે લોકો પોતાનો પોશાક જળવી રાંખે છે તેઓ પોતાના ધર્મમાં ચુસ્ત છે. અને સોએ નવ્વાહુ ટકા પોશાક ખદલ નારા પોતાના ધર્મ ઉપર ચુસ્ત નથી. એજ માટે ઈરાન ત્યારે ફતેહ થયું તો હજરત આમરે (રદી) ફતેહ કરનારાઓ ઉપર એક પત્ર લખ્યો જેમાં પોશાક નહીં ખદલવાની ચેમવાણી કરી હતી. કોઈ જાનનાં કપડાં પહેરવામાં કશી હરકત નથી તો ધાધ રો સાડી પુરશે પહેરવામાં એજ કેમ ગણે છે? શા. મો.

તું નહીં પેહેર.” આ હદીસ હજરતે (સલ) અબ્દુલ્લાહ બીન અમરને કહી હતી. જ્યારે તેમના ઉપર કોસ'બી રંગના બે કપડાં બેંચાં હતા ત્યારે. અને એક રિવાયતમાં છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે શું તારી માએ તને એનો હુકમ કર્યો છે? અબ્દુલ્લાહ બીન અમરે કહ્યું કે હું એને ઘોઘી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નહીં. પણ એને ખાલી નાખ. +

ફાયદો ખાલવાનો હુકમ કોઈ મસલેહતને લીધે કર્યો હતો. કે જેથી તેની શુરાષ સારી રીતે જમી જાય (નહીતો) બાળવાની કંઈ જરૂર નથી બીજી રિવાયતમાં આવેલું છે કે તે તેને શા માટે બાળી નાખ્યું પોતાની ઓરતોને આપતે. આ હદીસથી જણાયું કે કોસ'બી રંગનું કપડું મરદોને હરામ છે. ઓરતોને નહીં. x

+ આ બાળી નાખવાની મતલબ અગ્નિમાં બાળવાની નથી પણ દુરકરવાની છે. એટલે એને વેચ અથવા કોઈને ભેટ આપ. એજ માટે સહાબીએ જ્યારે તેને બાળ્યું તો તેને કબકા આપ્યા. શા. મો.

x એવીજ રીતે બકરાની રંગનું કપડું પેહેરવું પણ મરદોને મના છે. આ બે રંગ ઓરતો માટે ખાસ છે. માટે એ રંગના કપડાં પહેરવા બાળે ઓરતો જેવા બનવું છે. ઓરતોને મરદો જેવું થવું મના છે. શા. મો.

— ફસલ ઇન્ની. ફ —

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેના માથાપર ઇન્નીનો શબ્દ છે.

૪૧૮ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું પાછલો પેગમ્બર છું. અને ખચીત મારી મસજીદ (સર્વ પેગમ્બરોની મસજીદોથી) પાછલી મસજીદ છે.

ફાયદો એટલે હું સર્વ પેગમ્બરોને બાદ આવ્યો છું. મારા પછી કોઈ પેગમ્બરનું દીન

જારી થશે નહીં. તો મારું દીન તમા મારી મસજીદની ખુબુરગી કેયામત સુધી રહેશે.

૪૧૯ મુસલિમમાં જુનદાબ બીન અબ્દુલ્લાહ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું અલ્લાહની રૂબરૂ ઇનકાર કરું છું કે તમારામાંથી કોઈ મારો જાનની દોસ્ત થાય. કારણ કે અલ્લાહે જેવી રીતે ઇબ્રાહીમને (અબે)

ખલીલ (પ્યારો દોસ્ત) કયો છે તેવી રીતે મને પોતાનો ખલીલ બતાવ્યો છે.

ફાયદો ખલીલ તે દોસ્તને કહે છે કે જેની મોહખત તદ્દન દિલમાં જમી ગઇ હોય. તો એવી રીતની મોહખત પેગમ્બરોના દિલમાં ખેદા સિવાય કોઇની નથી. પણ ઉમ્મત ઉપર મેહેરબાની અને શક્ત એ હિસાબ હતી. એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે જ્યારે હજરત (સલ) ની વફાતને પાંચ દિવસ બાકી રહ્યા તો કોઇએ કહ્યું કે ઓ રસૂલુ-લ્લાહ હું આપને ઘણું ચાહું છું આપ પણ મને કંઈ ચાહો છો ? ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી.

૪૨૦ મુસલિમમાં સઅદ ખીન અખી વકકા-સ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખયીત હું મદીનાની જે તરફની પથરેલી જમીનને હરામ કરે છું આથી કે તેનું ઝાડ કપાય અથવા તેનો શિકાર મરાય.”

ફાયદો એટલે જેવી રીતે મક્કામાં ઝાડનું કાપવું, શિકાર કરવું દુરસ્ત નથી, તેવીજ રીતે મદીનામાં પણ દુરસ્ત નથી. કેટલાક આલેમેનો એજ મત છે. પણ ધંમામ આજમ (રહ) ની નજદીક આ હદીસથી મતલબ મદીનાની તાજમ છે. ત્યાંના ઝાડ કાપવાં તથા શિકાર કરવો મક્કાની તરફ હરામ નથી. એમના મજહબની ખીજ દલીલો છે. *

* તેમાંની એક આ કે હજરત અનસના નાના બાઈ અબા ઓમેર પાસે નોગેર નામનું પક્ષી શિકાર હતું અને હજરત (સલ) ને તેની ખબર હતી એટલું જ નહીં પણ ધાળીવાર તેને કહેતા હતા કે તારું નોગેર શું કરે છે ? તો તે મદીના ખરેખર હરમ હોત તો આ શિકાર રહેત નહીં. વાંચો આ કીતાબની હદીસ ના. ૬૮૦ વળી હજરત આએશા [રહી] ની રિવાયતમાં છે કે હજરતની આવ જંગલી જનવરોને રોકી રાખતી હતી. વળી મુસલિમની હદીસમાં છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ચારા સિવાય ખીજ એના પાંદડાં નો ખેરવ” તો જો એ હરમ હોત તો મક્કાની જેમ ચારા માટે પણ ખેરવવાં દુરસ્ત થતે નહીં અને જ્યારે નખી સાહેબની આસપાસ મદીના તથા તેની લાગતી જમીન હનરી મજહબમાં હરમ નથી તો યુજરગોની કબરની આસપાસ હરમ ગણવું એ જહાલત છે. ગા. મો.

૪૨૧ મુસલિમમાં અનસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ઉમ્મે સોલેમ અનસ ખીન માલિકની મા માટે ફરમાવ્યું કે હું તેના ઉપર રહમ ખાઉં છું તેનો ભાઇ મારી સાથે કતલ થયો.

ફાયદો મદીનામાં હજરત (સલ) ઉમ્મે સોલેમ વગર કોઇ ઓરતને ઘેર જતા નહોતા કોઇએ તેનું કારણ પૂછ્યું, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. ઉમ્મે સોલેમના ભાઇનું નામ હરામ ખીન મલહાન હતું.

* ૪૨૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સફી (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખયીત મેં પેહેલા દાયકામાં આ રાત (શમે કદર) ને ટુંદી હતી ફરી હું દરમીયાનની દસ રાતોમાં એતેકાફે બેઠો. ફરી હુકમ થયો કે શમે કદર પાછલી દસ રાતોમાં છે. તો જો કોઈ તમારામાંથી એતેકાફ કરવાને પસંદ રાખતો હોય તે એતેકાફ કરે.

ફાયદો શમે કદરનું ખયાન પેહેલા આખમાં થયું છે (વાંચો ના. ૧૪૯)

૪૨૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા [રહી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખયીત હું તને એક વાત કહું છું તેમાં તારા મા બાપથી મશવરો લીધા વગર જલદી કરવી મુતાએજ નથી” આ વાત હજરતે (સલ) હજરત આએશા (રહી) ને કહી હતી.

ફાયદો હજરત (સલ) ની ખીખીયોએ ખાણું કપકું એક વાર આદતથી વધારે માંગ્યું. હજરત [સલ] ને રંજ થયો. ત્યારે આ મજમુનની આયત ઉારી કે ખીખીયો ચાહે દુન્યાને પસંદ હોય ચાહે દીનને. ત્યારે હજરતે (સલ) પ્રથમ એ વાત હજરત આએશા (રહી) ને કહી. હજર-

રત આએશાએ કહ્યું કે એ રસુલુ-લ્લાહ એમાં મા આપના મશવરાની શી જરૂર? મેં દુન્યાને છોડી અને અલ્લાહને રસુલુ-લ્લાહને અપત્યાર કર્યાં. હજરત [સલ] એ વાતથી ઘણાં ખુશી થયા. ફરી બીજી બીબીઓએ પણ એવીજ રીતે કહ્યું. [વાંચો ના. ૨૮૨]

* ૪૨૪ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખતીત હું તમારામાંથી હોજ ઉપર આવનારને નોંધશ. ખોદાની કસમ કેટલાક લોકો મારી પાસે આવ્યાથી રોકાશે તો હું કહીશ કે એ મારા પરવરદિગાર એ મારા છે અને મારી ઉમ્મતમાંથી છે. તો તે કહેશે કે તેઓએ તારી પછી શું કયું છે તેને તું જાણતો નથી. + તેઓ હમેશ એડીઓને બલ પાળા કર્યા છે.” એટલે દીનથી ફરી ગયા છે.

ફાયદો આ હદીસની મતલબ અરખના કેટલાક ટોલાં છે કે જેઓ હજરતની વફાત બાદ મુરતદ થયાં હતાં જેઓને હજરત અબુ બકર સિદ્દીકે (રદી) કતલ કર્યાં હતાં. અથવા તે લોક મુરાદ છે કે જેઓએ દીનમાં નવી વાતો કહાડી. અને જગતમાં ફેલાવી.

૪૨૫ ખુખારી તથા મુસલિમમાં ઉકબા બીન આમેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખતીત હું તમારે માટે ફરત (પ્રથમ જનાર) છું (એટલે મને આખેરતની સફર

+ દરેક ચીજનો જાણનાર ખોદા સિવાય કોઈ નથી છતાં કેટલાક લોકો કહે છે કે દરેક ચીજ થઈ લી અને થનારીની હજરત (સલ) ને ખબર છે. જ્યારે તેઓને હદીસોના દાખલા આપવામાં આવે છે તો કહે છે કે હજરત (સલ) ને આખેરી વખતમાં દરેક ચીજનો ઈલમ દેવાયો. “પણ તેઓએ તારા પછી શું કયું છે તે તું જાણતો નથી” એવો કેયામતમાં કહેવાશે. જેથી સિંધ થયું કે વફાત પછી પણ દરેક શખ્સનો હાલ જાણતા નથી. એ ખોદાની સિફત છે. એ હદીસ વિષેનો વધુ ખુલાસો મારા રિસાલા ઈન્જલતુ રૈય પૃષ્ઠ ૧૭-૨૦ માં જુઓ. ગા. મો

નજદીક છે. તમારી મગફેરતનો સામાન દુક્કત કરવા જઈ છું.) અને હું તમારો શાક્ષી આપનાર છું. અને ખોદાની કસમ હું મારી હોજે કાસરને હમણા જોઈ રહ્યો છું. અને મને જમીનના ખજનાનાં કુંચીઓ અપાઈ છે. અને એક રિવાયતમાં આવી રીતે છે “જમીનની કુંચીઓ” [એટલે મારી ઉમ્મતની સર્વ મુલકમાં હુકમત થશે.] * અને ખોદાની કસમ હું આથી ડરતો નથી કે તમે મારી બાદ શિક્ક કરશો પણ આથી ડરું છું કે તમે તેમાં અદેખાઈ કરનાર થશો.

ફાયદો વફાતની કરીબ હજરતે (સલ) આ હદીસ મિન્યર ઉપર ફરમાવી હતી.

૪૨૬ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ-લ્લાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મને (મોનાફેકોની મગફેરત માંગવા માટે) અપત્યાર અપાયો છે તો મેં મગફેરત માંગવી પસંદ કરી. અને જો હું એમ જાણી છું કે સિતેર વારથી વધુ મગફેરત માંગવામાં તેઓની બખ્શીશ થાત તો હું તેથી વધારે કરત.

ફાયદો અબદુ-લ્લાહ બીન ઓમર મદીનામાં એક મોનાફેક હતા, હજરત (સલ) ને ઘણું દુઃખ આપતો હતો. જ્યારે તે મરી ગયો તો તેના છોડાએ હજરત (સલ) નો કુડતો તેના કફન માટે માંગ્યો અને હજરતે (સલ) આપ્યો. ફરી તેણે જનાજની નમાઝ માટે કહ્યું તો હજરત [સલ] નમાઝ માટે ઉડ્યા. ત્યારે ઓમર ફાફે [રદી] હજરતનો છેડો પકડ્યો કે આપ નમાઝ

* એટલે ખજનાની કુંચીઓ આપવાના જે ખુલ્લા અર્થ છે તે મતલબ નથી. પણ અલંકારરૂપી તમામ દુન્યાની ફતેહતું બયાન છે. જે ખજનાનું કારણ છે. અને મને અપાઈની મતલબ મારી ઉમ્મતને અપાઈ છે. કારણ કે ઉમ્મતને જે ફતેહ થઈ અને થશે તે સર્વ હજરતના હુકમથી છે. એના એજ અર્થ છે કારણ કે કુરઆન સુરા અનઆમમાં છે “તું કહે [ઓ મોહમ્મદ] કે હું કહેતો નથી કે મારી પાસે અલ્લાહના ખજનાની કુંચીઓ છે.” ગા. મો.

નો ધરાદો કરો છો અને જુઓ તો અલ્લાહ કુરઆનમાં ફરમાવે છે (મોનાફેકા માટે) ‘તમે તેઓ માટે મગફરત માંગો અથવા મગફરત નહીં માંગો, જો તમે તેઓ માટે સિ-તેરવાર મગફરત માંગશો તો પણ અલ્લાહ તેઓને કદી અખશશે નહીં.’ ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે અલ્લાહે મને આ આયતમાં મગફરત માંગવાનો તથા નહીં માંગવાનો અખત્યાર આપ્યો છે. ખુલ્લી રીતે મના કરી નથી. આયતમાં તો આજ ફરમાવેલું છે કે સિ-તેરવાર મગફરત માંગ્યાથી મગફરત થતી નથી. જો હું જાણું કે સિ-તેર વારથી વધુ મગફરત માંગવામાં તેની મગફરત થશે તો વધુ માંગીશ. ફરી હજરતે (સલ) તે મોનાફેક ઉપર નમાઝ પઢી. ત્યારે આ આયત ઉતરી “તેઓમાંનો કોઈ પણ મરી ગયો હોય તે પર કદી નમાઝ નહીં પઢ” આથી જાણાયું કે કાફરના હકકમાં પેગમ્બર ની દોઆ પણ કંઈ લાલ આપતી નથી. =

* ૪૨૭ મુસલિમમાં અબુ જર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત (ખવાયમાં) એક ખજુરીવાળી જમીન મારી સામે કરવામાં આવી છે. (એટલે હું તે જમીનમાં જઈને રહીશ) હું તેને યસરખ ધાડું છું x તો શું તું મારા તરફથી તારા જાત ભાણેને

= ૪૨૬ ઈબને મલકમાં એક રિવાયત છે કે લોકોએ હજરત (સલ) ને કહ્યું કે આપે કેવી રીતે તેના ઉપર નમાઝ પઢી? તો હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મારો કુટુંબ અને મારી નમાઝ કંઈ તેને લાલ કરતી નથી. પણ હું આશા રાખું છું કે આથી તેની કામના હજર માણસા મુસલમાન થશે.

x યસરખ એ મદીના શરીફના નામોનું એક નામ છે. એ મજબુનની હદીસ મિશકાત કિતાબુર રૂયામાં આવી રીતે છે “અબુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મેં સ્વપ્નામાં જોયું કે ખચીત હું મક્કાથી એક ખજુરીયા વાળી જમીનમાં હિજરત કરું છું તો મારો ખ્યાલ આ તરફ ગયો કે તે જમીન યામામાં અથવા હિજર છે ફરી તે તો મદીના યસરખ નીકળી” આ હદીસ બોખારી તથા મુસલિમ બંનેમાં છે. તો થઈ શકે છે કે આ રિવાયત પેહેલાં બયાન થઈ હોય, જેમાં ખવાયની ખરી મતલબ નહીં સમજવાનું બયાન કર્યું. અને આ ના, ૪૨૭ વાળી હદીસ તે પછીની હોય. મદીને જવું હીક થયા પછી કહી હોય. શા. મો.

ખખર કરશે? (કે તેઓ ઈમાન લાવે) કદાપી અલ્લાહ તારે લીધે તેઓને લાલ આપે અને તને તેઓનો સવાબ મળે.” આ વાત અબુ જરને તેમના ઘર જતી વેળા હજરતે કહી હતી.

ફાયદો અબુ જરની કામતું નામ ગેદાર છે. તેમનો દેશ મકકા અને મદીનાની વચ્ચે છે. જ્યારે અબુ જરે હજરત [સલ] ની પેગમ્બરીની ખખર સાંભળી તો હજરત (સલ) ની પાસે મકકામાં આવ્યા અને ઈમાન લાવ્યા. જ્યારે ઘર જવાનો ધરાદો કર્યો ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી આથી જાણાયું કે દરેક શખ્સને જરૂર છે કે તે પોતાના જાત ભાઈઓને ખોદાનો હુકમ સંભળાવે. ÷

* ૪૨૮ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મેં તમને હુકમ કર્યો હતો કે તમે ફલાણાને અને ફલાણાને જાણી નાંખો. પણ અગ્નિથી અલ્લાહ સિવાય કોઈ અજાન કરે નહીં. તો જો તમને તે બંને મળે તો તમે તેને કતલ કરો.” આ કિતાબનો રચનાર સગાની કહે છે કે તે બે આદમીઓમાંના એક હજમાર ખીન અસવદ ખીન અખદુલ-મોતલેખ છે. અને ખીજો નાફે ખીન અખદુલ-ફૈસ છે.

ફાયદો આ હદીસથી જાણાયું કે અગ્નિમાં બાળવું અથવા માણસને અથવા જાનવરને ડામવું મોટો ગુનોહ છે, પણ ખીમારીમાં કોઈ ખીજો ઈલાજ થઈ શકતો ન હોય તો નાચારીથી ડામવું દુરસ્ત છે.

૪૨૯ મુસલિમમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તો હકકપરજ શાક્ષી થઈશ.

ફાયદો એક શખ્સે કહ્યું કે ઓ હજરત (સલ) આપ સાક્ષી થાઓ કે મેં પોતાના આ છોકરાને ગુલામ આપ્યો. હજરતે ફરમાવ્યું કે એના

÷ ખોદાનો શુકર કે અલ્લાહ પોતાના ફજલથી એ કામ મારાથી લે છે. જો કબુલ થાય તો મારા છુટકારાનું એજ એક કારણ છે. શા. મો.

સિવાય તારો બીજો છોકરો પણ છે ? તેણે કહ્યું કે હા. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેને તેને પણ કોઇ ગુનામ આપો છે ? તેણે કહ્યું કે નહીં. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જા. હું નાહકપર ગવાહ થતો નથી. + આ હદીસથી જણાયું કે એવાદને જે કંઈ આપે તો તે સરખું આપે.

૪૩૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં એમર બીન અબુ સલમા ÷ તથા હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તમારા કરતાં અલ્લાહનો વધારે પરહેજગાર છું અને તેનાથી તમારા કરતાં વધારે ડરનાર છું” = અને એક રિવાયતમાં છે કે “બોદાવા હુકમેને તમારા કરતાં વધારે જાણનાર છું”

× બીજી રિવાયતમાં છે કે હજરતે (સલ) તે શખ્સને કહ્યું કે “મારા સિવાય બીજા કોઈને ગવાહ કર” આથી જણાયું કે બે છોકરામાંથી એકને આપ વું હરામ નથી પણ મકરૂહ છે. અને જુમહૂરનો એજ મજહબ છે. અને મકરૂહ થવાનું કારણ એકને બીજા કરતાં શ્રેષ્ઠ ગણવું છે પણ બે બે છોકરામાં એક ઘણો નેક બન્ન હોય, અથવા ઘણી એલાદ વાળો હોય તો તેને વધારે આપવું મકરૂહ પણ નથી. માણસ પોતાની તંદુરસ્તીમાં વારેસ અથવા ગેર વારેસને આપવાનો અખત્યાર ધરાવે છે. શા. મો.

÷ આ એમર (રદી) હજરત (સલ) ની બીબી હમ્મુલ મોમેનીન ઊંચે સલમાના દીકરા છે. તેમની આ રિવાયત માત્ર મુસલિમમાં છે એમણે હજરત [સલ] ને પૂછ્યું કે શું રોજદાર પોતાની બાયડીને ચૂમી લઈ શકે છે ? તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તારી માને પૂછ. તેણીએ ખબર આપી કે હજરત તેમ કરે છે. ત્યારે મેં કહ્યું કે આપ અમારા જેવા નથી. આપના આગલા પાછલા ચુનાહ માફ થયા છે. ત્યારે હજરતે આ હદીસ કહી. શા. મો..

= આથી જણાયું કે જે લોકો વલીયેની તારી ફમાં ખયાન કરે છે કે ફલાણા વલી અલ્લાહના લાડલા છે તેમને બોદાનો ડર શેનો” તેઓ ખરું જોતાં તે બુજૂગની નિન્દા કરે છે. જે બોદાને ત્યાં વધારે મરતબા વાળો તે બોદાથી ડરનારો. એજ માટે હજરત [સલ] અલ્લાહથી વધારે ડરનાર છે. શા. મો.

ફાયદો હજરત આએશા [રદી] થી રિવાયત છે કે એક શખ્સે હજરત (સલ) ને પૂછ્યું કે મને મોસજીની હાજત થાય છે અને નમાઝનો વખત આવી ગય છે અને એવીજ રીતે રોઝાનો હાલ છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મને પણ ઘણીવાર એવી રીતે થાય છે. તેણે કહ્યું કે હું અને આપ બરાબર નથી એ રસુલુ-લ્લાહ ! બોદાએ આપના આગલા પાછલા સર્વ ચુનાહ મઆફ કર્યા છે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે બે કે બોદાએ મારી બખશીસ કરી છે તો પણ હું તમો સર્વથી બોદાથી વધારે ડર છું. ઇમાદતમાં મારાથી વધારેનો ઈશદી કરો નહીં.

શેઅર.

“બ વરઓ તોકા કોશો સિદ્દેકો સફા”

“વ લેકિન મયફૂજબ બર મુસ્તફા” + અને “તમારેથી વધારે અલ્લાહના અલકામ જાણું છું” ની રિવાયત મુસલિમમાં નથી ઇમામ માલિક [રહ] ની મોઅત્તામાં છે.

૪૩૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું નમાઝમાં દાખલ થાઉં છું અને તેને લખ્યાબવાનો વિચાર કરું છું ફરી બચ્યાના રડવાનો અવાજ સાંભળું છું ફરી તેના રડવાથી તેની માના રંગ કરવાને હું જાણું છું જેથી તેને ટુકી કરું છું.

ફાયદો હજરત (સલ) ના વખતમાં એર-તો પણ જમાઅતની સાથે નમાઝમાં હાજર થતી હતી. અને એરતોને એલાદી મોહબ્બત ઘણી હોય છે. તેઓનું રડવું તેણીએ પર ઘણું ભારી પડે છે. માટે હજરત (સલ) નમાઝને હલકી કરતી હતી. કે કેથે એમ ન થાય કે લખી નમાઝથી પેશાના છોકરાઓનું રડવું અજાણ્ય એ-એન થઈ નમાઝને તોડે. અથવા જમાઅતમાં આ વડું છેડે. આ હદીસથી જણાયું કે ઇમામ

+ અર્થ-વરઅ, પરહેજગારી, સચ્ચાઈ, અને સ-ફાઈમાં કોશીસ કર, પણ રસુલુ-લ્લાહ [સલ] થી વધારે નહીં કર. શા. મો.

ઉપર કોમની રિઆયત કરવી વાગ્યેય છે. વૃદ્ધ, બાળક, અને બીમારોના જરૂર ખ્યાલ રાખે. એટલી લાંબી નમાઝ ન પઢે કે તેઓને તકલીફ થાય.

૪૩૨ મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન મસ-ઉદ્દ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તેઓના નામોને તથા તેઓના આપોના નામોને તથા તેઓના ઘોડાઓના રંગોને પેહેયાનું છું; તેઓ તે દિવસે જમીનની પીઠ ઉપર બેહતર સ્વાર છે. અથવા તે દિવસે જમીનની પીઠ ઉપર બેહતર સવારોમાંથી છે. ” એટલે આ સવારોથી મતલબ તે સવારો છે કે જેઓને કાસતનતોનીયા [કનસટીનોપલ] ના ફતેહ કરવા બાદ કહેવાશે કે દબ્બલ તમારી પાછલ તમારા બાળ બચ્ચાંઓમાં આવી પડ્યો છે તો ખબર કહાડવા જશે.

ફાયદો મસાબીહ વજેરેમાં રિવાયત છે કે એક વાર કુશમાં લાલ આંધી (વટોલ્યો) આવી. કાઠએ અબદુલ્લાહ બીન મસઉદ (રદી) ને કહ્યું કે કયામત આવી. અબદુલ્લાહ બીન મસઉદે કહ્યું કે કયામત તે વેળા આવશે કે જ્યારે લોકોમાં ધણો માલ વેહેંચાશે અને તેઓને કંઈ ખુશી થશે નહીં. તેનો કિસ્સો આવી રીતે છે કે કોફરાનું લશકર એટલે શીરંગીયોનું શામના મુલકમાં ભેગું થશે અને મુસલમાનોનું લશકર પણ ત્યાં ભેગું થશે એટલે કયામતની નજદીક. ફરી સાંજ સુધી લડાઇ થશે પણ કાઠની છત થસે નહીં. એવીજ રીતે ત્રણ દિવસ સુધી લડાઇ થશે. લોક ધણા માર્યા જશે એથે દિવસે મુસલમાનો ધણા થોડા રહેશે ફરી મોતપર કમર બાંધીને ખુબ લડશે, ખાદા તેમને ફતેહ આપશે. માલ ધણો હાથ લાગશે. એક દાદાની ઓલાદમાં સોમાંથી એક બચી રહેશે તેને માલ મલવાની કંઈ ખુશી થશે નહીં. કાસતનતોનીયા રમતું પાય તખત મોટું શેહેર છે. તે જ્યારે ફતેહ થઇ જશે તો દબ્બલના પોહાંબતની ખબર

આવશે તો દસ સવાર તેની ખબર કહાડવા માટે નીમાશે. તેઓની તારીફ હજરતે (સલ) આ હદીસમાં ફરમાવી અને ફરમાવ્યું કે હું તેને સારી રીતે ઓલખું છું ÷

* ૪૩૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અશઅરી લોકો જ્યારે રાતમાં (મદીનામાં) આવે છે તો હું તેઓના કુરઆન પઢવાના અવાજને ઓલખું છું અને તેઓના ઘરોને અગર જે તેઓના ઉતરતી વેળા મેં દિવસના જોયાં નથી પણ રાતમાં કુરઆન પઢવાના અવાજથી હું પેહેયાનું છું + અને તેઓમાં એક હકીમ છે તે જ્યારે સવારોથી મળે છે અથવા દુશમનોથી મળે છે તો તે કહે છે કે અમારા લોકો તમને હુકમ કરે છે કે તમો જરા અમને પુરસત આપો અથવા થોડી વાટ ભુઓ ” એટલે અમો પણ તૈયાર છીએ લડવાને આવીએ છીએ.

ફાયદો અશઅરી યમનની એક કોમ છે જેમાંથી આ હદીસના રાવી અબુ મુસા છે. તે લોકો સારી આવાજવાળા હતા. આ હદીસથી જાણાયું કે રાતના તહજજેદમાં કુરઆન પૂકારીને પડવું દુસ્ત છે = પણ તે એવી શરતથી કે રિયા ન હોય તથા કાઠને તકલીફ થતી ન હોય. હકીમની વાતની બે મતલબ છે. એકતો આ છે કે અમારી કોમ બહાદુર છે લડવાને તૈયાર છે તમો જલદી કરો નહીં. બીજી મતલબ આ છે કે હીકમતથી પોતાને બચાવી લેતો હતો. એટલે અમારી કોમ પાછલ આવે છે તમારાથી

+ આ હજરતની પેશીન ગોઈ તથા મોજેજે છે. ગુ. મો.

+ એટલે મેં તેઓના ઉતરવાના ઘરો નહીં જોયાં હોય તો તેઓના કુરઆન શરીફ પઢવાના ઠપથી અથવા સારા અવાજથી હું જાણું છું કે આ તેઓના ઘરો છે. ગુ. મો.

= જેરથી પઢવાથી પઢનાર સિવાય સાંભળનારને પણ સાંભળવાનો ફાયદો થાય છે. તથા પઢનારની ઉંઘ હટી જાય છે. ગુ. મો.

લડશે તમે થોડી ધનતેજરી કરો. મતલબ આ છે કે તેઓ એમની કામથી ડરીને એને મારે નહીં.

૩૩૪ મુસલિમમાં જાહેર ખીન સમોરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત હું એક મકકાના પથરને ઓલખું છું કે જે મને મારા પેગમ્બર થવા પેહેલાં સલામ કરતો હતો. ખચીત હું તેને હમણા પણ પિછાનું છું ÷

ફાયદો અલી મુરતગ્ન (રદી) થી રિવાયત છે કે હું હજરત [સલ] ની સાથે મકકામાં કાઢ તરફ ગયો. તો જે પથર કે ઝાડ માર્ગમાં મળતાં હતાં તે હજરત (સલ) ને અરસલામો અલૈક યા રસૂલ-લ્લાહ કેહતાં હતાં.

૪૩૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં સઅદ ખીન અબુ વકકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત હું એક મરદને આપું છું અને જુઓ તો તેના સિવાય ખીલે મને વધારે પ્યારો હોય છે. એ એવી ખીલીકથી કે તે ઉધે મોં અગ્નિમાં નખાય નહીં. *

ફાયદો એટલે જો હું તેને નહીં આપું તો તે કફર થાય તો ફરી તે દોજખી થાય. આની મતલબ નવા મુસલમાન લોકો છે કે જે-ઓના દિલમાં સારી રીતે ઈમાને ઘર ક્યું નથી.

૪૩૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં સોલેમાન ખીન સોરદ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું એક કલેમો જાણું છું કે જે તેને તે કહે તો તેનો ગુસ્સો જતો રહે. જે તે અઉજે બિલ્લાહે મિશન-શૈતાનિર-રજમ કહેતે તો તેનો ગુસ્સો ઉતરી જતો.

÷ એટલે નાખુવવત પેહેલાં તે એકજ પથર સલામ કરતો હતો. ગા. મો.

* સઅદથી રિવાયત છે કે હજરત [સલ] કેટલાક લોકોમાં લડાઈની લુટનો માલ વહેંચતા હતા મારે મેં કહ્યું કે ઓ રસૂલુ-લ્લાહ આપે ફલાણને આપ્યો નથી, ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી. ગા. મો.

ફાયદો બે શખ્સો આપસમાં લડતા હતા. તેમાંથી એકનો એકરો ગુસ્સાને લીધે લાલ થયો હતો, અને ગરદનની નસો ઝુલી ગઈ હતી, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આથી જણાયું કે નાહકક ગુસ્સો શૈતાનથી છે અને ખોદાની પનાહ માંગે તો તે દફે થાય છે.

૪૩૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુ-લ્લાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જહનમમાંથી સર્વથી છેલ્લાં નીકળનારને હું જાણું છું. અને જનત વાળાઓમાં છેલ્લાં દાખલ થનારને હું જાણું છું. જે અગ્નિથી નાહલા છોકરાની જેમ ધસડાતો નીકળશે, અલ્લાહ તેને કહેશે કે જ જનતમાં દાખલ થા. ફરી તે તેમાં જશે ફરી તે ખ્યાલ કરશે કે તે જનત ભરેલી છે તો તે પાછો ફરશે. ફરી તે કહેશે કે ઓ મારા પરવરદિગાર મેં તેને ભરેલી નેઈ. અલ્લાહ તેને કહેશે કે જ જનતમાં દાખલ થા. ફરી તેમાં જશે અને ધારશે કે તે તો ભરેલી છે. ફરી તે પાછો ફરીને કહેશે કે ઓ મારા પરવરદિગાર મેં તેને ભરેલી નેઈ. ફરી અલ્લાહ તેને કહેશે કે જ જનતમાં દાખલ થા. ખચીત તારે માટે દુન્યા જેટલી તથા તેથી દસ ઘણી જગ્યા છે. અથવા એમ ફરમાવશે કે ખચીત તારે માટે દસઘણી દુન્યાની જગ્યા છે. તે કહેશે કે શું તું બાદશાહ થઈને મારી મશકરી કરે છે અથવા કહેશે કે શું તું મારી હાસી કરે છે? અબ્દુ-લ્લાહ ખીન મસઉદે (રદી) કહ્યું કે ખચીત મેં રસૂલુ-લ્લાહને જોયા કે તેવણુ હસ્યા તે એટલાં સુધી કે તેમના અંદરના દાંત પ્રગટ થયા. (હજરતના વખતમાં) કહેવાતું હતું કે આ અદના જનતીનો મરતબો છે.” એટલે જ્યારે અદના જનતીનો આ મરતબો છે કે આ જહાનથી દસ ઘણી જગ્યા તેને થશે તો ઉંચા મરતબાવાળાનું મકાન ખોદા જાણે કેટલું મોટું અને કેવું થશે ?

ફાયદો આ હદીસથી જણાયું કે મુસલમાન અગર જો ગુનાહોને લીધે દોજખમાં જશે

પણ છેવટમાં તેનો છુટકારો થશે અને જનંત મળશે. અને આ પણ જણાયું કે જનંતની પોહોળાઈ એ હિસાબ છે. આદમીના ખ્યાલમાં આવી શકતી નથી.

* ૪૩૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં આ-એશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] (મને) ફરમાવ્યું કે ખચીત જ્યારે તું મારેથી રાજ ખુશી હોય છે તથા જ્યારે તું મારાથી નાખુશ હોય છે, તો હું જાણી છું છું. હજરત આએશા (રદી) એ કહ્યું કે મેં કહ્યું કે તે કેવી રીતે જાણે છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યારે તું મારાથી રાજ ખુશી હોય છે તો તું કહે છે હા વરખમે મોહમ્મદીન (મોહમ્મદના રખ્ખની કસમ) અને જ્યારે તું નાખુશ હોય છે, તો કહે છે હા વરખમે ઈબ્રાહીમ (ઈબ્રાહીમના રખ્ખની કસમ) મેં કહ્યું કે હા, બોદાની કસમ (નાખુશીમાં) હું માત્ર આપતું નામ લેવું છું હું છું.” એટલે દિલથી છોડતી નથી.

ફાયદો આ નારાજની મતલબ ધરખારના મામલામાં દુન્યાની નારાજ છે. બોદાની પનાહ દીની નાખુશી નથી. કે જે ઇમાનમાં તુકસાની કરે. સોકોને લીધે કરી રંજ આવી જતો. સોકોનો બલાપો અને જલન એક પેદાએશી વાત છે, શરીઅતમાં એના વિષે કંઈ પકડ નથી. એમ છતાં મીયાં બીબીના ભેદ તથા પોશીદા વાતમાં કોઈને કંઈ દખલ નથી. વિશેષ કરી તે બીબી કે જે ઘણીની ઘણીજ ખ્યારી હોય [તેની બાબતમાં]

૪૩૯ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું આની સાથે (એટલે આએશાની સાથે) એવું કરું છું ફરી અમે ગોસલ કરીએ છીએ.

ફાયદો કોઈએ હજરત (સલ) ને મસલો પૂછ્યો કે જે મરદ એરત સોહખત કરે અને

વિય નહીં નીકળે તો ગોસલ વાજેમ છે કે નહીં? ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે સમ્મોગ કરવાથી ગોસલ વાજેમ છે મની નીકળે અથવા નહીં નીકળે. આ હદીસથી જણાયું કે મસલાના બયાન કરવામાં શરમ કરે નહીં. ÷

શેઅર.

દર તલબ કરદને હકીકતે કાર અઝ ખોદા શર્મ દારો શર્મ મદાર *

* ૪૪૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત હું મારા ધરવાળાઓ પાસે જઈ છું, ફરી મારા બીજાણા પર અથવા મારા ધરમાં ખબુર પડેલું જેઈ છું, અને હું તેને ખાવા માટે ઉપાડું છું, ફરી હું ડરું છું કે કદાપી તે સદકો ન હોય જેથી હું તેને ફેંકી દું છું. =

ફાયદો જકાતનો માલ હજરત (સલ) ઉપર એટલુંજ નહીં પણ સર્વ બની હાશમ ઉપર હરામ હતો. જે કે ખાતરીથી સાબેત થયું નહોતું કે તે ખબુર જકાતનું છે, પણ સંભાળ (એહતેયાત) ને માટે હજરત [સલ] તેને ખાતા નહોતા. આથી જણાયું કે તકવો અને પરહેઝગારી શુખલ વાળી ચીજના છોડવાનું નામ છે.

* ૪૪૧ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત બીજવાર સૂર પુકાયા પછી હું પ્રથમ માથું ઉપાડીશ (હું ઉડીશ) જેમ્મશ કે મુસા (અલે) અરશની સાથે લટકેલા (અથવા ચોટેલા) છે,

÷ એવીજ રીતે આપણ જણાય છે કે પૂછવામાં પણ શરમ કરે નહીં. શા. મો.

* અર્થ—એક કામની હકીકત જાણવામાં બોદાની શરમ રાખ અને (કોઈથી) શરમ રાખ નહીં. શા. મો.

= આ હદીસથી જણાયું કે આપની ભત મુખા રક મોટાઈથી દુર હતી. અને અદના પડેલી ચીજને ખાવા માટે ઉપાડવામાં આપ મોટાઈ વાપરતા નહોતા. શા. મો.

ફાયદો કેયામતમાં સૂર એ વાર કુંકારે પ્રથમ વારમાં સર્વ લોક મરી જશે બીજી વારમાં સર્વ જન્દા થશે. સર્વથી પેહેલાં હજરત (સલ) હોશમાં આવશે, અને હજરત મુસા (અલે) ને જોશે કે અરશની સાથે ચોટલા છે. બોખારીમાં પૂરો કિસમો આવી રીતે છે. એક યહુદી તથા મુસલમાનમાં લગાઈ થઈ મુસલમાને કહ્યું કે હજરત મોહમ્મદ (સલ) સર્વ જહાનથી બેહતર છે. યહુદીએ કહ્યું કે મુસા (અલે) સર્વથી બેહતર છે. મુસલમાને યહુદીને તમાચો માર્યો તે હજરત પાસે ફરયાદ આવ્યો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મને મુસાથી શ્રેષ્ઠ કહો નહીં. તે પછી આ હદીસ ફરમાવી. એટલે અગર જો હું સર્વ પેગમ્બરોથી અફ્જલ છું. પણ દરેક વાતમાં નહીં. જેમકે હું કેયામતના દિવસે પેહેલાં ઉઘીશ અને મુસાને હોશમાં આવેલા (અશરની સાથે લાગેલા) જોઈશ. મને જણાયું નથી કે મુસા બેહોશીથી મારા કરતાં પેહેલાં હોશમાં આવ્યા છે, અથવા તે મની કોહે તુરની બેહોશી અત્રે મજરે થઈ છે *

૪૪૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં હફ્સા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મેં મારા માથાના વાળને ગુંદરથી ચોંટવ્યા છે. અને મેં મારી હદીની ગરદનમાં કેલાદો (પટો) નાખ્યો છે. તો હું જ્યાં સુધી જીવ્યહ નહીં કરું ત્યાં સુધી હલાલ થઈશ નહીં. [એહરામને છોડીશ નહીં.]

ફાયદો હજ્જતુલ વિદાઅમાં લોકોએ અરજ કરી કે આપે લોકોને ફરમાવ્યું કે ઉમરો કરીને એહરામ ખોલો. હજરતે [સલ] કેમ એહરામ ખોલ્યું નહીં. ત્યારે હજરતે [સલ] આ હદીસ ફરમાવી. એટલે કુરઆની સાથે રાખનાર એહરામ વાળો કુરઆની કર્યા વગર કેવી રીતે એહરામ ખોલે ? અને કુરઆની જીલહજની દસમી પેહેલાં દુરસ્ત નથી. માટે હું એહરામને ખોલી શકતો

નથી. માથાના વાળને ગુંદરથી હજરતે (સલ) એટલાં માટે વળગાવ્યાં હતાં કે મારી ધુળથી વાળ ખરાબ થાય નહીં.

૪૪૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તમારી તરહ નથી. ખચીત મને દિવસના ખાણું પાણી મળે છે. x [એટલે જેવી રીતે આદમીને ખાવા પીવાથી તાકાત હોય છે મને તેના વગર ખોદા તાકાત આપે છે. અથવા ખરી રીતે અલ્લાહ હજરત (સલ) ને ખવરાવે છે.]

ફાયદો હજરતે લોકોને એક સાથ વગર ખોલે રોઝો રાખવા (સોમે વેસાલ) ની મના કરી એટલે એ અથવા વધારે દિવસ રોઝો રાખેા અને રાતના પાણુ નહીં ખાવું એ કોઈને દુરસ્ત નથી. સહાબીઓએ પૂછ્યું કે આપ જે સાથે રોઝા રાખો છો તેનું શું કારણ છે? ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે મને પોતાના જે વો નહીં સમજો. મને દુરસ્ત છે અને તમને દુરસ્ત નથી.

* ૪૪૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સઈદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મને એવો હુકમ નથી કે લોકો ના દિલોને વીધું અને ન એવો હુકમ થયો કે તેઓના પેટને ચીરું એટલે મને જાહેરનો હુકમ છે દિલ અને પેટની વાત જાણવી મારું કામ નથી.

ફાયદો આનો કિસ્સો પ્રથમ ખયાન થયો છે (વાંચો ના. ૩૯૮) કે હજરત (સલ) કંઈ માલ વેહેંચતા હતા. જીલ ખોવેસરા ખારજીએ કહ્યું કે ઇનસાફથી વેહેંચો. ખાલેદે (રદી) કહ્યું કે ઓ હજરત [સલ] હુકમ હોય તો હું એની

* “ મને દિવસના ખાણું પાણી મળે છે ” એ અલંકાર રૂપે કહેવાયું છે. એટલે ખાધા પીધાની શક્તિ અલ્લાહ મને આપે છે. કારણ કે રોઝામાં દિવસના ખાવાથી કે પીવાથી રોઝો તુટે છે. ગુ. મો.

ગરદન કાપું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કદાપી એ નમાજ છે. ખાલેદે કહ્યું કે ઘણાં લોકો નમાજ પઢે છે અને તેઓના દિલમાં કાંઈ છે અને જીવાનથી કાંઈ ખીજું છે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે દિલનો હીસાબ ખોદા કરી લેશે અમને જાહેરનો હુકમ છે. આથી જણાયું કે નમાજ ઉપર પનાહ છે. અને લોકોના દિલનો હાલ દરયાકત કરવાની જરૂર નથી.

૪૪૫ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મને લાનત કરનારો મોકલ્યો નથી. પણ હું તો રહમત માટે મોકલાયો છું.

ફાયદો જ્યારે કાફરોએ હજરત [સલ]ને ઘણી તકલીફ આપી ત્યારે સલામાએ અરજ કરી કે ઓ હજરત એઓને માટે બદ દોઆ કરો કે એઓનો નાશ થાય, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. હજરત (સલ) ની જાત તમામ જહાનને માટે રહમત છે. મુસલમાનોને તો દીન દુન્યા બંને હજરત (સલ) ને લીધે દીક થયાં અને કાફરોને જે કે આખેતરમાં અગ્નિજ છે પણ દુન્યામાં એવો અગ્નિ નથી કે સઘળા નાશ પામે. આગળી ઉમ્મતો પર જે અગ્નિ થતો તો સર્વ પર થતો.

૪૪૬ ખુબારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મેં તે (રેશમી કુરતા) ને એ માટે નહીં મોકલ્યો કે તું તેને પહેરે. પણ મેં તો એટલા માટે મોકલ્યો કે તેની કીમતથી તું લાલ લે.

ફાયદો હજરતે (સલ) રેશમી કુરતો હજરત ઉમર ફારુક (રદી) ની પાસે મોકલ્યો. હજરત ઉમર ફારુકે [રદી] અરજ કરી કે ઓ હજરત (સલ) આપતો રેશમી કપડાને હરામ ફરમાવો છો. મારી પાસે શા માટે મોકલ્યો? ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આથી જણાયું કે રેશમી પહેરવું હરામ છે વેચવું દુસ્ત છે. પણ શરાય અને જીજી આવું પીવું અને વેચવું બંને હરામ છે.

૪૭૭ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોમેદ સાએદી (રદી) થી રિવાયત છે કે તખુકની લગાઇ થી પાછા ફરતી વેળા હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું જલદી જનારો છું (એટલે મદીનામાં) તો તમારાંથી જેને જોઇએ તે મારી સાથે જલદી ચાલે અને જેને જોઇએ તે થોભે" એટલે પાછલથી આવે.

* ૪૪૮ ખોખારીમાં જૈદ ખીન સામેત (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું ખોદાની કસમ ચલુદીઓ ઉપર પત્ર લખાવવા વાંચવામાં ભરોસો કરતો નથી" આ વાત જૈદ ખીન સામેત (રદી) ને કહી હતી. જ્યારે તેમને હુકમ કર્યો હતો કે તેવણ ચલુદીઓનું લખાણ શીખે.

ફાયદો. મદીનાને આસપાસ ચલુદી લોકોની ઘણી વસ્તી હતી હજરતને અને તેઓને આપ-સમાં કાગળ પત્રનો વહેવાર ઘણો રહેતો હતો. હજરત (સલ) ને ચલુદીઓની ખીલીક લાગી કે આ લોકો દુશ્મનીને લીધે પત્ર લખવા વાંચવામાં કેથે ફેરફાર નહીં કરે ત્યારે જૈદ ખીન સામેત અનસારી [રદી] ને ફરમાવ્યું કે તમે એઓનું કાગળ લખવા વાંચવા શીખો. તેવણ પંદર દિવસમાં સર્વ શીખી લીધું, ફરી તેવણ જ લખ્યા વાંચ્યા કરતા હતાં. આથી જણાયું કે અરબી સિવાય ખીજી બોલીનું લખવું પઢવું શીખવું દુસ્ત છે. એવી શરતથી કે તેમાં કંઈ દીનનો ફાયદો હોય *

* પણ જે ફાયદાની જગ્યા દીનમાં નુકસાન થતું હોય તો તેના હરામ થવામાં કશો શક નથી. એવીજ રીતે પાદરીઓની રકોલમાં જ્યાં કુફર કલેમા શિખવતા હોય, ખાલાવાતા હોય, પોતાની બંદગીમાં શામેલ કરતા હોય ત્યાં શીખવું કે તેઓની બંદગીમાં શામેલ થવું કુફર છે. ઇંગ્લેજ જરૂરત જનું શીખવું દુસ્ત છે. પણ ખી. એ; અમ. એ; ની ડીગરી મેલવવા કોશીશ કરવી હીક નથી. કારણ કે તેમાં પૈસાનો તથા દખતનો નકામો ભોગ થાય છે. તથા દીનથી બે રગ-ભતી થાય છે આલ્હી (સ્વતંત્રતા) આવી જાય છે. આ વાતની ખાતરી તેઓના ઘણાંજોથી થાય છે. તમા શરીઅત વિરુદ્ધ કેટલીક સાધનના વાતો દરરોજ બોલવી પડે છે જે ધમાનમાં ખલલ પડવાનું કારણ છે. જે ઇંગ્લેજ ગોલીજ જાણવી છે તો તેને પાસ થવા સાથે કશો સંબંધ નથી. નોકરી માટે શીખનારને પાસ થવાની જરૂર છે પણ તેથી મુસલમાનોની ચઢતી સમજવી ભુલ છે. અલીગઢ વગેરેમાં ડીગરી મેલવી નોકરીમાં લાગી માસીક રૂ૦૦ રૂપીયાના પગાર ખાનાર આજ સુધીમાં જેટલા થયા હશે તેથી રપ, ઘણા વધારે તથા વધારે આમદીના રોજગારને લીધે શુજરાતમાં મલી આવે છે. ગા. મો.

૬મલ ઇન્ના. ૬મલ

આ ૬મલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે શબ્દ ઇન્ના છે.

૪૪૯ મુસલિમમાં શરીફ ખીન સોવેદ સકરી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અમે તારી બેચત લીધી (એટલે તાઈ મુસલમાન થવું કબુલ કર્યું) તું પોતાને ઘેર પાછો જા" આ વાત હજરતે (સલ) સકીફની કામના એક પિત્તયલ (જેજમવાળા) ને કહી હતી.

ફાયદો. હજરત (સલ) પાસે સકીફની જામ મુસલમાન થવા માટે આવી તેમાં એક પિત્તયલ હતો. હજરતે (સલ) તેને પોતાની પાસે ખુલાવ્યો નહીં. પણ કેહવાડીયું કે તું પોતાને ઘેર જા. મેં તાઈ ઇસ્લામ કબુલ કર્યું છે. હજરતે (સલ) તેને એટલા માટે નહીં બોલાવ્યો કે લોકો તેને કેથે હલકો ગણશે જેથી તેને દુઃખ થાય. અને આ જે કેટલાક લોક સમજે છે કે આ ખીમારી લાગી જાય છે માટે હજરતે (સલ) તેને બોલાવ્યો નહીં, એ ખોટું છે કારણ કે ખીજી હદીસમાં સિદ્ધ થયું છે કે પિત્તયલને હજરતે (સલ) પોતાની સાથે ખવડાવ્યું છે અને જો કોઈ માણસને નફરત આવે અને તેના સંગથી દુર રહે તો દુસ્ત છે. તેના હુકમ પણ ખીજી હદીસમાં સિદ્ધ થયો છે.

* ૪૫૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં * મિસવર ખીન મખરમા (રદી) તથા મરવાન ખીન હકમથી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ બાખતમાં તમારામાંના કોણે ઇજ્જત આપી અને કોણે નહીં આપી તે મેં જાણી નથી. માટે તમે પાછા જાઓ કે તમારા સરદારો અમને તમારો હાલ ખ્યાન કરે.

ફાયદો. ફતેહ મકકા પછી હોનેનની લડાઈમાં હવાજેન કામના છોકરાં ઓરતો પકડ્યાં

* ૪૨૬ મશારેકમાં છે કે હોમેદી વગેરે એ કહ્યું છે કે આ હદીસ માત્ર બોખારીમાં છે. શા. મો.

અને તેમનો માલ કાબુમાં આવ્યો. હજરતે કેદીઓ ને તથા તેમના માલને સહાબીઓમાં વહેંચી આપ્યો. તે પછી તે કોમે ઇસ્લામને સ્વીકાર્યું. અને હજરતે (સલ) ને કહ્યું કે અમારો માલ તથા અમારા કેદી અમને પાછા આપો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે એક વાત પસંદ કરો. જોછએ તો માલ અથવા જોછએ તો કેદી. બંને તમને મળશે નહીં. તે કોમે કેદીઓને માંગ્યા. ત્યારે હજરતે (સલ) સહાબાને બેગા કરીને ફરમાવ્યું કે તમારા લાઇઓ એ ઇસ્લામ સ્વીકાર્યું છે. મને બેહતર જણાય છે કે તમે તેઓના કેદીઓને પાછા ફરવો. જે પોતાની ખુશીથી આપવા ચાહતો હોય તે આપે. અને જે પોતાનો હિસ્સો આપવા ચાહતો ન હોય તેને અમે ખીજે કેથેથી કેદીઓ આવશે તો તેના બદલો આપીશું. સહાબીઓએ કહ્યું કે અમે બધા ખુશી છીએ અમારા હિસ્સા આપ ખુશીથી તેમને આપો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે દરેક શખ્સની ખુશી અમને જણાઈ નથી જ્યાં સુધી તમારો હાલ જાણનાર પટેલ્યા પોતાના લોકોનો હાલ જાહેર કરે નહીં. આ હદીસથી જણાયું કે ગનીમતનો માલ વેહેંચાયા પછી જો લોકો મુસલમાન થાય તો તેમના કેદી તથા માલ પાછા આપવા વાજેબ નથી. હજરતે (સલ) મેહેરબાની રૂએ આપ્યા.

૪૫૧ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અમે મદદ લેતા નથી. અને એક રિવાયતમાં છે કે "મુશરેકથી કેદી અમે મદદ માંગીશું નહીં.

ફાયદો. હજરત (સલ) જ્યારે જંગે બદરે ચાલ્યા તો એક પેહેલવાન આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે હું તમારી મદદે આવ્યો છું. હજરતે પૂછ્યું કે તું મુસલમાન થયો છે? તેણે કહ્યું કે

નહીં. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી આથી જણાયું કે ધમામ કાફિરોથી મદદ લે નહીં. + કદાપી તે દગો કરે

૪૫૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં મિસવર ખીન મખરમા (રદી) તથા મરવાન ખીન હકમ થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત અમો કાઠની સાથે કેતાલ ચલાવવા આવ્યા નથી. પણ અમો તો ઉમરો લઇને આવ્યા છીએ. અને ખચીત કોરેશને લડાઇએ સુસ્ત કર્યા અને તેઓને જરર પોહોંચાડ્યો છે. તો જો તેઓ સલાહ કરવા ચાહશે તો હું તેઓને એક મુદત ઠેરવું અને તેઓ અમને કાપા જવાથી ન રોકે. ફરી જો હું માલેખ થાઉં તો જો તેઓ જેમાં લોકો દાખલ થાય છે તેમાં દાખલ થવા ચાહતા હોય (એટલે મુસલમાન થવા ચાહતા હોય) તો થાય. અને જો મુસલમાન ન થવાનો વિચાર ન હોય તો (સુલેહની મુદતમાં) આરામથી રહે. અને (ફરી) જો ધનકાર કરશે તો તેની કસમ કે જેના કબજામાં મારી જાન છે કે જરૂર હું તેઓથી મારા આ કામ માટે (એટલે દીન માટે) લડ્યા કરીશ. તે એટલે સુધી કે યા તો મારી ગરદન જૂદી થાય અથવા અલ્લાહ પોતાના દીનનો ગલ્લબો કરે. =

+ આ મદદ નહીં લેવાનું જે કહ્યું છે તે વગર જરૂરતે છે. પણ મદદ લેવાની જરૂરતનો વખત આવે તો દુરસ્ત છે. હજરતે સફવાનથી તેમના ઈસ્લામ સ્વીકાર્યા પહેલાં મદદ લીધેલી છે. તેમ ફેકાહાએ કહ્યું છે કે જો કાફિરથી જંગમાં મદદ લેવાઈ હોય તો તેને ગનીમતમાંથી થોડું કંઈ આપે કે મુજહેદના બરાબર થાય નહીં. શા. મો.

= આ હદીસથી જણાય છે કે કાફિરોથી સુલેહ કરવામાં જો કંઈ લાભ સમાયલો હોય તો સલાહ કરવી દુરસ્ત છે. તથા એહરામ વાળાનું કેતાલ કરવું બેતુકાહ જવાથી રોકનાર સાથે પણ દુરસ્ત છે. શા. મો.

ફાયદો. હીજરીને છઠે વર્ષે હજરત (સલ) મકકા તરફ ઉમરો કરવા આવ્યા. ન્યારે મકકાની પાસેની મનજલ હોટેખીયામાં પોહોંચ્યા તો મકકાના કાફિરોએ હોજલ ખીન વરકાને મોકલ્યો, આ કેળુ લઇને કે અમો તમને મકકામાં જવા દઇશું નહીં. તમારી સાથે લડીશું ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. ફરી દસ વર્ષની સુલહ થઈ. હજરત (સલ) ઉમરો કર્યા વગર પાછા ફર્યા. ખીજે વર્ષે ઉમરાની કબ્જ માટે પધાર્યા.

૪૫૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં સઅબ ખીન જરસામા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) મને ફરમાવ્યું કે ખચીત અમો તને તારી પાસે પાછું નહીં ફેરતે પણ અમો એહરામવાળા છીએ.

ફાયદો. હજરત (સલ) હજજ અથવા ઉમરા માટે એહરામ બાંધીને જતા હતા સઅબ ખીન જરસામાએ ગોરખરનો * શિકાર કર્યો અને તેને જવતો હજરત (સલ) ની ખીદમતમાં મોકલ્યો. હજરતે (સલ) તેને કબુલ કર્યો નહીં અને આ હદીસ ફરમાવી. આથી જણાયું કે એહરામ વાળાને શિકાર કરવો તથા જવતો શિકાર લેવો દુરસ્ત નથી. હા, જો શિકારને ધશારાથી ખતાવ્યો ન હોય (અને કાઠ વગર એહરામનો શિકાર કરે) તો શિકારનું ગોશત ખાવું એહરામવાળાને દુરસ્ત છે. +

* જંગલી ગધેડું.

+ વગર એહરામનો કાઈ એહરામવાળા માટે શિકાર કરે અથવા પોતા માટે શિકાર કરે ને ફરી એહરામવાળાને આપે એ બંને દુરસ્ત છે. અને શાફેઈ મજહબમાં છે કે જો વગર એહરામનો મોહરમ માટે શિકાર કરે અને ફરી તેને આપે તો દુરસ્ત નથી. અને આ હદીસથી તેમણે આધાર લીધો છે. જેનો જવાબ ફાત દામાં અપાયો છે. કે તે શિકાર જવતો હતો. શા. મો.

❧ ફસલ ઇન્નહુ. ❧

—❧❧❧—

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે ઇન્નહુ છે.

૪૫૪ મુસલિમમાં અબુ હેરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખતી ત વાત આ છે કે જ્યારે તમારામાંના કોઈ મરી જાય છે તો તેના અમલ બંધ પડે છે. અને ખતીત ઇમાનદારની ઉમર નેકી વગર કંઈ વધારતી નથી.

ફાયદો. મસાબીહમાં રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તકલીફથી તંગ થઇને મોતને નો માંગો. કારણ કે જ્યારે આદમી મરી જાય છે તો તેના અમલ કપાઈ જાય છે (બંધ પડે છે) કોઈ નેકીનું કામ કરી શકતો નથી. અને ઇમાનદારની જીન્દગીથી તો નેકીજ વધે છે. એટલે જો ઇમાનદારની ઉમર તકલીફમાં ગુજરી તો સખરનો ઘણો સવાબ મળશે. અને જો ખુશીમાં ગુજરી તો શુકરનો સવાબ પામશે. તો ઇમાનદારની જીન્દગીમાં દરેક રીતે બહેતરી છે.

૪૫૫ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખતીત વાત આ છે કે બની આદમમાંથી દરેક માણસની પેદાએશ ત્રણસો આઠ સાંધા ઉપર બનાવાઈ છે. તો જે કોઈએ અલ્લાહની તકબીર કરી અને અલ્લાહની હુદ્દ કરી અને અલ્લાહની તહલીલ કરી અને અલ્લાહની તસબીહ કરી અને અલ્લાહથી બખશીશ માંગી અને લોકોના માર્ગથી પથર કે કાંટાને કે હાડકાને ખસેડી અથવા સારા કામની આજ્ઞા કરી અથવા ખુરા કામની મનાઈ કરી ત્રણસો આઠ સાંધાની ગણતરીએ તો તે માણસ એવી હાલતમાં સાંજ કરશે કે તેણે પોતાના જીવને જહંનમથી દુર કર્યો. અને એક રિવાયતમાં “સાંજ કરશે” ની જગ્યા “ચાલશે” આવેલું છે.

ફાયદો. એટલે આદમીમાં ત્રણસો સાઠ સાંધા છે. જેણે એટલી વાર ખોદાની યાદ કરી અને

તેનું નામ લીધું તો તેણે શુકર ગુનરી કરી, ખાલેકનું હકક અદા કર્યું. તો દોજખથી દુર થયો. ચાહે દરેક જીકરને ત્રણસો સાઠ વાર કરે ચાહે સર્વને મેળવીને ત્રણસો સાઠ વાર પડે. *

૪૫૬ મુસલિમમાં અરફ્ન ખીન શોરેહ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત [સલ] ફરમાવ્યું કે ખતીત વાત આ છે કે હવે નાલાએક કામો અને નાલાએક કામો (એટલે ફિતના અને ફિસાદ) થશે. તો જે કોઈ એવું ચાહે કે આ ઉમ્મતની રિયાસત તથા ઇમામતની બની બનાઈમાં ઝૂટ પાડે તો તેને તલવારથી મારો. કોઈ પણ હોય.

ફાયદો. એટલે જ્યારે મુસલમાનોએ પોતા નો એક ઇમામ અને સરદાર બનાવ્યો ફરી જે કોઈ એથી બાગી થાય તો તેનું કતલ કરવું હલાલ છે. જમાઅતમાં ઝૂટ પાડવી મોટું પાપ છે. જો મુસલમાનોમાં ઝૂટ ન પડતે તો કફિર કદી જીત મેળવતે નહીં.

૪૫૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખતીત આ વાત છે કે તમારે માટે હુકમ થયો છે કે તમો જાય જરૂર માટે નીકળ્યા કરો.

ફાયદો. હજરત (સલ)ની ખીખીએ જાય જરૂર માટે રાતની વખતે બહાર જતી હતી. જ્યારે પડેા કરવાનો હુકમ થયો તો શંકા ઉત્પન્ન થઇ કે જાય જરૂરને માટે પણ નીકળવું

* તથા લોકોને સારો માર્ગ બતાવે ખુરા માર્ગથી દુર રાખે માર્ગની અડચણ દુર કરે વગેરે સર્વની ત્રણસો સાઠ ગણતરી થાય તે પણ એમાં દાખલ છે. શા. મો.

કદાપી દુરસ્ત ન હોય. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. *

૪૫૮ બોખારીમાં ÷ અલી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તે (એટલે હાતેખ ખીન અખી બલતઆ) (રદી) બદરમાં હાજર હતો. તું શું જાણે છે ? કદાપી અલ્લાહે બદરવાળાઓને જાણ્યા છે [એટલે તેમના ધમાનને સારી રીતે જોયું છે] કેમકે તેણે (તેઓ માટે) કહ્યું છે કે તમે જે આહો તે કરો x મેં તમારા ગુનાહ માફ કર્યા છે". આ હદીસ હજરતે (સલ) હાતેખ ખીન અખી બલતઆને માટે ફરમાવી.

ફાયદો. બુખારીમાં પૂરો કિસ્સો આવી રીતે છે કે હજરતે (સલ) એકવાર ઇરાદો કર્યો કે મક્કામાં એકએક જઈ પહોંચે અને કાફિરોને ગફલતમાં રાખી મારે. હાતેખે આ હાલ મક્કા વાળાઓ પર પત્રમાંલખી મોકલ્યો. હજરત (સલ) ને આ હાલ વહીથી જાણાયો. હજરત અલી અ ને જોખેર [રદી] ને મોકલ્યા. આ બંને માર્ગમાંથી પત્ર છીણવી લાવ્યા. હજરતે (સલ) હાતેખને પૂછ્યું કે આ પત્ર લખવાનું કારણ શું છે ? હા તેખે (રદી) કહ્યું કે ઓ રસુલુલ્લાહ ખોદાની કસમ હું મુસલમાન છું કાફિર નથી મારા બાલ બચ્ચાં મક્કામાં છે. મારો કોઈ ત્યાં લાઈખિંધ નથી જે તેઓની ખબર રાખે. મેં આ પત્રથી

* શરહ મશારેકમાં હરજત આએશા (રદી) ની રિવાયત છે કે હજરત ઉમર (રદી) ની ખીખી સોદા (રદી) એ કહ્યું કે હું બય જરને માટે નીકળી તો ઘણી ગેરતને લીધે મને હજરત ઓમરે મના કરી, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. શા. મો.

÷ આ હદીસ બોખારી તથા મુસલિમ બંને માં છે. શા. મો.

x આ શખ્સોની આ મતલબ નથી કે તમોને દરેક કામ કરવાની છુટ છે. પણ એની મતલબ તેઓ પાં એહેરખાની બહેર કરવી છે. તથા તેઓનો મરતખો જીવો કરવો છે. જેમકે એક શખ્સ પોતાના પ્રિયને કહે છે કે તું જોઈએ તે કર તે પ્રમાણે. શા. મો.

ધાયું કે તે કાફિરોને વાકિફ કરી હું તેઓ પર એહસાન કરું કે જેથી તેઓ મારા બાલ બચ્ચાં-ઓને ધબક કરે નહીં. ઓમર ફારુકે [રદી] કહ્યું કે ઓ રસુલુલ્લાહ આ મોનાફેક છે એને મારી નાંખો. હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જાણાયું કે બદરવાળા સહાબીઓ જેઓ ત્રણસો તેર હતા. તેઓનો મોટો દરજ્જો છે. તેઓથી કોઈ ગુનોહ પણ થયો તો તે તદ્દન માફ છે. હજરત [સલ] ના ચારે ખલીફા પણ બદરવાળા છે જેણે તેઓ પર તાનો કર્યો તેણે પોતાના ધમાનમાં નુકસાની નાંખી.

૪૫૯ બોખારીમાં * અબુ હેરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારા પહેલાંની ઉમ્મતોમાં જે લોકો થયા છે તેમાં મોહદસો (હીક અટકળવાળા) હતા. અને ખચીત જે તે આ મારી ઉમ્મતમાં હશે તો તે ખાતરીથી ઓમર ખીન ખતાબ છે.

ફાયદો. મોહદસ તેને કહે છે કે જેને ખોદાની તરફથી ઇલહામ થાય. અને તેની અટકળ ઘણી હીક પડે. પેગમ્બર બાદ મોહદસ બરાબર કોઈ વલીનો મરતખો નથી. અને જ્યારે હજરત (સલ) સર્વ પેગમ્બરોપરી થયા તો હજરત [સલ] ની ઉમ્મત સર્વે ઉમ્મતોથી ખેશક અફઝલ થઈ તો જ્યારે આગલી ઉમ્મતોમાં મોહદસ થયા છે તો હજરત [સલ]ની ઉમ્મતમાં જરૂર થશે. આ હદીસથી હજરત ઓમર ફારુક (રદી) નો ઘણી ઉમદા રીતે કમાલ સિદ્ધ થયો.

૪૬૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ ખીન મોગફફલ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત આ હીકરી મારવાથી શિકાર થતો નથી, અને ન એથી દુશમન જખમી થાય છે. પણ એ દાંત તોડે છે અને આંખ ફેડે છે.

* આ હદીસ બોખારી તથા મુસલિમ બંનેમાં છે. શા. મો.

કાયદો. કેટલાક લોકોની આદત હોય છે કે તેઓ ઠીકરી કાંડરો અંગુઠા અને આંગળીમાં મુકીને ફેંકે છે તો હજરતે (સલ) તેની મના કરી કે એ કાયદા ચીજ છે. એટલુંજ નહીં પણ એથી દાંત અને આંખને નુકસાન છે.

૪૬૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત આ છે કે કોઈ નખીએ જ્યાં સુધી-જનતમાં પોતાની જગ્યાને જોઈ નથી ને તે પછી તેને મરવા જીવવામાં અપત્યાર અપાયો નથી, ત્યાં સુધી તે મર્યો નથી.

કાયદો. હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) આ હદીસને પોતાની તંદુરસ્તીમાં ફરમાવતા હતા. જ્યારે હજરત [સલ] ખીમાર થયા, અને ઇનતેકાલ કરીય થયો તો હજરત (સલ) બેહોશ થયા. અને હજરતે (સલ) તું માયું મારી જાંગ ઉપર હતું. ફરી જ્યારે હોશમાં આવ્યા તો ફરમાવ્યું કે **અલ્લાહુમ્મા બિર્ફીકિલ આલા** તો મને આ હદીસ યાદ આવી. અને જણાવ્યું કે હજરતે (સલ) મોતને સ્વીકાયું છે. ફરી હજરત [સલ] નો ઇનતેકાલ થયો. હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે મોતની નજદીક હજરત (સલ) ની આખેર વાત આજ હતી. “અલ્લાહુમ્મા બિર્ફીકિલ આલા” એટલે એ મારા અલ્લાહ હું ઉમદા શીરશતાઓનો સંગ ચાહું છું.

૪૬૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ ખીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત આ છે કે મારા થી પહેલાં જે નખી થયા છે તેઓ ઉપર હકક હતું કે તેઓ જે નેકીના કામો જાણતા હોય તે પોતાની ઉમ્મતને શીખવે. અને જે શુરાઈને જાણતા હોય તેથી તેઓને ડરાવે. અને ખચીત આ તમારી ઉમ્મતમાં તેનું આરામ શરૂમાં છે અને પાછલી ઉમ્મતમાં બલા તથા તમો નાપસંદ કરો છો તેવા કામો થશે. ફરી શીતનો આવવાનો તો એક ખીજને હલકો કરી આપશે. (એટલે પાછલા ફિસાદની સામે આગલો હલકો લાગશે)

અને ખીજે શીતનો આવશે તો ઇમાનદાર કેહેશે કે આમાં મારી હલાકી છે ફરી તે ખુલી જશે. અને ત્રીજે શીતનો આવશે તો ઇમાનવાળો કેહેશે કે આ મારી મોત છે આ મારી મોત છે. તો જે કોઈ પોતાને અમિથી દુર રાખવા તથા જનતમાં દાખલ થવા ચાહે તો તેની મોત એવી હાલતમાં આવવી જોઈએ કે તે અદ્દાહુપર તથા કેયામત પર ઇમાન રાખતો હોય. (એટલે ઇમાન દાર મરે) અને તેને જોઈએ કે જેવી રીતે તે ચાહે છે કે લોકો તેની સાથે મલે તેવી રીતે તે લોકોથી મલે (એટલે જે નીજ પોતાને માટે ચાહે છે તેવીજ રીતે ખીજને માટે પણ ચાહે). અને જે કોઈ એક ઇમામથી બેઅત કરે અને તેને હાથે કરારની તાલી મારે અને દિલથી ખાલેસ અહદ કરે તો તેને જોઈએ કે તે તેની તાબેદારીમાં રહે, જે તેને તાકત હોય તો ફરી જે કોઈ ખીજે શખ્સ આવી આગળાથી ઝગડો કરે તો તમો ખીજની ગરદન મારો.

કાયદો. હજરતની પોતાની ઉમ્મત ઉપર ઘણી મહેરબાની હતી માટે ઉમ્મતમાં જે શીતના તથા ફિસાદ થવાના હતા તેની ખચર આપી ને તેના ઇલાજ બતાવ્યા. અને પહેલા ઇમામની તાબેદારીની તાકીદ કરી. અને બાગીઓને કતલ કરવાનું ફરમાવ્યું.

૪૬૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે કોઈ મારી વાત પૂરી થતાં સુધી પોતાનું કપડું ખીજાની રાખશે ફરી તે કપડાને પોતાની તરફ સંભારી લેશે તો તે જરૂર મારા કહેલાને યાદ રાખશે” એટલે મારી હદીસ કદી તે ભુલશે નહીં.

કાયદો. અબુ હોરેરા [રદી] ને હજરત (સલ) ની હજરો હદીસ યાદ હતી લોકોને તે તાજુબ આવ્યું ત્યારે તેવજે લોકોને એનું કારણ ખ્યાન કયું, કે ખોદા સારી રીતે જાણે છે કે હું મોહતાજ આદમી હતો. હજરત [સલ] ની ખીજમત કરતો હતો દરેક વખત હજરત [સલ] પાસે હાજર રહેતો હતો. મને મારા પેટ વગર ખીજ કંઈની શીકર નહોતી. ખીજ મોહાજેરીન સહાબા ખજરમાં વેચ ખરીદમાં લાગેલાં હતા. અને અન

સારી સહાયા પોતાની ખેતીમાં ગુંથાયલા હતા. તો હજરતે [સલ] એક દિવસે ફરમાવ્યું કે જે કોઈ પોતાનું કપડું જ્યાં સુધી હું ખ્યાન કરું ત્યાં સુધી પાથરી રાખશે તો તે મારાથી સાંભળેલી હદીસ કદી ભૂલશે નહીં. તો મેં મારું કપડું ખીજાવ્યું. ફરી જ્યારે હજરત [સલ] કહી રહ્યા તો મેં મારું કપડું મારા બદનને લગાડ્યું. તે દિવસથી હજરત [સલ] ની કોઈ હદીસને મેં ભૂલી નથી. *

૪૬૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત તો આ છે કે કેયામતને દિવસે એક મોટા તાળે પુરૂષ (ખોદાની નજદીક) આવશે અને જુઓ તો ખોદાની નજદીક મચ્છર ના પર બરાબર પણ વજન (મરતખો) રાખતો ન હશે. [એવો દાખલો] કુર્આનમાં પઢો “હમે તેઓને માટે કેયામતને દિવસે તરાજવું ઉભું કરીશું નહીં,” +

ફાયદો. એટલે તેઓના નેક કામ કંઈ નથી કે તરાજવાથી તોલવાં પડે. આથી જણાવું કે દુન્યાની મોટાઈ કે વડપણ વગર ઇમાને તથા વગર નેક કામે ખોદાની નજદીક કોઈ ચીજ નથી.

૪૬૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત તો આ છે કે તેના ઉપર રડાય છે અને તેને કબરમાં અજળ થાય છે” આ એક ચહુદી સ્ત્રી માટે હજરતે (સલ) કહ્યું.

ફાયદો. એક ચહુદી ઓરત મરી ગઈ હતી તેનાં સગાં રડતાં હતાં. હજરત (સલ) ત્યાંથી નીકળ્યા ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી.

૪૬૬ મુસલિમમાં વાએલ ખીન હુજર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત આ છે કે તે શરાય દવા નથી.

પણ તે ખીમારી છે.

ફાયદો. મસાખીલમાં રિવાયત છે કે એક શખ્સે હજરત (સલ) ને શરાયનો હાલ પુછ્યો હજરતે (સલ) તેને મના કર્યો. ફરી તેને કહ્યું કે હું તો શરાયને દવા માટે ખનાવું છું. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે શરાય દવા નથી પણ એ તો રોગ છે. કેમકે એ આદમી ની અકલને ખોદને જનાવર બનાવે છે. આ હદીસથી જણાય છે કે શરાયને દવાની રૂયે પણ ખીવો દુરસ્ત નથી.

૪૬૭ મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે મને હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત આ છે કે તારી અહલ (એટલે ખાવીન્દ) આગળ તારી હલકાઈ કે બે કદરી નથી જો તું ચાહે તો સાત દિવસ તારી પાસે રહીશ તો ખીજ મારી ખીખીઓ પાસે પણ સાત દિવસ રહીશ.

ફાયદો. હજરતે ઉમ્મે સલમા (રદી) થી નિકાહ કર્યા અને એક રાત તેમની પાસે રહ્યા. સવારના ઉમ્મે સલમા (રદી). એ કહ્યું કે હું આગળા ખાવીન્દના ઘરમાં ઘણી માનીતી હતી. તે ખાવીન્દ નિકાહ પછી મારી સાથે સાત દિવસ બરાબર રહ્યા હતા. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી હતી. એટલે તારી મારી નજદીક પણ કાંઈ બેકદરી નથી. પણ ખોદાનો હુકમ આવી રીતે છે કે જો હું તારી પાસે સાત દિવસ રહીશ તો ખીજ ખીખીઓ પાસે પણ રહીશ. એટલે જેની ઘણી ખીખીઓ હોય તે સર્વની વારી બરાબર રાખે નહીં તો યુનેહગાર થશે. *

૪૬૮ મુસલિમમાં અગ્દ મોજની (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત આ છે કે શારા દિલ ઉપર બારીક

* આ હજરત (સલ) નો મોઅજ્જે છે. શા. મો.

+ બદનની મોટાઈ શેખદાર થવું કે માનીતા મરતખા વાળું થવું વગર ઇમાને અને નેક કામ કરે કંઈ કામ આવતું નથી. પણ જો ઇમાન તથા સારાં કર્મોની સાથે મોટા બદનવાળો તથા શેખદાર હોય તો તે ખોદાની નેઅમત છે. તાહુતની સરદારીના ખ્યા ન કરતાં તેમના બદનના મોટા થવાને અક્ષાહે નેઅમત જાહેર કરી છે. નાંચો સુરા. બકર ૨૪૭. શા. મો.

* હનફી મજહબમાં નવી અને પૂરાની બાકરા અને સૈયેબા દરેકનું સરખું હક્ક છે. જેટલી રાત એકને ત્યાં કહાડે તેટલી બીજને ત્યાં કહાડે. તિરમે જ, અબુદાલિદ, નસાઈ. અને ઇબને માલમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે જો કોઈ પુરૂષની પાસે બે સ્ત્રી હોય અને તેમાં અદલ નહીં કરશે તો તે કેયામતને દિવસે એવી દાબતમાં આવશે કે તેની એક એક બાજુ પરેલી હશે. શા. મો.

પડેા થાયછે. અને ખચીત હું દરરોજ સો વાર અલ્લાહથી મગફરત માંગુ છું * (ઇસ્તીગદાર કરું છું.)

કાયદો. કેટલાક આલેમોએ આવી રીતે કહ્યું છે કે દરેક વખત ખોદાની હોજુરી હજરત (સલ) ની શાન હતી. પણ ઉમ્મતના સમજવવા શિખવવામાં તે હાલમાં ફેર પડતો હતો. માટે હજરત (સલ) સો વાર ઇસ્તીગદાર કરતા હતા. આ હદીસથી જણાયું કે જ્યારે હજરત (સલ)ને સો વાર ઇસ્તીગદાર કરવાની જરૂર પડી તો ખીજાઓને ફરી તે અગર જો વલી કામેલ હોય ઇસ્તીગદાર કરવાની તથા પોતાની ગફલત ઉપર રડવાની વધારે જરૂર છે.

૪૬૯ બોખારીમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વાત આ છે કે તમારા ઉપર હાકેમો નીમાશે ફરી તેઓના કેટલાક કામેને તમે સારાં

જાણુશો અને કેટલાંકને યુરું જાણુશો (એટલે કેટલાંક કામ શરીઅતને માફક કરશે અને કેટલાંક શરીઅત વિરુદ્ધ) તો જે કોઇ દિલથી યુરું જાણુશે તે તો ખચ્યો અને જેણે તેની યુરાઇ ખુલ્લી રીતે બયાન કરી તે સલામત રહ્યા પણ જે રાજ થયો અને તાબે થયો તે યુનેહગાર થયો.

કાયદો. પૂરો કિસ્સો આવી રીતે છે કે લોકોએ કહ્યું કે ઓ હજરત (સલ) અમો જાલેમ હાકેમને મારી નાંખીએ અથવા ન મારીએ. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી તેઓ નમાજ પઢ્યા કરે ત્યાં સુધી મારવું નહીં. એટલે શરીઅત વિરુદ્ધ કામમાં હાકેમની તાબેદારી કરવી હરામ છે. અને જ્યાંસુધી તેનાથી ખુલ્લું કુફર ન થાય ત્યાંસુધી તેનાથી લડવું પણ દુરસ્ત નથી આ હદીસ હજરત (સલ) નો મોજેજો છે, કે જેવી રીતે ફરમાવ્યું તેવાજ ઘણાં જાલેમ બાદશાહ થયા. જેમકે યજુદ, અને મરવાનની ઘણી ઓલાદ.

—❦❦ ફસલ ઇન્નહુમ. ❦❦—

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે ઇન્નહુમ છે.

૪૭૦ મુસલિમમાં ઉમર ફારક (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તે નવા મુસલમાનોએ મને આ વાતમાં અખત્યાર આપ્યો છે કે તેઓ મારાથી યુરી રીતે વળગીને સવાલ કરે અથવા મને બખીલ પ્રગટ કરે. પણ હું બખીલતો નથી ” આ હદીસ હજરતે (સલ) ત્યારે બયાન કરી કે કેટલોક માલ નવા મુસલમાનોમાં વહેંચ્યો તો હજરત ઉમરે (રદી) કહ્યું

કે ઓ રસુલુલ્લાહ એઓ સિવાય માલના મોહ તાજ ખીજા ઇમાનવાલાઓ હતા.

કાયદો. હજરતના જવાબનો સાર આ છે કે જે નવા મુસલમાનોને માલ નહીં મળશે તો મને બખીલ પ્રગટ કરશે. માટે મેં એઓને આપ્યો, અને મોહતાજોને આપ્યો નથી. આ હદીસથી જણાયું કે ઊઝડ જાહેલને પોતાની આખર બચાવવા આપવું દુરસ્ત છે.

❦❦ ફસલ ઇન્નહા. ❦❦

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે ઇન્નહા છે.

૪૭૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તે આએશા (રદી) અયુબકર (રદી)ની

દીકરી છે” હજરત જૈનબ ખીનતે જહશ (રદી) ની વાતચીત વેળા હજરત આએશા (રદી) ની મદદમાં હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી.

* આ પડેા પડવાની બાબતમાં આલેમો મતફેર છે. કેટલાકોએ કહ્યું કે આ હાલત અલ્લાહના ડર અને તેની અજમતને ધીધે હતી. જે કે શીરશ-તા અને પેગમ્બરો અલ્લાહના અન્નબથી અમનમાં છે તો પણ તેની જલાલીયત અને મોટાઇનો ડર હતો. અને ઇસ્તીગદાર કરવું તે પોતાનું મોહતાજ

થવું બંદા થવું જહેર કરવા માટે છે. કેટલાકોએ કહ્યું છે કે હજરત (સલ) હમેશા અક્ષાહની યાદમાં રહેતા હતા. અને આપનું દિલ અક્ષાહ સાથે લાગેલું રહેતું. ફરી જે કોઈ કામમાં લાગવાથી એમાં ગફલત થતી તો તેને યુનોહ ગણીને અક્ષાહની માફી માંગતા અને ઇસ્તીગદાર કરતા. યા. મો.

ફાયદો. બોખારીમાં રિવાયત છે કે હજરત આએશા [રદી] ની વારીને દીવસે હજરત (સલ) ની ખુશીને માટે સહાયા હદયો મોકલતા હતાં. હજરતની બીખીઓએ હજરત ઉમ્મે સલમા (રદી) ને કહ્યું કે તમે રસુલુ-લ્લાહને કહો કે તેવણ સહાયાને કહો કે હજરત (સલ) કોઈ પણ બીખીની પાસે હોય ત્યાં લોકો હદયો મોકલ્યા કરે, આએશાની કંઈ ખોસુસીયત છે? ઉમ્મે સલમાએ હજરત (સલ) ને તે કહ્યું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મને આએશાની બાબતમાં દુઃખ નો આપ આએશા વગર કોઈ બીખી પાસે મને વહી થતી નથી. ઉમ્મે સલમા (રદી) એ કહ્યું કે મેં આપના આનુરદ્ધ થવાથી તોળા કરી. ફરી હજરત (સલ) ની બીખીઓએ હજરત ફાતેમા (રદી) ને હજરત (સલ) ની પાસે મોકલ્યાં. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઓ દીકરી! શું જેને હું ચાહું છું તેને તું ચાહતી નથી? હજરત ફાતેમાએ કહ્યું કે જેને આપ ચાહો છો તેને જરૂર ચાહીશ. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું આએશા [રદી] થી મોહખત રાખ. ફરી હજરત ફાતેમા (રદી) પાછા ગયાં. ફરી બીખીઓએ હજરત જૈનબ [રદી] ને મોકલ્યાં કે જેવણ હજરત (સલ) ની ફાઈની છોકરી હતાં. અને બીખી પણ હતાં. તો હજરત જૈનબે (રદી) હજરત [સલ] પાસે આવી ઘણી સખત વાતો કરી, અને કહ્યું કે ઓ રસુલુ-લ્લાહ આપની બીખીઓ આએશા (રદી) ની બાબતમાં અદલ ધનસાફ ચાહે છે. હજરત આએશા (રદી) એ હજુ કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં ને હજરત (સલ)ની તરફ જોતાં હતાં. શાયદ તેવણ કંઈ જવાબ આપે. જ્યારે હજરત આએશા [રદી] એ જોયું કે હજરત (સલ) ચુપ છે. તો તેવણ હજરત જૈનબ (રદી) ને જવાબ આપવા શરૂ કર્યો, અને જવાબમાં હજરત જૈનબ (રદી) ને બંધ કર્યાં. ત્યારે હજરતે [સલ] આ હદીસ ફરમાવી એટલે આએશા [રદી] અબુખકર [રદી] ની છોકરી છે. જેવી તેવી નથી જે દખી જાય, અને જવાબ આપે નહીં. એટલે જેવો એનો બાપ દાના સારો બોલનાર છે તેવીજ એ પણ દાના તથા સારી બોલકણી છે. આ હદીસથી જણાયું કે સર્વ બીખીઓથી હજરત આએશા (રદી) ને હજરત (સલ) ઘણું

ચાહતા હતા. તો જેણે હજરત આએશા (રદી) ને ખુશ કર્યું અને તેમનાથી અદાવત રાખી તેણે બેશકક હજરત (સલ) ને રંજા કર્યાં.

જીર બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ-લ્લાહ ખીન મસઉદ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) (અનસારી સહાબીઓને) ફરમાવ્યું કે ખચીત મારા પછી તમારા પર બીજાઓની ચઢતી થશે. અને જે કામ તમને ખુરાં લાગે છે તે થશે. સહાબીઓએ કહ્યું કે ઓ રસુલુ-લ્લાહ તો તમે અમને શું હુકમ કરો છો? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે હકક તમારા ઉપર છે તેને અદા કરતા રહેવું અને તમારું હકક અલ્લાહથી માંગ્યા કરવું.

ફાયદો. એટલે જે હકક તમારા પર જુલમ કરે તથા બૈતુલ માલમાંથી તમારું હકક ન આપે તોએ તેની તાબેદારી છોડવી નહીં સખરનો સવાબ અલ્લાહ તમને આપશે. એલમાએ કહ્યું છે કે સલતનતે મરવાનીયામાં એવો જુલમ થયો હતો.

જીર બોખારી તથા મુસલિમમાં જૈદ ખીન સાબેત (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત મદીના પાક જગ્યા છે. અને ખચીત જેવી રીતે અગ્નિ ચાંદીના મેલને દુર કરે છે તેવી રીતે મદીના મેલ કપટવાળાને દુર કરે છે.*

ફાયદો. એક સખસ મદીનામાં હજરત (સલ) પાસે આવ્યો અને મુસલમાન થયો. ફરી માદો પડ્યો ત્યારે હજરત (સલ) ને કહેવા લાગ્યો કે મારી બૈઅત તોડી નાંખો. હજરતે (સલ) માન્યું

* કેટલાકોએ કહ્યું છે કે મદીનાની આ સિકત માત્ર હજરત (સલ) ના વખતમાં હતી. કેટલાકો કહે છે કે એ ગુલુ મદીનામાં હમેશ છે. પણ ખરી વાત આ છે કે મદીનાનો આ ગુલુ જૂદા જૂદા વખતમાં જાહેર થાય છે. જે એ ગુલુ તેનો હમેશ હતો તો કોઈ મુનાફિક ત્યાં રહેવા પામતો નહીં પણ કેટલાક મોનાફિકોએ પોતાની ઉમર ત્યાં પૂરી કરી છે. હજરત મોજદદે અલફેસાની (રહ) પોતાની મકતુબાતમાં જાહેર છે કે ઈમામ મહદી મદીનના આલેમોને કતલ કરશે. શરહ મશારેકમાં છે કે દજ્જલના બયાનમાં નખી સાહેબ (સલ) થી સિદ્ધ થયું છે કે તે દજ્જલ મદીનામાં આવવા ચાહશે ત્યારે મદીના ત્રણ વાર હલશે ફરી દરેક કાફર અને મોનાફિકને અલ્લાહ ત્યાંથી કાઢશે. ગા. મો.

નહીં; ફરી તેણે કહ્યું, ફરી પણ ન માન્યું. આ ખર તે મદીનામાંથી ચોલ્યો ગયો ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી.

૪૭૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઉમ્મે અતીયા કે જેઓનું નામ નોસૈયા છે તેણીથી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે અચીત તે (અકરી) પોતાની જગ્યાએ પોહોંચી છે.” રસુલુલ્લાહે એક અકરી સદકાની નોસૈયા (રદી) તરફ મોકલી ફરી તેણીએ તેનું કેટલુંક માંસ હજરત આએશા [રદી] તરફ મોકલ્યું. ફરી રસુલુલ્લાહે (સલ) હજરત આએશા (રદી) પાસે આવ્યા ને કહ્યું કે શું તારી પાસે કંઈ છે? આએશા (રદી) એ કહ્યું કે આપે જે અકરી નોસૈયા તરફ મોકલેલી તેમાંનું માંસ નોસૈયાએ (રદી) મોકલ્યું તે સિવાય બીજું કંઈ નથી ત્યારે આ હદીસ હજરતે (સલ) ફરમાવી.

ફાયદો. એટલે જકાતનો માલ જે કે હજરત (સલ) ઉપર હરામ હતો પણ મોહતાન્નેને જ્યારે પોહોંચ્યો અને ફરી તેણે તેમાંથી હજરત (સલ) ને ઘેર કંઈ મોકલ્યો તો તેનું ખાવું પીવું દુરસ્ત થયું. આથી જણાવું કે જ્યારે મિલકીયત અદલાય તો તેનો હુકમ અદલાય છે x

૪૭૫ બોખારીમાં આએશા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અચીત તે ખદીજા આવી એવી હતી (એટલે તેમાં ઘણી ખુબીઓ હતી) અને મારી એલાદ તેનાથીજ થઈ.

ફાયદો. હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે મને કોઈ બીજી ઉપર રસ્ક (ખાર) આવતે નહીં કારણ કે હજરત [સલ] સર્વ બીજીઓથી મનેજ વધારે ચાહતા હતા. પણ હજરત ખદીજા

x આ વિષ એક ખુલ્લો વાક્ય પણ હજરત (સલ) નો કહેલો છે હજરત આએશા (રદી) ની લોંડી બરીરા (રદી) ને સદકાની અકરી મળી હતી તેનું માંસ ખાતાં હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું છે કે “તે તારે માટે સદકો છે પણ અમારે માટે (તારા તરફથી) ભેટ છે” આથી જણાવું કે કોઈ કોઈને જકાત આપે અને ફરી તે જકાત લેનાર મરી જાય અને જકાત આપનાર વારસ થાય તો તે માલ તેને લેવો દુરસ્ત છે. શા. મો.

(રદી) ઉપર મને જરૂર રસ્ક આવતો હતો. કારણ કે હજરત (સલ) તેણીને ઘણી યાદ કરતા હતા. એને જુઓ તો મેં તેને જેઈ નહોતી એક દિવસ મેં હજરતને કહ્યું કે આપ ખદીજાને ઘણી યાદ કરો છો શાયદ તેણીના જેવી દુન્યામાં કોઈ એવરત નથી. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. હજરત ખદીજા (રદી) ઘણાં માલદાર હતાં જ્યારે તેમના નિકાહ હજરત (સલ) થી થયા તો પોતાનો સર્વ માલ હજરત (સલ) પર કુરબાન કર્યો. અને એવરતોમાં સર્વથી પહેલા તેવજુજ ધમાન લાવેલાં. હજરત તેમનાથી ઘણાં રાજ રહ્યા હજરત (સલ) ની સર્વ એલાદ એવજુથીજ થઈ. એટલે હજરત કાસમ, હજરત તૈયબ, હજરત તાહેર. આ ત્રણે છોકરા બાળ પણમાંજ મરી ગયલા. અને ચાર છોકરીઓ હજરત રોઝ્યા, હજરત જૈનબ, હજરત ઉમ્મે કુલસુમ, હજરત ફતેમા (રદી) જીવતી રહેલી. હજરત ફતેમા સિવાય કોઈની એલાદ રહી નથી. પણ માત્ર હજરત ધબરાહીમ હજરતની લોંડી માર્યા કિપટીયાથી જન્મેલા. હજરત (સલ) ની હદીસનો સાર આ છે કે મને બે કારણથી ખદીજાની મોહબ્બત છે. એકતો આ કે તેમાં ખુબીઓ ઘણી હતી. બીજી આ કે મારી નસલ કેયામત સુધી તેનાથી આજી રહેશે.

૪૭૬ મુસલિમમાં અલી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અચીત તે હમજની છોકરી મારા દૂધ ભાઈની છોકરી છે.

ફાયદો. હજરત અમીર હમજ હજરત [સલ] ના કાકા હતા. પણ હમજ અને હજરતે [સલ] એક એવરતનું દૂધ પીધેલું તો ભાઈ થયા, અને તેમની છોકરી હજરત (સલ) ની ભત્રીજી થઈ. અલી મુરતજા (રદી) થી રિવાયત છે કે મેં હજરત [સલ] ને કહ્યું કે આપ કોરેશની એવરતોથી ઘણું કરીને નિકાહ કરો છો. અમારા ખાનદાનથી કેમ કરતા નથી? હજરતે ફરમાવ્યું કે તમારા ખાનદાનમાં કોઈ છે? મેં કહ્યું કે હમજ [રદી] ની છોકરી મોહુદ છે ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી.

* ૪૭૭ મુસલિમમાં અબુ જર (રદી) થી

હાથી મુસલમાનોને કુવત થશે અને કાફરોને નુકસાની) એ અલ્લાહ મારા સહાબીઓની હીજરતને જરી રાખ અને તેઓની એડીઓને બલ-પાછા નો ફેરવ. પણ સઅદ ખીન ખોલા ઘણા મોહતાજ છે. (એટલે તે હીજરત કરવા છતાં પાછો મક્કામાં આવીને મરી ગયો)". આ હદીસ હજરતે સઅદ ખીન અખી વકકાસ (રદી) ને કહી હતી જ્યારે હજરતે (સલ) તેમની ખીમાર પુરસ્તી કરી ત્યારે.

ફાયદો. સહી યુખારીમાં સઅદ ખીન અખી વકકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજજ-તુલ વિદાઅમાં ખીમાર થયો, હજરત (સલ) મને જેવા માટે પધાર્યા. મેં કહ્યું કે હું ઘણો ખીમાર છું જીવવાની આશા નથી. અને હું માલદાર છું અને મારી એક છોકરી છે તે વગર મારું કોઈ વારસ નથી જે હુકમ હોય તો એક લાગ છોકરીને આપું અને બે લાગ ખેરાત કરું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નહીં. ફરી મેં કહ્યું કે અર્ધો માલ ખેરાત કરું? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નહીં ફરી મેં કહ્યું કે ત્રીજો લાગ ખેરાત કરું? હજરતે ફરમાવ્યું કે હા, ત્રીજો લાગ ખેરાત માટે ઘણો છે. * ફરી હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. આથી જણાયું કે વારસોનો હક ફકીરો કરતાં પ્રથમ છે. અને માલથી વધુ વસીયત કરવી દુરસ્ત નથી. અને ખાચડી અચ્ચાને ખાણું કપડાં આપવામાં પણ સવાબ થાય છે, તેને ખોદાને હુકમ જાણીને આપે તો, અને સઅદને મક્કામાં રહેવાનો એટલા માટે રંજ હતો કે મોહાજરોએ ખોદાને માટે મક્કામાં રહેવું છોડ્યું હતું તો તેમાં રહેવું નાપસંદ જાણતા હતા. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે હજરતે લીધે રહેવું થાય તો ઈબ્નાફતના સવાબમાં

* જેમ વસીયત ત્રીજા માલથી વધુ દુરસ્ત નથી તેમ મરવાની ખીમારીમાં પણ ત્રીજા માલથી વધુ કોઈને આપવાનો અખત્યાર નથી. વારસોનો હક લાગુ થાય છે. પણ તંદુરસ્તીમાં વારસોનો હક લાગુ નથી માટે તમામ માલની ખેરાત કરવાનો કે કોઈને આપવાનો અખત્યાર ધરાવે છે. લોકોમાં જે મશાહુર છે કે ત્રીજા ભાગથી વધુ કોઈને આપવું દુરસ્ત નથી અ ખોટી વાત છે. એ કાયદો માત્ર મોતની ખીમારીનો તથા વસીયતનો છે. તંદુરસ્તી તથા ખીમારી બંને હાલતને કોઈએ સરખી ગણી નથી. શા. મો.

નુકસાન નથી. ફરી તેમની જીંદગીનો મશારો ફરમાવ્યો. તો તેવીજ રીતે હજરત સઅદ એટલું જીવ્યા કે હજરત ઓમર ફારૂક (રદી) ની ખીલા-ફતમાં ધરણને ફતેહ ક્યું ફરી ખીજા મોહાજરો માટે દોઆ કરી કે ઇમાન અને હીજરત પર સાબિત રહે. તે બધી સઅદ ખીન ખોલા પર અફસોસ કર્યો જેવણ હજજતુલ વેદાઅમાં મરી ગયા હતા.

૪૮૦ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુદુલાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તું અહલે કેતાબની એક કોમ (એટલે યહુદ તથા નસારા) પાસ જશે. તો જ્યારે તું તેઓની પાસે આવે તો તેઓને આ તરફ તેડ. તેઓ શાક્ષી આપે કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ પૂજ્ય નથી અને મોહમ્મદ અલ્લાહના રસુલ છે. ફરી જે તેઓ એમાં તારી તાબેદારી કરે તો તેઓને ખખર કર કે અલ્લાહે તેઓ પર રાત દિવસમાં પાંચ નમાઝો ફરજ કરી છે ફરી જે તેઓ એમાં તારું કહેવું માને તો તેઓને ખખર કર કે અલ્લાહે તેઓ પર જકાત ફરજ કરી છે. તું તેઓના માલદાર પાસેથી લે અને તેઓના ફકીરોને પાછી ફેરવે * ફરી જે તેઓ એમાં તારી ફરમાં બરદારી કરે તો તેઓના ઉમદા માલથી બચતો રહે. (એટલે જકાતમાં ચૂંટી ચૂટીને સારા જનવરો લેવા નહીં.) અને મજલુમ ની બદ દોઆથી ડરતો રહેજો કારણ કે મજલુમ ની બદ દોઆમાં અને ખોદામાં કંઈ આડ નથી (એટલે મજલુમની દોઆ જલદી કબુલ થાય છે કોઈ પર જુલમ કરવો નહીં.)

શેએર.

“જે તરસ અજ આહે મજલુમાં કે દર વકતે દોઆ કરદન”

“એજનખત અજ દરે હકક અહરે ઇસ્તીકયાલમી આયદ” x

* આથી ફેકહાઓએ કહ્યું છે કે એક ગામની જકાત ખીજે ગામ મોકલવી મકરૂહ છે ફરી તે ગામ મક્કા મદીના હોય કે ખીજું કોઈ હોય. પણ જે ખીજા ગામમાં જકાત આપનારના સગાં હોય અથવા તેના ગામથી ઘણા મોહતાજ ત્યાં હોય તો મકરૂહ નથી. શા. મો.

x અર્થ—જુલમ ખમનાશઓની હાથથી ડર કારણ કે બદ દોઆ કરતી વેળા અક્લાહના દરબારથી કબુલીયત તેને લેવા માટે આગળ આવે છે, શા. મો.

૪૮૧ મુસલિમમાં સલમાં ખીન અકવચ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) મને ફરમાવ્યું કે ખચીત તું તો તેવો છે જેવું આગલા વખતમાં કોઈએ કહ્યું “ઓ અલ્લાહ તું મને એવો દોસ્ત આપ જે મારા જીવથી મને પ્યારો હોય” *

ફાયદો. હજરતે કોઈ લગાઇમાં સલમા ખીન અકવચ [રદી]ને ઢાલ આપી. અને સલમાએ પોતાના ખીજા કોઈ દોસ્તને આપી. હજરતે પૂછ્યું કે તારી ઢાલ ક્યાં છે? સલમાએ કહ્યું કે મેં મારા દોસ્તને આપી, ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે પોતાના જીવ કરતાં દોસ્તને આગળ સમજવો સારી વાત છે.

૪૮૨ મુસલિમમાં અમર ખીન અપસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત આજને દિવસે તું મારી સાથે રહી શકતો નથી. શું તું મારા હાલને તથા લોકોના હાલને જોતો નથી (એટલે કુફરનો ગલબો છે, અને ઇસ્લામ દબેલું છે.) પણ તું પોતાના લોકોમાં પાછો જા. જ્યારે તું મારો હાલ સાંભળે કે હું ગાલેબ થયો છું તો તું મારી પાસે આવજે” આ હદીસ હજરતે [સલ] અમરને કહી હતી. જ્યારે તેણે કહ્યું કે હું તમારી સાથે રહીશ તમારી તાબેદારી કરીશ ત્યારે.

ફાયદો. પૂરો કિસ્સો જુખારી તથા મુસલિમમાં અમર ખીન અપસા (રદી) થી આવી રીતે રિવાયત થયો છે કે હું કુફરના વખતમાં પણ કાફરોને શુભરાહ તથા ખુત પરત્તીને ખુશ જાણતો હતો. ફરી મેં સાંભળ્યું કે એક શખ્સ

* સાહબાએ કેરામમાં ઈસારની સિક્ત ઘણી વ બેઢી હતી. એટલે એક ચીજની પોતાને ગરજ હોવા છતાં ખીજને આપવું સાદું જાણતા હતા શરહ શિર અતુલ ઈસલામમાં છે કે એક સાહીબીને કોઈએ બકરીની મુંડી ભેટ આપી તેણે કહ્યું કે મારા કરતાં ફલાણો હાજત વાળો વધારે છે ફરી તેની પાસે ગઈ તેણે ખીજ જગ્યા મોકલી તે એટલાં સુધી કે સાત ઘેર ફરીને પાછી પહેલાને ત્યાં આવી ગા. મો.

મકકામાં જેખની ખખરો આપે છે. હું તે શોખમાં મકકે ગયો. હું જોઈં છું કે કાફરોના ગલબાથી હજરત (સલ) પોતાના મકાનથી નીકળી શકતા નથી. હું હજરત (સલ) ની પાસે ગયો ને પૂછ્યું કે આપ કાણુ છો? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે હું પેગમ્બર છું, મેં પૂછ્યું કે પેગમ્બર કોને કહે છે? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદાએ પોતાના ખદાએને મારી જગ્યાની કેણુ મોકલી છે. મેં પૂછ્યું કે તે કેણુ શું છે? હજરતે ફરમાવ્યું કે પોતાના સગાઓથી સુલુક કરવો, ખુતોને તોડવા, માત્ર ખોદાને માલેક જાણવો, અને ખીજા કોઈને તેનો શરીક નહીં જાણવો. ફરી મેં કહ્યું કે હજરત (સલ) નો સાથ કાણુ કેાણુ આપ્યો છે? હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે એક મીયાં તથા એક ગુલામે એટલે સિદ્દિકે અકબર તથા ખીલાલે.) ફરી મેં કહ્યું કે હું પણ હજરત (સલ)નો સાથ આપું છું. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. ફરી હું રખસત લખને મારે ઘેર ગયો. જ્યારે હજરત (સલ) મદીનામાં પધાર્યા ત્યારે હું તેમની સેવામાં હાજર થયો.

૪૮૩ ખોખારીમાં અખદુદલાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત તું તેને મગફરીની રૂએ ફરતો નથી” આ હદીસ હજરતે (સલ) અબુ બકર (રદી) ને કહી હતી. એટલે તારી લુંગી જમીન પર લટકી જવી મગફરીથી નથી.

ફાયદો. હજરતે (સલ) એક વાર ફરમાવ્યું કે જેની લુંગી ઘુંટીની નીચે લટકે તો તે દોખખમાં છે. સિદ્દિકે અકબર [રદી] ડ્યા. અરજ કરી કે ઓ રસુલુલ્લાહ મારી લુંગી વગર અખ ત્યારે એક તરફ લટકી જાય છે હું શું કરું? ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. આથી જાણાયું કે લુંગી તથા ઇજરને ઘુંટીની નીચે લટકાવવી જરૂર અને જનત માટે હોય તો સખત હરામ છે. અને નહીં તો સખત મકરૂહ છે. પણ જો અવિચારે વગર અખત્યારે લટકી પડે તો માફ છે.

❧❧ ફસલ ઇન્નકુમ. ❧❧

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે ઇન્નકુમ છે.

* ૪૮૪ ખોખારી તથા મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે મારી પાસે ઝગડો ફેસલો કરાવવા લાવો છો અને કદાપી તમારામાંનો કોઈ પોતાની દલીલ પ્યાન કરવામાં ખીજથી હુશયાર ચાલાક હોય છે ફરી હું જેવી રીતે તેનાથી સાંભળું છું તે પ્રમણે ફેસલો આપું છું. તો જે શખ્સને માટે તેના ભાઈના હક્કમાંથી કાપીને કંઈ આપું તો તે તેને લ્યે નહીં. કારણ કે હું તેને માટે અગ્નિનો તુકડો કાપીને આપું છું *

ફાયદો. એટલે કાજી તથા હાકેમ જાહેર ઉપર હુકમ કરે છે તો જે કોઈ સારી તકરીર બયાન કરી ધોકા દઈ હાકેમનો હુકમ લ્યે અને પારકાનું હક્ક છીણવે તો તે માલ તેના હક્કમાં ખોદાની નજદીક હરામ છે. અને તેનું અનજમ દોજખ છે. અગર જે જાહેરમાં દુસ્ત છે.

૪૮૫ મુસલિમમાં અશુ કતાદા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે ખપોર પછી સાંજ સુધી અને આખી રાત ચાલશો અને કાલે પાણી ઉપર ઇનશાઅ-

લાહ પોહોંચશો ” લેલતુત-તારીસ + થી એક દિવસ પેહેલાં હજરતે (સલ) આ ફરમાવ્યું હતું. *

ફાયદો. આ હદીસ હજરતે જગે ખેખર અથવા તથુકમાં ફરમાવી હતી. દીવસ ગરમીના હતા. પાણી ઓછું મળતું હતું. અને તે રાતમાં ચાલતા ચાલતા આખર રાત થઇ ગઇ હતી. ફજરની નમાજ ફેત થઇ હતી ફરી જમાઅત થી કળ પડી હતી.

૪૮૬. મુસલિમમાં મોઆજ ખીન જખલ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત જે ખોદાએ આહુયું છે તો કાલે તથુકના ચશમા (ઝરા) ઉપર પોહોંચશો અને દહાડો ચડ્યા વગર તમે ત્યાં પોહોંચશો નહીં. તો જે કોઈ તમારામાંનો ત્યાં આવે તો જ્યાં સુધી હું આવું નહીં ત્યાં સુધી તેના પાણીને કંઈ છેડે નહીં.

ફાયદો. મોઆજ ખીન જખલ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતની સાથે અમો જગે તથુકમાં ચાલ્યા. એક રાત્રે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું હતું તે વખતે અમો તે ચશમા ઉપર પોહોંચ્યા. લશકરમાંથી બે માણસોએ નીકળીને તે પાણીમાં હાથ લગાડ્યો. હજરતે (સલ) પૂછ્યું કે કોઈએ હાથ લગાડ્યો છે ? ફરી જણાવ્યું કે બે માણસ હતા. હજરત (સલ) તેઓથી નાખુશ થયા. પાણી ચશમાં ધણુંજ થોડું હતું. ફરી લોકોએ હાથોથી પાણી ભેગું કયું તો ગદા મુસીખતે એટલું ભેગું થયું કે હજરતે હાથ મોં તેથી ધોયાં ને તે પાણીને ચશમમાં નાખ્યું જેથી ચશમો સારી રીતે ઊભરાયો અને સર્વ માણસો તથા ઢોર છક થઇ ગયાં. આ હજરત (સલ) નો મોજેજે હતો. તે લશકરમાં ત્રીસ હ-

* શરહ મશારેકમાં છે કે જે કોઈ કહે કે આ હદીસથી જણાય જે કે હજરત (સલ) નો હુકમ કદી એક ખરાં મામલાને વિરૂદ્ધ પણ થતો. અને તે હુકમ તેવોજ રહેતો. અને જુઓ તો એસુલે ફિકહ વાળા એકે મતે છે કે હજરત [સલ] પોતાના હુકમ કરવામાં જે ભુલ થઈ હોય તોલ ભુલ ઉપર ચાલતા નહોતા. [એટલે વહીથી ચેતવણી થતી.] તો આ બે વાતનું મલતા પછું કેવી રીતે છે? તેનો જવાબ કે એસુલ વાળાઓની મતલબ આ છે કે જે હુકમ હજરતે પોતાના ઇજ્તેહાદથી કયો હોય અને તેમાં ખતા થઈ હોય તો તે ભુલ ઉપર આપ રહેતા નથી પણ અક્લાહ ખરી વાતનો ઈલાહામ કરે છે. પણ આ હદીસમાં તો સાક્ષી તથા કસમ ઉપર ફેસલો કરવાનો છે એમાં જે ખરા મામલાને વિરૂદ્ધ ફેસલો થાય તો તે ભુલ કે ખતા કહેવાય નહીં કારણ કે શાક્ષીઓનું ખરી વાત છુપાવવું અને વાદી પ્રતીવાદીમાંથી એકનું આજીજ થવું એ હાકેમની ભુલ કે ચુક નથી, શા. મો.

+ લેલતુત—તારીસ એટલે મુસાફરના પાછલી રાતે ઊતરવાની રાત. શા. મો.

* અક્લામા નવવી [રહ] કહે છે કે એ વખતે કોદને પાણીની ખબર નહોતી ન્યારે હજરતે [સલ] કહ્યું તો લોકો જલદી ચાલવા લાગ્યા. આ હજરતનો મોજેજે છે. શા. મો.

જાર આદમી હતા. અને એક રિવાતમાં છે કે સિન્તેર હજાર હતા.

૪૮૭ બુખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે હોકુમત ઉપર હિરસ (લાલચ) કરશો પણ ખચીત તે તમને કેયામતને દિવસે પશ્ચાતાપ થશે. [એટલે શા માટે અમે હાકેમ થયા કે આજે હિસાબ અને અનન્યમાં ગીરફતાર થયા.] તો દુધ પાનારી તો સારી છે અને દુધ છોડાવનારી ખુરી છે.

ફાયદો. એટલે હોકુમત શરૂ સારી લાગે છે કે માણસ એશ અને આરામમાં રહે છે. જેમકે સ્ત્રી જ્યાં સુધી દૂધ પાય છે તો બાળક ખુશ રહે છે અને હોકુમતનું અનન્યમ ખુરૂં છે તેના મટી જવાથી માણસ દુઃખ અને અફસોસમાં ગીરફતાર થાય છે. જેવી રીતે દૂધ છોડાવનારી સ્ત્રી બાળકને ખુરી લાગે છે.

૪૮૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં જરીર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે જેવી રીતે આ (ચંદ્ર) ને જુઓ છો તેવી રીતે તમે તમારા પરવરદિગારને જોશો તેના જોવામાં ભીડ કરશો નહીં. (એટલે હજુમ અને ભીડથી તેના દીદારમાં કંઈ આડ આવશે નહીં. જેવી રીતે ચંદ્રના જોવામાં ભીડ કંઈ હરકત કરતી નથી) તો જો તમે શક્તિ રાખતા હોવ કે સુર્ય નીકળવા પહેલાંની નમાઝમાં તથા સુર્ય ડુબવા પહેલાંની નમાઝમાં જુતાઈ ન જાઓ અને ગફલતમાં ન પડો તો તો પઢ્યા કરો. ફરી હજરતે (સલ) આ આયત પઢી “અને પાકી બ્યાન કર તારા રખ્યની હમ્દની સાથે સુર્યનાં નીકળવા પહેલાં તથા ડુબવા પહેલાં” *

ફાયદો. મસાબીહમાં જરીર ખીન અબ્દુલ્લાહ [રદી] થી રિવાયત છે કે અમે હજરત (સલ) પાસે બેઠેલા હતા. હજરતે ચઢેદમી રાતનો ચંદ્ર જોયો ફરી આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસ થી જાણાયું કે ખોદાનો દીદાર કેયામતને દિવસે ઇમાનદારને માટેજ થશે. અને સુનંત જમાઅતનો આજ મજહૂબ છે. શીઆ તથા મોઅતજેલા

* એટલે ફજર તથા અસરની નમાજ પઢે. શા. મો.

દીદારનો નકાર કરે છે. આ દોલત તેઓને હિસે નથી તેઓને નકારજ કરવો જોઈએ. વળી આથી જાણાયું કે ફજર તથા અસરની નમાજને ખોદાનો દીદાર હાસેલ થવામાં દાખલ છે.

૪૮૯ મુસલિમમાં અબુ જર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે એક જમીનને ફતેહ કરશો જેમાં કીરાટની ચરચા છે. અને એક રિવાયતમાં છે કે તમે મિસરને ફતેહ કરશો અને તે એક જમીન છે કે તેમાં કીરાટનું નામ લેવાય છે * તો તમે ત્યાંવાળાઓ માટે નેકી કરવાની આજ્ઞા પાલો. કારણ કે તેઓને માટે અમન તથા સગાઈ છે.

ફાયદો. કીરાટ અર્થે દાંડ થાય છે. અને તે સોનાનો થાય છે. વજનમાં પાંચ જવ બરાબર મિસરના મુલકમાં તેનો બજારી રીવાજ હતો. મિસરના બાદશાહે હજરત [સલ] માટે માર્યા કેપટીયા (રદી)ને મોકલ્યાં હતાં. તેમનાથી હજરત ઇબ્રાહીમ જનમ્યા માટે મિસરવાળાઓને અમન તથા પનાહ થઇ અને હજરત હાજેરા (અલે) હજરત ઇસ્માઇલ (અલે) ની મા મિસરના હતા અને હજરત ઇસ્માઇલ (અલે) અરબના દાદા હતા તો અરબવાળાઓને નનયાલની સગાઇ થઇ માટે તેઓ સાથે નેકી તથા એહસાન કરવાનું હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું.

૪૯૦ બોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે મારા પછી ખીજાઓને વધેલા જોશો. (એટલે ત-

* હજરત [સલ] નું કહેવું કે “તે એક જમીન છે કે ત્યાં કીરાટનું નામ લેવાય છે.” આ વિષે એક સવાલ ઉત્પન્ન થાય છે કે કીરાટ અરબના ગામડાં તથા શહેરોમાં ચાલુ હતો. તો મિસરને ખાસ કરવાનું કારણ શું ? તેનો એક જવાબ આ છે કે “નામ લેવાય છે” એટલે ત્યાં ખીજા જગ્યા કરતાં લેજુ દેજુ માં વધારે ચલણ છે અને એ ખરૂં છે અરબમાં તેટલો રિવાજ નહોતો. તહાવી [રહ] એ એનો જવાબ એ આપ્યો છે કે મિસરમાં ગાળો લાંડતાં તથા ખુરૂ કહેતાં એ શબ્દ વાપરતા હતા તેની તરફ ઈશારો છે. તો કીરાટનો જો કે રિવાજ ખીજા જગ્યા હતો પણ ગાળો લાંડવાનો તો માત્ર મિસરમાંજ રિવાજ હતો માટે મિસરને ખાસ કર્યું. શા. મો.

મારા સિવાય ખીજાઓને હોકુમત મળશે) તો જ્યાં સુધી તમે હોજ કેસર પર મારી મુલાકાત નહીં કરો ત્યાં સુધી તમે સખર કરો (એટલે કેયામત સુધી.)

ફાયદો. હજરતે એકવાર બહરેનના મુલકમાં જંગીર આપવા અનસારીયેને ખુલાવ્યા અનસારીયેએ કહ્યું કે એટલી જંગીર મોહજરેને છે ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે જો નહીં હો તો મારા પછી પણ હોકુમત અને રીયાસતનો ખ્યાલ કરવો નહીં.

૪૯૧ મુસલિમમાં અયુ સમદ (રદી) ની રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારા દુશમનને નજદીક થયા છે અને રોજો છોડવો તમને વધારે શક્તી આપનાર છે.” જે વેળા મકકને નજદીક થયા તે વેળા હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. અયુ સમદે (રદી) કહ્યું કે ફરી અમે ખીજા મનજલે ઊતર્યા તો ફરી હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે સવારના તમારા દુશમનને મલશે અને રોજો તોડવો તમને વધારે શક્તિ આપનાર છે માટે તમે રોજો તોડો. (સફરમાં રોજો છોડવો મુખ્ય હોતો પણ હજરતના હુકમથી) તે ફરજ થયો * માટે અમે રોજો છોડ્યો. ફરી અમે જોતા હતા કે આ પછી સફરમાં રમ્સુલુ-લ્લાહ (સલ) સાથે અમે રોજ રાખતા હતા.

ફાયદો. જે વર્ષ મકકા ફતેહ થયું તેમાં રમજનના રોજ રાખીને હજરત (સલ) જેહાદને માટે મદીનાથી ચાલ્યા. જ્યારે મકકને નજદીક પોહોંચ્યા ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી. ખુલાસો મતલબ આ છે કે સફરમાં રોજો રાખવો અને તોડવા બંને ફરસ્ત છે પણ શક્તિ હોવાથી રોજો રાખવો અફજલ છે અને જેહાદમાં તોડવો અફજલ છે. કેમકે ત્યાં તાકતનું કામ છે. એટલુંજ નહીં પણ તે વર્ષ જે લોકોએ રોજો નહીં તોડ્યો તેઓને હજરતે (સલ) યુનેહગાર કહ્યા.

૪૯૨ ખોખારી તથા મુસલિમમાં હાજેદા.

(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે જાણતા નથી કદાપી તમે બલામાં સપડાશો.

ફાયદો. હાજેદા (રદી) થી રિવાયત છે કે અમે હજરત (સલ) ની સાથે હતા. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કલેમાગો મુસલમાન કેટલા છે? તમે ગણો. અમેએ કહ્યું કે આ હજરત (સલ) શું અમારે માટે તમને કંઈ ડર છે? અમે તો જસો થી સાતસો સુધી હશું ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. તો જેવી રીતે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું હતું તેમ અમે બલામાં પડ્યા. કાફરોના ગલબાથી નમાજ પઢી શકતા નહોતા. પણ છુપા પઢતા હતા. અને શર ધરલામમાં ઘણા સહ્યા હપશ વગેરે તરફ મકકા છોડીને નીકળી ગયા હતા.

૪૯૩ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે મારા જેવા નથી તમે જાણી લો કે ખોદાની કસમ જો રમજનનો મહિનો મારે માટે વધી જાયતો હું વેસાલના રોજ ÷ એટલા રાખતે કે સખતાઇથી મેહનત કરનારા પોતાની સખતાઇને છોડી દે તે.

ફાયદો. એકવાર હજરતે (સલ) રમજનની આખરમાં વેસાલના રોજ રાખ્યા કેટલાક સાહ્યા પણ હજરત (સલ) ની સાથે વેસાલના રોજ રાખવા લાગ્યા. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે ચદ્ર જલદી થયો જો મહિનો વધારે વધતે તો હું વેસાલના રોજ એટલા રાખતે કે લોકો આજીજ થઇ ને વેસાલના રોજ છોડી દેતે. આ વાત હજરતે (સલ) યુરસામાં ફરમાવી હતી. વેસાલના રોજ હજરત (સલ) ને ફરસ્ત હતા ખીજને ફરસ્ત નથી.

૪૯૪ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમે ચાલતાં ખુલ્લા પગે ઉઘા કે ડીલ અને વગર ખતના થઇલા અલ્લાહ ને મળશો.

ફાયદો. એટલે દુન્યાના સામાનમાં રાત દિ-

* કારણકે હજરત (સલ) નો હુકમ રોજ તોડવાનો થયો. વળી જેહાદ કરવો તે વખત ફરજ હતો અને તે રોજો તોડવાજ બની શકે છે અને રોજો રાખવો તો સફરમાં જાએજ છે. તો જાએજને માટે ફરજનું છોડવું જાએજ નથી. શા. મો.

* વેસાલનો રોજ એટલે અક રોજો ખાલ્યા વગર ખીજે રોજો રાખવો એ હજરત (સલ) નો ખાસો છે ખીજને ફરસ્ત નથી. શા. મો.

વસ ગુંથાયલા રહો છો, સવારી અને પોશાક ઉપર મરો છો, પણ કેયામતમાં એ કંઈ રહેશે નહીં કપડું સુદ્ધાં બદલ ઉપર રહેશે નહીં. જેવી રીતે

માને પેટે જનમ્યા હતા તેવી રીતે કબરોથી ઉદ્દેશો. *

૪૬૩ ફસલ ઇન્નકુમ. ૬૦૩

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે ઇન્નકુમ છે.

૪૬૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અચીત તમો યુસોફ (અલે) ની સાથવાળી સ્ત્રીઆ જેવી છો. + તમે અથુ બકર (રદી) ને હુકમ કરો કે તેવણ લોકોને નમાઝ પઢાવે” + આ હદીસને હજરતે વફાતની ખીમારીમાં કહી હતી.

ફાયદો. બોખારી તથા મુસલિમમાં હજરત આએશા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) મોતની ખીમારીમાં કહ્યું કે અથુ બકર (રદી) ને કહો કે લોકોને નમાઝ પઢાવે. મેં કહ્યું કે અથુ બકર (રદી) નરમ દિલ છે. જો હજરત (સલ) ની જમ્યા નમાઝ પઢાવવા ઊભા રહેશે તો રોવા લાગશે અને લોકો કુરઆનની અવાજ સાંભળશે નહીં ઉમરને [રદી] ફરમાવો કે નમાઝ પઢાવે.

હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અથુ બકરને (રદી) કહો કે લોકોને નમાઝ પઢાવે. ફરી મેં હફસા (રદી) ને કહ્યું કે તમો હજરત (સલ) ને કહો. હફસાએ (રદી) હજરત (સલ) ને એવી રીતે કહ્યું ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. તો હજરત (સલ) ની જીન્દગીમાં પાંચ દિવસ સિદ્દીક અકબરે [રદી] ઇમામત ફરી નમાઝ પઢાવી. આ સિદ્દીક અકબર (રદી) ની ખીલાફતનો ઇશારો છે. કેમકે હજરત (સલ) તો જે ખાસ ઓધ્ધો નમાઝ ની ઇમામતનો હતો તે પોતાની જીન્દગીમાં સિદ્દીક અકબર [રદી] ને ઓધ્યો. જેવી રીતે બાદશાહ પોતાની જીન્દગીમાં કેાઇને તખ્ત તથા શાહી જીતર આપે તો તે નીશાની આ વાતની છે કે તેણે તેને પાટવી કુંવર (વલી અહદ) કર્યો.

ફસલ ઇન્નમા. ૬૦૩

આ ફસલમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે ઇન્નમા છે

૪૬૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે પ્રથમ થયલી ઉમ્મતની મુદતના મુકાબલામાં તમારી મુદત એવીજ છે કે જેવી રીતે અસરની નમાઝ અને સુર્ય ડુબવા સુધીમાં છે (એટલે આગળી ઉમ્મતોની જીન્દગી ધણી હતી જેમ સવારથી અસર સુધી અને મુસલમાન-

નોની ઉમર ઓછી છે. જેમ અસરથી સાંજ સુધી.) અને તમારી, યહુદીઓની અને નસારાની મિસાલતો એક પુરૂષના જેવી છે. કે જેણે મજદુરોને કામે રાખ્યા અને કહ્યું કે એક એક કીરાટને બદલે અડધા દિવસ સુધી કાળુ મારે ત્યાં કામ કરે છે? તો યહુદીઓએ એક એક કીરાટ ઉપર અડધા દહાડા સુધી કામ કયું ફરી તેણે કહ્યું કે એક એક કીરાટને બદલે બપોરથી તે અસર સુધી કાળુ મારે ત્યાં કામ કરે છે. તો એક એક કીરાટ ઉપર નસારાઓએ બપોરથી તે અસર સુધી કામ કયું ફરી તેણે કહ્યું કે બપોર કીરાટને બદલે અસરથી મગરેબ સુધી કાળુ મારે ત્યાં કામ કરે છે? તમો જાણો છો? તમોજ (આ મુસલમાનો) અસર ની નમાઝથી મગરેબ સુધી બે બે કીરાટ ઉપર કામ કરો છો. તમો જાણી લો કે તમારે માટે બેવડી મજદુરી છે. ત્યારે યહુદી તથા નસારા

+ એટલે દુન્યાના અસબાબ તરફ દીલ નો લગાડો. શા. મો.

+ એટલે તેઓની તરેહની તથા તેઓના ગુણની કે જે યીજ ઈચ્છી હોય તેમાં વધારે વલગે શા. મો.

* શરહ મશારેકમાં હજરત અલી (રદી) થી રિવાયત છે કે તેવણે હજરત અથુ બકર (રદી) ને કહ્યું કે “ રસુલ-લ્લાહે તમને આગળ કર્યો છે તો અમો તમને પાછળ કરીશું નહીં.” આથી જણાયું કે હજરત સિદ્દીક ખીલાફત ને લાએક છે એ કે-ટલાક સહાબા પણ સમાજેલા શા. મો

(કેયામતમાં) ગુરુસે થશે અને કહેશે કે અમે કામ કરવામાં વધારે અને મજદુરી મેળવવામાં ઓછા છીએ. અલ્લાહ કહેશે કે શું મેં તમારા પર કંઈ જીલમ કર્યો છે ? (એટલે જે મજદુરી ઠેરવી હતી તેમાં શું મેં ઓછું કર્યું છે ?) તો તેઓ કહેશે કે નહીં. અલ્લાહ કહેશે કે આ તો મારો ફજલ છે જેને હું ચાહું તેને આપું.

ફાયદો. યહુદ તથા નસારાની જે કે ઉમર ઘણી હતી અને ઇબ્રાહિમ વધુ હતી. પણ ઉમ્મતે મોહમ્મદીની ઉમર ઓછી તથા ઇબ્રાહિમ કમી હોવા છતાં એમનો સવાબ એવડો છે. આ ખોદાના હુકમની જમ્મત ઉપર તેનો ફજલ છે. અને આ હદીસને મલતો મજમુન ઇનજિલમાં પણ છે. જેમકે માત્થીની ઇનજિલ અધ્યાય ૨૦, ૧ માં ઇસા (અલે) એ ફરમાવ્યું છે. એક માલેક મળસેકે એક દીનારની મજદુરી ઉપર મજદુરોને ઠેરવ્યા અને પોતાની વાડીમાં મોકલ્યા ફરી કેટલીક કલાક પછી એટલે ચાર ઘડી પછી ખીજાઓને અને બપોર પછી ખીજાઓને તેટલીજ મજદુરીએ વાડીમાં મોકલ્યા સાંજના દરેક મજદુરને એક એક દીનાર આપ્યો. પેહેલાઓએ કચકચાટ ફરી કે અમે આખા દિવસના મહેનતી અને આ થોડી વારના મહેનતી બરાબર થયા. ત્યારે માલેકે જવાબ આપ્યો કે મેં તમારા પર કંઈ જીલમ કર્યો છે ? જે તમારી મજદુરી ઠેરવી હતી તે તમને મળી મને મારા માલનો અખત્યાર છે જેટલું જેને ચાહું આપું. એજ તોલ ઉપર પાછલા પેહેલા થશે અને આગલા પાછલા થશે. બોલાવાયલા તો ઘણા છે પણ પ્રસન્ન થએલા અને માનીતા ઓછા છે. (સાર રૂપી) આ ઇનજિલના લખાણથી સિદ્ધ થયું કે ઉમ્મતે મોહમ્મદી ઉમ્મતે મુસવી તથા ઇસવીથી માનીતી છે. તથા સવાબમાં વધેલી છે. કાનજુકે આ સર્વથી છેલ્લી ઉમ્મત છે. આ ખોદાની મહેરબાની છે. યહુદ અને ખ્રિસ્તીઓની કચકચાટથી કંઈ થતું નથી. એ અલ્લાહ તારા એલસાનનો હજરો હજાર શુકર કે તે પોતાના હખીખની ઉમ્મતમાં અમને કર્યા.

૪૯૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં સહલ ખીન સઅદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફ-

રમાવ્યું કે ખચીત કામેની ગણતરી ખાતેમા (હેવટ) ઉપરજ છે.

ફાયદો. એક શખ્સ જેહાદમાં કાફેરા સાથે સારી રીતે લડ્યો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ શખ્સ દોષખી છે. લોકોને તાબુબ થઈ આખર તે શખ્સે પોતે પોતાને હલાક કર્યો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી એટલે જ્યાં સુધી અનજામ ખેર થાય નહીં ત્યાં સુધી શરતી ગણતરી નથી.

૪૯૮ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચી ત ઇમામ તો ઢાલ સરખોજ છે. તેની પાછલ રહીને લડાય છે. તથા તેને લીધે બચાવ થાય છે. (એટલે સરદારની હિમ્મત અને તદખીરથી બને છે. તેની સંભાળ તથા તેની તાબેદારી લશકર ઉપર જ રર છે) તો જે તે સરદાર ખોદાની પરહેજગારીનો હુકમ કરે અને અદલ કરે તો તેથી તેને સવાબ મળશે અને જે એ વગર ખીજો હુકમ કરે [એટલે શરીઅત વિરુદ્ધ] તો તેથી તેને અજબ થશે.

૪૯૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં બરા ખીન આજેખ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત માસીતો માજ છે. [એટલે માના સરખોજ છે.

ફાયદો અલી મુરતજ, જઅફર તૈયાર, અને જૈદ [રદી] માં હજરત હમજની છોકરીના પાલવા સંબંધી વાત ચીત થઈ. તેના મા આપ મરી ગયાં હતાં. અને દરેક શખ્સ ચાહતો હતો કે હું તેને પાહું. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેની માસી કાના નિકાહમાં છે. ? ફરી જણાવ્યું કે તે જઅફરના નિકાહમાં છે. ત્યારે હજરતે [સલ] તેણીને જઅફરને અપાવી ને આ હદીસ ફરમાવી. ઓલમાઓએ આ હદીસથી કાયદો બાંધ્યો છે કે જે નાહલા છોકરાની મા મરે તો તેની માની સગાઈવાળી સ્ત્રીઓ જેમકે ખાલા નાની તેને પાલે ૫૦૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓસામા ખીન જૈદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત વ્યાજ તો ઉધારમાંજ હોય છે.

ફાયદો વ્યાજ અટલે એક જાતની તો લવામાં આવતી ખીજમાં વધારે લેવું છે. ફરી

તે હાથોહાથ હોય અથવા વાઝેદાથી હોય. અને જો બે જાતની ચીજો હોય [અને તોલ બંનેનું એક જાતનું હોય] તો વાઝેદો વ્યાજ છે વધારે વ્યાજ નથી. અને આ હદીસથી જણાયું કે હાથો હાથ લેવામાં વધારે લેવું વ્યાજ નથી. તો આ હદીસની મતલબ આ છે કે જ્યારે બે જાતની ચીજો હોય. જેમકે ચાંદીને સોનાને બદલે વેચે તો હાથો હાથ લેતાં વધારે લેવું વ્યાજ નથી. એમાં વાઝેદો વ્યાજ છે. અને કેટલાક એલમા આ હદીસને મનસુખ કહે છે. વધાહો આલમો.

૫૦૧ બોખારીમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત દૂધ પીવું તો માત્ર ભૂખથીજ છે *

ફાયદો એટલે જે દૂધ પીવાથી નિકાહ હરામ થાય છે તેની ગણતરી તો માત્ર બાળક પણા સુધીજ છે. કારણ કે નાહલાં છોકરાંની ભૂખ દૂધ વગર જતી નથી. અને જુવાન આદમી જો કેાઇ સ્ત્રીનું દૂધ પીએ તો તેની કચી ગણતરી નથી તે નિકાહને રોકતું તથી. (પણ પીવું ફક્ત હરામ છે)

૫૦૨ મુસલિમમાં અબુ સમદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત પાણી તો માત્ર પાણીથીજ છે” આ હદીસ મનસુખ છે.

ફાયદો. એટલે જ્યારે મની નીકળે તો પાણીથીજ ગોસલ વાગેખ થાય છે. આ હદીસનો હુકમ મનસુખ (બંધ) છે. કારણ કે બીજી હદીસમાં છે કે માત્ર દાખલ થએથી ગોસલ વાગેખ થાય છે. મની નીકળે અથવા નહીં નીકળે *

* મિશકાત શરીફમાં પૂરી રિવાયત આવી રીતે છે કે હજરત (સલ) હજરત આએશા (રદી) પાસે આવ્યા. તો તેમની પાસે એક પુરૂષ હતો તો તે હજરત (સલ) ને પુરૂં લાવ્યું ત્યારે આએશા (રદી) એ કહ્યું કે એ મારો દૂધ ભાઈ છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે ધ્યાન આપો કે ક્યા તમારા ભાઈ છે. દૂધ પીવું તો માત્ર ભૂખથીજ છે” એટલે દરેક દૂધ પીનારો ભાઈ થતો નથી પણ બાળક પણામાં દૂધ પીએ તો ભાઈ પણું અને દુરમત નિકાહ ની સિદ્ધ થાય છે. શા. મો.

+ વાંચો ના. ૪૩૬ ની હદીસ તથા ના. ૭૮૭ ની હદીસ શા. મો.

૫૦૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં જાબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મદીના તો લુહારની ભટ્ટી જેવુંજ છે. તે તેના મેલ કચરાને દુર કરે છે અને તેના સુધરાને નીતારે છે.

ફાયદો એક ગામડિયો મદીના શરીફમાં આવી મુસલમાન થયો. જ્યારે તેને તાવ ચઢ્યો તો તે મુરતદ થઇને (દીનથી ફરી જઇને) ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે મોનાફિક તથા બેઇમાન મદીનામાં રહી શકતા નથી ઇમાનવાળો તેમાં ઠરે છે.

* ૫૦૪ મુસલિમમાં રાફિઅ ખીન ખદીજ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તો બશરજ (માણસજ) છું” જ્યારે હું તમને દીનની કોષ બાબતનો હુકમ કરું તો તમે તેને લ્યો (એટલે તે પર અમલ કર્યા કરો) અને જ્યારે હું (દુન્યાની બાબતમાં) કોષ ચીજ પોતાની અકલથી બતાવું તો હું પણ તો આખર આદમીજ છું

ફાયદો જ્યારે હજરત (સલ) મદીનામાં આ વ્યા તો ત્યાંના લોકોની દસતુર હતી કે ખજુરીનો નર, માદા ખજુરીમાં લગાડતા હતા. હજરતે (સલ) એને નીલાંબ જાણીને મના કરી * તે વખતે ખ-

* કેટલાક લોકો કહે છે કે હજરતે [સલ] તે-એને નર લગાડવાથી મના કરી તવકકોલ શીખવ્યો હતો. પણ તેઓ તવકકોલ ઉપર નહીં રહ્યા જેથી નુકસાન થયું” આ તેઓની બનાવટ છે. હદીસ શરીફ તેને રદ કરે છે. નર લગાડવું તવકકોલ વિશ્દ્ધ નથી. વળી જો તવકકોલ બતાવવું હતે તો ખજુરવાળાઓના જવાબમાં “હું તો બશરજ છું” કહેવાનો સંબંધ નથી. વળી બીજી હદીસમાં તેઓના જવાબમાં છે કે “તમે દુન્યાના મામલામાં [મારાથી] વધારે જાણનાર છો. મીરકાત. અને એક રિવાયતમાં છે કે મેં અટકલથી કહ્યું હતું મારે તમારે મને અટકલ ઉપર પકડ કરવી નહીં. શરહ મશારેકુલ અનવાર. ખતાના બે અર્થ છે એક ઈજતેહાદ અને અટકલ કરવામાં ચુક. એ પેગમ્બરેથી થાય છે અને બીજો યુનોહ એથી પેગમ્બરે પાક છે. મી. અબદુલ કાદેર બાકબ આ બે અર્થ નહીં જાણવાથી ખતામાં પરી લોકોની નિન્દા કરે છે. શા. મો

જુર પાક્યું નહીં. ત્યારે હજરતે [સલ] આ હદીસ ફરમાવી. એટલે દીનના કામોમાં મારી તાબેદારી કરવી જરૂર છે. દુન્યાના કામમાં વાળેજ નથી કારણકે હું પણ આદમીજ છું. દુન્યાના કામમાં જો મારી અટકલ કરવામાં કંઈ ચૂક પડે તો કાંઈ તાબુજ નથી. દીન તે છે કે જેમાં અળગ સવાબનું [અથવા હરામ હલાલનું] ખ્યાન હોય, અને આખેરતના નફા નુકસાનનું જેમાં કહેવાયું હોય.

* ૫૦૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન મસઉદ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તો બશરજ (આદમીજ) છું. જેમ તમે ભૂલો છો તેમ હું ભૂલું છું. ÷ મારે જ્યારે હું ભૂલું તો તમારે મને યાદ દેવડાવ્યા કરવું.

ફાયદો. મસાબીહમાં અબ્દુલ્લાહ બીન મસઉદ [રદી] થી પૂરી રિવાયત આવી રીતે છે કે હજરતે [સલ] એકવાર જોહોરની પાંચ રકઅત પઢી સહાબાએ અરજ કરી કે ઓ રસુલ-લ્લાહ શું ખોદાના હુકમથી નમાજ વધારાઇ? હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ શું કહે છે? સાહબાએ કહ્યું આપે ચાર રકઅતને બદલે પાંચ રકઅત પઢી ત્યારે હજરતે (સલ) સલામ ફેરવ્યા બાદ સહોના બે સિજદા કર્યા. ફરી આ હદીસ ફરમાવી. આથી જણાયું કે ભૂલ ચૂક એ માણસ જાતને લાય છે, પેગમ્બરોને પણ થાય છે. પણ પેગમ્બરોની ભૂલ હિકમતથી ખાલી નથી. જેમકે સહોના મસલો આથી જણાયો.

* ૫૦૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત હું તો માણસજ છું. અને વાત આ છે કે મારી પાસે વાદી પ્રતિવાદી આવે છે, અને કાઠ કાઠથી કદાપી બોલકણો હોય છે જેથી

÷ કેટલાક લોકો કહે છે કે હજરત (સલ) થી કાંઈ બાબતમાં ભૂલ થાય નહીં. આ તેઓની ભૂલ છે. આ હદીસ તેમને રદ કરે છે. તથા હજરત [સલ] ફરમાવે છે કે હું બશર છું અને બશરને ભૂલ લાય છે પણ અદલાહ તરફથી કોઈ હુકમ પુગાડવામાં કે તેની તરફથી કંઈ ખ્યાન કરવામાં ભૂલ ચૂક કંઈથી હજરત માસુમ છે. બીજા કામોમાં કે જેમાં ઈબ્લાગ ન હોય તેમાં સહો તથા ભૂલ થઈ શકે છે. શા. મો.

હું તેને સાચો સમજી છું છું અને તેના લાભમાં ફેસલો આપું છું. તો (બીકાથી) કાઠ મુસલમાનનું હક્ક કાઠને ઓપવાનો હું હુકમ કરું તો તે દોજખનો તુકડો છે. તેને જોઈએ કે તે તેને ઉપાડે અથવા તજ દે. +

૫૦૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખચીત આજ વાતે તમારાથી આગળાઓને હલાક કર્યા કે જ્યારે તેઓમાંનો કાઠ શરીફ [આ-બરદાર] આદમી ચોરી કરતો તો તેઓ તેને છોડી દેતા અને જો તેઓમાંનો કાઠ જઈ (ગરીબ માણસ) ચોરી કરતો તો તેને ચોરીની શીક્ષા કરતા. અને ખોદાની કસમ જો ફતેમાં [રદી] મોહમ્મદ (સલ) ની છોકરી ચોરી કરે તો હું તેનો હાથ કાપીશ.

ફાયદો. ફેસની છોકરી ફતમા કોરેશના આ બરદારની છોકરી હતી. તેણે ચોરી કરી. લોકોએ તેની સીફારશ કરી. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદાની ડેરવેલી સજામાં તમે સીફારશ કરો છો? હજરતે કાઠની સીફારશ કબુલ રાખી નહીં. તે પછી આ હદીસ ફરમાવી. ફરી તેનો હાથ કપાવ્યો. આથી જણાયું કે શરીઅતના હુકમમાં કાઠની ૩ રીઆયત જોઈએ નહીં. આગળી ઉમ્મત એજ કારણથી હલાક થઇ. પાછલા વખતમાં ઇસ્લામની સલતનત પણ શરીઅતમાં સુસતી કરવાને લીધે સુરત થઇ. અને આ જો કેટલાક અજાન લોકો કહે છે કે જોકે છાતી કુટવી અને રાજણી ગાવી (નોહા કરવો વીલાપ કરવો) હરામ છે પણ હજરત (સલ) ના નવાસા અને ફતેમા જહ-

+ મીરકાત જલદ ૪ પુષ્ટ ૧૫૬-૧૫૭ માં છે કે આ હદીસમાં કહેવાયું છે કે “હું બશરજ” છું એટલે બશરને ભૂલ ચૂક થવી કંઈ નવાઇ નથી. અને થઈ શકે છે કે એક વાતને સાંભળે અને તેવણ (સલ) સાચી જાણે અને તે ભૂલી હોય. અને એક બોલકણની વાતને સાચી જાણી લ્યે. અક્ષામા નવવી [રહ] કહે છે કે આ હદીસમાં બશરીઅતની હાલતની ચેતવણી છે. તથા બશર જેબ ફૂપી બાબતમાંથી કંઈ જાણતો નથી ખોદા જણાવે તો જાણે. તથા ચુકાદો આપતાં જોહર પ્રમાણે તે ખરો થતો પણ ખાતેન પ્રમાણે તેમાં કદી હજરત [સલ] થી ભૂલ થતી. અને તે ભૂલ કદી વહી થી જણાવવામાં આવતી પણ નહીં. શા. મો.

રા (રદી) ના કલેમના તુકડા હજરત ઇમામ હુસેન (રદી) ના ગમ્મમાં દુરસ્ત છે. તો આ હદીસથી જણાયું કે આ ગલત વાત છે. કારણ કે શરીઅતનો હુકમ સર્વને માટે સરખો છે આખરદાર કે હલકો એમાં કશો ફેર નથી.

૫૦૮ બોખારીમાં અબદુલ્લાહ બીન એમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત તમારી જન્દગી તો તમારેથી પ્રથમ ઉમ્મતોને જોતાં આજ છે કે જેવી અસરની નમાજથી તે સુપ્રસિદ્ધ સુધીનો વખત” એટલે આગવી ઉમ્મતોની ઉમર ઘણી થતી હતી. અને તમારી એછી માટે આ થોડી જન્દગીમાં જેટલી ઇબાદત થઇ શકે તેટલી કરી લો. દુન્યાના હવસમાં વધારે ફસો નહીં.

૫૦૯ બોખારીમાં જુબેર બીન મુતએમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત મુતલેબની ઓલાદ અને હાશિમની ઓલાદ તો એકજ ચીજ છે.

ફાયદો. અબદે મનાફના ચાર છોકરા એક હાશિમ બીજો મુતલેબ ત્રીજો અબદે શમ્સ ચોથો નોફલ તો જોબેર બીન મુતએમ નોફલથી છે. અને હજરત ઉસમાન (રદી) અબદે શમ્સથી છે. તો હજરતે ખેબરનો પાયમો હિસ્સો હાશિમ અને મુતલેબની ઓલાદને આપ્યો. અને અબદે શમ્સ તથા નોફલની ઓલાદને આપ્યો નહીં. ત્યારે જોબેર બીન મુતએમ તથા ઉસમાને (રદી) હજરતથી અરજ કરી કે ઓ રસુલ-લ્લાહ બની હાશિમની શરાફત તથા જુબુરગીને તો અમો માનીએ છીએ પણ આતું શું કારણ કે મુતલેબની ઓલાદને હજરતે (સલ) આપ્યું અને અબદે શમ્સ અને નોફલની ઓલાદને આપ્યું નહીં નંત એક વંશના હોવાને લીધે આપ્યું છે તો અમો અને તેઓ હજરતની સાથે (સગાઇમાં) બરાબર છીએ. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે હાશિમ અને મુતલેબની ઓલાદ કઢી જૂદી પડી નથી. કુફર, ઇસ્લામમાં, રં જ-ગમ્મમાં હંમેશા સાથે રહી છે. તે મને ખાસ કરવાનું આજ કારણ છે.

ઇમામ શાફેઇ (રદી) મુતલેબની ઓલાદને આલમાં દાખલ માને છે.

*૫૧૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં સહલ બીન સયદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત (ધરમાં દાખલ થવાનો) હુકમ લેવો; તો માત્ર નજર કરવાનેજ માટે દેરવાપો છે.

ફાયદો. મસાબીહમાં રિવાયત છે કે એક શમ્સ હજરત (સલ) ના ધરમાં ઝાંખવા લાગ્યો. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જો હું તને ઝાંખતો જોતો તો તારી આંખ ફેડતે ફરી આ હદીસ ફરમાવી. એટલે શરીઅતમાં જે આ હુકમ છે કે ધરમાં પેસવા પેહેલાં હુકમ માંગો, તે માત્ર આટલાજ માટે છે કે અદમીની નજર કંથે પરાઇ સ્ત્રી ઉપર પડે નહીં. અને જ્યારે તે ઝાંખીયું તો હવે હુકમ માંગવાનો શો ફાયદો થયો ? આથી જણાયું કે પારકાના ધરમાં ઝાંખવું સખત રીતે હરામ છે.

૫૧૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઇમામ તો એજ માટે ફરવ્યો છે કે તમે તેની તાબેદારી કરો. માટે તમારે તેનાથી વિરુદ્ધ કરવું નહીં” એટલે જે ઇમામ કરે તે મુકતદી પણ કરે.

તથા બની હાશિમ હજરત [સલ]ની મદદ કરવા પર તથા નબી સાહેબને કોરેશોને નહીં સોંપવા ઉપર બરાબર જમેલા હતા. અને જુઓ તો કોરેશ તથા બની કનાનાએ બની હાશિમ તથા મુતલેબ વિષે પોતામાં અહ કંઈ હતો કે હજરત [સલ] ને જ્યાં સુધી એઓને સોંપે નહીં ત્યાં સુધી એઓમાં વિવાદ કરવા નહીં કે એઓ સાથે લેણ દેણ કરવું નહીં. ફરી ઈસ્લામ સ્વીકાર્યા પછી પણ તેવીજ રીતે મદદમાં રહ્યા. આ હદીસથી હજરત (સલ) ના સગાઓનો જે હિસ્સો ગતીમતમાંથી મળતો હતો તેનું કારણ મદદ કરવી છે. અને હજરત (સલ) ની વફાત પછી હવે જે હજરતના સગાં [જવીલ કુરબા] મોહતાજ અને ફકીર હોય તો તેઓનું હકક લાગુ થાય છે નહીં તો કંઈ નહીં. જેમકે કાદુરી હિદાયા વગેરેમાં છે. આથી તમે સમજી શકશો કે જુબરાના સાધન વાળા સૈયદને આપવા કરતાં જાઈએર સૈયદ ગરજવાનને આપવું સારું છે, પણ ફકીર સૈયદ હોય તો તેને ખરાત બીજ કરતાં પ્રથમ આપવી જોઈએ. શા. મો.

* એટલે જે કે સગાઈમાં બીજ બરાબર છે પણ ફરમામની મદદમાં સર્વ સરખી નથી. બની મુતલેબ

ફાયદો આમાં એવમા મતેર પડયા છે કે જે ઇમામ ઉજરને લીધે એસીને નમાજ પઢાવે તો મુકતદી શું કરે ? ઇમામ અહમદ (રદી) ની નજદીક આ હદીસ પ્રમાણે તો મુકતદી પણ ઇમામની સાથે એસીને નમાજ પઢે. અને ઇમામ માલેક(રહ) ની નજદીક નમાજમાં એસીને ઇમામત કરવી દુરસ્ત નથી. અને ઇમામ આજમ તથા ઇમામ શાફેઈ (રહ) ની નજદીક જે ઇમામ ઉજરને લીધે એકો હોય તો મુકતદી ઉભા થઈને નમાજ પઢે. જેમકે હજરતે (સલ) આખરી હિમરમાં એસીને ઇમામત કરાવી અને સહાબાએ પાછલ ઊભા થઈને નમાજ પઢી. તો હજરત (સલ) ના પાછલા ફેઅલ (કામ) થી આ કૌલી હદીસ મનસુખ થઈ +

૫૧૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મુન્દારનું તો માત્ર ખાતુંજ હરામ છે.

ફાયદો હજરતે (સલ) એક મરેલી બકરી જેઠ, કે તે ફેંકાયલી છે. તો ફરમાવ્યું કે એની ખાલ કેમ ઉઘેડી નહીં. અને તેની દયાગત કેમ કરી નહીં, કે કામમાં આવતે. લોકોએ કહ્યું કે એ તો મરેલી છે. ત્યારે હજરતે [સલ] આ હદીસ ફરમાવી. એટલે મુન્દારનું ખાતું બેશક હરામ છે. પણ તેની ખાલ ક્ષીવી મના નથી. આ હદીસથી જણાયું કે મુન્દારની હાડકો, દાંત, વાળ, રૂંધાં, પર અને પઢા લેવાં દુરસ્ત છે.

૫૧૩ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ખદેરનું નામ ખદેર તો એટલાજ માટે પડ્યું છે. કે તેવણ એક સાફ જમીન ઉપર બેઠા જેથી તેમની નીચે જમીન લીલોતરી વાળી થઈ ગઈ. *

+ મુસલિમમાં છે કે હજરતે [સલ] પોતાના મરજે મોતમાં એસીને નમાજ પઢી અને હજરત અબુ બકર તથા બીબ લોકો ઊભા હતા. હજરતે તેઓને બેસવાને હુકમ કર્યો નહીં. શા. મો.

+ આ હદીસમાં ખદેર (અલે) ની કરામત અથવા મોઅજ્જેઝે બયાન થયો છે. આ હદીસથી જણાયું કે હુગત જાણવામાં તથા નામના કારણો જાણવામાં લાગણું દુરસ્ત છે. શા. મો.

ફાયદો ખદેરનું નામ ઇલયા છે. ખદેરનો અર્થ લીલોતરીનો છે. જેવી જમીન તેમની બરકતથી ઉગી નીકળી તો તેવણ ખદેરના નામથી પ્રખ્યાત થયા. એટલે લીલા લેહર.

૫૧૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અમ્માર બીન યાસર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તને તો માત્ર આજ બસ થતે કે તારા બંને હાથથી આવી રીતે ઇશારો કરે. ફરી આપે બંને હાથ જમીન ઉપર એકવાર માર્યા ફરી ડાબા હાથને જમણા હાથ ઉપર તથા બંને હથેલીની પીઠ ઉપર તથા મોં ઉપર ફેરવ્યો. અને એક રિવાયતમાં છે કે ફરી આપે બંને હાથ જમીન ઉપર માર્યા. ફરી બંને હાથને ઝાડ્યા. * ફરી પોતાના મોં તથા બંને હથેલીઓ પર ફેરવ્યા” આ હજરતે અમ્મારને કહેલી.

ફાયદો. અમ્માર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] મને કોઈકામ માટે મોકલ્યો, અને મને નહાવાની હાજત થઈ અને પાણી મળ્યું નહીં તો હું જમીન ઉપર જેમ જનાવર લોટ છે તેમ અલેટયો. એટલે તેવણ એમ સમજ્યા કે જેવી રીતે ગોસલમાં સર્વ જગ્યા પાણી પહોંચ્યું જરૂર છે તેમ માટીનું પણ પહોંચ્યું જરૂર હશે અમ્માર [રદી] કહે છે કે આ કિસ્સો મેં હજરત [સલ] ની આગળ કહ્યો ત્યારે હજરત (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જણાયું કે જ્યારે પાણી ન હોય અથવા બીમાર હોય તો તયમ્મોમ વોળુ તથા ગોસલ બંનેનો બદલો છે. ઇમામ અહમદ (રહ) ના મજહબમાં તયમ્મોમમાં જમીન ઉપર એકવાર મારવાનું છે અને આ હદીસ તેની મજબુત દલીલ છે. અને ઇમામ આજમ, ઇમામ શાફેઈ, તથા ઇમામ માલેક (રહ) ની નજદીક તયમ્મોમમાં બેવાર મારવાનું છે એમની દલીલ બીજી હદીસો છે. જેમકે તબરાની, દારકતની, અને હાકેમે જબેર (રદી) થી રિવાયત કરી છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તયમ્મોમમાં બેવાર મારવાનું છે એક વાર મોને માટે મારવાનું અને બીજીવાર કાણી સુધી હાથ માટે મારવાનું. અને સોનોન અબુ દા-

* આ હદીસથી જણાયું કે જમીન ઉપર હાથ માર્યા પછી બંને હાથને ઝટકવા સુનત છે કે જેથી મોં ખરાબ થાય નહીં. શા. મો.

જિદમાં અમ્માર (રદી) થી પણ એવી તરેહની રિવાયત છે* હકીમે કહ્યું છે કે આ હદીસ સહી છે પણ ખોખારી તથા મુસલિમમાં નથી. વધુ ખોલાસો એનો સિક્કરસઆદતની શરહ સેરાતુલ મુસ્તકીમમાં વળ્યું છે.

૫૧૫ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આની (એટલે માથાના વાળનો ચોટલો બાંધીને નમાજ પઢવાની) મીસાલ એવી છે જેવી કોઇ આદમી મુશકે બાંધેલા હોયને નમાજ પડે.

ફાયદો. વાળનો અબ્બોડો બાંધીને મરદતું નમાજ પડવું મકરૂહ છે. વાળને ખુલ્લાં ગપ્પવાં જેઠાએ કે વાળ પણ સિન્દો કરે.

૫૧૬ મુસલિમમાં અબુ હેરેરા (રદી) થી રવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે મારી અને મારી ઉમ્મતની મિસાલ તો આજ છે જેમ એક માણસે અગ્નિ સળગાવી હોય ફરી તેમાં કીડા તથા ઝરમરિઆ (પરવાના) પડતાં હોય. અને હું તો તમારો બોલોડો પકડી રાખું છું (સંભાળ માટે) પણ તમે અધા ધુન તેમાં પડો છો.

ફાયદો. એટલે જેવી રીતે કીડા તથા ઝરમરિયાં પોતાની ખુશીથી અગ્નિમાં પડે છે અને બળે છે તેમ લોકો વગર સૌંચ વિચારે લોભ તથા ગુનાહોમાં પડે છે, અને હજરત પૂર મહેરબાનીથી તે નાદાનોને રોકે છે જેમ કોઈ કોઈનો બોલોડો પકડી રોકે. પણ અફસોસ કે નાદાન લોભી રૂકતા નથી.

૫૧૭ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હેરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) હમલ બીન માલિક બીન નાબેગા ને કહ્યું કે આ તો કાહેનેના ભાઇયોમાંથી છે-

* તો ખોખારી તથા મુસલિમ વાળી અમ્માર (રદી) ની હદીસનો જવાબ આ છે કે તેની મતલબ શીખવવા માટે જમીન ઉપર હાથ મારવાનો તરીકો બતાવવો છે. એક વાર મારવું કે બે વાર મારવું એ તેની મતલબ નથી. અને આ વાતની પુષ્ટી આથી મળે છે કે એ હદીસમાં માત્ર ડાબા હાથનું જમણા હાથ ઉપર ફેરવવું બ્યાન થયું છે. જે તથમ્બોમનું પૂરું બ્યાન આ હદીસમાં હોત તો ડાબા હાથ ઉપર હાથ ફેરવવાનું બ્યાન પણ થાત. શા. મો.

ફાયદો. એક સ્ત્રીએ બીજી સ્ત્રીને પત્થર માર્યો જેથી તેના પેટનું બચ્ચું પડી ગયું. હજર તે (સલ) તેના બદલામાં એક ગુલામ અપાવ્યો તો હમલ બીન માલિકે તુક જેડીને આવી રીતે કહ્યું કે ફક્ત અગરેમો મન લા શરેખ વલા અકલ, વલા નતક વ લસતહલ્લ, વ મિસલો જલેક બતલ + ત્યારે હજરતે તેના વિષે આ હદીસ ફરમાવી. અરબમાં કાહેન તે લોક હતા કે જે થનારી વાતો જાનોથી શીખીને બતાવતા હતા. એક સાચી વાતમાં સો જુદી વાતો મેળવીને તુક બંદી કરી (કડી મેળવી) ને બેહકા વતા હતા, તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ શખ્સ પણ વાહી તપાહી વાતો તુક બંદીથી કાહેનોની તરેહ કહે છે. એ પણ તેઓમાં દાખેલ છે. એવીજ રીતે હિન્દુસ્થાનમાં પણ વાહી તપાહી શરીઅત વિરૂદ્ધ વાતોમાં નાદાનોને બેહકાવવા માટે કેટલાક બે દીનો તુક બંદી કરે છે. જેમકે કોઇ મરદુદ્દે મઆજ-હાહ આવી રીતે કહ્યું છે “ખુદાના ચાર દીકરા લગ જુળ, નમાજ રોજ” કોઇએ લગ જુળ લીધાં અને કોઇએ નમાજ રોજ લીધાં” એવીજ રીતે બીજી ઘણી જટલી વાતો જાહેલોમાં પ્રખ્યાત છે એ લોકો પણ કાહેનોમાં દાખેલ છે. અને ખોદા, રસુલના દુશમન છે.

૫૧૮ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે લોકો તમારાથી આગળ થયા હતા તેઓ કીતાબમાં ઈબતેલાફ કરવાને લીધેજ બરઆદ થયા.

ફાયદો. અબ્દુલ્લાહ બીન અમર (રદી) થી રિવાયત છે કે મસજિદમાં બે પુરૂષો કુરઆનની એક આયત વિષે એક બીજાથી વિરૂદ્ધ પડતા હતા. તેઓની વાતો સાંભળીને હજરત (સલ) ગુસ્સે થયા ફરી આ હદીસ ફરમાવી. મતલબ આ છે કે જ્યારે કોઇ આયતની કેરાઅત બે તરેહ ઉપર સિધ્ધ થઈ હોય તો તેમાં એક બીજાને વિરૂદ્ધ પડે નહીં એમ નથી કે એકને માને અને બીજા કેરાઅતનો નકાર કરે. પણ બંનેને માને.

+ અર્થ-હું કેવી રીતે દંડ તેનો આપું કે જેણે ન ખાધું ન પીધું. અને ન ખોલ્યો અને ન ચીખ્યો. અને એવું તો [બદલો અપાવવામાં] નકામું છે. શા. મો.

૫૧૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં જૈન્ય બીનતે જહસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખચીત એ (રંડાયલી સ્ત્રીની ઇદત) તો ચાર મહિનાને દસ દિવસજ છે. અને ખચીત તમારામાંની એક કુફરના વખતમાં વર્ષ દિવસ પછી લિંડી ફેંકતી હતી.

ફાયદો. મસાબીહમાં રિવાયત છે કે હજરત (સલ)ને એક સ્ત્રીએ રહુ કે મારી છોકરી નો ધણી મરી ગયો છે જેથી તે ઇદતમાં બેઠી છે અને તેની આંખ દુઃખે છે તેમાં સુરમો લગાડું? હજરતે (સલ) મના કરી ફરી આ હદીસ ફરમાવી કુફરના વખતમાં એવી દરતુર હતી કે જ્યારે પતિ મરી જતો તો બાયડી સાંકડી જગ્યામાં ઇદતે બેસતી અને યુરા કપડાં પહેરતી. સુરમો અને ખુશબો લગાડતી નહતી. જ્યારે વર્ષ વીતતો તો એક બકરી અથવા ચઢલીને નગ્નતાને લગાડીને છોડતી. અને લિંડોને માથાપરથી પીઠ ઉપર ફેંકતી ત્યારે ઇદતથી બહાર આવતી. શરીઅતમાં આ મુસીબત બંધ થઈ અને ચાર મહિનાને દસ દિવસની ઇદત દરી, એટલા દિવસ પતિના ઘરમાં રહે અને કંઈ શણગાર કરે નહીં. તે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઇસ્લામમાં વર્ષ દિવસની મુસીબત રહી નહીં. આસાની થઈ. તો એટલું પણ તમારાથી રહી શકતું નથી. *

૫૨૦ મુસલિમમાં હફસા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે દજ્જલ તો ગુસ્સાથીજ નીકળશે. તે ગુસ્સો કર્યા કરશે.

ફાયદો. હજરત (સલ)ના વખતમાં મદીનાનાં એક શખ્સ ઇબ્ને સૈયાદ નામનો હતો.

* રોક કરવાના મસલા ધણા ખુલાસા સાથે હું ગુજરાતી માલા ખુદ મિન્હોમાં લખી ચુક્યો છું. પણ અત્રે ચોટલી ચેતવણી કરવી જરૂરી છે કે કેટલીક જગ્યા અને વિશેષ કરી રાંદેરમાં રિવાજ છે કે રંડાયલી સ્ત્રી બધું ધરેણું કાઢે છે પણ ચુડી કાઢતી નથી. એ ખુરો રિવાજ છે દરેક જણને ઇદતના દિવસોમાં કાઢતી નેઈએ શા. મો.

તેનાથી અજાણ્ય વાતો થતી હતી. કેટલાકને શંકા થઈ કે તે દજ્જલ છે એક દિવસે તે અબદુલ્લાહ બીન ઓમરને મળ્યો. અબદુલ્લાહે (રદી) તેને ગુસ્સે કર્યો. તેનું બદન ગુસ્સાથી એટલું પુલ્યું કે માર્ગ બંધ થઈ ગયો. ત્યારે હજરત હફસા (રદી) એ પોતાના ભાઈ અબદુલ્લાહને આ હદીસ ફરમાવી. એટલે દજ્જલ કહરે ધલાહીનો મજહર છે. તેં ઇબ્ને સૈયાદને કેમ ગુસ્સે કર્યો કદાપી એજ દજ્જલ હોય” પણ તહડીક આ થઈ છે કે એના વગર દજ્જલ બીજો શખ્સ છે એનો વધુ ખુલાસો બીજી હદીસમાં ખ્યાન થયો છે. અને તમીમ સહાબી (રદી) એ તેને પોતાની આંખે બોયો છે. અને તેનો કિસ્સો હજરતે (સલ) કહ્યો છે.

૫૨૧ બોખારીમાં ઉમ્મે સલમા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તને તો આજ બસ છે કે તારા માથાપર ત્રણ બોખા પાણી નાંખે ફરી તારા પર (એટલે સઘળા બદન ઉપર) પાણી રેડે. તો તું પાક થશે.

ફાયદો. મસાબીહમાં રિવાયત છે કે હજરત ઉમ્મે સલમા (રદી) એ હજરત (સલ) ને પૂછ્યું કે ઓ હજરત? હું મારા માથાની ચોટલી મજબુત બાંધું છું તો શું હું ગોસલની હાલતમાં ચોટલી ખોલ્યા કરું? ત્યારે હજરતે (સલ) આં હદીસ ફરમાવી. એટલે જ્યારે વાળોની જડમાં પાણી પહોંચ્યું તો ચોટલી ખોલવાની જરૂર નથી અને સર્વ ઇમામોનો આજ મજહબ છે. પણ મરદને ગોસલમાં ચોટલી ખોલવી જરૂર છે.

૫૨૨ મુસલિમમાં ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ રેશમને તો તેજ શખ્સ પહેરે છે જેનો [આ ખેરતમાં] હિસ્સો નથી. +

+ એટલે જે જનતમાં જનાર નથી. કારણ કે જે જનતમાં જશે તેનાં કપડાંતો રેશમનાંજ છે. જેમકે કુરઆન સુરા હજ્જમાં છે. શા. મો.

અધ્યાય ત્રીજો.

આ અધ્યાયમાં તે હદીસો છે કે જેને મથાળે લા છે.

પર૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ મુસા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઇબ્રાહિમ (અબ્રાહમ) ને સાંભળવા પછી ખોદાથી વધારે સખર કરનાર (ગુસ્સાને રોકનાર) કોઈ નથી. જેની સાથે શિક્ક થાય છે અને તેને માટે ઓલાદ ફેરવાય છે પણ તે તેઓને આરામ આપે છે અને રોજ આપે છે. *

પર૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ દુલ્લાહ ખીન મસજિદ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદાથી વધારે કોઈ શખશ ગેરતવાળો નથી. એજ માટે તેને બેહ-યાઈના કામોને હરામ કર્યા છે ફરી તે જાહેર કર્યા હોય કે પોશીદા. (જેમકે શરાબ, જીના વગેરે સર્વ હરામ કર્યાં) અને ખોદા કરતાં કોઈને પોતાની તારીફ પસંદ નથી અને એજ માટે તેણે પોતાની તારીફ કરી છે. અને અસમા ખીનતે અબુ બકર (રહી) ની રિવાયતમાં છે કે કોઈ ચીજ અલ્લાહથી વધારે ગેરતવાળી નથી.

x એવીજ રીતે તેની જાતને મુકી કોઈ કહે છે અલ મદદ યા હદીસી” કોઈ કહે છે “અલ મદદ યા અબુદુલ કાદેર” વગેરે. ખોદા જેવા બાદશાહને મુકી બંદાઓ પાસે માંગે છે. તે સાંભળે છે પણ પકટ કરતો નથી. એટલુંજ નહીં પણ જેમ આરામ અને રોજ આપે છે તેમ તેઓની ગરજ પણ કદી પુરી કરે છે. ત્યારે જાહેલ પોતાની જાહાલતથી સમજે છે કે મને પીરે આપ્યું છે. અને વધારે ગુમરાહ થાય છે. ઘણી વાર મુર્તિ પુજકો મુર્તિથી પોતાની ગરજ માંગે છે અને પુરી થાય છે તો તે સમજે છે કે ફલાણી મુરતી પ્રસન્ન થઈ તેણે આપ્યું ફરી તે વધારે ગુમરાહ થાય છે. એવો માણસ જો ફુર્યાન પર ઈમાન રાખતો હોય તો આ આયતો વાંચવી સુરા જોમર ૩૯; ૨૯. સુરા યુનોસ ૧૦; ૧૦૫. સુરા આરાફ ૭; ૧૮૭. સુરા બકર ૨; ૨૫૪. સુરા અંબીયા ૨૧; ૨૬ ૨૭ સુરા રઅદ ૧૩; ૧૪ સુરા અનઆમ ૬; ૧૭. સુરા જીન્ન ૭૨; ૧૮. સુરા નહલ ૧૬; ૨૦, ૨૧. વગેરે વાંચે નસીહતુલ મુસલેમીન ગા. મો.

પર૫ બોખારીમાં અબુદુલ્લાહ ખીન અબ્બાસ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તને કંઈ હરજ નથી (આ બુખાર ગુનાહોથી) પાક કરનાર છે જે ખોદાએ આજુ તો.” આ હજરતે (સલ) એક ગામડિયાને કહ્યું હતું જ્યારે તેની ખીમાર પૂરતીએ ગયા ત્યારે.

ફાયદો. એટલે ખીમારથી મુસલમાનના ગુનાહ પાક થાય છે કંઈ હરજની વાત નથી. જ્યારે કોઈ ખીમારને જેવા જાન્ય તો સુનંત છે કે આવી રીતે કહે “લા ખાસ અલેક તહુરન ઇનશા અલ્લાહો † જોઈએ તો એની મતલબ ફારસી કે ઉર્દુ [કે ગુજરાતી] માં કહે.

પર૬ મુસલિમમાં જામેર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમો ડામે હાથે ખાઓ નહીં. કારણકે ડામે હાથે શૈતાન ખાય છે. *

ફાયદો. સુનંત છે કે શરફત વાળું કામ જમણે હાથે કરે. જેમકે વોળુ કરવું, ખાણું ખાવું, કપડું પહેરવું, અને હલકું કામ ડાયા હાથથી કરે જેમકે ઇસતીનજો કરવો, નાક છણકવું.

પર૭ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઇમામથી તમારે જલદી કરવી નહીં. જ્યારે તે અલ્લાહો અકબર કહે તો તમો અલ્લાહો અકબર કહો. અને જ્યારે તે વ લલ્લાલીન

* એનો અર્થ એજ હદીસમાં બયાન થયો છે. ગા. મો.

* ખાણું અલ્લાહની નેઅમત છે તો ડાયા હાથથી ખાણું તે અલ્લાહની નેઅમતની હલકાઈ કરતી છે. કારણકે આદત પ્રમાણે એક ચીજને જ્યારે હલકી ગણાય છે તો ડાયા હાથે પકડે છે અને માન આપતાં જમણે હાથે પકડે છે. ફેટલાફોને ચાહ ડામે હાથે પીવાની આદત છે તેઓએ એ ભુંડી શૈતાનની ટેવ છાડવી જોઈએ. છરી કાંટાએ ખાનારને તો કાફેરાની મોશાબહતની સાથે શૈતાનનું કામ પણ કરવું પડે છે માટે છરી કાંટ કદી ખાય નહીં ગા. મો.

કહે તો તમે આમીન કહો. ફરી જ્યારે તે રોકુ કરે તો તમે રોકુ કરો. અને જ્યારે તે સમેઅ-લ્લાહું લેમન હુમેદહુ કહે તો તમે અલ્લાહુ-રમ રખખના લકલ હુમેદ કહો.

ફાયદો. મતલબ આ છે કે ઇમામની તાબેદારી વાજબ છે. જ્યારે ઇમામ પ્રથમ તકબીર રોકુ અને ઝિજ્જો કરી લે ત્યારે તમે તેની સાથે સાથે કર્યા કરો. ઇમામથી આગળ કરવું દુરસ્ત નથી.

પરંતુ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુ-લ્લાહ ખીન મસજિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એક સ્ત્રી ખીજ સ્ત્રીને ખંદન લગાડે નહીં. ફરી તે પોતાના ધણી આગળ બયાન કરે જાણે તે તેણીને જોતો હોય. x

ફાયદો. જ્યારે એક સ્ત્રી ખીજ સ્ત્રીના આંખ નાંખ પોતાના ખાવિન્દ આગળ બયાન કરશે તો તેને તેણીના શાખ ઉત્પન્ન થશે. ફરી ખોદા જાણે શું શું શીસાદ થશે? માટે હજરતે તેને મના કયું. વિચાર કરવો જોઈએ કે શરીઅતમાં કેવી કેવી દુર અંદેશી છે. ? એજ માટે પારકી સ્ત્રીની સાથે સફર કરવી તથા એકાંતમાં બેસવું શરીઅતમાં મના છે. *

પરંતુ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી ખબુરમાં સલાહીયત (લાએકાત) જાહેર થાય નહીં (એટલે ગદલુ થાય નહીં) ત્યાં સુધી

* આ હદીસની મતલબ આ છે કે કોઈ સ્ત્રી ખીજ સ્ત્રીની સુરત શીકલ બયાન કરે નહીં. કારણ કે એથી કિતના ઉત્પન્ન થાય છે. આથી તમે સમજી શકશો કે એક સ્ત્રી કોઈ સ્ત્રીની ખુખી પુરૂષ આગળ બયાન કરે એ હજરતને પસંદ નથી તો પારકી સ્ત્રીને કોઈ પારકો પુરૂષ જુએ એ કેમ પસંદ થાય? સાંભળવાથી જે કિતના ફિસાદ ઉત્પન્ન થાય છે તેથી વધુ કિતના ફિસાદ બે પડદગીથી જન્મ પામે છે. આથી તમે પડદાની ખુખી સમજી શકશો. શા. મો.

* યુરોપના લોકોમાં રિવાજ છે કે તેઓની સ્ત્રીએ સાથે તેણીના મિત્રો એકાંતમાં બેસે છે તથા એકલા પરદેસ સફરે તથા શેર કરવા જાય છે એથી કેવા ફિસાદો ઉત્પન્ન થાય છે એ વર્તમાન છાપા વાચનાર કંઈ છુપું નથી. અને એજ આજની મોકાલુમાં હાલ યુરપમાં લોકો પરજુવાનું પસંદ કરતા નથી, ખોદા મુસલમાનોને બચાવો આમીન. શા. મો.

તેનું વેચ ખરીદ કરો નહીં. અને એ ફળને (તેની જાતના) ખીજ ફળને બદલે (વધારે ઓછું કરીને) વેચ ખરીદ કરો નહીં. (અથવા એક મેવા ઝાડ ઉપર લાગેલો હોય અને ખીજો તુટો હોય તેને એક ખીજ સાથે વેચ ખરીદ કરો નહીં.)

ફાયદો. ઇમામ શાફેઈ (રહ)ની નજદીક ફળ જ્યાં સુધી ગદલુ નહીં થાય ત્યાં સુધી વેચવું દુરસ્ત નથી. આ હદીસ પ્રમાણે. અને અટકલથી એક ફળને (તેની જાતના) ખીજ ફળ સાથે વેચવું એટલા માટે મના છે કે કદાપી એક વધારે હોય અને ખીજું કમ હોય તો વ્યાજ થયું.

પરંતુ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે યહુદ અને નસારા (ખ્રીસ્તી) ને સલામની પેહેલ કરો નહીં. અને જ્યારે તમે માર્ગમાં તેઓના એકની મુલાકાત કરો તો તેને તંબ માર્ગ તરફ દબાવ્યા કરો. +

ફાયદો. યહુદ અને નસારાને આપણે સલામ કરવું તો હરામ છે * પણ જો તેઓ સલામ કરે તો જવાબમાં “વ અલૈકુમ” કહે, એટલે તમે જેના લાએક છો તે તમને છે. અને તંબ માર્ગમાં દબાવવું એટલા માટે ફરમાવ્યું કે જ્યારે તે લોકોએ ખરો માર્ગ છોડ્યો તો જલ્લતને લાએક થયા.

પરંતુ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ ખ-

* એની આ મતલબ નથી કે માર્ગમાં તેઓને દબાવો પણ એની મતલબ આ છે કે માર્ગમાં માન દઈ ખસી નો જાઓ તમે પોતાની ચાલે ચાલો તેઓ પોતાનો માર્ગ લેશે. આથી જાણ્યું કે મુસલમાન કોઈ આવતો હોય તો પોતે ખસી મુસલમાનને જવાનો માર્ગ આપે. આથી તમે સમજી શકશો કે કાફરોને ચેરમેન કરવા દુરસ્ત નથી. પણ જો તેઓને કંઈ ડર હોયતો ના છુટકે બનાવવું દુરસ્ત છે પણ અફસોસ કે જે કામ કાફરો સાથે કરવાનું તે મુસલમાનો સાથે કરાય છે. અને જે મુસલમાનો સાથે કરવાનું તે કાફરો સાથે કરાય છે. આ દીનમાં જઈક થવાને લીધે છે શા. મો.

* કેમકે એમાં કાફરોને માન આપવું છે. અને ખીદઅતીયોનો પણ એજ કાયદો છે. શરહ મશારેફ, શા. મો.

શીર અનસારી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઊંટની ગરદનમાં તાંતનો દોરો અથવા ખીજી જાતનો ગંડો કપાયા વગર રહેવા દેવાય નહીં.

ફાયદો. દોરો કાપવા એટલા માટે ફરમાવ્યું કે તેમાં ઘણટડી બાંધતા હતા અને ઘણટડી બાંધવી હરામ છે. અથવા એટલા માટે કે દોડાવવામાં કે ચરાવવામાં કેથે અટકી નહીં જાય. અથવા તે લોક નજર ન લાગવાને માટે બાંધતા હતા. જેમકે હિન્દુસ્થાનના આમ લોક કાલો દોરો એવાજ ખ્યાલથી જનાવરને બાંધે છે. *

પ૩૨ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે ખજુરને જ્યાં સુધી તેની સલાહીયત જાહેર ન થાય (એટલે ગદલું થાય અને લાલ કે પીળું થાય અને ખરવાથી બચે) ત્યાં સુધી વેચવું નહીં.

પ૩૩ મુસલિમમાં ઉસમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એક દીનારને બે દીનારને બદલે તથા એક દિરહમને બે દિરહમને બદલે તમે નો વેચો.

ફાયદો. એટલે ચાંદી સોનામાં વધારે લેવું દેવું વ્યાજ છે.

પ૩૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સહદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એકને બીજા સાથે ખરાબર કર્યા વગર સોનાને સોનાને બદલે નો વેચો અને એકને બીજા પર વધારે નો કરો. અને એકને બીજા સાથે ખરાબર કર્યા વગર ચાંદીને ચાંદીને બદલે નો વેચો અને એકને બીજા ઉપર વધારે નો કરો. અને ગાએબ સોના ચાંદીને હાજરને બદલે નો વેચો.

ફાયદો. હાસલ આ છે કે તોલ માપની ચીજમાં જ્યારે એકજ જાત હોય તો તેનું ખરાબર તથા હાથો હાથ વેચવું દુરસ્ત છે. અને વધારે દેવું લેવું દુરસ્ત નથી. અને મુદત ઠેરવવી પણ વ્યાજ છે. અને જ્યારે બે જાત હોય જેમકે સોનાને ચાંદીથી વેચે તો વધારે

ઓછું દુરસ્ત છે. પણ તે એવી શરતથી કે હાથો હાથ હોય. એટલે વાયદો હોએ નહીં. અને જો સોનાને સોનાથી અથવા ચાંદીને ચાંદીથી એવી રીતે વેચે કે એક તો તે વેળા મોજુદ હોય અને બીજું ગાએબ હોય એટલે તેના આપવાનો વાયદો હોય તો એ પણ વ્યજ છે દુરસ્ત નથી. ચાંદી સોનામાં મેલ વાળું અને વગર મેલ વાળું સરખું છે પણ જો ઘણો મેલ હોય કે (જેથી તે સોનું કે ચાંદી કહેવાતાં ન હોય) તો તેનો હિસાબ કરી લે, (તે અસબાબની ગણતરીમાં છે.)

પ૩૫ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે ચીજમાં જીવ હોય તેને નિશાનો નો બનાવો.

ફાયદો. અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસે કેટલાક જીવાનોને જોયા કે મરઘીને એક જગ્યા રાખીને તેને તીરથી નિશાન કરે છે. ત્યારે આ હદીસ પઠી. અને કહ્યું કે હજરતે [સલ] એ પર લાગત કરી છે. આથી જણાયું કે જે કેટલાક લોકો જીવતા જાનવરને ચોરંગ બનાવે છે એ છેક હરામ છે અને ઘણુંજ બેદરદ અને સખ્ત દિલ છે કે નકામો અજાળ કરે છે. અને શિકાર પર ટોચ કરવી બેશક દુરસ્ત છે.

પ૩૬ બુખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન ઓમર [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યારે તમે સુખ જાઓ તો અગ્નિને ધરમાં નો રાખો.

ફાયદો. એટલાં માટે મના ક્યું કે ઘણું ખર્ચ અગ્નિ સળગી ઉઠે છે એટલુંજ નહીં પણ મદીનામાં એવીજ રીતે માણસો અને ઘરો બળી ગયાં હતાં. *

પ૩૭ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે (લગાઈમાં) દુશ્મનને મળવાની તમારે ખાહેશ કરવી નહીં x અને જ્યારે તેઓ તમને મળે તો સ-

* વાંચો નં. ૪૧૬ ની હદીસ. શા. મો.

x કેમકે એવું કરવું તે જાણે ખુદ પસંદી તથા પોતાની કુવવત ઉપર ભરોસો કરવો છે. અને વળી એવું કર્યાથી દુશ્મનના મુકાબલામાં ઓછો ખંદાબરત કરવો તથા તેઓને નાના સમજવું છે. પણ એ હુશ-ચારી તથા સલાજને વિરુદ્ધ છે. શા. મો.

* પણ જો ખુબસુરતીને માટે કંઈ બાંધે તો કશી હરકત નથી. શરહ મશારેક. શા. મો.

ખર કરો. (જમીને રહો નહાસો નહીં).

ફાયદો. કેટલાક નવ જવાન સહાખીઓ કહેતા હતા કે જો કોઈએ અમને મળે તો સારી રીતે તેઓને મારીશું. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે દાવો કરવો સારો નથી. જો કદાપી નહાસાતો ગુનેહગાર થશે.

૫૩૮ બોખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારા ઘરોને કબરસ્થાન કરો નહીં. કેમકે જે ઘરમાં સુરા બકર પઢવામાં આવે છે ત્યાંથી શૈતાન નહાસે છે.

ફાયદો. એટલે ઘરમાં મુઝાંઓની જેમ બે અમલ પડી રહ્યા ન કરો. પણ કુર્યાન શરીફ પઢ્યા કરો કે જેથી શૈતાન નહાસે.

૫૩૯ મુસલિમમાં અયુ મરસદ ગનવી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કબરો પર તમારે બેસવું નહીં. અને તેની તરફ નમાઝ પઢવી નહીં.

ફાયદો. એટલે કબરોને એવી જલીલ પણ ન કરો કે તેના ઉપર બેસો અને ગળગર કે પેશાબ કરો. અને એટલું માન પણ ન આપો કે તેને કીબલો બનાવીને તે તરફ નમાઝ પઢો અથવા તેઓથી દુઆ માંગો. આથી જણાવું કે કબરોમાં નમાઝ દુસ્ત નથી. *

૫૪૦ બોખારીમાં અયુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અદેખાઈ ના કરો. અને એક રિવાયતમાં છે કે અદેખાઈ (હસદ) તો બે ચીજમાં જ છે. એક પુરૂષને અદાલતે કુર્યાન આપ્યું હોય અને તે તેને રાત દિવસ પઢ્યા કરે. તો તે કહે કે જેવું આને આવડે છે તેવું મને આવડતે તો હું પણ એની જેમ કર્યા કરતે. અને બીજા એક પુરૂષને ખોદાએ માલ આપ્યો હોય અને તે તેને મોકાસર ખર્ચ કરે છે તો તે કહે કે જેવો એને અપાયો તેવો જો મને આપતે તો હું એના જેમ કરતે.

* એક અર્થ એના આ છે કે કબરો પર બેસવું નહીં. એટલે ત્યાં એતેકાફ કે છલ્લું બાંધવું નહીં ખીમારી વીગેરે માટે ત્યાં થાલવું નહીં. અને તેની તરફ નમાઝ પઢવી નહીં એટલે તેનાથી દુઆ કરવી નહીં દોઆ અદલાહીજ કરવાની છે. શા. મો.

ફાયદો. હસદ આ છે કે બીજાનું ભત્રું જોઈ શકે નહીં અને ચાહે કે તે જતું રહે. આ ધણું હરામ છે. અને ધણું લોકોએ રંજ અને બલામાં સપડાયલા છે. જાણે હસદ કરનાર ખોદા પર ગુસ્સો કરે છે કે કેમ એને આપ્યું. મને કેમ આપ્યું નહીં. પણ કેમ દીનદારને જોઈને આવી ખાહેશ કરવી કે ખોદા મને પણ એવો કરે તો દુસ્ત છે. એ હસદ નથી એને ગીબતા કહે છે.

૫૪૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આપસમાં અદેખાઈ ના કરો અને દમ દબને કીમતનો વધારો (એટલે લાડ્યા પણ નો કરો લેવાનો વિચાર ન હોય ને નકામી કીમત નો વધારો) અને આપસમાં કીમત નો રાખો અને એક બીજેની જડ નો કાપો. (અથવા આપસમાં પીઠ દબને નો બેસો) અને ઓ અદાલતના ખંદાઓ તરો ભાઈઓ થઈ જાઓ.

ફાયદો. એટલે જેમ સગા ભાઈઓમાં મોહબબત અને ખાતેરદારી થાય છે તેવી સર્વ મુસલમાનોથી કરો. અને કુફરની ભુરી આદતોને છોડો

૫૪૨ મુસલિમમાં ઉમ્મુલ ફદલ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે એક વારતું કે બે વારતું (દૂધ) ચુસવું (નિકાહને) હરામ કરતું નથી.

ફાયદો. ઈમામ શાફિઈ (રહ)ના મજહબમાં પાંચવાર દૂધ ચુસવાથી નિકાહ મના થાય છે એક બે વારથી મના નથી. આ હદીસ પ્રમાણે અને ઈમામ આજમ (રહ) ના મજહબમાં એક બે વાર થી પણ નિકાહ મના છે કારણ કે કુર્યાનમાં મુતલક છે [એટલે] એક બે વારતું બંધન નથી. **વલ્લાહો આલમો.**

૫૪૩ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એક વારતું કે બે વારતું [દૂધ] ચુસવું (નિકાહને) હરામ કરતું નથી.

૫૪૪ મુસલિમમાં + અયુ જોરૈ હોજમી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નેકી અથવા એહસાનની કોઈ વસ્તુને હલકી

+ મશારેકુલ અનવારની શરહમાં છે કે આ હદીસ મુસલિમમાં નથી પણ અયુ દાઉદમાં છે. શા. મો.

કે થોડી સમજવી નહી. * (એટલે તે સવાળથી ખાલી નથી) અને ભાઈ મુસલમાનથી તેને વાંધો કરીને તેને વિરૂદ્ધ નો કર.

૫૪૫ મુસલિમમાં અબ્દુરહમાન ખીન સમેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તવાગી (બુતો) ની અને પોતાના આપ દાદાની કસમ નો ખાઓ. =

ફાયદો. ખોદાવગર કોઈની કસમ દુસ્તનથી.

૫૪૬ મુસલિમમાં અબ્દુલ મુતલેબ ખીન રખીઆ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મોહમ્મદ (સલ) ની આલ માટે જકાતનો માલ લેવો હલાલ નથી. + એતો લોકોનો મેલજ છે. ÷

* એહસાનને હલકું કે થોડું જાણવાની બે તરેહ છે એક આંકે કોઈ તારી સાથે ભલાઈ કરે તો તું તેને હલકી તથા થોડીનો જાણ, કે ઉપકાર નહીં માને, તેને તેનો બદલો નહીં આપે, તો તેથી મોહબ્બતમાં કમી થાય. ખીન આ કે તું કોઈની સાથે ભલાઈ કરવાનું વિચારે તો તેને હલકી કે થોડીનો સમજ કે તું નેકી કરતો અટકશે અને તેવી આવડત રાખેથી બખીલ થશે શા. મો.

= એટલે પૂજતી વસ્તુ કે જેના પૂજવાથી શુભ-રાહી આવે ફરી બુત હોય કે પીર પેગમ્બર હોય તેઓની કસમ ખાવી નહીં. તથા મોહબ્બત અને માનમાં આપ દાદા સર્વથી વધેલા તેઓની કસમ ખાવી નહીં. આ જેની મનાઈમાં ખોદા સિવાય સર્વ વસ્તુઓ ની કસમ ખાવાની મનાઈ આવી ગઈ. શા. મો.

+ ખની હાશિમને કે જેમાં સૈયેદો પણ દાખલ થાય છે એઓને જકાતનો માલ લેવો દુસ્ત નથી. હરામ છે. અને જાણી બુલને આપનારની જકાત અદા થતી નથી. કેટલાક લોકો કહે છે કે આ વખતમાં સૈયેદોને જકાત લેવી દુસ્ત છે કારણ કે પ્રથમ તેઓને ગનીમતના માલથી હિસ્સો મળતો હતો આ વખતમાં મળતો નથી. માટે દુસ્ત છે. તેઓએ આ હદીસ ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ. એટલે જકાત હરામ થવાનું કારણ કંઈ ગનીમતનો માલજ મળવો ન હતો પણ જકાત લોકોનો મેલ છે માટે ખની હાશિમને નહીં દુસ્ત તો તેનું મેલ થવાનું કારણ તો હમણા પણ છે ફરી કેમ દુસ્ત થાય. ? શા. મો.

+ કારણ કે લોકોના ગુનાહ ધોવાવાનું કારણ છે. શા. મો.

ફાયદો. કેટલાક ખની હાશિમે હજરત (સલ) ને કહ્યું કે અમને પણ જકાતની તહસીલનો હાકમ કરીને મોકલો કે જેમ ખીનને લાભ થાય છે તેમ અમને પણ લાભ થાય. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તમો મારી સગાઇવાળા છો. લોકોનો મેલ કચરો અને સદંકો લો એ તમને છાજતું નથી. આ તેમને ઠંડા પાડવા ફરમાવેલું. અને ખીનું કારણ આ પણ છે કે હજરત (સલ) જે જકાતને પોતાની આલ અને એલાદ માટે દુસ્ત કરતે તો કાફેરો તોહમત આપતે કે પેગમ્બરે પોતાના લાભ માટે જકાત ઠેરવી છે.

૫૪૭ મુસલિમમાં અબુ હેરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે રાતોમાં થી જુમઆની રાતને બેદારી કે તહજ્જુદ માટે ખાસ નો કરો. અને દિવસોમાંથી જુમઆના દિવસને રોજા માટે ખાસ નો કરો પણ *

* ઈમામ તીખી કહે જે કે મનાં થવાનું કારણ આ છે કે અલ્લાહે આ દિવસને પોતાના બંદા માટે ખાસ કર્યો છે તો અલ્લાહે જે કામો તેમાં ખાસ ખાસ કર્યા હોય તે સિવાય ખીન કામોનું ખાસ કરવું દુસ્ત નથી. આ હદીસ ઘણી ખરી ખીદ્મતોની જડ મુજબ કાપે છે. રોજો તથા તહજ્જુદ આ બેઉ ઉમદા ઇબાદત છે છતાં શરીઅતના હુકમથી આગળ ચાલી જુમઆના દિવસે ખાસ કરવાની મના થઈ. તો જે દિવસોનો શરીઅતમાં કંઈ પણ પતો ન હોય તેને માનીતો ગણવો એ છેક બુદ્ધ છે. રખીલ આખરની અગ્યારમી તારીખના દિવસને લોકો માનીતો ગણે છે તેહવારનું માન દે છે એ તેઓની ભુલ છે. એ દિવસની કોઈ રીતની બુનુરગી શરીઅતમાં નથી. મુંબાઈના કેટલાક લોકો એ દિવસે ધંધો રોજગાર બંધ કરવાને સવાખ જાણે છે તેઓએ સમજવું જોઈએ કે જુમઆનો દિવસ જેનું માન હદીસ ફરમાનમાં છે તે દિવસે ધંધો રોજગાર કંવાનું તો સાફ રીતે ફરમાનમાં છે. તો ફરી એ દિવસે છોડવાનું કેમ સવાખ થાય. વળી એ દિવસે રોદેરમાં સરઘસનો આકાર નીકળે છે એ પણ જહાલત છે, રિફાઈ ખાનદાન વાળા જે કોઈ કાયદો પોતાના ખાનદાનનો વાપરતા હોય તો જોઈએ કે તેમના ખાનદાનના વડા જે દિવસે વક્ાત થયા હોય તે દિવસે. સરઘસ કહાડે. હજરત અબ્દુલ કાદેર જલાની (રદ) ની વક્ાત સાથે તેઓને કરો. સંબંધ નથી તેમ કાદરી ખાનદાનમાં નિશાન દાઢરાનો પતો નથી. શા. મો.

ને તમે રાજા રાખ્યા કરતા હો તેમાં જુમઆનો રોજો આવી પડે. (તો તેમાં કશો દોષ નથી.)

ફાયદો. જુમઆમાં ગોસલ કરવું અને પ્રથમ વખતમાં જુમઆ મસજીદમાં જવું અને જુમઆની નમાજ પઢવી જરૂર છે. માટે તેની રાતમાં ઉઝગરો કર્યાની અને રોજો રાખ્યાની મના કરી. કે રોજાની સુસતીથી કેથે ખીજા કા-મોમાં નુકસાની નહીં આવે. અને ખીજું કારણ આ છે કે ઇયાદતને માટે સર્વ દિવસ બરાબર છે. શરીરતના હુકમ વગર કોઈ વખતને ફજલત નથી. પોતાના તરફથી કોઈ વખતમાં ખુસુસીયત લગાડવી કોઈને દુસ્ત નથી.

૫૪૮ ખોખારીમાં અબદુ-લ્લાહ ખીન મસ-જીદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-માવ્યું કે તમે ઈખતેલાફનો કરો કેમકે તમારાથી આગલ જે થયાં તેઓએ ઈખતેલાફ કર્યા જેથી તેઓ હલાક થયા.

ફાયદો. મસાખીહમાં અબદુ-લ્લાહ ખીન મસજીદ (રદી) થી રિવાયત છે કે એક શખ્સે કુરઆન પઢીયું અને મને તે ખીજી રીતે જણા-યું હું તેને હજરતની પાસે પકડી લાવ્યો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે અને સારી રીતે પઢો છો. ફરી આ હદીસ ફરમાવી. એટલે કુરઆનની કેરાઅત જેટલી તરેહ સિદ્ધ થઈ હોય તેનો નકાર નો કરો.

૫૪૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું પેગમ્બરોમાં એકને ખીજા કરતાં બેહ-તર નો કહો.

ફાયદો. એટલે મુળ પેગમ્બરીમાં સર્વ સ-રખાં છે. એમ ન જાણે કે કોઈ ઘટેલો છે અને કોઈ વધેલો છે. કારણ કે સર્વ પેગમ્બરો ઉપર ઇમાન લાવવું વાજબ છે. હા, જેટલી જેની ખુબુરગી દલીલોથી સિદ્ધ થઈ હોય તેના ખ્યાનમાં અને અકીદો રાખવામાં કંઈ દોશ નથી.

* ૫૫૦ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સહદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે સર્વ પેગમ્બરોમાં મને બેહતર નો કહો. કારણ કે કયામતને દિવસે (સુરની આવાજથી) લો-કા બેહોશ થશે, ફરી હું પ્રથમ હોશમાં આવીશ,

ત્યારે હું મુસા (અલે) ને એવી રીતે જોશ કે અરશના પાયામાંથી એક પાયને પકડેલો છે. ફરી હું નથી જાણતો કે તે મારાથી પ્રથમ હોશમાં આવ્યા અથવા તુરની બેહોશી મજરે થઈ.

ફાયદો. આ હદીસનો કિસ્સો આગળ ખ્યા-ન થયો છે. * કે એક મુસલમાન હજરત [સલ]-ને સર્વ પેગમ્બરો કરતાં શ્રેષ્ઠ કહેતો હતો અને એક યહુદી હજરત મુસાને શ્રેષ્ઠ કહેતો હતો, ત્યારે હ-જરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે અસલ નોખુવ-વતમાં સર્વ પેગમ્બરો બરાબર છે. જો હજરત (સલ)ને ફજલત છે તો તે ખીજે રસ્તેથી છે. મતલ-બ આ છે કે એવી રીતે ખુબુરગી ખ્યાન નહીં કરે કે જેથી ખીજા પેગમ્બરોની હલકાઈ થાય.

૫૫૧ ખોખારીમાં અબુ તલહા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે ઘરમાં કુતરું હોય તથા જનદારની તસવીર હોય તેમાં (રહમતના) શીરશતા જતા નથી. +

૫૫૨ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુ-લ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે લોકોએ પોતાના જીવ ઉપર જીલમ કર્યા તેઓના મકાનોમાં તમે નો જાઓ. એવું ન થાય કે જે અજબ તેઓને થયો તે તમને લાગે. પણ જો (ખોદાના ડરથી) રડતાં ત્યાં જાઓ [તો કશો દોશ નથી.]

ફાયદો. ખોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ તલહા (રદી) થી રિવાયત છે કે અમે એકવાર હ-જરત (સલ) ની સાથે સમૂદ કોમના મુલકમાં કે જેનું નામ હિજર છે, ગયા. ત્યારે હજરતે આ હ-દીસ ફરમાવી. અને ત્યાંથી બહાર નીકળી ગયા. અને ત્યાં પાણી પીવાની મના કરી. અને જેણે તે પાણીથી આટો ગુંદો હતો તે ફેંકાવ્યો. આથી જણાયું કે જે કોમ પર ખોદાને અજબ થયો હોય ત્યાં કયામત સુધી ખોદાની માર અને બે-અરકતી રહે છે. સમૂદ કોમમાં હજરત સાલેહ (અ-લે) પેગમ્બર હતા. જ્યારે તેઓએ પેગમ્બરને ન માન્યા તો તે પર ખોદાનો અજબ આવ્યો સર્વ મરી ગયા. તેઓના ઘરો શામ અને હેજાજ

* વાંચો ના. ૪૪૧ શા. મો.

* વાંચો ના. ૨૨૭ શા. મો.

બેની વચ્ચે છે.

પપ૩ મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તમે તમારા જન માટે લલાઇનીજ દોઆ કર્યા કરો. કારણ કે જે તમે કહેા છો તે પર શીરશતા આમીન * કહે છે.

ફાયદો. હજરત ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે મારો પેહેલો ઘણી એટલે અથુ સલમાં મરી ગયો લોક તેના ગમમાં પોતાને બદ દોઆ કરવા લાગ્યા ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તે વખતે શીરશતા મોબુદ હોય છે બદ દોઆ નો કરો. નહીં તો તેમની આમીન કહેવાથી તે કામ થશે.

પપ૪ મુસલિમમાં જાબેર [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મોસિન્ના વગર * જુબહ નો કરો પણ જો તમને મુશકેલ પડે (એટલે નહીં મળે) તો સાત મહીનાનો દુઆ જુબહ કરો.

ફાયદો. બકરી અને ઘેટું એક વર્ષથી ઓછાનું દુરસ્ત નથી. પણ સાત મહીનાના દુઆની કુરબાની કરવી દુરસ્ત છે.

પપ૫ મુસલિમમાં અથુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી એક મરદ કે જેનું નામ જલગ્નહ છે તે બાદશાહ નહીં થશે ત્યાં સુધી રત તથા દિવસો પુરાં નહીં થશે.

ફાયદો. એટલે જલગ્નહની સલતનત વગર કેયામત થશે નહીં. કેયામતથી પેહેલાં એ નામનો બાદશાહ જરૂર થશે. પણ આ જણાવ્યું નથી કે તે ક્યારે થશે અને ક્યાં થશે.

પપ૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ બકરા, જરીર, અને અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મારી પછી તમારે કાફર થવું નહીં કે તમા-

રામાંનો એક ખીજની ગરદન મારે.

ફાયદો. હજરતે (સલ) આખર ઉમરમાં હજ્જતુલ વિદાઅમાં આ હદીસ ફરમાવી. એટલે આપસમાં એકે ખીજને કતલ કરવું કાફરોની આદત છે તમારે એવું કરવું નહીં.

પપ૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જહાનમ હમેશ કહેતી રહે છે કે શું કંઈ વધારે છે? તે એટલે સુધી કે ઇજ્જતવાળો પરવરદિગાર પોતાનો કદમ તેમાં મુકશે, ત્યારે તે કહેશે કે બસ બસ તારી ઇજ્જતની કસમ અને સંકાયાઇ જશે.

ફાયદો. એટલે લાખો કાફર તેમાં પડ્યા છતાં તેની ભૂખ લાંગરે નહીં અને હમેશ વધારે માંગ્યા કરશે. જ્યારે અલ્લાહ તેમાં કુદરતનો કદમ રાખશે ત્યારે તેનું પેટ ભરાશે. અને જોશ મટશે. ખોદા જાણે તે કદમ શું છે. અને કેવો છે? હયાં અકલનો કદમ દોડાવવો મુનાસેબ નથી. જેવું રિવાયતમાં આવ્યું હોય તેવું માનવું જોઈએ અને કહેવું જોઈએ. વદલાહો આલમો.

પપ૮ મુસલિમમાં જાબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મારી ઉમ્મતમાંથી એક ટોળું હમેશ દીને હક્ક ઉપર લડતું રહેશે. * કેયામત સુધી ગાલેબ રહેશે. ફરી ઇસા (અલે) ઉતરશે ત્યારે તમારો ઇમામ (એટલે ઇમામ મહદી) કહેશે કે આઓ ઇમામ

* આ હદીસમાં મુસલમાનના કતલ કરવાને કુફર કહેવાયું છે તો તેની મતલબ કુફરાને નેઅમત છે. એટલે ઈસ્લામની નેઅમતના અઉપકાર (ના શુકર) થવું નહીં. કારણ કે ઇસ્લામનો શુકર તો આ છે કે મુસલમાનોથી મોહબબત રાખે. અથવા એની મતલબ આ છે કે કાફરોને જેવા થાઓ નહીં તેઓની આદત એક ખીજની કતલ કરવાની છે. અથવા એની મતલબ આ છે કે તમે ખરેખરા કાફર નો બનો એક ખીજને કતલ કરવાનું હલાલ સમજીને. કારણ કે કતલ કરવું ગુનાહ કબીરા છે અને કબીરા ગુનાહને હલાલ જાણવાથી કાફર થાય છે. શા. મો.

* આથી જણાવ્યું કે જેહાદનો કાયદો હમેશ જરૂરી છે. આઉપર શી ફેકલાઓએ કહ્યું છે કે જેહાદ હમેશા ફરજે ફિકાયા છે. અને કાફરો ચઢી આવે ત્યારે તો ફરજે એન છે. શા. મો.

* આમીન શબ્દની જગ્યા ગુજરાતીમાં “તથા રતું” છે અને એનો અર્થ “તેમ થાઓ”નો છે. શા. મો.

* એટલે બનરી તથા ઘેટું એક વર્ષના ગાય બે વર્ષની અને ઉંઠ પાંચ વર્ષનું કુરબાનીમાં જુબહ કરવા જોઈએ. શા. મો.

બીનને અમને નમાજ પઢાવો તો તેવણુ કહેશે કે નહીં. તમે આપ આપમાં એક બીજાના સરદાર છો ખોદાએ આ ઉમ્મતને બુજુરગી આપી છે.

ફાયદો. આ હદીસથી જણાયું કે કયામત સુધી ઇસલામ ગાલેખ રહેશે. જે અમારી શામત-થી * હિન્દુસ્થાનમાં ઇસલામ મગલુખ (દખેલુ) છે તો શું થયું ? બીજા મુલકોમાં જેમકે રૂમ તોરાન અને મગરેબમાં ઇસલામ ગાલેખ છે. અને જેહાદ જારી છે. અલ હમ્દો લિલ્લાહ.

પપહ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેને પિશાખ કરતાં ન અટકાવો. અને તેને છોડો. (કે તે પિશાખ પૂરી કરે) આથી મતલબ તે ગામડિયો છે કે જેણે મસજીદમાં પિશાખ કરી હતી.

ફાયદો. એક ગમાર મસજીદમાં પિશાખ કરવા લાગ્યો. સહાબીઓએ તેને ધમકાવ્યો ત્યારે હજરતે [સલ] આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તેણે હવે તો નાદાનીથી પિશાખ કરી દીધી હવે કરવા દો ફરી હજરતે [સલ] તેને સમજાવ્યો કે મસજીદ ધ્યાદત-ની જગ્યા છે. હયાં નગસત જોઈએ નહી. ફરી તે જગ્યાને ધોવડાવી.

પ૬૦ મુસલિમમાં જૈનખ બીનતે અબુસલમા હજરત (સલ) ની પાળક છોકરી [રદી] થી રિવા-યત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે પોતાને પાક નો દેરવો. તમારામાં વધારે નેક કાણ છે તેને અલ્લાહજ જાણે છે.

ફાયદો. મસાબીહમાં જૈનખ (રદી) થી રિવાયત છે કે માઈ નામ પ્રથમ ખર્સ હતું તેનો અર્થ પવિત્ર (અથવા નેકી વાળી) હતો. હજરતે (સલ) માઈ નામ બદલીને જૈનખ રાખ્યું અને આ હદીસ ફરમાવી એવીજ રીતે હજરતે (સલ)

* એટલે અમારા ખુરા ચલણો ને લીધે. તારીખ જોતાં માલમ પડે છે કે જ્યાં સુધી મુસલમાનો ઇસ્લા-મ ઉપર ચુસ્ત હતા ત્યાં સુધી તેઓના વિજય થયો હાલમાં કાબુલની સલ્તનતમાં ઇસ્લામી કાયદાની સં-ભાળ સારી છે તે પ્રમાણે ખોદાએ તેને બળવંત ક-ર્યું છે. ખોદા એને હમેશ ચઢતું રાખો. શા. મો.

જે નામોમાં પોતાની સફાઈ * અથવા શિક્ક હતા જેમકે અબ્દુસ શમસ તેવાં ઘણાં નામો બદલ્યાં છે પ૬૧ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન આમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે કુરઆન લખીને સફર નો કરો. કેમકે દુશમન તેને લ્યે એથી હું નડર (ખેખોડ) નથી.

ફાયદો. એટલે જે લશકર ઓછું હોયતો કાફિરોના મુલકમાં કુરઆન શરીફ નહીં લખી જાયો કે કાફિરો તેની બેઅદબી કરશે. પણજો ઇસ્લામનું લશકર ઘણું હોય તો કુરઆન લખ જવામાં કશી હરકત નથી.

પ૬૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુ રહમાન બીન સમોરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું હોકુમતને નો માંગ. કારણ કે જો વગર માંગે તે તેને મળશે તો તને તે વિષે મદદ થશે. અને જો તે તને માંગ્યાથી મળ-શે તો તું તે હોકુમતની તરફ સોંપાશે. * એટલે ખોદાની તરફથી તારી મદદ થશે નહીં.

પ૬૩ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવા-યત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કાઈ ઓ-રત પોતાની બેન મુસલમાનની તલાકની માંગણી કરે નહીં કે જેથી તેની સાનકીમાંનું પોતે લ્યે. (એટલે જે તેણીને ધણી તરફથી મળતું હતું તે પોતે લ્યે) પણ તેને જોઈએ તો (વગર તલાક ની શરતે) નિકાહ કરે. કેમકે જે તેની કિસમત માં હશે તેજ તેને મળશે.

ફાયદો. એટલે જે સ્ત્રી બાયડી વાળા પુર પની સાથે નિકાહ કરવા ચાહે તો તે આગળી બાયડી-ની તલાકની માંગણી નહીં કરે. કે તેનો સર્વ માત્ર

* એવીજ રીતે જે નામમાં ખુરાઈ હોય તેને પણ હજરત (સલ) બદલતા હતા. હજરત આમર (રદી) ની એક છોકરીનું નામ આસીયા એટલે શુનોહ કરનારી હતું, તો હજરતે તે નામને બદલી તેણીનું નામ જમીલા એટલે સુંદર રાખ્યું. શા. મો

x એટલે જ્યારે તે તારાપર લરોસો કરીને હો કુમતની લાલચ કરી તો તું તે હોકુમતની તરફ સોંપા-ચલો થશે. તે એવી રીતે કે તું જાણે તારું કામ જાણે. વકફ ખાતાના મોતવલ્લી થવું પણ એજ કાયદામાં છે એટલે જે માંગીને મોતવલ્લી થશે તો ખરાબીમાં પડશે નહીં તો ખોદાની મદદ થશે. શા. મો.

તેને મળે પણ પોતાની કિસમત ઉપર રાજી રહે.

૫૬૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેણીઓમાંથી જે સ્ત્રી મને પૂછશે તેને હું ખબર કરીશ.” એટલે આ વાતની કે આએશા (રદી) એ મને પસંદ કર્યો છે.

ફાયદો. જ્યારે કુરઆનમાં પસંદ કરવાની આયત ઉતરી એટલે હુકમ થયો કે પેગમ્બરની બીબીઓ યાતો અલ્લાહ અને અલ્લાહના રસુલને પસંદ કરે અને ફકારી ફાકા ઉપર સખર કરે અથવા દુન્યાને પસંદ કરે અને જૂદી થાય. તો પ્રથમ હજરત આએશાએ (રદી) અલ્લાહ અને રસુલને અખત્યાર કર્યા અને દુન્યાને છોડી અને અરજ કરી કે ઓહજરત અલ્લાહ અને રસુલને મારા અખત્યાર કરવાની બીજી બીબીઓને ખબર કરવી નહીં. એટલે તેઓ મારો હીરસ કરશે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસ નો કીરસો આગળ પણ આવી ગયો છે. x

૫૬૫ બોખારીમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમો મુઝાંઓને નો ગાળો ભાંડો (અને ખુરં નો કહો) કેમકે તેઓ પોતાના કર્યાને પોહોંચી ગયાં છે.

ફાયદો એટલે મુઝાંએ જે ભલાં ખુરાં કામ કર્યાં હતાં તેનો સવાખ અથવા અજાખ તેમને કબરોમાં પુગ્યો છે હવે તેઓને ખુરં કહેવું નીરલાભ છે. એટલુંજ નહીં પણ તેમની જીવતી ઓલાદને નાહકક રંજ આપવો છે.

૫૬૬ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મારા સહાબીઓને તમો ગાળ નો આપો [તથા ખુરં નો કહો] મારા સહાબીઓ ને ગાળ નો આપો. કસમ છે તે જાતની કે જેના હાથમાં મારો જીવ છે, જે તમારામાંના કોઈએ ઓહોદ પર્વત જેટલું સોનું ખોદના માર્ગમાં ખરચ્યું હશે તો તેઓમાંના કોઈના એક મુદ અથવા અઘા મુદ બરાબર થશે નહીં. (એટલે દોઢ શેર કે તેના અરધા અનાજના સવાખ જેટલું પણ તમારં સોનું થશે નહીં.)

ફાયદો એટલે સહાબીઓએ તે વખતમાં માલ ખરચ કર્યો કે જ્યારે ઇસ્લામ ધણુંજ કમ

જોર હતું, અને પૂર તંગીમાં હતું. તેઓનાંજ માલ ખરચ કર્યાથી તથા જેહાદ કર્યાથી તથા જાનફેશાની [કાશીશ] કર્યાથી સમદીપ (સાત ઇકલીમો) માં ઇસ્લામ ફેલાયું, એજ કારણથી આખા કુરઆનમાં મોહાજેરો તથા અનસારની તારીફ ભરેલી છે. તો જણાઈ આવ્યું કે તેમની ઇબાદત બરાબર કેયામત સુધી કોઈની ઇબાદત થઈ શકિત નથી. તો એવા દીનના સરદારોને ખુરં કહેવું કેમ કરીને દુરસ્ત હોય જે એઅદબો હજરત (સલ) ના સહાબીઓને ખુરં કહે છે એવે જણી ખુજને તેઓના કમાલને મટાડે છે તેઓને ખોદા સમજે.

૫૬૭ મુસલિમમાં સમોરા ખીન જુનદઅ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું તારા ગુલામનું નામ યસાર, રબાહ, નજહ અને અફલહ નો રાખ કારણકે તું કેહશે કે ત્યાં તે (ગુલામ) છે? અને તે ત્યાં ન હશે તો કહેશે કે નથી. (જેથી તને રંજ થશે) આતો * ચારજ નામ છે એથી વધારે (પોતાના તરફથી વધારવું નહીં અને) મારા પર જૂદાં બાંધવું નહીં.

ફાયદો. લોકોની દસ્તુર આ છે કે ગુલામોના નામો ધણુંખરં ખરકતને માટે સારાં રાખે છે જેમકે નફઅ, આસાન, મતલખ, નજાત, અને એવીજ રીતે મોખારક, વફાદાર. અને જુઓ તો કદી એની મતલખ ઉલટી થાય છે તો તેથી અપસુકન લઈને ગમગીન થાય છે. જેમકે કોઈ પૂછે કે નજાત અથવા મોખરક છે? કોઈ જવાબમાં કહે કે નથી. એટલે મોખરક તથા નજાત નથી. તો [એ નામોના અર્થ જોતાં] મતલખ બદલાઈ ગઈ માટે હજરતે (સલ) મના કરી. એટલે એવા નામ રાખવાની શી જરૂર કે જેથી રંજ (અને દુઃખ) થાય. અને કેટલાક કહે છે કે આ હુકમ ઇસ્લામની શરૂમાં હતો જ્યારે લોકોનો અકીદા ઠીક થયો અને તકદીરને સમજવા લાગ્યા તો એવાં નામો રાખવાં દુરસ્ત થયાં.

૫૬૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું તેને વેચતો નો લે. અને તારા સદકાની તરફ વલણ નો કર અગર જો તે તને એક દિરહમમાં આપે. કારણકે પોતાના સદકાને ફેરવી લેવું એવું છે

*“આતો ચારજ છે” ના શબ્દથી તે છેવટ સુધી આ રિવાયત કરનારનો વાક્ય છે. શા. મો.

જેવું કોઈ પોતાની ઓકને પાછી ગળે આ હદીસ હ જરતે (સલ) ઓમર (રહી) ને કહેલી જ્યારે તે વણે અલ્લાહના માર્ગમાં સવારી માટે કોઈને ઘોડો આપેલો ફરી જેની પાસે હતો તેણે તેને જરઆદ કરેલો. સુકવી નાખેલો તો એવણે તેને ખરીદવાનો વિચાર કર્યો ત્યારે.

કાયદો. આ હદીસથી જણાયું કે જેની જ ખોદાના માર્ગમાં આપી હોય તેને ખરીદીને પણ ન હોય.

૫૬૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા(રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ત્રણ મસજીદો મસજીદે હરામ (એટલે અદખવાળી મસજીદ કાબા) મસજીદે રમ્લ અને મસજીદિલ અકસા (એટલે બૈતુલ મોકદ્દસની મસજીદ) * સિવાય કમવા (શુગદુકવગેરે) અંધાએ નહીં (એટલે) ત્રણ મસજીદ વગર સફર કરવી દુરસ્ત નથી.

કાયદો. આ હદીસ પ્રમાણે એહતેયાતવાળા ધણા ઓલમા અવલેયા અને બુજરગોની કબરો પર જવું જો તે ત્રણ મંજલ અથવા તેથી વધુ દુર હોય તો દુરસ્ત જાણતા નથી. * અને કેટલાક

* તેસીરલ વોસુલમાં બૈતુલ મોકદ્દસની મસજીદ વિષે છે. હજરતે (સ) ફરમાવ્યું છે કે “ત્યાંતેઓન-ઓ અને નમાજ પઢો. ફરી જો તમે ત્યાં નહીં જાઓ તો તેલ મોકલો કે તેની કંદીલોમાં સળગાવાય” શા. મો.

+ ત્રણ મનજલ કે તેથી વધારેની સફર ફરી કોઈ બુજરગની જયારત કરવા જવું દુરસ્ત છે કે નહીં, એ વિષે ઓલમા મતફેર છે. કેટલાક કહે છે કે આ હદીસમાં મસજીદનું ખ્યાન છે એટલે ત્રણ મસજીદો સિવાય બીજી કોઈ મસજીદમાં ઈબાદત કરવા સફર કરવી દુરસ્ત નથી. બીજા ઓલમા કહે છે કે બુજરગોની જયારત કરવા પણ સફર કરીને જવું દુરસ્ત નથી અને એજ વાત હીક લાગે છે. વિશેષ કરીને આ વખતમાં કે કોઈ અજમેરના કેટલાક ફેરાને હજજ સમજે છે. કેટલાક અહમદાબાદના બુજરગોની જયારતને હજજ કબુલ થવાનું કારણ સમજે છે. કોઈ કહે છે “નેસ્ત કાબા દર દક્ત જજ દરગહે જેસુ દરાજ” કોઈ કહે છે “જાએરોસે આસતાને કે તેરે એ કિબલ ગાહ * હાજયોંકુ હમસરી કરનેકા કબ મકદુર હય” કેટલાકેને હજજ કાવી મયરસર નથી. પણ બુજરગોની જયારતમાં હમેશ જવાય. વળી આ મતનો ટેકો સહાબાના કોલથી પણ મળે છે. મોઅત્તામાં અબુ હોરેરા (રહી) થી

કહે છે કે આ હદીસમાં માત્ર મસજીદોનું ખ્યાન રિવાયત છે કે તેવણે કહ્યું કે હું કોહેતુરની તરફ ગયા. ત્યાં કમબુલ અહબારની મુલાકાત કરી તેમની સાથે હદીસો તથા તૌરાત સંબંધી કેટલીક વાત ચીત થઈ ફરી તેમણે પાછા ફરયા ત્યારે અબુ બસરા (રહી) થી મુલાકાત થઈ. તેમણે પૂછ્યું કે તમે ક્યાંથી આવો છો ? મેં કહ્યું કોહેતુરથી આવું છું તેવણે કહ્યું કે જો હું પ્રથમથી તમારી મુલાકાત કરતે તો તે તરફ તમને જવા દેતે નહીં. મેં રસુલુ-લ્લાહથી સાંભળ્યું છે કે અદખવાળી મસજીદ તથા મારી આ મસજીદ તથા બૈતુલ મોકદ્દસની મસજીદ સિવાય સવારી કામમાં લેવાય નહીં.” એની શરહ બુખારી જલદ કરી જણાય છે કે આ હદીસ તખરાની વગેરેમાં પણ છે. કોહેતુર પણ જયારતની જગ્યા છે તેની જયારત આ હદીસને આધારે સહાબીએ મના કરી. વળી હજરત મોહમ્મદ [સલ] ની કબર સિવાય બીજા પેગમ્બરોની કબરોની જયારત કરવા જવું કોઈ હદીસમાં નથી તથા કોઈ સહાબીનું જવું સાબિત નથી. અને જુઓ તો તેઓ દીની કામમાં કોશીશ કરનારા હતા. જાએએ સગીરની શરહ મોટી મનાવીમાં છે કે હજરત [સલ]ની માત્ર જયારત કરવાની સફરને ઈમામ માલિક મના કરે છે.” મુસલિમની શરહ નવવીમાં છે કે ત્રણ મસજીદો સિવાય બીજી જગ્યા બુજરગોની કબરોએ જયારત કરવા જવાને તથા બીજી બુજરગીવાળી જગ્યાએ સફર કરવાને અબુ મોહમ્મદ જોવેની હરામ કહે છે તથા કાજ અયાજ એ વાતને પસંદ રાખે છે.” અને ગેર મોકલેલો એ બાબતમાં ઈમામ માલિક વગેરેના મત ઉપર છે. પણ કોઈ મસજીદે નખવીની નૈયતથી સફર કરે અને ફરી નખી સાહેબની જયારત કરે એને કોઈ મના કરનાર નથી. પણ હરકોઈ તેને ફજલત તથા મોટી નેઅમત સમજે છે. અને મારો મત આ છે કે હજરત (સલ)ની કબર મુખાર-કની જયારત માટે સફર કરવી ધણી ફજલતનું કામ છે. પણ હજરતની કબર સિવાય બીજી કોઈ કબર તરફ જયારત માટે સફર કાવી હરામ છે. કેથે ગયા હોય અને ત્યાં કોઈ મુસલમાનની કબરની જયારત કરવી સવાબ છે. અને નખી સાહેબ (સલ) ની કબરની જયારત કરવી ધણી ફજલતનું કામ છે પણ તે હજજનું ફરજ કે વાજેબ કે મુસ્તહબ નથી. એ એક ભૂદી મુસ્તહબ છે. ફતાવા આલમગીરીમાં છે કે હજરત ની કબરની જયારત કરવી અમારા [હનફીયાના] મશાયે-ખોની નજદીક મુસ્તહબ છે. દુરેં મુખતારમાં પણ એને મુસ્તહબ લખી છે અને વાજેબના મતને “કીલ” કહી જ-ઈક બતાવ્યો છે. અને દુરેં મુખતારના હારાયા “શામી” માં જયારતના મુસ્તહબ થવા ઉપર મુસલમાનોનો ઇજ-મા લખ્યો છે શા. મો.

છે એટલે ધ્યાદતને માટે સર્વ મસજીદો બરાબર છે. આ ત્રણે મસજીદો વગર ખીજ કોઈ શહેર ની મસજીદમાં સફર કરીને જવું દુસ્ત નથી. મસજીદો સિવાય ખીજ જગ્યાએ તખરિકવાળી જાણીને (સફર કરીને) જવું આ હદીસમાં મના નથી વહલાહો આલમ. અને હદીસ શરીફમાં છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું છે કે મારી મસજીદમાં એક વાર નમાજ પઢવી ખીજ મસજીદથી હજર ગણી અફજલ છે. અને કાબામાં નમાજ પઢવી મારી મસજીદથી મો વાર અફજલ છે તો જણાવ્યું કે કાબામાં નમાજ પઢવી ખીજ મસજીદો થી લાખ વાર અફજલ છે.

પ૭૦ મુસલિમમાં અબુ બરજા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અમારી સાથે તે ઊંટડી નહીં રહે કે જેના ઉપર લાનત છે.

ફાયદો. હજરત (સલ) સફરમાં હતા એક સ્ત્રીએ પોતાની ઊંટડી ઉપર લાનત કરી ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. આ ઇપકાને માટે ફરમાવેલું કે જેથી લાનત કરવાની ટેવ છેડે. આથી જણાયું કે જનવર ઉપર પણ લાનત કરવી દુસ્ત નથી.

પ૭૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે ઘરમાં કુતરું કે ઘંટ (અથવા ઘાટરડી) હોય તેમાં (રહમતના) શીરશતા સાથે રહેતા નથી +

પ૭૨ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કિ તામવાળા [એટલે યહુદ અને નસારા] ને તમે નો સાચવો અને નો જૂઠવો પણ તમે કહો કે અમે ઇમાન લાવ્યા અલ્લાહ પર તથા તે સીજ પર કે જે અમારા તરફ ઉતરી" એટલે કુરઆન પર અને જે અમારેથી આગળ પેગમ્બર પર ઉતરેલું તે પર.

ફાયદો. હજરત (સલ)ના વખતમાં યહુદીઓ તૌરાતને ઈબ્રાની (હેબ્રુ) ભાષામાં પઢતા હતા.

+ આથી જણાયું છે કે જનવરને ઘાટરડી કે ધુધરો બાંધવો તથા ગાડીમાં ઘાટરડી રાખવી મકરૂહ છે. પણ શરહ મશારેક વગેરેમાં છે કે જે તેમાં કંઈ લાભ હોય તો મના નથી. શા. મો.

એને મુસલમાનો માટે અરખીમાં તેનો તરજુમો કરતા હતા. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે એને સાચું નો જાણો કદાપી એઓએ મજમુનમાં ફેરફાર કયું હોય. અને જૂઠું પણ ન જાણો કદાપી તે સાચી વાત હોય * પણ મુજમલ (સામરી) રીતે એમ કહો કે અમે કુરઆન, તૌરાત, અને ઇનજીલને માનીએ છીએ અમને તમારો ભરોસો નથી. ખોદા જાણે કે તમેએ શું રાખ્યું છે અને શું બગાડ્યું છે.

પ૭૩ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે ઊંટડી તથા બકરીમાં કંઈ તકનું દુધ રોકી નો રાખો. ફરી જે કોઈ તેવાં જનવરને ખરીદશે તો રહેવા દે. અને જે ચાહે તે એક સાચ ખજુ રનો બદલો દઇને પાછું ફેરવે.

ફાયદો. દગલ બાજેની દસ્તુર છે કે કેટલીક તકનું દુધ ગાય બકરીમાં ભેગું કરે છે કે જેથી ખરીદનાર ઘોડામાં આવીને ખરીદે. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખરીદ્યા પછી તેને અખત્યાર છે જોઈએ રાખે જોઈએ પાછી ફેરવે બદલો આપીને ઇમામ શાફેઈ (રહ) નો આજ મજહબ છે. અને ઇમામ આજમ (રહ) ના મજહબમાં બદલો આપવો નથી. કારણ કે જનવરનો દાણો તથા ચારો બદલો થઈ ગયો. જેમકે પ્રથમ અખાયમાં આ મજમુન ખયાન થયું છે. (વાંચો ના. રહ)

પ૭૪ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે સ્ત્રી પોતાના ખાવિન્દ હાજર હોવા છતાં તેના વગર હુકમે (નફલ) રોજે રાખે નહીં અને ધણીના હોવા છતાં તેના વગર હુકમે તેના ઘરમાં કોઈ ને આવવાનો હુકમ આપે નહીં. અને પત્નીની કમાઈમાંથી વગર તેના હુકમે અલ્લાહ વાસતે ખેરાત કરશે તો તેનો અઘો સવાબ તેના ખાવિન્દને થશે.

* એટલે જે મજમુનનું સાચું થયું કે જૂઠું થયું કુરઆન શરીફથી સિદ્ધ થયું ન હોય તેને માટે આ હુકમ છે. પણ જેનું જૂઠું થયું ખ્યાન થયું હોય તેને જુઠું જ જાણવું અને જેને સાચવ્યું હોય તેને સાચું જ જાણવું. શા. મો.

ફાયદો. આ હદીસમાં ઘણીના હકકો બા-
યડી ઉપર ફરમાવ્યા છે. ફરજ રોજમાં ખાવિન્દ
ના હુકમ લેવાની જરૂર નથી, પણ નફલ રોજને
વગર તેની મરજીએ દુસ્ત નથી, કે મરદને કોઈ
રીતે તકલીફ થાય નહીં. અને ખાવિન્દની કમા-
ઈમાંથી ખોદાના માર્ગમાં આપવું ત્યારે દુસ્ત છે
કે તેનો ખુલ્લો હુકમ હોય. અથવા જો સાંભળે
તો તેને દુઃખ થાય નહીં પણ જો તે નારાજ
થતો હોય અથવા મના કરી હોય તો બાયડીને
કોઈ રીતે આપવું દુસ્ત નથી.

પા૭૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓમર
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમા-
વ્યું કે જેવી રીતે ઇસા બીન મરયમ (એલે) ની
હદથી વધારે તારીફ થઈ તેવી રીતે મારી તારીફ
નો કરો. અને કહો કે હું * ખોદાનો બંદો છું
અને તેનો રમુલ છું.

ફાયદો. એટલે જેવી રીતે નસારાઓ
(ખ્રીસ્તિઓ) એ બેહદ ઘણી વધારીને ઇસા (એલે)
ની તારીફ કરી કેટલાકોએ તેમને ખોદાના દીકરા
કહ્યા અને કેટલાકોએ ખોદા કહ્યા. તો આ મુસ-
લમાનો તમારે તેવી તારીફ નહીં કરવી કહિં
થઈ જશો. મારી તારીફ તો આટલી બસ થાય
છે કે હું ખોદાનો બંદો તથા ખોદાનો પેગામ
લાવનર છું. એટલે જ્યારે પેગમ્બર કહ્યા તો
ખોદા સિવાય જેટલા કમાલાત માણસને માટે
બનવા જોગ હતા તે સર્વ આવી ગયા. પેગમ્બર
સર્વ જહાનથી બેહતર ખોદાના અમાનતદાર સ-
ર્વ ગુનાહોથી માસુમ થાય છે. એટલે પેગમ્બર
સિવાય હવે કંઈ તારીફ રહી ગઈ છે જે મને ક-
હેશો. આ હદીસથી જાણાયું કે આ જે જાહેલા-
માં મશહુર છે કે નખી દરેક કામના મુખત્યાર છે
જે આહે તે કરી શકે એ શિક્ક છે. + એમાં

* હતરતે (સલ) પોતાનું બંદો થયું પોતાની
તારીફમાં દાખલ કર્યું છે. એમાં લોકોના અકીદાની
સંભાળ પણ સમાયલી છે. ખ્રીસ્તીઓએ હજરત ઈસા
[એલે] ઉપર શબ્દ બંદોનો વાપરવો ખુશ નહોતો તો
તેઓ ગુમરાહ થયા ગા. મો.

+ અહીંહ તમામ કહે છે તું કહે [આ મોહ
મ્મદ] હું મારા બન માટે નફા તથા નુકસાનનો મા-
લિક નથી. પણ જે ખોદાએ આજું હોય. સુરા આરાફ
૭; ૧૮૭ ગા. મો.

તો પેગમ્બર માટે ખોદાઈ સિદ્ધ થઈ. અને જે
વાતની હજરતે (સલ) મના કરી હતી તેજ વાત
એ અદમ જાહેલોએ કહી.

પા૭૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં આમેશા
(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) હસ્સાન
બીન સાબેત (રદી) ને ફરમાવ્યું કે તું જલદી
નો કર કારણ કે અણ બકર ખચીત કોરેશના
નસબ (વંશાવળી) ને સર્વથી સારી રીતે જાણે
છે અને મારી સગાઈ તેઓની સાથે છે. જ્યાં
સુધી મારી વંશાવળીને તેઓની વંશાવળીથી જૂદી
નહીં પાડે (ત્યાં સુધી નિન્દા (હજો) નો કર).

ફાયદો. રિવાયત છે કે કોરેશના કફિરોએ
હજરતની તથા હજરતના સહાબાની નિન્દા કરી
હતી. હસ્સાન (રદી) જે મોટા શાએર (કવી)
હતા તેમને આ હદીસ ફરમાવી. એટલે કોરેશ
મારી સગાઈમાં છે, માટે તેઓની એવી હજો
નહીં કરવી કે મારા આપ દાદા પણ તેમાં ભેળાય
અણ બકરથી એની તપાસ કરી લે તે કોરેશના
નસબને વધારે જાણનાર છે.

પા૭૭ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અ-
બ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)
ફરમાવ્યું કે ખુદાના અબ્બાથી કોઈને નો અબ્બા
કરો. એટલે અબ્બાથી કોઈને નો બાળો.

ફાયદો. અલી મુરતબએ (રદી) જન્દીક
એટલે જે દીન લોકોને બાળી નંખાવ્યા. જ્યારે
અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસે એ સાંભળ્યું તો
આ હદીસ ખ્યાન કરી. અને કહ્યું કે જો હું તે
વખતે હોત તો બાળતે નહીં પણ તેઓને કતલ
કરતે. કારણ કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે
કોઈ ઇસલામ છોડી બીજું દીન બદલે તેને કતલ
કરો.

પા૭૮ મુસલિમમાં ઓફ બીન માલિક (રદી)
થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે
આ ખાલિદ તું તેને નો આપ. આ ખાલિદ તું
તેને નો આપ. શું તમે મારા બનાવેલા હાકિમે
ને છોડનારા છો? તમારી મિસાલ અને તેઓની
મિસાલ તો આજ છે કે એક પુરૂષ ઉંટ તથા
બકરીઓ ચરાવવા માટે રખાયો ફરી તેણે તેને
ચરાવ્યાં ને તેને પાણી પાવાના વખતને તે જોતો
રહ્યો ફરી તેને હોજ ઉપર લાવ્યો. ને તે તેમાં

ધુસ્યાં ફરી તેનું સાફ પાણી પીધું અને ડોહળા-
યલું રહેવા દીધું. તો તે સાફ સાફ તમને છે
અને તે ડોહળાયળું તેઓ માટે છે. (એટલે ગની-
મતોનો માલ તો લશકરનો છે અને સર્વ લશકરની
ફિકર અને કંઈ કસુર થાય તો બદનામી અને પકડ
એ હાકેમો ઉપર છે)” આ હજરતે (સલ) એક
ખીન માલિકને કહેલી. એક ખીન માલિકે હજરત
(સલ) ને હિમયર કોમના એક શખ્સે મુતાની
લડાઇમાં દુશ્મનના એક શખ્સને મારવાની ખબર
કરેલી તથા હજરતે ખાલિફને કહેલું કે મરાયકા
નો માલ કતલ કરનારને આપો તે બાદ તે માલને
જ્યારે ખાલિફે ઘણો જોયો તો તે માલ તેને
આપવાની મના કરી તેની (પણ) ખબર કરેલી.
ફરી જ્યારે ખાલિફ (રદી) નું એકની પાસે જવું
થયું તો એકે ખાલિફને ગુસ્સે કર્યા અને તે
રસુલુ-લ્લાહે સાંભળ્યું ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી.

કાયદો. આ હદીસનો વિસ્તારથી કિસ્સો
આવી રીતે છે કે હિજરતને આઠમે વર્ષે જૈદ ને
ત્રણ હજાર લશકરનો સરદાર કરીને શામની તરફ
મોકલ્યા. અને ફરમાવ્યું કે જો જૈદ શહીદ થાય
તો બફરે તૈયાર સરદાર છે. અને બફર (રદી)
પણ શહીદ થાય તો અબ્દુલ્લાહ ખીન રવાહા
સરદાર છે. ફરી મુતાની જગ્યામાં ખ્રિસ્તિઓ (ન-
સારા) થી લડાઇ થઇ. નસારાનું લશકર એક લાખ
હતું. ત્રણે સરદાર શહીદ થયા ફરી મુસલમાનોની
સલાહથી ખાલિફ ખીન વલિદ (રદી) સરદાર બ-
ન્યા. તે દિવસે તેમને હાથ આઠ તલવારો તુડી
અને સારી રીતે લડ્યા, ખોદાએ ફતેહ આપી.
તેજ લડાઇમાં હિમયરની કોમના એક મુસલમાને
કાફરને માર્યો. અને તે કાફરનો અસખાખ માંગ્યો
ખાલિફ (રદી) તે વેળા હાકેમ હતા તેવણે તે આપ્યો
નહીં. આ હદીસના રાખી એક ખીન માલિકે (રદી)
ખાલિફ (રદી) ને કહ્યું કે જો તમે કતલ કરનારને
અસખાખ નહીં આપશો તો હું હજરત (સલ)
આગળ તમારી રાવ કરીશ. ફરી જ્યારે મદીનામાં
લશકર આવ્યું, તો એકે હજરત (સલ) ની આ-
ગળ ખાલિફ (રદી) ની શીકાયત કરી. હજરતે (સલ)
ખાલિફ (રદી) ને કહ્યું કે કતલ કરનારને અસ-
ખાખ કેમ આપ્યો નહીં? ખલિફે (રદી) કહ્યું કે
તે અસખાખ ઘણો કીમતી હતો. હજરતે (સલ)

ફરમાવ્યું કે હવે તેનો અસખાખ આપ. ફરી ખા-
લિફ જ્યારે હજરત (સલ) પાસેથી નીકળ્યા તો
એકે તેની બાદર પકડીને કહ્યું કે જો અમે તમને
કહ્યું હતું તે કરી બતાવ્યું. આથી ખલિફને ઘણો
ગુસ્સો ઉત્પન્ન થયો. જ્યારે હજરતે (સલ) આ
વાત સાંભળી ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી અને ખા-
લિફ [રદી] ની ખાતેરદારી કરીને કહ્યું કે હવે
અસખાખ નો આપ. અને હાકેમોની કદરદાની કરી.
આથી જણાયું કે બાદશાહને સરદારોની ખાતેર-
દારી જરૂર છે કે જેથી લશકર ઉપર તેઓનો
રોખ રહે. દરેક સીપાહી સરદાર ઉપર જુરઅત
કરે નહીં.

પછી બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી
રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] એક મરદને કહ્યું
કે જો હજરતને કહ્યા કરતો હતો કે મને નસીહ-
ત કરો, “તું ગુસ્સો ન કર્યો કર.”

કાયદો. એક શખ્સે ત્રણ વાર હજરત
(સલ) થી નસીહત માંગી. તે શખ્સ ઘણું ગુસ્સા
વાળો હતો. માટે હજરતે (સલ) આજ નસીહત
કરી. ગુસ્સો એ તરેહનો છે સારો અને નરસો.
તો જો ગુસ્સો ખોદાને માટે હોય તે બેહતર છે.
અને જો પોતાના નફસને માટે હોય તે ખુરો છે.
હજરતે (સલ) આજ ગુસ્સાની મના કરી.

પટ૦ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન મોગ-
ફફલ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફર-
માવ્યું કે તમારી મગરેયની નમાજનો નામ બોલવા-
માં અરબના જંગલીઓ તમારા ઉપર ગાલેબ થાય
નહીં હજરતે ફરમાવ્યું કે જંગલી લોકો [મગરેયને]
દર્શા કહે છે. અને મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન
ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે તમારી નમાજને
નામો ઉપર (જંગલીઓ વધી જાય નહીં.) તમે
જાણી લ્યો કે તેનું નામ દર્શા છે. અને બીજી
રિવાયતમાં આવી રીતે છે કે તમારી દર્શાની નમાજના
નામ ઉપર (જંગલીઓ ગલબો કરે નહીં.) તો
બેશકક તેનું નામ અલ્લાહની કીતાબમાં મશા છે
અને તેઓ અધારામાં ઊંટડીઓનું દૂધ દોહે છે.

કાયદો. અરબના જંગલી લોક મગરેયની
નમાજને દર્શા કહેતા હતા. અને દર્શાની નમાજને
અતમા કહેતા હતા. એટલે અધારામાં દૂધવાળી

નમાઝ. કેમકે તે લોક ઈશાની વખતમાં પોતાની ઉંટીનું દૂધ દોહતા હતા. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એવું કેથે ન થાય. કે નમાઝના શરૂ નામ બદલાઈ જાય અને જંગલી લોકાના મશહુર નામ બોલાય. માટે હજરતે (સલ) મના કરી. *

* ૫૮૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ સધદ તથા અથુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું (એમ) નો કર. તું ભેલ ભેલ ખરાબ ખબરને ચાંદીની કામતે વેચ ફરી તે ચાંદીથી સાગં ખબરને ખરીદ” આ હજરતે (સલ) બની અદીના. લાઇ અનસારીને કહી હતી. અને તેમને હજરતે [સલ] ખેખર ઉપર આમેલ (કલેક્ટર) કરીને મોકલેલા.

ફાયદો. હજરતે (સલ) એક શખસને ખેખરનો આમેલ કરીને મોકલ્યો ત્યાંથી તે સારી જાતની ખબર હજરત (સલ) માટે લાવ્યો જેને જનીબ કહે છે. હજરતે [સલ] પૂછ્યું કે શું ખેખરનું સર્વ ખબર આવું મળેનું થાય છે ? તેણે કહ્યું કે નહીં. પણ અમો હલકું ખબર ખસેર દઇને એક શેર સાફ ખબર લઇએ છીએ. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે એક જાતમાં વધારે લેવું દેવું વ્યાજ છે. એવું નો કર્યા કર. પણ તેની તદખીર આ છે કે હલકી જાતના ખબરને વેચ ફરી તેની કીમતથી સારી જાતનું ખબર ખરીદ. એવીજ રીતે સર્વ તોલ માપની જણસો જેમકે ઘઉં, જવ નીમક અને ચણામાં કરવું જોઇએ.

૫૮૨ મુસલિમમાં અથુદુલ્લાહ બીન એમર (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

* કારણ કે જે મગરેબની નમાઝનું નામ ઈશા-ચાલુ રહે તો કોઈ સાંભળનાર એમ સમજે કે મગરેબની નમાઝ તે ઈશાના વખતમાંજ હુજરત છે. માટે પ્રથમથી તેના બંદોબસ્ત કર્યો. શરીઅતના મામલામાં અક્કલને દબાવ નથી જે પ્રમાણે હજરતથી સિદ્ધ થયું હોય તેની તાબેદારી કરવી જોઇએ. વ્યાજનું નામ નફા રાખવો તે પણ એજ પ્રમાણે છે. અને દરેક તહેવારનો આગળો દિવસ રાંદેરમાં અરફે કહેવાય છે તેની મનાઈ પણ આ હદીસથી જણાય છે. અરફે માત્ર હમી જલહજજનુંજ નામ છે. શુ. મો.

ફરમાવ્યું કે વગર પાકાઈ નમાઝ કબુલ થતી નથી. અને ગનીમતની ચોરીથી સદકા કબુલ થતો નથી.

ફાયદો. આ હદીસથી જણાયું કે વગર વોળુ ગોસલે નમાઝ કબુલ નથી. અને હરામ માલને ખાદતા માર્ગમાં આપ્યાથી કાંઈ સવાબ નથી x

૫૮૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ હોરેરા (રદી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે શખસનું વોળુ તુટે તે જ્યાં સુધી કરે નહીં ત્યાં સુધી તેની નમાઝ કબુલ થતી કથી.

ફાયદો. આગળ પાછળથી કંઈ નીકળે અથવા તકયો લગાડીને સુએ અથવા ખુન પીપ બદનમાંથી નીકળે ને વહે અથવા બેહોશી કે ગાંઝ પણ આવે આથી વોળુ તુટે છે.

૫૮૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ હોરેરા [રદી]થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે સોનાના દીનાર જેવાનો મારો મુંકલો માલ વહે-ચાય નહીં. બીબીઓના ખર્ચા બાદ તથા આમેલના મહેનતાણા બાદ જે કંઈ હું છોડું તે તો સદકા છે.

ફાયદો. હજરત (સલ) પાસે કંઈક જમીન મદીનામાં હતી. અને કંઈક ફદક તથા ખેખરમાં હતી. તે હજરત (સલ) ની એવી આદત હતી કે તેની આમદનીમાંથી પોતાની બીબીઓને વર્ષ દિ-વસનો ખર્ચો આપતા હતા. અને જે બચી રહેતી તે મોહતાજ મુસલમાનોમાં ખર્ચ કર્યા કરતા હતા. તો ફરમાવ્યું કે મારા વારસોને તો એક દીનાર ખરાબર પણ કંઈ મળશે નહીં. બાકી રહી આ જમીન તે બીબીઓ તથા આમેલોના ખર્ચા બાદ એ પણ સદકા છે. આમેલથી મતલબ યાતો ખર્ચા છે. અથવા તે જમીનનો કારીનદો છે. પેગમ્બરના માલમાં વારસો નથી તેમાં આ ગ્હાપણ છે કે લોકોને જણાય કે પેગમ્બરોની મહેનત અને છવ તોડ કોશિશ તે માત્ર ખાદને માટે હતી. તેમાં દુન્યાનો કંઈ લગાવ નહોતો. તે એટલે સુધી કે અવલાદ તથા વારસોને પણ તેનો કંઈ હિસ્સો મળતો

+ એટલે હદીસ શરીફમાં જે કે શબ્દ ગનીમતની ચોરીનો છે પણ બીજી હદીસને આધારે એની મતલબ આ છે કે કોઈ પણ રીતનો હરામનો માલ હોય તેના ખર્ચવાથી કંઈ સવાબ નથી. શુ. મો.

નથી. * અને હજરત ફાતેમા (રદી) ને પ્રથમ એ વાતની ખબર નહોતી માટે સીદીકે અકબર (રદી) થી બાપનો હિસ્સો માંગ્યો. જ્યારે જણાયું કે પેગમ્બરના માલમાં વારસો નથી, તો છાના બેઠા = મૂળ વાતનો આટલી છે બાકી ઝઘડો બે ફાયદા છે.

૫૮૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં મિકદાદ ખીન અસવદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તું તેને કતલ નો કર. જે તું તેને કતલ કરશે તો તે તારા કતલ કરવા પહેલાં તારી જગ્યામાં છે (એટલે તારા જેવો તે મુસલમાન થયો છે) અને કલેમો પઢવા પહેલાં જેવો તે હતો તેની જગ્યામાં તું થયો (એટલે તારા પર કતલ વાગેલ થયું)” કાફેશોમાંના એક શખ્સે લગાઇમાં મિકદાદનો હાથ કાપીને ફરી તે મુસલમાન થયો તેને કતલ કરવા વિષે મિકદાદે હજરત (સલ) ને પૂછ કરી ત્યારે આ વાત તેમને કહી.

ફાયદો. એટલે જે તું તેને કુફરની હાલતમાં મારી નાંખતો તો દુસ્ત હતું અને હવે તે મુસલમાન થયો તેનું ખૂબ બચી ગયું હવે જે તું તેને મારશે તો તેને બદલે તું મરાઈ જશે.

૫૮૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે દીનારના ચોથા ભાગ અથવા વધારેમાંજ ચોરનો હાથ કપાય.

ફાયદો. દીનાર સાડા ચાર મશાનો સોનાનો થાય છે તો તેની ચોથાઈ એક મશો અને એક રતી થઈ. એટલે ચોર જ્યારે એક મશો અને એક રતી સોનાની બરાબર અથવા તેથી વધારેનો

* એમાં આ પણ હિકમત છે કે વારસ કહી જેનાથી વારસો પામનાર હોય તેના મરવાની વાત જાણ્યું છે. પણ પેગમ્બરોની માત ઈચ્છવી એ તો કુફર છે. માટે અલ્લાહે પેગમ્બરોની આલને એ હુકમને લીધે બચાવી. શા. મો.

= અને જેઓ એમ કહે છે કે હજરત ફાતેમા ખાતાનું હક્ક માંગ્યાજ કરતા હતાં તથા એમ સમજતાં હતા કે માટે હક્ક હજરત અબુ બકર (રદી) હતા નથી. તેઓ ખરે જોતાં હજરત ફાતેમા (રદી) ની નિન્દા કરે છે કારણ કે હજરત અબુ બકર [રદી] તો એ બાબતમાં હજરત (સલ) ની હદીસ ઉપર આમલ કરનાર હતા. અને હજરત ફાતેમા તેને રદ કરતાં હતાં. રસુલ-લ્લાહની હદીસનંદ કરવી મોટું પાપ છે. શા. મો.

માલ ચોરે ત્યારે તેનો હાથ કપાય. પણ જે તેથી ઓછું ચોરે તો નહીં કપાય. અને ઇમામ શાફેઝ (રહ) નો એજ મજહબ છે. અને ઇમામ માલિક (રહ) ની નજદીક જ્યારે ત્રણ દિરહમ ચાંદીની બરાબર અથવા તેથી વધારે ચોરે તો તેનો હાથ કપાય. અને ઇમામ આજમ (રહ) ની નજદીક જ્યારે દસ દિરહમની બરાબર અથવા વધારે ચોરે તો હાથ કપાય એથી ઓછામાં નથી. એમની દલીલ ખીજી હદીસ છે. જેમાં દસ દિરહમનો આંક બંધાયો છે.

૫૮૭ બોખારીમાં અબુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે એવી રીતે નો કહો. શૈતાનની એના ઉપર મદદ નો કરો.” એક માણસને શરાબ પીવાની હદ (સબ) મરાયલી તેને એક પુરૂષે કહ્યું કે ખોદા તમે રસવા કરે ત્યારે હજરતે આ હદીસ કહી.

ફાયદો. એટલે જ્યારે ગુનેહગારની સજા થઈ ચુકી તો તેને છુટું નો કહો કારણ કે મુસલમાનની રસવાઈથી શૈતાન ખુશ થાય છે તો જાણે તમે શૈતાનની મદદ કરી. પણ તમે એવી રીતે કહ્યા કરો કે ખોદા તારી તોખા કબુલ કરે.

* ૫૮૮ બોખારીમાં રૈબેએઅહ ખીનતે મોઅવ્વેજ ખીન અફરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એ તું નો કહે. અને જે કહેતી હતી તે કહે.

ફાયદો. બોખારીમાં રૈબેએઅહની પૂરી રિવાયત અવી રીતે છે કે મારી શાદી થઈ હજરત (સલ) મારી પાસે આવ્યા નાંદલી છોકરીઓ જંગે બદરના કડાકા ઝડ પગાડીને ગાતી હતી. એવામાં એક છોકરીએ કહ્યું કે અમારામાં એવા પેગમ્બર છે જે કાલની થનારી વાત જાણે છે” ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. અને મના કરી. એટલે ગેબની વાત ખોદા વગર કામ જાણતું નથી. મને પણ ખબર નથી. *

* આ હદીસની શરહ કરનાર જેટલા મશહુર લોકો છે અને જેટલી શરહ પ્રખ્યાત છે તે સર્વમાં આ મતલબ લખાયલી છે. દરેક વસ્તુનો હાલ હજરત [સલ] જાણતા નહોતા અને વહીથી જે જણાયલું તે જોખ નથી. તો રસુલ-લ્લાહને આલેમુલ ગેબ (ગેબ જાણનાર) કહેવું દુસ્ત નથી. આ વાત સર્વ વિદ્વાનોમાં મનાયલી જેથી દરેક શરહ કરનારે એ અર્થ લખ્યો છે. શા. મો.

કેટલાક વિદ્વાનોની નજદીક ખુશીના દિવસોમાં ડફની * સાથે માત્ર રાગ ગાવો અને તેની સાથે ખીજ વાજાં ન હોય, અને તેનું મજમુન શરી અત વિરૂદ્ધ ન હોય. અને ગાનાર છોકરો કે પારકી બાયડી ન હોય તો દુરસ્ત છે.

૫૮૯ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કયામત તો ખુરાં લોકો પરજ કાએમ થશે.

ફાયદો. એટલે જ્યારે કયામત આવશે ત્યારે કાઠ ધમાનદાર રહેશે નહીં. સર્વ કાફર થશે.

૫૯૦ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી મારી ઉમ્મત પણ આગળા લોકોના તરીકાને પકડશે નહીં વેંત વેંત અને હાથ હાથ (એટલે વગર તકાવતે જે આગળા લોકોની રસ મો હતી તે મારી ઉમ્મત પણ કરશે નહીં) ત્યાં સુધી કયામત કાએમ થશે નહીં. લોકોએ કહ્યું કે આ રસુલુ-લ્લાહ મજુસી અને નસારા સરખી. (રસમો કરશે) ? તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તો તેઓ સિવાય ખીજ કાણ છે ? ” એટલે તેઓ તેમનેજ ડગલે ડગલે ચાલશે.

ફાયદો. મજુસી (પારસી) અને નસારા (ખ્રિસ્તિઓ) ની આ આદત હતી. રેશમી કપડું પહેરવું, ચાંદી સોનાના વાસણમાં ખાવું પીવું. નજુ મીને પૂછીને કામ કરવું. ડાદી બોડાવવી, ગુના હો પર અડી રહેવું. તોખા નહીં કરવી, શરીઅ તના હુકમો પર ધ્યાન નહીં આપવું, શરાબ પીવો * તો અફસોસ કે આ સર્વ રસમો મુસલમાનોમાં ચાલુ થઈ ખાસ કરીને હિન્દુસ્થાનમાં (અને વિશેષ કરીને રાદિર જલ્લે સુરતમાં) હજ

* પણ ડફની સાથે ઝાંજ નહોતી નર્ઠએ નહીં તો તે પણ દુરસ્ત નથી. ગુ. મો.

× સ્ત્રીઓને જે પડદા કરવાનો રિવાજ જે પારસી અને ખ્રિસ્તિઓમાં હતો તે મુસલમાનોમાં ન હોતો તે પણ થવા લાગ્યો. અને તેની હિમાયત કરનાર નીકળ્યા. ખ્રિસ્તિઓની બાયડીઓને નહરમાં તેઓના મીત્રો ચુમી આપે છે કમરમાં હાથ નાંખી નાચે છે દેશ પ્રદેશ ફરવા લઈ નય છે. બારણું બંધ કરીને એકાંતમાં બેસે છે એવા ખીજ જંગલી રિવાજો પણ જો શર થાય તો કંઈ નવાઈ નથી. ગુ. મો.

રતે (સલ) જેવું ફરમાવ્યું તેવું થયું.

૫૯૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી હેનજની અગ્નિ કે જેથી જુસરાના ઊંટોની ગરદનો રોશન થશે (એટલે તેની રોશની એવી તેજ હશે કે અરબથી શામ (સીર્યા) સુધી પોહોંચશે) તે નહીં નીકળશે ત્યાં સુધી કયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. હેનજ અરબમાં તે જમીનનું નામ છે જેમાં મક્કા અને મદીના છે અને જુસરા એક શહેરનું નામ છે. મદીનની તવારીખમાં વર્ણાયલું છે કે પ્રથમ કેટલાક દિવસ સુધી મદીનામાં બરાબર ધરતીકંપ રહ્યો. લોકોએ જાણ્યું કે કયામત આવી ફરી એક તરફથી જમીન ફાટી. તેમાંથી ઉંચા ભડકાં નીકળ્યાં. ચાલીસ દિવસ કાએમ રહી લોખંડ તથા પથ્થર તે અગ્નિમાં બળતાં હતાં, ઘાસ બળતી નહોતી પણ સેંકડો કોસ સુધી તેની રોશની હતી. આ બનાવ, બની અબ્યાસીયાની સલતનતની આખરીમાં થયો. જસો વર્ષથી વધારે થયા તો હજરતે (સલ) જેવી રીતે ફરમાવ્યું હતું તેમ થયું, આ હજરત (સલ) નો મોજેજો છે.

૫૯૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી જલ-ખલસા (નામના ખુત ઉપર દૈસની ઓરતો પોતાના બધરાં ધોલતી ફરશે નહીં ત્યાં સુધી કયામત કાયમ થશે નહીં.

ફાયદો. દૈસ એક કામનું નામ છે યમનમાં. અબુ હોરેરા (રદી) પણ તે કામના હતા જલ ખલસા તે કામના ખુત (મુર્તિ)નું નામ હતું. તેને કાફરો કાબએ યમાની પણ કહેતા હતા. જ્યારે તે કામ મુસલમાન થઈ ત્યારે હજરતે (સલ) તે મુર્તિને તોડાવી. તો હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કયામતની નજદીક તે કામ દીનથી ફરી જશે. તે ખુતને ફરી નવો બનાવશે અને તેઓની સ્ત્રીઓ તેની આસપાસ તવાફ કરશે.

૫૯૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી સુર્ય પશ્ચિમથી નહીં નીકરશે ત્યાં સુધી કયામત કાએમ થશે નહીં. ફરી

ન્યારે લોકો તેને (પશ્ચિમથી ડાગતો) જોશે તો તે વખતના લોકો ઇમાન લાવશે. તો આ તે વખત છે કે જે જીવ પ્રથમથી ઇમાન લાવ્યો ન હોય તેનું ઇમાન લાલ આપશે નહીં.

ફાયદો. એટલે વગર જોએનું ઇમાન માતખર છે. અને ન્યારે અળખ સામે આવ્યો તો ઇમાન લાવવું શું ફાયદો? એજ માટે જો કાફિર મરતી વેળા ઇમાન લાવેતો માતખર નથી. કેમકે તે વખત પણ આખેરતનો અળખ સામે આવે છે.

પદ૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા [સદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી લાત અને ઉજ્જલ પૂજશે નહિં ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. લાત અને ઉજ્જલ અરખમાં બે ખુત હતા હજરત [સલ] ના વખતમાં તોડાયા. તો ફરમાવ્યું કે કેયામતની નજદીક ફરી લોક કાફિર થશે. અને તેને પૂજશે.

પદ૫ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી અરખની જમીન પાછી લીલા લેહેર અને નેહેર * નહીં થશે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. અરખની જમીનમાં ન હરયાલી છે અને ન નેહેર છે. તો ફરમાવ્યું કે આખેર જમાનામાં તેમાં સખજ અને નેહેરો થશે. અને કેટલાક કહે છે કે અરખની જમીનથી મતલખ મદીના છે. એટલે આખર જમાનામાં લોકો હિમારત અને આખાદી ઉપર ઘણા લાગશે દુન્યાની મોહખત ગાલેખ થશે.

પદ૬ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી તમો યહુદીઓ સાથે કતલ નહીં ચલાવશો ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં. તે એટલાં સુધી કે જે પત્થરની પાછળ યહુદી હશે તે કહેશે કે ઓ મુસલમાન આ યહુદી મારી પાછળ છે તું એને કતલ કર.

ફાયદો. કેયામતની નજદીક દજ્જલ નીકળશે તેના લશકરમાં ઘણા ખરા યહુદી થશે ન્યારે ઇસા

(અલે) ને હાથે દજ્જલ મરાશે તે વેળા મુસલમાનો યહુદીઓને ચુંટી ચુંટીને કતલ કરશે.

પદ૭ બોખારીમાં અબુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી તમો અજમના, ખૂજ તથા ફિરમાન ને કતલ નહીં કરશો કે જે લાલ મોં વાળા, ચપરી નાકના, નાઢલી આંખના છે તેઓનાં મોં નજી દાલ છે તેહ પર તેહ તે પર ચામડું જમાવેલું (એટલે તેઓના મોં ગોળ છે) તેઓના જોડા વાળાના છે, ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. ખૂજસ્થાન અને ફીરમાન એ ઇરાન અને તુરાનના બે શહેર છે. ત્યાંના રહેનાર આથી મતલખ છે. અથવા તુરકીઓ મતલખ છે. તેઓની સુરતો હજરત [સલ] ના ફરમાવ્યા પ્રમાણે છે. અને સહાબા હજરત (સલ) પછી તેવીજ રીતે લડ્યા અને કતલ મેળવી.

પદ૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તમો એક ડામ સાથે લડશો નહીં કે જેઓનાં મોં દાલ સખ્યાં છે તેહ પર તેહ જમેલા (એટલે) મોટાં મોંના ગોળ ગોળ) ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

પદ૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી તમો એક ડામ સાથે લડશો નહીં કે જેઓના જોડા વાળાના છે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. આથી મતલખ તુરકના લોક છે જેમંક આગળી હદીસમાં વર્ણાયું છે.

૬૦૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી બે ટોલા કે જેઓનો દાવો એકજ હશે તે આપસમાં લડશે નહીં ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. આથી મતલખ હજરત અલી મુરતઝ તથા હજરત મોઆવેયા [રદી] ની લડાઇ છે. બનેનું દીન ઇસ્લામ હતું અને એકજ કલેમો એટલે લાએલાહ-ઈલાહલાહ મોહમ્મદ રસુલુ-

* “પાછી લીલા લેહેર અને નેહેર થશે”: આ વાક્યથી જણાય છે કે અરખસ્થાન પ્રથમ ઘણું આબાદ હતું ફરી ખરાબ થયું. અને પાછું કેયામતની નજદીક તેનું થશે. ગા. મો.

* શરહ મશારિકમાં આ શબ્દને “ફરમાન”, લખ્યો છે. ગા. મો.

હલાહ પઢતા હતા.

૬૦૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી રૂમના ખ્રીસ્તિઓ આમાકમાં અથવા દાખેકમાં નહીં ઉતરશે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં. ફરી તેઓના તરફ (ઈસ્લામનું) લશકર કે જે તે દિવસે દુન્યાના તમામ લોકોથી અફજલ થશે, તે મદીનાથી નીકળશે. [આ મહદી (રદી) નું લશકર છે.] ફરી જ્યારે બંને લશકર લેન બાંધશે તો નસારા કહેશે કે જે લોકોએ અમારાં છોકરાં આપડીને કેદ કર્યાં છે તેઓને અને અમને છોડી દો (અમે તેઓની સાથે લડીશું તમારી સાથે અમે લડતા નથી) મુસલમાને; કહેશે કે ખોદાની કસમ અમે તમને અને અમારા ભાઈઓને છોડતા નથી [એટલે તમે આ ઘોઝાથી મુસલમાનોમાં ઝુટ નાંખવા ચાહો છો] ફરી તેઓની સાથે મુસલમાનો લડશે. ત્યારે ત્રીજો ભાગ નહાસી જશે જેઓની તોળા ખોદા કદી કબુલ કરશે નહીં. અને તેમાંનો ત્રીજો ભાગ કતલ થશે જેઓ અલ્લાહની નજદીક અફજલ શોહદા છે. અને તેઓ માંનો ત્રીજો ભાગ ફતેહ કરશે જેઓ કદી શી-તનામાં પડશે નહીં. ફરી કુસટનટીનીયા (ઇસ્તમ ખોલ) ને ફતેહ કરશે ફરી એમ થશે કે તેઓ પોતાની તલવારોને જૈતુનના ઝાંડ ઉપર લટકાવી ને ગતીમતનો માલ વેહેંચતા હશે કે શીતાન તે ઓમાં પુકારશે કે દજ્જલ તમારી પાછલ તમારા છોકરા અચ્ચાઓમાં આવી પડ્યો છે. ફરી તે ઓ આવશે તો જોશે કે તે ખબર ખોટી છે. ફરી જ્યારે ઇસ્લામનું લશકર શામમાં આવશે ત્યારે દજ્જલ નીકળશે. ફરી તેઓ લડવાની તૈયારી કરશે કતાર (લેન) બાંધશે કે નમાજની તૈયારી થશે. તે વખત ઇસા ખીન મરયમ [આસમાંનથી] ઉતરશે. * ને તેઓને ઇમામ બ-

* ઇસા (અલે) ઉતરશે એની મતલબ કાદમાન જહા શુરદાસ પુર (પંજબ) વાળા મીરન શુલામ આહમદ સાહેબ આ કરે છે કે ઇસા [અલે] ઉતરશે એટલે તેમના શુણનો એક માણસ આવશે અને તે હું પોતે છું. આ દાવાના રદ સાટે માત્ર આ હદીસજ બસ છે. કારણ કે ઇસા (અલે) ના આવવાથી મતલબ તેમના મક્કતા શુણનો માણસ જે તકરારની

નાને નમાજ પઢાવશે. ફરી જ્યારે તેમને ખોદાનો દુશ્મન [દજ્જલ] જોશે તો જેમ પાણીમાં નિમક ઓગળે છે તેમ તે ઓગળશે. જે તેને છોડી દે તો તે આપો આપ ગળીને હલાક થાય. ૫૧ અલ્લાહ તેને ઇસા [અલે] ને હાથે કતલ કરશે. ફરી ઇસા (અલે) દજ્જલના તાબેદારો ને તેનું ખૂન તેમના ભાલા ઉપર ખતાવશે.

ફાયદો. અમાક અને દાખેક આ શામના મુલકમાં બે જગ્યા છે. અને કુસટનટીનીયા ઘણી મુદતથી અત્યાર સુધી મુસલમાનોના કબજામાં છે જેમકે રૂમનો મુસલમાન આદશાહ ત્યાંજ રહે છે. આ હદીસથી જણાયું કે કેયામતની કરીબ તેમાં નસારાનો અમલ થશે. અને ફરી ઇમામ મહદી (રદી)ના વખતમાં ફતેહ થશે. જેનું વર્ણન આ હદીસમાં છે.

૬૦૨ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી જમીન ઉપર અલ્લાહ અલ્લાહ કહેવાનું બંધ નહીં થશે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. આ હદીસની બે મતલબ છે. એક તો આ કે જમીન ઉપર કોય અલ્લાહ અલ્લાહ નહીં કહેશે. એટલે સર્વ કાફિર થશે. તે વખત કેયામત આવશે. બીજી મતલબ આ છે કે ગુનાહ ઉપર કોઈ ઇનકાર નહીં કરશે x ત્યારે કેયામત થશે એટલે તે વખત કોઈ આટલું પણ ગુનેગાર બદકારને નહીં કેદશે કે અરે ખોદાથી ડર ખોદાથી ડર.

ખાતર લોવાય તો પણ મીરન સાહેબ એ દાવામાં ખરા નથી. કારણ કે તેમના આવવાનો વખત આ હદીસમાં બયાન થયો છે. પણ હજી ઇસ્તમખોલ મુસલમાનોના હાથમાંથી ગયું નથી. અને ફરી ફતેહ કરવાની નોખત આવી નથી. તેમ આ હદીસથી જણાય છે કે ઇસા (અલે) શામમાં ઉતરશે પણ પંજબ શામ નથી. શા. મો.

x ત્રીજી મતલબ આ છે કે કોઈ એમ કહેનાર નહીં રહેશે કે અલ્લાહ અલ્લાહ એટલે અલ્લાહજ પૂજ્ય છે એના સિવાય કોઈ પૂજ્ય નથી. અને બધા શિક્ક કરનાર થશે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં શા. મો.

૬૦૩ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી ફેરાત નદી એક સોનાના પહાડને નહીં ખોલશે (એટલે તેમાં જાહેર થશે) અને લોકો તે પર લડી મરશે. દર સો માંથી નવવાણું કતલ થશે અને તેમાંનો દરેક કહેશે કે કદાપી હું જ ખતી જઈશ. (સર્વ સોનું વગર કાઢીને ભાગે મનેજ મળશે) ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. ફેરાત કુદ્દ અને કરબલાની નદીનું નામ છે.

૬૦૪ બોખારીમાં અબુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી કહતાન [કપીલા] નો એક પુરુષ જે પોતાની લાકડીથી હાંકશે તે નહીં નીકળશે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. કહતાન અને શખ્સ હતો. યમ નના અસલ અરખ તેની ઓલાદ છે. તો ફરમાવ્યું કે તે કોમનો એક બાદશાહ થશે મોટી હુકુમત વાળો. જેવી રીતે બકરીઓ ચરાવનારના કાણુમાં છે કે જ્યાં ચાહે ત્યાં લઈ જાય તેવી રીતે લોક તેના કાણુમાં થશે કદાપી તે બાદશાહ નું નામ જહનજહ હોય. જેમકે પ્રથમની હદીસ માં બયાન થયું છે. [નં. ૫૫૫]

૬૦૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી તમારામાં માલ વધશે નહીં ફરી તે ઉભરાય જશે તે એટલા સુધી કે માલવાળો શીકરમાં પડશે કે એનો સદંત્ર કોણુ લેશે ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. આ કેયામતની નજદીક ઇમામ મહદી (રદી) ના વખતમાં થશે. કે સર્વ માલદાર થવાના. કોઈ મોહતાજ મળશે નહીં. જે જકાતનો માલ કણુલ કરે અથવા કેયામતની નિશાનીઓ જોઈને એવી બીક ઉત્પન્ન થશે કે માલ લેવાની પુરસત થશે નહીં.

૬૦૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી એક પુરુષ બીજા પુરુષની કબર ઉપર જઈ એવું કહેશે નહીં કે એની

જગ્યા જો હું હતો તો ઠીક થાત, ત્યાં સુધી કેયામત કાએમ થશે નહીં.

ફાયદો. એટલે કેયામતની નજદીક જહાનમાં એવા કિતના અને ફિસાદ ફેલાશે કે લોકો કબરોને જોઈને મોતની આશા કરશે. આ હદીસમાં તથા એથી પહેલી હદીસોમાં કેયામતથી જે પેહેલાં થનારી ચીજો છે તેની હજરતે [સલ] ખબર આપી છે. અત્યાર સુધી (તેમાંની) કેટલીક ચીજો થઈ ચુકી છે અને કેટલીક આવતા વખતમાં થશે. આ હજરત [સલ] નો મોજેજો છે કે જેવી રીતે ફરમાવ્યું તેવી રીતે થયું અને આપન્દા થશે.

૬૦૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સઈદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મારી હદીસો નો લખો. અને જે કો ઇએ કુરઆન વગર કંઈ મારેથી સંભાળીને લખ્યું હોય તો તેને જુસવી નાંખે. અને મારાથી હદીસ નકલ કરો (એટલે જે વાત મારાથી સાંભળો તે લોકોને શીખવો.) અને મારા તરફ જુદા નો લગાડો” (એટલે મારે નામે જુદી હદીસ નો બનાવો) સગાની આ કીતાબ વાળા કહે છે કે આ હદીસ નો પ્રથમ ભાગ [એટલે હદીસ લખવાની મનાઈ] તે મનસુખ છે.

ફાયદો. સહાબા કુરઆન અને હદીસ એક કાગળમાં લખતા હતા. હજરત [સલ] બીધા કે કુરઆન અને હદીસ કેથે અનજાણાઓ આગળ મળી ન જાય, અથવા શુબહ ન પડે કે કુરઆનના લફ્જો કયા છે અને હદીસના કયા છે. માટે હજરતે હદીસનું લખવું મના કર્યું. જ્યારે કુરઆન લોકોમાં સારી રીતે પ્રખ્યાત થયું અને મળી જવાનો અદેશો મટી ગયો તો હદીસ લખાવાની પણ ઇજાજત આપી જેમકે અબુ હોરેરા [રદી] ની હદીસ આ કીતાબમાં આવી ચુકી છે (વાગો નં. ૨૬૦) કે હજરતે અબુ શાહ યમનીને હદીસ લખાવી આપી. આ બંદોબસ્ત જે દીને મોહમ્મદીમાં છે તે કોઈ બીજા દીનમાં નથી કે ખોદાનું કલામ જુદું અને પેગમ્બરની હદીસ જુદી. ફરી હદીસના દરજ્જા પણ જુદા જુદા. સહી હદીસ જુદી, હસન જુદી, જઈફ જુદી. અને સહાબાના કોલ જુદા- એથી વિરૂદ્ધ યહુદ અને ન-

સારા છે કે એઓની કીતાબમાં અજબ ધાલમેલ છે? તેઓની તૌરાત અને ધનજીલમાં ખોદાની વાત પેગમ્બરની વાત એટલુંજ નહીં પણ તેમના શીષ્યો અને રિવાયતના ખ્યાન કરનારાઓની વાત એવી રીતે મળી ગઇ છે કે અકલ વાળો હેરાન રહે છે * જાણે એ તવારીખની કીતાબો છે, નીરમલ આસમાની વાતો નથી.

૬૦૮ ખોખારી તથા મુસલિમમાં અલી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે મારા ઉપર જૂઠું નો બાંધો (એટલે માથે) નામ લખને જૂઠી હદીસ નો કહો) કેમકે જે કોઇ મારા ઉપર જૂઠું બાંધશે તે દોજખમાં જશે.

૬૦૯ ખોખારી તથા મુસલિમમાં એમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે રેશમી કપડાં નો પહેરો કેમકે જે કોઈ એને દુન્યામાં પહેરશે તે તેને આખેરતમાં પહેરશે નહીં.

૬૧૦ ખોખારી તથા મુસલિમમાં હોન્ક્રા ખીન યમાન [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે રેશમી કપડાને અને દીબા નો પહેરો અને સોના ચાંદીના વાસણમાં નો પીઓ અને તેના પ્યાલાઓમાં નો ખાઓ કેમકે તે તેઓને માટે દુન્યામાં છે અને તમારે માટે (ઓ મુસલમાનો) આખેરતમાં છે.

ફાયદો. દીબા તે રેશમી કપડાની એક જાત છે. અને કેટલાક રેશમી ખુટાવાળા કપડાને દીબા કહે છે. આ હદીસથી જણાયું કે કિનખાલ, ઘાટ પોત, દરયાઇ. પાજ, ગુલબદન, રચના જેવા મરદાને હરામ છે. અને ચાંદી સોનાના વાસણોમાં ખાવું પીવું અથવા અતરદાન પાનદાન ખનાવવું હરામ છે + જે શોભીતુંજ જોઇએ તો બીજા ઉમદા કપડાં અને સારી જાતની ચીની કાંચ અને બીલ્લોરના વાસણો શું ઓછાં છે કે રેશમી

કપડું અને સોના ચાંદીના વાસણો વાપરીને ખોદા અને રસુલને નારાજ કરીએ.

૬૧૧ મુસલિમમાં મોઆવીયા ખીન અબુ સુફ્યાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઘણું વળગીને નો માંગા કરો. ખોદાની કસમ તમારામાંનો કોઈ મારી પાસે કંઈ ચીજ માંગશે અને હું તેને નાપસંદ કરવા છતાં તેના સવાલને પૂરો કરીશ તો હું જે તેને આ પીશ તેમાં તેને બરકત થશે નહીં.

ફાયદો. એટલે ચોંટીને સવાલ કરી મારા થી કંઈ મેળવશે તે માલ બે બરકત થશે. આથી જણાયું કે સવાલ કરવો હરામ છે વિશેષ કરી ચોંટીને માંગવું ઘણુંજ હરામ છે.

૬૧૨ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અનાજના ખેપ કરનારાઓ પાસેથી આગળ વધીને નો ખરીદો. તો જે કોઇ આગળ વધી ખેપ કરનાર પાસેથી ખરીદશે, ફરી જો તે ખેપનો માલિકને બજારમાં આવશે તો તેને અખત્યાર છે” એટલે આગળા વેચાણને કમુલ રાખે અથવા કમુલ નહીં રાખે. અને પોતાના તેજ અનાજને બજારમાં વેચી લ્યે.

ફાયદો. શહેરથી ગાવ બે ગાવ આગળ વધીને અનાજની ખેપ ખરીદવી હરામ છે. કારણ કે એમાં બે નુકસાન છે એક વેપારીનું નુકસાન કે કદાપી બજારમાં વધારેથી વેચાતું હોય. બીજું શહેરવાળાઓનું હક્ક મરાય છે. કેમકે જે બજારમાં ખેપ આવતે તો સર્વ લોક ખરીદતે. માટે હજરતે (સલ) એમાં વેપારીને અખત્યાર આપ્યો છે.

૬૧૩ મુસલિમમાં જબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તું એક જોડો પેહેરીને નો ચાલ, અને એક કપડામાં ઊંકકું નો બેસ, (એટલે કદાપી બદન ખુલી જશે) * અને ડાબા હાથથી નો ખા. અને એવી રીતે કપડું ન ઓઢ કે નમાજ કે કોઈ બીજા કામમાં હાથ બહાર નીકળી ન શકે. અને જ્યારે તું ચીત સુએ તો તારા એક પગને બીજા ઉપર

* એ વિષે મોટા મોટા ઘણા પાદરીઓને ઈકરાર ઈજહાદલ હક્ક અધ્યાય પહેલા તથા બીજામાં છે. ગા. મો.

+ ચાંદી સોનાના ધડીઆળ પણ હરામના કાયદામાં છે. જેમકે શામીમાં છે. અને સોના ચાંદીના વાસણ વાપરવાનું હરામ પણ સી પુરખ અને માટે છે. ગા. મો.

* વળી મરદના તેમ બેસવાથી શરમગાહનો આકાર કપડામાંથી બહાર જણાશે. એ બેશરમી છે. ગા. મો.

નો મુક.” એટલે જો લુંગી હશે તો ખુલી જશે.

ફાયદો. હજરતે (સલ) મુસલમાનોને આ-અદ્ધ શીખવ્યાં.

* ૧૧૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અખદુ-લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદાની મસજીદોથી ખોદાની બંદીઓને નો રોકો.

ફાયદો. એટલે સ્ત્રીઓ જો નમાજ માટે મસજીદમાં જાય તો રોકાણ નો કરો. હજરત આએશા (રદી) એ ફરમાવ્યું કે હમણા ઓરતો એ જે શરીઅત વિરૂદ્ધ તરેહ કહાડી છે તેને જો હજરત (સલ) જોતે તો તેમને મસજીદમાં જવાની રોકાણ કરતે. એજ માટે મુજતહેદોએ કહ્યું છે કે હજરત (સલ ના વખતમાં સ્ત્રીઓનું મસજીદમાં જવું દુરસ્ત હતું. અને આ જમાનામાં ફેસાદ ધણો છે જેથી હવે દુરસ્ત નથી. +

૧૧૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ હો-રરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તમે બચેલા [અથવા વધારે] પાણી-ને નો રોકો કે એને લીધે તમે વધારાનો ચારો રોકો.

ફાયદો. એટલે જો તમારો કુવો અથવા હોજ અથવા તળાવ હોય અને તેથી તમે તમા-રું કામ કરી ચુક્યા હો તો લોકોને તેના બાકીના પાણી પીવાથી અથવા ખેતર વાડી પાવાથી નો રોકો, અને જો પાણી રોકશો તો આય કારણને લીધે તળાવ અને હોજની આસપાસ જમીન ઉપર જે ચારો છે તે જનાવરને ચરવા નહીં દો તો એ વળી વધારે ખુરું કામ છે. એટલે પાણી રોકવાથી તમારી આ મતલબ છે કે આ યુક્તી-થી ચારો બચે. ન ત્યાં આદમી અને જનાવર આવશે અને ન ચારો ચરશે. +

x ન્યારે ફેસાદને લીધે મસજીદમાં સુનતે મો અ-કકદા જમાઅતથી નમાજ પઢવા જવું હવે સ્ત્રીઓને દુર-સ્ત નહીં થયું તો સ્ત્રીઓનું કબરોપર જથારત મુસ્તહબ માટે જવું આવા ફિસાદના વખતમાં કેમ દુરસ્ત થાય. શા. મો.

+ હિદાયા, દુરેં મુખતાર વગેરે ફિકહની કિતાબોમાં છે કે ધાસનું વેચવું કે ધાસનો મુડો કે સેડો ગણોતે આ-ખવો દુરસ્ત નથી. શરીઅતે પાણીમાં દરેકનું હક ઠેરવ્યું

૧૧૬ મુસલિમમાં અયુ કતાદા હારેસ ખીન રિખઈ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ગદલી ખજુર અને પાકી ખજુરને મેળવીને નખીજ નો બનાવો અને પાકી ખજુર અને સુકી દરાક્ષની ભેગી નખીજ નો બનાવો પણ દરેકની જૂદી જૂદી નખીજ બનાવો.

ફાયદો. અરથ લોકો ખજુર અને સુકી દરાક્ષ બીજવી રાખી તેનો રસ પીયા કરતા હતા. (એને નખીજ કહે છે) તો હજરતે [સલ] ફરમા-વ્યું કે એ જાતની ચીજ મેળવીને નો લીજવ્યા કરો. એમાં જલદી નિશા થાય છે.

૧૧૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમે તુંમડી તથા લખોટેલી બરણીમાં નખીજ નો બનાવો.

ફાયદો. આ શરાયના વાસણ હતાં માટે તેને વાપરવાની પ્રથમ મના કરી હતી. +

૧૧૮ મુસલિમમાં અયુ હોરરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે નજર (માનત) નો કરો. કારણ કે નજર તકદીરને કં-ઠ ટાલતી નથી. અને નજરને લીધે તો માત્ર બખીલનો માલ ખરચ થાય છે.

ફાયદો. એટલે એવા અકીદથી કે નજર કરવાથી તકદીર ટલી જશે નજર કરવી એ ફાય-દા છે. અને દુરસ્ત નથી. પણ જો એવો અકીદો ન હોય તો નજર કરવી દુરસ્ત છે. *

છે. પણ જેમ કોઈ પાણીને માંડલામાં બર્ચા પછી વેચી શ-કે છે. તેમ જો કોઈ ઘાસ કાપીને વેચે તો દુરસ્ત છે. પણ કાપવા પહેલાં કોઈને કાપવાથી રોકી શકતા નથી તેમ ચર-વાની જગ્યામાં કોઈના જનવરને ચરવાથી રોકી શકતા ન-થી. પણ આ કાયદા પર ચાલવું અંગ્રેજ રાજ્યમાં ધણું મુશકેલ છે. ખોદા આસાન કરે અને મસજીદોને એ પૈસા-થી બચાવે. શા. મો.

+ એટલે એવું ન થાય કે તે વાસણ તેઈ પીવાનો ખચાલ આવે જેથી તે વાસણ વાપરવાની પણ મનાઈ ક-રી. ફરી ન્યારે લોકોની ટેવ શરાબ પીવાની સારી રીતે શુદ્ધી ગઈ છેલામી કાયદા પર જમી ગયા તો ફરી તે વાપ-રવાની મનાઈ રહી નહીં. શા. મો.

* એજ માટે કરેલી નજરનું પાલવું વાજેબ છે. શા. મો.

૬૧૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં જામે: (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) મને ફરમાવ્યું કે હું આવું ત્યાં સુધી તમારી હાંડલી ને ઉતારવી નહીં તથા તમારા આટાની રોટી ઘડવી નહીં.”

ફાયદો. મસાબીહમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે ખંદકની લડાઈમાં કોઈએ ત્રણ દિવસથી ખાણું ખાધું નહોતું અને હજરતે પોતાના પેટ ઉપર ભૂખથી પથર ખાધ્યા હતા. મેં પોતાની આયડીને કહ્યું કે હજરત (સલ) ઘણાં ભૂખ્યા છે. તો તેણે ત્રણ સેર જવનો આટો કહાડ્યો. અને તેને ગુંદ્યો અને એક બકરીનું શ્વસ્યું હતું તેને જીવહ કરીને હાંડલીમાં ચઢાવ્યું ફરી મેં છાની રીતે હજરત (સલ) ને કહ્યું કે આપ તથા મે ત્રણ આદમી બીજા ચાલો. તો હજરતે (સલ) સર્વને પૂકારીને કહ્યું કે આ ખંદક ખોદનારાઓ આ પુરૂષે તમારી દાવત કરી છે ચાલો. ફરી હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે જ્યાં સુધી હું નહીં આવું હાંડલી નહીં ઉતારવી અને રોટલી નહીં ઘડવી. ફરી હજરત (સલ) મારે ઘેર પધાર્યા. અને હાંડલીમાં મોં મુખા રકનો લોઆખ નાંખ્યો અને બરકતની દોઆ કરી, ફરી કહ્યું કે રોટલી ઘડો. હું ખેદાની કસમ ખાવું છું કે ત્રણ હજર આદમીઓએ ત્રણ સેર આટાને ખાધો. અને હાંડલી તો તેવીજ રીતે ગોશથી ભરેલી જોશ ખાતી હતી અને આટો પણ તે ટ્લોજ હતો અને રોટલી ઘડાતી હતી. આ મો અજેજે હજરત (સલ) નો ઘણો પ્રખ્યાત છે અને એની સનદ ઘણી માતબર છે.

૬૨૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે રંડાયલી બાયડીથી તેનો હુકમ લીધા વગર નિકાહ નહીં કરાય. અને કુંવારી બાયડીથી તેનો હુકમ લીધા વગર નિકાહ નહીં કરાય. લોકો એ કહ્યું કે આ રસુલુ-લ્લાહ તેનો હુકમ કેવી રીતે થાય ? (એટલે તે કુંવારી શરમને લીધે કેમ બોલશે) હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેણીનું ચુપ રહેવું એજ તેણીનો હુકમ આપવો છે” *

* આ હદીસ હનરી મજહબની દલીલ છે કુંવારી હોય તોએ તેના વાલીને જખર દસ્તી વગર હુકમ લીધે નિકાહ કરવા ઉરસ્ત નથી. ગુ. મો.

ફાયદો. એટલે કુંવારીથી આવી રીતે કહેવું જોઈએ કે તારા નિકાહ અમો ફલાણા શખ્સ સાથે કરીએ છીએ. જે તે હુકમ આપે તો ઠીક છે. નહીં તો તેનું ચુપ રહેવું પણ હુકમ આપવો છે. ધમામ આજમ (રહ) ની નજદીક ના બાલેગ છોકરીનો વાલી મુખત્યાર છે. જ્યાં ચાહે ત્યાં તેણીના નિકાહ કરે. ફરી તે રંડાયલી હોય કે કુંવારી હોય. અને જીવાન સ્ત્રી પોતે મુખત્યાર છે. ચાહે તે વીધવા હોય કે કુંવારી હોય. એને ધમામ શાફેઠ (રહ) ની નજદીક વીધવા પોતે મુખત્યાર છે ફરી તે નાદલી હોય અથવા જીવાન હોય. અને કુંવારીનો વાલી મુખત્યાર છે ફરી તે નાદલી હોય અથવા જીવાન હોય.

૬૨૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ફાઘના નિકાહ ભતરીજ ઉપર નહીં કરાય અને ભાણુજના નિકાહ ખાલા ઉપર નહીં કરાય. +

ફાયદો. એટલે જેના નિકાહમાં એક બાયડી હોય તો તેની જન્દગીમાં તે બાયડીની ફાઘથી કે ખાલાથી નિકાહ દુરસ્ત નથી. આ હદીસથી મુજતહેદોએ કાયદો કહાડ્યો છે કે જે એ સ્ત્રીઓ એવી હોય કે જે તેમાંથી કોઈ પુરૂષ હોય (એવું ધારીએ) તો તે બેમાં નિકાહ દુરસ્ત થાય નહીં તો તેવીને (નિકાહમાં) ભગી કરવી દુરસ્ત નથી.

૬૨૨ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે સ્ત્રીના નિકાહ તેની ફાઘ કે તેની ખાલા ઉપર નહીં કરાય.

૬૨૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ સહદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે વેસાલનો રોજો નો રાખો. જે તમારામાંથી કોઈ વેસાલનો રોજો રાખવા ચાહતો હોય તો તે સેહરીના વખત સુધી રોજને મેળવે.

ફાયદો. એટલે જે રોજવાળો સાંજના નહીં ખાય અને સેહરી ખાએ તો બેશક દુરસ્ત છે, અને જે ચાહે કે એ કે ત્રણ દિવસ બરાબર રોજો રાખે અને રાત્રે કંઈ નહીં ખાય એ

+ કેમકે એથી સગાઈમાં બુદાઈ પડે છે. ગુ. મો.

દુરસ્ત નથી.

૬૨૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અસમા બીનતે અયુ બકર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે સંભાળી નો રાખ કે અક્ષાહ પણ તારાથી સંભાળી રાખશે. જેટલી શકિત હોય તેમ આપ્યા કર. ગાંઠ નો મારી રાખ કે ખોદા પણ તારાથી ગાંઠ મારી રાખશે. ગણીને [માલ] નો રાખ કે ખોદા પણ તને ગણીને આપશે.

ફાયદો. એટલે બખીલ નો બન અને માલ ને જમે નો રાખ. ખોદાના માર્ગમાં આપ્યા કર ખોદા પણ તને આપ્યો જશે, અને જે તું રોડી રાખશે તો ખોદા પણ રોડી રાખશે. *

૬૨૫ મુસલિમમાં બેબેર બીન મુતએમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે[સલ] ફરમાવ્યું કે કુફરની કસમ તથા કરારનો ઇસ્લામમાં કશો ઇતપાર નથી, અને જે કસમ અને કરાર નેક કામ નો કુફરમાં હોય તેને તો ઇસ્લામે વધારે મજબુતી કરી છે

ફાયદો. અરબના કફિરોની દસ્તુરહતી કે એક કામ બીજી કામથી આપસમાં કસમ ખાતી અને એક બીજીની હક્ક નાહકકમાં મદદ કર્યા કરતી તો, હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઇસ્લામમાં કુફરના કસમ તથા કરારનો કશો ઇતપાર નથી પણ બુલમ ખમનારની મદદ કરવી, સત્ય કામની પુષ્ટી આપવી, તેની તો ઇસ્લામમાં વધારે તાકીદ છે.

૬૨૬ મુસલિમમાં અબદુલ-લ્લાહ બીન આમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઇસ્લામમાં શેગાર દુરસ્ત નથી.

ફાયદો. શેગાર આ છે કે એક શખ્સ પોતાની બેહેન(કે દીકરી) ના નિકાહ બીજાથી એવી શરત

દુરે મુખતારમાં છે કે બાપ હપર જેમ ઇમાન શિખવવું બચ્ચાંઓને ફરજ છે તેમ સખાવત કરવા શિખવવું પણ ફરજ છે. રાંદેરમાં દસ્તુર છે કે લોકો પોતાના બચ્ચાંઓને હાથે ફકીરોને પૈસા અપાવે છે. એ ચાલ ની કળવાનું કદાપી શરૂમાં એજ કારણ હતો. પણ હવે તો લોકો એવું સમજીને અપાવે છે કે બચ્ચાંને માથેથી બલા ટલે. પણ જે એની સાથે એવી નૈયત પણ રાખે કે બચ્ચાંને ખેરાત કરવાની આદત રહેશે તો ખેરાત શિખવવાનો સવાબ પણ મળશે. શા' મો.

પર કરે કે તું તારી બહેન (કે દીકરી) ના નિકાહ મારી સાથે વગર મહરે કરી દેજાણે અદલા બદલી કરતા, અને આ તદબીરથી મહર [પદ્ધતિ] બચાવતા હતા. તો તે દીને ઇસ્લામમાં હરામ થયું. †

૬૨૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અયુ સમ્મદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે(સલ) ફરમાવ્યું કે બે સાચા ખબુરને એક સાચને બદલે અને બે સાચ ઘઉંને એક સાચને બદલે, અને એક દિરહમને બે દિરહમને બદલે તો વેચ.

ફાયદો. સાચ (હિન્દુસ્તાનના) ત્રણ શેરનો ખાચ છે એટલે એક જાતીમાં વધારે લેવું દેવું દુરસ્ત નથી, કેમકે વ્યાજ છે.

૬૨૮ મુસલિમમાં અયુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે(સલ) ફરમાવ્યું કે વગર કરાચત પટે નમાઝ થતી નથી.

ફાયદો. આ હદીસથી જણાયું કે નમાઝમાં કુરઆન પઢવું ફરજ છે.

૬૨૯ મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખાણું હાજર હોવા છતાં (ઉમદા) નમાઝ નથી. અને જય જરૂર પેશાબની જરૂરત છતાં તે (ઉમદા) થતી નથી.

ફાયદો. એટલે જ્યારે ખાણું તૈયાર હોય તો પ્રથમ ખાણું ખાય ફરી નમાઝ પઢે કે જેથી નમાઝમાં ખાણાની તરફ દિલ લાગેલું નહીં રહે. અને એવીજ તરેહ જ્યારે જય જરૂર અને પેશાબ ધણાં લાગ્યાં હોય તો તેથી ફારેગ થઇને નમાઝ પઢે કે જેથી નમાઝમાં વસવસો નહીં રહે.

૬૩૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં આબ્દાહ બીન સામેત (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ અલહમ્દોની સુરા નહીં પઢે તેની નમાઝ નથી.

ફાયદો. ઇમામ શાફિઃ (રહ) ના મજહબમાં વગર અલહમ્દો પઢે નમાઝ થતી નથી. આ હદીસ તેમની દલીલ છે. અને ઇમામ આજમ (રહ) ની નજદીક વગર અલહમ્દો પઢે નમાઝ કામેલ

* કેમકે એમાં ચોરોતોનું મહરનું હક્ક મરાય છે માટે એ કામ હરામ થયું. પણ ઇબ્રાહિમ કમુલ થવાને કારણે નિકાહ દુરસ્ત થવાના અને તે સ્ત્રીના કબીલાની સ્ત્રીની જે મહર અપાઈ હોય તેટલી આપવી પડવાની શા' મો.

થતી નથી.

૬૩૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અલી (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે અલ્લાહની નાફરમાનીમાં કોઈની તાબેદારી નથી. તાબેદારી તો સારા કામમાંજ છે.

ફાયદો. એટલે બાદશાહ અથવા મા આપ અથવા ઉસ્તાદની તાબેદારી નેક કામમાં કરે અને શરીઅત વિરૂદ્ધ કામમાં તાબેદારી કરવી નજ નેમ્મએ. *

૬૩૨ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે અપસુકન લેવું નથી. પણ સારા સગણુ (નેક ફાળ) લેવું છે.

ફાયદો. અરબની દસ્તુર હતી કે પક્ષીઓ તથા ફિટલાક જનવરોની અવાજથી અપસુકન લેતા હતા તો તેથી હજરતે [સલ] મના કરી કે આ ચોકખો વેહેમ તથા ખ્યાલ છે. ખોદાના હુકમ વગર કંઈ થતું નથી અને નેક ફાલ તેને કહે છે કે ખોદાના ભરૈસા પર કોઈથી શબ્દ સાંભળીને સારી ધારણા કરવી. જેમકે ખીમાર સાલેમનો શબ્દ સાંભળીને જેવી ધારણા કરે કે હું ખોદાના ફજલો કરમથી જાણે સમો થયો અને આ જે ફાલનામા બે-છાબોમાં પ્રખ્યાત છે તેમાં ફાલ જેવી કદી દુરસ્ત નથી, x એમાં તો કુફરનો ડર છે. ગેબની વાત ખોદા સિવાય કોઈને જાણાયલી નથી.

૬૩૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં જબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એક

+ કેટલાક લોકો કહે છે કે પીર કામેલ જે કોઈ કામ શરીઅત વિરૂદ્ધ કહે તો દુરસ્ત છે અને એ વિષે દિવાને હાફેઝની એક રોઅરનો આધાર લે છે એ તેઓની ભુલ છે. આ હદીસની સામે દીવાને હાફેઝની રોઅર ટીકી રાકે નહીં, અને એમ ધારણું કે તે શરીઅત વિરૂદ્ધ કામ કોઈરીતથી દુરસ્ત હશે ત્યારે તો પીર સાહેબે કહ્યું એ સૌતાન્ની વક્તવસો છે. કારણકે પીર સાહેબના ઈલાહામમાં ખસતી ચલાને. એહતેમાલ છે. પણ અહીં છે અને અહીં હવા રસુલે જે હરામ કયું તે તો ચકીની છે. માટે શરીઅત વિરૂદ્ધ કામ કોઈતું કહેલું મનાઈ નહીં શા. મો.

* મુલ્લા અલી કારી (રહ) એ કુરઆન શરીફથી પણ ફાલ જોવાને શરહ એનુલ ઈબ્રમ તથા શરહ શીકહ અકબરમાં હરામ કહ્યું છે. શા. મો.

ની ખીમારી ખીમને લાગતી નથી. અને અપસુકન લેવું નથી. અને દેવ ભુત તુકસાની કરવાના માલિક નથી.

ફાયદો. અરબના કાફેરોનો અકાદો હતો કે ખીમારીને શકિત છે કે જે આપો આપ ખીમ માણસને લાગી જાય છે તો ફરમાવ્યું કે આ ગલત વાત છે. અને આવો ગુમાન હતો કે જંગલમાં દેવ ભુત તરેહ તરેહની શિકલો બદલે છે. અને લોકોને માગથી ભટકાવે છે અને તુકસાની પુગાવવાના માલિક છે. તો હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે એ વાત પણ ગલત છે. ખોદાની ઇચ્છા વગર કોઈ કંઈ કરી શકતું નથી તમે સઘળી જહાનના માલિક ખોદાને કેમ ભુલો છો? અને અહીં તહીં જીવ ભટકાવો છો? ખીજ હદીસ માં આવેલું છે કે જ્યારે જંગલમાં દેવ ભુત તમને નજરે પડે તો અજનન કહ્યા કરો. કંઈ તુકસાની થશે નહીં.

૬૩૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફરઅ તથા અતીરા દુરસ્ત નથી. [ફરઅ એટલે ઊંટડીના પેહેલા બચ્ચાને બુતોને માટે જીખહ કરવું. અને અતીરા એટલે રજખ ના મહિનામાં દસમી તારીખ સુધી કુરબાની કરવી તો એ દુરસ્ત નથી. +

ફાયદો. અરબના કાફેરોની દસ્તુર હતી જ્યારે ઊંટડીને પેહેલું બચ્ચું થતું તો તેને જીખહ કરીને તેતું ખૂન બુતો ઉપર છણકતા. અને રજખ મહિનાના આનમાં પ્રથમના દસ દિવસમાં કુરબાની કરતા તો હજરતે [સલ] બનેને હરામ કર્યા.

૬૩૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ-દલાહ ખીન અખ્યાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે તે તેણીના ઉપર [બદકારી નો] દોશ સાચો મુકયો છે, તોએ તે માલ તારે માટે નથી. એ તો તેણીની શરમ ગાહથી જે લાલ લીધો તેના બદલામાં છે. અને જે

+ ફરઅ અને અતીરા એ રસમો કાફેરાની છે. શરહ રિલામમાં સહાબા અહીંહને નામે ફરઅ અને અતીરા કરતા હતા તો હજરતે તેઓને મના કર્યા. શા. મો.

તે તેના વિષે (દોશ નું જૂઠું કહ્યું છે તો તો તેને (એટલે માલને) તેણીથી પાછો લેવો ઘટાર્થ નથી.” આ હદીસ હજરતે (સલ) તેઅનસારીને કહી હતી કે જેણે પોતાની બાયડીથી લેઆન કર્યો હતો એટલે વગર ગવાહે પોતાની બાયડીને જીનાનું તોહમત મુકયું હતું અને ફરી જૂઠાપર લાનત કરી છોડી હતી ફરી હજરત (સલ) ને કહ્યું કે આ રસુલુલ્લાહ મારો માલ બાયડીથી અપાવો.

૬૩૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અણ બ-કર, * એમર, અલી અને આએશા + (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે અમે (એટલે પેગમ્બર લોકો) વારસો છોડતા નથી. (અમારા માલનો કોઈ વારસ નથી) અમે જે પાછળ છોડી જઈએ છીએ તે સદકો છે.

ફાઘદો. બોખારીમાં હજરત આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત ફાતેમા (રદી) એ મદીનામાં તથા ખેખરમાં જે જમીન હતી તેમાંથી પોતાના આપનો વારસો માંગ્યો હજરત અણ બ-કર સિદીક (રદી) પાસે કોઠને મોકલ્યો ત્યારે હ-

+ શરહ મશારેકમાં છે કે હજરત અણ બકર [રદ] નું નામ પ્રથમ અબદુલ કાબા હતું. તો હજરતે (એ નામને બદલી ને) તેમનું નામ અબદુલ્લાહ રાખ્યું. અબ્દ ના એક અર્થ બંદગી કરનારનો છે અને બીજો અર્થ ગુલામનો છે. ગુલામનો અર્થ લઈ ખોદા સિવાય બીજા કોઈ તરફ લ-ગાડી નામ રાખવામાં કંઈ શિક નથી છતાં હજરત [સલ] એને પસંદ કરતા નહોતા. આથી તમે સમજ શકશો કે અબ્દુન નબી અબ્દુર-રસુલ નામ રાખવાં દુરસ્ નથી. હ-જરત અણ બકર તેમના મા બાપ તેમની એલાદ તથા તેમની એલાદની એલાદ સર્વે સહાબા છે અને હજરત-ના સંગથી બાગ્યશાળી થયા છે. આ માન ખાસ એમનેજ માટે છે. બીજા કોઈ સહાબીને નથી. શા. મો.

આ હદીસ હોજ્રા બીન ચમાન, જોખર બીન અબ્બામ, અણ દરદા, અણ હોરરા, અબ્બાસ, ઉસમાન, અબ્દુ-રહમાન બીન ઓફ, સઅદ બીન વક્કાસ, થી પણ રિવાયત થઈ છે. જે માણસે હજરત (સલ) ની જી-બાન મુબારકથી હદીસ સાંભળી હોય તેને તો ખાતરી પૂર્વક તેનો દલમ થાય છે અને જેમ કુરઆન ઉપર અમલ કરવું ફરજ છે તેમ તેને હદીસ ઉપર અમલ કરવું ફરજ છે. શા. મો.

જરત સિદીકે [રદી] કહ્યું કે હજરતે [સલ] ફરમા-વ્યું છે કે અમારા માલમાં વારસો નથી. અમે જે છોડીએ છીએ તે ખોદાના માર્ગમાં સદ-કો છે. અને ખેશક મોહમદ [સલ] ની આલ એટલે બીબીઓ અને એલાદને એ માલમાંથી ખાવા જોયું મળશે. અને સિદીકે [રદી] કહ્યું કે એ માલમાંથી જે હજરત કરતા હતા તેજ હું પણ કરીશ. મારા તરફથી એમાં કંઈ વધારે આણું થશે નહીં. આ હદીસનું મજમુત આ કીતાબમાં અનેક વાર વર્ણવ્યું છે. મતલબનો સાર આજ છે કે પ્રથમ હજરત ફાતેમા (રદી)ના જાણમાં નહોતું કે પેગમ્બરના માલમાં વારસો નથી. માટે માંગણી કરી હતી જ્યારે જાણ્યું તો છાનાં રહ્યા. અને આ હદીસને માત્ર સિદીકેજ (રદી) રિવાયત કરી નથી. કે કોઈ બદ એતેકાદી તાતો કરે. પણ અલી મુરતજ (રદી) પણ એના રાવી છે. †

x બોખારીમાં માલિક બીન એસ (રદી) થી રિવા-યત છે કે ખચીત એમરે (રદી) કેટલાક સહાબાની રખડ કે જેમાં અલી, અબ્બાસ, ઉસમાન, અબ્દુર રહમાન બીન ઓફ, જોખર બીન અબ્બામ અને સઅદ બીન વક્કા-સ હતા કહ્યું કે હું તમને તે ખોદાની કસમ આપું છું કે જેના હુકમથી આસમાન જમીન કાએમ છે. શું તમે જાણો છો કે રસુલુલ્લાહે કહ્યું છે કે અમારો વારસો થતો નથી જે કંઈ અમે મુકી જઈએ તે સદકો છે ? તેઓએ ક-હ્યું કે આ અલ્લાહ હા, એમજ છે. ફરી અલી તથા અ-બ્બાસની તરફ જોઈને કહ્યું કે તમને ખોદાની કસમ આ પું છું. શું તમે જાણો છો કે રસુલુલ્લાહે આ કહ્યું છે ? તેઓએ કહ્યું કે આ અલ્લાહ હા, એમજ છે. શીઆઓ-ની કિતાબમાં પણ એને મળતી રિવાયત મળી આવે છે મોહમ્મદ બીન યાકુબ રાજએ કાફીમાં અણુલ બખતરી-થી અને તેણે અણુ અબ્દુલ્લાહ જફર બીન મોહમ્મદ સાદેક (અલે) થી રિવાયત કરી છે કે તેણે કહ્યું તે ખચી-ત એલમા નબીયોના વારસ છે. અને આ એટલા માટે કે નબીયો વારસો છોડતા નથી. અને એક પ્રતમાં છે કે તેઓ દિરહમ કે દીનારનો વારસો મેળવતા નથી. અને તેઓએતો કેટલીક હદીસો નોજ વારસો મુક્યો છે જેણે તેમાંથી કંઈ ક્ષીધું તેણે મોટા ભાગ મેળવ્યો.” આ “હ-દીસો નોજ વારસો મુક્યો છે” એની અરબીમાં “ઈનમા” નો સબ્દ છે એ હસરનો લાલ આવે છે એટલે દલમ સિ-વાય બીજા કોઈ ચીજનો વારસો મુક્યો નથી. એ વિષેનો વધુ ખુલાસો તોહફે ઈસ્ના અશરીયામાં છે. શા. મો.

મતલબ કે ઇમાનદારને એટલું બસ કરે છે અને બદગુમાનીની તો પેગમ્બર પાસે પણ નહીં.

૬૩૭ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ બીન હેશામ(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેના કબ્રમાં મારી જન છે તેની કસમ કે જ્યાંસુધી હું તારા જન કરતાં વધારે તારી આગળ પ્યારો નહીં થાયું ત્યાંસુધી તું પાકા ઇમાનવાળો થશે નહીં.” આ હજરતે (સલ) ઉમર (રદી) ને કહેલું. ફરી હજરત ઉમરે (રદી) કહ્યું કે ખોદાની કસમ હમણાંતો આપ મારા જીવ કરતાં પણ મને વધારે પ્યારો છો, ત્યારે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે હવે તારું ઇમાન પાકું થયું. ઓ ઉમર!

ફાયદો. અબ્દુલ્લાહ બીન હેશામ (રદી) થી રિવાયત છે કે અમો હજરત (સલ) ની સાથે હતા. અને આપે હજરત ઉમર (રદી) નો હાથ પકડેલો હતો. હજરત ઉમરે કહ્યું કે ઓ રસુલુલ્લાહ મારા જન વગર દરેક ચીજથી હું આપને વધારે ચાહું છું ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. આથી જણાયું કે જ્યાં સુધી હજરત (સલ) ને પોતાની ખાચડી, અચ્ચાં, માખાપ પીર, શેઠ, સરદારથી એટલુંજ નહીં પણ પોતાની જનથી પણ વધારે નહીં ચાહશે તો તેનું ઇમાન પાકું નથી, કાચું છે. અને હજરત (સલ) ની મોહબ્બતનો પતો (નિશાની) આ છે કે તેમની સુનત ઉપર ચાલે અને બિદઅતથી દુશ્મનાઈ રાખે. અને શરીઅતે મોહમ્મદી વિરુદ્ધ કોઈનું કહેવું નહીં માને. અને જે કોઈ શાદી ગમીમાં જાત જમાઅતના ડરથી શરીઅત વિરુદ્ધ રસમો કરે, અથવા નોકરી ચાકરીમાં સરદારની ખાતરને શરિઅત વિરુદ્ધ ઐજ રાખે તેનું ઇમાન પાકું નથી. તે હજરત [સલ] ની મોહબ્બતમાં કાચો છે ઇલાહી તું પોતાના કરમથી અમને પોતાના હુખીઅતની મોહબ્બતમાં પાકા કર. આમીન યા રખ્ખલ આલમીન.

૬૩૮ બોખારીમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે અલ્લાહની કસમ તેમાંથી એટલે અબ્બાસને છોડાવવાના બદલામાંથી એક દિરહમ છોડવો નહીં.

ફાયદો. જ્યારે જંગે બંદરમાં ઇસ્લામની ફતેહ થઈ, તો સિતેર કાફિર મરાયા અને સિતેર કેદ થયા. તેઓમાં હજરત (સલ) ના કાકા અબ્બાસ પણ હતા. હુકમ થયો કે કેદીઓને પોતાના બદલો માલ આપે તો છુટે. અનસારી-ઓએ હજરત (સલ) ને અરજ કરી કે જે હુકમ હોય તો અબ્બાસને વગર માલ લીધે છોડીએ. તેઓની મતલબ આ હતી કે આ વાતથી હજરત (સલ) ખુશ થશે. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે સર્વ માલ તો શું? પણ એક દિરહમ પણ છોડીશ નહીં. આથી જણાયું કે હકક વાતમાં રૂગાં અને પારકાં સર્વ બરાબર છે. જાત લાખની રિવાયત કરવી નહીં બેઠએ.

૬૩૯ મુસલિમમાં એરેદા બીન હેસેમ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદા કરને તને નહીં મળે. મસજીદ તો જે માટે બનેલી છે તે માટેજ બનેલી છે.” આ હજરતે (સલ) તે શખ્સને કહ્યું કે જે મસજીદમાં દુહ કરતો હતો. તેણે એવા રીતે કહ્યું કે કોઈ મને બતાવે કે લાલ ઊંટ કયાં છે ?

ફાયદો. એટલે મસજીદ બખાદતને માટે છે તેમાં કંઈ ચીજ દુહવી અથવા દુન્યાની તેમાં વાત કરવી દુરસ્ત નથી. કારણ કે હજરતે (સલ) તે તલાશ કરનારને બદ દોઆ કરી. મસજીદમાં સવાલ કરવો દુરસ્ત નથી. એટલુંજ નહીં પણ (તેને) મસજીદમાં આપવું પણ દુરસ્ત નથી.

૬૪૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે હિજરત (એટલે વતન છોડવું) મક્કા ફતેહ થયા પછી રહી નથી.

ફાયદો. જ્યાં સુધી મક્કા ફતેહ થયું નહોતું તો મક્કામાં રહેનારાઓને એટલુંજ નહીં પણ મક્કાના આસપાસ વાળાઓને પણ વતન છોડવું અને મદીનામાં હજરતની પાસે કાફિરો સાથે લડવા આવવું ફરજ હતું. જ્યારે મક્કા ફતેહ થયું તો તે ખાસ હિજરતનો હુકમ નહોતો. પણ કાફિરોના મુલકથી હિજરત કરવી કેયામત સુધી બાકી છે. જેમ કે બીજી હદીસમાં છે કે “હિજરત અને તોખા કેયામત સુધી બાકી છે.

૬૪૧ મુસલિમમાં અણુ કતાદા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારા ઉપર હલાકી નથી. મારા નાહલા પ્યાલાને ખોલી લાઓ” આ હજરતે લેલતુત તારીસ ના અપોરે કહેલી.

ફાયદો. જંગે તણુકથી જ્યારે હજરત પાછા ફર્યા તો ગરમીની મોસમ હતી અને પાણી કેથે નહોતું. જ્યારે અપોર થયો તો સલાબા એ અરજ કરી કે અમો તરસને લીધે હલાક થઈ-એછીએ ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે તમો હલાક થશો નહીં. ફરી કળવામાં બંધાઈલું પ્યાલું મંગાવીને વોળુના વાસણમાંથી થોડું પાણી નાખ્યું. ફરી તેને પોતાના મોંથી લગાડ્યું ફરી પીધું અથવા કંઈ તેમાં કુંક્યું (ને લોઆખ નાખ્યો) જેથી પાણીમાં એટલી બરકત થઈ કે સઘળા લોકરે પીધું. ત્રીસ હજરનું લોકર હતું અથવા સિત્તેર હજરનું. આ હજરત (સલ) નો મોએજેજો છે.

૬૪૨ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ફુર્યાનીમાંથી ત્રણ દિવસથી વધારે કાઢા ખાએ નહીં.” આ હદીસ મનસુખ છે. અણુ સહદ ખુદરીએ રિવાયત કરેલી હદીસથી મન સુખ છે. અને તેને મેં પાંચમાં અધ્યાયમાં બ્યાન કરી છે. (વાંચો નં. ૧૦૨૩.)

૬૪૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારાથી દરેકની આગળ તેના આપથી દીકરાથી અને તમામ લોકોથી જ્યાં સુધી હું વધારે પ્યારો નહીં થાવું ત્યાં સુધી તે પૂરો ઈમાનદાર થતા નથી. *

ફાયદો. એટલે જ્યારે સર્વથી મને વધારે આદર અને સર્વની ખુશી ઉપર મારી ખુશીને આગળ રાખે ત્યારે પૂરો ઈમાનદાર થશે. આ હદી-

સથી જાણાયું કે જેણે પોતાના જીવની ખાહેશ અને હવસ સર્વ મટાવ્યા અને શરીરએતે મોહમ્મ દીની તાજમની સાથે તાએદારી કરી અને જાહેર આતેનથી હજરત (સલ) પર શીદા થયો તે પૂરો ઈમાનદાર છે. અને તેનુંજ નામ વલી છે. અને તેજ કામેલ ફકીર છે. અને સાચો મુસલમાન છે. અને જેને એ વાત મળી ન હોય તે રંગાયલી કાલીસરખો છે. (એટલે તે બેહુશી મકકાર છે) ફરી તે મોલવી હોય કે ફકીર હોય. ઇલાહી તું પોતાના કરમથી અમને સાચા મુસલમાન કર. આમીન.

૬૪૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી કાઢા બદો જે પોતાને માટે પસંદ કરે છે તે પોતાના ભાઈ માટે નહીં પસંદ કરશે ત્યાં સુધી તે પૂરો ઈમાનદાર થશે નહીં.

ફાયદો. આ હદીસમાં ઇસલામનું હક બ્યાન થયું છે એટલે જેવી રીતે પોતાના જાનને બલા અને મોરીઅતથી બચાવે છે તેમજ બીજાને પણ બચાવે. અને જે ખુબી અને ભલાઈ પોતાને માટે ચાહે છે તેવીજ બીજા મુસલમાન માટે ચાહે. જેના ડિલમાં કીનો કપટ નહીં હોય અને સાફ દિલ હોય તેનાથી આ હદીસ ઉપર અમલ થશે.

૬૪૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અણુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કાઢા (પોતાના માલને) એકના વેચાણ ઉપર વેચે નહીં.

ફાયદો. એટલે એક અખસ પોતાની ચીજ વેચતો હોય અને કીમતી ફરી ગઈ હોય તો તેવી ચીજને છુરી ખતાવી પોતાની ચીજ નો વેચો * એમાં બીજાનો લાભ નાશ થાય છે. પણ જે તેની

* આ મિસાલના એકના વેચાણપર વેચવાની નથી પણ એક ચીજનો બાવ થતા હોય તેમાં પોતાની ચીજનો બાવ કરવો છે. પણ આ હદીસને લાગતી મિસાલ આ છે કે કોઈ શખ્સે એક ચીજ ખેચારે શરતથી (જાંગડ) ખરીદી હોય તેને કહેંકે આ ચીજ પાછી દે. હું તેના જેવી ચીજ તેથી સસ્તી દઉં. અથવા તેથી ઉમદા તેટલી કીમતમાં આપું તો એ મના છે. શા. મો

* આ હદીસ ખરા મુમનેને પહેચાનવાની ખરી કસોટી છે. અને હજરતની મોહબબતનો ખાદો. દાવો ફરી આશંકે રસુલ બનનાર અને શરીઅતના હુકમ ઉપર નહીં ચાલનાર એટલુંજ નહીં પણ લોકોને શરીઅતના હુકમો ઉપર નહીં ચાલવાને લિતેજન આગનારની જટ મુળ કાપે છે. શા. મો.

ચીજને લેનારો નહીં પસંદ કરે તો તે વેળા ખીજને વેચવું દુરસ્ત છે.

૬૪૬ મુસલિમમાં ગનખેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે શહેરવાળો ગામ વાળાઓને માલ વેચી નહીં દે. લોકોને છાડી દો (કે તેઓ આપસમાં લેદે કરે) અલ્લાહ એકને ખીજથી રીજક આપે છે.

ફાયદો. એટલે જે કાંઈ ખલારથી શહેરમાં દાખલા તરીકે અનાજ વેચવા લાવે અને ખજરલાવ વેચવાનો ધરાદો કરે અને શહેરના રહેનાર તેને કહે કે તું હમણા નો વેચ મારી પાસે રાખી બન હું તને મોઢું વેચી દઈશ. એને હજરતે મના કયું કેમકે એમાં લોકોનું નુકસાન છે. જે દુકાળ હોય તો આ કામ કોઈની નજદીક દુરસ્ત નથી પણ જે સુકાળ હોય અને કાંઈને નુકસાની નહીં હોય તો આ કામ કેટલાકની નજદીક દુરસ્ત છે.

૬૪૭ બોખારીમાં અબુ સહદ [રદી] થી અને મુસલિમમાં અબુ હોરેરા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે પુરૂષ અલ્લાહ પર અને આખેરત (પાછલા દિવસ) પર ઈમાન લાવે છે તે અનસારીઓ સાથે દુશ્મનાઈ રાખશે નહીં.

ફાયદો. અનસાર મદીનાના લોક છે જેઓએ હજરતને પોતાના શહેરમાં રાખ્યા અને હજરત પર પોતાનો ગન માલ ફિદા કર્યા. અને ઈસલામને મદદ કરી માટે તેઓની મોલખત હજરતે ઇમાનમાં દાખલ કરી.

૬૪૮ બોખારીમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ગળામાં દવા લગાડ્યા વગર ઘરમાં કોઈ બેઠેલો રહે નહીં. (એટલે સર્વના ગળામાં લગાડાય) અને હું જેજાં પણ અબ્બાસને નહીં લગાડાય. કારણકે તે તમારી સાથે હાજર નહોતો.

ફાયદો. હજરત [સલ] ને બોખારીમાં બેહોશી થઈ. હજરતની બીબીઓએ હજરતના ગળા ઉપર વગર ધજેજતે * દવા ચોપડી હતી. જ્યાં

રે હજરત હોશમાં આવ્યા તો દવા કડવી લાગી ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી. હજરતે એટલા માટે બદલો લીધો કે કેથે મારી તકલીફને લીધે ખોદા તેઓ ઉપર અબ્બાસ કરે નહીં. નહીં તો હજરત નો આ કરમ હતો કે કાફેરોથી પણ બદલો લેના નહોતા.

૬૪૯ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંના કોઈ બંધ પાણીમાં પેશાબ કરે નહીં. ફરી તે તેનાથી ગોસલ કરશે.

ફાયદો. એટલે જે પાણી બંધ હોય વેહ તું ન હોય જેમકે (નાદલો) હેજ તેમાં પેશાબ કરવી દુરસ્ત નથી. કેમકે તે નજસ થશે. પોણુ ગોસલને લાએક રહેશે નહીં.

૬૫૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ દલાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંના કોઈ વિચાર કર્યા નહીં કરે ને ફરી સુર્યા નીકળતાં નમાજ પઢે. અને ન સુર્યાના કુખતાં.

ફાયદો. એટલે સુબહ અને અસરની નમાજ અફજલ વખતમાં પઢવી જેમકે એમ નથી કે વિચાર કર્યા કરેકે હમણા પઢું છું. હમણા પઢું છું ફરી વાર લગાડીને મકરૂહ વખતમાં અથવા સુર્યાના નીકળવાના કે કુખવાના વખતમાં નમાજ પઢે.

૬૫૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંના કોઈ રમગનથી આગળ એક કે બે રોજ રાખે નહીં. પણ જે મરદ કે કાંઈ રોજને રાખ્યા કરતો હોય તો (પોતાની આદત પ્રમાણે) તે રોજને રાખે.

ફાયદો. એટલે જેવી રીતે કોઈ રાખસને સુત્ર તની તોરપર પીરનો કે જુમેરાનનો રોજને રાખવાની આદત હોય, અને તે દિવસ રમગનની સાથે આવી પડે તો તેને રોજને રાખવો દુરસ્ત છે. પણ ફક્ત રમગનના આવવા માટે એક બે રોજ રાખવા દુરસ્ત નથી.

૬૫૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંના કોઈ તેના ઉપર તકલીફ આવી પડવાને લીધે મોતની આરજી (આશા) કરે નહીં.

* એટલુંજ નહીં પણ હજરતે (સલ) ઈશારાથી ના પણ કહેલું પણ બીબીઓ સમજ્યા કે દવા બોખારને સારી લાગતી નથી એ સ્વભાવીક વાત છે. શા. મો.

ફાયદો આ હદીસની આટલી મતલબ બીજી રહી ગઈ છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે “જો (મોતની) આરજી કરવાની જરૂર પડે તો આવી રીતે કહે “ઓ અલ્લાહ જ્યાં સુધી જીન્દગી મારા હકકમાં બેહતર હોય ત્યાં સુધી જીવતો રાખ. અને જ્યારે મારા હકમાં મોત બેહતર હોય તો મોત આપ.” દુન્યાના રંજ અને તકલીફને લીધે મોતની આશા કરવી એટલા માટે મના કરીકે આખે સખરી તથા નાઉમેદીની નિશાની છે. પણ જો જમાનાના ફિસાદથી દીનમાં ખલલ પડતો હોય તો મોતની આરજી કરવી દુસ્ત છે.

૬૫૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઉસમાન (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે પુરૂષ વોળુ કરશે અને વોળુને સારી રીતે બનાવશે (એટલે) ત્રણ ત્રણ વાર સારી રીતે સર્વાંગ-ગ્યા પાણી પહેંચવશે) અને ફરી કોઈ નમાજ પઢશે તો તે નમાજ તથા તેને લાગતી નમાજની વચ્ચેના ગુનાહો માફજ થશે.

ફાયદો. આ તહીયુતુલ વોળુની નમાજની બશારત છે.

૬૫૪ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે કાફર અને તેનો કતલ કરનાર (મુસલમાન) જહાનમમાં કદી ભેગા થશે નહીં.

ફાયદો એટલે જે મુસલમાને કાફરને જોલા-દમાં માર્યો તે હમેશ દોજખમાં રહેવાથી બચ્યો.

૬૫૫ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે દીકરો બાપને કામ આવતો નથી. પણ તે પોતાના બાપને કોઈનો ગુલામ બુએ તો તેને ખરીદીને ફરી તેને આગળ કરે. *

* એક અર્થ આ છે દિકરો બાપ (ના એહ-સાન) નો બદલો આપી શકતો નથી પણ આકે જો તેને ગુલામ બુએ તો તેને ખરીદીને અન્નદ કરે” હ-ન્દી મજહબ પ્રમાણે આ હદીસ ઉપર ઊંડાણ વિચાર કરતાં જણાય છે કે બાપનું હકક અદા કરવું મહાલ છે. કારણ કે હકક અદા કરવું તો આજ છે કે તેને ખરીદીને આન્નદ કરે. પણ દીકરાનું બાપને ખરીદ કરતાંજ બાપ આન્નદ થાય છે અને આન્નદ થયલાને અન્નદ કરવું મહાલ છે. તે સિદ્ધ થયું

ફાયદો. હમામ આજમ (રહ) ની નજદીક એવીજ રીતે જ્યારે જીરહમ મહરેમનો કોઈ મા-લેક થાય ખરીદીને અથવા ગનીમતથી હિરસો લખને તો તે સગાઇવાળો આગળ થાય છે.

૬૫૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ ખુરદા બીન નેયાર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે અલ્લાહની હદો સિવાય (બીજી કોઈ બાબત)માં દસ કોરગથી વધારે મારે નહીં.

ફાયદો. જે સગા બાદાએ નીમી હોય તે હદ છે જેમકે કુંવારા વ્યભિચારી (ગની) પરસો કોરગ. અને કોઈ કસુર ઉપર મસલેહત ધારીને હાકેમ મારે તે તાજર છે. તો ફરમાવ્યું કે દસ કોરગથી વધારે તાજર કરવી દુસ્ત નથી. હમ મ અહમદ [રહી] આજ મજહબ છે પણ હમામ આ-જમ તથા હમામ શફેહ [રહી] ની નજદીક ઓગણ-ચાલીસ કોરગ સુધી તાજરમાં મારવું દુસ્ત છે કારણ કે તાજર તો ડરાવવા માટે ફેરવાઈ છે. તો હજરતના જમાનામાં હમાન અને શરમ વધારે હતી તો તે વખતમાં દસ કોરગ બસ થતા હતા અને આ વખતમાં શરમ ઓછી છે તો વધારે તાજર મુનાસેખ છે.

૬૫૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હો-રેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે એક સ્ત્રીને તેની ફોખની સાથે તથા એક સ્ત્રીને તેની ખાલા સાથે (નિકાહમાં) ભેગી કરાય નહીં.

૬૫૮ બોખારીમાં અબુ બકર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જકા-તના કરથી છૂટા [ગનવરો] ભેગાં કરાય નહીં. અને ભેગાં (ગનવરો)ને છૂટાં કરાય નહીં.

ફાયદો. એટલે જેમકે ચાલીસ બકરીથી તે એકસો વીસ સુધીમાં જકાત એક બકરી છે. તો દાખલા તરીકે જો શખ્સની ચાલીસ ચાલીસ બકરીઓ જૂદી છે તો જકાત આપવા ને વખતે આ હીલો કરે કે તે સર્વ ઓંસી બકરીઓને મે-ળાવીને એક શખ્સની બતાવે કે જેથી જકાતમાં એક બકરી આપવી પડે. અને જો જૂદી જૂદી

કે બાપનું હકક અદા કરવું અશક્ય છે. અને જ્યારે માનું હકક બાપથી વધારે છે તો તેનું અદા કરવું જરૂર અશક્ય થશે. શા. મા.

રહે તો બે બકરીઓ આપવી પડે. અથવા એક શખ્સની ચાલીસ બકરીઓ છે તેને એક બકરી આપવી પડે છે તો તેણે જકાત આપતી વેળા વીસ વીસ બકરીઓ બે જગ્યા કરી ૪ જેથી જકાત આપવી નહીં પડે. કારણ કે ચાલીસ બકરીથી ઓછામાં જકાત નથી. તો હજરતે ફરમાવ્યું કે જકાત આપનારે જકાતના ૩૨થી એવો હીલો કરે નહીં. અને જકાત લેનારો આમેલ પણ એવી રીતે વધારે લેવાનો હીલો કરે નહીં. * આથી જણાયું કે જકાત બચાવવા હીલો કરવો દુરસ્ત નથી. (જેમકે કેટલાક સુરતના મુસલમાન જકાતના માલને એક વાસણમાં મુકાને તેને અનાજથી સંતાડી ફરી ફરીને આપે છે અને ફરીને ખખર નથી કે એમાં શું છે. ખીજા આદમીને દુશ્મરો કરે છે કે તે વધારે કીમત આપીને તે ફરીથી તે વાસણ અને અનાજ ખરીદે. આ લોકો ખોદાને દમ આપે છે “બાજી બાજી બારી બે બાજી હમ બાજી” એવા નાદુરસ્ત હીલા યહુદી લોકો કરતા હતા જેઓ પર ખોદાએ ગળ્ય અને અનળ્ય કર્યો.

૬૫૮ મુસલિમમાં આએશા [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે ઘર વાળાઓની નજદીક ખબુર હોય તે ભૂખ્યા રહેશે નહીં.

ફાયદો. જેવાં કે મદીનાના લોક જેઓનો ખોરાક ખબુર છે તેઓને માટે આ ફરમાવ્યું છે.

૬૬૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં બરાઅખીન આજેબ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) અનસારની બાબતમાં ફરમાવ્યું કે એમની સાથે મુનાઈફાજ દુશમની નાખશે જે એમની મોહબબત કરશે તેની સાથે અલ્લાહ મોહબબત કરશે. અને જે એમની સાથે દુશમની કરશે તેની સાથે અલ્લાહ દુશમની કરશે.

ફાયદો. મદીનાવાળાઓએ હજરત (સલ) ની મદદ કરી માટે તેમને અનસાર કહે છે. એ-

ટલે રસુલના મદદગાર. એજ માટે તેમની મોહબબત મુસલમાનો ઉપર ફરજ થયું. +

૬૬૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ બકર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ વર્ષ પછી કોઈ કાફર મુશરેક હજજ નહીં કરે અને નાંગો માણસ કાપ્યાની ચોતરફ નહીં ફરે. (તવાફ નહીં કરે).

ફાયદો. હિજરીને નવમે વર્ષે હજરતે સિદ્દી-કે અકબર (રદી) ને હાજીઓના સરદાર કરીને મક્કામાં હજ માટે મોકલ્યા. અને આ હદીસ ફરમાવી કે સર્વને આ હુકમ પોહોંચવી દો, કે ખીજે વર્ષ કોઈ કાફર હજમાં નહીં આવે અને કફરોની દસ્તુર હતી કે તેઓ તવાફ નાંગા કરતા હતા તેઓ એમ સમજતા હતા કે કપડાંમાં અમેએ ગુનોહ કર્યો છે તેની સાથે શું તવાફ કરીએ? શરીઅતમાં નાંગા થવું હરામ છે વિશેષ કરીને કાપ્યાની મસજીદમાં.

૬૬૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ બકર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ગુરસાના હાલતમાં કોઈ આદમી બેમાં ફેસલો કરે નહીં.

ફાયદો. જેટલે જ્યારે હાકિમ અને કાજી ગુરસામાં હોય તે વખત ફેસલો કરે નહીં. કારણ કે મુકદ્દમે ફેસલો કરવા માટે અકલ અને હારા જાહેર્યે કે જેથી સાચ જૂદને ઓળખે [અને ગુરસામાં અકલ દખી જાય છે.] એવીજ. રીતે જ્યારે ઘણો ભૂખ્યો હોય અથવા તેનું પેટ ઘણું ભરેલું હોય અથવા કોઈ વાતનો રંજ કે ફિકર હોય અથવા ઘણો ઉગ્ગરો થયો હોય તો કાજી અને હાકિમને ફેસલો કરવો દુરસ્ત નથી. કારણ કે આ હાલતોમાં ગુરસાની જેમ હોશ (બરાબર) રહેતો નથી.

૬૬૩ મુસલિમમાં અબુદુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોઈ કોઈના ગનવરને વગર તેના હુકમે દોહા નહીં. શું તમારામાંનો કોઈ આ વાત પસંદ કરે છે કે કોઈ તેની કોઠડીમાં આવે અને તેના ભંડારને તોડીને તેનો અનાજ લઈ

* તે એવા રીતે કે ત્રણ આદમીના લાગમાં એકસો વીસ બકરી હોય તો તે પર એક બકરી વાજેબ થાય છે. હવે આમેલ તે દરેકની નહી નહી ચાલીસ બકરી ગણી ત્રણ બકરી લે નહીં. શા. મો.

+ આમાં આ વાતનો ઈશારો છે કે દીનની તથા રસુલુલ્લાહની શરીઅતની મદદ કરનારની મોહબબત ઈમાનની નિશાની છે. અને તેઓની મદદ કરવી દીનની ખાતર જરૂર છે. શા. મો.

નય ? તેઓના જનવરોના થાનતો તેઓના ખાવાના દૂધને હેફાળત કરે છે. (એટલે સંભાળવાને માટે થાન કોઈની જેમ છે.) માટે કોઈકોઈના જનવરને વગર તેના હુકમે દોઢે નહીં.

૬૬૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન મસલિહ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોઈ મુસલમાન મરદ કે જે આ વાતની શાક્ષી આપતો હોય કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ પૂજ્ય નથી અને હું અલ્લાહ નો રસુલ છું તેનું ખૂન કરવું હલાલ નથી પણ ત્રણ કારણ સર દુરસ્ત છે (૧) નિકાહ વાળો (કે વાળી) છુના કરે. [૨] જનનને બદલે જનન. (૩) પોતાના દીનને છોડનાર મુસલમાનની જમાઅતથી જૂદો પડનાર (મુરતદ)

ફાયદો. એટલે મુસલમાનનું કતલ ત્રણ પ્રકારે થાય છે. એક તો નિકાહવાળો જનની. બીજું ખૂનને બદલે ખૂન. ત્રીજું મુરતદ જેણે દીને ઇસ્લામને છોડ્યું.

૬૬૫ મુસલિમમાં જાબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંથી કોઈને હલાલ નથી કે મકકામાં (કતલ કરવા) હથિયાર ઉપાડે.

ફાયદો. અબ્દુલ્લાહ ખીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત ઘણા ગમખાર અને બહુજ રહમવાળા અને કરમવારા હતા. મકકાના કાફિરોથી હજરતે મોટી મોટી તકલીફો ઉઠાવી છતાં બ્યારે હજરતે મકકા ફત્વે કયું તો તે કાફિરોને પૂછ્યું કે હવે તમે અમારે વિપ કેવી ધારણા કરો છો ? અને અમને શું કહેો છો ? તે લોકોએ કહ્યું કે અમે સારી ધારણા કરીએ છીએ. તથા સાફ કહીએ છીએ. તમે સરદાર, ભાઈ, કરમવાળા ખીમતારા છોકરા, હવે તમારો કાળ છે જે ચાહે તે કરો. ત્યારે હજરતે ફરમાવ્યું કે જે મારા ભાઈ યુસૈફે પોતાના ભાઈએને કહ્યું હતું તેજ હું પણ કહું છું કે “આજે તમારા ઉપર કંઈ હપ્કા કે શીકાયત નથી” ફરી તેઓનું ખૂન માફ કર્યું અને સલાવાને આ હદીસ ફરમાવી.

૬૬૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે સ્ત્રી કે અલ્લાહ અને પાછળા દિવસ ઉપર ઇમાન રાખતી હોય તેને હલાલ નથી કે તેની સાથે મ-

હરમ નહીં હોય છતાં એક રાત દિવસની મનજલ ની સફર કરે. અને એક રિવાયતમાં છે કે મહરમ ના સાથ વગર સફર દુરસ્ત નથી.

ફાયદો. આરતનો મહરમ તે મરદ છે કે જેની સાથે સ્ત્રીના નિકાહ દુરસ્ત નહોય. જેમ ભાઈ કાંકા, ભત્રીજો, ભાણજો, છોકરો નવાસો, પોત્ર (વગેરે) સ્ત્રીને પોતાના ઘણી x તથા મહરમ વગર સફર કરવી દુરસ્ત નથી. કારણ કે એમાં મોટા મોટા ફિસાહ છે.

૬૬૭ મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે મુસલમાન સ્ત્રી ÷ કે જે અલ્લાહ અને પાછલા દિવસ ઉપર ઇમાન રાખતી હોય તેને હલાલ નથી કે તે ત્રણ દિવસથી વધુ શોક (સોગ) પાલે. પણ પોતાના ખાવિન્દ ઉપર ચાર મહીના ને દસ દિવસ નો શોક કરે.

ફાયદો. એટલે કોઈ સગાના ગમ અને માતમમાં ત્રણ દિવસથી વધુ શોક કવવો સ્ત્રીને હલાલ નથી. પણ ખાવિન્દના માતમમાં ચાર મહીના ને દસ દિવસ સોગ કરવો ફરજ છે. એથી વધારે કે આહો કરે નહીં. અને આ હદીસથી જણાયું કે વર્ષ દિવસ સુધી ખાવિન્દના ગમમાં ચટાઈ (સાદી) ઉપર બેસવું જેવો કે હિન્દુસ્તાનમાં રીવાજ છે અથવા મેહરમમાં ઇમામના ગમમાં શોક કરવો અને જનતને છોડવી તે દુરસ્ત નથી પણ હરામ છે

૬૬૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં સઅદ ખીન અબ્બાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોઈ મરદને હલાલ નથી કે ત્રણ દિવસથી વધારે પોતાના ભાઈ મુસલમાનની મોલાકાત છોડે. (અબોલા રાખે).

ફાયદો. એટલે જે દુન્યાના મામલામાં કોઈ મુસલમાનથી રંજ થાય તે ત્રણ રંજ સુધી મો

x ઘણીનું ખયાન આ હદીસમાં નથી બીજી હદીસમાં છે. ચા. મો.

÷ સ્ત્રી કહેવાથી પુરૂષ નીકળી ગયા કે એઓને શોક કરવો દુરસ્ત નથી. એ ખાસ આરતોનજ માટે છે. તો જે મરદો શોક કરે તે આરતો જેવા થયા. તથા બિદઅત કામ અને કાફિરોની રસમ ઉપર ચાલનાર થયા. ચા. મો.

લાકાત છોડવી દુરસ્ત છે. ત્રણ દિવસથી વધુ રંજ રાખવો અને મોલાકાત સલામ કલામ છોડવાં હલાલ નથી. અને જો દીનના સખખથી રંજ થયો હોય તો ત્રણ દિવસથી વધારે પણ છોડવી દુરસ્ત છે. જેમકે જેહાદમાં નહીં જનનારાઓ સાથે પચાસ દિવસ સુધી હજરત નહીં બોલ્યા હતા. અને એવીજ તરેહ આપનું દિકરાથી નહીં બોલવું અને ખાવિન્દનું ખાયડીથી નહીં બોલવું અદખ દેવાને માટે ત્રણ દિવસથી વધારે પણ દુરસ્ત છે.

૬૬૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ પોતાના બાઈ મુસલમાનની મંગણી ઉપર માંગણી કરે નહીં.

ફાયદો. એટલે જ્યારે કોઈ જગ્યાએ એક મુસલમાનની શાદીની વાત થઈ ગઈ હોય તો ફરી ત્યાં પોતાનો પેગામ કરવો હલાલ નથી. કેમકે એમાં ખીજન મુસલમાનનું હક્ક નાશ થાય છે. પણ જો હજુ સુધી વાત કરી ન હોય તો પેગામ કરવામાં દોષ નથી.

૬૭૦ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કોઈ શખ્સ જો યુરમ કરતો તો જાહનમના જે ફીકાણામાં દાખલ થતો તે દેખાડવા સિવાય જનતમાં દાખલ થશે નહીં, કે જેથી તે વધારે શુકર કરે. અને કોઈ શખ્સ જો નેકી કરતો તો જનતના ફીકાણામાં દાખલ થતો તે દેખાડવા સિવાય જાહનમમાં દાખલ થશે નહીં કે જેથી તેને અફસોસ થાય.

ફાયદો. એટલે જનતીને દોખજ દેખડાવશે કે જો તું યુરમ કરતો તો જાહનમની ફીકાણી જગ્યામાં રહેતો તો તે વધારે શુકર કરશે કે ખોદાએ મને પોતાના કરમથી આવી બલાથી બચાવ્યો અને દોખખીને જનત ખતાવશે કે જો તું નેકી કરતો તો ફીકાણા ફીકાણામાં રહેતો તો તેને અફસોસ પર અફસોસ થશે.

૬૭૧ મુસલિમમાં જાબેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ખોદાની રહમત સિવાય તમારામાંથી કોઈને તેનો અમલ જનતમાં દાખલ કરશે નહીં. અને જાહનમથી તેને બચાવશે નહીં. અને ન મારો અમલ કોઈને જન-

તમાં લઈ જશે અને દોખખથી બચાવશે)

ફાયદો. આ હદીસની આ મતલબ નથી કે નેક કામ કેંઈ કામ બચાવશે નહીં. જેમકે કેટલાક ખેદીનો કહે છે કારણ કે કુરઆનમાં છે કે અલ્લાહ નેકાના સવાબ તથા મેહનતને જાએ કરશે નહીં. પણ એની આ મતલબ છે કે આદમી પોતાના નેક કામ ઉપર ધુમટ કરે નહીં કારણ કે નેક કામ ચોખ્ખી નેયતથી ખોદાની તોફીક આપવાગર થતું નથી તો નેક કામમાં મૂળ પણ ખોદાની રહમત હરી. એટલે જનતમાં જવાનો તથા દોખખથી બચાવનો મૂળ સખખ ખોદાની રહમત છે અને નેક અમલ (સારાં કામ) તેની નિશાની છે.

૬૭૨ મુસલિમમાં અનસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે બંદો એવો હોય કે તેના બુલમથી પડોશી અમનમાં ન હોય તે જનતમાં દાખલ થશે નહીં.

ફાયદો. હમસાયા (પડોશી)ને તકલીફ આપવી એવી હરામ છે કે તે જનતથી મહરૂમ રાખે છે.

૬૭૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં જાબેર ખીન મુતઅમ (રદી) થી રિવાયત છે કે સગાઈ તોડનાર જનતમાં જશે નહીં. એટલે જે સગાં-આથી એહસાન તથા સુલુક નહીં કરશે તે જનતમાં દાખલ થશે નહીં.

૬૭૪ બોખારીમાં હોન્કેકા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે યુગલીખાર જનતમાં દાખલ થશે નહીં.

ફાયદો. એટલે જે ફિસાદ કરાવવા માટે અહીંની વાત તહીં કરે તે જનતથી મહરૂમ છે કારણ કે તેણે શૈતાનની ખો અખત્યાર કરી.

૬૭૫ મુસલિમમાં અબુદ્દલાહ ખીન મસઉદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે શખ્સના હિલમાં રજ જેટલી મોટાઈ હશે તે જનતમાં જશે નહીં. તો એક પુરૂષે કહ્યું કે દરેક મરદ પસંદ કરે છે કે તેના કપડાં સારાં હોય તેના જોડા સારા હોય (તો તે જનતમાં અમલને લીધે જનતમાં જવાનો. પણ અલ્લાહની રહમતથીજ હું પણ જનતમાં જઈશ. આ હદીસમાં અલ્લાહના ફજલ તથા કરમનું ખ્યાન છે તથા તેની બે પરવાહનું વર્ણન છે. શા. મો.

એનો એક અર્થ આ છે કે અને ન હું મારા

કેમ જશે. ૧) હજરતે ફરમાવ્યું કે ખચીત ખોદા જમીલ છે. (એટલે સારી સિક્કત વાળો છે) અને જમાલ (એટલે સુથરામ) ને પસંદ કરે છે (એટલે સારો પોશાક ખોદાને પસંદ છે મોટામ નથી) મોટામ [અને ગોશર] તો હક્કને આ તેલ કંચુ (વાજખી વાતનો નકાર કરવો) તથા લોકો ને હલકા અને જલીલ જાણવા છે.

૬૭૬ બોખારીમાં અબુ બકરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મદીનામાં મસીહ હજન્નલનો ડર અવશે નહીં. તે દિવસે તેના (મદીનાના) સાત દરવાજા થશે દરેક દરવાજા હપર બે શીન્શતા (ચોકાદાર) થશે.

ફાયદો. એટલે મદીના સિવાય તમામ જહાનમાં હજન્નલનો ડર થશે આ હજરત (સલ) ની બરકતથી મદીનાને યુગુરગી થઈ.

૬૭૭ મુસલિમમાં ઉમ્મે મોઅશ્શર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ ઝાડની નીચે બેસત કરે તે દોજખમાં જશે નહીં.

ફાયદો. હિજરીને છઠ્ઠે સાલ હોદેખીઆની લડાઈમાં આવળના ઝાડ નીચે ચઉદ કે પંદર સો સહાબીએ હજરત (સલ) થી બેસત કરી, અને એકરાર કર્યો કે અમો મરી પીટશું પણ હજરતનો સાથ છોડીશું નહીં. તેઓથી ખોદા રાજ થયો. ફરઆનમાં તેનું વર્ણન કર્યું છે. તો તેઓને માટે હજરતે ફરમાવ્યું કે તેઓમાં કોઈ દોજખી નથી, તે સર્વ જનતી છે.

૬૭૮ મુસલિમમાં ઉમ્મે મોઅશ્શર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ ઝાડવાળાઓ કે જેઓએ એને નીચે બેસત કરી છે. તેઓમાંનો કોઈ જહનમમાં દાખલ થશે નહીં. દર્નશાઅલ્લાહ. ત્યારે હફસા (રહી) એ કહ્યું કે કેમ નહીં દાખલ થશે. તો હજરતે તેણીને જાણકી આપી. તો ફરી હફસા (રહી) એ કહ્યું કે (અલ્લાહ તો કહે છે કે) “તમારામાંનો દરેક તેમાં દાખલ થનારજ છે” ત્યારે નખી (સલ)એ કહ્યું કે અલ્લાહે તો કહ્યું છે કે ‘ફરી અમો પરહેજગારોને ખચાવીશું અને જલેમો (કાફેરો) ને ધુંટણોની મલ તેમાં નાખીશું.

ફાયદો. હજરત હફસા (રહી) ને આ

શંકા થઈ કે હજરત ફરમાવે છે કે તે લોકોમાંથી કોઈ દોજખ તરફ જશે નહીં અને ખોદા ફરઆન માં ફરમાવે છે કે તમારામાંનો દરેક દોજખમાં જવાનો. તો (તેનો જવાબ) હજરતે ફરમાવ્યો કે બેશક દોજખપર સર્વતું જવું થશે, પણ પરહેજગાર લોક ખચી જશે. અને કાફેર તેમાં પડશે તો દોજખમાં જવું સિદ્ધ થયું નહીં. *

૬૭૯ મુસલિમમાં અબુદુ-લ્લાહ ખીન બોખાર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે સ્ત્રીનો કણી મરી ગયો હોય અથવા સફર ગયો હોય તેની પાસે કોઈ પુરૂષ એક કે બે પુરૂષ સાથે રાખ્યા સિવાય આજ દિન પટ્ટી જાય નહીં.

ફાયદો. એટલે જે સ્ત્રીનો પતિ ગાએબ થયો હોય તેની પાસે કોઈ પુરૂષ એકલો જાય નહીં પણ બે બે ત્રણ પુરૂષ સાથે હોય તો કંઈ દોષ નથી. પુરૂષ અને સ્ત્રીના એકલા થવામાં મોટા મોટા ફસાદ છે. માટે હજરતે એકાંતમાં બેસવાની મનાઈ કરી.

૬૮૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઉમ્મે સલમા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ મોખન્નસોમાંથી તમારી પાસે કોઈ આવે નહીં.

ફાયદો. હજરત ઉમ્મે સલમા (રહી) થી રિવાયત છે કે અમારા ઘરમાં એક મોખન્નસ આવ્યા કરતો હતો હજરતે તેને બોધને આ હદીસ ફરમાવી આથી જાણાયું કે સ્ત્રીઓને મોખન્નસોથી પ-

* એક અર્થ એ હદીસનો આ છે કે તે ઝારની નીચે બેસત કરનાર દોજખમાં દાખલ થશે નહીં એટલે અન્નખ ને માટે નહીં દાખલ થશે. અને ફરઆન માં છે કે દરેક દાખલ થશે એટલે અન્નખ માટે નહીં પણ ત્યાંથી ગુજરવાને માટે દાખલ થશે. અને ત્યાં દાખલ થવામાં હિક્મત આ છે કે જ્યારે તેઓ કાફેરોના અન્નખને જુએ તો જનતની નેઅમતોની લજ્જત વધુ મળે તથા કાફેરોને ગમવધે શા. મો.

+ હિજરા, ખસ્સી, ના મરદ પણ એજ કાયદામાં છે. એ લોકોને ચારતોમાં આવવાની મનાઈ થવાનું કારણ આ છે કે તેઓ પુરૂષો આગળ રહેતોના અ-ચસાફ (ગુણો) જ્યાન કરશે જેથી કિતના ઉત્પન્ન થશે. અથવા આ માટે મના કરી કે કદાપી બનાવટની રૂએ ખુનસો બની તે દાખલ થતો હોય. શા. મો.

ડહો કરવો જરૂર છે. મોખનનસ તેને કહે છે જે જન ખો, (જનનો મરદ) ખાયલો હોય.

૬૮૧ બોખારીમાં અબુ ઓમામા (રદી) થી રિવાયત છે કે આ ખેતીનો અસખાખ જે ઘરમાં દાખલ થશે તેમાં જીલ્લત અને ખારી દાખલ થવાનીજ” જ્યારે ખેતીનો અસખાખ હજરતે જોયો ત્યારે આ હદીસ ફરમાવી.

ફાયદો. એટલે જે કામ જેહાદ છોડી અને ખેતીમાં લાગી તે ખેશકક જલીલ અને ખુવાર થઈ. કેમકે હકિમ તેને મહસુલ માટે પકડે છે મારે છે અને હજર તરફથી જલીલ કરે છે આ હદીસમાં મશારો છે કે મુસલમાનો જેહાદને છોડે નહીં. અને દુન્યા કમાવવામાં શુંથાય નહીં. નહીં તો જલીલ ખુવાર થશે અને કાફરો ગાલેખ થશે. જેમકે આ વખતમાં તેમજ થયું.

૬૮૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઓસામા ખીન જેદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મુસલમાન કાફરનો વારસ થાય નહીં અને ન કાફર મુસલમાનનો.

ફાયદો. એટલે કાફર અને મુસલમાનમાં વારસો નથી. જો એકનો આપ કાફર હોય તો મુસલમાન છોકરો તેના હિરસો લ્યે નહીં. અને મુસલમાન આપનો કાફર દીકરો, હિરસો લ્યે નહીં. ચારે મજહબના ઇમામોનો એજ મત છે.

૬૮૩ બોખારીમાં જરીર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે લોકો ઉપર રહમ નહીં કરે તેના ઉપર અલ્લાહ રહમ કરતો નથી.

ફાયદો. એટલે જે, લોકોને જમાનથી કે લાયથી સતાવે તે જલેમ ઉપર ખોદાની રહમત થતી નથી. (ના. ૧૬૬)

૬૮૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હો રેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ)

ફરમાવ્યું કે તમારામાં કાઠને જ્યાં સુધી નમા જ રોકો રાખશે તેના ઘર તરફ જવાથી, નમાજ વગર (ખીજી) કંઈ રોકશે નહીં ત્યાં સુધી તે નમાજમાં રહે છે.

ફાયદો. એટલે મસજીદમાં જેટલીવાર જમા-અતની વાટ જેવામાં જાય છે તે (સવ) નમાજ માં દાખલ છે. નમાજની ખરાબ, ઇનતેજરી કરવાનો પણ સવાખ મળશે. પણ તે એવી શરતથી કે નમાજની ઇનતેજરી વગર ખીજી કંઈ કામ માટે મસજીદમાં થોભ્યો ન હોય.

૬૮૫ બોખારીમાં અબુદુલ-લ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી કામ આદમીએ નાહક ખૂન નહીં કયું હોય ત્યાં સુધી તે દીનના માર્ગમાં કાશાએશ તથા અમનમાં છે.

ફાયદો. આથી જલાયું કે શિક્ક આદના હકક ખૂન કરવું મહા પાપ છે જેને લીધે દીનમાં તંગી આવી જાય છે. મુસલમાને ખીજા ગુનાહ કરતાં એનો વધારે ખ્યાલ રાખવાનો છે. કેયામતમાં અલ્લાહ પ્રથમ ખૂનના મામલાનો ચુકાદો કરશે. અને કુરઆનમાં ખૂનીને દોજખનો વાયદો છે.

૬૮૬ બોખારીમાં સહલ ખીન સઅદ(રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જ્યાં સુધી લોકો રોજાને જલ્દી ખોલ્યા કરશે ત્યાં સુધી ખેરમાં રહેશે.

ફાયદો. સુર્યના કુખતાંજ પ્રથમ વખતમાં રોજો ખોલવો મુસતહબ છે અને ખેરતું કારણ છે કે તે હજરતની સુંનત છે. અને કેટલાક નાવાકેફ, શીયાઓની સોહબતથી વાર લગાડે છે તે મકરહ છે.

૬૮૭ મુસલિમમાં સઅદ ખીન અબી વકકાસ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કેયામત કાએમ થશે ત્યાં સુધી હમે શા ડાલ વળા લોકો † [એટલે અનસાર અથવા સધળા અરબ] હકના ઉપર ગાલેખ થશે.

* એક હદીસમાં છે કે “તમે રિજકને જમીનના બીતરથી ઢુંદ્યા કરો” આ હદીસથી ખેતીની ખૂબી નીકળે છે. અને ના. ૬૮૧ વાળી હદીસમાં તેજ ખેતી કરવામાં જીલ્લત બતાવી છે, તો તે જેહાદ જેવા જરૂરી કામને મુખી ખેતીમાં લાગે તેને માટે છે. શા. મો.

* પણ અફસોસ કે આ એકે મતે મનાયલો ફાયદો ઇંએજ સરકારે ખાતેલ ક્યો છે. શા. મો.

+ જે શખ્સનો તરબુમો ડાલ વાળા ક્યો છે તે “અહલે ગર્બ” છે અને ગર્બના અર્થ ડાલ પશ્ચિમ અને બહાદુરી થાય છે. જેથી અહલે ગર્બનો તરબુમો કોઈએ ડાલવાળા તો કોઈએ પશ્ચિમવાળા તો કોઈએ બહાદુરી વાળા ક્યો છે. શા. મો.

કાયદો. કેટલાક કહે છે કે આથી મતલબ શામના લોકો અથવા મગરેખના લોકો અથવા જેહાદ કરનાર છે. અરબના લોકોને ડાલવાળા એટલા માટે ફરમાવ્યા કે તેઓના મુલકમાં નદી નથી ખેતરને તે લોકો ડાલ અને ચરસાથી સિંચે છે.

૬૮૮ બોખારી તથા મુસલિમમાં મોગીરા-ખીન શોઅબા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મારી ઉમ્મતમાંથી એક ટોળું હમેશા ગાલેબ રહેશે તે એટલે સુધી કે કેયામત આવશે અને તેઓ ગાલેબજ હશે.

કાયદો. આ લોકોથી મતલબ જેહાદ કરનારા લોક છે. અને ઇમામ અહમદ ખીન હન્યલે [રહ] કહ્યું કે એની મતલબ ઓલમાએ હદીસ છે કારણ કે સર્વ ઓલમાએ - દીનને હદીસની ગરજ પડે છે. ઇલમે તફસીર ફિકહ અને તારીખ વાળા સર્વ હદીસના મોહતાજ છે. અને ખિદઅતી લોકોપર હદીસવાળા ગાલેબ રહે છે. તે લોકો જે નવી ખિદઅતો કાઢે છે તેને હદીસવાળા પેગમ્બરની હદીસથી મટાડે છે.

૬૮૯ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે ઓ અબુ હોરેરા (રદી) તને લોકો પૂછ્યા કરે છે કે, આતો અલ્લાહે (ઉત્પન્ન કયું) તો ખોદાનેકોણેઉત્પન્ન કયો.

કાયદો. અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે શૈતાન ફિલમાં ખ્યાલ નાખે છે કે જમીન આસમાનકોણે બનાવ્યાં? તું કહે છે કે ખોદાએ. તો શૈતાન પૂછે છે કે ખોદાને કોણે બનાવ્યો. તો તે વખત તુ કુલ હોવ-લ્લાહે. અહુદ પઢા કર. એટલે શૈતાન કુરઆનથી દક્ષ થશે અને ખીજ અબુ હોરેરા (રદી) ની રિવાયત છે કે કેટલાક ગામડિયા લોકો મસજીદમાં આવ્યા અને મને પૂછ્યું કે વા-૩ ખોદાને કોણે ઉત્પન્ન કર્યો? હું ત્યાંથી ઉઠ્યો અને મેં કહ્યું કે હજરતે સાચું ફરમાવ્યું હતું કે આવા સવાલ કરનારા એવકુકો પણ થાય છે. દરેક ઇનસાન સાફ તખીયતવાળાની પેદાએશી વાત છે કે તે જાણે છે કે દરેક ચીજનો પેદા કરનાર ખોદા છે. તેના પહેલાં કોઈ ચીજ નથી કે તેને બનાવે અને હજરો અકલી દલીલોથી પણ આજ સાબત છે * એ

વો સવાલ તેજ કરશે જેની મૂળ પેદાએશમાં ખલલ છે અને અકલમાં નુકસાન છે. અને આઅજબ હેમાકતનો સવાલ છે કે જ્યારે તેને ખોદા કહ્યો તો ફરી તેના ઉત્પન્ન કરનારને પૂછે. અજબ નાદાની છે. કેમકે જે ખોદાને ઉત્પન્ન કરનાર કોઈ હોય તો તે ખોદા શેનો રહે? તે પણ ખીજ મખલુકના જેવેજ મખલુક થયો જ્યારે એવા વાહીયાત ખીયાલ કોઈ ને આવે તો અઝીજે ખિલ્લાહે મિનશૈતાની રજીમ પડે.

૬૯૦ બોખારીમાં અબુદુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ સરદારી અને ખેલાફતનું હકક કોરે-શમાં બે શાશ રહેશે ત્યાં સુધી એઓમાંજ હમેશા રહેશે, (ના.૪૦૭)

કાયદો. એટલે કુરેશ વગર કોઈ કોમને ઇસ્લામની સરદારીનું હકક નથી. અથવા આ મતલબ છે કે કેયામત સુધી કુરેશની હોકુમત કાએમ રહેશે અગર જે કોઈ એક દેશમાં હોય.

૬૯૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોઈ બંદો કોઈ બંદાની એબ છુપાવશે તો કેયામતને દિવસે અલ્લાહ જરૂર તેની એબ છુપાવશે.

કાયદો. અને ખીજ મતલબ હદીસની આ છે કે જે કોઈ ખીજના બદનને કપડાંથી ઢાંકશે એટલે નાંગા માણસને કપડું પેહરાવશે તો અલ્લાહ તેના પાપોને કેયામતમાં છુપાવશે.

૬૯૨ મુસલિમમાં સલમાન (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ ત્રણ દેલાં (ખડુ) થી ઓછે દરતીનજને કરે નહીં.

કાયદો. જનરૂ પછી ત્રણ દેલાં લેવાં સુનત છે. ઇમામ શાફિઝનો આજ મજહબ છે. અને ઇમામ આજમ [રહ] ની નજદીક જે એક દેલાથી પણ સફાઈ હાસલ થાય તો યસ થાય છે. અને ત્રણ દેલાં લેવાં એ મુસ્તહબ છે ફરજ નથી.

૬૯૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મુસલમાન પોતાના ભાઈ મુસલમાન-

તેમાં અકલી દાખલાઓથીજ અલ્લાહની હસ્તિતા દાખલા અપાયા છે. એ ચોપડિ ઇમેજમાં પણ છપાઈ છે. તેનું નામ “ટય સ્ટોન ઓફ ફિલોસોફી” ચા મો.

* ભ.પાંતર કરનારની ચોપડી “ફિલસુફીની ફરોશી” ના પેહેલો અધ્યાય એજ વિષય ઉપર છે

ના લાવ કર્યા પછી લાવ કરે નહીં.

ફાયદો. એટલે જો વસ્તુનો લાવ દરી ગયો અને માલિક રાજી થઈ ચુક્યો તો નખી જો આદમી કીમત વધારે આપીને તેને ખરીદે નહીં. કેમકે એમાં ખીજ મુસલમાન લાઇનો હકક નાશ થાય છે.

૬૮૪ બોખારીમાં અથુ સઘદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મોઅન્જેન (ખાંગી) નો અવાજ જ્યાં સુધી પોહોચે છે ત્યાં સુધી જે જીન્ન, ઈનસાન, અને ખીજ કંઈ ચીજ સાંભળશે તે અજાન દેનાર માટે કેયામતને દિવસે સાક્ષી આપશે.

ફાયદો. એટલે સર્વ સાંભળનારા જીન્ન ઇનસાન ફિરિશતા, મનવર ઝાડ, પહાડ, અને જમીન તેના ઇમાનની તથા આ વાતની કે તે લોકોને નમાજ માટે બુલાવ્યા કતો હતો, સાક્ષી આપશે. એજ માટે મુસ્તહબ છે કે ઘણી જોરથી અજાન કહે.

૬૮૫ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ પોતાના ભાઈ (મુસલમાન)ની તરફ હથિયારથી ઇશારો કરે નહીં. કારણ કે કોઈ જાણતું નથી કે શાયદ શૈતાન તેના હાથમાંથી ખેચીલે તે ફરી તે દોષજખના ખાડામાં પડે.

ફાયદો. એટલે હથિયારથી ઇશારો કરવામાં આ ડર છે કે હાથથી છુટી જાય, અને મુસલમાન મરી જાય તો કાતેલ દોષમાં જાય. આથી જાણતું કે હથિયારથી ઇશારો કરવો હરામ છે. *

૬૮૬ મુસલિમમાં અથુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ ઉભો રહીને પાણી પીએ નહીં. ફરી જો કોઈ બુલ્યો હોય તો તેને જોઈએ કે ઉલટી કરી નાખે (કેઅ કરે)

ફાયદો. ઉભાં રહીને પીવું કેટલાકોની નજદીક હરામ છે અને કેટલાકોની નજદીક મકરૂહ છે કારણ કે ઉભાં રહીને સારી રીતે આરામથી

પીવાતું નથી. અને એક રિવાયતમાં છે કે એથી કાળજીનું દરદ ઉત્પન્ન થાય છે. અને તિખ્ખમાં પણ મનાઈ છે. કેમકે ખીમારી ઉત્પન્ન કરે છે એ માટે કદાપી ઉલટી કરવાતું ફરમાવ્યું હોય. અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) જો ઉભાં રહીને બુલ્યો પાણી પીતા તો ઉલટી કરતા. પણ ઘણાં ઓલમાની નજદીક કેઅ કરવી વાજેબ નથી.

૬૮૭ મુસલિમમાં અથુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મારી ઉમ્મતમાંથી જે કોઈ મદીનાના દુકાળ અને સખ્તી ઉપર સખર કરશે તેનો હું કેયામતને દિવસે શકાઅત કરનારો અથવા શક્ષી આપનારો થઈશ.

ફાયદો. આ મદીનાની ફજલત છે. તથા ત્યાં રહેનારાઓને બશારત છે. અને આ ઇશારો છે કે ત્યાં જો તકલીફ પણ થાય તોએ લોકો ત્યાંનું રહેવું નહીં છોડે.

૬૮૮ મુસલિમમાં અથુ સઘદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એ દિવસ, બકરહદના દિવસમાં અને રમજાનની ઇદના દિવસમાં રોજો રાખવો ફરસ્ત નથી.

ફાયદો. અને ઇદોમાં રોજો રાખવો સર્વ મુજતહેદ્દોની નજદીક હરામ છે.

૬૮૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અથુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ એક કપડામાં નમાજ પઢે નહીં. એવી રીતે કે તેના ખભા ઉપર કંઈ કપડું ન હોય.

ફાયદો. ખભા ખુલ્લા રાખીને નમાજ પઢવી મકરૂહ છે. કેમકે એમાં એ તાજીબી છે જોલાણું કપડું હોય તો અડધાની લુગી બાંધે અને અડધાથી ખભો ઢાંકે. અને જો ટુંકું કપડું હોય તો લાચારી છે માત્ર લુગી બાંધીને નમાજ પઢે આથી જાણતું કે જેની પાસે ખીજું કપડું પણ હોય તેને માત્ર ઇન્નર પેહેરી ખભો ખુલ્લો રાખીને નમાજ પઢવી મકરૂહ છે.

૭૦૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ બની કારેગન સિવાય કેથે જોહોરની નમાજ પઢે

* અખલાકની કિતાબોમાં છે કે કોઈ માણસ ને છરી કે ચાકુ આપવાં હોય તો ફલ હાથમાં રાખી હાથો તે માણસના તરફ કરવો. શા. મો.

નહીં. અને એક રિવાયતમાં છે કે અસરની ન માજ પટે નહીં” કાફેરોના ટોલાંથી પાછા ફરતી વેળા હજરતે આ ફરમાવેલી.

કાયદો. બની કારેન્ન યહુદી લોક હતા. મદીનાની પાસે બે ત્રણ કોસ ઉપર તેઓની વસતી તથા નાદલી ગઢી હતી. હજરત (સલ) માં તથા તેઓમાં સુલહ હતી, હિજરી ને પાંચમે વર્ષે આહોદની લડાઈ પછી જેવારે કારેશના કાફેરો અરબોની ધણી કોમોને મદીના ઉપર ચઢાવી લાવ્યા તો બની કારેન્નના યહુદીઓએ પણ હજરત (સલ) થી કરાર તોડ્યો. અને કાફેરોની ભેલા થયા. આ લડાઈને જંગે ખનદક તથા જંગે અહગ્ગય કહે છે. કાફેરોનું લશકર દસ હજાર હતું અને હજરત (સલ) નું લશકર ત્રણ હજાર હતું. કાફેરોએ કેટલાક દિવસ સુધી મદીનાને ઘેરા લાવ્યો અદલાહ તઆલાએ ધણેજ સરદ પવન ચલાવ્યો જેથી કાફેરો ઠેરી શક્યા નહીં. અને આશા છોડીને પાછા ફર્યા. ત્યારે હજરત (સલ) ને હુકમ થયો કે બની કારેન્નથી લડો. ત્યારે હજરતે (સલ) સહાબાને આ હદીસ ફરમાવી. બોખારી તથા મુસલિમમાં આ હદીસનો બાકી ફરસો આવી રીતી છે કે સહાબા હજરતના હુકમથી ચાલ્યા અસરનો વખત માર્ગમાં જવા લાગ્યો. કેટલાકોએ માર્ગમાં નમાજ પઢી અને કહ્યું કે હજરતની આ ગરજ નથી કે નમાજનો વખત જતો રહે છતાં કોઈ પણ બની કારેન્ન સિવાય માર્ગમાં નમાજ પઢે નહીં. પણ હજરતની વાતની મતલબ જલદી જવાની છે. અને કેટલાકોએ માર્ગમાં નમાજ નહીં પઢી અને કહ્યું કે અમે તો બની કારેન્નમાં જઈને નમાજ પઢીશું. નમાજનો વખત જતો રહે તોએ. હજરતે (સલ) અમને ત્યાં નમાજનું કહ્યું છે ફરી આ બાબતની એટલે કેટલાકોના નમાજ પઢવાની અને કેટલાકોના નમાજ નહીં પઢવાની છકર હજરતની રોચક થઈ. હજરત [સલ] કોઈથી નાખુશ થયા નહીં. એટલે બંનેને સાફ સમજ્યા જેવી રીતે હજરતના સહાબા આ હદીસની બે મતલબ સમજ્યા કેટલાકોએ જાહેર હદીસ ઉપર (એટલે ખુલ્લા શબ્દો ઉપર) અમલ કર્યો. અને કેટલાકોએ કેચાસ કર્યો (અને તે હદીસની જૂદી મતલબ લીધી) તે

વીજ રીતે મુજતહેદ લોકો કેટલીક જગ્યા કુરઆન તથા હદીસમાં કંઈ તરેહની મતલબ સમજે છે. અને સર્વ હક્ક પર છે. એજ માટે સુનત જમાઅતવાળા ચારે ઇમામોના મજહબને હક્ક જાણે છે. અને આ જે કેટલાકે નાવાકેફ કહે છે કે એક મોહમ્મદી દીનમાં કેમ ઇખતેલાફ કર્યો. અને ચાર મજહબ થયા ? આ સહી હદીસથી જણાયું કે તે લોકો નાદાન છે. એવા ઇખતેલાફમાં કશી હરકત નથી. હજરતની રોચક એવો ઇખતેલાફ હજરતના સહાબામાં થયો અને હજરતે તેને ઠીક જાણ્યો.

૭૦૧ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે જુમઆ ના દિવસથી એક દિવસ આગળ અથવા પાછળ રોજને રાખવા સિવાય જુમઆને દિવસે તમારાં માનો કોઈ રોજને રાખે નહીં.

કાયદો. એટલે માત્ર જુમઆને દિવસે રોજને રાખે નહીં. જુમેરાત અને જુમઆ [ગુર અને શુક્ર] નો રોજને રાખે. જોઈએ જુમઆ અને સનીયરનો રાખે. એટલે બેને મેળવીને રાખે કે જેથી યહુદીઓ સાથે મુશાબેહત થાય નહીં કેમકે તેઓ એકજ દિવસ માત્ર સનીવારનો રોજને રાખે છે.

૭૦૨ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારા માનો કોઈ જનાબતની હાજત વાળો થઈને ઠરેલા પાણીમાં ગોસલ કરે નહીં.

કાયદો. એટલે જે હોજ નાદલો હશે, તો નાપાકીના ગોસલથી તે નાપાક થશે. હનફી મજહબમાં દહ દર દહ એટલે ચારે તરફથી દસ દસ હાથનો હોજ દરયા સમાન છે કે નાપાકી પડવાથી જ્યાં સુધી રંગ બો અને મજા બદલે નહીં ત્યાં સુધી નાપાક થતો નથી. અને શાઈઈ મજહબમાં બે કુલ્લા દરયા સામન છે. રંગ બો, અને મજા નહીં બદલે ત્યાં સુધી. બે કુલ્લા મોટા માટલાંને કહે છે. જેમાં બગદાદી પાનસોરતલ પાણી સમાય

૭૦૩ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ઇમાન વાળો પુરૂષ ઇમાનવાળી સ્ત્રીથી દુશમની રાખે નહીં જે તેની એક ટેવથી નારાજ થશે તો બીજી થી ખુશ થશે.

ફાયદો. એટલે એવી સ્ત્રી કે જેની સર્વ ટેવ (ખો) સારી હોય એવી તો ક્યાં મળે ? તો આવી રીતે જોઈએ કે બાપડીની કોઈ ખો ભુરી લાગે તો બીજી કોઈ આદત તેમાં સારી પણહશે, તે આદતથી પોતાના દિલને શાન્તી આપીને ખુશ કરે. ધણી ધણિયાણીની દુસ્મની અને અણબનાવથી ધણાં ફિસાદ છે. માટે હજરતે (સલ) મિલાપ રાખવાની આજ્ઞા કરી.

૭૦૪ બોખારીમાં અબુ બકરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે લોકોમાં તેઓની બાપડી હાકેમ હોય તેઓનું બલુ થશે નહીં.

ફાયદો. જ્યારે નવશેરવાનનો પોત શેરોયા મરી ગયો તો ખુરાન નામની તેની બેન ધરાનની બાદશાહ થઈ, ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે રાજ અને હોકુમત માટે અકલ અને તદખીર જોઈએ, સ્ત્રી અલ્પ બુદ્ધિથી બંધો બસત થવો મુશ્કેલ છે. તો રહ્યત બરબાદ થવા લાગશે. એજ માટે શરીઅતમાં ઓરોતોનું ઇમામ તથા કાજ થવું દુરસ્ત નથી. અને આ હદીસની આ પણુ મતલબ થઈ શકે છે કે જે મરદ ઓરોતોના કાજમાં થયો તે ખરાબ થયો.

૭૦૫ મુસલિમમાં મોતીઅ બીન અસવદ (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ દિવસ પછી કોઈ કોરેશ કેદ અને ખુવારીથી કતલ થશે નહીં." આ હદીસ હજરતે ફતેહ મક્કાને દિવસે ફરમાવી હતી.

ફાયદો. ઇમને ખતલ એક કાફેર હતો હજરત (સલ) ને તેણે ધણું દુઃખ આપ્યું હતું. ફતેહ મક્કાના દિવસે કોઈએ હજરત (સલ) ને કહ્યું કે ફલાણા શખ્સ કાપાના પડામાં સતાયો છે. હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેને પકડીને લાવો. લોકો તેને મુસકા ટાર કરીને પકડી લાવ્યા. ત્યારે હજરતે આ હદીસ ફરમાવી. એટલે સર્વ કોરેશ મુસલમાન થશે ઇસ્લામ પછી કોઈ મુરતદ થશે નહીં કે આવી રીતે કેદ થઈને મરાય, અને (આ હદીસની) આ મતલબ નથી કે ગણાં કોરેશી જુલમથી મરાશે નહીં. કારણ કે કોઈ કોરેશી જુલમમાં શહીદ થયા છે. જેમકે કરબલાનો કિસ્સો મશહુર છે અને ફજલ બીન રજખહાન

ઈસ્ફહાનીએ પોતાની શરહમાં ઇમામ હાફેઝ ઇસમા ઇલની કિતાબુસ સેયરથી આવી રીતે નકલ કરી છે કે આ હદીસ હજરતે જંગે બદર પછી જ્યારે નદર બીન હારેસ કતલ થયો ત્યારે ફરમાવી. ખોદા સારી રીતે જાણે છે.

૭૦૬ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે કોઈ કામ અલ્લાહની યાદ માટે બેસે છે. તો શીરશતા તેઓને ઘેરી લેજ છે. અને ખોદાની રહમત તેઓને ઢાંકેજ છે. અને તેઓ ઉપર શાન્તી (ચેન) ઉતરેજ છે. અને જેઓ અલ્લાહની પાસે છે તેઓમાં તે તેને સંભારે છે (યાદ કરે છે.) એટલે શીરસ્તાઓમાં.

ફાયદો. એટલે અલ્લાહની યાદની એટલી મોટી બુજુરગી છે કે જીકર કરનારને ચારે તરફથી ફિરશતા ઘેરી લે છે. કે જેથી જીકરની બરકતમાં ભેગા થાય છે. અને અલ્લાહની અગણીત રહમત તેઓપર ઉતરે છે. અને દિલમાં લગજત અને ચેન મળે છે. અને અરશ પર અલ્લાહ તેઓની યાદ કરે છે. અલ્લાહની યાદ કરનારાઓની શું મજની કિસમત છે. અને શું ઉમદા ખોદાની કદરદાની છે ! કુરઆન હદીસ પદતો ખોદાનું નામ લેવું લોકોને વચ્ચે નસીહત કરવી દોરદ કલેમો પડવો આ સર્વ અલ્લાહની જીકરમાં દાખલ છે.

૭૦૭ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારા માંનો કોઈ [ગુલામને] કહે નહીં કે તારા રખ્ખને ખાણું ખવરાવ, તારા રખ્ખને વોજી કરાવ તારા રખ્ખને પાણી પા. અને તમારામાંનો કોઈ (ગુલામ પોતાના શેકને) કહે નહીં કે મારો રખ્ખ પણુ એમ કહેવું જોઈએ કે મારો સૈયદ અને મારો મવલા (મિયાં).

ફાયદો. અરખની બોલીમાં ગુલામના માલિકને રખ્ખ પણુ કહે છે તો હજરતે (સલ) તેને મના કર્યું કારણ કે એમાં શિકની બો નીકળે છે. ખોદા સિવાય કોઈને રખ્ખ કહેવો મુનાસેખ નથી.

૭૦૮ બોખારીમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારા માંનો કોઈ કદી એમ કહે નહીં કે ઓ અલ્લાહ

જે તું ચાહે તો મને ખપ્પશ, ઓ અલ્લાહ જે તું ચાહે તો મારાપર રહમ કર. પણ તેને જોઈએ કે પાકા કસ્થી માંગળી કરે, કારણ કે કોઈ તેનાપર જખરદસ્તી કરનાર નથી (કે દોઆ કમુલ નયાય) *

ફાયદો. એટલે ખોદા માલિક મુખત્યાર છે કાઠ તેને રોકનાર નથી. ફરી એમ કહેવું કે જે તું ચાહે તો મારી દોઆ કમુલ કર એથી ખેપર-વાઈ સમજાય છે. હ્યુપયુ તથા શક્ક સમજાય છે. તો એવી શરત કે બંધન કરવી નહીં જોઈએ. એટલું જ નહીં પણ ખોદાપર ભરોસા કરીને યકીન કરે કે મારી દોઆ જરૂર કમુલ થશે. શક્ક યા હ્યુપયુ કરે નહીં. કારણ કે અલ્લાહની આગળ કંઈ મુશકેલ નથી. તેને રોકનાર કોણ છે. ?

૭૦૯ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ બીન મસજીદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ કહે નહીં કે હું યુનોસ બીન મત્તા (અલે) થી બેહતર છું” અને એક રિવાયતમાં છે કે “કાઠને લાએક નથી કે તે યુનોસ બીન મત્તા (અલે) થી બેહતર અને.

ફાયદો. સર્વ પેગમ્બરો સઘળા જહાનથી અફજલ છે તેઓથી અફજલ કોઈ થઈ શકતું નથી.

૭૧૦ બોખારી તથા મુસલિમમાં આએશા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરત [સલ] ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ કદી એમ કહે નહીં કે મારો જીવ ખખીસ થયો (એટલે પલીદ અને નાપાક થયો) પણ એમ કહેવું જોઈએ કે મારો જીવ [દીનના કામમાં] ઠાઠેલ (સુરતી) થયો.

ફાયદો. એટલે ખખીસ અને પલીદ એ કાફરોનો લકબ છે. મુસલમાન પોતાને માટે કહે નહીં. સુરત અને કાઠેલ કહેવામાં કંઈ દોશ નથી. હજરત (સલ) ની આદત હતી કે પુરા બોલને પ્રથમ બદલતા હતા.

૭૧૧ મુસલિમમાં અબુ હોરેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ (પોતાના શુલમ તથા લોંડીને) કહે નહીં કે મારો બંદો મારી બંદી. તમે સઘળા ખોદાના બંદા છો અને મારી સર્વ સ્ત્રીઓ અલ્લાહની બંદી છે. પણ નામ કહેવું જોઈએ કે

* અને એવી પણ કે ઈની જખર દસ્તી નથી કે દોઆ તેને કમુલ કરવીજ પડે. શા. મો.

મારો શુલામ અને મારી લોંડી. અને મારો જીવાન મરદ અને મારી જીવાન એરત.

ફાયદો. એટલે સાચી બંદગીને લાએક ખોદા સિવાય બીજો કોઈ નથી માટે મના કરી. કેમકે એમાં શિક્કની વાસ આવે છે અને આ માટે કે ગોલામોના માલિક ગરર તથા ધોમંટથી બચે. આ હદીસથી જણાયું કે * અબ્દુનબી, બન્દેઅલી બન્દે હમન નામ રાખવાં દુરસ્ત નથી.

૭૧૨ મુસલિમમાં અબુ હોરેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ કહે નહીં, ઓ કમખપ્તી જમાનાની કારણ કે જમાનાનો ફરવનાર તો ખોદાજ છે.

ફાયદો. જમાનાને ખુર કહેવું એ માટે મના કર્યું કે જમાનો ખોદાની કુદરતના કબજામાં છે તેનો ફરવનાર ખોદા છે. તો જમાનાને ખુર કહેવું તે જાણે ખોદા સાથે બે અદબી કરી. તેની તકદીરને ખુરી કહી. અને જે જમાનાને ખુદ માલિક અને મુખત્યાર જાણીને ખુર કહે છે તો એ ખખી રીતે કાફર અને મુશરેક થયો. આથી જણાયું કે જમાના અને ફલકને ખુર કહેવું જોવી કે શાએરોની ટેવ છે એ શરઅમાં કદી દુરસ્ત નથી x

૭૧૩ મુસલિમમાં જખેર [રદી] થી રિવાયત છે કે તમારામાંનો કોઈ પોતાના લાઘને જીમઆ

* એટલે ખોદા સિવાય બીજો કોઈ તરફ અબ્દનો શખ્દ લગાડી નામ રાખવું દુરસ્ત નથી. એજ માટે હજરત (સલ) અબ્દુશ શમ્શ, અબ્દલ કાબા વગેરેને બદલતા હતા. મને અફસોસ લાગે છે તે શખ્સ પર કે આશોકે રસુલનો ડોલ ઘાલવા પોતાનું એક નામ હોવા છતાં અબ્દુલ મુસ્તફા નામ રાખ્યું. પણ આશોકે રસુલ તો તેજ કે હજરતના ફરમાનને માથે ચઢાવી જે અબ્દુલ મુસ્તફા નામ પોતાનું હોય તો બદલે. અને બીજાઓનાં એવાં નામ બદલવાની કોશીશ કરે. આ હદીસથી તમે સમજ્યા હશે કે અબ્દના શખ્દને ખોદા સિવાય બીજા કોઈ સાથે લગાડવો દુરસ્ત નથી અને શુલામનો શખ્દ લગાડવો દુરસ્ત છે. તો સિદ્ધ થયું કે અબ્દે રસુલ નામ રાખવું હરામ અને શુલામ મોહમ્મદ રાખવું દુરસ્ત છે શા. મો.

x એવીજ રીતે શાએરો જે કલા કરે છે. આ ફલક તું એમ કર અને તેમ કર એ કહેવું પણ દુરસ્ત નથી. હુન્યાના કારોબારને આકાશ (ફલક) તરફ નિસબત કરવી એ પાસીઓ તથા ફ્લાસેફાઓનો મત છે. શા. મો.

ને દિવસે કદી ઉઠાવે નહીં. ફરી પાછલથી તેના ખેસવાની જગ્યાએ જઈ ખેશે. પણ આવી રીતે કહે કે ખુલીને ખેશે.

કાયદો. મસજીદમાં નમાજ માટે જે જ્યાં આવીને ખેશે તેને ઉઠાવવું પોતાના ખેસવા માટે દુસ્ત નથી પણ આવી રીતે કહેવું દુસ્ત છે કે સાહેબો જરા કોશાદા થઈને ખેસો કે સર્વની જગ્યા થાય.

૭૧૪ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન ઓમર [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ, કોઈપુરૂષને તેની જગ્યાથી કદી ઉઠાવે કહી ફરી તે ત્યાં ખેશે.

કાયદો. આગળી હદીસ ખાસ મસજીદના બયાનમાં હતી અને આ હદીસ આમ છે. મસજીદ હોય અથવા કોઈ બીજી જગ્યા હોય. આથી જણાયું કે જે શખ્સ મદરસા અથવા ખાનકાહમાં રહેતો હોય અથવા કોઈ શખ્સ કોઈ જગ્યા બજારમાં ખેસતો હોય તો તેજ આગળો શખ્સ ત્યાંનો હકકદાર છે અગર જે તે એકદિવસ કયે ગયો પણ હોય.

૬૧૫ મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઈ (અગર) કદી કર્મ કહે નહીં કારણ કે કર્મ તો ઈમાનદારનું દિલજ છે.

કાયદો. કર્મના અર્થ સખાવત છે, અરબના લોકો પ્રાક્તને કર્મ કહેતા હતા. કેમકે તેનાથી અનેલી શરાબને પીવાથી આદમીના મિઝજમાં સખાવત આવે છે. તો હજરતે (સલ) મના કરી કે જે ચીજથી હરામ અને નાપાક બને તેને, આ ઉમદા શખ્સ કર્મનો બોલવો, હરગીજ લાએક નથી પણ ઈમાનદારના દિલને માટે કર્મનો શખ્સ બોલવો મુનાઅમ છે કે જેમાં ઈમાનનું નુર તથા સખાવત રહે છે ફરી હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે પ્રાક્ષ વાડીઓને હદાએકલ આનામ કહ્યા કરો. આથી જણાયું કે ભુરી ચીજનું નામ સારારાખે નહીં.

૭૧૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં સઅદ બીન અબી વક્કાસ [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈ મદીનાવાળાઓની સાથે મકર અને ઘોઢા કરશે તે નિમકના પાણીમાં ઓગળવાની જેમ ઓગળી જશે.

૭૧૭ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન ઓમર [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એહરામવાળો કુટાને, પાંચડીને, કનટોપને, ઇબરને, અને તે કપડાંને કે જેમાં બકરાન કે વર્સ (નામની ઘાસ) લાગ્યાં હોય તેને તથા મોજાને પહેરે નહીં. પણ જે કાઠને બેડા નહીં મળે તો મોજાને કાપે. તે એટલાં સુધી કે પગની પીટને નીચે થાય. (ફરી તેને પહેરે.)

કાયદો. આ હદીસ ઉપર સર્વ ઈમામોનો અમલ છે કે એહરામવાળાને આ ચીજ દુસ્ત નથી.

૭૧૮ મુસલિમમાં ઓમારા બીન રૈવેઆ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જે કોઈએ સુર્ય ઉગવા તથા ધુબવા પહેલાં નમાજ પઢી તે દોજખમાં જશે નહીં.

કાયદો. ફજર આરામનો વખત છે અને અસર દુન્યાના કારબારનો વખત છે. માટે આ વખતોની નમાજનો આટલો અજર અને સ્વામ્ય છે.

* ૬૧૯ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબદુલ્લાહ બીન ઓમર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે ઈમાન વાળો એક સુરાખમાંથી બે વાર ડાંખ ખાતો નથી.

કાયદો. એટલે ઈમાનદાર દીનના કામમાં એક વાર ઘોઢા અને ફરેખ ખાય છે બીજી વાર ફરેખમાં આવતો નથી. જેમકે ગફલતથી એક વાર યુનોહ તેનાથી થયો અને ફરી પસતાઈને તેણે તોચા કરી તો ફરી બીજી વાર તે યુનાહની પાસે જતો નથી. આ કામેલ ઈમાન વાળાઓની તારીફ છે. રિવાયત છે કે અબુ ગિરાર શાએર જંગે બદરમાં પકડાયો હજરત (સલ) થી તેણે આજ્ઞા કરી અને વાયદો કર્યો કે હવે હું બીજી વાર કાફેરોની મદદ નહીં કરીશ. હજરતે (સલ) તેને છોડી દીધો. બીજી વાર તે કાફેરોની સાથે જંગે ઓહોદમાં આવ્યો અને પકડાય ગયો ફરી આજ્ઞા કરવા લાગ્યો કે આ કસુરને માફ કરો હવે કદી કાફેરોની સાથે આવીશ નહીં. ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. એટલે હવે અમે બીજી વાર ફરેખમાં આવતા નથી. ફરી તે કતલ થયો.

૭૨૦ બોખારી તેથા મુસલિમમાં અબ્દુ-લ્લાહ ખીન ઓમર [રદી] થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો કોઇ પિશાચ કરતાં પોતાનો જકર સીધે હાથે પકડે નહીં, અને જમણા હાથથી ઢેંલાં નુંછે નહી. અને વાસણમાં શ્વાસ (દમ) મુકે નહીં.” એટલે પાણી પીવાને વખતે કદાપી નાક અથવા મોંથી કંઈ ટપકી પડે અને સુગ આવે. અને જમણો હાથ ખાવા પીવાને માટે છે. જય જરૂર અને પિશાચની જગ્યા તેનું અડકવું મુનાસેબ નથી.

૭૨૨ બોખારીમાં અબ્દુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું તમારામાંનો કોઇ પોતાની દીવારમાં લાકડી ગાડવાથી પોતાના પંડોસીને મના કરે નહીં.

ફાયદો. પંડોસી દીવારમાં કડીઓ રાખવા ચાહે તો તેને રોકે નહીં, આ પંડોસીનું હક્ક છે.

૭૨૨ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુ-લ્લાહ ખીન મસજિદ (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે બિલાલની અગ્નન સેહરી કરવાથી કોઇને રોકાણ કરે નહીં. કેમકે તે રાતમાં અગ્નન કહે છે. અથવા [રાત્રીએ] કહ્યું કે તે નિદ્રા કરે છે કે જેથી તમારો તહજજનેદ પઢનાર આરામ કરે. અને તમારા સુતેલાને જગાડે. ફજરનો વખત આ નથી કે આવી રીતે ઇશારો કર્યા. (એટલેજે લાંબી ઊંચી રોશની પ્રથમ થાય છે તેનું નામ સુખ્હ નથી. હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું) જ્યાં સુધી આવી રીતે ઇશારો નહીં કરે અને હજરતે (સલ) પોતાની કલેમાની આંગળી-એને ડાબે જમણે ફેલાવી.” એટલે સુખ્હ તે છે કે જેની રોશની ચોટી હોય.

ફાયદો. એટલે સુખ્હ બે તરેહની છે એક સુખ્હ કાન્જેબ જેની લાંબી રોશની થાય છે તે વખત સુધી રોજદારને ખાવું પીવું હરામ નથી અને ફજરની નમાજ તે વેળા દુરસ્ત નથી. ખીજી સુખ્હ સાદિક જેની રોશની ચોટી ફેલાયલી થાય છે. તે વખત રોજદારને ખાવું પીવું હરામ છે.

૭૨૩ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબ્દુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મુસલમાનોમાંથી જેના ત્રણ બન્ધાં મર્યાં હશે તેને દોજખની આંચ લાગશે નહીં પણ કસમ સાચી કરવા જેટલી.

ફાયદો. એટલે ખોદાએ કુરઆનમાં કસમની રૂએ ફરમાવ્યું છે કે ખચીત સર્વનો દોજખ ઉપર ગુજર થશે તો માત્ર આટલું જરૂર થવાનું કે દોજખના પૂલ પર ચાલવું પડશે ખીજો કંઈ અગ્નય નથી. ખીજી હદીસમાં છે કે બે અથવા એક છોકરું પણ મર્યું હશે તો દોજખથી બચશે. કારણ કે બાળકના મોતથી માખાપને ઘણો દાગ હોય છે અને ફરી તેઓએ આવી મુસીબત ઉપર સખર કર્યો અને ખોદાની તકદીર ઉપર રાજ રહ્યા તો ખોદાએ એને બદલે તેઓને બચાવ્યા.

૭૨૪ મુસલિમમાં જામેર (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે [સલ] ફરમાવ્યું કે તમારામાંનો દરેક અલ્લાહ સાથે સારી ધારણા રાખતો હોય એવી હાલતમાં મરે.

ફાયદો. ઇમાનના બે પર છે. આશા અને ડર. તાંદુરસ્તી અને જીન્દગીની હાલતમાં ખોદાનો ખોદ વધુ રાખે કે જેથી ગુનાહોથી બચે. અને મરતી વેળા ખોદનો ખ્યાલ નહીં કરે. કેમકે તે વખત ગુનાહ કરવાનો નથી પણ તે વખત અલ્લાહને રહીમ, કરીમ ગફકાર, અને સત્તાર જાણીને બખ્શીશની આશા દિલમાં રાખે કે જેથી ખુશી અને શોખની સાથે અલ્લાહની તરફ જાય અને મરવાથી જીવ બચાવે નહીં. અને જે મુસલમાન તે વેળા હાજર હોય તે પણ અલ્લાહની રહીમી કરીમીની સિફત ખ્યાન કરે કે જેથી મરનારનો હોસલો વધે અને ખોદાની સાથે સારો ગુમાન મજબુત થાય.

૭૨૫ મુસલિમમાં અબ્દુ હોરેરા (રદી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે સિદીકને યોગ્ય નથી કે તે ઘણી લાનત કર્યા કરે.

ફાયદો. અબ્દુ બકર સિદીકે (રદી) એક વાર પોતાના ગોલામને લાનત કરી ત્યારે હજરતે (સલ) આ હદીસ ફરમાવી. સિદીકે તે કામેલ વલીને કહે છે કે જેના દીલમાં એવું નુર પ્રકાશ થાય કે વગર દલીલ હોય અને વગર મોજેજો દેખે ઈમાન લાવે જેમ કે મશહુર છે કે અબ્દુ બકર સિદીકે હજરત (સલ) થી કંઈ મોઝજેજો માંગ્યો નહીં અને ન કોઈ દલીલ તલાશ કરી માત્ર પોતાના દિલના નુર

થી હજરત (સલ) ને પેગમ્બર જાણીને ઇમાન લાવ્યા, પેગમ્બરીની પદ્ધતી આદિ વિલાયતના દર-જામાં સિદ્દીકીની બરાબર કોઈ મરતબો નથી.

૭૨૬ બોખારી તથા મુસલિમમાં ઉક્યા ખીન આમિર (રહી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આ પરહેજગારને લાએક નથી” આ હજરતે આગળ પહેરેલા રેશમી ફરજને ઉતારતી વેળા ફરમાવેલું.

ફાયદો ફરજ તે ક્યાને કહે છે જેનો પાછળનો દામન ચાક હોય. સવારીને માટે આ સારો હોય છે. તો તેવો રેશમી ક્યા કોઈએ હજરત (સલ) ઉપર મોકલેલો. તે વખત સુધી રેશમી કપડું પહેરવું હરામ ન હોતું, હજરતે (સલ) તેને પેહેરીને નમાજ પઢી. નમાજ પછી તેને ખુરો ગણી ઉતાર્યો, ફરી આ હદીસ ફરમાવી. આ હદીસથી જાણ્યું કે મુતકી અને પરહેજગાર દુન્યાની જીવંત અને સજાગાર કરતા નથી, અગર જો તે હલાલ અને મોખાહ પણ હોય.

૭૨૭ બોખારીમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન અન્બાસ (રહી)થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે આખરી તવાફ કર્યા સિવાય કોઈ હજજ કરીને પાછા ફરે નહીં.

ફાયદો એટલે જ્યારે હજજના સર્વ કામ કરી રહે તો આખરમાં ક્યાનો ખીજો તવાફ કરીને પોતાને ઘેર આવે. એનું નામ તવાફે સદર છે. ઇમામ આજમ (રહ)ની નજદીક એ વાજબ છે. અને ઇમામ શાફિઃ (રહ)ની નજદીક સુન્નત છે.

૭૨૮ મુસલિમમાં આએશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે તેને તે લાલકારક નથી. કારણ કે તેણે એક દિવસ પણ કહ્યું નથી કે ઓ મારા પરવરદિગાર તું મારા ગુનાહ કેયામતને દિવસે બખશ.” જ્યારે હજરત આએશા (રહી) એ કહ્યું કે ઓ રસુલુલ્લાહ મને જુદાન જાહેલીયતના વખતમાં સગાઓથી સુલુક કરતો મિસકાનોને ખવરાવતો તો શું આ તેને લાલ આપશે? ત્યારે હજરતે (સલ) આ ફરમાવ્યું.

ફાયદો એટલે તે શખ્સ કાફર હતો કેયામતનું ઇમાન રાખતો ન હોતો. માટે તેણે કદી કેયામતની માફી માંગી નહીં. અને કાફરના નેક

કામ આ ખેરતમાં કંઈ કામ આવશે નહીં, નેકાવો માટે ઇમાન જરૂર છે.

૭૨૯ મુસલિમમાં અબ્દુલ્લાહ ખીન એમર (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે મારી આ અંગુઠાના ત્રણાણ જેવું લખાણ કોઈ ખોદાવે નહીં.

ફાયદો હિજરીને છંદ વાંચે હજરતે (સલ) વિચાર્યું કે આદશાહોને પત્રો લખે અને તેઓને ઇસ્લામના ધર્મ તરફ નોતરે. લોકોએ અરજ કરી કે આદશાહ વગર મોહોરના પત્રો ભરેસો કરતા નથી, ત્યારે હજરતે મોહોર ખોદાવી. આંદીના નાંગ ઉપર તેમાં ત્રણ લીટી હતી, એક લીટીમાં મોહમ્મદ ખીજમાં રસુલ ત્રીજીમાં અલ્લાહ, હજરત (સલ) પછી તે અંગુઠી અથુબકર સિદ્દીક (રહી) પાસે રહી. એમના પછી એમર ફારક (રહી) પાસે રહી. એમના પછી હજરત ઉસમાન (રહી) પાસે રહી, ફરી તેમના હાથમાંથી ફૂવામાં પડી ગઈ અને જડી નહીં. તો હજરતે (સલ) મનાખ કરી કે કોઈ પોતાના સિક્કામાં મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ ખોદાવે નહીં કે જેથી શક પડે નહીં કે આ હજરતની મોહોર છે, અથવા ખીજા કોઈની.

૭૩૦ મુસલિમમાં આએશા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે એહરામવાળા નિકાહ કરે નહીં. જોને ન તેના તરફથી કોઈ નિકાહ પડે. અને ન તે પોતે મંગળી કરે.

ફાયદો ઇમામ શાફિઃ માલિક અને અહમદ (રહ)નો આજ મજહબ છે કે એહરામ વાળાના નિકાહ દુરસ્ત નથી. ત્યાં સુધી કે હજજથી ફારેગ થાય નહીં, અને ઇમામ આજમ (રહ)ની નજદીક દુરસ્ત છે. પણ સોહબત કરે નહીં. એમની નજદીક આ હદીસના આ અર્થ છે કે નિકાહ નહીં કરે એટલે સોહબત નહીં કરે * કારણ કે હજરતે (સલ) પોતાના નિકાહ હજરત મેમુના (રહી)થી એહરામમાં કર્યા હતા.

૭૩૧ બોખારી તથા મુસલિમમાં અબુ હોરેરા (રહી) થી રિવાયત છે કે હજરતે (સલ) ફરમાવ્યું કે જેના જીવનવર માંદાં હોય તે તંદરસ્ત

* પણ આ અર્થ આ હદીસ સાથે બંધ ખેસતા નથી. કારણ કે આ હદીસના ખીજા શબ્દો “અને ન તેના તરફથી કોઈ નિકાહ પડે અને ન તે પોતે મંગળી કરે” એને ના પાડે છે. ચા. મો.

જનવરોમાં (પાણી પાના ઘાટ ઉપર) લાવે નહીં.

ફાયદા હજરતે (સલ) એટલા માટે મના નહીં કર્યા કે તત્કાલ જનવરોને બીમારી લાગી જવાની, જેમકે આમ લોકોનો અકાદિ છે. કેમકે હજરતે પોતે ફરમાવ્યું છે કે કોઈની બીમારી કોઈને લાગતી નથી. જેમકે આજ અખ્યાયમાં હદીસ આ-

વી ગઈ છે. પણ હજરતે (સલ) આટલા માટે મનાઈ કરી કે જો તંદુરસ્ત જનવર કદાપી બીમાર જનવરના મળવાથી ખોદાની તકદીરથી બીમાર થશે, તો સાધારણ લોકોનો ખુરો અકાદિ બીમારી લાગવાનો વધુ મજબુત થશે. તો નાહક શિક્ષામાં સપડાશે. અને ખોદાને ભલશે.

જાહેર ખબર.

ફરાએઝ—દુન્યામાં એવું તો કોણ હશે કે જેને તેનું કોઈ સગું મરી ગયા પછી અથવા તો મરનારે પોતાની પાછળ છોડેલા પોતાના બહાલા વારસેને ઇસલામી સુન્નત જમાઅત અને હુનફી મજહબ મુજબ વારસો મેળવવાની અથવા વહેંચી આપવાની જરૂર પડતી નહીં હોય. એ માટે વહીવટની સલાહ મશવેરો લેવાના ફાંફાં અને ખર્ચાથી જો બચાવનાર કોઈ સાધન છે તો આ “ફરાએઝ” નામની ગુજરાતીમાં પ્રગટ થયેલી ચોપડી છે. જે જેમ આમ લોકોને ફાયદાકારક છે તેમજ આલેમેને માટે પણ ઘણી ફાયદાકારક છે કારણ કે “સિરાજ” વિગેરે કિતાબોના અધરામાં અધરા મુનાસિખાઓ એમાં રીતોસાથે હલ (નિરાકરણ) કીધેલા છે તેમજ વહીવટ વિગેરેને પણ ઉપયોગી છે કારણ કે Mohamadan Law પ્રમાણે વારસો વહેંચવાની ઘણીખરી અગવડો આ ચોપડી સંપૂર્ણ રીતે દૂર કરી

આપશે. આજ સુધી ગુજરાતી કે ઉર્દુ ભાષામાં એવી ચોપડી પ્રગટ થઈ નથી. કિંમત આ. ૮.

તકવીયતુલ ઇમાન:—અધારા અને અજવાળાને જેમ એક બીજા સાથે દુશમનાઈ છે કે એક ઠેકાણે બંને એકઠાં થઈ શકતાં નથી તેમ ઇસલામ અને ઇમાનને, શિક્ષા અને બિદઅતની સાથે દુશમની છે. અને એ બંને શેતાન અલૈહિલ લઅનહના મોટા પણ છુપા ધા માત્ર મુસલમાનો વાસ્તે છે, કેમકે તે ઇસલામનો અને ઇમાનનો દુશમન છે. માટે દરેક મુસલમાનને એ દુશમનના મજકુર ધા અને છુપા હુમલાઓથી પોતાના દીનને બચાવવો ફરજ છે. એ આખતમાં આ ચોપડી ટાલ રૂપ અનુપમ બેનગીર, ગુજરાતી ભાષામાં ૫, આનાની કિંમતે મળશે.

હોઠ અબદુરરહેમાન બીઠ

જનાબ મોલાના મોલવી શુલામ મોહમદ સાહેબ રાંદેર. બિલ્લો સુરત.

મશારેકુલ—અનવારના ઉર્દુ ભાષાંતર કરનારના કેટલાક ફાયદાઓની લીસ્ટ.

૫૪

૧૩ બિદઅતના અર્થ તથા કદવીદનું વર્ણન,
૨૨ આસાનીથી કરજ માંગવાની તથા થોડુંક કરજ માફ કરવાની બુબુરગી.

,, જોડું આપવાની બુબુરગી તથા સિદ્દિક અકબર (રદી)ને બશારત.

૨૩ મસજીદ બનાવવાની બેશારત.

૫૫

,, આપઘાત કરનારની સજાનું વર્ણન.

૨૪ થોડો પણ માલ ખેરાત કરવાની બુબુરગી,
,, મસજીદમાં હાજર થઈને નમાઝ ગુમરવાની બુબુરગી.

,, રાતમાં જાગવાની દોઆ તથા તહજજોદની નમાઝની ફજલત.

૫૪

- ૨૫ જુમઆની નમાઝની ફજલત.
 ,, વોજુના સવાયની જુજુરગી.
 ૨૬ હજરત ઉસમાન [રદી]ની ફજલત.
 ,, હજરતે મયરૂની ફજલત.
 ૨૭ જૂરી કસમના અગ્નયનું વર્ણન.
 ૨૮ હિદાયત કરનારના સવાયનું તથા શુમરાહ કરનારના અગ્નયનું વર્ણન.
 ,, જમાઅતને મુકી બાગી થનારના અગ્નયનું વર્ણન.
 ૨૯ ખુરાં કામોથી મનાઈ કરવાના તરીકાઓનું વર્ણન.
 ૩૦ વગર હાજતે સવાલ કરવાના અગ્નયનું વર્ણન
 ૩૧ ઇલિમે દીનીના તાલેઓને બેશારત.
 ૩૨ શરીઅત પ્રમાણે સારાં કામોના રીવાજ દેવાનો સવાય તથા શરીઅત પ્રમાણે ખુરાં કામોને ચાલુ રાખવાનો અગ્નય.
 ૩૩ કલેમા ગોને બશારત.
 ૩૪ અલ હમ્દો પડવાના વાજેખ થવાની તથા ફરજ નહીં થવાની દલીલ.
 ૩૬ દોઝદ પઢવાનો સવાય.
 ,, પાંચ વખતની સુન્નત નમાઝોનો સવાય.
 ,, સુરત ચીતરનારના અગ્નયનું વર્ણન.
 ૩૭ છાકરીઓને પરવરશ કરવાનો સવાય.
 ૩૮ મુસલમાનની ગરજ સારવાનો સવાય.
 ૩૯ અગ્નનની દોઆનો સવાય,
 ,, તસબીહ, તહમીદ, અને તહલીલની ફજલતોની હદીસો.
 ૪૧ શબે કદરની ઇઆદતનો સવાય.
 ૪૨ શહાદતની કિસમેનું વર્ણન.
 ૪૪ બંદાના હકોને માફ કરાવવાની તાકીદ.
 ૪૪ ખોદા સિવાય કોઈની કસમ ખાવી દુરસ્ત નથી.
 ૪૫ મુતઆની તલકીક તથા કેટલીક શંકાઓના ઉત્તરનું વર્ણન.
 ૪૬ કોઈની તારીફ અને ગુણ ગાવાની મનાઇ તથા તારીફ કરવાના તરીકાનું વર્ણન.
 ૪૮ મેમાન, પ્રાકોશના હકોનું તથા જખાનને રોકવાની તાકીદનું વર્ણન.
 ૪૯ નરજેશર ચોસર વગેરેની મનાઇ,
 ૫૧ શરીઅત વિરૂધ્ધ માનતાઓની મનાઈ.
 ,, મુસાફરના મતજલ ઉતરતી વેળાની દોઆ.

૫૪

- ૫૨ ઇમાનવાળાની મુસીબત તે અદલાહની રહ ભતની નિશાની છે.
 ૫૩ મુસલમાનને મદદ કરવાની જુજુરગીયો.
 ,, જનંતમાં દાખલ થવાના કામોનું તથા સિદ્દીકે અકબર [રદી] ની જુજુરગીનું વર્ણન
 ૫૫ જજે ઓહોદનું વર્ણન.
 ૫૫ હજરત ઉસમાન (રદી) માટે જનંતની બશારત.
 ૫૬ જજે બદરનું બયાન.
 ૫૮ જ્વેહાદ કરનારાઓને બશારત.
 ૬૩ તસવીર બનાવવાનું હરામપણું તથા તેને ઘરમાં રાખવાની મનાઈ.
 ૬૫ મદીના ઇમાનવાળાઓના જવાની જગ્યા છે અને આ વાતનો ઇશારો કે કુફરના ગલખા વખત મદીના તરફ હિજરત કરવી જોઇએ
 ૬૬ તકવા [પરહેજગારી]ની તલકીક.
 ૬૭ દુન્યાની લજ્જતથી ડરાવવું.
 ૬૮ ઇસ્લામના જઈક થવાની ખબર, તથા દીન માં સરગરમ રહેનારાઓને બશારત.
 ૭૦ કયામતથી પેહેલાં ૧૦ નિશાનીયોનું બયાન.
 ૭૨ સાચો મહીમા અને જૂહની નિન્દા.
 ૭૩ સરાં કામ રિજક કોશાદા થવાનું કારણ છે.
 ૭૪ હજરત (સલ) ની વંશાવળી.
 ૭૪ સિદ્દીકે અકબર [રદી] ની ફજલત,
 ૭૫ વગર કહે અને કરે વસવસા ઉપર પકડ થવાની નથી
 ૭૬ સગાંઓ સાથે સોલુક કરવાના ફરજ થવાની દલીલ.
 ૭૭ સિદ્દીકે અકબરની ફજલત.
 ,, ઇસ્લામના ફતેહની ખબરનો મોઅજ્જે.
 ૭૯ ભલાઇ કરવાના ફરજનું બયાન.
 ૮૪ ઇમાનવાળાપર અદલાહની રહમતનું અને કાફર મોનાફિકની રસવાઈનું વર્ણન.
 ૮૭ ફરજ અદા કરવાની નૈયતથી બાધી બાળ કોનો ખરચ સદકામાં દાખલ છે.
 ,, હાકેમ આદેલની જુજુરગી,
 ૮૯ કમી ખેંચાવવાની તથા કુસ્તથી ઇલાજ કરવાની તારીફ.
 ૯૩ નેઅમત ઉપર શુકર કરનાર અને કુફર કરનારનું વર્ણન.
 ૯૭ હજરતે વિદાયની આમ આજ્ઞાઓ.

૫૪

૯૯ ખોદાની જમાનત ઉપર કરજ આપવું અને કરજમાં મુદત આધવાનું દુરસ્ત થવું.

૧૦૫ આગમચેતી અરાયર પડવાનો મોઝજોળે.

,, ધીરજ અને સૌંદર્ય વિચારે કામ કરવાની તારીફ

૧૦૬ દહીસ મોજી અનાવવાની વચાલનુ તથા દહીસોની તપાસ કરવાની તાકીદનું વર્ણન.

૧૦૮ અલ્લાહના નવવાણુ નામ યાદ કરવાની ફજલત તથા તેનો તરજુમો.

૧૧૧ અલ્લાહની બોલણી રહમતનું વર્ણન.

૧૧૧ અલ્લાહની યાદની યુજુરગી તથા અલ્લાહ વાળાની મોહબતનુ વર્ણન.

૧૧૭ સિદ્દિકે અકબરની ફજલત.

૧૧૮ ખારજીઓનું વર્ણન.

૧૨૦ મુસા તથા ખદેર (અથ) નો કિસ્સો.

૧૨૪ હજરત (સલ) ના તવકકેલ તથા માફ કરવાનું વર્ણન.

૧૨૭ નોખુવવત ખતમ થવાની દલીલ.

૧૨૯ મોનાફેકો વિષે હજરત [સલ] ની દોઆ કયુલ થઇ નહીં.

૧૩૩ પથરે સલામ કરવાનો મોજોળે

૧૪૦ બદરવાળાઓની ફજલત.

૧૪૫ મિલકત ફેરફાર થવાથી કાયદો બદલાય ન્તય છે.

૧૪૬ ઓક્ષાદ માટે માલ સંભાળવાની તાકીદ અને માલના ત્રીજા ભાગથી (ખીમારે) વધારે ખેરાત નહીં કરવી. તથા પેશીન ગોઠવો મોજોળે.

૧૪૯ પાણી વધવાનો મોજોળે.

૧૫૦ પેશીન ગોઠ તથા તે અરાયર થવાનો મોજોળે.

૧૫૨ સિદ્દિકે અકબરનું હજરત [સલ] ના હુકમથી ઇમામત કરવાનું બ્યાન.

,, ઉમ્મતે મોહમ્મદીની યુજુરગીનું બ્યાન, દહીસ તથા ઇનજલથી.

૧૫૫ અલ્લાહની હદમાં લોકોની રિઆયત કરવાને લીધે આગળી ઉમ્મતોની હલાકી.

૧૫૭ તયમ્મોમતી ફેરીયત તથા લત્તરીઓ તરફથી ઉત્તર.

૧૭૩ ખીજી યતને દાખલ કરી બ્યાજ દફે કરવાનો હીલો.

,, ફદકનો કિસ્સો તથા પેગમ્બરોનું વારસો નહીં હોવાનું બ્યાન.

૫૪

૧૭૪ કેટલાક માલની ચોરીમાં હાથ કાપવાનું છે તેનું બ્યાન.

,, શાદીમાં ગાવાનું દુરસ્ત થવું અને ખોદા સિવાય ખીજીથી ઇલમે જેખતો નકાર

૧૭૫ મદીનામાં અગ્નિ પ્રકાશ થવાની આઈન્દાની ખબરનો મોજોળે.

૧૭૬ પેશીનગોઠનો મોજોળે.

૧૭૭ કેયામતની કરીખ કાસટનટીનીયાની ફતેહ થવાની ખબર, હજરત ઇમામ મહદીનું બહર થવું. ઇસા [અલે] નું ઉતરવું, દજ્જલને કતલ કરવું.

૧૭૮ દીને મોહમ્મદીનો અંદોઅસ્ત, તથા યહુદ, નસારાનું કિતાબોમાં ફેરફાર કરવું.

૧૭૯ ખાવા પીવા વગેરેના તરીકા.

૧૮૧ ખાણું વધવાનો મોજોળે.

૧૮૨ સખાવતને ઉતેજન આપવું અને ખખી-લાઈની મનાઈ.

૧૮૪ પેગમ્બરોના માલમાં વારસો નહીં થવાનું બ્યાન.

૧૮૫ હજરતની મોહબ્બતનું વાજેખ થવું અને નખી સાહેબની મોહબ્બતની નિશાની.

૧૮૬ પાણી વધવાનો મોજોળે.

,, હજરતની મોહબ્બત સર્વથી શ્રેષ્ઠ થવી જોઈએ.

૧૮૯ અનસારની મોહબ્બત વાજેખ છે.

૧૯૦ ત્રણ કારણ સિવાય મુસલમાનને કતલ કરવું જાહેજ નથી.

,, બદલો લેવાની શક્તિ હોવા છતાં હજરતના હિલમપણાનું બ્યાન.

,, મહરમ સિવાય સ્ત્રીને સફર કરવાનું હરામ થવું.

,, સોગ હરામ થવાની દલીલ.

૧૯૧ મગરૂરીની હકીકત અને સારાં કપડાં પહેરવાનું દુરસ્ત થવું.

૧૯૫ મદીનામાં વતન અનાવવાની તથા ત્યાંની તકલીફો ઉઠાવવાની યુજુરગી.

૧૯૬ અલ્લે સુન્નતના ફકલાઓના ચાર મજ-હબનાં હકપણાનું બ્યાન.

૧૯૭ છકર કરનારાઓની ફજલત.

૧૯૮ શરીઅત વિશ્દ નામ રાખવાનું બ્યાન.

૨૦૦ મરતી વેળા સારો શુમાન રાખવાની આગાહી.

